

Giới thiệu Một Quẻ Vắn Thiên Convert

***** Tác giả bộ " Ta xem bói bằng webchat"

***** Dòng văn làm thầy bói.

Trường Lăng Nhai vừa cứng lại thẳng, bên trong cất giấu rất nhiều thú vị sự tình, thú vị người.

Nói ví dụ cái này bánh bao quán bên cạnh liền có một cái toán mệnh quán nhỏ, sạp hàng bày biện ba cái đồng tiền, đứng thẳng một câu.

"Ném tiền hỏi đường, biết rõ Thiên Cơ "

Mạc Trầm ngày nào mở to mắt phát hiện mình đi vào một mảnh thần kỳ đất đai, trong đầu của hắn nhiều một trương màu nâu vàng đồng giấy.

Hắn thần thức bám vào tại người nào trên thân, người kia tu vi, khí vận, hung cát, thân phận bối cảnh liền sẽ dần dần hiện lên ở não hải đồng trên giấy.

Từ đó, hắn liền một chân bước vào cái này đặc sắc rực rỡ thế giới!

P/s: Hổ.

Bạn đang đọc truyện *Một Quẻ Vắn Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: 【 Mạc Trầm 】

::

Trường Lăng tòa thành này.

Lộ ra cổ ngọt ngọt sức mạnh, mưa to phía dưới chính một chút ba ngày ba đêm, oán thanh nổi lên bốn phía.

Nơi này hẻm nhỏ hoành đến thẳng đi, như là Trường Lăng bên trong người.

Bốn phương thông suốt trong hẻm nhỏ, giấu rất có bao nhiêu ý tứ cố sự, thú vị người.

Nói ví dụ trong ngõ hẻm, vòng quanh ống quần mang theo một đỉnh mũ rom người trẻ tuổi, hắn vừa tới Trường Lăng năm ngày liền lưu lại rất nhiều thú vị cố sự.

Sát vách lảng giềng luôn luôn có thể nghe được, người trẻ tuổi này chửi ầm lên, mà lại mắng đối tượng vẫn là ông trời.

Mưa to ba ngày, người trẻ tuổi làm theo mắng ba ngày.

"Đề bão táp đến mãnh liệt hơn chút đi!"

Mạc Trầm vòng quanh ống quần ngồi tại cửa ra vào ghế gỗ nhỏ bên trên, hắn tiểu phá phòng bị mưa to thấm ướt đầy đất, trên chân quần cũng ẩm ướt đến chìm.

Hắn thờ dài một hơi, "Cái này cmm trời, ngươi có tin ta hay không trời sáng thì ra ngoài bày quầy bán hàng xem bói, phá ngươi cái này thiên cơ?"

Chợt, phảng phất là ông trời làm ra đáp lại, một tiếng ầm vang sấm vang!

Mạc Trầm sờ sờ mũi, nhỏ giọng nói : "Hù dọa ai đây! Có loại bỏ ta à?"

Trải qua mấy hơi thở!

Một đạo dọa người điện quang trực tiếp bỏ tới hắn chỗ trong phòng nhỏ đầu, nhất thời chung quanh hàng xóm đều vội vàng hấp tấp chạy ra.

Mạc Trầm cả người đều ngây người, hai mắt vô thần, giống như là bị dọa sợ bộ dáng.

"Ai u, ta liền nói có mấy lời không thể nói lung tung, nhìn gặp báo ứng!" Một vị lão bá về mặt đau khổ nói ra.

Hiếu kỳ bách tính đều bốn phía, nhao nhao hỏi thăm thế nào chuyện?

Mạc Trầm xụ mặt đứng tại chỗ, vừa rồi đạo thiểm điện kia chính diện cho hắn nhất kích, hắn toàn thân còn hiện ra hồ quang điện ánh sáng.

Hắn đi lên phía trước một bộ, chân đạp tại trên nước, nhất thời bên trong cách cách hồ quang điện âm thanh.

Dọa đến vậy xem mao hài nhi đều khóc lên.

Tất cả mọi người hiểu kỳ, cái này vừa mới chuyển tới Trường Lăng người trẻ tuổi, đến cùng là cái gì địa vị, thậm chí ngay cả sét đều đánh không chết!

"Ta quyết định, từ giờ trở đi, ta muốn cùng người không đội trời chung!" Mạc Trầm đuôi lông mày khóa gấp, giống như là tại tuyên bố một kiện cái gì chuyện quan trọng.

Mạc Trầm trực tiếp từ dưới đất nhấc lên cùng nhau hòn đá nhỏ, rồi mới quay người lại từ, tại phá nhà bị lôi điện bỏ hắc trên vách tường phát phát nhiều viết một hàng chữ.

"Nhìn lên thiên cơ, tính toán nhân mạng!"

Chung quanh dân chúng đều cười chỉ trích, người này khẳng định là bị sét đánh ngốc.

"Ai, đáng thương, tốt tốt một cái em bé!" Bán con chó quán nhỏ buồn bán thờ dài một hơi.

"Tán tán!"

Vậy xem đoàn người chậm rãi tán đi, nha môn bộ đầu chậm chạp chạy đến, bọn họ nhìn thấy một cái kỳ kỳ quái quái người đứng tại cửa tiệm.

"Là tiệm này a?" Bộ đầu Bành An Ca dò hỏi.

"Đứng đứng đứng, chính là chỗ này, nói là cái gì có thể nhìn trộm Thiên Cơ, nói vận khí ta không tốt, ta nhìn thì chính xác là một cái lừa gạt bách tính thần côn!" Hà Đại Thành nổi giận dưng dưng nói ra.

"Đi, đem hắn áp tải nha môn!" Bộ đầu ra lệnh một tiếng, hai cái nha dịch liền chạy ra ngoài Mạc Trầm đi tới.

Mạc Trầm ngẩng đầu nhìn lên, hắn tính toán nhận ra.

Nguyên lai là ngày hôm qua cái con sâu rượu, chính mình hôm qua nhìn đối phương say như chết, liền thuận tay đưa một quẻ, sao có thể nghĩ đến!

Đối phương không chỉ có không có báo ân, lại còn muốn tìm nha môn bắt chính mình?

Mạc Trầm đó là một cái tức giận, hắn bình tĩnh tiếng nói : "Các người muốn làm gì?"

Bành An Ca một mặt công chính vô tư bộ dáng, "Có người nói người lung tung tạo chút gió lên."

"Đại nhân, người nhìn cái này, người nhìn hắn đều viết cái gì!" Hà Đại Thành chỉ cái kia tối như mực trên tường mấy chữ hồ.

Bành An Ca nhìn một chút, quả thực hoang đường, hắn cười lạnh một tiếng : "Cho dù là đương triều Quốc Sư, cũng không dám xưng mình có thể nhìn lên thiên cơ, người là hư nào đi!"

"Có thể tính mạng người, người tính được đến chúng ta hôm nay chúng ta thế nào?" Một cái nha dịch trực tiếp bật cười.

Mạc Trầm giẫm lên giày cỏ, trực tiếp hướng lấy Bành An Ca đi đến, rồi mới đưa tay nói : "Đến, ta bắt kinh mạch người một chút."

Hà Đại Thành nhất thời có chút kinh hoàng, hắn nhất thời khoát tay nói : "Đại nhân, chớ để ý loại này giang hồ tên lừa đảo, hắn nói cái gì người đều không muốn nghe!"

Mới đầu, Bành An Ca xác thực không có ý định phối hợp, ngược lại là bên cạnh gia hỏa này thất kinh bộ dáng, để hắn cảm thấy có chút kỳ quái.

"Cảnh cáo người, đừng có đùa cái gì tiểu thủ đoạn!" Bành An Ca xụ mặt nói ra.

Mạc Trầm nhẹ nhàng nén tại đối phương cổ tay kinh mạch bên trên, nói chung hai cái hô hấp, liền lộ ra thoải mái mỉm cười.

Hắn trong thần thức cái kia tờ trống màu nâu vàng đồng giấy bắt đầu nhanh chóng bày biện ra rất nhiều chữ.

【 xuất thân : Bành An Ca, Bành gia Tháp Hà người, xuất thân từ 】

【 kinh lịch : Mười năm trước định cư Trường Lăng, sáu năm trước nhận chức nha dịch, tháng trước trở thành nha môn bộ đầu 】

【 tu vi : Đã dẫn thông kinh mạch toàn thân, từng Quán Linh thể lại chưa thành công 】

【 tương lai : Ngay lập tức đem bước vào người tu hành hàng ngũ, tiến vào Hình Phật Ti 】

【 hung sát : 】

Đồng trong giấy chữ vô cùng nhỏ bé, lít nha lít nhít, cho nên hấn trên cơ bản chỉ là chọn trọng điểm đến xem.

"Nếu như ta không phải thần côn, hấn cần phải thế nào xử lý?" Mạc Trầm nhẹ giọng hỏi, hấn mặc quay đầu lại nhìn qua cái kia lão quỷ.

"Như là cố ý báo hù giả án kiện, hấn đương nhiên không trốn khỏi liên hệ!" Bành An Ca rất là nghiêm túc nói ra.

Mạc Trầm cười nhạt một tiếng, mi mắt nhìn Hà Đại Thành liếc một chút, thấp giọng cảm thán nói : "Ta hảo tâm khuyên ngươi, vẫn còn bị ngươi cắn ngược một cái, ngược lại là học được một bài học!"

"Ngươi" Hà Đại Thành giận chỉ Mạc Trầm, hấn mi mắt quả thực muốn giết người.

Mạc Trầm căn bản lười nhác nhìn đối phương ghê tởm mặt mũi, loại này đến chết không đổi người, trên cơ bản không có cứu.

"Bành An Ca đứng không? Làm sáu năm nha dịch, năm nay vừa thăng bộ khoái!" Mạc Trầm thần sắc bình thản nhìn lấy Bành An Ca.

Bành An Ca nhất thời lùi lại một bước, hai mắt thẳng trừng, "Ngươi biết ta?"

"Ta không biết ngươi, nhưng ta biết ngươi!" Mạc Trầm phi hoài bản thân mình cười một tiếng : "Muốn tu hành nhất định phải trước thông kinh mạch, sau đem linh khí tẩy thể, ngươi tẩy thể thất bại qua một lần."

Bành An Ca lập tức sắc mặt thì khăn trương lên, đây là hấn bí mật, người nào cũng không có nói cho.

Mạc Trầm một nhìn đối phương dọa đến vậy mà muốn rút kiếm, nhất thời chê cười nói : "Ngươi không cần khăn trương, ta cũng không phải là tận lực điều tra qua ngươi, chỉ bắt quả vừa mới đem ngươi mạch, mạng ngươi ta liền nhìn ở trong mắt."

Trong nháy mắt đó, Bành An Ca cả người đều cứng tại nguyên chỗ, thì liền cùng nhau đến đây hai cái nha dịch cũng đều sắc mặt cổ quái.

Mạc Trầm quay người cười một tiếng, rồi mới chạy ra ngoài chính mình tiểu phá phòng đi đến, "Ta nói đúng hay không, ngươi trong lòng mình đầu rõ ràng."

Bành An Ca kim lòng không đành nuốt một hớp nước, hấn biểu lộ rất là khó nói lên lời, chính mình giấu ở trong lòng bí mật vậy mà trong nháy mắt bị nhìn xuyên.

"Nhìn cái gì nhìn, đem gia hỏa này mang về, đánh trước 30 đại bản hỏi lại, cũng dám lừa gạt chúng ta!" Bành An Ca đối với cái kia hai tên nha dịch phân phó nói.

"Là bộ đầu!" Hai cái nha dịch trực tiếp đem Hà Đại Thành cũng dựng lên tới.

"Đi, cùng chúng ta trở về!"

Hà Đại Thành nghe xong cái này chính mình muốn bị đánh 30 đại bản, trong nháy mắt thì khóc mặt quỷ xuống đến : "Tha mạng a đại nhân, ta không phải cố ý!"

"Ta trên có già dưới có trẻ, không thể ở chỗ này ngã xuống a!"

Bành An Ca trừng liếc một chút gia hỏa này, rồi mới hô : "Mang về!"

Hai cái nha dịch trực tiếp là đem Hà Đại Thành kéo trên mặt đất đi, một màn này đương nhiên là để chung quanh láng giềng nhìn thấy.

Bành An Ca cân nhắc một lát, vẫn cảm thấy về trước đi nha môn lại nói.

Chờ đến nha môn người đi đến, láng giềng bách tính mới đi ra khỏi đến, bọn họ vụng trộm nhìn một chút Mạc Trầm chỗ tiểu phá phòng.

"Ai, ngươi nói có khả năng hay không, là đại gia tộc nào công tử?"

"Không giống!"

"Thế mà liền nha môn bộ đầu đều đi một chuyến uống công, người này không đơn giản a!"

Mạc Trầm đương nhiên biết những thứ này láng giềng đang thảo luận chính mình, hấn cũng không thèm để ý, hấn đã quyết định tốt.

Đã ông trời như vậy không nể mặt mũi, hấn liền muốn đem cái này thiên đâm cho mục.

Làm người xuyên việt, chắc là không còn cực cao tu hành thiên phú, cũng không định đánh khắp thiên hạ vô địch thủ.

Hắn chỉ có một cái bản sự, đó chính là hắn vượt qua sau trong đầu có một trương màu nâu vàng đồng giấy, chỉ cần hắn thần thức phá vỡ thân thể đối phương phía trên bạch quang, đồng giấy liền sẽ hiện ra đối phương tu vi, khí vận, hung cát, thân phận bối cảnh

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: 【 rao giá trên trời 】

::

Dần dần vào đêm

Mạc Trầm ngồi xếp bằng trên giường, hắn mấy ngày nay nhiều lần ném thử dựa theo công pháp khẩu quyết đi đã thông kinh mạch, nhưng lại cũng không tiến triển chút nào.

Bản này cái gọi là thông kinh mạch khẩu quyết, là hắn lừa gạt một cái khách sạn lão bản đòi lấy, lúc ấy còn phí không ít miệng lưỡi.

Chẳng lẽ lại chính mình mắc lừa bị lừa?

Mạc Trầm buồn cười lắc đầu, cũng không về phần, hắn thế nào cũng coi là cứu khách sạn lão bản nhất mệnh.

Loại này cái gọi là phương pháp tu hành, hắn thấy xác thực huyền diệu khó giải thích, có lẽ là tự chọn sai môn đạo?

Lúc này thùng thùng tiếng đập cửa.

Mạc Trầm đứng dậy đi vào trước cửa mở cửa, quả thật là hôm nay đụng phải cái kia bộ đầu tìm tới cửa.

"Bành bộ đầu? Tiểu địa phương liền nước chiều dài không đến!" Mạc Trầm ngượng ngùng cười một tiếng.

"Cả gan hỏi một chút, tiền bối thế nhưng là người tu hành?" Bành An Ca rất là khách khí cúi khom người, hắn thấy tất cả có thể nhìn thấu chính mình tu luyện dấu hiệu người, khẳng định đều là người tu hành.

Mạc Trầm cũng bất quá là năm gần 20, hắn ngược lại là có chút giật mình, không nghĩ tới cái này bộ đầu vậy mà như thế khách khí.

"Cũng không phải, ta cũng bất quá là hiểu một số bàng môn tà đạo."

Bành An Ca hít vào một hơi, chung quanh hắn nhìn xem, rồi mới hỏi thăm: "Nếu là có khó khăn khó nói, ta liền không hỏi nhiều, hôm nay đến cửa, chính là hi vọng tiền bối có thể chỉ cho ta một con đường."

Mạc Trầm có chút buồn cười, xem ra đối phương nhận định chính mình là người tu hành, hắn lười nhác giải thích, dạng này cũng tốt!

"Cũng có thể là thông kinh mạch khẩu quyết xảy ra vấn đề."

Bành An Ca đột nhiên giật mình, khoát tay nói: "Không thể nào! Đây là nha môn trong quan phủ lưu truyền khẩu quyết."

"Nếu là thuận tiện, ta xem qua một chút?" Mạc Trầm thăm dò tính mà hỏi thăm.

Bành An Ca cũng không có suy nghĩ nhiều, hắn thấy đối phương khẳng định là cao nhân, tại lại khẩu quyết này hơi có chút nhân mạch liền có thể lấy được, còn không đến mức che giấu.

Bành An Ca từ trong ngực móc ra một trương da lông quỳn, rồi mới cho đưa qua.

Mạc Trầm tiếp nhận phiêu tho quỳn xem xét, bên trong quả nhiên chộp lấy khẩu quyết, quét mắt một vòng, tuyệt đại bộ phận theo trong tay mình cầm là một dạng, duy chỉ có cuối cùng nhất hai câu có chút sai lệch.

Hắn cười nhạt nói: "Khẩu quyết không có vấn đề!" Nói xong liền đem da lông quỳn trả lại.

"Lúc trước nhiều người nhiều miệng, ta liền có mấy lời không có nói."

Bành An Ca mở miệng nói : "Tiên sinh xin chỉ giáo!"

"Người mấy ngày nay đem trọng tâm đặt ở tu hành một chuyện bên trên, nhớ lấy không nên bị rườm rà sự tình quấy rầy, tốt nhất là bế quan tu hành, ba ngày sau một lần nữa dẫn linh quán thể." Mạc Trầm dặn dò : "Ồn thỏa thành công!"

Bành An Ca nháy mắt mấy cái chữ, hắn có chút không tin!

Mình đã kiên trì như vậy lâu, chẳng lẽ lại vẫn là việc vặt ảnh hưởng?

"Ta" Bành An Ca đang chuẩn bị mở miệng phản bác, Mạc Trầm lại tay giơ lên : "Người nếu không tin, liền không cần nhiều lời."

Bành An Ca nhất thời đình chỉ, hắn cân nhắc lại thì, thờ dài một hơi : "Tốt! Ta liền tin tiên sinh một lần."

Nói xong, Bành An Ca khẽ gật đầu rồi mới quay người rời đi.

Mạc Trầm rõ ràng chú ý tới, đối phương đến thời điểm vô cùng câu nệ, mà lại rất lợi hại có lẽ phép, làm chính mình phủ nhận người tu hành thân phận sau, Bành An Ca thái độ thì có biến hóa rất nhỏ.

Tuy nhiên từ miệng khí còn có trên miệng không có biểu đạt ra đến, nhưng là khi đi, chỉ là nhẹ nhàng gật đầu, theo đến thời điểm cúi người chào thật sâu có một trời một vực.

Mạc Trầm mỉm cười, cũng không có để ở trong lòng.

Bành An Ca tình huống hắn so với ai khác đều giải, đã đến đột phá bình cảnh, chậm chạp chưa có thể đột phá là bởi vì không có thể toàn lực ứng phó.

Mạc Trầm hiểu được đối phương trong nhà phát một số việc vặt phiền lòng, phán đoán ra hắn là không thể toàn thân tâm đầu nhập.

Dù là lần này không có có thể đột phá, cũng kém không xa.

Mạc Trầm ngồi xếp bằng, hắn vượt qua sau, thần thức liền so với thường nhân phải cường đại hơn nhiều, ký ức lực cũng là gấp bội.

Bây giờ mặc dù làm không được đã gấp qua là không quên được, nhưng ngăn ngừa hai câu khẩu quyết, còn có thể ghi lại.

Chợt.

Ánh nến còn tại đốt.

Nói chung hai canh giờ, đêm đã không sai sâu.

Mạc Trầm nhắm chặt hai mắt cuối cùng là mở ra, quả nhiên là khẩu quyết vấn đề, khẩu quyết này một đôi tới sau, kinh mạch liền lập tức đã thông mấy cái.

Nếu như tính qua đến, không cần bao lâu, mấy ngày nữa chính mình cũng liền có thể đem kinh mạch toàn bộ đã thông.

Hắn cảm thấy mình nhất định phải bắt đầu chuẩn bị Quán Linh được tài.

Người bình thường muốn Quán Linh nhập thể, chỉ có hai loại biện pháp, loại thứ nhất là đề tu vi cực cao người dẫn thiên địa linh khí nhập thể.

Loại thứ hai làm theo là mình chuẩn bị thiên địa kỳ vật, chế biến linh tẩm, phao trong bồn tắm tiến hành Quán Linh.

Sắc trời hơi sáng.

Tại Trường Lăng Vị Hà một bên, có một đầu người đến người đi náo nhiệt hẻm nhỏ, cách đó không xa chính là uống hoa tửu Túy Yên Lâu.

Cửa hàng bánh bao bên cạnh góc rẽ, liền bỗng dưng thêm ra tới một cái quán nhỏ vị.

Một trương cũ kỹ cái bàn, trên mặt bàn bày biện ba cái đồng tiền, bên cạnh đứng thẳng một hàng chữ "Ném tiền hỏi đường, biết rõ Thiên Cơ!"

Thật là có bách tính tiến lên hỏi thăm, không ngờ hỏi một chút giá cả, liền cười lạnh một tiếng quay người liền đi.

Mạc Trầm trên tay vuốt vuốt ba cái đồng tiền, mặc dù mình có bản lĩnh kia, nhưng lại không thể tùy ý lộ ra, nếu không chẳng phải là cùng theo phổ thông giang hồ thần côn tương tự.

Cho nên hắn ra giá đều là một lượng tiền bạc trở lên, đương nhiên tuyệt đại bộ phận phổ thông bình dân đều không có cách nào tiếp nhận cái giá tiền này.

Người qua đường đi qua quảng tới hoài nghi ánh mắt liền rời đi, cực ít có người tiến lên hỏi thăm, hỏi qua sau đều là lắc đầu rời đi.

"Tiểu thư, mau nhìn!" Một cái đầu mang trâm cài nha hoàn dùng tay chỉ Mạc Trầm quán nhỏ hô.

Vị tiểu thư kia người mặc thêu màu trắng áo. Trên chân mặc là màu xanh nhạt khói gấm toàn châu giầy, cả người tỏa ra khí chất xinh đẹp.

Mạc Trầm trong nhận thức biết, tuy đẹp đồ, vật, nếu không phải là mình, cũng bắt quá là ảo ảnh lướt qua.

Vệ Huyền Đồng dạo bước đi tới, nàng nhẹ giọng hỏi : "Có thể tính toán cái gì?"

Làm đối phương tiến vào chính mình phương viên một mét bên trong lúc, Mạc Trầm thần thức cũng đã nghiêng đón, chung quanh có một đạo bạch quang bao vây lấy cô nương thân thể, hân thần thức nhất định phải phá vỡ cái này một đạo bạch quang, mới có thể thu được hiểu Thiên Cơ.

Lúc này Thần Thức hải dương bên trong, màu nâu vàng đồng giấy bắt đầu hiện ra chữ nhỏ.

【 xuất thân : Vệ Huyền Đồng, Trường Lăng người, Trường Lăng tri phủ Vệ Hiền Tài nữ nhi 】

【 kinh lịch : Từ nhỏ thêu hoa đánh đàn, áo com không lo 】

【 tu vi : Chưa tu hành 】

【 tình cảm : Yêu mến một vị tiên sinh, lại phát hiện đối phương vậy mà là hộ vệ trong phủ, làm buồn rầu không vui 】

【 hung cát : 】

Hắn đã đem vị tiểu thư này tình huống phân tích thấu triệt, cho nên Mạc Trầm giờ phút này cười nói : "Nếu là tính toán duyên, ta liền muốn rao giá trên trời."

Vệ Huyền Đồng bỗng nhiên cười một tiếng : "Vậy nếu đoán hán đâu?"

"Hán, ngài sẽ không tính toán!" Mạc Trầm phong khinh vân đạm cười nói.

"Làm càn, người thế nào biết rõ nói tiểu thư nhà chúng ta có thể coi là cái gì?" Nha đầu tròng mắt chữ phê bình nói.

Vệ Huyền Đồng hơi hơi giương một tay lên, hô : "Tiểu Tinh!"

"A!" Tiểu Tinh mím môi không dám nói lời nào.

"Vậy ta tính toán nhân duyên." Vệ Huyền Đồng làm tri phủ chi nữ, vụn vặt tiền ngược lại là còn có một số.

Mạc Trầm tại trong đầu sửa sang một chút mạch suy nghĩ, liền mở miệng nói : "Ta đưa người bốn chữ, nếu là hài lòng xuống chút nữa nói."

Hắn rút ra một trương Ma Chi, liền ở phía trên viết bốn chữ "Duyên tới là người!"

Lúc này mới đem Ma Chi đưa tới.

Vệ Huyền Đồng tiếp nhận Ma Chi xem xét, còn không tới kịp cảm thán đối phương chữ viết đẹp mắt, lại bị cái kia bốn chữ cả kinh giật nảy mình.

Nàng gần đây thích một vị tiên sinh, lại một mực không biết thân phận đối phương, cho đến hôm nay mới phát hiện nguyên lai vị tiên sinh kia lại là chính mình môn trong phủ một gã hộ vệ.

Chỉ tiếc hai người thân phận có một trời một vực, sợ là trong nhà quyết không cho phép nàng gả cho môn phủ gia đình.

Vệ Huyền Đồng thở dài một hơi, "Ta không biết cần phải thế nào xử lý!"

"5 lượng bạch ngân, ta liền chỉ đạo người như thế nào cho phải!" Mạc Trầm bắt đầu rao giá trên trời, phải biết cái này phổ thông người dân nếu là bớt ăn bớt mặc, một năm cũng liền hoa những thứ này tiền bạc a!

Vệ Huyền Đồng do dự một chút, cảm thấy cái này thầy bói ngược lại là có chút lợi hại, nàng mở miệng nói : "Tiểu Tinh, cho hán năm lượng!"

"Tiểu thư, cho không được a!" Nha hoàn Tiểu Tinh quả thực mắt tròn.

Chung quanh người qua đường kim lòng không được dừng bước lại, nhao nhao vây ở chỗ này xem kịch, bọn hán cũng đều nghe được.

Cái này quán nhỏ tiên sinh vậy mà mở miệng liền muốn 5 lượng bạch ngân, trời ạ!

Phải biết phổ thông người dân nửa năm chi tiêu cũng bắt quá là số này.

"Tiểu thư, người tuyệt đối đừng mắc lừa bị lừa, gia hỏa này cũng là mồm mép công phu lợi hại." Tiểu Tinh thất kinh địa hô.

"Cho hần!" Vệ Huyền Đồng tâm ý đã quyết, hôn nhân đó là cả một đời đại sự, nàng nguyện ý ra như vậy nhiều tiền.

Nghe được vị tiểu thư này quyết định, thậm chí ngay cả người qua đường đều có chút không vừa mắt, nhao nhao thuyết phục.

"Vị tiểu thư này, hơi cho cái nửa lạng bạc vụn liền đầy đủ, không cần thiết cho như vậy nhiều."

"Năm lạng, hần thế nào không đi cướp?"

"Ta nhìn hần cũng là ăn cướp trắng trợn!" Có ít người đỏ mắt nói ra.

"Bằng cái gì hần muốn bao nhiêu thì cho bao nhiêu!"

Tiểu Tinh hơi hơi cắn cắn miệng môi, nàng xem thấy tiểu thư, đáy mắt mang theo một tia thỉnh cầu.

Vệ Huyền Đồng nội tâm cũng là tinh tế suy nghĩ, mình thích vị nam tử kia sự tình, tuyệt không có khả năng có người biết, thậm chí ngay cả thiếp thân nha hoàn Tiểu Tinh cũng là kiến thức nửa vờ.

Bây giờ vị này thầy bói lại có thể một câu nói ra Thiên Cơ, nàng cảm giác đối phương nói không chừng thật có bản sự này.

"Tiểu Tinh, cho nàng!" Vệ Huyền Đồng ngữ khí có chút dứt khoát.

Tiểu Tinh âm thầm thở dài một hơi, tròng Mạc Trầm liếc một chút, liền bắt đầu tại bên hông trong túi tiền bắt đầu móc ra tiền bạc.

Một màn này xem ở người qua đường bách tính đáy mắt, quả thực là Thiên Hoang dạ đàm!

Mạc Trầm cảm thấy mình mở cái giá này cũng không cao, hần tư tưởng cũng viễn siêu tại thời đại này người, hần cười nói: "Gặp nhau chính là duyên, đã tiểu thư như thế khẳng khái, ta liền cũng dạy người như thế nào cho phải."

Từ khắp chung quanh xem kịch người thực sự quá nhiều, hần cũng không dễ nói thẳng ra, dù sao trước mắt vị này chính là tri phủ ngàn vàng, dù là không Cổ tiểu thư mặt, cũng phải nhìn lấy tri phủ mặt.

Mạc Trầm đưa tay nắm lên bút lông, một hàng chữ mây bay nước chảy, vì không để cho người khác nhìn thấy, hần còn cố ý lấy tay che chắn lấy.

"Mệnh do trời định, cùng hoài nghi, chẳng đem việc này nói rõ."

"Dù là chỉ là một giới gia đình, chưa hần không thể làm hướng làm quan, chưa hần không thể lập xuống công lao hần mã."

"Hần như nguyện ý vì người bốn ba sa trường, người đợi hần công thành danh toại trở về có cái gì không được?"

"Hần nếu là không muốn như thế, vậy liền vung đao trăm tư tình, hần không xứng người!"

Vệ Huyền Đồng cẩn thận chăm chú mấy câu nói đó, giống như là góp nhặt ở trong lòng nhiều năm hoang mang trong vòng một đêm còi ra, rất là mừng rỡ!

Tiểu Tinh tuy nhiên rất là hiếu kỳ, nhưng cũng không dám lơ đãng nhìn lên, chỉ có thể ở bên cạnh nói thầm.

Vệ Huyền Đồng đem tờ giấy thu hồi, liền hơi hơi cúi người chào nói một tiếng: "Tạ ơn tiên sinh!"

Soạt lập tức, chung quanh bách tính trong nháy mắt trợn mắt hốc mồm, cái này móc 5 lượng bạc ngàn, cuối cùng nhất lại còn cúi đầu tỏ ý cảm ơn?

Tờ giấy này lên tới cơ sở viết cái gì, như thế không được?

Mạc Trầm cười nhạt một tiếng, hần tư duy sẽ không nhận thời đại trói buộc, cho dù là môn không đăng hộ không đối, tại hần đáy mắt cũng không có cái gì.

Chương 3: 【 Từ gia huynh đệ 】

::

Lúc trước như vậy một màn, ngược lại là rất nhanh liền truyền ra.

Cái này Vị Hà một bên thấy bói, một quẻ liền thu 5 lượng bạc ngân tiền lễ.

Nghe tiếng người phần lớn là cười thán vị cô nương kia khẳng định bị lừa, cái này đầu đường phía trên thấy bói, mười cái có chín cái đều là thần côn, căn bản không tin được.

Chân chính có bản sự tiên sinh, làm thế nào có thể xuất đầu lộ diện?

Chiều vào ý nghĩ này, một truyền mười, mười truyền trăm, Tam Nhân Thành Hồ, cuối cùng nhất vậy mà biến thành một đạo trò cười.

Bốn phía bách tính đều là vui vẻ kiến thức, nghe nói kẻ có tiền bị hố, đó là cười trên nỗi đau của người khác, có nghe nói là bộ dáng xinh đẹp cô nương, lại là một trận tiếc nuối.

Nói chung đến vào lúc giữa trưa, vẫn không có vị thứ hai khách nhân đến đây.

Mạc Trầm suy nghĩ, không bằng về nhà trước ăn bữa cơm, ngủ cái ngủ trưa, thuận tiện tỉnh toạ nhập định.

Hắn đang chuẩn bị thu thập quán nhỏ, bỗng nhiên nơi xa khí thế hung hung đi tới hai vị khuôn mặt hung ác nam tử.

"Hắn là nơi này!"

"Tiểu tử, ai bảo ngươi ở chỗ này bày quầy bán hàng?" Một vị ngưu cao mã đại trắng hán ngửa đầu uy hiếp nói.

Mạc Trầm đuôi lông mày nhú một cái, liền dùng thần thức đem người này tin tức nhìn trộm hoàn tất.

【 xuất thân : Từ Gia Hùng, Từ Châu quân bộ người, liệt sĩ chi tử 】

【 kinh lịch : Sáu năm trước theo Từ Châu đi vào Trường Lăng, mới đầu tại tửu quán làm việc, can đảm can trọng, hiệp yếu sợ mạnh 】

【 tu vi : Thiên phú còn có thể, kinh mạch toàn đã thông, chưa quán linh thể 】

【 tương lai : Tu hành nhập môn sau đem hoàn toàn thay đổi vận mệnh 】

【 hung cát : Phúc họa liền nhau 】

Hắn hơi kinh hãi, đối phương nguyên lai là một tên kinh mạch toàn thông phổ thông võ giả.

Mà lại tư chất cảm thấy còn tốt, cũng là chẳng biết tại sao không có linh khí quán thể, nếu không cũng đã là người tu hành.

Hắn càn cười một tiếng : "Ta cái này liền rời đi."

"Ngươi muốn tới thì tới, muốn đi thì đi?" Dáng người nhỏ gia hỏa cười lạnh một tiếng : "Cũng không cần đi, ngày mai tiếp tục ở chỗ này bày, bắt quá phải giao cửa hàng vị trí phí!"

Mạc Trầm nhất thời thì bật cười : "Cửa hàng vị trí phí? Chẳng lẽ lại cái này Trường Lăng hẻm nhỏ ngàn vạn, đều là thuộc nhà các ngươi?"

Từ Gia Hùng bấp thập cực phát đạt, hắn một nắm lên quyền đầu, liền dọa đến người qua đường ngừng bước không dám đi lên phía trước, sợ bị chọc tai bay vạ gió.

"Chúng ta muốn cũng không nhiều, hôm nay chỉ có 5 lượng bạc ngân!" Từ Gia Kiệt hai tay ôm ngực cười nói.

Mạc Trầm nhìn không được cười hỏi : "Nếu là ta hôm nay kiếm lời mười lượng, các ngươi có phải hay không liền muốn mười lượng!"

"Lão đệ, hắn không ngốc a!" Từ Gia Hùng quay đầu về đệ đệ cười một tiếng.

Mạc Trầm chạy ra ngoài người qua đường hô một tiếng : "Huynh đài, giúp ta báo cái quan viên."

Từ Gia Hùng đột nhiên lát nữa giận oanh một tiếng : "Lăn, ai dám báo quan, ta liền đem người khác đầu vụn xuống tới!"

Thật đúng là đừng nói, cái này hoảng sợ nơi rất xa Tiểu Hoàng Mao hài tử trực tiếp tè ra quần, khóc ào ào.

Mạc Trầm ngẩng đầu nhìn kỹ cái này trắng hán, bên miệng hơi hơi giơ lên một vòng đường vòng cung, hắn biết được hai người hết thấy nội tình, tự nhiên

biết hai người này đều là phò trương thanh thế.

Tại Trường Lăng trong hẻm nhỏ tổng là ưa thích ức hiếp phò thông người dân, đưng một cái đến quan viên liền quỳ xuống cầu xin tha thứ loại kia.

Uy hiếp khác vô số lần, đến nay trừ giết qua gà, thậm chí ngay cả chó đều không có làm thịt qua một đầu, càng đừng đề cập giết người!

Tại bách tính hoảng sợ nhìn soi mói, Mạc Trầm buồn cười vỗ vỗ Từ Gia Hùng bả vai, rồi mới nói ra : "Đi thôi! Đến trong nhà của ta ngồi một chút, ta dạy cho ngươi tu hành!"

Một câu nói kia, giống như là đang nói đùa, tu hành đó là tất cả mọi người chờ đợi sự việc, có điều cực ít người sẽ nói ra.

Từ Gia Hùng toàn thân chấn động, dùng khó có thể tin biểu lộ nhìn người trước mắt này, chẳng lẽ lại cái này lại là một vị người tu hành?

"Ngươi đã kinh mạch đã đứt thông, bước kế tiếp chính là Quán Linh nhập thể, sao không nói một chút khó xử?" Mạc Trầm ngữ khí bình thản, giống như là theo bằng hữu hỏi thăm dài ngắn, hẩn thu thập xong quán nhỏ liền đi trở về.

Từ Gia Hùng bình thường đều là hù dọa một tiếng, cả kinh người khác té cút té đại, thật đúng là cực ít gặp được loại này bình tĩnh thông dong.

Đối phương càng là bộ dáng như vậy, hẩn càng cảm thấy khả năng thật sự là gặp cao nhân.

Hai huynh đệ đối mặt cười một tiếng, liền chủ động tiến lên lấy lòng nói : "Tiên sinh tiên sinh, ta tới bất thuận tiện!"

Nói xong, hai người vậy mà đem sạp hàng nhỏ cái bàn đều nâng lên, đi theo Mạc Trầm sau vừa đi.

Một màn này rơi ở bên cạnh cửa hàng bánh bao lão bản đầy mắt, quả thực là kinh ngạc đến ngây người, nhìn mắt tròn không ngừng, hẩn còn cho là mình nhìn lầm.

Cửa hàng bánh bao lão bản xoa xoa mi mắt, kinh ngạc chạy ra ngoài bên cạnh điểm tiểu nhị hỏi thăm : "Lúc trước có thể là Từ gia hai huynh đệ?"

"Đúng, trừ bọn họ, ai còn dám đi ra thu bảo hộ phí!" Điểm tiểu nhị một trận cười khổ.

Cái này hai huynh đệ quả thực là tiếng xấu đầy quan, thậm chí còn mua chuộc quan phủ, cho dù là bị bắt vào đi lao ngục, không có mấy ngày thì một lần nữa phóng xuất, tiếp tục hung hăng càn quấy!

Trên cơ bản chung quanh bách tính đều sợ bọn họ, có thể lấy tiền đuổi thì đuổi.

Ai có thể nghĩ tới, vị này không biết từ đâu xuất hiện thầy bói, lại còn có môn đạo?

Hai cái này ác bá lại còn hỗ trợ mang đồ, chẳng lẽ lại là một nhóm người?

Thấy chung quanh lảng giềng một trận kinh ngạc, đợi đến mấy người biến mất sau, lập tức liền vây tại một chỗ thảo luận.

"Đến cùng là thần thánh phương nào?"

"Ta nhìn a! Trường Lăng lại tới một cái nhân vật lợi hại."

Mọi người gật gật đầu, đều là bội phục không thôi.

Mạc Trầm đem hai người lừa gạt về nhà, tùy tiện ngược lại một bình nước sôi để nguội, khách khí cười nói : "Hai huynh đệ các ngươi khả năng không biết ta."

Hai huynh đệ gãi đầu một mặt cười xấu hổ, xác thực không biết.

"Ta là mấy ngày gần đây mới đến Trường Lăng đặt chân, hôm qua bỏ một đạo Lô đi xuống tới, các ngươi có thể nhớ kỹ?" Mạc Trầm chủ động hỏi.

"Nhớ kỹ nhớ kỹ, nghe nói bỏ trúng người, có điều người kia không chết!" Từ Gia Kiệt mở miệng nói.

"Xảo, lúc ấy dẫn lời chính là ta!" Mạc Trầm cười chỉ chỉ tới như mực tường : "Cái nhà này đều muốn bị đánh tan cái."

Hai huynh đệ nhất thời kinh hãi, còn kém không có quỳ xuống đến bái, cái này lợi hại a!

Sét đều đánh không chết, khẳng định là tuyệt thế cao nhân.

Mạc Trầm xem xét hai người ánh mắt thì biết mình lừa gạt thành công, hẩn thán một câu : "Giống ta như vậy tiết lộ Thiên Cơ, lọt vào thiên phạt cũng không kỳ quái."

"Không nói chuyện ta, nói chuyện các ngươi." Mạc Trầm ngồi xuống, cười hỏi thăm : "Ta xem hai vị mạnh mẽ ở giữa liền không giống tầm thường nhân gia, nếu như ta không có đoán sai lời nói, cũng đều là liệt sĩ chi tử."

Từ Gia Kiệt rất là kinh ngạc, rất nhiều người đều biết bọn họ là hai huynh đệ, cho nên vị tiên sinh này biết cũng rất bình thường.

Nhưng liệt sĩ chỉ từ chuyện này, thì cực ít người biết, bọn họ cũng không có chủ động đề cập.

Từ Gia Hùng nghiêm mặt nói : "Hai mươi năm trước, chiến hòa liên miên, gia phụ liền mất đi bóng dáng."

"Thế nhưng là trong này cũng có quái, chúng ta tại liệt sĩ trong danh sách, tìm tới hai năm đều không tìm được phụ thân ta tên." Từ Gia Kiệt mặt đen lên nói ra : "Ta hoài nghi bên trong có người động tay chân."

"Động tay chân?" Mạc Trầm hơi kinh ngạc, không phải rất rõ ràng.

Từ Gia Hùng cắn răng nói : "Huynh đệ chúng ta thật lâu, có thể là báo cáo sai quân tình, rõ ràng chiến tử 100 ngàn người, lại làm bộ chết tám vạn người, cho nên có 20 ngàn liệt sĩ tên bị bỏ đi."

Mạc Trầm lập tức trừng lớn ánh mắt, không nghĩ tới lại còn có loại sự tình này!

"Đáng tiếc, huynh đệ chúng ta không có bản sự!" Từ Gia Hùng cúi đầu, biểu lộ có chút nặng nề.

"Thực sự không có cách, ta theo đại ca chỉ có thể ở trong hẻm nhỏ lấy cái cơm ăn!" Từ Gia Kiệt lúng túng giải thích nói.

Mạc Trầm ngẩng đầu cười một tiếng, hẳn biết người xấu cũng không nhất định hư, người tốt cũng không nhất định tốt.

"Ta xem ngươi căn cốt không tệ, nếu là tu hành định đem có thành tựu, là sao chậm chạp không có bước vào tu hành chi đạo?" Hắn tò mò nhìn qua Từ Gia Hùng hỏi.

"Ta" Từ Gia Hùng trong lúc nhất thời vậy mà nghẹn ngào ở.

"Tiên sinh, ngươi có chỗ không biết, tại Trường Lăng muốn tu hành, rất khó khăn!" Từ Gia Kiệt bình tĩnh tức giận mắng : "Tu hành tâm pháp bị những đại gia tộc kia giấu gắt gao."

"Đã có người đi tìm ta, ta không nguyện ý làm bọn họ chó săn." Từ Gia Hùng cắn răng nghiêng lợi nói ra.

Mạc Trầm đuôi lông mày bốc lên, giống như cũng thế, tu hành tâm pháp nhưng so sánh quán thể Linh được trân quý được nhiều, Linh được dùng tiền có thể theo hắc trong thành phố mua.

Thế nhưng là tâm pháp, đều là che giấu, không ai hội lấy ra chia sẻ.

"Linh khí quán thể sau, nếu như không thể lập tức tu luyện, linh khí liền sẽ tiêu tán, đến lúc đó một lần nữa quán thể, lại được lãng phí!" Từ Gia Kiệt xoa xoa đầu nói ra.

"Ta hiểu rõ, ta vừa tới Trường Lăng, không có nghĩ tới đây mặt nước vậy mà như thế chi sâu!" Mạc Trầm thán một câu.

Đáy lòng vẫn đang suy nghĩ, may mắn gặp được hai người này, nếu không chính mình đàn độn quán thể, cái gì đều chuẩn bị kỹ càng.

Kết quả thất bại trong gang tấc, không có tu hành tâm pháp, đến lúc đó thì làm trò cười.

Từ gia hai huynh đệ cho rằng trước mắt vị tiên sinh này tất nhiên là người tu hành, nhưng cũng mở không miệng muốn công pháp tu hành, bởi vì đối với bất kỳ một cái nào người tu hành mà nói, công pháp tu hành đều là của quý.

Một khi bại lộ công pháp, cũng liền bại lộ nhược điểm.

Mạc Trầm đại khái có thể đoán được hai người đang suy nghĩ cái gì, chính hắn cũng bất quá là một cái "Giả người tu hành", đương nhiên cũng giúp không bọn họ cái gì đại ân.

Ngược lại, hai người này ngược lại là có thể đến giúp chính mình.

Hắn cố ý hỏi thăm : "Muốn thu hoạch được phương pháp tu hành, tại Trường Lăng có này mấy cái môn đạo?"

Hai huynh đệ liếc nhau, rồi mới đệ đệ Từ Gia Kiệt giải thích nói : "Trường Lăng thu hoạch được công pháp tu hành, hết thấy có sáu nơi."

"Đơn giản nhất, chính là triều đình, nhập ngũ!"

"Lần chính là các đại gia tộc, Trường Lăng hết thấy có tam đại hào môn, cái này tam đại hào môn là hướng ra ngoài người."

"Còn nữa, cũng là gặp được một vị nào đó ẩn sĩ người tu hành, bị chỉ điểm một hai."

"Thứ tư, thì là tại trong chợ đen lấy giá trên trời đập phương pháp tu hành, nếu là có thể đạt được phương pháp tu hành, thậm chí có thể thành lập một

cái gia tộc, cho nên vô số người hội tranh giành phá đa đầu."

Mạc Trầm gật gật đầu, đúng là đạo lý này, nếu như mình trong tay có tu hành tâm pháp, liền có thể nhận lấy những thứ này muốn tu hành môn đồ, thành lập được gia tộc cũng không khó.

"Thứ năm, tại Ngư Thị kiếm!"

Mạc Trầm kinh ngạc tay giờ lên : "Ngư Thị?"

"Đầu tiên là đừng có gấp, thứ sáu điểm chính là tu hành học viện, đối với tuyệt đại bộ phận bách tính công bình nhất cũng là nhiều người nhất lựa chọn một con đường."

Mạc Trầm cái hiểu cái không gật đầu, học viện hán cũng đã được nghe nói, chỉ bất quá chính mình tuổi tác cảm thấy nọ, cho nên liền không có chạy ra ngoài cái hướng kia suy nghĩ.

Từ Gia Hùng ngưng ngưng cười một tiếng : "Hai chúng ta tuổi tác đều qua nhập học tuổi tác, cho nên chỉ có thể ở Ngư Thị bên trong móc bảo bối!"

Mạc Trầm cảm thấy móc bảo bối hai chữ vô cùng thân thiết, hán cười nói : "Thế nào móc?"

"Đã tiên sinh muốn biết, ta đề nghị trời sáng buổi chiều, ngài đi một chuyến Ngư Thị." Từ Gia Kiệt giải thích nói : "Chính là tại Vị Hà phía Đông, mỗi khi gặp phổ xá sâm uất ngày, liền sẽ có vô số người tại Ngư Thị chào hàng bảo bối."

"Có điều bảo bối này, có thật tốt hư, khả năng tất cả đều là giả." Từ Gia Hùng sờ lấy trán cười nói : "Ta hoa hơn ba trăm hai, mua mười bản tu hành tâm pháp, đều là giả."

"Có điều cũng xác thực có người móc đến bảo bối! Có thời gian bày quầy bán hàng lão bản cũng không phải đều biết hàng."

Mạc Trầm nghe rõ, cái đồ chơi này thì theo kiếm bảo bối một cái đạo lý, tuy nhiên tuyệt đại bộ phận đều là giả, chỉ cần nhận được thật, vậy liền phát!

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: 【 Trường Lăng Ngư Thị 】

::

Ban đêm, vạn vật yên tĩnh.

Mạc Trầm bắt đầu dần dần quen thuộc cái thế giới này, cũng chậm chậm thích Trường Lăng nơi này, người ở đây rất thú vị, chỉ ít so với chính mình lấy tiền thế giới thú vị được nhiều.

Có người trầm mê ở sắc đẹp, lưu luyến tại sông bạc.

Có người một lòng chỉ sách thánh hiền, vì đi thi lấy công danh trắng đêm treo đèn đọc sách, cũng không biết thi đều là cái gì.

Hán ngẩng đầu nhìn ra xa cảnh ban đêm, đây đã là hán đi vào Trường Lăng ngày thứ chín.

Nơi này bầu trời đêm rất sạch sẽ, gió cũng phá lệ mát lạnh.

Mạc Trầm nghe qua, muốn đầy nói quán thế Linh dược, ít nhất đến hoa ba bốn trăm hai, cái này cần chờ khi nào?

Nếu là có thể tính toán một quê trăm lượng thù lao, ngược lại là đơn giản!

Hán tin tưởng mình nếu như dám lớn mật chạy vào môn trong phủ "Chi điểm Thiên Co", điểm ấy tiền bạc không khó lắm, khó thì khó tại như thế nào điệu thấp kiếm tiền.

Hán nhưng biết, cái này Trường Lăng bên trong ẩn núp cái này rất nhiều thám tử.

Một ít đại gia tộc người, còn có Hình Phật Ti người, Giám Thiên ti người, muôn hình muôn vẻ, nếu không phải là mình có lần này bản lĩnh, sợ là sẽ phải theo tuyệt đại bộ phận trăm họ giống nhau bị mơ mơ màng màng.

Đương nhiên, quá xa sự việc hần không muốn thì lo, chính mình cũng không xen tay vào được.

Thừa dịp cảnh ban đêm, ôm chần mền ngủ.

Lần nữa mở mắt, đã sắc trời sáng rõ.

Mạc Trầm đứng dậy súc miệng, phát hiện bên ngoài cãi nhau, còn vang lên pháo?

Đây cũng là cái gì tình huống?

Hần tranh thủ thời gian rửa cái mặt đi ra cửa xem xét, vậy mà tốt phiên não nhiệt, đầu đường hẻm nhỏ tất cả đều là đầu người, hỏi hà!

"Bác gái, đây là chơi hội sao?" Mạc Trầm tò mò chạy ra ngoài sát vách bác gái hỏi.

"Cái này không phải chơi hội, đây là Đại tướng quân Từ Thiệu Dương về kinh diện thánh!" Đại Mục Tiểu nghiêm mặt nói.

Mạc Trầm thăm dò đầu, muốn nhìn một chút cái này Đại tướng quân đến cùng là thần thánh phương nào, có điều không biết sao đám người thực sự dày đặc, chính mình lại không nguyện ý cứng ngắc lầy chen lên trước.

"Từ tướng quân cuối cùng là trở về!" Một vị lão gia gia rất là vui mừng sờ lấy ria mép.

"Gia gia, cái này Từ tướng quân có phải hay không cũng là một tiền bán chết Man Nhân tướng quân cái kia?" Một cái ghim bím tóc mao hải dất gia gia hần tay hỏi.

Lão gia gia một thanh ôm cháu trai lên đến, rồi mới cười liệt liệt nói : "Cũng là hần, đây chính là chúng ta Trường Lăng sinh trưởng ở địa phương này anh hùng."

Bên cạnh bác gái cũng cười nói : "Cho chúng ta Trường Lăng lớn lên mặt mũi!"

Mạc Trầm cuối cùng là hiểu rõ, nguyên lai là áo gấm về quê, khó trách như vậy được hoan nghênh, theo bách tính trong mồm cũng có thể nghe được, vị này Từ tướng quân rất được lòng người.

Hần buồn cười sờ mũi một cái, cái này chờ đại nhân vật, tu luyện khẳng định là lợi hại công pháp, chính mình muốn hay không đi thử một lần.

Nghĩ tới đây, Mạc Trầm cắn răng một cái thì trong đám người chen.

Hần kích cỡ coi như cứng rắn, đặc biệt là đả thông kinh mạch sau, cánh tay lực lượng cũng lớn, vẫn thật là cứ thế mà chen lên trước.

Phía trước là quân đội hộ vệ, tất cả đều là thuần một sắc Hồng Vệ quân, ngồi trên lưng ngựa các tướng lĩnh khí thế bất phàm.

Mà đi tại phía trước nhất, đương nhiên thì là có thụ Trường Lăng bách tính kính yêu Từ Thiệu Dương.

Mạc Trầm còn chứng kiến có không ít cô nương cười mắt mờ, muốn đưa khăn tay đưa thêu thùa, Từ Thiệu Dương ngồi trên lưng ngựa từng bước một đi tới.

Mạc Trầm đối người này cảm giác đầu tiên cũng là khí khái hào hùng, người khoác khôi giáp bên hông còn mang theo bảo kiếm, chỉ là tướng mạo chính là bất phàm, đang nhìn khí độ cũng là thượng đẳng.

Hần chen trong đám người, cũng không có giống chung quanh bách tính như vậy vui sướng não nhiệt, dù sao làm người ngoài, rất khó trải nghiệm loại cảm giác này.

Từ Thiệu Dương ánh mắt đảo qua chung quanh bách tính, sắc mặt treo vẻ mặt vui cười, còn có thể nhìn thấy một số gương mặt quen.

Bởi vì Mạc Trầm thần thức chỉ có thể kéo dài một mét khoảng cách, cho nên hần chỉ có thể chờ đợi lấy đối phương đi qua.

Từ Thiệu Dương bị tán thưởng sự tích rất nhiều, thật nhiều người đều đang cảm thán, cái này đại cương quốc có thể có hôm nay phồn hoa thịnh hình, hần công lao không thể coi thường.

Trải qua mấy hơi thở, Từ Thiệu Dương phát hiện một đạo kỳ quái ánh mắt, hần xoay đầu lại nhìn qua đối phương, hai người ánh mắt cứ như vậy gặp thoáng qua.

Mạc Trầm trước là có chút hưng phấn, nhưng chậm rãi biểu lộ cứng ngắc xuống tới, hần ngạc nhiên phát hiện, chính mình vậy mà dò xét tra không được quá nhiều tin tức.

Hần thần thức trực tiếp bị ngăn tại Từ Thiệu Dương thân thể cầm tới bạch quang chung quanh, không phá nổi bạch quang, liền dòm không Thiên Cơ.

Loại tình huống này, còn là lần đầu tiên gặp, đến cùng là vì sao?

Đi theo Từ Thiệu Dương phía sau một số tướng lĩnh, cũng là người tu hành, Mạc Trầm sắc mặt trầm xuống, hần phát hiện một sự kiện.

Nguyên lai tu vi quá cao nhân, chính mình không có cách nào dò xét.

Đi tại phía sau nhất hai vị tuổi trẻ tướng lĩnh, hần cuối cùng là dò xét đến tin tức, nhưng cũng không có bình thường biết như vậy toàn diện.

Cái này khiến Mạc Trầm không khỏi khẩn trương lên, cái thế giới này chung quy là cường giả vi tôn.

Hần có thể dò xét đến hai vị người tu hành đều là thoát phạm chi cảnh, đây chính là lĩnh khí quán thể sau bắt đầu tu hành cảnh giới thứ nhất, thoát phạm!

Mạc Trầm hít sâu một hơi, hai người này chỉ thiếu chút nữa xa thì có thể đi vào Trúc Cơ cảnh.

Hần cũng ra kết luận, chỉ muốn đối phương một bước vào Trúc Cơ cảnh chính mình thì không có cách nào phá vỡ đạo bạch quang kia, không có cách nào nhìn trộm Thiên Cơ.

Cái kết luận này nhắc nhở lấy hần nhất định phải nhanh bắt đầu tu hành, nếu không một khi không xuống tâm đắc tội một ít người tu hành, cũng chỉ có thể một con đường chết.

Hần hôm nay không có tiếp tục đi bày quầy bán hàng, bởi vì buổi sáng sự tình để hần kinh hồn bạt vía.

Hần hoài nghi mình nếu như có thể bước vào Thoát Phạm Cảnh, đến lúc đó liền có thể nhìn trộm cao một cảnh giới người tin hơi thở.

Đương nhiên đây chỉ là hoài nghi, muốn bước vào con đường tu hành còn có một đoạn đường.

Giữa trưa, chắc là không còn ngủ trưa.

Ngược lại là nhắc lên sức mạnh, bắt đầu dựa theo khẩu quyết đã thông bên trong thân thể kinh mạch.

Dựa theo tiến độ này, hai ngày sau, chính mình liền có thể đã thông kinh mạch toàn thân, thông kinh mạch một cái dấu hiệu, cái kia chính là hai tay có thể nâng lên trăm cân cự thạch.

Cái này vẹn vẹn thân thể cây mạnh một cái thể hiện, cũng chính là Từ gia huynh đệ có thể hoành hành bá đạo tư bản.

Tu luyện qua sau, hần dẫn chính mình chính bức phòng thân, đi ra phòng nhỏ, bắt đầu dọc theo hẻm nhỏ trực hành.

Vị Hà phía Đông.

Nơi này là Ngự Thị, dù loại cá đều có thể mua được, vậy mà lúc này nơi này lại so bình thường còn muốn náo nhiệt.

Bởi vì hôm nay là phố xá sầm uất ngày, bốn phía khắp nơi thương nhân, đều biết cảm ra bản thân ép cái rương bảo bối đi ra bán.

Có chút là theo biên cảnh một đường chạy tới, muốn tại Trường Lăng đem trong tay mình đồ, vật bán đi.

Nhưng đa số đều là hồ tiền hàng giả, nơi này quy củ cũng là người nguyên mắc câu.

Đây mới là Ngự Thị chánh thức tên tồn tại.

Đương nhiên cũng không ít người đường xa mà đến, muốn tại Ngự Thị bên trong kiếm đào bảo bối, loại người này tại Ngự Thị bên trong chiếm đại bộ phận.

Trường Lăng người địa phương đều biết, muốn tại Ngự Thị kiếm bảo bối, vậy thì thật là rất khó khăn.

Mạc Trầm đi vào Ngự Thị, quả nhiên thấy rất nhiều quán nhỏ, đều là mặt lạ hoắc, quầy hàng bên trên có đồ trang sức, trà cụ, cái gọi là tu hành bí kíp, còn có đan dược!

Dù loại đồ, vật, người xem hoa mắt.

Mạc Trầm bỗng nhiên linh cơ nhất động, liền về nhà đem chính mình sạp hàng nhỏ chuyển tới, tới tới lui lui tốn hao gần như nửa canh giờ.

Hần tìm một góc nhỏ rơi, rồi mới dọn xong cái bàn ngồi xuống, liền đợi đến nước cá mắc câu!

Có thể là bởi vì tất cả mọi người quen thuộc Ngự Thị bên trong không thiếu cái lạ, đối với Mạc Trầm loại này toán mệnh sạp hàng nhỏ, cũng không có quá mức kinh ngạc!

"Nói chỉ Thiên Cơ, nếu người không tin, gì không bằng tới thử một chút?"

Có người cười ca ngợi : "Ngươi nếu là như vậy lợi hại, ngươi trực tiếp kiểm bảo bồi đến, coi như cái gì?"

Bốn phía người cũng đều cười ứng thanh : "Đúng a!"

"Các ngươi không tin?"

Mạc Trầm buồn cười nói : "Không tin cũng chẳng sao, tại ta chỗ này, tin thì linh nghiệm, không tin, cũng linh!"

Cái này thú vị, đoàn người một trận chi trò, cuối cùng là có một vị công tử tiến lên đây hỏi thăm.

"Đến, coi cho ta một què, cái này năm mươi lượng chính là ngươi!"

Cái này vừa nói, ào ào chung quanh vây một đám người xem kịch.

Đương nhiên tại cá trong thành phố năm mươi lượng cũng chính là một con số nhỏ, cái này ít bạc nện trong hồ còn có thể tóe lên bọt nước, nhưng ở Ngự Thị nhiều lắm là nhắc lên ngại ngần.

"Nếu là tính toán không cho phép đâu!" Xem kịch không sợ phiền phức lớn, cười hét lên : "Cũng không thể nói mò cũng lấy tiền a?"

"Đúng a!"

Mạc Trầm nhũn mày lại, hần thân thức đảo qua đối phương tư liệu, tên này là một tên mới vừa gia nhập Thoát Phàm Kính người tu hành.

【 xuất thân : Trần Đông Thắng, Lạc Dương người 】

【 kinh lịch : Ba năm trước đây tiến vào rượu đường, đạt được vun trồng 】

【 tu vi : Trước mắt Thoát Phàm Kính cấp bốn 】

【 yêu thích : 】

【 gia đình : 】

Hần phát hiện một sự kiện, đó chính là nếu là Thoát Phàm Kính người tu hành, chính mình không có cách nào nhìn trộm hung cát, không biết sinh tử.

Nói chung đối với người này có một phen giải.

Mạc Trầm buồn cười nói : "Nếu là tính toán không cho phép, ngươi muốn thế nào?"

"Vây đơn giản, ta Trần Nhi gia thì ưa thích nghe chó sủa, ngươi tính toán không cho phép, thì đối với mọi người học vài tiếng chó sủa a!" Trần Đông Thắng xoa xoa tay cười nói.

Đoàn người nhao nhao bắt đầu vỗ tay, "Tốt!"

"Đi học chó sủa, nhìn hần dạng chó hình người!"

"Ha ha ha!"

Trò cười người còn thật không ít, những người này ồn ào sau, thì hấp dẫn đến càng nhiều quần chúng vây xem.

Mạc Trầm sờ mũi một cái, lừa gạt nói : "Học chó sủa không có vấn đề, bất quá ta chó Bán Tiên có một quy củ."

"U, ngươi còn Bán Tiên đâu?" Trần Đông Thắng một mặt buồn cười nhìn lấy Mạc Trầm.

"Nếu là đánh cò, ta để ngươi con rể!" Mạc Trầm rất là ung dung cười nói.

Ào ào ào tất cả mọi người cười đến trước cúi sau ngửa, "Đây coi là cái gì? Nên không phải sợ a?"

"Ta nhắm ngay là, tại Ngự Thị học chó sủa này danh đầu hần có thể gánh cả một đời!"

Trần Đông Thắng ngược lại là cảm thấy thú vị, cười hỏi : "Vây ngươi muốn thế nào chơi?"

Mạc Trầm cố ý nhặt chi tính toán, rồi mới cười nói : "Ta đưa ngươi mệnh mạch đã nhìn cái thấu, ngươi ra một đề rồi mới chính mình viết đáp án, ta như cảm thấy tính ra đến, liền cũng viết lên đáp án."

"Cuối cùng nhất chúng ta đồng thời xuất ra đáp án, ta nếu là tính toán đúng, vậy cái này năm mươi lượng chính là ta."

Trần Đông Thắng gật đầu nói : "Tốt, nếu như tính toán sai, người học chó sửa ngũ thanh, nhất định muốn làm cho lớn tiếng!"

Mọi người một hồi ồn ào, đều cười xem kịch.

Mạc Trầm mỉm cười, rồi mới rút ra hai tấm Ma Chi, đưa một trương đi qua, "Cứ hỏi, liên quan tới trong nhà người hiếm có người biết sự tình!"

Trần Đông Thắng vốn còn muốn tùy tiện nhắc tới một vấn đề, có điều đã có quy định, cái kia cứ dựa theo quy định tới.

Dù sao nơi này cũng không ai nhận biết mình, cho dù là nhận biết, chính mình cũng có thể chọn một chút không có người biết sự tình đến hỏi.

Trần Đông Thắng trông mắt hơi hơi giương lên, hơi vừa nghĩ, rồi mới hỏi thăm : "Vợ ta thích ăn nhất điểm tâm?"

Quần chúng vậy xem nhất thời thì cười ngốc, nhao nhao nhìn qua Mạc Trầm hô : "Đoán a! Người đoán a!"

"Đoán cái gì, trực tiếp học chó sửa đến!"

"Điểm tâm như vậy nhiều, nếu không người tùy tiện đánh bạc một cái đi!"

Đoàn người cười đến không đóng lại được mắt, đây nhất định là muốn học chó sửa, thế nào khả năng đoán được.

Trần Đông Thắng ý cười kéo dài bắt đầu tại chính mình Ma Chi phía trên viết đáp án, hắn trả tận lực che chắn lấy, cái này muốn tại vậy xem người xem bên trong liên hệ tình báo là không thể nào!

Mạc Trầm mỉm môi, hắn lần nữa dùng thần thức tìm tòi tỉ mỉ Trần Đông Thắng tư liệu, nói chung hai cái hô hấp sau, cuối cùng là tìm tới đáp án.

Hắn hơi hoạt động một chút cổ, rồi mới nhếch miệng cười nói : "Tới tới tới, còn có hay không muốn nghe chó sửa, bắt đầu áp chú!"

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: 【 gần xong bức thì nhanh chân chạy 】

::

Trần Đông Thắng nhất thời nhú mày : "Còn có thể ép?"

"Thế nào, vị khách nhân này là sợ?" Mạc Trầm khóe môi nhếch lên một vòng ý cười.

"Sợ? Ta xem là người sợ đi!" Nói xong lập tức lại có người ép hai mươi lượng bạc tiến đến, rồi mới hô : "Thêm hai âm thanh chó sửa."

Tuy nhiên còn có người rục rịch, nhưng là bọn họ cũng không có tiếp tục bỏ thêm, như thế để Mạc Trầm có chút thất vọng.

Bằng không một thanh kiếm lòi cái phía trên trăm lượng bạc rỗng, vậy liền vui chết!

"Khác đi lâu lòng, tranh thủ thời gian mở!" Có người sốt ruột địa hô.

"Đúng đúng đúng!"

"Đoán đi ra chưa a?" Đám người bắt đầu táo động.

Mạc Trầm buồn cười nói : "Mọi người đừng có gấp, chúng ta đồng thời để lộ đáp án, để phòng gian lận!"

Hai người đồng thời đem viết chữ Ma Chi lật chuyển tới, đoàn người đều rướn cổ lên xem rõ ngọn ngành.

"Bánh quế "

"Bánh quế "

Soạt lập tức, trong nháy mắt tất cả mọi người nỏ, Trần Đông Thắng trợn mắt há hốc mồm mà nhìn lấy Mạc Trầm, "Cái này "

"Bị chê cười bị chê cười!" Mạc Trầm rất là không khách khí đem trên mặt bàn cái kia hết thảy bảy mươi lượng bạch ngân thu vào chính mình túi.

"Không có khả năng a! Các ngươi có phải hay không thông đồng!" Lúc trước nhiều ép hai mươi lượng gia hỏa nhất thời lớn tiếng kêu lên.

Quần chúng cũng là nỏ, nhao nhao mắng to không có khả năng, không tin!

Trần Đông Thắng lập tức bị ngàn người chỉ trích, nói hắn là thông đồng dễ bị lừa từ, nhất thời thì tức giận nói : "Ồn ào cái gì, có chơi có chịu!"

Cái này nháo trò, ngược lại là đem nguyên bản không có hứng thú người đều hấp dẫn tới.

Ngư Thị bên trong xem náo nhiệt không ít người, lúc này đều vây ở chỗ này, cái này mới nhìn đến lại có một cái toán mệnh quán nhỏ.

Mạc Trầm ngồi tại quán nhỏ trước khoan thai cười nói : "Không tin còn có thể tiếp tục!"

Trần Đông Thắng lập tức móc ra một trăm lượng ngân phiếu nện ở trên bàn, xụ mặt nói ra : "Lại đến!"

Nhìn trận thế này, người chung quanh đều dừng lại ồn ào, chẳng lẽ lại thật không phải phối hợp tốt, thật như vậy lợi hại?

"Ta đến ta tới, các ngươi đều thông đồng tốt!" Có người vén lên ống tay áo đi tới, muốn muốn đẩy ra Trần Đông Thắng.

Lúc này Trần Đông Thắng lát nữa lạnh ghẹn liếc một chút, rồi mới lật tay nắm lấy người kia tay, hơi dùng lực một chút.

Người tu hành lực đạo, như thế nào người bình thường có thể thừa nhận được.

"A! ! !" Người kia một tiếng đau nhức gào rống, đau đến một trận nhảy!

Lúc này có người nhìn ra, Trần Đông Thắng khẳng định là cái người luyện võ, có chút tài năng!

Trần Đông Thắng lập tức lạnh suy nghĩ nhìn chằm chằm Mạc Trầm, rồi mới mở miệng nói : "Chớ cùng ta đùa nghịch Hoa Thương, lại đến!"

"Được, lần này ngươi có thể hỏi chắc chắn nhất, ta không có khả năng biết sự tình." Mạc Trầm đề ép cuống họng nói ra : "Đương nhiên ngươi muốn nói Vị Hà một bên nhà thứ ba người bình thường thích ăn cái gì, cái này không thể được."

"Tôi thiểu nhất muốn hỏi cùng ngươi có quan hệ, dù sao ta là cho ngươi xem bói voi!"

Trần Đông Thắng còn thật không tin, cái này vậy mà có thể đoán đúng, có điều bánh quế xác thực không ít người thích ăn, nói không chừng là mèo mù gặp cá rán.

Hắn khẽ cắn môi, không sai hỏi thăm : "Cổ ngữ có nói chân đạp thất tình người, quy về Thiên Mệnh, lòng ôm chí lớn người Đoạt Thiên khí vận, ngươi liền nói ta thuộc về loại kia?"

Hắn nhắc bút liền bắt đầu viết đáp án.

Người chung quanh cũng là vụng trộm nuốt một hớp nước, là cái gì loại?

Hai chọn một không khó a?

Bọn họ ánh mắt đều rơi tại cái kia tuổi trẻ thầy bói trên thân, hắn đến cùng sẽ cho ra cái gì đáp án?

Mạc Trầm do dự, vấn đề này ngược lại là chút chiều sâu, muốn theo bàn tay mình nắm tin tức thôi toán ra đối phương tính cách.

Trần Đông Thắng quan sát được đối phương biểu lộ, nhất thời tâm lý buông lỏng một hơi, nếu như cái này thật đoán đúng, vậy liền thật đáng sợ!

Như thế người đáng sợ, không nên tồn tại ở trên thế giới này!

Mạc Trầm xem xét không khí này, chính mình thật muốn chính xác, sợ là muốn tại Ngư Thị lưu danh!

Nhưng là đáp sai muốn học chó sủa, đây cũng là hắn không thể tiếp nhận.

Bầu không khí lập tức khẩn trương lên, mới đầu đều cảm thấy Mạc Trầm khẳng định trực tiếp đi học chó sủa, nào nghĩ tới vậy mà đoán đúng!

Con cá này trong thành phố, thật đúng là ngày ngày đều có mới mẻ đồ chơi.

Nói chung ba cái hồ hấp, Mạc Trầm bắt đầu đưa tay, hắn đã chú ý tới không ít người lưu ý lấy hắn động tác.

Đáp án này vẫn còn có chút mạo hiểm, nhưng chắc là không còn hắn lựa chọn.

"Như vậy đi, ta cũng làm như trước mặt mọi người viết ra, ta còn thiếu một số tiền, người nếu là ở dân một trăm lượng, sau này nếu là còn có duyên gặp nhau, ta tặng người một què!" Mạc Trầm mở miệng nói.

Hắn biết hôm nay khẳng định phải đi, không thể tiếp tục tại Ngự Thị góc.

Nhưng là Quán Linh tiền còn chưa đủ!

Trần Đông Thắng ngược lại là cảm được ra những thứ này tiền bạc, chỉ bất quá đối phương thuyết pháp như vậy, chẳng lẽ lại thật có thể đoán được?

Hắn hít sâu một hơi, luôn cảm thấy người trước mắt này không đơn giản.

"Tốt!" Hắn lại từ trong ngực cầm một trương trăm lượng ngân phiếu đi ra : "Nơi này hết thấy hai trăm lượng ngân phiếu, người nếu là hiện tại lui bước, ta có thể cho người đi!"

Mạc Trầm khóa gập mi đầu, đây là cho mình đường lui?

Thế nhưng là hắn đã không có đường thối lui, tại lại hắn cần số tiền kia!

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, Mạc Trầm bắt đầu huy động bút lông, thoáng một cái vẩy xem người trên cơ bản đều chen tiến lên đây nhìn.

Trần Đông Thắng đột nhiên ngừng thờ, hắn hai mắt trừng lớn, nhìn lấy đáp án này lại có chút xuất thần.

Mạc Trầm viết ba chữ : "Đều không phải là!"

Cái này thực là nhảy ra đáp án bên ngoài, bởi vì Trần Đông Thắng để hắn lựa chọn bên trong một cái, đáp án này nhất thời nhắm trúng vẩy xem mọi người miệng cười không thôi.

"Người ngược lại là đoán một cái a!"

"Chánh thức đáp án đâu?"

Soạt lập tức, tất cả mọi người nhìn qua Trần Đông Thắng, liền đợi đến hắn để lộ đáp án.

Thực Mạc Trầm tại viết ba chữ này thời điểm, thần thức thì gắt gao khóa chặt cái này đối phương biểu lộ, làm Trần Đông Thắng nhìn thấy "Đô" chữ ra đến thời điểm, sắc mặt đại biến.

Mạc Trầm thì biết mình thành công!

Trần Đông Thắng hít vào một hơi, hắn dùng khó có thể tin ánh mắt nhìn lấy Mạc Trầm.

Trần Đông Thắng hỏi thăm : "Tiên sinh, nói chuyện có phải giữ lời!"

Đoàn người đều ồn ào lên : "Tới tới tới, học chó sủa!"

Mạc Trầm mày nhăn lại, nếu như đoán đúng, cái kia Trần Đông Thắng hỏi tất nhiên theo mọi người muốn không giống nhau.

"Tốt, hữu duyên gặp lại!" Trần Đông Thắng quyết tâm liều mạng, quay đầu bước đi!

Hắn biết mình chậm trễ quá nhiều thời gian, Ngự Thị bên trong rờn rấn lẫn lộn, chính mình khẳng định đã bị để mất tới, đối với chấp hành nhiệm vụ vô cùng bất lợi.

Soạt lập tức, vẩy xem người thì mòng bức!

Người thế nào liền đi? Cái gì tình huống a!

Mạc Trầm lấy tiền, cũng quay người chen vào trong đám người, quán nhỏ cái bàn đều không muốn, bước chân hắn rất nhanh, hắn biết có người theo chính mình.

"Ta đi, hắn thế nào cũng đi? ? ?"

Có nhân chủ động để lộ Trần Đông Thắng vừa rồi bụng bít lấy tấm kia Ma Chi, lật ra xem xét, bên trong thỉnh thoảng viết năm chữ.

"Cả hai đều không là "

Nhất thời tất cả mọi người nổ, vậy mà thật chính xác.

"Trời ạ!"

"Nếu như không phải cố ý thông đồng, vậy đơn giản nghịch thiên!"

"Thật có dạng này người sao?"

"Ta nhìn không giống diễn kịch, xem ra Trường Lăng muốn có kịch vui để xem!"

Cái này một màn kịch, ngược lại là xem ở không ít người trong mắt, có ít người cũng không cần vậy xem, bọn họ tự nhiên có chính mình tai mắt.

Mạc Trầm cước bộ rất nhanh, hôm nay kiểm lời ba trăm lượng, đã có thể mua Linh dược quán thể.

Nhưng pháp môn tu luyện còn không có tìm được, chính mình không có quá lớn thủ đoạn bảo mệnh, một khi nhìn lên thiên cơ bị người biết hiểu, dù là chi là có như vậy một khả năng nhỏ nhoi, đều biết chọc đại phiền toái.

Hắn dừng bước lại, rồi mới cầm ra hai mươi lượng bạc vụn cho bên cạnh nam tử xa lạ trong tay đầu đưa tới, rồi mới cúi người nhẹ nói nói : "Ta hôm nay kiểm lời, tiền này đưa người."

Làm xong đây hết thảy sau, hắn đại lực đẩy đối phương ra, rồi mới hô : "Chạy mau!"

Cầm tiền nam tử mừng rỡ lập tức, nhìn thấy phía sau có người đuổi theo, tuy nhiên không làm rõ ràng được cái gì nguyên ý, co cẳng liền bắt đầu chạy.

Theo dõi người khác chỉ có thể chia binh hai đường!

Mạc Trầm thì là tại trong chợ một hồi tán loạn, hắn vứt bỏ theo dõi người một nhà, lúc này mới vội vã trở về trong nhà.

Hắn dựa lưng vào môn, vuốt mồ hôi, sát cái trán nói ra : "Ngư Thị nơi này, thật đúng là không thể ngốc!"

Thì vừa rồi, hắn đã cảm nhận được Ngư Thị bên trong ít nhất có hai cái mới nhập môn người tu hành để mắt tới chính mình.

Có điều gần xong bức nhanh chân chạy, loại cảm giác này vẫn là rất đã !

Mạc Trầm nhếch miệng cười một tiếng, từ trong ngực móc ra hôm nay kiểm bạc, hai tấm ngân phiếu thêm bạc vụn, chính mình quán thể tiền vốn cuối cùng là có.

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Vãn Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: 【 công nôi 】

::

Trường Lăng có như vậy một câu.

Nồng tử không bằng rượu liệt, lướt qua không kịp rót hầu say.

Ý tứ đại khái như thế, nếu là liệt tử, tất cả mọi người là lướt qua liền ngừng lại, ngược lại là rượu uống thuận hầu, càng uống càng thoải mái, uống say người thì càng nhiều.

Rượu đường, trải rộng toàn bộ đại cương quốc, mọi người đều biết.

Lúc này Trần Đông Thắng do dự thật lâu, vẫn cảm thấy muốn đem chuyện hôm nay đi lên báo, hắn đi vào Trường Lăng là có nhiệm vụ.

Lại không nghĩ rằng Ngư Thị cái này một đi dạo, để các đại gia tộc để mắt tới , nhiệm vụ chấp hành độ khó khăn cũng cao.

Thế nhưng là vị kia thầy bói nhất cử nhất động, đều ở trong đầu hắn lặp đi lặp lại hiển hiện.

Hắn dám khẳng định, dù là chính mình bại lộ thân phận, đối phương cũng không có khả năng giải như thế xâm nhập.

Trần Đông Thắng cầm lấy phong thư, đem chính mình nghi hoặc sự việc viết vào, rồi mới tiến hành tự mình phê bình cùng tỉnh lại.

Bước chân hắn đi vào đầu đường đầu kia tửu quán, rồi mới đem phong thư này kín đáo đưa cho uống say như chết người say.

Người say lại rót hai chén, rồi mới chạy đến cửa tửu quán bắt đầu nôn.

Không qua đến một hồi, liền xuất hiện một vị phụ nhân đến đây đem cái này say như chết người say mang về, loại tình hình này quả thực là quá thường gặp.

Căn bản không ai hội hoải nghi, cái này lại là một đầu thành thực tin tức liên!

Rất nhanh lá thư này, liền truyền đến Trường Lăng người nào đó trong tay.

"Ngư Thị? Toán mệnh?" Lý quân đội buồn cười dương dương phong thư này.

Mặc lấy bụi áo choàng màu đen nam tử chấp tay nói : "Đại nhân, theo Ngư Thị bên kia thám tử truyền tới tin tức, đúng là như thế một chuyện!"

"Ừm, có chút ý tứ!" Lý quân đội xoa xoa Tị Căn, mở miệng nói : "Như vậy đi! Để hắn vẫn là theo kế hoạch làm việc, cuối cùng nhất đem nôi ném cho cái này toán mệnh."

"Vâng! Đại nhân không hồ là trí đội!" Áo choàng nam tử thối phòng : "Ta cái này phải!"

Rượu đường sô dĩ có thể có hiện tại như vậy thịnh cảnh, đó là bởi vì tất cả mọi người biết, ngồi trên ghế người, không dễ chọc!

Mặc Trầm đang chính mình trong phòng nhỏ bù lại thường thức, hắn phát hiện ở cái này tốt xấu lẫn lộn Trường Lăng, không hiểu đại thế rất dễ dàng chết tại Vị Hà một bên.

Hắn tại con buôn trong tay mua một số tình báo, tuy nhiên có thể là giả, nhưng làm làm tham khảo vẫn rất có tất yếu.

Cái này Trường Lăng có sáu Đại Chư Hầu, một viện Tam Tì.

Bách tính tiếp xúc nhiều nhất hắn là sáu Đại Chư Hầu, mà Tam Tì thường thường càng thần bí, càng tới gần quyền lợi đỉnh phong.

Phân tình báo này bên trong để hắn cảm thấy lớn nhất thú là, lúc trước thành lập Tam Tì, vậy mà nâng lên phân quyền quản thúc cái từ này.

Thật đúng là xảo!

Mới nhìn Tam Tì tên, Thần Thiên ti, Hình Phạt Tì, Giám Thiên ti, ngược lại là giống những gì mình biết cái kia phân quyền quản thúc cảm giác.

Tình toạ nhập định, Mặc Trầm hôm nay muốn đem tất cả kinh mạch đã thông.

Tại hắn trong nhận thức biết, có thể đã thông Nhâm Đốc nhị mạch, đó là võ lâm đại hiệp mới có thể làm đến, thú vị là trước mắt hắn đang chuẩn bị trùng kích hai cái huyệt này vị kinh mạch.

Trầm xuống lên, hắn bắt đầu đọc đến Tâm Pháp Khẩu Quyết.

Không sai ngày hôm nay, Trường Lăng nhất định không có cách nào bình tĩnh.

Đại tướng quân Từ Thiệu Dương diện thánh, đó là trong hoàng thành việc quan trọng, thắng trận trở về, nhất định lại là một phen ban thưởng.

Làm tuyệt đại đa số người ánh mắt, đều tìm đến phía triều chính, có ít người thì là gắt gao nhìn chăm chăm bách tính nhà tranh.

Nói đúng ra, đó là một tên về hưu về Lão Quan Viên.

Phạm Đức Dung đã từng là một tên thất phẩm Lễ Bộ quan viên, bây giờ tuổi gần sáu mươi, không thể không thoái ẩn nông thôn, hắn ở tại Trường Lăng vô cùng không thấy được trong hẻm nhỏ.

Dù là như thế, vẫn là có người để mắt tới hắn.

Phạm Đức Dung mấy ngày trước đây thu đến một phong thư uy hiếp, hắn thấy đó là đoạt mệnh thư tín, hắn đem dưới gối hai nhi một nữ đưa đi, chỉ lưu lão phu nhân bồi ở bên cạnh.

"Lão gia, ta nhìn nếu không chúng ta cũng đi thôi!" Phạm phu nhân một mặt ưu sầu nói.

"Đi? Thiên hạ này to lớn, nào có chỗ ẩn thân?" Phạm Đức Dung cười lắc đầu : "Là phúc thì không phải là họa, là họa thì tránh không khỏi."

Hắn thở dài một hơi, hắn biết quá nhiều, tổng có người muốn hắn chết.

Nhưng hấn vẫn là sống sót, đồng thời sống thật tốt, bởi vì có người không muốn hấn chết!

Mới đầu, hấn tưởng rằng Lễ Bộ có người tại che chờ chính mình, dù sao những năm này hấn một mực vì Lễ Bộ Thượng Thư bán mạng.

Kết quả châm chọc là, che chờ người một nhà, lại là những muốn đó muốn cạy mở miệng hấn người.

Mà muốn muốn giết hấn người, mới đúng hấn coi là một mực đang bảo vệ mình Lễ Bộ Thượng Thư chú ý ý chí kiên định.

Phạm Đức Dung buồn bực âm thanh uống một ngụm trà, hấn biết nào nhiệt thời điểm đặc biệt dễ dàng xảy ra chuyện, hấn dự cảm hôm nay thì phải có người tìm tới cửa.

Loại cảm giác này càng ngày càng mãnh liệt, để trong lòng của hấn giống như là nghẹn một ngụm oán khí.

Hấn không nghĩ tới chính mình bán mạng cả một đời, vậy mà rơi vào kết quả như vậy, cái này nếu là đem tự mình biết sự việc toàn bộ tuôn ra đến, trong triều nhất định nhắc lên một phen sóng lớn.

Hấn có một bản sổ sách, ghi chép tưng lể bằng danh sách.

Nói chung đến giữa trưa, Liệt Dương nóng rực vô cùng, khiến người ta mồ hôi đầm đìa.

Một bóng người đi tại trong hẻm nhỏ, lúc này trong hẻm nhỏ tịch tịch không người, người kia cước bộ rất lợi hại chậm, phảng phất sợ đi nhanh hội quấy nhiễu người khác.

Đông đông đông tiếng đập cửa.

Phạm Đức Dung tâm lý khẽ giật mình, chính là muốn thất bại, hấn nhìn xem phụ nhân, phụ nhân đang chuẩn bị đi mở cửa, hấn lại lắc đầu bày tỏ không muốn.

Phụ nhân nhú mày, nhỏ giọng nói : "Không có việc gì!"

Cái này cửa vừa mở ra, Trần Đông Thắng cước bộ liền đi vào, trong tay hấn dẫn theo một chút hoa quả, cười hô : "Ngài khỏe chứ, ta là tới thăm viếng Phạm Đức Dung lão gia tử."

Phụ nhân rất là mừng rỡ đem khách nhân mời tiến đến, trước kia Phạm Đức Dung tại vị thời điểm, rất nhiều loại này khách nhân đến cửa tặng lễ.

Chỉ bất quá lần này, Phạm Đức Dung sắc mặt lại là trực tiếp trắng bệch, hấn nhận ra người này.

Phụ nhân xem xét chồng mình biểu lộ, nhất thời phát hiện chuyện xấu!

Nàng ngốc tại chỗ, trong lúc nhất thời không biết làm gì sao tốt!

Phạm Đức Dung lại là thở dài một hơi, quả nhiên đến, hấn hô : "Xông chén trà đi!"

"Tốt tốt tốt!" Phụ nhân lúc này mới hội thần, rồi mới đi pha trà.

Trần Đông Thắng ngồi xuống, nhếch miệng cười nói : "Phạm lão gia tử còn nhớ rõ ta?"

"Nhớ kỹ, hôm đó ta đi Lý phủ tặng lễ lúc, gặp qua một lần." Phạm Đức Dung thân nhiên nói ra.

Trần Đông Thắng hơi kinh hãi, rồi mới cười nói : "Sớm Văn lão gia tử tâm tư kín đáo, nghe nói cái này ngày bình thường, còn có ký sự quen thuộc?"

Phạm Đức Dung sắc mặt lập tức trầm xuống, hấn không nghĩ tới chính mình lại bị tra hiểu rõ, cái này nói rõ thì hướng về phía vờ tới.

"Con người của ta a! Luôn luôn phạm hồ đồ!" Phạm Đức Dung sờ lấy trán cười nói.

Trần Đông Thắng ngoài cười nhưng trong không cười nói : "Ta đều biết!"

Lúc này Phạm phu nhân cho hai người ngược lại đến nước trà, rồi mới có chút không được tự nhiên ngồi ở một bên, nàng ý thức được chính mình không nên mở cửa.

Bầu không khí lập tức cương xuống tới.

"Phu nhân, ngại đi đem ta cái kia vốn nhỏ lấy tới." Phạm Đức Dung mở miệng nói.

Trần Đông Thắng trong nháy mắt đáy mắt mang vui, đây là rốt cục nguyện ý mở miệng?

"Ta vạn vạn không nghĩ đến , Cố đại nhân vậy mà như thể tuyệt tình!" Phạm Đức Dung rất là hối hận nói : "Ta thay hấn làm việc vài chục năm, lại còn muốn cầm tính mạng của ta!"

Trần Đông Thắng trả lời cười nói : "Biết người biết mặt không biết lòng."

Phụ nhân đem sách nhỏ lấy ra, Phạm Đức Dung trực tiếp thì cho đối phương đưa tới : "Ngài nhìn xem, có thể sử dụng lấy a?"

Trần Đông Thắng lật ra sách nhỏ xem xét, nhất thời vui vẻ nói : "Tốt! Muốn cũng là bản này sổ sách!"

Hắn hoàn toàn không nghĩ tới như vậy nhiều người tranh giành phá da đầu đều muốn đồ vật, lại bị chính mình dễ dàng như thế liền phải tay.

Phạm Đức Dung uống một ngụm trà, rồi mới cười nói : "Ta coi như chỉ nhìn các ngươi!"

Trần Đông Thắng cẩn thận lật xem vở bên trong nội dung, càng xem càng là kinh hãi, khó trách muốn lên đầu cảnh giác mình tuyệt đối cẩn thận, không thể bại lộ thân phận.

"Thực không dám giấu giếm, ta mấy ngày nay liền chờ tiên sinh đến, rồi mới đem những thứ này phó thác cho ngươi, ta liền rời đi Trường Lăng!" Phạm Đức Dung lại uống một ngụm trà, còn cố ý cho đối phương cái chén rót đầy.

Trần Đông Thắng vừa vận khát nước, liền cầm lấy cái chén uống một ngụm.

Phạm Đức Dung đáy mắt lộ ra vẻ vui thích, mở miệng hỏi : "Ta trà này như thế nào."

"Nhật điểm!" Trần Đông Thắng đặt chén trà xuống, tiếp tục lật xem bản này sổ sách nhỏ.

Bỗng nhiên hắn mi mắt trừng lớn, phát hiện mình phạm một kiện vô cùng lớn chuyện sai, cái kia chính là không nên uống trà này, vận nhất bên trong hạ độc làm sao đây?

Hắn đột nhiên quay đầu nhìn lấy Phạm Đức Dung, đang chuẩn bị mở miệng, bỗng nhiên bên trong thân thể giống như là bị vô số côn trùng cắn xé cảm giác.

Đầu đến hắn trong nháy mắt ngã trên mặt đất, toàn thân run rẩy, miệng sùi bọt mép.

Phạm Đức Dung rất lợi hại biết rõ nhân tâm, hắn biết mình như là cố ý mở miệng làm cho đối phương uống trà, khó tránh khỏi hội bại lộ.

Cho nên hắn cố ý đem chính mình át chủ bài đưa ra ngoài, quả thật đối phương bị vở bên trong trong kinh hãi hấp dẫn, hắn nhiều lần đại động tác uống trà, chính là muốn cho đối phương tâm lý ám chỉ.

Cuối cùng nhất cho đối phương tự mình rót trà, cái này uống trà cơ hội tự nhiên thì cao.

Rất nhanh Trần Đông Thắng liền bờ môi đỏ bầm địa ngã trên mặt đất, một hồi sẽ qua trực tiếp tắt thở!

Phạm Đức Dung từng ngụm từng ngụm thở phì phò, hắn trên thực tế khẩn trương đến không được, chỉ bất quá nhiều năm qua kinh nghiệm để hắn gượng chống lấy.

Hắn lập tức ngồi xổm người xuống đem chính mình sách nhỏ cầm về, rồi mới lúi kúi kéo phụ nhân theo cửa sau bên trong bôi rồi đào tẩu.

Phạm Đức Dung vô cùng rõ ràng, công việc của mình lấy giá trị cũng là trông coi bí mật.

Một khi những bí mật này cho hấp thụ ánh sáng, tự nhiên có người muốn hắn chết.

Cho nên vô luận như thế nào, hắn đều khó có khả năng đem bí mật giao ra.

Đêm khuya, Hình Phạt Ti người lại tới đây phát hiện Trần Đông Thắng thi thể.

Lang Đồng Phủ cúi người xuống, tỉ mỉ quan sát lấy thi thể dấu hiệu, rồi mới mở miệng nói : "Trúng độc bỏ mình, hắn là tử vong nửa ngày đã lâu."

Hắn tìm kiếm Trần Đông Thắng y phục, bên trong phát hiện một số ngân phiếu, còn có cất giấu tiểu đao, cùng một trang giấy!

"Ta xem một chút!" Trạm Hoàng Vĩ thân thủ đem trang giấy tiếp đi tới nhìn một chút.

Ma Chi phía trên viết nơi đó địa chỉ cùng Phạm Đức Dung tên, phản diện còn in "Nhìn lên thiên cơ tính toán nhân mạng" sáu cái chữ.

Trạm Hoàng Vĩ nhú mày, mở miệng nói : "Chung quanh tìm xem, nhìn xem còn có hay không lưu lại cái gì."

Lang Đồng Phủ là thầy lang xuất thân, trở thành người tu hành sau liền Hình Phạt Ti.

Hắn mở miệng cười nói : "Ta ngược lại thật ra nghe nói, tại Ngự Thị bên trong tên này theo một cái toán mệnh dụng cùng một chỗ, còn thua mấy trăm lượng."

"Toán mệnh?" Tràm Hoàng Vĩ rất là kinh ngạc nói.

"Lúc ấy vậy xem không ít người, chuyện này thì bên trong cần phải có hồ sơ!" Lang Đồng Phủ mở miệng nói : "Ta về đi dò tra!"

Tràm Hoàng Vĩ hít vào một hơi, "Cái này Phạm Đức Dung chúng ta chăm chăm như vậy lâu, không nghĩ tới thì liền người tu hành cũng mất mạng trong tay hắn!"

"Bất quá là một cái Thoát Phàm Kinh trung giai gia hỏa." Dịch Hồng Vận đuôi lông mày bốc lên nói ra : "Dạng này người, đầy đường!"

Ba người thu thập xong chứng cứ liền biến mất, thi thể cứ như vậy nằm trong phòng đầu, các loại quan phủ đến xử lý.

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: 【 uống trà 】

::

Đêm khuya.

Mạc Tràm cuối cùng là từ trên giường đứng lên, hắn hít thở, kinh mạch toàn thân đã thông sau, cảm thấy toàn bộ thân thể đều nhẹ nhõm rất nhiều.

Hắn cúi người, ghim lên mã bộ, rồi mới hai tay nắm cái giường kia, chậm rãi phát lực.

Đi một tiếng!

Giường vậy mà thật sự ứng thanh mà lên, cái giường này cũng không phải là không dời nổi, chẳng qua là Mạc Tràm trước kia thân thể, vậy khẳng định là đến vọt đến eo.

Hiện tại hơi phí chút sức mạnh thì dời lên đến, cái này hiệu quả cực kỳ hiển nhiên.

Hắn thậm chí cảm thấy đến liền hô hấp đều thông thuận không ít, đương nhiên khả năng chỉ là ảo giác, muốn là mình có thể vượt nóc băng tường kia liền càng ngu bức!

Mạc Tràm thậm chí bắt đầu chờ mong, người tu hành có thể đủ sức để thỏa mãn hắn hết thấy tưởng tượng.

Lúc này uống một ngụm nước, nhất thời cảm thấy lạnh nhạt vô vị, đến làm tốt hơn trà tới.

Hắn đi vào một nhà trà cửa hàng, tuyển nhận hô : "Tiểu nhị, đến một bình đại hồng bào."

Câu nói này nhất thời đem chung quanh ánh mắt đều dẫn tới, đại hồng bào một bình thật đắt, một người độc uống lại thuộc hiếm thấy.

Điểm tiểu nhị rất là vui mừng, tiến lên nhiệt tình chào mời : "Còn muốn điểm khác không?"

"Không dùng, ta liền muốn uống chút trà!" Mạc Tràm cười ứng thanh, hắn trước kia luôn luôn nghe cái này trà tên nghe nhiều.

Đại hồng bào, đó là có trà trùng Trọng Nguyên tiếng khen, mình quả thật cần phải thật tốt phẩm nhất phẩm.

Điểm tiểu nhị cười nói : "Giống ngài như vậy một người uống trà, thực rất lợi hại chán."

Mạc Tràm nhẹ giọng trả lời : "Độc uống mặc dù không vui, cũng là một loại tư tưởng."

Lúc này lão bản đi tới, cười mắng : "Ngồi chém gió cái gì, còn không tranh thủ thời gian cho khách nhân xông trà!"

Mạc Tràm ngẩng đầu nhìn liếc một chút cửa hàng lão bản, tuổi gần sáu mươi vẫn còn lộ ra tinh thần, phúc hậu mười phần, xem ra quán trà này kiếm được không ít.

Phùng lão bản dài đến rất hòa ái, hắn đi tới xem một chút cái này muốn độc uống đại hồng bào đến cùng là ai, còn tưởng rằng là người cũ, kết quả là một

vị trẻ tuổi.

"Một người?" Phùng lão bản tò mò hỏi.

Mạc Trầm nhẹ nhẹ dựa vào ghế, nhìn lấy cái này Trường Lăng Nhai nói, người đến người đi, chính mình giống như là đến du lịch như vậy.

"Người cho ta cảm giác, rất giống một người!" Phùng lão bản đi tới cười nói.

"Thật sao?" Mạc Trầm nhàn nhạt về một tiếng.

"Ba mươi năm trước, khi đó Trường Lăng vẫn là một cái tiểu thành." Phùng lão bản cười nói, "lúc ấy ta còn cùng người tuổi như vậy, cũng đụng tới một vị khách nhân, hẳn tự mình một người uống trà."

Mạc Trầm hơi kinh ngạc nhìn về phía lão bản, cười hỏi: "Bởi vì điểm ấy cho nên giống?"

"Không là, là người nhóm ánh mắt rất giống!" Phùng lão bản cúi đầu cười nói: "Không biết thế nào hình dung."

Lúc này điểm tiểu nhị xông trà ngon đưa qua, cười hô: "Mời chậm dùng!"

Mạc Trầm còn là lần đầu tiên uống, hẳn cẩn thận từng li từng tí cho mình rót đầy, rồi mới nâng chung trà lên cũng không có để ý lão bản nhìn chăm chăm vào chính mình, phối hợp thời một hơi.

Thật lâu, hẳn bắt đầu nhắm nháp.

Cái thứ nhất, hẳn đuôi lông mày nhăn lại, có chút nóng miệng, nhưng là hương trà rất đậm!

Hắn để ly xuống sau chê cười nói: "Đề lão bản bị chê cười, trước kia không có phẩm qua trà!"

Phùng lão bản nhìn chăm chăm người trẻ tuổi này, thật lâu sau mới bật cười: "Giống, thật rất giống!"

Mạc Trầm hơi kinh ngạc, hẳn không phải rất rõ ràng!

"Người vừa rồi động tác, thật cùng ta trong trí nhớ người kia rất giống, hẳn lần đầu tiên tới uống trà thời điểm, cũng là người bộ dáng như vậy!" Phùng lão bản cười nói.

Mạc Trầm buồn cười hỏi thăm: "Còn có đây này, hẳn sẽ không phải cũng uống đại hồng bào a?"

"Cái này cũng không phải, hẳn thích uống Long Tĩnh, đồng thời mười phần bất bẻ, mỗi lần đều là một người qua tới uống trà, ngồi xuống chính là hai ba canh giờ." Phùng lão bản giải thích nói: "Ta sờ đi cảm thấy các người giống, là bởi vì hẳn nói hẳn là một cái người ngoài, không có bằng hữu, chỉ có thể một người uống trà."

"Người thế nào biết ta không có bằng hữu? Ta có lẽ chỉ là ưa thích một người uống trà!" Mạc Trầm cười hỏi ngược lại.

"Tiểu huynh đệ, ta ánh mắt còn có thể!" Phùng lão bản nửa cười nói.

Mạc Trầm hơi hơi ngửa đầu, đây chính là bị nhìn xuyên cảm giác sao?

Thật đúng là có chút hồng bét!

"Bất quá, ba mươi năm trôi qua, nếu như người kia còn sống, khẳng định là một vị đại nhân vật!" Phùng lão bản cảm thán nói.

"Ồ? Là sao thuyết pháp như vậy?" Mạc Trầm có chút hiếu kỳ hỏi.

"Hẳn không phải người bình thường, ta nhìn người cũng không phải người bình thường." Phùng lão bản thăm dò tính mà hỏi thăm.

Mạc Trầm ngược lại là cảm thấy có chút buồn cười, nhắc tới lão bản cố ý theo chính mình chấp nói, cảm thấy cũng tìm không thấy lý do.

Chẳng lẽ lại thật là có như vậy giống người?

Phùng lão bản nhìn ra được đối phương cũng không tin mình, hẳn đứng dậy phì cười một cái, rồi mới nói ra: "Hẳn ban đầu là một người tại ta chỗ này uống trà, hai năm sau liền có hộ vệ trông coi, năm năm sau hẳn uống trà chung quanh hẻm nhỏ không có một ai."

Mạc Trầm kinh ngạc ngẩng đầu đến, như thế ngưu bức?

Uống trà còn muốn nghiêm phòng bị?

Phùng lão bản lời nói đến nơi đây, thì cười cười, quay người rời đi.

Mạc Trầm ngẫm lại, đại khái thật đúng là một vị khó lường nhân vật, có điều cái này theo chính mình kéo không lên cái gì quan hệ.

Trở về trên đường, hắn lại tìm công tử nhà giàu tính toán một quẻ, đem tiền trà nước kiếm về.

Hắn bung tiền bạc bắt đầu nghe ngóng liên quan tới tâm pháp khẩu quyết tin tức, chỉ tiếc hiểu công việc người cũng không quá nguyện ý lộ ra.

Về đến cửa nhà, còn không có tiến vào chỗ ngoặt thì đụng phải hàng xóm láng giềng.

"Tiểu huynh đệ a! Người có phải hay không phạm tội, cái này nha môn đều tìm về đến trong nhà đầu tới." Láng giềng đại thẩm khản trương nói ra : "Người tranh thủ thời gian chạy, khác để bọn hắn bắt lấy."

"Không thể nào?" Mạc Trầm có chút mộng.

"Ai nha, cái này đều canh giữ ở người phòng trước một canh giờ, liền chờ người trở về đâu!" Bác gái tận tình khuyên bảo nói : "Người nếu là phạm cái gì sai, vậy khẳng định cũng là đến bắt người."

"Không có khả năng!" Mạc Trầm nhú mày, không tin tã đi qua.

Vốn cho rằng thế nào một chuyện, lại nhìn thấy một người quen vậy mà chờ đợi ở chỗ này.

Bác gái đó là một cái khó thờ, cảm thấy Mạc Trầm là tự chui đầu vào lưới.

"Xong xong, đây là muốn nhốt vào trong lao!"

Phụ cận láng giềng bách tính đều là vụng trộm tránh ở một bên xem kịch, cái này Mạc Trầm đã hiện thân, cái kia lập tức thì phải biết phát sinh cái gì sự tình.

Nhưng không ngờ, bộ đầu một câu làm cho tất cả mọi người đều mở rộng tầm mắt, trực tiếp ngốc mắt,

"Tiên sinh ngài rốt cục trở về!" Bành An Ca cung kính hô một tiếng.

"Cái này huy động nhân lực?" Mạc Trầm hơi kinh ngạc mà hỏi thăm.

Bành An Ca hồi đáp : "Làm theo phép!"

"Được thôi, ta trong phòng cũng ngồi không tiến như vậy nhiều người, cái gì công sự?" Mạc Trầm hai tay đỡ tại phía sau, nhìn qua đối phương hỏi.

"Là như thế này, chúng ta hôm qua phát hiện một cỗ thi thể, đi qua điều tra, phát hiện đáng chết người lúc còn sống cùng ngài từng có xung đột." Bành An Ca mở miệng nói.

Mạc Trầm lắc đầu bày tỏ chính mình không có ấn tượng.

"Là tại Ngư Thị lên xung đột, ngài có phải hay không tại Ngư Thị mở qua quán nhỏ cho người ta toán mệnh?"

Mạc Trầm nhất thời giật mình, mở miệng nói : "Thật là có việc này, chẳng lẽ lại là vị khách nhân kia xảy ra chuyện?"

Bành An Ca đối với bên cạnh nha dịch gật gật đầu, nha dịch kéo ra một bức tranh giống, rồi mới nói ra : "Có phải hay không người này."

Tuy nhiên bức họa theo người thật có khác biệt, nhưng xác thực cũng là Trần Đông Thắng. Mạc Trầm gật đầu nói : "Cũng là hắn, ta cho hắn tính toán một quẻ!"

"Tiên sinh khả năng còn không biết, hắn bỏ mình địa phương cũng không tầm thường." Bành An Ca không thể lộ ra quá nhiều, chỉ có thể nói đến đây.

Mạc Trầm sờ mũi một cái, "Chuyện này ta cũng không rõ ràng."

Bởi vì Trần Đông Thắng là người tu hành, cho nên Mạc Trầm cũng không thể dòm sinh tử, hắn suy đoán mình nếu là cũng bước vào Thoát Phàm Kinh, nên có thể biết được.

Dựa theo lẽ thường, Bành An Ca là nhất định phải Tương Mạc chìm linh hội nha môn tiến hành thẩm tra.

Nhưng Bành An Ca đối đầu đầu giải thích là, đã dính đến quan viên, tốt nhất bắt được người tại chỗ tiến hành thẩm vấn.

"Ta cùng tiên sinh là bạn cũ, lần này thẩm tra ta liền không ra mặt." Bành An Ca đối với bên cạnh phụ tá nói ra : "Đồng Húc người phụ trách thẩm tra, ta bên ngoài kiểm tra."

"Tốt! ' Đồng Húc ứng một tiếng.

Mạc Trầm ngược lại là nhìn ra, cái này thẩm vấn là nhất định phải, chỉ bất quá Bành An Ca tranh thủ tại phòng mình bên trong thẩm

Xem ra mặt mũi là cho đủ!

Hắn cười cười, "Không sao, muốn hỏi cứ hỏi đi!"

Thăm tra quá trình trọn vẹn tiếp tục một canh giờ, theo Mạc Trầm cùng Trần Đông Thắng gặp nhau đến cuối cùng nhất phân biệt, trên cơ bản làm rõ mạch suy nghĩ.

Mạc Trầm thậm chí còn cung cấp ngoài định mức tin tức, đều lấy toán mệnh vì lý do cho ra thân phận tin tức.

"Bộ đầu, hắn nói người chết tên là Trần Đông Thắng, là Thanh Từ Đường người!" Đồng Húc nhỏ giọng nói ra : "Hắn nói là cho đối phương toán mệnh lúc tính ra đến, đây không thể làm lời chứng a?"

Bành An Ca hít vào một hơi, thực hắn cảm thấy có thể là thật!

Có điều đối mặt như thế nhiều huynh đệ, hắn cũng không dễ thiên vị tín nhiệm, liền mở miệng nói : "Như vậy đi! Hắn nói cái gì đều ghi chép lại, để đại nhân tự mình xem qua."

"Tốt! Ta hiểu rồi!" Đồng Húc hỏi một chút gật đầu.

Mọi người đều biết Bành An Ca đã trở thành một tên chánh thức người tu tiên, sợ là dùng không bao lâu liền sẽ bị điều nhập Tam Ti.

Mặc kệ là Tam Ti cái nào chức vị, thân phận kia cũng cùng hiện tại có một trời một vực.

Cho nên không thể vẹn vẹn Đồng Húc, đoàn người cũng đều là đối với hắn mười phần khách khí.

Không sai biệt lắm giây vò hai canh giờ, lúc này mới coi xong thành phẩm, bên ngoài thẩm vấn sự tình cũng không hiếm lạ, hơi có chút thân phận người bọn họ đều sẽ làm như vậy.

Chỉ bất quá Mạc Trầm hiển nhiên còn không đạt được tư cách này, là người chịu trách nhiệm Bành An Ca tận lực an bài.

Tin tức này rất nhanh liền truyền đến người cần tin tức trong tai.

Ở một tòa uy nghiêm môn phủ bên trong.

Trạm Hoàng Vĩ đang cùng chính mình phía trên báo cáo tình huống.

"Ti Thủ, đại khái tình huống cũng là như thế, người này cảm thấy mới tới Trường Lăng không lâu."

Lúc này ngồi trên đài, mặc dù là một tên nữ tính, nhưng lại không người dám khinh thị.

Vì Cơ cái kia lông mi dài nháy, nàng mở miệng nói : "Người lúc trước nói, nha môn bộ đầu, tại hắn trong phòng thẩm vấn?"

Trạm Hoàng Vĩ giải thích : "Bởi vì đến nha môn tiến hành thẩm vấn làm mất thân phận, cho nên bọn họ bình thường sẽ ra tại thể diện cân nhắc, tại đối phương trong nhà tiến hành thẩm vấn."

Vì Cơ ánh mắt nhìn về phía phương xa, loại chuyện nhỏ nhặt này nàng đồng dạng chỉ là nghe một chút, cũng sẽ không quá lưu ý.

"Bành An Ca ý nguyện là tiến vào chúng ta Hình Phạt Ti, ta đang khảo sát hắn thời điểm, hội thuận tiện giải một chút người này Mạc Trầm tình huống." Trạm Hoàng Vĩ báo cáo.

"Ừm, ta muốn biết Thần Thiên Ti bên kia có hay không cái gì động tác?" Vì Cơ hỏi.

"Tạm thời còn không có, từ khi Từ Thiệu Dương trở về sau, Thần Thiên Ti giống như không có nửa điểm tiếng vang, thì liền thăm tra lễ bộ thượng thư công tác, đều ném cho Giám Thiên Ti." Trạm Hoàng Vĩ có chút không biết rõ.

Vì Cơ không nói gì, nàng muốn biết lão nhân gia kia đến cùng ý gì.

Nàng mở miệng nói : "Từ Thiệu Dương này đều tốt, duy nhất không tốt, chính là theo Thần Thiên Ti quan hệ quá thân mật!"

Trạm Hoàng Vĩ không nói gì, hắn đại khái có thể hiểu được Ti Thủ ý tứ, bây giờ mặc dù là tam quyền phân lập.

Nhưng trên thực tế, Thần Thiên Ti vẫn như cũ chương quân lấy Đại Cương vương triều đại quyền.

Lần này Từ Thiệu Dương lần nữa lập công, sợ là chỉ có thể biên cương Chư Hầu, cái này Trường Lăng đâu còn có mới Chư Hầu đặt chân, sợ là sẽ phải dẫn tới một hồi gió tanh mưa máu.

Nếu như dựa theo lão nhân gia kia cách làm, cái này Trường Lăng chỉ cho phép có sáu vị Chư Hầu, cũng chính là khẳng định có người muốn xuống

ngựa!

Đây có phải hay không là theo lẽ bộ thượng thư vụ án dính líu quan hệ?

Vì Cơ xoa xoa đầu, nàng phát hiện cuối cùng, vẫn là phải muốn tìm hiểu được lão nhân gia ý tứ.

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: 【họa sát thân】

::

Một nhà bán thuốc tài trong cửa hàng, Mạc Trầm đang hỏi thăm Quán Linh được tài giá cả.

"Tiểu huynh đệ a! Ta biết người cái này cách điều chế!"

Thuốc chủ tiệm sờ lấy ria mép cười nói: "Cái này Quán Linh có phân thượng trung hạ ba bậc, ba trăm lượng cũng liền chỉ đủ hạ đẳng nhất bí phương."

Mạc Trầm nhũ mày hỏi thăm: "Thượng đẳng muốn bao nhiêu tiền bạc?"

"Nhìn thị trường, nếu là Tây Lăng viện nhập học thời kỳ, giá cả kia hơi sẽ có chút tốc độ tăng, hiện tại chỉ cần tám trăm lượng!"

Nhưng vào lúc này, lại có một người đi vào trong điểm đầu.

Mạc Trầm quay người nhìn lại, người này toàn thân là thịt, béo như cái bóng, tướng mạo ngược lại là có chút phúc khí.

Bàn tử hiện ngang lăm lệt mở miệng nói: "Lão bản, ta muốn một phần quán linh thể đỉnh cấp được tài."

Nói xong, bàn tử liền từ trong ngực móc ra một thỏi vàng.

Lão bản đó là nhìn thấy vàng liền cười đến mi mắt đều nheo lại, cái này vàng tuy nhiên chỉ trị giá một trăm lượng bạch ngân, nhưng cầm được ra một thỏi vàng người, thường thường có thể xuất ra càng nhiều vàng.

"Đúng, các người cái này còn có cái gì khác phụ trợ được vật không có!" Bàn tử một mặt phóng khoáng mà hỏi thăm, phảng phất căn bản không thiếu tiền.

Nhưng vào lúc này, đứng ở bên cạnh Mạc Trầm háng giọng, "Khụ khụ khụ!"

【xuất thân: Mao Phi Bạch, Thập Hà người, 19 tuổi tròn】

【kinh lịch: Gia tộc buôn bán, tuổi nhỏ lúc đi theo người nhà khắp nơi du đãng, mấy ngày trước đây đến Trường Lăng đặt chân,】

【tu vi: Thiên phú ưu đẳng, kinh mạch toàn thông, chưa quán linh thể】

【hung cát: Hôm nay có họa sát thân, gặp nước thì linh nghiệm】

Hắn đã thông qua thần thức đem cái tên mập mập này tin tức toàn bộ đập vào mắt cơ sở, liền mở miệng cười nói: "Phá sản liền có thể cần tai."

Mao Phi Bạch rất là ghét bỏ địa phiến người này liếc một chút, hỏi thăm: "Người là ai a?"

"Ném tiền hỏi đường, biết rõ Thiên Cơ, ta họ Mạc!" Mạc Trầm cố ý thần bí giới thiệu nói.

Tiệm bán thuốc chào ông chủ không còn cách nào khác địa từng liếc một chút Mạc Trầm, cái này không có tiền coi như, còn tại trong tiệm mình quấy rối.

"Người hẳn là lớn nhất mấy ngày gần đây mới đã thông kinh mạch, mục đích chuẩn bị trước quán linh thể!" Mạc Trầm bắt đầu lừa gạt nói.

Lúc này tiệm bán thuốc lão bản liền bắt đầu khinh bỉ nói : "Cái này người nào không biết a! Ngươi đừng cái gì, đến mua Linh dược không đều là chuẩn bị quán lính thể."

Mao Phi Bạch buồn cười vỗ vỗ hán cái bụng, đối với tiệm bán thuốc lão bản nói ra : "Đừng để ý tới hán, ngươi tranh thủ thời gian cho ta thu thập được phượng."

"Có ngay có ngay, cái này thượng đẳng Quán Linh dược tài a, trước mắt chỉ cần một ngàn lượng, ngài thật là đến kịp lúc!" Lão bản mặt dày mày dạn cười nói.

Mạc Trầm lập tức thì mông, mẹ nó?

Ngay tại chỗ lên giá?

Vừa nói với tự mình cũng liền tám trăm lượng, cái này xem xét dê béo đến thì mở làm thịt?

Lão bản còn trừng Mạc Trầm liếc một chút, để hán khác quấy rối!

Cái này nhưng là không còn pháp nhẫn, Mạc Trầm trực tiếp vỗ Mao Phi Bạch bả vai nói ra : "Vị huynh đài này, hán là họ Mao a?"

Mao Phi Bạch mi đầu có chút dừng lại, nhất thời kinh ngạc hỏi thăm : "Ngươi thế nào biết?"

Mạc Trầm phỉ hoài bản thân mình cười một tiếng : "Ta tặng ngươi một quẻ, cũng không lấy tiền!"

"Hôm nay chớ muốn tới gần nguồn nước, nếu không sẽ có họa sát thân."

Mao Phi Bạch có chút không phải rất lợi hại tin, hán lắc đầu, rất là hoài nghi đánh giá Mạc Trầm

"Không tin cũng chẳng sao, chúng ta không ngại đánh cược!" Mạc Trầm khoe mắt mang theo ý cười nói ra : "Nếu là ta nói vớ nói vẩn, cũng không có chuyện này, hôm nay ngươi cái này Quán Linh dược tài liền để ta tới trả tiền."

Mao Phi Bạch tuy nhiên không thiếu tiền, nhưng là loại này đưa tiền đến cửa, hán đương nhiên sẽ không từ chối ở ngoài cửa.

Hán buồn cười nói : "Được a! Nếu như ngươi thật tính toán đúng, làm theo ta đưa ngươi quán thể Linh dược đúng không?"

"Một lời đã định!" Mạc Trầm lập tức liền đáp ứng

Hán vạn vạn không nghĩ đến , chính mình quan tâm như vậy lâu, lại còn không bằng ở chỗ này một cược đánh cược.

Lão bản nhất thời thì không hài lòng, dất cuống họng nhìn qua Mạc Trầm hô : "Ngươi cảm được ra như vậy nhiều bạc không?"

"Đầy đủ!" Mạc Trầm lập tức tính khí liền lên tới.

Lão bản này cả ngày ồn ào, có hết hay không!

"Ít lời làm nhiều, tích điểm phúc!" Mạc Trầm hơi không kiên nhẫn nói : "Ngươi con cháu lập tức liền muốn sinh, là cái nam đồng!"

Lão bản lẳng một chút, còn chưa kịp mở miệng hỏi, lúc này có người vội vội vàng vàng chạy vào trong điểm đến, đối với tiệm bán thuốc lão bản hô : "Nhanh nhanh nhanh, con trai của ngươi tức muốn sinh!"

Bỗng nhiên một chút!

Tiệm bán thuốc lão bản mắt tròn!

Mao Phi Bạch cũng ngây người!

"Cái này các ngươi nhận biết?" Mao Phi Bạch nói lắp mà hỏi thăm

"Không biết!" Tiệm bán thuốc lão bản nuốt một hớp khí, rồi mới để chạy tới người hỗ trợ trông tiệm, chính mình co cẳng liền hướng trong nhà đuổi.

Mạc Trầm khoe miệng nhắc lên một vòng đường vòng cung, vỗ vỗ Mao Phi Bạch bả vai, rồi mới mở miệng nói : "Nhớ kỹ ta nói chuyện!"

Nói xong, hán xoay người rời đi!

Đó là một cái tiêu sái! ! !

Mao Phi Bạch đứng tại chỗ, bỗng nhiên cảm giác rung mình, thật sự là tà môn!

Chẳng lẽ lại thật gặp cao nhân?

Bước chân hắn đi ra ngoài, đi vào một đầu hẻm nhỏ, hắn là mấy ngày gần đây mới đi đến Trường Lăng, chuẩn bị đầu nhập vào bên này anh vợ.

Trong tay dắt lấy bó lớn ngân phiếu, đến Trường Lăng mới biết được nguyên lai đẳng cấp sâu nghiêm!

Cái này duy có trở thành người tu hành, mới có thể nói lời nói kiên cường.

Cho nên hắn liền bắt đầu nghe ngóng như thế nào trở thành một người tu hành, trùng hợp thiên phú coi như không tệ, đã thông kinh mạch sau toàn thân sáng khoái, thì nên bước cước bộ đi tới nơi này chuẩn bị mua Linh dược quán thể.

Không nghĩ tới gặp được như thế vừa ra!

Lúc trước nhìn lão bản ghét bỏ bộ dáng, hai người khẳng định cũng không biết, cái này nói sinh em bé thì sinh em bé, có chút quá mức thần kỳ.

Mao Phi Bạch nghĩ đi nghĩ lại, đi vào Vĩ Hà một bên, đang chuẩn bị qua cầu!

Bỗng nhiên nảo từ cứng đờ!

Không đúng!

Cái này Vĩ Hà không phải liền là nguồn nước sao?

Vĩ tiên sinh kia nói mình hôm nay không thể tới gần nguồn nước, sẽ có họa sát thân, bước chân hắn liền dừng lại.

Nhưng mà một giây sau, hắn lại cảm thấy mình lo ngại, con đường này chính mình đi mười mấy lần, cũng không có cái gì sự tình!

Chính mình đến thời điểm không phải cũng một dạng như cũ đi?

Mao Phi Bạch liền chạy ra ngoài phía trước tiếp tục đi

"Băng đường hồ lô rồi...!"

"Vĩ đại gia này, có cần phải tới một chuôi!"

Lúc này một vị bán băng đường hồ lô người ngăn ở một bóng người trước, người qua đường kinh ngạc liếc mắt một cái, bởi vì vị kia đại gia hai chân trần trụi, ăn mặc đều không giống như là Trường Lăng người.

Nói đúng ra, không giống như là Đại Cương triều, ngược lại là giống Nam Man người.

Nam Man theo Đại Cương đó là địch quốc, cái này Trường Lăng lại là dưới chân Thiên Tử thành, cho nên đại bộ phận bách tính đều không có chạy ra ngoài cái hướng kia suy nghĩ.

Trong nháy mắt kia, chung quanh giống như nhiệt độ cũng bắt đầu hạ xuống.

Mao Phi Bạch trừng hai mắt một cái, hắn có loại cảm giác cái này trần trụi chân nam tử không phải người bình thường, nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh!

Bịch một tiếng!

Băng đường hồ lô vậy mà liền như vậy trước mắt bao người nổ tung!

Bán băng đường hồ lô người vậy mà theo xuyên lấy băng đường hồ lô cây gậy bên trong rút ra một thanh kiếm, thẳng tắp chạy ra ngoài tên kia đi chân trần nam tử vùng đi!

Chung quanh đường người nhất thời dọa đến hét rầm lên!

Tất cả mọi người nhìn thấy, kiếm muốn chém vào cái kia trên thân người, nhất gan người thậm chí che lên mi mắt không dám nhìn.

Mao Phi Bạch lại là mi mắt tròn to, nhìn lấy chuôi kiếm này chém vào man nhân trên người, rồi mới một tiếng gãy mất!

Hắn đột nhiên hít vào một hơi!

Bán băng đường hồ lô người hoảng sợ hô : "Chạy mau, Man Nhân đột kích!"

Một tiếng này hạ, cả kinh người chung quanh chạy tứ tán bốn phía!

Mao Phi Bạch lúc này đã hối hận, hắn vừa rồi nên quay đầu!

Man Nhân khí tức trong nháy mắt nổ tung, cái này lại là một tên thực lực cường đại rất người tu hành người, trực tiếp chấn động đến bách tính quỳ

xuống đến!

"Từ Thiệu Dương, ngươi đi ra cho ta!" Râu xanh giận oanh một tiếng, thanh âm truyền đến phương xa.

Mao Phi Bạch dọa đến hai chân phát run, đang chuẩn bị chạy trốn, nhưng mà một giây sau, một cái đại thủ trực tiếp bóp lấy hần cổ họng.

"Không còn ra, ta liền muốn bắt đầu đồ thành!" Râu xanh mặt lạnh lấy hô.

To lớn cỗ tay lực lượng giữ Mao Phi Bạch cổ, hần sắc mặt tái nhợt, một cỗ tuyệt vọng tâm tình dâng lên đỉnh đầu, cái này sẽ chết?

Mạc Trầm cũng núp ở phía xa, thấy cảnh này, nhất thời nắm chặt lên tâm đến!

Cái này không thể chết a!

Chết chính mình quán linh thể chẳng phải là lại phải kéo dài thời hạn?

Hần hiển nhiên có chút bận tâm, nhưng vào lúc này, bỗng nhiên nơi xa tuôn ra một đạo quất lạnh!

"Dừng tay!"

Một thanh âm quen thuộc truyền vào mọi người trong tai, bạch quang lóe lên, Từ Thiệu Dương cảm trong tay trường kiếm phá không mà đến.

Trường Lăng người, liền không có không biết Từ Thiệu Dương.

Nhìn thấy Từ Thiệu Dương xuất hiện, bách tính đều buông lỏng một hơi.

Cái này cuối cùng tốt, không có việc gì!

Giống như là thuốc an thần!

Mạc Trầm mi đầu lại là nồng đậm nhấn lại, hần có loại cảm giác, đã người này dám đơn độc xông Trường Lăng, khẳng định có nắm chắc.

Râu xanh nắm bắt Mao Phi Bạch cổ, rồi mới tiện tay hát lên, giống như là ném rác rưởi một dạng, đem Mao Phi Bạch ném vào Vị Hà bên trong.

Thật đúng là có kinh hãi không hiểm, Mạc Trầm lúc này mới buông lỏng một hơi, xem ra cái này thiên cơ vẫn là không sai, Mao Phi Bạch không chết được.

Râu xanh hoạt động cổ, một hồi bên trong cách cách vang!

Từ Thiệu Dương bình tĩnh khí, lạnh lấy âm thanh hỏi thăm : "Ngươi có phải muốn chết hay không!"

"Muốn chết người là người!" Râu xanh đột nhiên xông lên liền tới đến Từ Thiệu Dương trước người, vung ra cái kia giống như trọng giáp đồng dạng quyền đầu.

Chẳng ai ngờ rằng!

Còn chưa tới ba cái hiệp, khí thế như hồng Từ Thiệu Dương trực tiếp thì bị áp chế lại, thậm chí còn phun một ngụm máu.

Dọa đến tất cả mọi người ngừng thở, thần sắc khẩn trương tới cực điểm.

Mạc Trầm nhủ mảy lại, hần nhìn ra, Từ Thiệu Dương hần là bị thương nặng, căn bản đánh không lại đối phương!

Nhưng vào lúc này, nơi xa lại là một tiếng truyền đến.

"Lùi lại!"

Tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn lại, chỉ gặp cái kia chân trời chậm rãi rơi vị kẻ tiếp tuyệt mỹ nữ tử, cả kinh mọi người thẳng nuốt nước miếng.

Từ Thiệu Dương che ngực, bên miệng còn có vết máu, chấp tay hô : "Cảm tạ Vi Cơ Tì Thủ xuất thủ cứu giúp."

Râu xanh ngơ được nguy hiểm, hần lùi ra sau mấy bước, quả là như vậy lập tức một đám người tu hành đuổi theo ra tới.

"Cái này Trường Lăng còn chưa tới phiên ngươi làm càn!" Vi Cơ đưa lưng về phía râu xanh lạnh giọng quát.

Nhìn thấy cục diện không đúng, râu xanh chỉ có thể nhìn đau hướng hướng cửa thành chạy trốn, Hình Phạt Tì còn lại người tu hành theo sát sau.

Từ Thiệu Dương xem xét râu xanh muốn chạy trốn, hần khẩn trương hỏi thăm : "Tì Thủ là sao không truy?"

"Không truy, tại Trường Lăng không nên giao chiến." Vì Cơ nhật lấy thanh âm giống như là đang kể một kiện rất lợi hại phổ thông sự tình.

"Hạ quan vô năng, ném chúng ta Đại Cương mặt." Nói xong Từ Thiệu Dương bịch một tiếng một gói quỳ xuống.

Hắn xác thực đánh thắng thắng trận, chỉ bắt quả lại thụ cực kỳ nghiêm trọng thương tổn, chỉ bắt quả bức bách tại các loại nguyên nhân, thương thế còn tại giữ bí mật.

Bởi vì cách quá xa, Mạc Trầm cũng nghe không được những đại nhân vật kia đang nói cái gì, hắn đi vào Vị Hà hạ du, bịch một tiếng nhảy vào trong nước.

Trải qua mấy hơi thở, theo trong sông ngẩng đầu lên, thuận tiện đem cái kia béo thành bóng bản tử kéo lên bờ.

Mạc Trầm làm đem hết toàn lực, lúc này mới đem bản tử mang lên, hắn âm thầm xoa một thanh mồ hôi!

Thật mẹ nó dọa người, cái tên mập mạp này tối thiểu có 250 cân!

Hắn tại đối phương lồng ngực chỗ dùng lực ép mấy lần, Mao Phi Bạch miệng bên trong phun ra nước đến, ho khan mở mắt ra chữ.

Làm Mao Phi Bạch nhìn thấy Mạc Trầm một khắc này, kích động lôi kéo Mạc Trầm tay.

"Tiên sinh, ngài thật sự là liệu sự như thần a!" Hắn cơ hồ là khóc kêu đi ra : "Ta nên nghe ngài!"

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: 【 phối hợp phá án 】

::

Trường Lăng có hai đại trứ danh tửu lâu, Vọng Nguyệt Lâu, chỗ đặc thù là tại Vọng Động Đình một bên, có thể nhìn thường cảnh đẹp.

Với cùng tên chính là Thanh Phong Lâu, lấy mỹ thực nổi tiếng, nơi này ăn cá có thể cố ý bàn giao cho đầu bếp lấy lên, giá cả tự nhiên cũng không ít.

Lúc này, Mao Phi Bạch cười ha ha gọi một bàn lớn đồ ăn, muốn mời Mạc Trầm có một bữa cơm no đủ.

"Tiên sinh uống cái gì tửu?" Hắn hỏi.

Mạc Trầm đón đến, hắn suy nghĩ nói : "Đến một bình Nữ Nhi Hồng đi!"

"Tiểu nhị, một bình Nữ Nhi Hồng!" Mao Phi Bạch cao giọng hét.

Trên thực tế Mạc Trầm thích uống trà, lại không thích rượu, có điều nhập tình cảnh này không thể uống trà.

"Tiên sinh, ngài thật sự là liệu sự như thần a!" Mao Phi Bạch đó là một cái đại tỏ nước đắng : "Lúc ấy ta đứng tại Vị Hà một bên, liền biết muốn xuất sự tình!"

"Có điều vẫn không chế không chính mình cái này hai cái đùi, quả thực là đi lên phía trước!"

"Ai có thể nghĩ tới, cái này Trường Lăng lại còn có Man Nhân dám vào xâm!" Mao Phi Bạch cảm thấy mình thật sự là theo trong quỹ môn quan đi tới.

Cái này Thanh Phong Lâu mỗi một tầng nước trà vị đều không giống nhau, càng đi cao đi, càng quý!

Cho nên lúc này ngồi ở phía xa hai người cũng là người có thân phận, Mạc Trầm hơi dò xét liếc một chút, bên trong cả bàn hắn là Tây Lăng viện học sinh.

Một bên khác thì là một vị cô nương tại một mình ngăn người!

"Ta à! Cũng liền chút bản lĩnh này!" Mạc Trầm cười cầm lấy đĩa bắt đầu kẹp thịt.

Mao Phi Bạch cũng bắt đầu gấp thức ăn ăn, lúc này mới hỏi : "Còn không biết tiên sinh đại danh?"

"Ta họ Mạc, một chữ Trầm!" Mạc Trầm mỉm cười trả lời.

Mao Phi Bạch gật gật đầu : "Tên rất hay!"

Hai người cũng là đói, đúng lúc thức ăn này cũng mê người, liền đại khai sát giới, ăn một cái no bụng!

Nhưng vào lúc này, bỗng nhiên trong tửu lâu một hồi bạo động.

Dưới lầu đi tới một đoàn người, khí thế hung hung, căn bản không ai ngăn được.

"Các người ai vậy? Các người làm gì?" Điểm tiểu nhị kinh ngạc căn tại phía trước hỏi.

Trạm Hoàng Vĩ từ bên hông móc ra yêu bài nói ra : "Hình Phật Tì phá án, xin phối hợp!"

Điểm tiểu nhị xem xét trên bảng hiệu khắc chữ hình Phật hai chữ, nguyên bản mặt đen lên nhất thời thì biến thành vẻ mặt vui cười, cười ha hả nói : "Đại nhân mời, có cái gì cần chúng ta phối hợp sao?"

"Không cần, tận lực giảm bớt ảnh hưởng!" Trạm Hoàng Vĩ mở miệng nói.

"Thật tốt!" Tiểu nhị cười xoa xoa tay.

Nếu là nha môn tất nhiên không dám hung sư động chúng như vậy tại Thanh Phong Lâu bắt người, dù sao nơi này lão bản vẫn có một ít mặt mũi.

Thế nhưng là Hình Phật Tì, cái này không giống nhau!

Tam Tì địa vị đó là siêu nhiên, cho dù là nhất phẩm thừa tướng cũng nhất định phải phụ trợ Tam Tì phá án, đây là có triều đình minh xác quy định điều lệ!

Ăn cơm khách người nhất thời rối loạn lên, nhao nhao đoán được cơ sở là bắt cái gì người.

Ở chỗ này ăn cơm người hoặc nhiều hoặc ít đều có nhất định nhân mạch quan hệ, biết Hình Phật Tì ba chữ đại biểu cho cái gì.

Mạc Trầm theo Mao Phi Bạch chính uống vào hăng say, bỗng nhiên ở giữa một nhóm người trước khi đi tới.

Tây Lăng viện học sinh xì xào bàn tán nói : "Là Tam Tì phá án!"

"Hôm qua giống như có Man Nhân xâm lấn, nói không chừng là việc này!"

"Sự kiện kia ta nghe qua, nghe nói là tìm đến Từ tướng quân trả thù."

Trạm Hoàng Vĩ mở miệng nói : "Mạc Trầm tiên sinh đúng không? Ta là Hình Phật Tì quan viên, bây giờ hoài nghi người cùng trước mắt đang điều tra án kiện có quan hệ."

Mao Phi Bạch nhất thời thì mắt tròn, một mặt mòng bức mà nhìn xem Mạc Trầm.

Mạc Trầm mày nhăn lại, hần đại khái đoán được thế nào một chuyện, trước một hồi Bành An Ca tìm tới chính mình thăm vấn, đồng thời lộ ra Trần Đông Thắng tử vong địa phương không đơn giản.

Xem ra chính mình là trong lúc vô tình bị liên lụy đi vào, thật đúng là nằm trúng đạn a!

Cái này quán thể lĩnh được lập tức liền muốn tới tay, chính suy nghĩ đến đâu có thể làm cho đến tu hành tâm pháp, hần rất là phối hợp đứng lên, cười nói : "Nguyên ý phối hợp điều tra!"

Trạm Hoàng Vĩ hơi kinh ngạc, dưới tình huống bình thường bị bỗng nhiên cáo tri loại tin tức này, khẳng định sẽ có chỗ kinh ngạc a?

Hần cười nói : "Xem ra chúng ta không có tìm nhầm người, người còn thật biết rõ cái gì sự tình!"

Mạc Trầm giải thích nói : "Các người hiểu lầm, đã có nha môn bộ khoái tìm ta hỏi qua tình huống, ta chỉ là suy đoán đại khái cùng là sự kiện kia."

Mao Phi Bạch có chút nóng nảy, hần lại không có bất kỳ cái gì lý do đi ngăn cản Hình Phật Tì người.

Cái này tro mắt nhìn lấy Mạc Trầm bị mang đi, hần một cổ ngọt ngọt.

Mạc Trầm bị dẫn lên một chiếc xe ngựa, ngồi bên cạnh một vị cường tráng đại hán, Dịch Hồng Vận đối với Trạm Hoàng Vĩ nháy mắt ra dấu, ra hiệu không có cái gì vấn đề.

Lúc này Trạng Hoảng Vĩ cũng ý thức được, cái này họ Mạc người cũng không phải là người tu hành, chỉ là người bình thường.

Mạc Trâm hơi kinh ngạc, chỗ này ba người lại có hai cái là Trúc Cơ Kỳ, chỉ có một cái là Thoát Phàm Kỳ, nhưng cũng là đỉnh phong!

Trận này tha cho hắn là không động được bất luận cái gì ý đồ xấu.

Địch Hồng Vận thanh âm rất lợi hại khàn khàn, hắn hỏi : "Người biết chút cái gì?"

"Nghe nói Trần Đông Thắng chết!" Mạc Trâm mở miệng nói : "Ta biết hắn là Thanh Từ Đường người!"

Lang Đồng Phủ mi mắt hơi hơi thất thần, loại chuyện này đã coi như là bí mật, người bình thường này xem ra không đơn giản a!

Ba người ngồi tại trong một chiếc xe ngựa, Mạc Trâm thần thức trực tiếp khóa chặt tại Lang Đồng Phủ trên thân, trong đầu màu nâu vàng đồng giấy bắt đầu chậm rãi hiện ra chữ.

【 xuất thân : Lang Đồng Phủ, 32 tuổi tròn, Xuyên Đông người 】

【 kinh lịch : Mười năm trước đến Trường Lăng định cư, đảm nhiệm nha môn kiểm tra thi thể, sau bước vào tu hành chi đạo 】

【 tu vi : Thoát Phàm Kính cấp mười đỉnh phong 】

【 tương lai : Tháng này đem đột phá Trúc Cơ Kỳ 】

【 hung cát : Lập công xung hĩ, tu vi tiến giải! 】

Cho dù là chỉ có thể nhìn trộm đến một cá nhân tư liệu, điều này cũng làm cho Mạc Trâm buồn lòng một hồi, tối thiểu không đến mức không biết tình huống gì.

Lang Đồng Phủ hít mắt chữ hỏi thăm : "Người là cái gì người?"

"Ta? Một cái thầy tướng số!" Mạc Trâm cười nhạt một tiếng : "Ném tiền hỏi đường, biết rõ Thiên Cơ!"

Xe ngựa chính hành đi đang tại thành thị bên trong, còn có thể nghe phía bên ngoài bán băng đường hồ lô người tại gào to.

"Vậy người tính tới cái gì?" Địch Hồng Vận mặt không thay đổi hỏi, hắn thấy thầy bói chẳng qua là một cái nguy trang, người này khẳng định có bí mật này.

"Đối cho các người nói án kiện, ta hoàn toàn không biết gì cả, chẳng qua nếu như các người nếu như thiếu tra án nhân thủ, ta cảm thấy ta có thể giúp một tay!" Mạc Trâm nhếch miệng cười một tiếng, đây mới là hắn nguyện ý theo đám người này đi nguyên nhân căn bản.

Hắn năng lực đối với phá án mà nói, đúng vậy vì hữu dụng!

"Thật sao? Cho nên người để Bành An Ca thân mời chúng ta Hình Phật Tử?" Lang Đồng Phủ dùng miệng lớn cười nói ra.

Mạc Trâm thật đúng là có chút mộng, hắn biết Bành An Ca hội tiến vào Hình Phật Tử, nhưng không nghĩ tới sẽ đem cái mũ này chụp trên người mình.

Hắn buồn cười nói : "Ta phát hiện một sự kiện, đó chính là các người luôn luôn muốn quá nhiều."

"Nhiều hay không, đến lúc đó liền biết!" Địch Hồng Vận lạnh lấy vừa nói nói.

Xa ngựa dừng lại sau, hai người liền dẫn Mạc Trâm xuống xe ngựa.

Hắn không biết mình tại cái gì địa phương, nơi này chung quanh âm đạm vô quang, giống như là tại trong lao ngục như vậy.

Mạc Trâm nhất thời lật nôi da gà, cái này mẹ nó sẽ không phải là muốn cho mình cực hình a?

Lúc này nơi xa truyền đến đau nhức gào rống!

Ba người cước bộ một đi thẳng về phía trước, có thể nhìn phạm nhân đang bị thông lệ thẩm vấn, có chút thì là bị cực hình trừng phạt.

"Nhìn thấy đi! Thành thật khai báo, người liền có thể ít một chút nỗi khổ da thịt!" Lang Đồng Phủ đuôi lông mày bốc lên cười nói.

Mạc Trâm cước bộ bỗng nhiên dừng lại.

Hai nhân mã lần trước đầu nhìn lấy hắn.

Mạc Trâm gãi đầu thờ dãi một hồi, "Các người có chút khiến ta thất vọng, đến lúc này thì coi ta là phạm nhân?"

"Thế nào? Cái này sợ?" Lang Đồng Phủ hữu hiệu buồn cười, hần phát hiện tiểu tử này không có chính mình tưởng tượng bên trong cứng rắn.

"Lang huynh, người trước kia là tại nha môn làm kiểm tra thi thể à? Cực hình thẩm vấn hần không phải là người cường hạng!" Mạc Trầm cố ý bình tĩnh vừa nói.

Quả là như vậy, Lang Đồng Phủ theo Dịch Hồng Vận liếc nhau, có vẻ hơi kinh ngạc.

"Các người có thể gọi ta Mạc bán tiên, ta tính toán cái gì chính xác cái gì, Trần Đông Thắng thân phận là ta tính ra tới." Mạc Trầm cho là mình nhất định phải một lần nữa đoạt lại quyền chủ động.

Nhưng vào lúc này, Trạh Hoàng Vĩ đi tới, hần cười nói.

"Mạc bán tiên?"

Mạc Trầm đuôi lông mày khóa gấp, xoay người đến, mở miệng nói : "Chúng ta không ngại đánh cược?"

"Thật có lỗi, ta không có đánh bạc hứng thú!" Trạh Hoàng Vĩ nham hiểm nói ra : "Ta chán ghét dân cờ bạc!"

"Các người đơn giản là cảm thấy thân phận ta khả nghi, thực ta đối Trần Đông Thắng giải, đều là căn cứ đối phương mệnh mạch suy tính ra." Mạc Trầm tiếp lấy miệng nói ra : "Nếu không tin, ta miễn phí giúp các người thẩm một người!"

Trạh Hoàng Vĩ đáy mắt mang theo một vòng ý cười, hần nhìn ra được đối phương cảm thấy vô cùng có tự tin?

"Ta cảm thấy có thể cho hần thử một chút!" Lang Đồng Phủ mở miệng nói.

Hần sợ dĩ nói như vậy, đó là bởi vì tâm lý có dự định, hần ánh mắt nhìn về phía Trạh Hoàng Vĩ thỉnh cầu đối phương đồng ý.

Trạh Hoàng Vĩ mặc dù có chút không làm rõ ràng được, nhưng vẫn là gật đầu đồng ý, liền bắt đầu an bài!

Nói chung một lát, bọn họ dẫn Mạc Trầm đi vào một nhà mật thất phòng giam bên trong, rồi mới mở miệng nói : "Người này là cái gì thân phận tên, người cứ việc thẩm!"

Đây là một cái cực độ ngoan cố phạm nhân, cho dù là nhận hết tra tấn cũng lại không chút nào mở miệng, nhưng lại liên quan đến phi thường trọng yếu án kiện.

Tuy nhiên một mực giam giữ ở chỗ này, chỉ tiếc hỏi không ra nửa điểm hữu dụng tin tức.

Trạh Hoàng Vĩ ba người đứng đang tra hỏi bên ngoài đầu, hần híp mắt nhìn qua Lang Đồng Phủ hỏi thăm : "Người tại sao tin tưởng hần?"

"Không phải tin tưởng hần, Tam Tì nhân viên thân phận đều bảo vệ mật, thậm chí nhập chức đăng ký có hai phần ghi chép, một phần một chút phần giả." Lang Đồng Phủ nghiêm túc nói ra : "Hần lại có thể một ngụm nói ra ta chân thực lai lịch, chỉ có hai cái khả năng!"

Lúc này, trầh mặc đã lâu Dịch Hồng Vận mở miệng nói : "Một loại khả năng tính là, hần có thể tiếp xúc đến chánh thức hồ sơ ghi chép, khác một loại khả năng tính là, hần thật có toán mệnh bản sự."

Trạh Hoàng Vĩ cười cười : "Được, cái này thẩm vấn cơ hội là người giúp hần tranh thủ đến, nếu như là đến cướp ngục, trách nhiệm này người đến gánh!"

Lang Đồng Phủ hé miệng trừng liếc một chút đối phương, "Vây cũng được, nếu là thật sự thẩm đi ra cái gì, coi như ta công lao!"

Ba người đang đàm tiếu, lại không ngờ rằng, cái này thử một lần vậy mà thật có thu hoạch!

Mạc Trầm cẩn thận đánh giá cái này phạm nhân, hần hiện tại tu vi không cao, chỉ có thể nhìn trộm đến Thoát Phàm Kính người tu hành.

Có điều nhìn trộm người này xích sắt, cũng không giống như là cường đại tu hành giả.

Hần hơi đến gần đối phương, lập tức dùng thần thức khóa chặt người này khí tức.

Chợt!

Hần liền lộ ra mỉm cười, thành!

Chương 10: 【 một chân giẫm vào đi 】

::

Tại trong lao ngục, là có người chuyên môn nhìn chăm chăm Mạc Trầm, phòng ngừa hắn có quá khích hành vi!

Bọn họ tuy nhiên không sợ cướp ngục, nhưng lại sợ có người sát nhân diệt khẩu.

Cho nên lúc này, một vị Hình Phạt Ti người gắt gao nhìn chăm chăm Mạc Trầm, một khi phát hiện bất luận cái gì dị động đều biết tiến hành ngăn lại.

Lúc này Mạc Trầm đang ngồi ở nghiêm túc phân tích người này tin tức.

【 xuất thân : Liễu Văn Ngạn, bốn mươi ba tuổi tròn, Liễu gia thôn người 】

【 kinh lịch : Tuổi nhỏ lúc từng vào núi săn bắn, xông lẫm động huyết thu hoạch được công pháp tu hành 】

【 tu vi : Tu vi cao nhất Trúc Cơ cảnh cấp bảy, bị thương nặng sau cảnh giới rơi xuống, bây giờ kinh mạch toàn đoạn, võ công toàn phế 】

【 tương lai : Sắp chết tại tuyệt vọng 】

Tại kinh lịch một hàng bên trong, Mạc Trầm nhìn thấy đề hắn vì chấn kinh đồ,vật, người này liên quan đến bí mật chính là hảo hữu Từ gia huynh đệ trong miệng nói chỗ, báo cáo sai quân tình!

Mà những thứ này chưa có người biết rõ bí mật, cứ như vậy đề hắn nhìn cái thấu!

Liễu Văn Ngạn thân phận chân thật, là tại làm lục đại chư hầu bên trong một vị chư hầu trong bóng tối quân sư, những bí mật này nếu như cho hấp thụ ánh sáng, đủ để gây nên toàn bộ Trường Lăng lẫm vào hỗn loạn.

Có lẽ còn hội từ thương vô số người!

Mạc Trầm hít vào một hơi, hắn biết chuyện này viễn siêu chính mình tưởng tượng, quan trọng hơn là!

Trước mắt hắn căn bản không có tư cách lẫn vào những đại nhân vật này trong khi giao chiến, chính mình rất có thể sẽ thành vì một con bị voi giết chết con kiến.

Hắn dừng một chút thân thể, rồi mới hít sâu một hơi, xoay người lại đi ra phòng giam.

Lang Đồng Phủ ánh mắt lập tức nhìn sang, hắn không biết mình muốn là cái gì đáp án, so sánh một cái có thể nhìn trộm Tam Ti nhân viên thật hồ sơ người, hắn càng tình nguyện tin tưởng đối phương thật có toán mệnh bản sự.

Mạc Trầm ngẩng đầu nhìn liếc một chút, đối với Lang Đồng Phủ nói ra : "Mượn một bước nói chuyện!"

Lang Đồng Phủ hơi kinh ngạc, rồi mới đi lên trước hỏi thăm : "Người nói!"

"Ta cần cùng người nghiêm túc nói một chút, liên quan tới người tu vi phía trên nội thương, người cũng đã kẹt tại Thoát Phàm Kính một đoạn thời gian rất dài." Mạc Trầm cố ý dùng hắn sử dụng lấp liếm cho qua.

Trạm Hoàng Vĩ nhất thời hơi kinh ngạc, cái này rõ ràng nói là thăm vấn sự việc, thế nào lập tức thì kéo tới tu vi phía trên?

Lang Đồng Phủ hí mắt chữ nhìn lấy người này, có chút rơi vào mơ hồ!

"Tìm một cái không có người địa phương, hai chúng ta mật đàm!" Mạc Trầm từ tốn nói.

Lang Đồng Phủ xoay người, chạy ra ngoài Trạm Hoàng Vĩ ném lấy thỉnh cầu ánh mắt!

Cái này có thể không đột phá Trúc Cơ cảnh, đúng là một chuyện lớn, hắn cũng gấp thật lâu, bây giờ đã nhắc lên việc này, hắn không thể bỏ qua!

"Phê!" Trạm Hoàng Vĩ tốt không còn cách nào khác địa ứng một tiếng, rồi mới lôi kéo Dịch Hồng Vận rời đi.

Nơi đây chỉ để lại Mạc Trầm cùng Lang Đồng Phủ hai người, Mạc Trầm chung quanh dò xét liếc một chút, rồi mới hỏi thăm : "Ta nói cho người là bí mật, ta không hy vọng có bất kỳ hắn người biết được."

"Ta cam đoan không có người thứ ba biết!" Lang Đồng Phủ cam kết.

Hắn phi thường tò mò, cái này họ Mạc đến cùng muốn làm cái gì!

Mạc Trầm hít sâu một hơi, rồi mới bắt đầu nói ra : "Người kia họ Liễu, gọi Liễu Văn Ngạn, Liễu gia thôn người, trước kia tu vi đạt tới Trúc Cơ kính cao giai, trước mắt kinh mạch toàn đoạn!"

Lang Đồng Phủ đột nhiên giật mình, hai mắt trừng lớn địa nhìn người trước mắt này.

Hắn trả thật sự cho rằng đối phương hội đàm liên quan tới chính mình tu vi sự việc, lại không ngờ tới vậy mà lại kéo tới thăm vấn bên trong.

Đặc biệt khiến người ta chấn kinh là, bọn họ nghiêm hình bức cung nhiều ngày mới biết được đối phương tính danh lai lịch, thế nhưng là người trước mắt này chỉ là đi vào phòng bên trong một lát, cũng đã biết đối phương tu vi tình huống.

Cái này

Mạc Trầm buồn cười nhìn lấy trương này chấn kinh gương mặt, hắn tiếp tục nói : "Hắn là Lý chư hầu người, thân phận là sau lưng quân sư."

Lang Đồng Phủ một tiếng không dám lên tiếng, hai cái tai ong ong không rõ!

"Ta đặc biệt nói một điểm, nhiều năm trước Đại Cương cùng Bắc Tống giao chiến, từng tại Trường Hà bên trong đối chiến ba mươi ngày, lúc ấy chính là do người này ra mưu đánh bại Bắc Tống quân phiệt."

"Trở về kinh thành, xác thực báo cáo sai quân tình, rõ ràng chiến tử 130 ngàn tướng sĩ, lại báo cáo sai chỉ là chết tám vạn người, kể từ đó đạt được khen thưởng!"

Lang Đồng Phủ yên lặng nuốt một ngụm nước, hắn nào từ có chút chuyển không đến.

"Còn có rất nhiều sự tình, ta có thể cùng ngươi nói hết một lần, nhưng là ta có một cái điều kiện!"

Lang Đồng Phủ nhìn lấy người trẻ tuổi trước mắt này, lúc này nguyên bản ngạo khí hoàn toàn không có, chỉ cảm thấy đối phương vô cùng thần bí, hắn mở miệng nói : "Cái gì điều kiện?"

"Đem ta thăm vấn sự việc che giấu, ta nói tới hết thấy đều là ngươi tự mình thăm đi ra, ta căn bản không có hỏi ra bất kỳ vật gì, ta nói cho ngươi chỉ có một việc, đó chính là ngươi gần đây sẽ đột phá."

Một tiếng âm vang!

Lang Đồng Phủ trong đầu nắm chặt lên, hắn xác thực mấy ngày nay cảm giác cảnh giới có chút buông lỏng, có thể sẽ đột phá!

Có thể là chuyện này người nào cũng không nói, bởi vì chính mình cũng không thể khẳng định, nhưng trước mắt người này, lại một ngụm nói ra đến!

Lang Đồng Phủ đáy mắt mang theo kinh hãi, tâm tình không có cách nào dùng ngôn ngữ để biểu đạt.

Hắn hít sâu một hơi, điều chỉnh mình tâm tình, rồi mới mở miệng nói : "Tốt, ta đáp ứng ngươi!"

"Nói miệng không bằng chứng, chuyện này ngươi hẳn phải biết liên quan đến có bao nhiêu lớn, Lý chư hầu trước mắt thế lực, một khi ngươi ta có bất kỳ gió thổi cỏ lay, khả năng này ngày trượt chân liền xác chết trời Vị Hà!" Mạc Trầm nghiêm túc nói ra.

Chuyện này Lang Đồng Phủ cũng hiểu rõ, đối phương không có bất kỳ cái gì khoa trương, xác thực cũng là như thế.

"Ta Lang Đồng Phủ lúc này hướng lên trời thề, đáp ứng Mạc tiên sinh vừa rồi yêu cầu!" Lang Đồng Phủ rất là trịnh trọng giơ tay lên chỉ thề.

Thời đại này thề có hữu dụng hay không?

Mạc Trầm không rõ lắm, hắn cười nhạt nói : "Ngươi chớ có cho là đây là nói đùa, mấy ngày trước đây Trường Lăng bỏ lỡ, ngươi có thể tra tra tới cùng đều bỏ người nào."

Lang Đồng Phủ lẳng một chút, chưa kịp phản ứng.

Sau đó, Mạc Trầm đem Liễu Văn Ngạn kinh lịch dính đến Lý chư hầu sự việc nói ra một nửa, cái này một nửa là có thể tìm được chứng cứ.

Về phần còn lại không có chứng cứ sự việc hắn thì lười nói, tự mình trong lòng rõ ràng liền có thể!

Lang Đồng Phủ nghe xong đó là toàn thân chấn động, hoàn toàn không nghĩ tới lại còn có những sự tình này.

"Nếu là đây đều là thật, cái kia Trường Lăng, sợ là muốn loạn!" Lang Đồng Phủ tràn đầy cảm xúc nói.

Mạc Trầm hai tay đỡ tại phía sau, đưa lưng về phía Lang Đồng Phủ dặn dò : "Những thứ này ngươi liền xem như là ngươi thẩm vấn đi ra, rồi mới đi điều tra!"

"Ta hiểu rõ, Mạc tiên sinh!" Lang Đồng Phủ lúc này ngữ khí đã mang theo một chút ý kính nể.

Mạc Trầm đón đến mới lên tiếng : "Nhớ lấy không nên khinh cử vọng động, muốn nhất kích tất sát!"

Lang Đồng Phủ gật đầu nói : "Tốt!"

Nói xong, hai người cùng nhau đi ra ngoài, Lang Đồng Phủ tự mình đem Mạc Trầm đưa ra ngoài.

Về phần Lang Đồng Phủ như thế nào theo mọi người giải thích, Mạc Trầm cũng không biết, một mình hắn đi đến Vị Hà một bên, chẳng biết tại sao vậy mà cảm khái vạn phần.

Nhìn lấy cái này Vị Hà dòng nước, tâm tình của hắn cực phức tạp!

Có điều cũng coi là làm một chuyện tốt, tối thiểu nhất Từ gia huynh đệ liệt sĩ phụ thân sẽ bị một lần nữa đề danh!

Hắn cũng coi như là lần đầu tiên thấy rõ ràng cái thế giới này, hắn mới đầu coi là dặm chân một cái liền chấn động một phương chẳng qua là nói đùa hình dung từ.

Chánh thức thông qua Liễu Văn Ngạn kinh lịch đi giải, mới biết được, một phương chư hầu lại có thật lớn như thế năng lượng.

Bước chân hắn không tự chủ được đi vào nhà kia trà quán, rồi mới cười hô : "Tiểu nhị, đến một bình trà Long Tĩnh!"

"Tốt!" Điểm tiểu nhị ứng một tiếng.

Nói chung một lát, xông tốt trà Long Tĩnh liền đưa tới, lúc này tiểu nhị mới nhận ra tới này là lần trước đến độ uống đại hồng bào khách nhân.

Mạc Trầm nhẹ khẽ nhấp một cái trà, cái này Long Tĩnh mang theo một cỗ nhàn nhạt đáng chất, vậy mà để hắn lập tức thì thích cái mùi này.

Cay đắng rất nhanh liền bị tách ra, ngay sau đó là miệng đầy cam ngọt!

Cái này Long Tĩnh hương khí cũng rất nhạt, theo đại hồng bào là hai cái loại hình.

Lần này trà quán lão bản không có ở, nếu không Mạc Trầm ngược lại là nghĩ theo lão bản tán gẫu vài câu, đại khái một người uống trà thật không nói chuyện.

Mạc Trầm nhìn lấy đường phố này bên trong già trẻ, cảm giác xa lạ cảm giác dần dần biến mất, hắn đã quen thuộc tòa thành này.

Nhìn quen đầu đường bán băng đường hồ lô người, cũng liền quen thuộc nơi này gào to.

Trên đường về nhà, nhìn thấy một đám người hôi hã vây xem ở cửa thành Tây đầu kia, Mạc Trầm cũng tò mò đi qua.

"Tây Lăng viện lại chiêu sinh!"

"Nghe nói năm ngoái ra hai cái tu hành thiên tài, năm nay không biết còn có hay không!"

Mạc Trầm nhìn liếc một chút, chiêu sinh số tuổi là 14 tuổi tròn đến đến 21 tuổi tròn, chính mình bây giờ lại sang năm kỷ.

Hắn cười khổ lắc đầu, cái này xem ra là không có cách nào làm học sinh!

Ngày kế tiếp, Mạc Trầm tại lão trong ngõ nhỏ bày quầy bán hàng, lại là tính toán một quẻ, kiếm lời chút nước trà tiền.

Mao Phi Bạch cảm thấy thẩm dò được có như thế một vị "Mạc bán tiên" tại bày quầy bán hàng xem bói, liền một đường đi tìm tới.

"Mạc tiên sinh, có thể tìm được người!" Mao Phi Bạch đột nhiên hét lên mà hỏi thăm : "Hôm qua đến cùng ra sao sự tình?"

"Việc nhỏ, không đáng giá nhắc tới!" Mạc Trầm tùy ý qua loa nói.

Mao Phi Bạch nhìn ra được đối phương không muốn nhắc tới, cái kia coi như, hắn cười nói : "Hôm nay cố ý cho tiên sinh ngài đưa tới cái này."

Nói xong, hắn tay giơ lên, trong tay dẫn theo hơn ngàn lượng bạc mới có thể mua được thượng đẳng Quán Linh thuốc.

"Có chơi có chịu, ta đã đáp ứng!" Mao Phi Bạch còn xác thực liền tin thủ hứa hẹn.

Mạc Trầm gãi đầu cười nói : "Ngươi là được công pháp đâu? Nghĩ đến như thế nào giải quyết?"

"Cái đồ chơi này ta anh vợ nói, không dễ làm, có tiền cũng mua không được, để cho ta đi Tây Lăng viện báo danh!" Mao Phi Bạch nói ra : "Ta thấy giống như hôm nay có dân thông báo!"

Mạc Trầm gật gù đầu : "Người tuổi tác còn tại phạm vi bên trong, xác thực có thể thử một lần!"

Lời này Mao Phi Bạch nghe được ý gì, đây ý là Mạc Trầm đã qua độ tuổi.

Hắn gãi gãi đầu hỏi thăm : "Cái kia tiên sinh ngài là chuẩn bị?"

"Ta à? Tính sau đi!" Mạc Trầm xác thực bây giờ còn chưa tìm tới phương hướng.

Hai người hơi phiếm vài câu, Mao Phi Bạch làm theo là chuẩn bị phải chạy về nhà quán linh thể, nghe nói quán linh thể sau, Tây Lăng viện nhập học cơ hội có thể tăng lên rất nhiều.

Mạc Trầm làm theo là mình thu thập quán nhỏ về nhà, hắn không nóng nảy quán linh thể, trước hết tìm tới công pháp nơi phát ra.

Hắn có chút buồn rầu xoa bóp đầu, rồi mới cước bộ theo Vị Hà một bên đi thẳng, đi qua người đến người đi cái hẻm nhỏ.

Đi vào trong truyền thuyết Tây Lăng cửa sân, hắn hiểu kỳ là, cái thế giới này là thế nào phán đoán tuổi tác?

Chính mình có khả năng hay không trà trộn vượt qua kiểm tra?

Khóe miệng của hắn hơi hơi giương lên nên bước cước bộ đi qua, ngẩng đầu nhìn lên, này môn phía trên còn dán hai tấm thơ ráp trang giấy.

Bên trong một trương là hôm đó ở cửa thành Tây nhìn thấy chiêu sinh thông báo, mà đổi thành một trương thì là tuyển nhận học viện lão sư thông báo!

Mạc Trầm mi mắt sáng lên, bỗng nhiên tìm tới phương hướng!

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: 【 ta đến làm lão sư 】

::

Hôm nay, là Tây Lăng viện chiêu sinh ngày thứ hai.

Lúc này ở đầu này hẻm nhỏ cửa, tập trung đây người, tuyệt đại bộ phận vừa độ tuổi hài đồng đều bị người nhà lĩnh tới.

Mạc Trầm liếc nhìn lại liền nhìn thấy rất nhiều mười bốn mười lăm tuổi hài tử, những hài đồng này đứng xếp hàng thay phiên báo danh.

Bước chân hắn đi rất chậm, thậm chí có thể nói trì độn!

Bởi vì hắn đem tất cả xếp hàng hài đồng đều nhìn một lần, thấy tỉ mỉ, thấy hết sức cẩn thận, đặc biệt là liên quan tới tu hành mệnh mạch thiên phú cái này một cột.

Xác thực cũng phải ra một cái kết luận, quả nhiên có thể Tu Hành Nhân chung quy là số ít.

Nơi này sắp xếp có gần như bốn mươi, năm mươi người, kết quả chỉ có hai, ba người có tu hành năng lực, hắn buồn cười lắc đầu, cái kia xem ra chính mình vận khí coi như không tệ.

Trước mặt kệ tư chất như thế nào, tối thiểu chính mình có thể tu hành, có thể đánh thông Nhâm Đốc nhị mạch, lúc này mới có chút ý tứ.

Bước chân hắn chậm rãi vượt qua xếp hàng dòng người đi vào đoạn trước nhất, lúc này một cái sợ hãi rụt rè nữ hài nhi đang học viện nhân viên chỉ đạo phía dưới điền báo danh tư liệu.

"Người mới mười hai tuổi? Trở về trở về!"

Lúc này ngồi trên ghế phụ trách viện tân sinh báo danh Tần Hoằng Đồ rất lợi hại không kiên nhẫn hô : "Kế tiếp!"

"Đại nhân, dàn xếp một cái đi!" Một vị phụ nhân cầu khẩn nói.

"Đợi nàng đến 14 tuổi tròn lại đến!" Tần Hoằng Đồ nhún mày lại giải thích nói : "Nàng tuổi tác căn cốt đều không có dài đến vị, không thể tu hành!"

Ai cũng không ngờ tới, phụ nhân lập tức nước mắt thì đi ra.

Nàng cầu mãi nói : "Đại nhân ngài thì lòng từ bi nhận lấy nàng, nàng khẳng định là tu luyện kỳ tài, hiện tại đã đã thông thân thể kinh mạch."

Soạt lập tức, người chung quanh đều nổ!

Lúc này mới mười hai tuổi thì thông kinh mạch, hơi cường điệu quá!

Tần Hoằng Đồ nhất thời chạy ra ngoài vị này tiểu nữ hài quan sát tỉ mỉ lấy, cái này nếu như là thật sự lợi hại.

Hắn tay giơ lên nói ra : "Đến, ta xem một chút có phải hay không như thế!"

Nói xong, tiểu nữ hài kia cẩn thận từng li từng tí giơ tay lên làm cho đối phương kiểm tra, nói chung hai cái hô hấp, Tần Hoằng Đồ thần sắc càng phát ra phức tạp!

Thật đúng là đã thông kinh mạch toàn thân, cái này có chút khó làm!

Cảm thấy nhìn thấy Tần Hoằng Đồ bắt đầu do dự, tại phía sau xếp hàng bách tính bắt đầu bất mãn kêu la.

"Không đủ tuổi tác liền để nàng trở về, hai năm sau lại đến không phải cũng một dạng!"

Chiều này sinh danh ngạch thì không nhiều, đều theo soi quy củ đến, có người không theo quy củ tự nhiên làm cho người ta phiền.

Mạc Trầm đứng ở bên cạnh không rên một tiếng, bởi vì não hải màu nâu vàng đồng giấy vậy mà bắt đầu hơi hơi phát sáng, rất là gian nan mới đựng tới mấy chữ.

Phảng phất nhìn trộm người này Thiên Cơ vô cùng khó khăn

【 xuất thân : Tiết Nhuyễn Nhuyễn, mười hai tuổi tròn, Trường Lăng người 】

【 kinh lịch : Sinh ra ở gia đình nghèo khó, thuở nhỏ thông tuệ, cực kì thông minh 】

【 tu vi : Băng Phượng Thánh Thể, Tiên Thiên kinh mạch toàn thông, chưa tu hành 】

【 tương lai : Trống không 】

【 hung cát : Trống không 】

Mạc Trầm phát hiện một kiện vô cùng quý dị sự tình, cái kia chính là "Tương lai" theo "Hung cát" hai cột vậy mà hoàn toàn trống không.

Phải biết, nếu là bởi vì tu vi hiện tại không cách nào nhìn trộm, đó là hẳn là cái gì đều không nhìn thấy, lúc này rõ ràng có thể nhìn thấy lại không cách nào biểu hiện.

"Tính toán, chúng ta trở về đi!" Nữ hài còn trừng mắt khinh thường cho Tần Hoằng Đồ.

Tần Hoằng Đồ bất đắc dĩ cười một tiếng, hàng năm đều có thật nhiều không phù hợp tư cách người đến báo danh, nợ qua tuổi tác nhiều người, như loại này không tới tuổi tác lại thông kinh mạch, thật đúng là là lần đầu tiên gặp.

"Không bằng nhận lấy nàng đi!"

Nhưng vào lúc này, Mạc Trầm mở miệng, hắn quyết định muốn giúp một tay cô gái này.

Phụ nhân lắng một chút, nhất thời mừng lớn nói : "Đại nhân, ngài mau giúp ta nói một chút!"

Nàng coi là Mạc Trầm cũng là Tây Lăng viện người, cho nên rất là hưng phấn mà nhìn sang

Tần Hoằng Đồ hơi kinh ngạc mà hỏi thăm : "Ngươi là ai?"

Hừ một chút!

Phụ trong lòng người còn lại lưu cuối cùng nhất một chút hi vọng trong nháy mắt vỡ vụn, nàng cả người ngốc xuống tới, nguyên lai giúp chính mình nói chuyện người cũng không phải học viện giáo viên.

Tiết Nhuyễn Nhuyễn hơi hơi cắn môi, nàng có chút mâu thuẫn, đã không hy vọng mẫu thân mình thụ ỷ khuất, lại muốn vào học viện tu hành.

Phụ người biết mình nếu như nói ra nữ nhi Tiên Thiên liền thông kinh mạch, học viện khẳng định sẽ nhận lấy!

Thế nhưng là nàng không dám nói, bởi vì loại chuyện này quá mức dọa người.

Nếu là có người mưu đồ làm loạn, cố ý nhằm vào, ngược lại là hội hại nữ nhi.

Mạc Trầm cười trả lời : "Các ngươi chiêu này học viện lão sư đi, ta là tới làm lão sư!"

Cái này vừa nói, bỗng nhiên một chút, vô số ánh mắt nhìn sang.

Đây chính là Tây Lăng viện a!

Nơi này bất kỳ một cái nào lão sư đều là tu vi cao thâm người tu hành, chẳng lẽ lại cái này tướng mạo bất phàm người trẻ tuổi, lại còn có tu vi như vậy?

"Ngươi muốn làm lão sư?" Tần Hoàng Đồ miệng hơi hơi mở ra, có vẻ hơi kinh ngạc.

Tiết Nhuyễn Nhuyễn đôi mắt nhỏ chữ chớp chớp, nàng xem thấy người đại ca này ca, đáy mắt có chút sùng bái.

Phải biết nàng liên nhập học đều khó khăn, thế nhưng là người này lại là đến làm lão sư!

Phụ trong lòng người đầu đó là vừa kinh vừa vui, cái này nếu như đối phương thật coi Tây Lăng viện lão sư, vậy mình con gái chẳng phải là có cơ hội tiến vào học viện.

Mạc Trầm buồn cười ngồi xổm người xuống, nhìn qua tiểu nữ hài này rất là đáng yêu khuôn mặt, trời sinh thông kinh mạch, sau này nhất định gây một tiếng ai nấy đều kinh ngạc!

Cái này nếu như mình không giúp một cái, thực sự không còn gì để nói!

Hắn nhìn lấy phụ nhân cái kia phức tạp ánh mắt, đại khái đoán được đối phương là sao không dám nói Tiên Thiên thông kinh mạch sự việc.

Dù sao mạng ngọc có tội, có nhiều thứ vẫn là thiếu chút người biết cho thỏa đáng.

"Đúng, ta muốn hỏi một chút, có cái gì điều kiện sao?" Mạc Trầm đứng lên, mỉm cười, lộ ra bình tĩnh thong dong.

Tần Hoàng Đồ cũng không dám khinh thường, chiêu này thu học sinh hắn cũng không thể làm chủ, lại càng không cần phải nói học viện giáo viên.

Hắn đánh giá đối phương, tuy nhiên lại nhìn không ra đối phương tu vi, đây chỉ có hai loại tình huống, loại thứ nhất là đối phương chưa tu hành.

Một loại khác là đối phương tu vi vượt xa quá chính mình, cho nên chính mình không cách nào nhìn trộm.

Tần Hoàng Đồ vô ý thức liền cảm giác là sau người, hắn rất là khách khí nói ra : "Ngài trước chờ một lát, ta đi thông báo một chút."

Xếp hàng mọi người tuy nhiên không kiên nhẫn, cũng không dám quấy rầy, đều là vụng trộm quan sát đến Mạc Trầm.

Lúc này, Tiết Nhuyễn Nhuyễn bỗng nhiên mở miệng nói : "Thế nhưng là, ta cảm thấy ngươi giống như ta, không có tu hành a!"

Cái này vừa nói, nhất thời cả kinh mọi người ồn ào không thôi.

Thế nào khả năng không có tu hành, không phải người tu hành dám đến Tây Lăng viện làm giáo sư? Trừ phi người kia nào từ không tốt!

Phụ nhân một trận cười khổ, nàng sốt ruột giải thích : "Đứa nhỏ này nói lung tung, đại nhân chớ để ở trong lòng!"

Mạc Trầm khoe miệng hơi hơi nhấc lên một vòng đường vòng cung, này thiên tài chính là thiên tài, thế mà đem lại lịch mình cho xem thấu.

Hắn đối với cô bé này làm im lặng động tác, rồi mới hỏi thăm : "Ngươi có còn muốn hay không nhập học."

"Muốn!" Tiết Nhuyễn Nhuyễn gà con mổ thóc giống như gật đầu.

"Vậy là được!" Mạc Trầm sờ sờ tiểu cô nương đầu.

Tiết Nhuyễn Nhuyễn cái hiểu cái không địa nháy mắt to chữ, nàng không biết cái này không có tu hành đại ca ca đến cùng muốn làm gì!

Nói chung qua một lát, Tần Hoàng Đồ đi ra cửa, cười đối Mạc Trầm hô : "Ngài đi vào bên trong, trưởng lão đã đang đợi ngài!"

Hắn tu vi bất quá là Thoát Phàm Kính cao giai, mà Tây Lăng viện giáo viên thấp nhất cũng là Trúc Cơ cảnh cường giả, đối với Mạc Trầm thái độ đương

nhien cũng có cái biến.

Mạc Trầm gật gật đầu, rồi mới nện bước cước bộ đi vào, chỉ gặp cái này trong đình viện trước bàn đá ngồi một vị mặc áo bào trắng lão già.

Lão già đang đánh giá Mạc Trầm đồng thời, Mạc Trầm cũng đang đánh giá đối phương.

Lão già đáy mắt mang theo một tia kinh ngạc, bởi vì hắn cũng không có phát hiện người này là cái gì tu vi, theo lý mà nói không có khả năng giấu giếm được chính mình.

Mạc Trầm chú ý tới đối phương ánh mắt hơi hơi biến hóa, nhất thời cười đi lên trước, cũng không nói gì liền ngồi xuống.

Hắn thần thức tới gần đối phương thời điểm, cũng đã cảm giác được bạch quang không có khả năng phá vỡ, vị lão già này hẳn là Trúc Cơ cảnh trở lên cường giả.

Thậm chí cổ này bạch quang khí tức, không thể so với ngày đó gặp được Từ Thiệu Dương yếu nhược, rất có thể là một cảnh giới.

Hắn không thể không cảm thán, cái này Tây Lăng viện quả nhiên ngọa hổ tàng long, một vị trưởng lão lại có tu vi như thế.

Đào trưởng lão sờ lấy ria mép cười nói : "Là mắt của ta kém cỏi, vẫn là tiên sinh giấu thật chặt, vậy mà không nhìn ra là loại cảnh giới nào."

Mạc Trầm lừa gạt nói : "Hừ hừ thực thực, nhân sinh nếu là thấy quá lộ, liền không có gì hay."

Đào trưởng lão một nhìn đối phương thần sắc như thế yên ổn, ngược lại cũng không giống là giả ra đến, hẳn là thật là có bản lĩnh!

Hắn xem đối phương tuổi tác, ngay cả mình cũng nhìn không ra nội tình, vậy nói rõ xác thực không đơn giản.

Đào trưởng lão cười nói : "Tiểu hữu tại sao lại đến viện ta?"

"Vừa đi vừa nghỉ, cũng nên có cái đặt chân, ta nhìn cái viện này liền không tệ!" Mạc Trầm cười trả lời.

Tại hắn trong quan niệm, đó là người người bình đẳng, không lại bởi vì đối phương tu vi cao, liền cảm thấy mình cần cúi đầu.

Cho nên giờ phút này không có nửa điểm câu nệ, ngược lại cảm thấy rất thú vị.

Đào trưởng lão một nhìn đối phương ăn nói bất phàm, chính là cười nói : "Bây giờ học viện đang cần có thể chỉ dẫn học sinh tiến vào tu hành giáo viên, yêu cầu ngược lại cũng không cao, chỉ cần Trúc Cơ cảnh, nhưng cần đối các loại tâm pháp đều có tương đối hiểu biết."

"Xảo, ta đối với chỉ đạo tân sinh có đặc biệt kiến giải!" Mạc Trầm đáy mắt mang cười.

"Ồ?" Đào trưởng lão ngược lại là còn hơi nghi ngờ, dù sao cái này tu vi hắn nhìn không ra.

"Không ngại theo trưởng lão nói rõ một lần, ta mới tới Trường Lăng, đối trong nội viện quy củ không quá hiểu biết, không biết các ngươi là như thế nào chọn lựa học sinh?" Mạc Trầm cố ý hỏi.

"Như thế đơn giản, chỉ cần đi qua mấy đạo khảo nghiệm, phân biệt trắc thí bọn họ tiềm lực cùng thiên phú." Đào trưởng lão nói ra.

Mạc Trầm gật gật đầu, rồi mới cười nói : "Như vậy đi! Ta mấy ngày nay tương lai báo tên học sinh chọn lựa một phen, cho ra một cái bảng danh sách, tăng thêm cá nhân ta phân tích, nếu là những người này đều thông qua khảo hạch liền có thể chứng minh ánh mắt của ta."

Đào trưởng lão nghĩ một lát, như thế một cái có thể thực hiện biện pháp.

Hắn lại vuốt vuốt ria mép, nhiệm vụ này nói khó không khó, nói dễ không dễ, nếu không có bản lĩnh cũng không dám khoe khoang khoác lác.

Mình nếu là nguyện ý tốn thời gian, cũng là có thể làm được đến!

"Tốt a! Bên kia nghĩ như vậy định ra đến!" Đào trưởng lão cười lên.

"Vậy hôm nay bảng danh sách ta trước cho ngươi nhóm đi ra!" Mạc Trầm cũng là rất thẳng thắn, dù sao cái đồ chơi này chính mình đã sớm tâm lý nắm chắc.

Hắn tìm một số giấy bút, rồi mới đem lúc trước nhìn thấy mấy vị kia có tu hành thiên phú tên người chữ cho viết vào, đồng thời đem bọn hắn tu hành thiên phú đẳng cấp cũng viết lên.

Có điều cái kia họ Tiết nữ hài lại không biết như thế nào cho phải!

Cái này như là không thể tiết lộ đối phương bí mật, sợ là rất khó muốn học viện đặc biệt trúng tuyển, nhưng nếu như tiết lộ bí mật của hắn thì càng không thể.

Hắn suy nghĩ một lát, liền trước không viết!

Đào trưởng lão tiếp nhận bằng danh sách xem xét, nhất thời có chút hiếu kỳ, hắn cười nói : "Cái này đến báo danh người người đều biết tên?"

Mạc Trầm cười lắc đầu : "Thiên cơ không thể tiết lộ!"

Đào trưởng lão cười đến mi mắt híp thành một đầu dây, cảm thấy người trẻ tuổi này rất là thú vị, tuyệt đại bộ phận người đều hội triển bày ra chính mình thực lực tu vi.

Mà đối phương lại lựa chọn mở ra lối riêng, muốn nói người trẻ tuổi này tu vi cao thâm đến hắn đều không thể nhìn trộm, cái kia là không thể nào.

Duy nhất khả năng chính là, người này căn bản cũng không phải là người tu hành.

Nghĩ tới đây, Đào trưởng lão càng là cảm thấy buồn cười, nếu là như vậy, vậy đối phương thế nào đi dạy bảo học sinh?

Lại là thế nào biết những người này có hay không tu hành thiên phú?

Mạc Trầm căn bản không biết mình đã bị nhìn xuyên, dù sao hắn cũng không quan trọng, hắn muốn làm chỉ là thể hiện ra năng lực chính mình.

Chỉ cần có thể trà trộn vào Tây Lăng viện, đến lúc đó tu hành tâm pháp tự nhiên dễ như trở bàn tay!

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Vãn Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: 【 Vị Hà dòng nước 】

::

Làm Mạc Trầm cước bộ đi ra Tây Lăng vườn lúc, trong nháy mắt cảm giác chung quanh mấy đạo nóng rực ánh mắt.

Những người này cảm thấy muốn muốn lấy lòng chính mình như vậy.

Hắn cảm thấy có chút buồn cười, cái này nhập học khó, không nghĩ tới liền Trường Lăng cũng là như thế.

Lúc này vị kia phụ nhân cùng tiểu nữ hài chính thủ tại cửa ra vào, xem xét hắn đi ra liền đi lên trước đáp lời.

"Đại nhân, ra sao?" Phụ nhân có chút nóng nảy mà hỏi thăm.

"Nàng tuổi tác xác thực còn nhỏ!" Mạc Trầm nói xong liền nhìn lấy tiểu cô nương này, không thể nói quá hâm mộ, nhưng như thế kinh diễm thiên phú, xác thực khó được.

"Hừ, ta nhìn hắn căn bản làm không được lão sư!" Tiết Nhuyễn Nhuyễn quyết lên cái miệng nhỏ nhắn nói ra.

Phụ nhân lại là thở dài một hơi, lòng nóng như lửa đốt nói : "Cái này như thế nào cho phải, ba nàng hiện tại bị bệnh liệt giường, ta lại chiếu cố không tới."

Mạc Trầm mày nhăn lại, liền mở miệng nói : "Không vội, mang ta đi nhìn xem, ta ngược lại thật ra nhận biết một vị hiểu chút y thuật người tu hành!"

Phụ nhân đó là mi mắt sáng lên, thời đại này hiểu y thuật quá nhiều người, nhưng cái này đề cập là người tu hành, liền không khỏi đáng giá tin nhiệm.

Trên đường đi, Mạc Trầm buồn cười đùa với tiểu cô nương này.

Chợt, bọn họ cước bộ đi vào Trường Lăng phía Tây, bên này hẻm nhỏ cực kỳ náo nhiệt.

Bỗng nhiên ở giữa, phụ nhân cước bộ bỗng nhiên dừng lại.

"Thế nào?" Mạc Trầm tò mò hỏi.

Phụ nhân hơi hơi cắn răng, rồi mới lên tiếng : "Tiên sinh, đòi nợ người đến cửa, người mang theo mềm nhừ chờ ở tại đây, ta đi xem một chút!"

Tiểu cô nương không phục muốn theo sau, lại làm cho Mạc Trầm cho cản lại.

Tiết Nhuyễn Nhuyễn khó thở địa hất ra tay hấn, rồi mới chạy tới, rơi vào đường cùng Mạc Trầm cũng chỉ có thể theo tiến lên.

"Tiết lão bản, đừng giả bộ chết a!"

"Cái này một trăm lượng cũng không phải số lượng nhỏ, chúng ta cũng muốn ăn cơm!"

Phụ nhân gắt gao cắn răng, liền muốn đem trên tay vòng tay đem xuống, có thể chống đỡ một điểm là một điểm!

Nhưng vào lúc này!

Mạc Trầm cười hô : "Xảo, lại gặp mặt."

Cái này Trường Lăng nói lớn không lớn, nói nhỏ không nhỏ, không nghĩ tới lại đụng phải Từ gia hai huynh đệ.

Từ Gia Hùng mi mắt sáng lên, nhất thời a đầu ân cần thăm hỏi : "Mạc tiên sinh tốt!"

Cái này ác bá cư nhiên như thế lễ phép vấn an, trong nháy mắt để phụ nhân này nhìn ngốc, thì liền Tiết Nhuyễn Nhuyễn cũng đầy mặt kinh ngạc!

Cái này trở mặt tốc độ thực sự quá nhanh, thái độ có long trời lở đất cái biến, khiến người ta tiếp xúc không kịp đề phòng.

"Ta nghe các người mới vừa nói, đây là thiếu một trăm lượng?" Mạc Trầm cười nói : "Sẽ không phải là rao giá trên trời đi!"

"Mạc tiên sinh, thật đúng là không phải, cái này Tiết lão bản trước kia là mở Trà lạnh cửa hàng, tìm chúng ta mượn tám mươi lượng, lúc ấy liền định ra phải trả một trăm lượng!" Từ Gia Hùng gãi gãi đầu giải thích nói.

Hắn cũng không rõ ràng nhà này người theo Mạc Trầm có cái gì quan hệ, liên lụy đến cùng sâu hay không.

Phụ nhân thở dài một hơi, đối với Mạc Trầm nói ra : "Tiên sinh, trạng phu ta bị bệnh sau liền nằm trên giường không nổi, cửa hàng này cũng mở không đứng dậy, tiền này chúng ta bây giờ thật sự không cách nào còn!"

Mạc Trầm đi lên trước, đứng tại cửa phòng nhìn một chút, bên trong nhà chỉ có bốn bức tường, xem ra có thể bán đều bán sạch!

Hắn suy nghĩ cái này bây giờ chính mình Quán Linh thuốc được tài cũng tới tay, công pháp cũng không phải tiền bạc có thể mua được, liền ngồi xổm người xuống theo tiểu cô nương cười nói : "Chúng ta đánh cái ước!"

"Ách?" Tiết Nhuyễn Nhuyễn nháy mắt hoặc mi mắt.

"Ta giúp các người nhà còn cái này nợ, người sau này không cho phép trừng lỗ mũi của ta!" Mạc Trầm dùng nói đùa giọng điệu nói ra.

Phụ nhân ở một bên nhìn tròn mắt hốc mồm, nàng hoàn toàn không nghĩ tới vị đại nhân này vậy mà như thế coi trọng nữ nhi của mình.

Phải biết, cho dù là người nhà giàu, một trăm lượng cũng không phải số lượng nhỏ.

Từ Gia Hùng có chút lúng túng hỏi thăm : "Mạc tiên sinh muốn giúp bọn hắn trả nợ?"

"Ừm, một trăm lượng đúng không!" Nói xong Mạc Trầm liền từ trên thân lấy ra ngày đó tại Ngự Thị toán mệnh kiếm lời một trăm lượng ngân phiếu đưa tới.

Một màn này rơi vào phụ nhân đáy mắt, nhất thời khóe mắt đều ướt át.

Cái này người tốt a!

Thật sự là đụng tới quý nhân, không chỉ có nguyện ý giúp nữ nhi của mình nói chuyện, còn hỗ trợ bọn họ trả nợ!

Từ Gia Hùng còn đang do dự muốn hay không thu tiền này, hai người bọn họ huynh đệ lập tức bốn mắt nhìn nhau, không biết nên làm thế nào cho phải.

Mạc Trầm đuôi lông mày bốc lên, liền chạy ra ngoài hai người ngoắc hô : "Các người tới đây một chút, ta có việc muốn nói với các người."

Mạc Trầm tận lực đi xa, rồi mới đối với hai người hỏi thăm : "Năm đó phụ thân các người có phải hay không tại Trường Hà chi chiến tậ thế!"

Hai huynh đệ hoàn toàn không nghĩ tới, Mạc Trầm vậy mà lại chủ động đề cập việc này, bọn họ tranh thủ thời gian gật đầu nói : "Đúng đúng đúng!"

"Ừm, vậy liền không sai! Việc này các người trước đừng có gấp, đã có người tại xử lý!" Mạc Trầm lộ ra nói.

Từ gia hai huynh đệ đó là một kinh hi, bọn họ lập tức cúi đầu cảm tạ, đây nhất định là Mạc tiên sinh hỗ trợ!

Mạc Trầm cười khoát khoát tay : "Việc này chính các ngươi trước cất giấu, liên quan đến quan viên quá nhiều, ta cũng không tiện lộ ra."

Đệ đệ Từ Gia Kiệt gật đầu nói : "Cái này chúng ta hiểu rõ!"

Mạc Trầm đối với hai người căn dặn một phen, liền cười nói : "Trở về đi, còn có sau này không bận rộn chiếu cố một chút nhà này người."

Từ gia huynh đệ rất là kinh ngạc, rồi mới lập tức cam kết : "Chỉ cần Mạc tiên sinh không chê chúng ta điếm ấy sức mọn liền có thể!"

Mạc Trầm lúc này mới chạy ra ngoài người Tiết gia đi đến

Nơi xa, lúc này Tiết Hồng Đào đã bị phu nhân nâng đỡ, đứng tại cửa ra vào nhìn lấy chính mình ân nhân, hẳn mới biết mình thiếu nợ lại có người hỗ trợ trả hết.

Cái này đi ra xem xét, thế mà nhìn thấy Từ gia cái kia hai huynh đệ cho nam tử này cúi đầu, nhất thời đối với nữ nhi còn có phu nhân dặn dò : "Cái này nhất định là vị đại nhân vật, các ngươi đều khách khí một điểm."

"Đúng vậy a đúng a! Hẳn còn muốn đi Tây Lăng viện làm giáo sư đâu!" Tiết phu nhân cười nói.

Cái này nói chuyện, Tiết Hồng Đào càng thêm khẳng định, vị này Mạc tiên sinh tuyệt đối cũng không phải phạm nhân!

Mạc Trầm xem xét cái này một nhà ba người đều trở mắt nhìn lấy chính mình, chê cười nói : "Đều chớ đứng, ngồi xuống trước trò chuyện!"

Nói xong, hẳn bắt đầu dùng thần thức quan sát Tiết Hồng Đào tin tức.

Rất nhanh liền đối với cái gia đình này có hiểu biết, thỉnh linh phát hiện bên trong còn có một cái bí mật.

Đó chính là đối với phu phụ thực căn bản là không có cách sinh đẻ, mười hai năm trước tại Trường Bạch Sơn phía trên kiếm một cái bé gái, lúc ấy còn roi xuống đầy trời tuyết lớn, trẻ sơ sinh khóc ào ào, nhưng không có bị đông lại, toàn thân mềm mại hâm nóng.

Liền đặt tên, Tiết Nhuyễn Nhuyễn!

Mạc Trầm mỉm cười, có thâm ý khác xem Tiết Nhuyễn Nhuyễn liếc một chút.

Cái nhìn này, để vợ chồng hai người trong lòng giật mình!

Bọn họ thân sắc khẩn trương, hoài nghi đừng nói là cái này đại nhân là để mắt tới nhà mình cô nương?

Mạc Trầm nhìn thấy chung quanh cũng không có người ngoài, liền mở miệng nói : "Nàng căn bản cũng không có đã thông kinh mạch toàn thân, mà chính là trời sinh."

Cái này vừa nói, hai phu phụ nhất thời sắc mặt trắng bệch, thậm chí nhin không được đem nữ nhi hộ ở sau người.

Mạc Trầm cười nói : "Các ngươi đừng có gấp, ta cũng không có ác ý."

Hắn tiếp tục nói : "Ném tiền hỏi đường, biết rõ Thiên Cơ, ta không biết các ngươi có nghe hay không qua tên của ta!"

Nhìn lấy nhà này người đột nhiên hét lên, Mạc Trầm giải thích nói : "Ta cái này Khuy Thiên toán mệnh bản sự không tệ, cho nên mới biết như vậy nhiều."

Nghe được câu này, Tiết Hồng Đào tâm lý phức tạp rất lợi hại, bí mật này bọn họ bảo thủ thật lâu, không nghĩ tới vậy mà tại nơi này bại lộ.

Tiết Phu Nhân kinh ngạc hỏi thăm : "Ngươi là, Mạc bán tiên?"

"U, thật đúng là nghe qua a?" Mạc Trầm nhất thời một trận buồn cười, hẳn chỉ là thuận miệng như vậy nói chuyện, vậy mà thật có người biết.

"Nghe qua, ngài cho tri phủ ngàn vàng tính toán một quẻ, thật nhiều người đều nói chuyện này chứ!" Tiết Phu Nhân nuốt nước bọt nói ra.

Mạc Trầm nửa cười mà hỏi thăm : "Nói cái gì? Nói ta lừa gạt tiền?"

Mấy người trò chuyện một hồi, không khí này mới thư giãn tới, biết được Mạc Trầm không có ác ý, hai vợ chồng mới bắt đầu đem sự việc chậm rãi kể rõ.

Mạc Trầm cũng phát hiện, tuy nhiên cô bé này không phải bọn họ thân sinh, nhưng hai người đều yêu thương vô cùng đứa bé này.

Nói đến Tiết Nhuyễn Nhuyễn lượng cơm ăn, vợ chồng hai người nhất thời cười khổ không thôi.

"Đều biết người tu hành ăn được nhiều, thế nhưng là nàng hiện tại liền đã ăn như vậy nhiều, chúng ta liền nghĩ sớm một chút đưa nàng vào học viện!" Tiết Hồng Đào lúng túng nói ra.

Việc này nói ra ngược lại là có chút mất mặt, nhưng Mạc Trầm đã giúp bọn hắn đem nợ cũng còn, cũng không có lý do gì gạt.

Nói đến đây, Tiết Nhuyễn Nhuyễn khuôn mặt ửng đỏ, tựa hồ có chút thẹn thùng.

Mạc Trầm nhất thời bật cười : "Xác thực như thế, người tu hành tiêu hao rất lớn."

Tiểu cô nương nhăn nhó nhí nhí, thậm chí đều không dám ngẩng đầu nhìn hướng Mạc Trầm.

"Như vậy đi! Nàng tu hành chuyện này, ta đến phụ trách, ngươi trước dưỡng tốt thân thể!" Mạc Trầm đối với Tiết Hồng Đào nói ra : "Ta mấy ngày nay đi tìm một chút vị kia hiểu được y thuật bằng hữu giúp ngươi nhìn một chút!"

"Thật rất cảm ơn tạ ngài!" Tiết Hồng Đào rất là cảm kích nắm Mạc Trầm tay.

Mạc Trầm xoay người lại, nhìn lấy mới vừa rồi còn khí ục ục nhìn lấy chính mình tiểu cô nương, rồi mới hỏi thăm : "Hiện tại có đói bụng hay không?"

"Đói!" Tiết Nhuyễn Nhuyễn cái kia khả ái khuôn mặt nhỏ nhắn đầu tiên là gật gật đầu!

Chợt lại lập tức lắc đầu bày tỏ chính mình không đói bụng!

Mạc Trầm cười khúc khích, liền đứng lên nói ra : "Được thôi, ta mang ngươi ăn được ăn."

Trong nháy mắt, cái kia đôi mắt nhỏ chữ nhất thời chiếu lấp lánh, nàng xoay đầu lại nhìn lấy cha mẹ mình, Tiết phu phụ đó là bất đắc dĩ cười khổ, ngoắc nói : "Đi đem đi thôi!"

Mạc Trầm dẫn cái tiểu nha đầu này ở bên ngoài đi dạo, đầu tiên là mua một chuỗi băng đường hồ lô, lại là ăn hai lồng bánh bao.

Tiểu nha đầu ăn xong sau còn liếm liếm ngón tay bày tỏ thỏa mãn.

Mạc Trầm cười đến không được, thật sự là ăn so với chính mình còn nhiều.

Hắn đi vào Vị Hà một bên, bắt đầu cho tiểu nha đầu kể chuyện xưa, giảng một chút trong đầu những cái kia thú vị trò cười.

Đại khái là cái thể giới này thú vị cố sự quá ít, tiểu nha đầu nghe xong sau cười đến mí mắt đều nở hoa.

Tiết Nhuyễn Nhuyễn tò mò hỏi thăm : "Tiên sinh, ngươi thật muốn tiến Tây Lăng viện làm lão sư sao?"

"Ừm!" Mạc Trầm hé miệng hồi đáp.

"Ta nghe nói trở thành người tu hành có thể dời núi lấp biển, là thật sao?" Tiết Nhuyễn Nhuyễn thiên chân vô tà nhìn lấy Mạc Trầm.

Mạc Trầm cười thờ dãi : "Chỉ có rất lợi hại người tu hành có thể, có điều ngươi nhất định có thể!"

"Nếu như ta có thể, cái kia tiên sinh ngươi cũng khẳng định có thể!" Tiết Nhuyễn Nhuyễn lời thề son sắt nói.

"Hi vọng như thế!" Mạc Trầm cười xoa xoa cô gái nhỏ này đầu.

Đại khái là mời ăn cơm quả thật có thể xúc tiến cảm tình, tiểu cô nương này chỉ hơi hơi chu môi bày tỏ bất mãn.

Mạc Trầm cứ như vậy nhìn qua Vị Hà dòng nước, hắn nhìn thấy có chút cá nhỏ đang ra sức địa hướng thượng du, muốn đi ngược dòng nước!

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: 【 đến báo danh người 】

::

Đêm khuya.

Cái hẻm nhỏ vu vu gió thổi, thời tiết này còn không có quá mát, chính là chuyển mùa thời điểm.

Mạc Trầm mua ngâm tắm thùng lớn về nhà, hắn đã làm tốt tất cả Quán Linh chuẩn bị, chỉ cần xác định chính mình có thể đi vào Tây Lăng Viện liền bắt đầu Quán Linh.

hắn đương nhiên biết cái này một Quán Linh liền mang ý nghĩa cái gì, đến lúc đó chính mình Khẳng định không chế không nổi linh khí.

Một ít người tất nhiên liền có thể xem thấu chính mình tu vi.

Cho nên hắn nhất định phải lựa chọn một cái phù hợp thời kỳ, tốt nhất là lấy tới công pháp tu hành sau mới bắt đầu vụng trộm Quán Linh, nhất cử trở thành người tu hành.

Ban đêm hắn ngẩng đầu nhìn trăng, nơi này mặt trăng đặc biệt tròn, cũng đặc biệt sáng.

không khí không có ô nhiễm, mỗi một làn hô hấp đều lộ ra phá lệ tươi mát.

Đêm dần khuya, trong hẻm nhỏ tịch mịch không người.

Buổi tối đó cảm thấy rất bình thường không có khác gì, nhưng hắn biết bão táp lập tức liền muốn tới.

Những tội danh đó đủ để lật tung một vị chư hầu, đương nhiên cũng không nhất định có lý do này đi làm, dù sao cái này phía sau có liên quan phức tạp lợi ích quan hệ.

Hắn không nói gì, cứ như vậy nhìn lấy đầu này vắng vẻ cái hẻm nhỏ.

Ngày thứ hai.

Mạc Trầm đứng hẹn đi vào Tây Lăng viện chiêu sinh địa phương, đồng thời cầm trang giấy cùng bút lông, tay hắn khoác lên đối phương trên bờ vai dựng một hồi, rồi mới buông ra.

"Tên "

"Trương Nghi Tu "

Hắn gật gù đầu, liền đi lên phía trước một bước, tiếp tục lặp lại vừa rồi động tác cùng đối thoại, nếu là đối phương có tu hành tư cách, lại thiên phú không tồi, hắn liền đem người này tính danh viết xuống tới.

Thực Mạc Trầm căn bản không cần hỏi thăm tính danh, nhưng muốn làm ra bộ dáng cho một ít người nhìn, nếu không giải thích càng thêm tốn sức.

Nói chung hoa gần nửa canh giờ, hắn mới đưa bảng danh sách nộp lên đi.

Xếp hàng người nhao nhao ném lấy kính ngưỡng ánh mắt, tuy nhiên bọn họ không biết đây rốt cuộc là cái gì bảng danh sách, nhưng bị ghi lại tên người hiển nhiên có chút hưng phấn.

"Hội không phải khảo hạch một loại?" Một cái tiểu hỏa từ quay đầu lại hỏi nói.

"Không biết, chưa từng nghe qua!" Phía sau cô nương lắc đầu.

Lúc này một chiếc xe ngựa chậm rãi từ đằng xa lái qua, vừa vặn cùng Mạc Trầm lướt qua người.

Tại thời điểm này, Mạc Trầm liền ném thử cùng dùng thần thức đi đón tiếp xúc trong xe ngựa người, không ngờ tới vẫn thật là nhìn trộm đến.

【 xuất thân : Nhạc Bách Phi, Trường Lăng người nhà họ Nhạc, tròn 16 tuổi 】

【 kinh lịch : 】

【 tu vi : Từ nhỏ tập võ, mười hai tuổi thông kinh mạch, 14 tuổi Quán Linh thành công, công pháp tu hành : Liệt Tâm Quyết, trước mắt tu luyện Nhạc thị kiếm pháp, một năm không chỗ tiến bộ 】

【 tương lai : Ba năm cánh giới dừng lại, lựa chọn quảng kiếm, năm năm sau đổi dùng búa nhất cử thành danh, người xưng Nhạc Phi búa 】

Mạc Trầm hơi hơi dừng lại, xem ra lại là một vị thiên phú dị bẩm người tu hành, có điều cảm thấy trước mắt đi một đầu sai đường.

Hắn liền dừng bước lại quay đầu nhìn lại.

Lúc này xe ngựa đứng ở Tây Lăng cửa sân, xếp hàng bách tính nhao nhao đoán được là nhà nào như vậy lớn phô trương, còn dựng ngòi xe ngựa đến

đây.

Lúc này Nhạc Bách Phi xúc lên lập tức rèm xe đi tới, nhìn thấy bách tính nhất thời mi mắt trừng lớn.

"Là công tử nhà nào đó?"

"Nhạc gia!"

"Nhạc tướng quân công tử vậy mà cũng muốn đến nhập học sao?"

Rất nhiều người đều kinh ngạc, cái này Nhạc gia thế nhưng là sáu đại Quân Hầu một trong, công pháp tu hành khẳng định là không thiếu, không cần thiết đến học viện học tập a!

Cái này cạnh tranh áp lực lại lớn, mà lại tu hành áp lực cũng lớn.

Không ít người đều rối loạn lên.

Nhạc Bách Phi nhìn một chút đội ngũ này nhất thời nhú mày hỏi thăm: "Đều là đến báo danh?"

Tần Hoàng Đồ đương nhiên biết đây là công tử nhà họ Nhạc, nhất thời khách khí trả lời: "Đều là đến báo danh, cần đi qua trùng điệp khảo hạch, đến về công tử ngài đã là người tu hành, là không cần khảo hạch."

Soạt lập tức!

Rất nhiều người đều sôi trào lên, cái này nhìn Nhạc Bách Phi bộ dáng cũng chính là mười sáu mười bảy tuổi, lại nhưng đã là người tu hành.

Nhất thời rất nhiều người dùng ánh mắt hâm mộ trông đi qua.

Mạc Trầm ngược lại là đoán được đối phương tại sao muốn đến Tây Lăng viện, đại khái là tu hành gặp được bình cảnh, đi ra hít thở không khí, khoáng đạt tầm mắt.

Nhìn lấy Tần Hoàng Đồ cái kia tất cung tất kính tư thái, Mạc Trầm buồn cười lắc đầu, cái này đại gia tộc công tử cũng là không giống nhau.

Mạc Trầm hôm nay chuẩn bị đi tìm Hình Phật Tử Lang Đồng Phủ hỏi một chút tình huống, trong tư liệu biểu hiện, Lang Đồng Phủ tại trở thành nha môn kiểm tra thi thể trước, thực là một vị lão trung y.

Hi vọng môn thủ nghệ này không có kéo xuống!

Bước chân hần đi vào thành Nam, nơi này có một mảnh liệt sĩ mộ viên, mộ viên tằng lấy chút tiếng tăm lưng lấy đại tướng.

Mạc Trầm dọc theo mười dặm phố dài, đi qua mấy cái đình viện, cái này tụ anh trong trang tất cả đều là người tu hành biệt viện, bước chân hần rất lợi hại chậm.

Lang Đồng Phủ nơi ở chính là nơi đây, đây là Mạc Trầm tận lực theo bộ đầu Bành An Ca nghe ngóng.

Nơi này hoàn cảnh để Mạc Trầm nhớ tới một câu, đàm tiểu hữu hồng nho, tới lui không dân thường!

Hần đi vào trước cửa, nhẹ nhàng gõ gõ cửa.

"Đến !" Phu nhân ứng thanh đi tới mở cửa.

Mạc Trầm cười nói: "Ngài khỏe chứ, xin hỏi một chút Lang Đồng Phủ có ở nhà không?"

"Không ở đây!" Phu nhân quan sát tỉ mỉ lấy cái này tìm tới cửa người.

Mạc Trầm mở miệng nói: "Như vậy đi! Ngài cái này có giấy bút sao? Ta lưu một phong thư cho hần!"

Bởi vì không biết người đến là ai, Lang Đồng Phủ thê tử cũng không dám thất lễ, liền tìm tới giấy bút đưa cho Mạc Trầm.

Mạc Trầm nường mày, liền đem Tiết Nhuyễn Nhuyễn phụ thân bệnh trạng viết ra, bày tỏ hi vọng Lang Đồng Phủ có thể đi một chuyến, cuối cùng nhất lưu danh thời điểm, viết xuống "Mạc bán tiên" ba chữ!

Chắc chắn đối phương có thể biết là chính mình.

Viết xong thư tín sau, Mạc Trầm liền cáo từ!

Hần không dám ở lâu, sợ kinh động một ít người, Hình Phật Tử cùng nha môn đều tìm tới cửa, điều này nói rõ đã có người bắt đầu lưu ý đến chính mình.

Trước mắt hẳn nghĩ biện pháp chính là tiến vào Tây Lăng viện, xem như tìm tới một chỗ đặt chân, thuận tiện bước vào tu hành chi đạo.

Ngày thứ ba.

Mạc Trầm vẫn đi vào Tây Lăng viện chiêu sinh cửa, tiếp tục dựa theo hôm qua phương pháp, sẽ có tư chất tu hành người chọn lựa ra.

Cho dù là có tư chất tu hành, nhưng tiến hành khảo hạch thời điểm cũng sẽ có một cái phân chia cao thấp.

Cho nên Mạc Trầm chọn lựa đến thì tương đối nghiêm khắc, nếu là vừa lúc có thể tu hành hẳn sẽ không đăng ký, muốn đăng ký nhất định phải hơi có chút thiên phú.

Về phân thiên phú như thế nào, hẳn cũng tại tên phía sau viết lên.

Lúc này Tây Lăng trong nội viện đầu đình viện chỗ, một vị lão giả đang cùng bạn người chơi cờ, nơi xa một vị trẻ tuổi đi lên phía trước.

"Trưởng lão, tra được!" Lương Thừa Vọng cúi người chào nói.

"Đều tra được cái gì?" Đào Từ Trân cười hỏi.

Lương Thừa Vọng báo cáo : "Người này họ Mạc, tên là Mạc Trầm, là mấy ngày trước đây mới đến Trường Lăng đặt chân, ngày thường lại ở trong hẻm nhỏ bày quầy bán hàng toán mệnh!"

"U? Thuyết pháp như vậy, hẳn có tính ra hay không?" Đào trưởng lão hơi kinh ngạc.

"Còn không thể khẳng định, bất quá hẳn hai ngày này xác thực đều tại xếp hàng tân sinh bên trong quan sát, cũng cho ra một số bảng danh sách." Lương Thừa Vọng lông mày chau lên nói ra : "Đúng, hôm qua công tử nhà họ Nhạc cũng tới báo danh."

Đào trưởng lão nhất thời neho lại mi mắt, mở miệng nói : "Cái này Nhạc Bách Phi thiên phú không tồi, nghe nói năm trước liền bước vào tu hành."

"Vâng, theo phụ trách chiêu sinh Tần Hoàng Đồ nói, Nhạc công tử muốn đi vào học viện tinh tu một đoạn thời gian." Lương Thừa Vọng nói ra.

"Tinh tu một đoạn thời gian? Thuyết pháp này có chút mập mờ, đã đến chính là chúng ta học sinh." Đào Từ Trân mở miệng nói : "Để hẳn chính thức tham học, không được có đãi ngộ đặc biệt."

Nhưng vào lúc này, theo Đào Từ Trân cùng một chỗ đánh cờ bằng hữu Ưng Quang Minh cười nói : "Lão Đào a, ngươi vẫn là cái này tính khí!"

"Không phải tính khí không tính khí, có một số việc nên thế nào xử lý thì thế nào xử lý!" Đào Từ Trân xoay người phân phó nói : "Cứ như vậy, nên khảo hạch vẫn là khảo hạch, đối xử như nhau!"

"Là trưởng lão!" Lương Thừa Vọng chấp tay gập đầu, rồi mới quay người rời đi.

Nói chung một lát, hai người tiếp tục an tĩnh xuống cờ.

Cái này ván cờ cục thế hai điểm, người nào cũng nhìn không ra thắng thua!

"Ta có chút hiếu kỳ, ngày đó Thanh Tu là sao dám đơn độc xông Trường Lăng?" Ưng Quang Minh tay nắm lấy quân cờ hỏi.

"Cái này Trường Lăng nhìn như gió êm sóng lặng, trên thực tế tối sòng mãnh liệt!" Đào Từ Trân thở dài một hơi : "Cho nên làm lên sự tình đến, mọi người luôn luôn đi cân nhắc được mất!"

"Ngươi ý là? Ngày đó Vi Cơ đem Thanh Tu thả đi, thực là có ý?" Ưng Quang Minh mi mắt sáng lên mà hỏi thăm.

Đào Từ Trân nhẹ giọng cười nói : "Không tính là có ý, Thanh Tu chính là Nam Man Thánh Sơn người tu hành, tu được lại là Khổ Hành Giả!"

"Cái này Khổ Hành Giả là khó dây dưa nhất, xem Từ Thiệu Dương mấy chiêu liền bại lui, có biết Thanh Tu tu vi cần phải cao hơn một cảnh giới!"

Ưng Quang Minh đuôi lông mày chăm chú nhìn lại, "Đó chính là Niết Bàn Kính!"

"Không sai, cũng đã là Niết Bàn Kính, cho dù là Vi Cơ cưỡng ép giữ người lại, Trường Lăng tối thiểu nhất bị hủy diệt nửa thành, cái này đại giới quá cao!" Đào Từ Trân phân tích nói.

Ưng Quang Minh cười nhạt một tiếng : "Ta còn tưởng rằng là đoán chừng Từ Thiệu Dương duyên có."

Đào Từ Trân hơi hơi thất thần, nhất thời hỏi thăm : "Loại nào duyên có?"

"Từ Thiệu Dương là Tây Lăng viện xuất thân, nhưng là Thần Thiên Ti đề bạt, theo Thần Thiên Ti quan hệ cực mật thiết, bây giờ lại là lập công hồi kinh, nếu là Vi Cơ cùng Từ Thiệu Dương liên thủ đem Thanh Tu bắt, đó chính là lập đại công!" Ưng Quang Minh cười nói : "Từ Thiệu Dương đã là Đại tướng quân, lại hướng lên chính là Quân Hầu chi vị!"

Đào Từ Trân lúc này mới ý thức được bên trong phức tạp!

"Có điều a! Cũng có thể như người nói, Vi Cơ là cân nhắc đến Trường Lăng đại giới, xác thực không nên truy!" Ông Quang Minh nói một mình cười nói.

Có điều những lời này, ngược lại để Đào Từ Trân lâm vào trầm tư.

Truyền ngôn nữ nhân kia tâm tư cực nhỏ, nói không chừng thật đúng là như thế.

Thật lâu, Đào Từ Trân lúc này mới bật cười : "Bất kể như thế nào, ta vẫn là hội có khuynh hướng Thần Thiên Ti."

"Cái này đương nhiên, Bắc Tông có Cổ Thần Miếu, Nam Man có Thánh Sơn, mà chúng ta Đại Cương có Thần Thiên Ti." Ông Quang Minh khẽ mỉm cười nói : "Đạo lý này liền dân chúng đều biết."

Đào Từ Trân thở dài một hơi : "Cuối cùng, vẫn là nội bộ không đủ đoàn kết, nếu không những người Man này, này dám lớn lối như vậy."

Hai người một bên đánh cò một bên là đàm luận.

Lúc này ở Trường Lăng trong hẻm nhỏ, Mạc Trầm mưa đỡ một ít ăn, bánh bao hai ba lồng, theo Thanh Phong Lâu mang ra một số thịt kho tàu.

Hắn đông đông gõ cửa, mở cửa tiểu ny từ nhìn thấy Mạc Trầm trên tay có ăn ngon, nhất thời hoan hỉ vô cùng, còn kém tại nguyên chỗ nhảy lên cao!

"Tới tới tới, thừa dịp nóng, tranh thủ thời gian nếm thử!" Mạc Trầm cười hô.

Tiết Nhuyễn Nhuyễn nước bọt đều muốn chảy ra, nàng dùng trắng nõn ngón tay nhỏ lấy thịt kho tàu nói ra : "Ta trước ăn cái này."

"Ăn trước sau ăn đều có thể, dù sao đều là cho người!"

Mạc Trầm hiện tại đạt được một cái đạo lý, đó chính là vô luận này cái thế giới, đều biết có ăn hàng tồn tại.

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: 【 thi văn 】

::

Trường Lăng Nhai nói, cho tới bây giờ đều về lâu về dài, trên cơ bản không cần rẽ ngoặt.

Lúc này một con khoái mã chạy như bay mà qua, cả kinh bốn phía bách tính đều bị ra một con đường.

Mạc Trầm đứng tại đầu đường, hắn chính muốn đi trước Tây Lăng viện, hôm nay là Tây Lăng viện sơ thí thời gian, nghe nói tiên khảo thi văn.

Trên đường liền gặp được cái này một con khoái mã, con ngựa trên thân còn dính có máu tươi.

Ngồi tại Vị Hà một bên thả câu lão nhân gia cũng chậm rãi bắt đầu thu dây câu, rồi mới thở dài một hơi nói ra : "Lần trước như vậy sót ruột báo tin, hẳn là cổ Đông thành bị công hãm lúc."

Cái này vừa nói, dân chúng chính là thần sắc khẩn trương, cái này chẳng lẽ lại là muốn bắt đầu tác chiến?

Cho dù là Trường Lăng, không có khả năng bị chiến hỏa liên luy, bọn họ cũng nắm chặt lên tâm tới.

Bởi vì chỉ muốn đánh trận, liền muốn chết người!

Không ít người trong nhà đều có thanh niên khoẻ mạnh tòng quân, bọn họ nhao nhao trầm mặt, bắt đầu cầu nguyện!

Mạc Trầm cước bộ đi vào Tây Lăng viện, lúc này trong nội viện cửa lớn rộng mở!

Hắn nện bước cước bộ đi vào, chung quanh xem xét đúng là tuổi già gương mặt đang bàn ngồi, tay cầm bút lông đoan chính giải đề.

"Khảo thí sao? Lẽ mà lẽ mề, tranh thủ thời gian nhập tọa!" Một vị quan giám khảo đối với Mạc Trầm lạnh giọng phần nộ quát.

Mạc Trầm buồn cười sờ đầu một cái, hắn xem xét cuối cùng nhất địa phương còn có một chỗ trống, đoán chừng là có thí sinh vắng mặt.

Hắn cũng không có giải thích, vừa vặn muốn nhìn một chút đến cùng thi là cái gì nội dung.

Hắn vừa ngồi xuống, liền nhìn thấy phía trước ra đề thi!

Thời gian một nén nhang hoàn thành đề thi, lúc này cầm ở lò bên trong đàn hương còn có nửa cái!

Đề thi cũng không nhiều, có điều Mạc Trầm nhìn một chút liền bật cười, bởi vì đề mục này rất đơn giản.

Đề thứ nhất : Hiện trường làm một bài nhớ nhà thơ.

Mạc Trầm vung bút liền đem lạng yên một bài 《 Hồi Hương Ngẫu Thư 》.

Đề thứ hai : Nông phu nuôi trong nhà lấy Gà chó cùng sở hữu ba mươi cái, nông phu chất nhi mới học đếm xem, đem Gà chó chân đều đếm một lượt, cùng sở hữu một trăm đầu chân, thử hỏi Gà chó số lượng theo thứ tự là bao nhiêu.

Cái này thực cũng là một đạo đơn giản số học đề, Mạc Trầm hơi nhóm một chút phương trình liền giải đi ra, nhất thời viết xuống đáp án : "Chó hai mươi con, gà mười cái!"

Thứ ba đề cũng không khó, Mạc Trầm tuy nhiên tới chậm, nhưng trên cơ bản không có phí bao nhiêu thời gian liền đem bài thi điền xong.

Lúc này ngẩng đầu nhìn lên, đàn hương còn thừa lại một phần ba, hắn liền không có việc gì, chung quanh nhìn một chút lại còn nhìn thấy người quen, Mao Phi Bạch ngồi tại chính mình nghiêng phía trước vị trí.

Tên này hung hăng địa vò đầu, vừa nhìn liền biết bị làm khó!

Mạc Trầm buồn cười lắc đầu, xem ra cái này đơn giản đề mục, ngược lại là đem phần lớn người làm khó.

Quan giám khảo Thiệu Bác Dịch thấy cảnh này nhủ mảy, lập tức hướng lấy người bên cạnh nói ra : "Người đi đem người kia bài thi cho ta thu lên!"

Thiệu Bác Dịch vừa mở miệng, ngay lập tức đem thí sinh ánh mắt đều hấp dẫn tới.

Mạc Trầm sửng sò, đây là chỉ mình?

"Tôi chậm còn thò đầu ra nhìn!" Thiệu Bác Dịch rất là không kiên nhẫn nói ra : "Trực tiếp thu quyển!"

Dưới đây một đám người nhất thời rối loạn lên, có ít người muốn nhìn lên cũng trong nháy mắt thì sợ!

Bởi vì Mạc Trầm cũng không phải là thí sinh, chỉ là muốn nhìn xem đề mục, cho nên cũng không có điền tên, bài thi lập tức bị bên cạnh giám khảo hộ vệ cho không thu.

Thiệu Bác Dịch tiếp nhận bài thi, muốn nhìn người này đến cùng đều viết cái gì!

Kết quả lập tức Thiệu Bác Dịch thì sửng sốt!

Cái này

Cái này thế mà đều toàn bộ lấp phía trên?

Người này thế nhưng là tới chậm nửa nén hương thời gian a!

Hắn có chút không tin, khẳng định đều là lung tung trả lời, nhất thời nhìn về phía đề thứ nhất, một bài tư tưởng thơ!

Nói chung hai giây, Thiệu Bác Dịch đột nhiên chấn động!

Tuổi nhỏ rời nhà lớn trở lại, giọng quê không đổi tóc mai bạc. Nhi đồng gặp nhau không quen biết, cười hỏi khách từ nơi nào đến.

Hắn trông mắt trong nháy mắt cứng đờ, cái này viết vậy mà như thể sáng chói!

Thiệu Bác Dịch khó có thể tin nuốt một hớp nước, rồi mới tiếp tục nhìn xuống, phía sau đề mục tất cả đều chính xác, cái này lại là một trương max điểm bài thi!

Hắn kim lòng không được cắn lên răng, đem ánh mắt rơi vào thí sinh tên địa phương, lại phát hiện cái kia một cột trống rỗng.

"Khụ khụ, ngươi đi để hắn đem tên cho kí lên!" Thiệu Bác Dịch lần nữa mở miệng nói.

Có tài hoa người là giá trị phải tôn trọng, nếu là bình thường người liền tên đều không lập, trực tiếp thì cho không điểm, thế nhưng là cái này max điểm bài thi từ nhất định phải lập phía trên tên.

Hộ vệ đem bài thi trả lại cho, rồi mới đối với Mạc Trầm nói ra : "Ngươi đem tên viết lên!"

Mạc Trầm trực tiếp đứng lên khoát tay : "Không cần đến, ta không phải thí sinh!"

Ào ào ào lập tức, cho dù là còn đang thi thí sinh cũng nhin không được nhìn sang, đây không phải thí sinh cũng tiến vào khảo thí? ? ?

Vốn là thí sinh thân phận cũng sẽ ở vào sân thời điểm xác nhận, thế nhưng là Mạc Trầm tới chậm, Thiệu Bác Dịch liền trực tiếp hô đối phương nhập vị không có xác minh thân phận.

Lúc này Thiệu Bác Dịch nhất thời dở khóc dở cười hỏi thăm : "Ngươi không phải thí sinh, ngươi tới làm gì?"

"Ta không phải học sinh, ta là tới làm lão sư!" Mạc Trầm cười ứng một tiếng.

Cái này vừa nói nhất thời rước lấy rất nhiều ánh mắt chú mục, đặc biệt là Mao Phi Bạch tên này trong nháy mắt mộng bức, còn cho là mình hoa mắt xoa xoa mắt.

"Ta thiên! !" Hắn thấp giọng thì thảo rất là rung động.

Mao Phi Bạch hai mắt trừng lớn, nuốt một ngụm nước, "Thật đúng là hắn!"

Thiệu Bác Dịch đương nhiên biết rõ đạo viện tuyển nhận lão sư, hắn nhất thời thì vỗ trán nói : "Ngài thế nào không có nói sớm, thật sự là làm trò cười!"

"Ta thuận tiện nhìn xem đề thi mà!" Mạc Trầm buồn cười nói ra.

"Viết đó là một cái xinh đẹp, như quả không ngoài sờ liệu, hắn là max điểm!" Thiệu Bác Dịch cười ha hả địa khích lệ nói.

Thiệu Bác Dịch tu vi cũng không cao, trước mắt nhận chức quan văn, cũng là Tây Lăng viện đi ra học sinh, liền tới sung làm cái này thi văn quan giám khảo.

Có thể tới Tây Lăng viện làm lão sư, cái kia tất nhiên không đơn giản, so vào triều làm quan còn khó hơn.

Thiệu Bác Dịch rất là tôn kính mà hỏi thăm : "Không biết tiên sinh quý danh?"

"Ta họ Mạc, một chữ Trầm."

Nghe được cái tên này, cúi đầu làm bài Mao Phi Bạch nhin không được lần nữa ngẩng đầu lên, hắn sớm đã cảm thấy Mạc tiên sinh cũng người phi thường, nếu là thật sự có thể trở thành Tây Lăng viện lão sư, cái này lợi hại!

"Mạc tiên sinh, ngài hôm nay là đến?" Thiệu Bác Dịch nhíu mày lại hỏi.

"Ta đến giải một chút thi văn đều thi chút cái gì!" Mạc Trầm đem trong tay mình đầu bài thi tiện tay xé ra liền cười nói : "Ngửa tay liền viết một số, còn xin không nên phiền lòng!"

Thiệu Bác Dịch nhếch miệng cười nói : "Tiên sinh bị chê cười, một bài Hồi Hương Ngẫu Thư, viết mười phần có vị đạo!"

"Điều trù nghiệm tiểu kỹ, không đáng nhắc đến!" Mạc Trầm khoát tay cười một tiếng, cũng không có cảm thấy mình không có nhiều lên.

Thiệu Bác Dịch cảm thấy có tài người nhiều kiêu ngạo, mà người này lại như vậy khiêm tốn, thực khó được!

Hai người hơi trò chuyện một hồi, Mạc Trầm thần thức bị ngăn tại bạch quang bên ngoài, nói rõ tu vi của người này tối thiểu nhất đến Trúc Cơ cảnh.

Một người bình thường bị một người Trúc Cơ cảnh người tu hành tất cung tất kính vuốt mông ngựa, đại khái là chỉ có Mạc Trầm có loại này thể nghiệm.

Mạc Trầm cáo từ sau, liền chậm rãi đi ra Tây Lăng viện.

Nói này cũng buồn cười, Tây Lăng viện lão sư cái thân phận này, vậy mà thoáng cái thì hù dọa như vậy nhiều người.

Cái này so với chính mình ở bên ngoài mở quầy hàng xem bói còn thần kỳ hơn.

Chính mình còn không trở thành lão sư liền đến chỗ trang bức, bị phát hiện có thể hay không ngăn ở đầu đường một trận đánh đập?

Mạc Trầm cười không bao lâu, cước bộ thì đứng ở một đầu cầu hình vòm bên trên, bởi vì hắn phát hiện mình bị người theo dõi.

Mà theo dõi người một nhà, là một vị có chút quen mắt nam nhân.

Hắn nhú mày lại, người này có phải hay không tại Tây Lăng viện nhập học thời điểm thấy qua?

Quả là như vậy, vị nam tử kia lúng túng gãi gãi đầu đi lên phía trước hỏi thăm : "Cái kia ngài là Tây Lăng viện lão sư sao?"

Chung quanh đường người nhất thời kinh ngạc nhìn sang, cái này Tây Lăng viện đương nhiên không ai không biết.

Bọn họ đánh giá người trẻ tuổi này, thế nào nhìn cũng không giống là làm gương sáng cho người khác a!

Mạc Trầm lắc đầu nói : "Ta chỉ là muốn đi làm lão sư, hiện tại còn không phải!"

"Ta biết, ta tin tưởng ngài khẳng định có bản sự, ngài nhất định muốn mau cứu con ta!"

Nói xong, nam tử kêu khóc địa bạch một tiếng quỳ xuống đến!

Mạc Trầm trong nháy mắt thì mộng, cái này

Hắn thần thức lập tức liền nhập thân vào trên người người này, trong nháy mắt thì thấy rõ tất cả Thiên Cơ.

【 xuất thân : Từ Xương Thịnh, Lập Đông người, 42 tuổi tròn 】

【 kinh lịch : Xuất thân từ nông gia, sau bán gạo làm giàu, bởi vì con trai độc nhất mắc đánh bạc nghiện, không thể không bán con trả nợ 】

【 tu vi : Không tư chất tu hành 】

【 tương lai : Bởi vì nhi tử thiếu rất nhiều nợ nần, trong nhà nghèo rớt mòng tơi, nhiều lần bị tìm đến nhà, ba năm sau thì tử bị bệnh không có tiền trị liệu, nhi tử đột nhiên giác tỉnh, người già rốt cục đạt được ước muốn 】

Mạc Trầm chủ yếu nhất là nhìn kinh lịch theo tương lai, cái này đạt được ước muốn viết không rõ lắm, hắn ngay lập tức đem người nâng đỡ.

Hắn mở miệng nói : "Chớ có sốt ruột, người trước nói cho ta nghe một chút đi, thế nào một chuyện!"

Chung quanh nơi này vô số hai mắt chữ nhai nhìn chăm chăm, Mạc Trầm đều có chút xấu hổ, cái này Trường Lăng người thế nào nói rằng quỳ liền quỳ xuống.

Từ Xương Thịnh tuổi đã cao nhưng cũng không ngại mất mặt, mất đồ nói ra : "Nhà ta hài nhi vốn là Tây Lăng viện học sinh, thế nhưng là bây giờ lại là đánh bạc như mạng, trong nhà tài sản sớm muộn muốn để hắn tiêu xài hết!"

Mạc Trầm đuôi lông mày hơi hơi bốc lên, cái này đánh bạc xác thực hại người, bây giờ sợ là còn có tài sản, nhưng khẳng định chống đỡ không bao lâu.

"Người muốn để cho ta giúp hắn bỏ bài bạc?" Mạc Trầm hơi kinh ngạc, cái này bỏ bài bạc thế nào lại như vậy tìm tới chính mình?

"Không phải!" Từ Xương Thịnh khề cần môi, chung quanh nhìn một chút, tại Mạc Trầm bên tai nhẹ nói nói : "Ta hi vọng ngài đem hắn chân cắt ngang, để hắn sau này không ra khỏi cửa được!"

Mạc Trầm nhất thời một trận mất hồn, phương pháp kia cũng phải thua thiệt có thể nghĩ ra được.

"Bất mãn tiên sinh ngài nói, hắn hiện tại đã là một người tu hành, chúng ta đều không làm gì được hắn, chỉ có người nhóm người tu hành mới có thể dạy huấn hắn, chỉ cần tiên sinh nguyện ý xuất thủ, ta liền đem thành Tây cái kia tòa nhà tặng cho người." Từ Xương Thịnh rất là hào phóng nói.

Mạc Trầm mi mắt sáng lên, chính mình đã sớm chán ghét cái kia phòng rách nát, đen thui, trời mưa to còn rỉ nước!

Từ Xương Thịnh nhìn ra được đối phương cảm thấy hứng thú, tiếp tục nói : "Cái kia tòa nhà có người tìm ta mua, ra giá bạch ngân sáu trăm lượng ta đều không bán!"

Cái này cắt ngang một người tu hành chân, Mạc Trầm sợ là có chút khó làm đến, có điều vì cái này phòng ở mới, hắn mở miệng nói : "Như vậy đi! Ta trước cùng hắn gặp một lần, có lẽ có thể có chuyển cơ!"

Từ Xương Thịnh cũng là cắt thịt, dù sao tòa nhà này để đó, sớm muộn muốn bị tiểu tử kia đem ra ngoài đánh bạc, còn không bằng lấy ra làm lấy lòng!

Hắn tin tưởng vị tiên sinh này đã dám đi Tây Lăng viện làm lão sư, thì tất nhiên có bản lĩnh!

"Tốt, hắn cần phải thì tại sông bạc, ta cái này mang ngài đi!"

Từ Xương Thịnh hạ quyết tâm, liền dẫn Mạc Trầm hướng sông bạc phương hướng đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: 【 sông bạc một 】

::

Thành Nam có một nhà sông bạc, nơi này mỗi ngày đều có người tại tiêu tiền như nước.

Có người một đêm chột giàu, có người thua thiếu nợ vô số.

Nơi này quy củ rất nhiều, nhưng lại làm cho dân cờ bạc sống mơ mơ màng màng, bởi vì không có quan phủ nha môn người dám tới gây sự!

Từ Xương Thịnh dẫn Mạc Trầm tới chỗ này, xa xa liền nhìn thấy mấy đầu chó hoang tại bên ngoài gặm xương cốt, nhìn kỹ cái này xương cốt vậy mà giống là một người bàn tay.

Mạc Trầm còn là lần đầu tiên nhìn thấy cảnh tượng như vậy, khó tránh khỏi có chút phản cảm, hần mảy nhấn lại đi vào sông bạc cửa.

Hai tên đại hán đi tới soát người, kiểm tra, không cho phép đem bất luận cái gì lợi khí đưa vào sông bạc.

"Đi vào đi!" Đại hán soát người hoàn tất, liền đưa tay hoan nghênh.

Từ Xương Thịnh cảm thấy không phải lần đầu tiên đến, xe nhẹ đường quen liền dẫn Mạc Trầm đi vào lớn nhất nơi hẻo lánh một cái bàn.

Trong này cực kỳ náo nhiệt, tiếng âm ỹ vang bên trong có sợ hãi thán phục có phẫn nộ, các loại gào thét thanh âm!

Cái bàn này vậy rất nhiều người, dân cờ bạc chính bắt đầu áp chú.

"Ta áp đại!"

"Ta ép tiểu!"

Có ít người là ép mấy lượng bạc vụn, có người thì là phóng khoáng trực tiếp ép ra một trương trăm lượng ngân phiếu, lúc này ép ngân phiếu chính là con trai của Từ Xương Thịnh, Từ Thắng!

"Cầu Thắng a! Ngươi còn có tiền a? Cho ta mượn điểm thôi!"

Lúc này Từ Thắng bên cạnh anh em dựng lấy bả vai hần cười ha ha hô : "Thắng trả lại ngươi gấp đôi!"

"Lăn, lăn từ chính phiên lấy!" Từ Thắng đập cái mũi địa đẩy đôi phương ra.

Từ Xương Thịnh thở dài một hơi, liền chỉ mình nhi tử nói ra : "Cũng là hần!"

Mạc Trầm không quá ưa thích nơi này bầu không khí, bách tính tựa hồ cũng trầm mê không thể tự kiềm chế, chỉ gặp sông bạc kia lung lay xúc xắc, động tác tiêu sái đẹp mắt, dùng lực đập ở trên chiếu bạc, liền cười nói : "Mua định rồi tay!"

Ào ào ào lại là một đồng người áp chú, phảng phất bọn họ có thể biết nghe ra được bên trong là bao nhiêu điểm số như vậy.

Theo sông bạc người chuẩn bị công bố đáp án, áp chú người bắt đầu a quát lên.

"Tiểu! Tiểu! Tiểu!"

"Thao!"

Sông bạc người lập tức đề lộ xúc xắc điểm số, nhất thời lại là một nhóm người lớn chửi ầm lên, mà áp thắng người thì là cười ha ha cầm lại chính mình ngân phiếu.

Từ Thắng ép thua, hẳn chính là một mặt đen, xoa nắn cái kia rồi bởi tóc, vừa quay đầu lại thì thấy cha cái kia cực kỳ thất vọng ánh mắt.

"Người tới làm gì?" Từ Thắng đối với Từ Xương Thịnh không kiên nhẫn hỏi.

"Người" Từ Xương Thịnh đối với nhi tử như vậy vô lễ cảm thấy phẫn nộ.

Lúc này Mạc Trầm thần thức đã bám vào trên người đối phương, trong nháy mắt kia trong đầu màu nâu vàng đồng giấy toát ra từng hàng tí mĩ chữ.

【 xuất thân : Từ Thắng, Từ Thế xuyên Chu Nhân, 23 tuổi tròn 】

【 kinh lịch : Mười sáu tuổi hôm nay Tây Lăng viện, 17 tuổi trở thành người tu hành, hai mươi tuổi bước vào Thoát Phàm Kính cấp năm trở thành cùng giới đỉnh phong người tu hành, 21 tuổi nhiễm đánh bạc nghiện, đã xảy ra là không thể ngăn cản, 22 tuổi bắt đầu hoang phế tu vi lưu luyến tại sông bạc 】

【 tu vi : Hai năm không tu hành, cảnh giới rơi xuống thành Thoát Phàm Kính cấp bốn 】

【 tương lai : Hai mươi bốn tuổi đem tài sản tiêu xài hết, hai mươi tám tuổi bởi vì trong nhà nghèo rớt mòng toi, trở mắt nhìn lấy mẫu thân chết bệnh, từ đó thay đổi triệt để, tông quân lịch luyện, cuối cùng trở thành lĩnh quân vạn người tướng quân 】

Lần này Mạc Trầm nhìn tỉ mỉ, xem như đem đối phương kinh lịch cùng tương lai nhìn cái thấu, cái này hung cát cùng sinh tử bởi vì cảnh giới duyên có, không cách nào nhìn trộm.

Mạc Trầm cười vỗ vỗ Từ Xương Thịnh bả vai : "Không nên tức giận, không đáng giá!"

Lúc này Từ Thắng lúc này mới bắt đầu đánh giá đứng tại lão cha bên cạnh người trẻ tuổi này, hẳn đuôi lông mày ở giữa mang theo một tia khinh thường!

"Người là ai a?" Hắn hỏi.

"Cầu Thặng đúng không?" Mạc Trầm buồn cười hỏi. Hắn vẫn cảm thấy Cầu Thặng cái tên này rất lợi hại đùa, không nghĩ tới thật đúng là đụng tới.

"Người là ai a, ai bảo mù hô!" Từ Thắng thua tiền thì phiền, lúc này dĩ thường bực bội.

"Lớn mật, cái này là các người Tây Lăng trong nội viện lão sư!" Từ Xương Thịnh giận mắt mắng.

Đáng tiếc cái này trong sông bạc, quá mức ồn ào, chung quanh ồn ào trực tiếp đem mấy người thanh âm cho đè xuống.

Có điều lần này, cũng liền lĩnh đỉnh mấy người nghe được câu này, kinh ngạc quay đầu.

Từ Thắng trong nháy mắt ngây người, Tây Lăng viện lão sư?

Hắn có chút khó có thể tin nhìn lấy trước mắt người trẻ tuổi, tuổi như vậy so với chính mình cũng nhiều không mấy tuổi, đã là Tây Lăng viện lão sư?

"Người ưa thích đánh bạc đúng không? Không bằng chúng ta tới một ván!" Mạc Trầm khoe miệng hơi hơi giương lên mà hỏi thăm.

"Được a! Các hạ thế nào xưng hô?" Từ Thắng nghe xong muốn cược, nhất thời háng hái!

Từ Xương Thịnh một mặt mòng bức, điều này sao thì đánh bạc lên?

"Ta họ Mạc, người thua sẽ không phải không nhận nợ a?" Mạc Trầm có ý khiêu khích nói.

Từ Thắng sáng khoái vỗ ở ngực nói ra : "Chỗ này người người nào không biết ta, ta Cầu Thặng cho tới bây giờ có chơi có chịu, nói được thì làm được!"

Nhìn lấy nhi tử như vậy tư thái, Từ Xương Thịnh trong đầu đó là một phen khó chịu.

Lúc này mấy cái dân cờ bạc bốn phía, cười hỏi : "Thế nào đánh bạc a?"

"Như vậy đi, ta dạy cho các người một cái mới cách chơi!" Mạc Trầm nhếch miệng cười một tiếng, liền chạy ra ngoài một cái trống rỗng chặn cái bàn đi đến.

Cái bàn này bởi vì phá một góc, mọi người cảm thấy rủi ro khí liền không có ở nơi này chơi.

"Mới cách chơi?"

Cái này nghe xong có mới cách chơi, nhất thời vô số người bốn phía, đem cái bàn này chật ních.

"Cách chơi rất đơn giản, chúng ta một người nắm cái xúc xắc!" Mạc Trầm cười giới thiệu nói!

"So lớn nhỏ?" Từ Thắng kinh ngạc hỏi thăm!

Mạc Trầm lắc đầu, cái thế giới này người ánh mắt bố cục vẫn là quá nhỏ hẹp, hẳn giải thích nói : "Cái này cách chơi gọi khoác lác xúc xúc."

Cái này nghe người ta mặt mũi tràn đầy nghi hoặc, hoàn toàn không hiểu rõ thế nào chơi.

"Chúng ta thắng như hai người chúng ta chơi, một người năm cái xúc xúc cộng lại chính là mười cái xúc xúc, nhưng ta không biết người dao động đến là cái gì, ta nhất định phải đoán!" Mạc Trầm nói ngắn gọn đem khoác lác xúc xúc quy củ giảng một lần.

Có chút nào từ linh hoạt người nghe hiểu, cảm thấy rất thú vị!

Đương nhiên còn có một bộ phận người mơ mơ màng màng, cảm giác mình còn sống trong mộng, hoàn toàn không biết ý gì.

Từ Thắng là nghe hiểu, hẳn gật đầu hỏi thăm : "Ta hô ba cái sáu, nếu như mười cái xúc xúc cộng lại có ba cái 6 điểm, chính là ta thắng đúng không?"

"Chính là cái này ý, nếu như ta cảm thấy xúc thực có ba cái sáu, như vậy ta có thể thêm một vài, hô bốn cái sáu, cho đến khi người cho rằng không, làm theo mở ra xúc xúc chuông!" Mạc Trầm nhìn quyết tâm đến giải thích.

Cái này cách chơi tất cả mọi người chưa từng nghe qua.

"Được a!" Từ Thắng rất là hào sảng, người đều có Liệp Kỳ Tâm Lý, có mới cách chơi đương nhiên muốn thử một chút.

Mới đầu còn có người không có tìm hiểu được, cho đến khi nhìn lấy Mạc Trầm hai người đánh cờ một ván, lúc này mới bắt đầu bừng tỉnh đại ngộ!

Xem kịch người càng ngày càng nhiều, càng ngày càng đầu nhập!

Mạc Trầm khoe miệng nhắc lên một vòng đường vòng cung, hẳn nhưng là khoác lác xúc xúc cao thủ, đám người này căn bản không hiểu cái trò chơi này tinh túy ở đâu!

Thử chơi hai ván, Mạc Trầm ván đầu tiên thắng, ván thứ hai cố ý thua.

"Tới tới tới, cảm xúc xúc tới, ta cũng chơi!" Lúc này mặc lấy cảm bào đại gia nhìn qua nghiên, bày tỏ muốn.

"Năm mươi lượng một ván, thắng người lấy tiền!" Mạc Trầm giải thích nói.

Cái này năm mươi lượng cũng không phải một con số nhỏ, phổ thông người dân căn bản không chơi nổi chỉ có thể ở bên cạnh xem kịch, ba người liên tục mở mấy cái cục.

Tại Mạc Trầm tận lực không chế hạ, ngược lại là thua một trăm lượng ra ngoài!

Nhất thời nhắm trúng quần chúng vây xem Mắt cười chữ đều hoa!

"Được hay không a người?" Từ Thắng thắng năm mươi lượng, cảm thấy lần có cảm giác thành công, hẳn cho là mình đã nắm giữ cái trò chơi này pháp tắc.

Lúc này lại có một người đánh cược, mọi người cười hô : "U, tam gia đến!"

Được xưng tam gia cũng là một tên Thoát Phàm Kính người tu hành, Mạc Trầm đại khái quét mắt một vòng đối phương tư liệu, biết được này người tính cách khoa trương, ưa thích lung tung nói khoác, nhất thời liền vung vàng quyết tâm tới.

Hắn tuy nhiên không thể gian lận, nhưng so những người này càng hiểu được kỹ xảo, đã đứng ở thế bất bại.

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 16: 【 sòng bạc hai 】

::

Lúc này, lại thêm có thể quan sát đối thủ kinh lịch cùng tính cách tiến hành phân tích, hần liền nắm vững thắng lợi!

"Năm mươi lượng một ván? Có chút buồn tẻ a! Ta nhìn tăng gấp đôi đi!" Cái này tam gia cũng là tài đại khí thô.

Tiền đặt cược này càng lớn, đánh cược tự nhiên càng có đáng xem, Mạc Trầm xoa xoa tay cười nói : "Được a!"

Từ Thắng nhất thời cao giọng hô : "Lão ký, cho ta cầm một ngàn lượng ngân phiếu tới!"

Cái này Từ Thắng thế nhưng là trong sòng bạc đại chủ, ở bên trong vùng tay lên chính là thế chấp rất nhiều tài sản, là sòng bạc nguyên ý vay tiền một trong mấy người.

Từ Xương Thịnh cái này coi như sốt ruột, hần đi vào Mạc Trầm phía sau nhỏ giọng nói ra : "Hần lại muốn tìm sòng bạc vay tiền!"

Mạc Trầm lông mày chau lên cười nói : "Mượn thì mượn, dù sao sớm muộn là phải vào ta túi!"

Cái này vừa nói, nhất thời thì làm cho người ta cười!

"Phách lối người ta gặp nhiều, lần trước còn có một cái nói muốn để ta chui hần dưới hông, kết quả các người đoán?" Tam gia cười ha hả nói.

"Biết biết, cuối cùng nhất gia hoà kia là chặt tay đi!" Chung quanh dân cờ bạc trả lời.

Từ Thắng cũng là hào hứng ngẩng cao nói ra : "Ta nhìn hôm nay ai thua ai thắng còn khó nói sao!"

Mạc Trầm trong tay đầu bạc thật đúng là chịu không được giầy vò, hần bắt đầu nghiêm túc.

Chợt liền xuất hiện kịch vui hóa một màn, Mạc Trầm trong tay mình đầu không có cái gì thì hô cái gì, hỏ còn lại người mắng không dừng lại!

Hần chánh thức thuyết minh cái gì gọi "Khoác lác xúc xúc", người căn bản không phân rõ cái gì là thật lời nói cái gì là nói dối.

"Ta mở!"

"Ta mở!"

"Lại mở!"

Ào ào ào lập tức, có điều chớp mắt thế giới, Mạc Trầm liền thắng hơn ngàn lượng, người xem tròn mắt hốc mồm, cái này mẹ nó cũng quá ngu bức a?

"Thao, không chơi!" Ban đầu thêm tiến đến vị kia đại gia thua mấy trăm lượng, mặt đen lên chửi ầm lên!

Bây giờ liền lưu lại Từ Thắng còn có cái kia cái gọi là tam gia ngồi trên ghế, thế nhưng là hai người này cũng là khí mặt đỏ tới mang tai, bị đùa bỡn nghiêng rã nghiêng lợi.

Mạc Trầm không chế rất tốt, hần cố ý đem thắng trở về bại bởi Từ Thắng, làm cho đối phương một mực duy trì cao độ nhiệt tình.

Nói chung một canh giờ sau, tam gia thua một ngàn ba trăm hai, vừa mắng cha một bên khoát tay hô không chơi!

Tại thành Nam cái này trong sòng bạc, thú vị là không ai dám dùng vũ lực áp chế!

Thua tiền muốn hù dọa người, đều bị chặt tay này chó hoang!

Cho nên Mạc Trầm dù là thắng như vậy nhiều tiền, cũng không ai dám uy hiếp hần.

Lúc này Từ Thắng còn thắng mấy trăm lượng, đó là một cái tâm tình tăng vọt, một cái mới cách chơi đi ra, tất cả mọi người thua thì chính mình thắng, điều này nói rõ cái gì? Điều này nói rõ chính mình có thiên phú!

Hần hưng cảm giác đạt được lớn nhất thỏa mãn, thậm chí đối mặt Mạc Trầm mở miệng nói chơi lớn một chút, cũng không uly kị tí nào.

"Năm trăm lượng một ván!" Mạc Trầm khoe miệng hơi hơi nhấc lên một vòng ý cười mở miệng nói : "Ta cái này còn có một ngàn năm trăm lượng, đây đủ chơi ba cục!"

Hần cố ý thuyết pháp như vậy, chính là muốn cho Từ Thắng lòng tin!

Từ Thắng sức mạnh cũng tới đến, cười hét lên : "Tới thì tới, ai sợ ai!"

Kết quả tất cả mọi người coi là Mạc Trầm sẽ thắng thời điểm, hần liền quỳ hai ván, đem thật vất vả thắng trở về một ngàn lượng cái phát ra đi.

Cái này nhìn người chung quanh tâm thương yêu không dứt, nhao nhao để Mạc Trầm đừng đùa!

Từ Thắng đó là càng cười càng dày đặc, cảm giác này thật sự là vô cùng sáng khoái!

Mạc Trầm xoa xoa huyết thái dương, cười khỏ nói : "Tới tới tới, cái này cuối cùng nhất một ván!"

Một câu nói kia sau, liền bắt đầu một trận làm người ta kinh ngạc lạnh mình đồ sát!

Một ván, hai ván, ba cục!

Ào ào ào lập tức, thắng liền 5 cục, đem Từ Thắng trong tay tại cuối cùng nhất một tấm ngân phiếu cho thắng nổi tới.

Mạc Trầm gãi đầu còn tại giả ngây giả dại : "Ta cái này vận khí không tệ a!"

Hắn cố ý đem thắng thua quy về vận khí, chính là vì làm cho đối phương có thể tiếp tục có lòng tin chơi tiếp tục!

Lần này Mạc Trầm có thể kiên thức đến dân cờ bạc đáng sợ một mặt, Từ Thắng đó là sức mạnh lên, trực tiếp từ trong ngực mang sang một trương khế đất, liền lại từ sông bạc cái kia đổi lấy bảy trăm lượng!

Trương này khế đất đúng lúc là Từ Xương Thịnh chuẩn bị tặng cùng Mạc Trầm phòng, thấy cảnh này, Từ Xương Thịnh bị tức đến toàn thân run rẩy, trợn mắt nhìn, tại chỗ thì chửi ầm lên!

Chỉ tiếc hưng thịnh lập tức liền bị sông bạc người ngăn lại, nơi này không cho phép gây sự!

Mạc Trầm phát tay cười nói : "Không nóng nảy, cái nhà này sớm muộn là ta!"

Từ Thắng gắt gao cắn răng, hắn cũng không tin!

"Lại đến!" Hắn gầm lên giận dữ!

Xúc xắc lần nữa dao động lên, lập tức trên tay đối phương cái kia bảy trăm lượng ngân phiếu lại tiến Mạc Trầm túi, nhìn vậy xem mọi người đó là cười đến trước cúi sau ngửa.

Nhao nhao cho Mạc Trầm so với ngón tay cái, đây mới là thật nỗ banh trời a!

Mạc Trầm thâm nghĩ ý rất đơn giản, người không là ưa thích đánh bạc sao?

Vậy đến đánh bạc a!

Đánh bạc, ta cũng có thể dạy người làm người!

Hắn nhìn qua Từ Thắng khiêu khích hỏi thăm : "Thế nào? Cái này không? Cũng không gì hơn cái này đi!"

"Người" Từ Thắng khó thờ nghẹn lời.

"Ta nhà có một loại cách chơi, gọi hồi quang phản chiếu, cái này nếu như đối thủ thua sạch , có thể một ván định giang sơn!" Mạc Trầm lúc này rất cục mớ miệng nói.

"Hồi quang phản chiếu? Một ván định giang sơn?" Từ Thắng hít vào một hơi, hỏi thăm : "Thế nào chơi?"

"Rất đơn giản, ta lại đùa với người cuối cùng nhất một ván, đánh cược ta hiện tại thắng trở về tất cả tiền bạc, nếu như người thắng những thứ này toàn về người!" Nói xong Mạc Trầm còn tận lực đem ngân phiếu hướng phía trước đẩy.

Xem kịch người đó là mi mắt đều di bất khai, trong này tiền bạc là bọn họ tha thiết ước mơ, lại cả một đời đều giãy không đến.

Từ Thắng cái trán ra một thanh mồ hôi, "Nếu như ta thua đâu?"

"Người thua rất đơn giản, bán mạng cho ta mười năm, châm trà đưa nước, ta để người hướng Đông người không thể hướng Tây!" Mạc Trầm biểu lộ ung dung cười nói.

Lời nói này xong sau, có người hô : "Đánh bạc a! Mới mười năm!"

"Ta con mẹ nó một trăm năm đều giãy không đến như vậy nhiều tiền!" Có người ồn ào nói.

Quần chúng vậy xem thích nhất ồn ào, giật dây, tại loại hoàn cảnh này dưới đáy, Từ Thắng căn bản không có lựa chọn.

Trừ phi hắn không muốn mặt mũi này, sau này không hề sông bạc lẫn lộn, nếu không lần này lùi bước khẳng định sẽ bị trò cười cả một đời!

Từ Thắng mặt mũi thực sự không qua được, hắn bắt đầu suy tính được mất.

Người này là cha mình mang đến, còn nói là Tây Lăng viện lão sư, chính mình cho dù là ký khế ước bán thân cũng bắt quá là trở lại Tây Lăng viện, cũng không có như vậy khó chịu.

Cái này tới tới đi đi, hần phân tích một lần, liền cần rằng không thêm đếm xia, cao giọng quát lên : "Đến, chuẩn bị khế ước bán thân!"

Trong nháy mắt toàn bộ tràng tử thì nổ, đó là một cái não nhiệt, đều đang xem kịch!

Cái này sông bạc rất nhanh liền đem khế ước bán thân chuẩn bị kỹ càng, xem ra cái này bán mình đánh cược còn thật không ít lần thứ nhất.

"Ta nếu là thua, liền ở chỗ này ký tên vào, vì ngươi bán mạng mười năm, ngươi nếu là thua, tiền lưu lại, người xéo đi!" Từ Thắng không thua khí thể nhìn qua Mạc Trầm nói ra.

Mạc Trầm cười nhạt một tiếng, miệng bên trong phun ra hai chữ : "Có thể!"

Trong nháy mắt, xem kịch người đều không nói gì, bầu không khí dần dần bắt đầu khẩn trương! !

Cơ hồ tất cả mọi người đang chờ mong cái này cuối cùng nhất một ván!

Lúc này, Từ Xương Thịnh rút cuộc minh bạch Mạc Trầm muốn làm gì sao, hần so với ai khác đều khẩn trương, vụng trộm nuốt một hớp nước.

Nói đến cũng trào phúng, đời này, lần thứ nhất như vậy khát vọng con trai mình thua!

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: 【 sông bạc ba 】 Canh [3]

::

Thành này Nam sông bạc, tự nhiên có người ở sau lưng chỗ dựa.

Mạc Trầm như vậy cao điệu, đã sớm kinh động sông bạc một ít người, bọn họ điều động cường đại nhân mạch quan hệ bắt đầu nghe ngóng Mạc Trầm thân phận.

Lúc này mới qua không bao lâu, liên quan tới Mạc Trầm tin tức liền chảy vào sông bạc chỗ sâu, cái kia đang ngồi trên ghế uống trà Diêu Thiên Thụy trong tay.

Hần quan sát tỉ mỉ lấy trên giấy viết chữ, chính là nồng đậm nhũ mỳ.

"Nha môn theo Hình Phạt Ti đều tin tức đến cửa, nha môn nhân tại trong nhà thẩm vấn? Hình Phạt Ti gốc không đến nửa ngày liền rời đi?" Hần thấp giọng thì thảo, trong này dấu vết đều mơ hồ lộ ra một cỗ khí tức thần bí.

"Còn cho Trường Lăng tri phủ ngàn vàng tính toán một quê?" Diêu Thiên Thụy sắc mặt càng phát ra nặng nề.

Cái này Trường Lăng là dưới chân thiên tử, cái này Trường Lăng tri phủ thật không đơn giản, cho dù là đại nhân cũng phải cấp mấy phần chút tình mọn, lại càng không cần phải nói hần.

Nhìn đến đây, trong lòng của hần đã có dự định.

Vốn cho là cũng chính là như thế, sao có thể nghĩ đến, phía sau tư liệu càng làm cho hần hít vào một hơi.

"Hừ hừ thực thực Tây Lăng viện giáo viên, thi văn khảo hạch lúc cùng giám khảo Thiệu Bác Dịch chuyện trò vui vẻ!"

Trong lòng của hần đánh một cái vấn đề, nhất thời đưa tay hô : "Để mai phục tại hẻm nhỏ người toàn rút về đến, thuận tiện cho vị này Mạc tiên sinh châm chén trà!"

Một cái trần trụ cánh tay sắc mặt có một đạo mặt sẹo đại hán kinh ngạc hỏi thăm : "Đại ca, đây chính là mấy ngàn lượng a! Cứ như vậy thả?"

Diêu Thiên Thụy lạnh hừ một tiếng : "Để người xử lý phải, từ đầu tới như vậy nhiều vấn đề?"

Mặt sẹo đại hán nhất thời mướt mồ hôi, a đầu cười nói : "Tiểu cái này đi an bài."

Diêu Thiên Thụy thần tình nghiêm túc, trong này nặng trọng quan hệ chỉ cần có một nửa là thật, người này cũng không phải sòng bạc có thể tùy ý Phanh!

Thành Nam sòng bạc có thể mở ra hôm nay, rất lớn duyên cớ chính là hán biết, người nào có thể đụng, người nào không thể đụng vào!

Lúc này mặt sẹo đại hán đi tại âm ỹ trong sòng bạc, đối lấy thủ hạ Vương Nhị Đản phân phó nói : "Cho vị kia Mạc tiên sinh đưa một ly trà, như thế lâu đoán chừng cũng khát!"

Vương Nhị Đản sững sờ tại nguyên chỗ, cũng không dám hỏi nhiều, cảm giác gặt đầu đi làm!

Hán lôi kéo huynh đệ hô : "Đi đi đi, xông chén trà!"

"Đao Ca không phải mới vừa mới nói muốn" bên cạnh mặc lấy áo vải nam tử làm một cái cất bài động tác, bày tỏ nguyên lai là muốn sát nhân diệt khẩu, như thế thì xông trà?

"Ngốc a người, Đao Ca để xông trà thì xông trà!" Vương Nhị Đản đập tên này một chân.

Đao này ca thế nhưng là Trúc Cơ cảnh người tu hành, không phải bọn họ phổ thông người dân có thể trêu chọc, lúc này vậy xem cuối cùng nhất một ván người chen lẫn lộn nha lộn nhút.

Bỗng nhiên sòng bạc người hô : "Nhường một chút!"

Này mới khiến ra một con đường, đều hiểu kỳ đến cùng thế nào chuyện, Vương Nhị Đản cười cười miệng cho đưa một ly trà tới.

"Mạc tiên sinh mời uống trà!"

Soạt lập tức, tất cả mọi người nổ!

Đây chính là thành Nam sòng bạc, cho dù là nha môn bộ đầu cũng không dám đi vào bên trong, bây giờ lại là chủ động đưa nước trà?

Cái này mặc dù chỉ là nho nhỏ một động tác, nhưng đối với Mạc Trầm thân phận nhưng trong nháy mắt có một cái nâng lên.

Mới đầu tất cả mọi người chỉ là chế giễu, cảm thấy vị này tuổi trẻ tiểu tử vận khí không tệ, thắng như vậy nhiều.

Thậm chí có người tu hành còn lên tham niệm, muốn ở nửa đường cản giết chiếm lấy ngân phiếu.

Giờ phút này sòng bạc nhân chủ động châm trà, liền bỏ đi bọn họ suy nghĩ, một lần nữa đối Mạc Trầm tiến hành định vị, người này không thể gây!

Từ Thăng nhìn là trọn mắt hốc mồm, hán ở chỗ này trà trộn hơn một năm, đương nhiên biết sòng bạc lại ở châm trà đưa nước mang ý nghĩa cái gì.

Hán khó có thể tin nuốt một hớp nước, chẳng lẽ lại cái này theo chính mình tuổi tác tương tự thiếu niên, vậy mà thật có như thế dọa người bối cảnh?

Mạc Trầm lắng một chút, trà này hán cảm thấy có chút phong tay, có thể hay không hạ độc?

Hán nửa cười chạy ra ngoài mọi người hỏi thăm : "Trà này có thể uống a?"

"Có thể uống!"

"Yên tâm uống đi!"

Có lão dân cờ bạc biết thế nào chuyện, nhất thời cười to nói : "Điều này nói rõ sòng bạc tán đồng người!"

Mạc Trầm xem xét mọi người biểu lộ, cùng thái độ biến hóa, nhất thời rõ ràng cái này chén trà đại biểu cho cái gì, đây là sòng bạc đang lấy lòng chính mình?

Hán cẩn thận không thấy, chỉ là làm một cái uống trà động tác, trên thực tế liền bỏ mọi điều không có đụng phải cái chén.

"Cầu Thăng a, tới đi!"

Mạc Trầm đưa tay cười một tiếng, liền dao động lên xúc xúc, giờ khắc này trực tiếp để Từ Xương Thịnh tâm đều nắm chặt lên.

Từ Thăng cũng thoải mái, nếu như đối phương là Liên Thành Nam sòng bạc đều nể tình người, vậy mình cho dù là thua, cũng thua không oan!

Hán hít sâu một hơi, cũng bắt đầu đồ xúc xúc!

Hai đồng thời đem xúc xúc đắp ở trên bàn, Mạc Trầm nhìn một chút bên trong điểm số, liền cười nói : "Bốn cái sáu!"

Bỗng nhiên một chút, Từ Thắng tâm thì ngăn chặn, trong tay hấn đầu có một cái, cũng chính là đối phương cần phải có ba cái!

Thế nhưng là thực sẽ có ba cái sao?

Hấn ngừng đầu nhìn đối diện người trẻ tuổi, cái kia lạnh nhạt vẻ mặt vui cười nhìn không ra bất kỳ đáp án.

Mạc Trầm khoe miệng nhắc lên một vòng đường vòng cung, mở miệng nói : "Đến ngươi!"

Cái trò chơi này niềm vui thú liền tại ở đây, Từ Thắng căn bản không biết đối phương nói là thật lời nói hay là lời nói dối, đến cùng cảm mấy cái sáu?

Không khỏi hấn cái trán liền bắt đầu đổ mồ hôi, đây rốt cuộc nên thế nào hô?

Vây xem dân cờ bạc mi mắt gắt gao nhìn chăm chăm Từ Thắng, nhìn hấn bộ dáng như vậy, liền biết trong tay đầu không có mấy cái sáu.

Từ Thắng nào từ một trận đau, như tiếp tục hô chỉ có thể hướng hô to, thế nhưng là trong tay hấn đầu không có bất kỳ cái gì hấn lựa chọn.

Muốn lựa chọn nói láo?

Thế nhưng là nhìn đối phương biểu lộ, cảm thấy vô luận chính mình hô cái gì, đều biết mở chính mình.

Bất tri bất giác, Từ Thắng mồ hôi ướt nhẹp phía sau y phục, hấn miệng lớn hít vào khí.

Cuối cùng nhất Từ Thắng nào từ nóng lên, liền hô lớn : "Mở!"

Nói xong, hấn đưa trong tay xúc xúc chuông để lộ, bên trong nằm một cái sáu!

Xoát xoát xoát!

Tất cả mọi người ánh mắt đều dời qua đến, trừ phi Mạc Trầm trong tay có ba cái sáu, nếu không ván này thì thua!

Từ Xương Thịnh khăn trương gắt gao siết quả đấm, thậm chí móng ngón tay đều cắm vào trong thịt, hấn biết thắng bại thì ở lần hành động này.

Từ Thắng trong đầu bắt đầu cầu nguyện, giả, khẳng định không có!

Mạc Trầm phí hoài bản thân mình cười một tiếng, "A!"

Nụ cười này, trong nháy mắt để Từ Thắng cả người đều cứng đờ, xanh cả mặt.

"Thật sự là trùng hợp, con người của ta không thích nói láo, ta trong tay mình vừa vặn có ba cái sáu!" Mạc Trầm cười để lộ đáp án.

Lúc này, xúc xúc điểm số đập vào mắt cơ sở, một cái ba điểm, ba cái 6 điểm, một cái 5 điểm

Soạt lập tức, tất cả mọi người sôi trào lên!

"Ta thiên! ! !"

"Đáng sợ!"

"Trời ạ, thế mà thật là có!"

"Cái này kêu tuyệt, cho dù là đối phương thêm một cái, cái kia lập tức thì mở!"

Từ Thắng cả người giống ngọc như vậy dựa lưng vào cái ghế, người bên ngoài hoan hỉ náo nhiệt phảng phất cùng hấn không liên hệ chút nào.

Hấn toàn bộ thế giới đều khoảng không!

Thế nào lại như vậy như thế!

Thế nào lại như vậy dạng này?

Mạc Trầm cười xoa xoa cái mũi, liền đứng người lên.

"Kí lên tên đi!" Hấn chậm rãi mở miệng nói.

Từ Thắng rất là gian nan ngừng đầu đến, hấn lần thứ nhất thua triệt để như vậy, thậm chí cảm thấy đến phía trước chính mình thắng, có phải hay không đều là giả?

Hắn bắt đầu thấy không rõ, thấy không rõ cái thế giới này.

Sòng bạc người nắm lấy Từ Thắng tay dính vào đầu đỏ, liền đang bán mình khế phía trên in dấu tay.

Người nào cũng không ngờ rằng, Mạc Trầm bỗng nhiên mở miệng nói : "Đem những này ngân phiếu lấy về, đem người thế chấp khế nhà còn có hắn cầm về."

Từ Thắng toàn thân chấn động, đột nhiên trừng lớn hai mắt, dùng khó có thể tin biểu lộ nhìn qua Mạc Trầm.

"Nam nhân nên đình thiên lập địa, nhìn một cái người bây giờ chán nản thành cái gì bộ dáng!" Mạc Trầm nhủ mà phát biểu nói.

Từ Thắng dần dần đứng tại chỗ, trong lòng của hắn đầu nhắc lên sóng to gió lớn, cái này nhiều như vậy tiền bạc cứ như vậy đưa về cho mình?

Người chung quanh cũng đều bị dọa đến không dám lên tiếng, đều là nhìn người điên biểu lộ nhìn lấy Mạc Trầm.

Từ Xương Thịnh mất đồ cục khom người, cảm động đến rơi nước mắt nói : "Ngày sau, Mạc tiên sinh chính là ta Từ gia ân nhân."

Thắng nhiều như thế tiền, hoàn toàn có thể không để ý rồi đi, mà trước mắt vị tiên sinh này lại khẳng khái mà đem tiền trả lại.

Lại hỗ trợ điểm tỉnh đưa con bất hiếu này, ơn nghĩa như thế đúng là khó quên.

Từ Thắng nhìn lấy người trẻ tuổi trước mắt này, nhìn lấy cha mình, giống như là vô số loại tư vị tười ở trong lòng.

Như vậy bầu không khí có chút cổ quái, Mạc Trầm phát tay cười một tiếng liền nói ra : "Đem thế chấp tiền lui về, dư thừa tiền liền đưa cho sông bạc."

Nói xong hắn quay người rồi đi, còn vỗ vỗ Vương Nhị Đan bả vai nói ra : "Trà không tệ!"

Như vậy tiêu sái, quả thực là khiến người ta nhìn đến xuất thần.

Từ Thắng đột nhiên cảm giác được, mình cùng vị tiên sinh kia so sánh, vậy mà như thế không chịu nổi!

Mạc Trầm không có cái gì tiền tài khái niệm, đặc biệt là tại Trường Lăng loại địa phương này, nhân mạch cùng thực lực mới đúng cực kỳ trọng yếu.

Đã sông bạc có thể cho mình mất mũi, tiền này hắn thì không cầm!

Cầm tiền ra sông bạc, nói ra luôn có chút không dễ nghe!

Bước chân hắn đi vào nhà kia trà quán, liền cười ngoác nói : "Tiểu nhị, đến một bình đại hồng bào."

"Có ngay có ngay!"

Nói chung một lát, tiểu nhị liền đem trà đưa tới, còn cười liệt liệt nói : "Khách quan, ngài lần trước uống là Long Tinh, bây giờ lại uống về đại hồng bào, là cảm thấy Long Tinh không tốt uống?"

"Trà đều là trà ngon, nhưng mỗi người đều có chính mình thuộc về, ta thích đại hồng bào!" Mạc Trầm mỉm cười trả lời.

Nói xong, khẽ nhấp một cái, liền cảm giác tư vị rất là không tệ.

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: 【 yết bảng ngày 】 :

Hai ngày sau.

Từ Thắng đang giúp bận bịu cho Mạc Trầm vận đồ, vật, cái này Thoát Phàm Kính người tu hành cũng là không giống nhau, sức mạnh lớn.

Vốn là Mạc Trầm còn tưởng rằng muốn tới tới lui lui mấy lợi, kết quả một chuyến thì đem đồ vật toàn đem đến nhà mới.

Cái này thành Tây mới phòng, rất là rộng rãi, còn có hậu viện có thể loại hoa.

Từ Thắng sát cái trán mồ hôi, ngẩng đầu nhìn cái này Ô Vân Cái Đình lão Thiên, lẩm bẩm nói: "Xem ra có một trận mưa lớn!"

Mạc Trầm đứng ở trong sân hỏi: "Cái này Trường Lăng có cái gì thích hợp trồng trọt hoa sao?"

Từ Thắng cười ngược ngừng địa gãi đầu một cái: "Ta bót thời gian đi hỏi một chút, còn thật không biết."

Mạc Trầm bắt đầu đi trắng liếc một chút!

Mưa này nói rằng liên xuống, vẫn là mưa rào tầm tã.

lạch đạch.

Trong nháy mắt đem người qua đường xối một cái thấu, mưa to bằng bạc, nếu là bình thường như vậy khí trời, bên ngoài rất ít người hoạt động.

Thế nhưng là hôm nay, lại lục tục ngo ngoe thấy có người đi qua, tất cả đều là hướng về một phương hướng!

Mạc Trầm nhíu mày nói: "Cái này muốn đi chỗ nào?"

Từ Thắng một trận bùng tỉnh đại ngộ: "Tiên sinh, đây cũng là Tây Lăng viện chiêu sinh yết bảng ngày!"

"Ồ? Thế thì mau mau đến xem!" Mạc Trầm đáy mắt sáng lên, cái này trên bảng tuy nhiên không có chính mình tên, thế nhưng là phía trên tên với hán mà nói cũng có ý nghĩa trọng yếu.

"Đi, chúng ta cũng đi xem một chút!" Mạc Trầm mở miệng nói.

Nguyên bản Mạc Trầm nghĩ đến giẫm lên guốc gỗ đầu đội mũ rộng vành liền đi ra ngoài, lại bị Từ Thắng ngăn lại ngăn cản, hần cười nói: "Tiên sinh không cần như thế, ta đến bùng dù thuận tiện!"

Như thế, hai người đi trên đường.

Cảnh tượng như vậy cũng không hiếm lạ, nếu là con em đại gia tộc xuất hành, đều là có hầu hạ ở bên che gió che mưa.

Cái này giầy cây dù lớn đến không tính được, khó khăn lắm có thể lẫn mất đi vào hai người.

Từ Thắng sợ hãi Mạc Trầm dính vào mưa, liền đem chính mình nửa nghiêng người Từ Đô nhường lại, như vậy động tác đúng là không dễ.

Tây Lăng viện khoảng cách nơi đây cũng không xa, trên đường còn có thể đụng tới đồng hành người.

Lúc này ngoài viện dựng thẳng lên cùng nhau bài, phía trên khắc lấy vốn lần thành công thông qua khảo hạch tân sinh tên.

Đại một đám người vây xem ở chỗ này, nhao nhao đều tại tìm kiếm mình tên, thỉnh thoảng có thể nghe được nhảy cẫng hoan hô tiếng hò hét, cái kia đã nói người này thành công nhập học.

Cái này thông qua khảo hạch người, cũng là có phân chia cao thấp, điểm cao người tự nhiên thiên phú căn cốt càng tốt hơn.

Báo danh rất nhiều người, lúc này thông qua khảo hạch nhân số, chỉ có như vậy hai mươi lăm người!

Có ít người tới chỗ này, tìm không được chính mình tên, liền cúi đầu rời đi.

Có người vui cười có người buồn!

Rời đi rồi đi!

Mạc Trầm giẫm lên guốc gỗ chậm rãi bước đi qua, lập tức liền có người chú ý tới hần.

"A, người nhìn người kia, có phải hay không chúng ta lúc ghi danh gặp được vị tiên sinh kia?"

"Tựa như là hần!"

"Xếp tại phía trước ta người kia bị hần ghi lại tên, kết quả là thật thông qua khảo hạch!"

Cái này thanh âm không lớn, nhưng người chung quanh cũng nghe được, nhất thời thật nhiều người đều dùng phức tạp ánh mắt nhìn lấy người trẻ tuổi này.

Chung quanh cảnh tượng như vậy, cùng Mạc Trầm trong đầu tưởng tượng ra đến, thời cổ vào kinh thành đi thi yết bảng tình huống không sai biệt lắm.

Thành công thông qua khảo hạch kêu lên thân bằng hảo hữu tụ một đường, thậm chí còn có thể bày cái tiệc rượu, mà thi rớt người cũng chỉ có thể đứng ở một bên chán nản gặp mưa.

Có một vị thiếu niên tại trên bảng nhìn thấy chính mình tên, liền kích động hô quát lên, "Qua qua!"

Chung quanh khá nhiều người bày tỏ chúc mừng, chỉ cần có thể tại Tây Lăng viện tốt nghiệp, liền mang ý nghĩa ngày khác có thể sẽ vào triều làm quan, hoặc là trên chiến trường lãnh binh giết địch, ngày khác càng có cơ hội trở thành vạn nhân kính ngưỡng tướng quân.

Thiếu niên hưng phấn mà vứt bỏ giấy cây dù, hướng lên trời hô to: "Ta thành công!"

Như vậy vui sướng, theo chung quanh rơi bảng người vừa lúc hình thành mãnh liệt so sánh.

Nước mưa dần dần biến lớn, mưa gõ vào trên người thiếu niên, đem hân toàn thân ướt nhẹp.

Người chung quanh, có chút hâm mộ, có chút đố kỵ!

Nhưng vào lúc này,

Mạc Trầm cước bộ vừa vặn đi tới, thiếu niên nhận được lúc ấy chính mình xếp hàng báo danh lúc, vị tiên sinh này đem chính mình tên cho ghi lại.

Hắn hít sâu một hơi, liền thu hồi lúc trước mừng rỡ như điên tư thái, cung cung kính kính hô một tiếng: "Tiên sinh tốt!"

Mạc Trầm buồn cười hỏi: "Qua?"

"Qua, tên thứ mười chín, hiếm qua!" Thiếu niên gãi đầu cười ngượng ngùng.

"Không tệ, tiếp tục cố gắng!" Mạc Trầm nhẹ giọng cười một tiếng.

Một màn này rơi đối với người khác đầy mắt, giống như là xác minh lúc trước thuyết pháp, người trẻ tuổi này ghi lại tên người liền có cơ hội thông qua khảo hạch.

Theo sau lưng Mạc Trầm Từ Thăng trong lòng khẽ run lên, Mạc Trầm thân ảnh rơi vào hắn đầy mắt, lộ ra càng cao thâm hơn khó lường.

Mạc Trầm cước bộ đi vào yết bảng vị trí, người chung quanh liền tự giác nhường ra một con đường.

Hắn ánh mắt rơi vào khảo hạch thông qua trên danh sách, hạng 1, người thứ hai cho đến khi một tên sau cùng.

Chỉ một thoáng, hắn thi bật cười.

Hắn hết thảy đệ trình mười chín người tên, cái này mười chín người liền toàn bộ thông qua khảo hạch!

Mà lại chính mình đánh dấu đi ra thiên phú rất không tệ mấy người, đều chiếm được điểm cao!

Cái này trong bảng mặc dù không có chính mình tên, nhưng hắn biết, cái này Tây Lăng viện giáo viên vị trí tám chín phần mười là vững vàng!

Cái này mưa to càng rơi xuống càng lớn, rất là bàng bạc!

Mạc Trầm ống quần đều bị đánh ẩm ướt, hắn lại trực tiếp chạy ra ngoài Tây Lăng viện đi đến.

Lúc này đúng lúc đâm đầu đi tới một người, người này Mạc Trầm nhớ kỹ gọi là Nhạc Bách Phi, là ngọn núi quân Hầu công tử, tuổi còn trẻ liền đã trở thành người tu hành, lúc này cảnh giới Caton một năm.

Mạc Trầm dừng bước lại, đối phương cũng dừng bước lại.

Hai người ánh mắt đối mắt, hai bên bên người đều có người bùng dù.

Lúc này bỗng nhiên có một vị mang bụng lớn phụ nhân thực sự sai chân, lập tức sẽ ngã xuống tại cái hồ mặt đất.

Chỉ gặp Nhạc Bách Phi thân hình nhảy lên, liền đem phụ nhân nâng đỡ, nếu không cái này một ném trong bụng tiểu hài tử sợ là khó giữ được.

Mưa rất mau đánh ẩm ướt Nhạc Bách Phi y phục, cho hắn bùng dù thư đồng tranh thủ thời gian chạy đi qua hỗ trợ che mưa.

"Cảm ơn, cảm ơn ngài a!" Phụ nhân nắm đối phương tay đó là một cái kích động!

"Không có việc gì, cái này trời mưa xuống đất trơn trượt, về sau cẩn thận một chút!" Nhạc Bách Phi vỗ phụ nhân tay cười dặn dò, cảm thấy không thèm đề ý mình bị xối.

Mạc Trầm gặp qua cái này cá nhân tư liệu, nhân phẩm không tệ, thiên phú cũng không tệ, hấn tâm tình đang tốt liền mở miệng cười nói: "Ta xem ngươi cảm thấy lâm vào bình cảnh."

Nhạc Bách Phi kinh ngạc nhìn sang, hấn mày nhăn lại, đánh giá đến trước mắt vị thanh niên này.

"Tu vi cảm thấy một năm không nhúc nhích đúng không?" Mạc Trầm bình tĩnh hỏi.

Thoáng một cái, Nhạc Bách Phi trong nháy mắt thì ngây người, loại chuyện này đối phương làm sao biết?

Hấn sửa chữa làm việc, đó là cực độ giữ bí mật!

Mà lại người này hấn giống như ở đâu nhìn thấy qua?

"Ngươi nếu là tin ta, ta liền cho ngươi chỉ điểm một hai." Mạc Trầm chậm rãi nói đến, liền chạy ra ngoài đối phương đi qua.

Từ Thăng cảm dù theo sau lưng, hấn không rõ ràng thiếu niên này là người nào, có điều nhìn vừa rồi động tác, cảm thấy tu vi không tệ.

Tuổi như vậy có thể có cái này tu vi, có thể là đại gia tộc thiên tài con cháu.

Nhạc Bách Phi có chút cẩn thận, hỏi: "Ngươi là?"

"Ném tiền hỏi đường, biết rõ Thiên Cơ, ta họ Mạc, người xưng Mạc bán tiên!" Mạc Trầm bắt đầu giới thiệu thân phận của mình.

Từ Thăng muốn cười cũng không dám cười, cái này Mạc tiên sinh thân phận thật đúng là nhiều.

Nhạc Bách Phi ngược lại là bật cười, "Mạc bán tiên?"

Mạc Trầm cố ý bấm ngón tay tính toán, sau đó đánh giá đối phương mặt nói ra: "Ta tới nhìn ngươi một chút tướng mạo!"

Nhạc Bách Phi vẫn là mười sáu mười bảy tuổi, đối với không biết sự vật vẫn duy trì hiếu kỳ, đã đối phương xem thấu chính mình bình cảnh, thử một lần cũng không sao!

Mạc Trầm đối với người này tình huống đã sớm như lòng bàn tay, có điều bộ dáng vẫn là muốn giả bộ một chút.

Hấn cố ý nhíu mày, hí hí mắt, lại là bấm ngón tay tính toán!

Thật lâu, lúc này mới thoải mái bật cười.

"Tiên sinh là tính ra cái gì?" Nhạc Bách Phi hiểu có hăng hái hỏi.

Từ Thăng cũng là nháy mắt, chờ lấy đáp án.

Mạc Trầm mở miệng nói: "Thập Bát Bàn Vũ Nghệ, đều có định số, mỗi người đều có chính mình mệnh mạch, mạng ngươi không ở chỗ kiếm!"

Nhạc Bách Phi lập tức sững sờ, đây ý là chính mình không thích hợp luyện kiếm?

"Ngươi tu hành thời gian không ngắn, tâm pháp tiến triển cấp tốc, thế nhưng là kiếm pháp lại chậm chạp chưa có thể tiến bộ, bây giờ lại trực tiếp kéo lấy ngươi cảnh giới dừng lại." Mạc Trầm một câu bên trong nói.

Nhạc Bách Phi hít vào một hơi, còn giống như thật sự là như thế!

Hấn ngẩng đầu lên, khiêm tốn hỏi: "Cái này ? Như thế nào cho phải?"

"Rất đơn giản, mạng ngươi bên trong liền trở về thuộc cũng không phải là kiếm, đổi một cái hấn vũ khí!" Mạc Trầm đề nghị: "Đao gậy gộc, những thứ này đều ngươi có thể ném thử."

Nhạc Bách Phi gật gật đầu, đây đúng là một đầu có thể ném thử đường.

Nhưng vào lúc này, Mạc Trầm cười nói: "Có điều!"

"Ừm?" Nhạc Bách Phi chú ý lực lại lần nữa hấp dẫn tới.

"Ta đề nghị là, búa, ngươi có thể cần phải sử dụng búa!" Mạc Trầm mở miệng nói.

Nhạc Bách Phi nhất thời lộ ra cười khổ, lưỡi búa này chính là trong quân lợi khí, ngày bình thường cực ít có người sẽ sử dụng.

Mạc Trầm mỉm cười, "Cái này chính là Thiên Cơ, ta tuy nhiên nói ra đến, nhưng có tin hay không là tùy ngươi!"

Nói xong, hắn quay người chạy ra ngoài Tây Lăng viện đi đến.

Nhạc Bách Phi một người sững sờ tại nguyên chỗ, hắn do dự một chút liền chạy ra ngoài ngọn núi phủ phương hướng trở về.

Lúc này Mạc Trầm cước bộ, đứng ở Tây Lăng viện lúc mới nhập môn.

Trong nội viện này đầu có một vị đệ tử đang luyện kiếm, xem kiếm pháp như vậy tiêu sái, liền biết chắc tu vi không thấp.

Từ Thăng ghé vào Mạc Trầm bên tai nhẹ nói nói: "Đây là Đào trưởng lão đệ tử thân truyền, hạng duệ rõ ràng, đã là Trúc Cơ cảnh!"

Mạc Trầm mày nhăn lại, Trúc Cơ cảnh đối với hắn mà nói áp lực rất lớn, bởi vì không cách nào nhìn trộm bất kỳ tin tức gì.

Hạng duệ rõ ràng cũng là đánh giá vào cửa hai người này, hắn bị phân phó ở chỗ này luyện kiếm, đó là có nhiệm vụ, muốn chờ một vị trẻ tuổi.

Lại không nghĩ rằng chờ đến hai người, bên trong một người có chút quen mắt, giống như Tây Lăng viện học sinh.

Mà lúc này người học sinh này thế mà cam tâm tại vị phía trước người trẻ tuổi bung dù, thật đúng là có thú!

"Các hạ? Họ Mạc?" Hạng duệ rõ ràng thử dò hỏi.

"Không sai, ta họ Mạc, đến hỏi ý kiến hỏi một chút trưởng lão, ta có hay không thông qua khảo sát!" Mạc Trầm mở miệng nói.

Tựa hồ nghe đến thanh âm, trong sân cũng đi ra mấy người đến, nhao nhao chạy ra ngoài Mạc Trầm trông đi qua.

Những người này phục sức theo hạng duệ rõ ràng một dạng, hắn là cũng đều là trong học viện học sinh.

"Hắn cũng là cái kia Mạc Trầm!" Có người rất có hăng hái hô.

Cái này một hô, đoàn người giống như là nhìn giống như con khỉ đánh giá Mạc Trầm, các loại kỳ quái ánh mắt quét tới.

Lúc này một vị trưởng lão khác đi tới, biểu lộ rất là nghiêm túc, vị trưởng lão này vừa xuất hiện chung quanh học sinh trong nháy mắt yên tĩnh, không dám ồn ào!

"Nghiêm lão, vị này chính là Mạc tiên sinh!" Hạng duệ rõ ràng giới thiệu nói.

Nghiêm Đào ngẩng đầu nhìn vị này cái gọi là Mạc tiên sinh, nhất thời mày nhăn lại, cái này nghe Đào trưởng lão khích lệ từ ngữ hắn liền cảm giác không thích hợp, không có tu vi làm sao có thể làm Tây Lăng viện lão sư.

Cái này chẳng phải là cho trong nội viện mất mặt?

Cho nên hắn mãnh liệt yêu cầu, nhất định phải thêm một đạo khảo hạch, tối thiểu nhất nếu có thể đối phó Trúc Cơ Kỳ đối thủ, liên tục thương lượng liền chọn lựa hạng duệ rõ ràng tới làm cái này "Người giữ cửa".

Nghiêm Đào xem xét người này tuổi tác liền sinh ra chán ghét, loại người này sao có thể làm lão sư, như vậy tuổi trẻ lại không có tu vi, quá mức phổ thông.

"Người nếu là có thể đánh được hắn, cái kia coi như người thông qua." Nghiêm Đào rất lợi hại không khách khí nói ra: "Đánh không thắng, vậy liền xéo đi!"

Soạt lập tức, học sinh đều sôi trào!

Cái này Nghiêm trưởng lão bình thường nói chuyện xác thực hà khắc, nhưng lúc này lại đại biểu cho một cái thái độ, vậy liền chúng ta Tây Lăng viện không chào đón người.

Mạc Trầm cũng là lập tức ngây người, lần trước gặp được người trưởng lão kia rất dễ nói chuyện, làm sao đối một người đến, thái độ có một trăm tám mươi độ biến hóa?

Từ Thăng cũng là có chút xấu hổ, cái này "Xéo đi" hai chữ chữ, thực sự có chút không cho thể diện, nghe được trên mặt người nóng lên.

Chớ trầm ổn khí, nhìn một chút hạng duệ rõ ràng, lại nhìn một chút chung quanh xem kịch đệ tử.

Sau cùng ánh mắt rơi xuống Nghiêm Đào trên thân.

Mạc Trầm biểu lộ rất nhạt, nhìn không ra bất kỳ tâm tình, hắn nhú mày lại, liền đối với Từ Thăng nói khẽ: "Chúng ta trở về đi!"

Nghiêm Đào nhất thời thì bật cười, lạnh lùng chế giễu nói: "Biết khó mà lui thuận tiện!"

Hắn cũng nhìn không ra Mạc Trầm tu vi, nhưng xem ra đúng là không có tu hành, nếu không không có khả năng như vậy ngừng bước, hiện tại không

dám xông vào, không phải sợ bị trò mèo a!

Mạc Trầm quay người sau còn chưa đi ra mấy bước, cước bộ liền dừng lại.

Hắn nghiêng thân thể đối với Từ Thắng dặn dò: "Nếu là Tây Lăng viện giáo viên đều là như thế, . người thì không cần trở về!"

Một câu nói kia, thanh âm không lớn, lại vừa vặn có thể làm cho tất cả mọi người đều nghe thấy.

Lúc này rất nhiều người mới hiểu được, nguyên lai cho Mạc Trầm bung dù người vậy mà cũng là Tây Lăng viện đệ tử?

Nghiêm Đào đó là tức giận đến nghiêng răng nghiêng lợi, nại sao như thế nhiều học sinh nhìn lấy, hắn cũng không thể tức giận, nếu không theo một người bình thường phát cáu, quả thực là ném thân phận của mình.

Hắn phẫn nộ quát: "Không cần, hắn đã bị học viện chúng ta đá ra đi!"

"Ồ? Vậy là tốt rồi!" Mạc Trầm nhẹ giọng cười một tiếng, giống như là buông lỏng một hơi, sau đó một lần nữa bước đi cước bộ rồi đi.

Ngoài dự liệu là, cái này một người bình thường cùng Tây Lăng viện giữa hai bên, Từ Thắng vậy mà lựa chọn người bình thường này.

Từ Thắng lúng túng sờ lấy trán nói ra: "Ta đã sớm không tới."

"Ba" một tiếng!

Câu nói này giống như là một cái vạ miệng từ phiến tại Nghiêm Đào trên mặt, nóng hổi nóng hổi!

Cái này vốn là Nghiêm Đào muốn đến một hạ mã uy, nếu như người học sinh này có thể lập tức nhận lầm, Tây Lăng viện uy nghiêm mới tính biểu diễn ra!

Thế nhưng là lúc này, mặt đều muốn bị mất hết!

Nghiêm Đào tức giận đến toàn thân run rẩy, hắn tuổi như vậy, đều là bị người kính lấy cung cấp, nào có người dám lớn lối như vậy!

Mà lại không chỉ có họ chó như thế, thậm chí ngay cả Tây Lăng viện học sinh cũng là như thế!

"Hồ nháo, loại người này lại còn muốn tiến vào học viện chúng ta làm lão sư, quả thực buồn cười!"

Nghiêm Đào ném câu nói tiếp theo, nổi giận dùng dùng xoay người đi tìm Đào trưởng lão tính sổ sách.

Xem kịch học sinh nhất thời râm ran nói chuyện thảo luận, các loại thuyết pháp liên truyền đi.

Nói chung lưu truyền là Mạc Trầm căn bản không phải người tu hành, lại mưu toan tiến vào Tây Lăng viện, sau cùng bị đuổi đi loại hình thuyết pháp!

Cái này bát quái tin tức lan truyền nhanh chóng, lập tức toàn bộ Trường Lăng đều biết.

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: 【 thu đồ đệ 】 :

Lúc này Nghiêm Đào đi vào Đào trưởng lão chỗ ở.

"Đào trưởng lão, chúng ta đã phái người đi, Tàn Hoảng Đồ xác định đứa bé kia chỉ có mười hai tuổi tròn, cũng đã đã thông kinh mạch toàn thân."

Lúc này Đào trưởng lão đệ tử Uông Quang Minh đang báo cáo liên quan tới Tiết Nhuyễn Nhuyễn sự tình.

Nghiêm Đào nhất thời nhãn tình sáng lên, truy vấn: "Nhà ai hài tử?"

Lúc này Đào trưởng lão mới thoải mái cười nói: "Mấy ngày trước có một vị chưa đầy 14 tuổi tròn nữ đồng đến đây báo danh, bởi vì không phù hợp báo

danh tuổi tác, cho nên không cách nào trúng tuyển."

"Nữ đồng? Mười hai tuổi tròn liền đã thông kinh mạch?" Nghiêm Đào cái này nghe xong, khẳng định là thiên phú dị bẩm hạt giống tốt.

"Ta đã khiến người ta đi chứng thực việc này." Đào trưởng lão ngược ngược cười một tiếng, lúc này mới hỏi: "Ngươi như vậy sớm ruột tìm ta, là Mạc Trầm sự tình?"

Nhắc lên cái tên này, Nghiêm Đào hòa khí liền lên đến, hân nhiên mặt nói: "Loại người này ngươi lại còn để cho ta đi khảo sát."

"Làm sao?" Đào trưởng lão sững sốt, hân ngày đó quan sát Mạc Trầm thời điểm, cảm thấy người này phẩm tính không tệ, làm sao lại để Nghiêm Đào lửa bốc nổi lên bốn phía?

"Ngươi không biết hân cái kia giá đỡ, đến chúng ta Tây Lăng viện đến, lại còn dám để cho Tây Lăng viện đệ tử cho hân bùng dù, hân thật sự coi chính mình là nhân vật nào?" Nghiêm Đào mặt đen lên mắng: "Ta để hân cùng hạng duệ rõ ràng giao thủ, hân căn bản không dám đánh một trận, quay đầu bước đi."

Đào trưởng lão gật gật đầu, cười nói: "Xem ra hân xác thực không có tu hành!"

"Đã liền đệ tử đều đánh không lại, lại như thế nào có thể làm lão sư?" Nghiêm Đào nghiêm mặt nói: "Còn nói năng lỗ mồm, để vị kia cho hân bùng dù đệ tử thoát ly Tây Lăng viện."

"Ồ? Còn có việc này?" Đào trưởng lão hơi hơi thất thần, cái này quả thật có chút không đúng, quá phận!

"Hôm nay việc này, chỉ cần ngươi đem vị này mười hai tuổi thông kinh mạch học sinh nhường cho ta, ta thì không truy cứu!" Nghiêm Đào khí không đánh một chỗ ra.

Đào trưởng lão một trận cười khổ, cái này dù sao cũng là chính mình đưa ra ý kiến, nếu như Mạc Trầm thật sự là cái loại người này, đúng là tự mình nhìn để lọt mắt.

"Thôi thôi, vậy liền cho ngươi đi!" Hân bắt đầu dĩ phát phát tay.

Nghiêm Đào cho Ưng Quang Minh một ánh mắt, liền mở miệng nói: "Đi, mang ta xem một chút cô gái này, có phải là thật hay không thông kinh mạch!"

Tuổi như vậy thông kinh mạch cũng không phải xưa nay chưa từng có, giống như là Nhạc gia hài tử cũng là mười hai tuổi thông kinh mạch, có điều cái này con em đại gia tộc, từ nhỏ có tập võ điều kiện.

Nếu là phổ thông gia đình, cái này càng đáng quý!

Ưng Quang Minh cũng là không có cách nào, hân nhìn sự phụ của mình liếc một chút, chỉ có thể ngược ngược hỏi: "Nghiêm trưởng lão là muốn đích thân đi một chuyến?"

"Đi một chuyến!" Nghiêm Đào đối Đào Tử Trân tính cách cũng là rõ ràng rất lợi hại, hân là sẽ không là giả.

"Được thôi, vậy ta liền dẫn trưởng lão tiến đến!" Ưng Quang Minh xoa xoa đầu, thật đúng là không nghĩ tới, Trưởng Lão Hội vì một đứa bé con tự thân xuất mã.

Chính hân là mười sáu tuổi mới thông kinh mạch, cái này mười hai tuổi xác thực kinh điển!

Lúc này, Mạc Trầm đang trà quán uống trà.

Theo lão bản đàm tiếu vài câu, cũng là phi thường thú vị, đem vừa rồi tại Tây Lăng viện xúi quẩy toàn bộ ném rơi.

"Nhìn đi, ta liền nói tiên sinh ngươi không phải người bình thường." Trà quán lão bản cười ha hả nói.

Mạc Trầm mấy lần trước tới uống trà, còn là một người đến, lần này liền có người hỗ trợ bùng dù.

Mạc Trầm mở miệng cười nói: "Nói như ngươi vậy, ta ngược lại thật ra bỗng nhiên muốn nhận thức một chút, vị kia ưa thích đọc uống Long Tỉnh đại nhân vật."

"Người thực theo trà một dạng, lại không giống nhau vị đạo!" Trà quán lão bản cười nhấp một miệng trà, tiếp tục nói: "Ta trước kia cũng đặc biệt thích uống đại hồng bào, về sau lại ưa thích uống Thu Cúc."

Lúc này nơi xa có bán băng đường hồ lô, Mạc Trầm liền ngoác đối với Từ Thắng hô: "Ngươi đi giúp ta mua hai chuỗi băng đường hồ lô, nếu như ngươi thích ăn liền nhiều mua một chuỗi."

Từ Thắng hiện trong đầu còn tại lặp đi lặp lại suy nghĩ lúc trước tại Tây Lăng viện chuyện phát sinh, chuyện này phát sinh quá mức đột nhiên, để hân trở tay không kịp!

Cái này Tây Lăng viện cũng không phải bình thường địa phương.

Mạc Trầm như vậy đắc tội, hiển nhiên không tốt lắm.

Thế nhưng là nhìn Mạc Trầm hiện tại uống trà nói cười, cảm thấy không có để ở trong lòng?

Từ Thắng chỉ có thể buồn bực đầu đi mua băng đường hồ lô

Nói chung một lát, Từ Thắng trở về trà quán, Mạc Trầm đã vỗ cái mông đứng lên, hần cười nói: "Ta tâm tình không tốt, thì ưa thích đi xem một chút cái kia nghịch ngợm tiểu cô nương, mang một đồng lớn thứ ăn ngon đi, nhìn nàng ăn miệng đầy là dầu, liền cảm giác rất lợi hại thú vị."

Nói xong, Mạc Trầm lại cùng Từ Thắng tại tửu lâu mua đỡ một ít đồ ăn mang đi, liền theo Trường Lăng hẻm nhỏ bắt đầu đi.

Từ Thắng rốt cục vẫn là không nhìn được, mở miệng hỏi: "Tiên sinh, cái này Trường Lăng tửu trên xuống dưới đều theo Tây Lăng viện có quan hệ, không nói trước Đại tướng quân Từ Thiệu Dương cũng là Tây Lăng viện đi ra, trong triều có lẽ Dorsey lăng viện học sinh, bao quát Tam Tĩ, theo học viện quan hệ quá cương lời nói, không tốt lắm!"

Mạc Trầm một mặt kỳ quái nhìn lấy Từ Thắng, sau đó hỏi: "Người cảm thấy, hần có thể đại biểu Tây Lăng viện?"

Từ Thắng hơi hơi cắn răng, "Không thể!"

"Cái kia không là được!" Mạc Trầm nghĩ một lát tiếp tục nói: "Chỉ bất quá ta mới đầu là chuẩn bị tiến vào Tây Lăng viện tìm kiếm phù hợp công pháp tu hành, hiện tại cần một lần nữa đổi một mục tiêu."

Đã không có tu hành sự tình đã bại lộ, Mạc Trầm cũng không định giấu diếm, phản chính tự mình từ đầu tới đuôi, cũng không có dựa vào tu vi đi chèn ép người khác, hoặc là thu hoạch được chỗ tốt gì.

Có tu vi cùng không có tu vi, chẳng qua là người khác đối đãi chính mình một cái định vị a.

Hai người cước bộ đi tới đi tới, liền đi tới nơi này điều quen thuộc hẻm nhỏ, hẻm nhỏ thứ hai đếm ngược cửa nhà, chính là Tiết gia.

Lúc này xa xa xem xét, này môn bên ngoài làm sao còn đứng ở người?

Nhìn phục trang trang điểm, lại là Tây Lăng viện người?

Từ Thắng cũng là một mặt mộng bức, lắc đầu bày tỏ không rõ ràng.

Mạc Trầm tăng tốc cước bộ, đi vào mới phát hiện trong phòng này cảm thấy còn rất náo nhiệt, hần đang chuẩn bị đi vào bên trong, lại bị Uông Quang Minh ngăn lại.

"Người là ai?"

"Người là ai?"

Mạc Trầm mi đầu rất nhanh liền khóa gấp, hần phát hiện người này vậy mà cũng là Trúc Cơ kính người tu hành, này làm sao lập tức người tu hành thì đi đây đường đều xuất hiện?

Phảng phất nghe được Mạc Trầm thanh âm, Tiết Nhuyễn Nhuyễn hưng phấn mà từ trong nhà đựng tới, một thanh bảo trụ Mạc Trầm bấp dùi.

"Nhìn người cái này tiểu tham ăn!" Mạc Trầm buồn cười xoa bóp tiểu ny từ cái mũi, sau đó thân thủ theo Từ Thắng cái kia rút ra một chuỗi băng đường hồ lô cho Tiết Nhuyễn Nhuyễn đưa tới.

Tiết Nhuyễn Nhuyễn tiếp nhận băng đường hồ lô liền vui sướng địa cắn, còn cười bĩu môi nói: "Tiên sinh tiên sinh, có Tây Lăng viện trưởng lão nói muốn thu ta làm đồ đệ đâu!"

Từ Thắng chấn động mạnh một cái, cái này có thể bị trưởng lão thu đồ đệ, cái kia đủ để chứng minh người này thiên phú tuyệt hảo!

"Trưởng lão?" Mạc Trầm kinh ngạc ứng một tiếng.

Lúc này, Nghiêm Đào thân ảnh từ trong nhà đi tới, trong chốc lát, bầu không khí trong nháy mắt cứng đờ.

Từ Thắng cả người ngậy người, miệng hơi hơi mở lớn, cái này

Mạc Trầm bỗng nhiên cười một tiếng: "Thật sự là trùng hợp, Nghiêm trưởng lão sẽ không phải là theo dõi ta đi?"

Nghiêm Đào vừa rồi tự mình cho tiểu nữ hài này thăm dò qua xương ống chân, xác thực khó được tu hành thiên tài, chính hưng phấn không thôi.

Thế nhưng là cái này vừa nhìn thấy Tiết Nhuyễn Nhuyễn chính cười ha ha ăn Mạc Trầm đưa tới băng đường hồ lô, nhất thời sắc mặt thì âm trầm tới cực

điểm.

Nhìn thấy Nghiêm Đào vẻ mặt này, Tiết Nhuyễn Nhuyễn co lại rụt cổ, ôm Mạc Trầm tay nhỏ liền càng thêm dùng lực.

Mạc Trầm buồn cười nói: "Nghiêm trưởng lão như vậy nghiêm khắc, có thể dọa sợ người."

Từ Thắng sắc mặt cũng là cười thâm, cái này Mạc tiên sinh thật đúng là lợi hại, như thế còn dám khiêu khích trưởng lão, thật không sợ trưởng lão bạo khởi động thủ.

Nghiêm Đào xác thực muốn nổi giận hơn một chương võ chết gia hỏa này, thế nhưng là tại tiểu nữ hài trước mặt, lại không thể làm như vậy.

Nếu không chính mình người sư phụ này hình tượng, sợ là sẽ phải hoàn toàn không có.

Hắn cường ép đè xuống phần nộ, cắn răng nghiêng lợi hỏi: "Người tới nơi này làm gì?"

"Ta tới làm gì?" Mạc Trầm nhìn đối phương vẻ mặt này, nhất thời cảm thấy một trận buồn cười, phăng phất ứng đối câu nói kia.

Ta thì thích người không quen nhìn ta, thế nhưng là lại làm không roi ta bộ dáng.

Hắn sờ lấy tiểu ny từ đầu đặt câu hỏi: "Thế nào, ngọt không ngọt?"

"Ừm ừm!" Tiết Nhuyễn Nhuyễn gật đầu.

Mạc Trầm ngồi xổm người xuống hỏi: "Người muốn đi Tây Lăng viện tu hành sao?"

"Ta muốn nha!" Tiết Nhuyễn Nhuyễn nháy mắt to, hơi kinh ngạc địa trả lời, bởi vì cái này vấn đề nàng sớm liền trả lời qua.

"Thế nhưng là ta hiện tại đã không đi Tây Lăng viện làm lão sư." Mạc Trầm nhướn mày một trận cười khỏ.

"A?" Tiết Nhuyễn Nhuyễn nhất thời liền lấy gấp, để măn mê cái miệng nhỏ nhắn hỏi: "Tại sao vậy?"

"Không cho đi, cũng là vị trưởng lão này không cho ta đi!" Mạc Trầm ngẩng đầu quét mắt một vòng Nghiêm Đào.

Tiết Nhuyễn Nhuyễn có chút đáng tiếc, nàng nâng lên miệng nói ra: "Vậy ta cũng không đi!"

Soạt lập tức, Nghiêm Đào mặt thì xanh!

Thì liền cái này Tiết gia phụ mẫu, cũng là đều mắt tròn, cái này Tây Lăng viện trưởng người quen cũ từ tìm tới cửa, còn muốn thu đồ đệ, bao nhiêu người đều hâm mộ sự việc.

Cái này nói không đi?

Tiết Hồng Đào đó là dở khóc dở cười, Mạc Trầm lại là nhà bọn hắn ân nhân, cái này hai bên đều đắc tội không nổi.

Mạc Trầm trong nháy mắt thì bật cười, cười đến rất lợi hại vui mừng, hắn lại từ Từ Thắng cái kia lấy tới một chuỗi băng đường hồ lô, chính mình cắn, phối hợp nói ra: "Xác thực rất ngọt!"

Từ Thắng nhìn đó là tròn mắt hốc mồm, căn bản nói không ra lời.

Cái này Mạc tiên sinh không cho thể diện coi như, tiểu cô nương này làm sao cũng như vậy tùy hứng?

Uông Quang Minh ở bên cạnh nhìn lấy, mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, hắn xem như thấy rõ chân tướng, chỉ bất quá vẫn là không có cách nào tiếp nhận sự thật này.

Tây Lăng viện a!

Đây chính là Trường Lăng bách tính đều đoạt phá da đầu muốn đi vào tu hành học viện, cái này nói không đến liền không đi?

Mạc Trầm còn cố ý mà hỏi thăm: "Thật không đi a?"

"Không đi không đi!" Tiết Nhuyễn Nhuyễn măn mê miệng có chút ghét bỏ địa lắc đầu, tiểu ny từ kia biểu hiện để Mạc Trầm càng xem càng là hoan hỉ!

Nghiêm Đào tức giận đến nghiêng răng nghiêng lợi, quả thực là ghen lấy một câu nói ra, nếu như ánh mắt có thể giết người lời nói, Mạc Trầm khẳng định đã bị hắn trừng chết.

Lúc này, Từ Thắng đó là hoảng sợ chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, cái này nếu như trưởng lão nổi cơn giận, chuyện kia thì đại!

Nghiêm Đào mi đầu khóa gấp, . hắn xác thực có thể một chương võ chết cái này không biết cái gọi là tiểu tử.

Có điều nếu thực như thế, cái này nữ đồng sợ là sẽ phải hận cả đời mình.

Mà lại hấn vô cùng hoang mang, cái này họ Mạc tiểu tử, đến cùng từ đâu tới bản sự theo chính mình cưỡng?

Hấn dựa vào cái gì?

"Ba tháng, ta cho ngươi ba tháng, ta có lòng tin để cho nàng tiến vào Thoát Phàm Kính!" Nghiêm Đào do thân phận hạn chế, cũng không thể ép buộc thu đồ đệ, cái này truyền đi không dễ nghe.

"Nếu như ngươi không thể cho nàng đồng dạng tư nguyên cùng dạy bảo, vậy liền đưa nàng đến Tây Lăng viện."

Uông Quang Minh hơi kinh ngạc, khó được tính khí rất cứng Nghiêm trưởng lão vậy mà nhượng bộ.

Tất cả mọi người cảm thấy đây là một cái phi thường tốt cơ hội, trước theo cái này bậc thang đi xuống, không cần quá mức thương tổn hòa khí.

Mạc Trầm còn chuẩn bị phản bác, thế nhưng là nhìn người Tiết gia một mặt lo lắng bộ dáng, hấn liền để lộ một hơi.

"Thôi, cái kia liền như thế!"

Bây giờ mình còn không thể theo đối phương xé rách sắc mặt, lại nói Tiết Nhuyễn Nhuyễn người trong nhà cảm thấy cũng đều ngóng trông nàng có thể tiến vào Tây Lăng viện.

Hấn thật sự là không tốt tự chủ trương, chỉ có thể ứng thanh đáp ứng.

Kể từ đó, Tây Lăng viện nhân tài tính toán bỏ qua rồi đi, đương nhiên Mạc Trầm biết, thù này xem như triệt để kết xuống.

Vì hòa hoãn không khí, Mạc Trầm chạy ra ngoài người Tiết gia cam kết: "Hai vị yên tâm, ta sẽ không chậm trễ nàng tiền đồ."

Nghe được Mạc Trầm lời nói, Tiết Thị phụ phụ mới tính yên lòng, cái này Mạc tiên sinh cũng là tốt người, bọn họ thật sự là khó làm.

Mạc Trầm hít sâu một hơi, liền lấy hướng Tiết Nhuyễn Nhuyễn tiểu cô nương hỏi: "Ta vừa chuyển mới phòng, ngươi có muốn hay không đi xem một chút, có một cái sân rộng, ta dự định loại chút hoa cỏ!"

Tiểu ny tử mô phỏng không sai sự tình gì đều không có phát sinh, nàng ngây thơ cười một tiếng, sau đó cắn phía dưới một viên cuối cùng băng đường hồ lô, "Tốt lắm!"

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: 【 thần côn 】 :

Trường Lăng phía Bắc.

Tráng lệ cung điện một chỗ chỗ, nơi này là chư hầu quan viên định cư địa phương.

Nhạc Bách Phi đi vào môn phủ Binh Khí Khố bên trong, liếc mắt qua tất cả đều là đủ loại kiểu dáng binh khí, trong đầu của hấn luôn luôn quanh quẩn vị tiên sinh kia lời nói.

Mình quả thật không quá ưa thích đùa nghịch kiếm, cảm giác quá mức thanh tú.

Thế nhưng là phụ thân sửa chữa là kiếm pháp, hấn cũng là chuyện đương nhiên lựa chọn kiếm pháp, chưa bao giờ đi cân nhắc qua chính mình là có thích hợp hay không.

"Bách Phi, ngươi xác định ngươi muốn quảng kiếm?" Hạ An Hòa hai tay buộc ở sau lưng hơi kinh ngạc.

"Hạ thúc thúc, ta muốn thử xem!" Nhạc Bách Phi nhìn lấy cái này rất nhiều binh khí mở miệng nói.

Nói xong, hắn chạy ra ngoài trọng hình giả binh khí từ đi qua, nơi này có trọng chùy, đại đao, trường kích

Hạ An Hòa làm Nhạc Gia Quân tổng giáo đầu, hắn tu vi là Quân Hầu chỉ dưới đệ nhất người, cũng là Nhạc Bách Phi sửa chữa Hành lão sư.

Nhạc Bách Phi tu vi cảnh giới đình trệ một năm tình huống, xác thực vô cùng quái dị, một lần nữa chọn một con đường cũng không phải là không thể.

"Nếu không, người thử một chút cái này đại đao!" Hạ An Hòa cười cầm xuống trên kệ đại đao, binh khí này trong kho đều là huyền thiết mà tạo, mười phần nặng nề, nếu không có người tu hành là không cầm lên được.

Nhạc Bách Phi cảnh giới trước mắt là Thoát Phàm Kính cấp hai, hắn tiếp nhận trường đao chuẩn bị ở sau phía trên đột nhiên trầm xuống, hoàn toàn bất đắc dĩ chỉ có thể động lên chân khí.

Đao pháp hắn cũng biết một số, liền tại nguyên chỗ đùa nghịch lên!

Đao pháp này cùng kiếm pháp khác biệt, nó coi trọng là Bá khí, cùng Nhạc Bách Phi tính cách ngược lại là có chút ăn khớp, hắn đùa nghịch lên đại đao đó chính là huy sai tự nhiên.

Hạ An Hòa vỗ tay cười nói: "Tốt! Người Hạ thúc thúc liền dạy người chín tầng đao, một đao càng mạnh hơn một đao!"

Nhạc Bách Phi cũng thật hài lòng địa dừng lại, hiện tại chỉ cần chế tạo lần nữa một thanh trước mắt tiện tay đao nhận, liền không cần như thế phí sức.

Nhưng mà, trong lòng của hắn đầu nghi hoặc lại không có giải trừ!

Nhìn thấy Nhạc Bách Phi biểu lộ như vậy, Hạ An Hòa lại là nhăn lên mi đầu, hắn mở miệng nói: "Làm sao? Còn không hài lòng? Ta nhìn người đao pháp này tự nhiên mà thành, so kiếm pháp dứt khoát được nhiều!"

Nhạc Bách Phi đột nhiên hỏi: "Hạ thúc thúc, người tin Thiên Mệnh sao?"

"Thiên Mệnh?" Hạ An Hòa nghĩ một lát, liền hỏi đáp: "Ta tin số mệnh."

"Hai mươi năm trước, Nhạc tướng quân Lâm Đông nhất chiến, liền có đại sư hỗ trợ chiêm thiên hỏi quẻ, trận chiến kia chúng ta lấy yếu thắng mạnh, cũng đặt vững phụ thân người Nhạc Quân uy danh."

Nhạc Bách Phi cười gật gật đầu, "Chuyện này ta ngược lại thật ra nghe nẫu thân nhắc qua, xem ra hôm nay ta còn nhất định phải thử một lần lưỡi búa này!"

Hạ An Hòa một trận ngạc nhiên, làm sao rất là kỳ lạ bút lên Thiên Mệnh, cái này cùng búa có liên quan như thế nào?

Nhạc Bách Phi đem trường đao trả về chỗ cũ, lại nắm lên Song Phủ!

Lưỡi búa này cũng rất coi trọng, có Trường Phủ, cái kia chính là Đoạn Đầu Đài dùng để chặt đầu loại kia, cũng có Song Phủ!

Cái này trên chiến trường đương nhiên là Song Phủ càng thêm linh hoạt, cũng là hắn có thể tiếp nhận binh khí một trong.

Song Phủ một nắm trên tay, tuy nhiên rất nặng, tuy nhiên lại có loại không khỏi cảm giác thật.

Nhạc Bách Phi muốn huy động lên đến, lại phát hiện mình căn bản không hiểu này đôi búa nên như thế nào vận dụng, nhất thời dở khóc dở cười.

"Khụ khụ!" Hạ An Hòa nhìn ra được đối phương xấu hổ, nhất thời đem Song Phủ nhận lấy, sau đó giới thiệu nói: "Này đôi búa thích hợp Tiên Phong Đại Tướng sử dụng, thiết kỵ quân Lạc Dương, chính là dùng Song Phủ hảo thủ, trên chiến trường lấy một địch trăm không phải trò cười!"

Lời nói này xong, Hạ An Hòa liền múa lên này đôi búa, khí thế như hồng, công thủ một thể, vậy mà để Nhạc Bách Phi nhìn nhập thần.

Hạ An Hòa có thể lên làm trong quân tổng giáo đầu, đương nhiên đối các loại binh khí tự nhiên tinh thông, mặc dù tính toán không đến đỉnh tiêm, nhưng cấp độ nhập môn vũ kỹ vẫn là có biết một hai.

Hắn đùa bốn xong một bộ, còn chưa kịp mở miệng, Nhạc Bách Phi liền nhận lấy Song Phủ.

Lần này, Nhạc Bách Phi mặc dù có chút động tác không có nhớ kỹ, thế nhưng là đùa nghịch đi ra động tác đều Nhập Vi ba phần.

Đáng sợ nhất là, Nhạc Bách Phi căn bản không dừng được, bỗng nhiên một cỗ khí tức ầm vang bạo phát!

Cái này vậy mà đình trệ đã lâu cảnh giới cánh cửa,

Cứ như vậy đột phá!

Cỗ khí tức này tuy nhiên không mạnh, trên cơ bản môn trong phủ người đều chú ý tới.

Lúc này ngọn núi hồng bảo bối chính ở phòng khách cùng khách nhân uống trà, cảm nhận được cỗ khí tức này, đột nhiên kinh hi đứng lên.

"Đi, con ta rốt cục đột phá!"

Thân hình hắn lóe lên, liền dẫn khách nhân đến đến binh khí các.

Hạ An Hòa nhìn thấy người tới, liền chấp tay hô: "Nhạc tướng quân!"

"Cái này" ngọn núi hồng bảo bối nguyên bản rất là hưng phấn, thế nhưng là đến một lần thế mà nhìn thấy con trai mình đùa nghịch là Song Phủ, đã cảm thấy rất là kỳ quái.

"Thiếu gia nói mình không thích hợp luyện kiếm, ta liền đùa nghịch mấy bộ binh khí cho hắn nhìn, không nghĩ tới lập tức đã đột phá!" Hạ An Hòa rất là vui mừng bật cười.

Cái này đình trệ một năm tu vi không thể vào bước, khẳng định rất khó chịu, thậm chí ngay cả ngọn núi hồng bảo bối cũng bắt đầu bối rối, thực sự không có cách nào mới nghĩ đến muốn đưa đi Tây Lăng viện.

Nhạc Bách Phi hiện tại ép không được kích động, còn thờ phỉ phò hưng phấn mà hô: "Cha, một vị tiên sinh nói ta không thích hợp dùng kiếm, ta thiên mệnh là búa, ta liền trở lại thử một chút, không nghĩ tới là thật!"

Lúc này ngọn núi hồng bảo bối cùng Lưu Đạo người đối mặt cười một tiếng, lúc này mới lên tiếng nói: "Lúc trước chúng ta liền nói đến ngươi sự tình, còn không nghĩ tới giải quyết như thế nào đây!"

"Vị tiên sinh này lại có thể một câu nói ra Thiên Cơ, không biết là người phương nào?" Lưu Đạo người rất là kinh ngạc hỏi.

Nhạc Bách Phi hơi hơi cắn răng, sau đó mới bắt đầu sẽ muốn: "Ta là tại Tây Lăng cửa sân đụng phải, nói là ném tiền hỏi đường, biết rõ Thiên Cơ."

Lưu Đạo người phốc một tiếng bật cười, "Hôm nay phụ thân ngươi nhắc lên Tây Lăng viện, ta nói đến ngoài phủ lộ trình nghe bách tính nghị luận âm ỉ."

"Nghị luận âm ỉ?" Nhạc Bách Phi mông một chút.

"Ném tiền hỏi đường, biết rõ Thiên Cơ, người này tên là Mạc bán tiên, muốn đi vào Tây Lăng viện làm lão sư, lại bị phát hiện không có chút nào tu vi, tại chỗ bị đá ra, hiện tại Trường Lăng bách tính đều đang nói cái này chuyện lý thú!" Lưu Đạo người cười hết lên.

Nhạc Bách Phi miệng hơi hơi mở ra, mở miệng nói: "Đúng là họ Mạc!"

Mấy cái người nhất thời một trận ngạc nhiên!

"Trường Lăng người đều đang chê cười?" Nhạc Bách Phi nhất thời nhăn lên mi đầu đến, sự việc vượt quá hắn dự liệu.

Ngọn núi hồng bảo bối hỏi: "Có phải hay không là trùng hợp?"

"Không, tuyệt đối với không phải trùng hợp!" Nhạc Bách Phi phản bác: "Cho hắn bùng dù người kia, ta nhìn tu vi so ta còn muốn cao!"

Một câu nói kia, ngược lại là gây nên bọn họ chú ý, nói rõ người này cũng không phải là giống Ngôn Truyền như vậy không chịu nổi.

"Cha, ta có thể đột phá, đồng thời tìm tới Song Phủ làm làm binh khí, vị này Mạc tiên sinh không thể bỏ qua công lao." Nhạc Bách Phi mở miệng nói.

Hạ An Hòa cũng nhìn ra, cũng không giống như là lung tung lập, này đôi búa đúng là thích hợp nhất binh khí, nếu không tu vi không có khả năng trực tiếp đột phá.

Hắn mở miệng nói: "Ta đề nghị, đem vị này Mạc tiên sinh mời vào trong phủ, dĩ nhiên này còn chưa tu hành, cái kia tiến vào Tây Lăng viện chắc là vì công pháp tu hành."

"Ừm, không sai! Ta Nhạc gia tuy nhiên cất giữ không có Tây Lăng viện phong phú, nhưng lại có thể giúp hắn một chút." Ngọn núi hồng BMW phía trên phân phó nói: "Người tới, đem vị này Mạc tiên sinh cho ta mời vào trong phủ, ta Nhạc mỗ người phải thật tốt cảm tạ hắn!"

Một vị tướng lĩnh ứng tiếng nói: "Mạt tướng lĩnh mệnh!"

Nhạc Bách Phi cho tới bây giờ ân oán rõ ràng, cái này có ân nhất định phải báo, chính mình buồn rầu sợ là tiến Tây Lăng viện cũng chưa chắc có thể giải quyết, bây giờ đã bị chi điểm, liền thiếu ân tình.

Hắn đề nghị: "Ta nhìn đi mời người muốn giống trồng khua chiêm, tốt nhất để Trường Lăng bách tính đều biết, đây là chúng ta Nhạc gia khách nhân."

Ngọn núi hồng bảo bối nhất thời cười rộ lên: "Được được được, theo ý ngươi!"

Lúc này, Mạc Trầm chính dẫn Tiết Nhuyễn Nhuyễn đi tại Trường Lăng trên đường cái.

Một vị kẻ chuyện tiên sinh, đang tỏ mặt hoành phi địa kẻ cố sự.

"Lại nói a, cái này họ Mạc, còn không tới kịp né tránh, liền bị Tây Lăng viện học sinh đánh ngã xuống đất."

Cái này nghe người đọc sách vậy một đám, đều đang nghe hôm nay phát sinh ở Tây Lăng viện chuyện lý thú.

Từ Thăng sắc mặt càng phát ra khó coi, hần mở miệng nói: "Đây không phải nói bậy loạn biên sao?"

Mạc Trầm cũng là hiểu rõ, cái này Trường Lăng mặc dù không có phát đạt truyền tin, thế nhưng là Tam Nhân Thành Hồ, tai miệng truyền lại, ngược lại dễ dàng khuếch đại từ, tạo ra sự thật.

Tiết Nhuyễn Nhuyễn cũng không chịu phục, nàng đập cái mũi đối với kẻ chuyện tiên sinh mắng: "Người nói bậy!"

Chung quanh nơi này người đều nhìn sang, chỉ gặp một cái mười hai mười ba tuổi tiểu cô nương chỉ kẻ chuyện tiên sinh, khí ục ục bộ đáng.

Kẻ chuyện tiên sinh đó cũng là chỉ nghe đồ sách, hần rất là không kiên nhẫn ngoác nói: "Vậy ta liền không nói!"

Lần này, dưới đáy nghe cố sự người coi như không nguyện ý.

Bọn họ có thể bắt kẻ có phải hay không là thật, chỉ cần thú vị, thì muốn tiếp tục nghe!

Ào ào ào một đám người khí thế hung hung địa trùng mắt Tiết Nhuyễn Nhuyễn.

Nàng tuy nhiên gan lớn, nhưng lúc này cũng bị dọa đến lui một bộ.

Mạc Trầm liền tiến lên dắt qua tay nàng, cười nói: "Lời đồn dừng ở trí giả, không cần thiết cùng bọn hần phân cao thấp."

Thanh âm hần mới ra, liền có người hô: "Nhìn, người kia giống như cũng là Mạc Trầm!"

Một viên đá dấy lên ngàn con sóng!

Cái này Tây Lăng viện nhập học thế nhưng là đại sự, đều nghe nói hôm nay yết bảng, thành công nhập học cửa nhà đều đang ăn mừng.

"Xuyt, nhỏ giọng một chút!"

"Sợ cái gì, hần cũng không phải người tu hành, còn dám hung ta?"

Tiết Nhuyễn Nhuyễn cái kia là tức giận, nắm tiểu khăn thiết còn kém xông đi lên đánh đám người này một hồi.

Khoan hãy nói, Tiết Nhuyễn Nhuyễn Tiên Thiên kinh mạch đã thông, trừ lượng cơm ăn kinh người bên ngoài, lực lượng cũng không thể coi thường, nếu không có Mạc Trầm cũng thông kinh mạch, thật đúng là kéo không được đứa nhỏ này.

Từ Thăng cũng không có tốt như vậy tính khí, hần trực tiếp giận lên liền đem người kia cho nắm chặt lên.

"Đừng đừng khác, đại hiệp tha mạng!"

Ào ào ào, lại có người hô to, "Đánh người á! Đánh người á!"

Trong lúc nhất thời đó là cả con đường đều náo nhiệt lên.

Đờ một ít người đều nghe nói hôm nay sự tình, cũng là không có gặp người, lúc này rốt cục nhìn thấy Mạc Trầm thân ảnh, liền bắt đầu một hồi đàm luận.

"Cũng là hần a!"

"Ta biết, tại Ngự Thị còn cho người tính qua quẻ, không nghĩ tới ăn gan báo, dám đi Tây Lăng viện lừa!"

Cái này một người nói một đằng, ngược lại là trực tiếp đem Mạc Trầm cho vây quanh làm con khi nhìn.

Lúc này người khoác khôi giáp ba mươi người Nhạc Gia Quân chính đi tại Trường Lăng trong hẻm nhỏ, Biện Hưng An đi vào Mạc Trầm phòng cũ từ, cái này sau khi nghe ngóng mới biết được Mạc Trầm gần đây dọn đi.

"Cám ơn bác gái, chúng ta đi!" Biện Hưng An vẫy tay một cái, liền dẫn binh hướng thành tây phương hướng đi đến.

Một màn này rơi vào lảng giềng đáy mắt, đó là nhao nhao ai thán không thôi.

"Khó trách dọn đi, xem ra chọc đại phiền toái!"

"Còn tốt dọn đi, ta nhìn nhân thân này chỉ không rõ, đắc tội Tây Lăng viện không ngừng, còn đắc tội Nhạc tướng quân!"

"Ai, không nghĩ tới a!"

"Tốt tốt một cái tiểu hỏa tử, không đi Chính đạo, cái này là xong!"

Biện Hưng An là tứ phẩm hầu hạ tướng quân, đi tại Trường Lăng phía trên phố xá sầm uất bên trong, các phương diện thám tử lập tức liền đem tin tức đi lên đưa.

Hắn lúc này xa xa nhìn thấy phía trước tụ một đám người, . liền chạy ra ngoài người qua đường hỏi: "Đây là chuyện gì?"

"Xem kịch đâu, nghe nói là họ Mạc bị vây đánh!"

Biện Hưng An nhất thời đó là một cái sốt ruột, sắc mặt đại biến, cái này nếu là Mạc Trầm xảy ra chuyện, hắn chịu tội khó thoát.

"Nhanh nhanh nhanh! Xua tan đám người!"

Cái này ra lệnh một tiếng, Nhạc Gia Quân hùng hùng hổ hổ liền hơi đi tới, bắt đầu vũ lực áp chế, đem bốn phía quần chúng dọa đến tránh ở một bên.

Bách tính đương nhiên nhận được đây là Nhạc Quân Hầu người, cái này Nhạc Gia Quân thu người tiêu chuẩn thấp nhất, đó chính là đã thông kinh mạch.

Cho nên cái này ba mươi người dễ dàng liền trấn áp lại tràng diện.

Mới vừa rồi bị Từ Thắng nắm chặt lên nam tử chỗ thùng mắg: "Đại nhân, mau đem cái này tên lừa đảo bắt."

"Đúng a!"

"Cũng là tên lừa đảo!"

Cái này có người ồn ào, đoàn người thì đều ồn ào.

"Im miệng!" Biện Hưng An nhưng biết những người dân này là cái gì tính nết, rất dễ dàng liền bị người châm ngòi thổi gió cho mang theo tới.

Hắn một tiếng gầm này, nhất thời đem tất cả mọi người trấn trụ.

Đây chính là theo sa trường phía trên phản chiến trở về tướng lĩnh, trong tay dính máu vô số, ai cũng không dám lơ mắg.

Nói chung chung quanh đều yên tĩnh, hắn mới mở miệng hỏi.

"Vị nào là Mạc tiên sinh!"

"Tại hạ Mạc Trầm, người là?" Mạc Trầm hơi kinh ngạc, hắn nhìn thấy đối phương khôi giáp trên có khắc một cái chữ Nhạc.

Cái này Trường Lăng họ Nhạc, có cái này bá lực cần phải cũng chỉ có Nhạc Quân Hầu người.

Biện Hưng An rất là khách khí cười nói: "Chúng ta Nhạc Quân Hầu đang muốn xin ngài đến phủ tụ lại đâu! Nói muốn cảm tạ ngài!"

Ào ào ào trong nháy mắt, bốn phía tất cả nghe được câu này người đều mắt tròn, tất cả đều là hai mắt trừng lớn, phảng phất nghe được cái gì khó có thể tin lời nói.

Từ Thắng trừng mắt cứng đờ, chấn kinh sau khi còn mang theo một tia kinh hãi!

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: 【 Nhạc Phủ 】 :

Cái này Trường Lăng đếm tới đếm lui, chính là như vậy một mảnh nhỏ địa.

Giờ phút này sét đánh giữa trời trong, mưa tạnh sau một canh giờ, đầy đường người.

Đoàn người đều còn tại nói chuyện phiếm, Mạc Trầm làm bộ người tu hành bị Tây Lăng viện đuổi ra ngoài tin tức truyền đến biết rõ trong cửa phủ.

Vệ Huyền Đồng chính gấp ngồi tại trong khuê phòng, nàng hơi hơi cắn răng, đáy lòng một trận lo lắng!

Hôm đó, tiên sinh giúp nàng giải đáp nghi hoặc.

Trở lại trong phủ, nàng liền dựa theo tiên sinh nói tới đi làm, vạn vạn không nghĩ đến, sự việc thật có chuyển hướng!

Hết thấy đều hướng tốt phương hướng đi phát triển, nàng còn chưa kịp lần nữa cảm tạ đối phương, đột nhiên toàn bộ Trường Lăng liền truyền ra Mạc Trầm tin tức.

Hiện tại cũng truyền ngôn nói Mạc Trầm là tên lừa đảo, giả Tây Lăng viện lão sư, còn bị Tây Lăng viện đuổi ra môn!

Thế nhưng là, nàng lại biết, vị tiên sinh kia là thật là có bản lĩnh!

Nàng nóng vội thời điểm, nha hoàn Tiểu Tinh vội vã gấp trở về, cao hứng bùng bùng cười nói: "Tiểu thư, là tin tức tốt!"

"Tin tức tốt gì?" Vệ Huyền Đồng nháy mắt, rất là muốn nghe.

"Nghe nói một đoàn bách tính đem hân vây quanh ở trong hẻm nhỏ!" Tiểu Tinh nếu có sự tình nói.

"A?" Vệ Huyền Đồng đều muốn khóc lên, cái này còn tin tức tốt?

"Tiểu thư người đừng nóng vội, sau đó a! Nhạc Gia Quân người đến, nói muốn tìm cái này Mạc Trầm!" Tiểu Tinh cười hi hi nói: "Có thể lợi hại, liền Nhạc Gia Quân đều tự thân xuất mã."

Vệ Huyền Đồng nhủ mày có chút bất mãn hỏi: "Cái này không phải tin tức tốt gì!"

Tiểu Tinh cái kia là cố ý treo tiểu thư khẩu vị, nàng lúc này mới cười nói: "Mọi người coi là Nhạc Gia Quân là người tới bắt, sau cùng biết kết quả đều mất trọn tròn!"

"Trên thực tế a! Bọn họ là đến mời người, mời Mạc tiên sinh đến trong phủ, phải thật tốt cảm tạ hân!"

Vệ Huyền Đồng sau khi nghe xong mới hô một hơi, trong đầu treo lên tảng đá lớn mới tính buông ra, lúc này mới cười mắng: "Người nhà đầu này, cố ý làm ta sợ đầu!"

Tiểu Tinh con người đảo một vòng suy đoán nói: "Tiểu thư, khả năng hân cho người nhà họ Nhạc cũng coi như một quẻ!"

"Có khả năng!" Vệ Huyền Đồng vỗ nhẹ ở ngực cười nói.

Thành Bắc.

Cơ hồ có thể nói, toàn bộ Trường Lăng lớn nhất yên ổn địa phương, không có bất kỳ người nào dám ở chỗ này quấy rối.

Bởi vì nơi này xuất nhập tất cả đều là lục phẩm trở lên quan viên.

"Nhạc thị môn phủ cái này bốn chữ lớn, là thánh thượng thân bút ban ơn." Biện Hưng An rất là tự hào giải thích nói.

Có thể nói, theo mấy chữ này, liền có thể biết Nhạc gia địa vị như thế nào.

Bọn họ tiến vào Nhạc Phủ, còn cần đi qua một cái ao hoa sen, cái này ao hoa sen cũng dị thường coi trọng, lại có hai loại cách đi.

Loại thứ nhất chính là đạp trên trên nước cộc gỗ mà đi, cái này cộc gỗ chỉ cần có chút thực sự sai chân, liền sẽ trượt chân rơi xuống nước.

Biện Hưng An cười nói: "Đây là người nhà họ Nhạc phải qua đường, thiếu gia tuổi nhỏ liền ở chỗ này ma luyện, thường xuyên ướt nhẹp chân."

Hân bạn tâm đến Mạc Trầm cũng không phải là người tu hành, liền dẫn Mạc Trầm vòng quanh bên cạnh tiểu đạo tiến lên.

Nhưng không ngờ, đi theo Mạc Trầm bên người tiểu cô nương cười ha ha đạp vào cộc gỗ.

"Cẩn thận một chút!" Biện Hưng An có chút nóng nảy địa hô.

Tiết Nhuyễn Nhuyễn cười đến đó là một cái vui vẻ, nàng chân đạp cộc gỗ như giẫm trên đất bằng, rất nhanh liền đi vào trong ao sen, ngồi xổm người xuống chỉ một đóa hoa sen hỏi: "Tiên sinh, người nhìn hoa này thật kỳ quái a!"

Biện Hưng An theo ánh mắt nhìn lại, nhất thời cười nói: "Đó là một đóa 64 cánh nhiều màu liên hoa."

Hắn ý cười không có tiếp tục bao lâu, liền cứng đờ, thần sắc càng ngưng trọng thêm!

Cái này

Tiểu cô nương này đi đến trong ao sen, nhưng mà thể mà liền giày đều không có dính nước! !

Hắn vừa rồi cũng không phải nói đùa, cái này ao hoa sen cọc gỗ là cố ý dùng để huấn luyện tiểu thiếu gia, lúc trước thiếu gia trở thành người tu hành sau còn luyện mấy tháng, mới có thể làm đến nước không chấm.

Thế nhưng là tiểu cô nương này, lúc này tuổi tác có điều mười hai mười ba, cũng còn chưa tu hành, cái này sao có thể!

Mạc Trầm cũng không hề để ý chi tiết này,

Hắn thấy đây hết thảy đều là trong dự liệu, thậm chí cảm thấy đến đương nhiên.

Biện Hưng An rất mau đưa chính mình kinh ngạc giấu ở, tiếp tục cười nói: "Chắc hẳn giờ phút này thiếu gia đã trong phủ chờ."

"Đến, đừng đi ném!" Mạc Trầm cười cho Tiết Nhuyễn Nhuyễn ngoắc nói.

Tiết Nhuyễn Nhuyễn đứng dậy, liền thân hình linh xảo thực sự ở trên cọc gỗ, nhẹ giẫm mấy bước liền nhảy ra ao hoa sen, cử động như vậy để Từ Thăng cũng ngỡ người.

Cái này giẫm cọc gỗ cũng không phải cái gì đơn giản sự tình, nếu không có có lâu dài huấn luyện, tuyệt không có khả năng như thể nhẹ nhõm.

Từ Thăng có chút ngạc nhiên nhìn lấy cái này cười đùa tí từng tiểu cô nương, khó trách thì liền Tây Lăng viện trưởng lão cũng tự mình thăm viếng đi thu đồ đệ, quả thật không tầm thường.

Hắn nhất thời một trận cười khở, không biết sao, tiểu cô nương nói không đến liền không đi!

Mấy người đi trên đường, nói chung một lát liền tới đến Nhạc Phủ đại sảnh.

Cái này đại sảnh chỗ hai bên trái phải đều có ba tấm màu nâu đỏ cái ghế, Mạc Trầm ngồi tại bên tay phải tấm thứ hai cái ghế, Tiết Nhuyễn Nhuyễn rất lợi hại tự giác ngồi tại tấm thứ ba trên ghế quơ hai chân.

Mà Từ Thăng thì là đứng sau lưng Mạc Trầm, hắn vô cùng rõ ràng chính mình là thân phận gì.

Dù là Mạc Trầm không có bất kỳ cái gì tu vi, nhưng cũng có thể trở thành Nhạc Phủ khách quý, đơn chỉ cần điểm này liền đáng giá hắn kính nể.

Rất nhanh liền có gia đình vì bọn họ rót trà, không phải thường khách khí nhiệt tình.

Nhạc Bách Phi từ cửa hông đi tới, đáy mắt mang cười, rất là tùy ý ngoắc để chung quanh gia đình lui ra.

Từ Thăng cả người đều ngỡ người, đây không phải tại Tây Lăng cửa sân đụng tới người trẻ tuổi kia?

Đây chính là công tử nhà họ Nhạc?

Nhạc Bách Phi cũng hơi kinh ngạc, hắn cho là mình xuất hiện, đối phương hội rất nhiệt tình mặt đất đến chào hỏi, hoặc là cảm thán nguyên lai mình là công tử nhà họ Nhạc.

Kết quả cũng không phải là như thế, Mạc Trầm xác thực kinh ngạc liếc hắn một cái, nhưng là hỏi câu nói đầu tiên lại là: "Cái này đã đột phá?"

Nhạc Bách Phi lắng một chút, nhất thời kinh hãi cười nói: "Không hổ là tính toán tường tận Thiên Cơ, tiên sinh hảo nhãn lực."

Từ Thăng đuôi lông mày chăm chú nhìn lại, hắn xác thực cũng cảm thấy đối phương khí tràng không giống nhau, thế nhưng là này nhìn ra đột phá?

Mạc Trầm có chút tự giễu cười nói: "Nhắc tới cũng xấu hổ, ta ngày đó nhìn Tây Lăng viện yết bảng, thông qua khảo hạch người trên cơ bản đều là lựa đi ra."

Nhạc Bách Phi bỗng nhiên sững sờ, việc này hắn trả thật không biết.

"Kết quả, sau cùng để một tên Trúc Cơ kính đệ tử chặn tại cửa ra vào, để cho ta đánh thắng mới đi vào bên trong." Mạc Trầm lắc đầu cười nói.

Nhạc Bách Phi có chút bất mãn địa nhíu mày: "Bọn họ cái này là cố ý khó xử tiên sinh người!"

"Cũng không hoàn toàn là như thế, có chừng người đối với ta không hài lòng." Mạc Trầm hiện tại cũng nghĩ rõ ràng.

Cái này Trúc Cơ cảnh người tu hành, cho dù là tiến vào trong quân, cũng là lãnh binh hơn vạn tướng lĩnh, loại người này dùng để giữ cửa, nhất định phải

đánh thắng mới có thể đi vào môn, xác thực quá phận hà khắc!

"Hừ, dù sao bọn họ khi dễ tiên sinh, ta thì không đi Tây Lăng viện!" Tiết Nhuyễn Nhuyễn một mặt không vui nói.

Nhạc Bách Phi nhất thời bật cười, vị tiểu cô nương này, khẩu khí cũng không nhỏ.

Mạc Trầm nhủ mảy lại lên, lúc ấy hẳn là tâm tình tốt mới chỉ đi tìm Nhạc Bách Phi, không nghĩ tới bởi vậy kết xuống duyên phận!

Hắn mở miệng nói: "Bất mãn ngươi nói, bây giờ ta theo Tây Lăng viện một vị trưởng lão đánh xuống đánh cược!"

"Đánh cược?" Nhạc Bách Phi có chút ngạc nhiên, cái này chuyện gì xảy ra!

"Ngày đó ta tiến về Tây Lăng viện, chính mình lựa chút người đệ trình bảng danh sách, kết quả những người này như ta nói, xác thực thông qua Tây Lăng viện khảo hạch, bởi vậy để chứng minh ánh mắt của ta." Mạc Trầm buồn bực vừa nói: "Thế nhưng là Nghiêm trưởng lão cảm thấy bất mãn, bây giờ đúng lúc vị này Nghiêm trưởng lão muốn thu năng làm đồ."

"Thu đồ đệ quá trình vừa vặn bị ta gặp, đứa nhỏ này biết ta tại Tây Lăng viện bị khinh bỉ, liền nói không đi!"

Nhạc Bách Phi cái này nghe xong chân tướng về sau, nhất thời cười vỗ cái ghế nói: "Tốt! Tốt! Tốt!"

Hắn cười hét lên: "Kể từ đó, cái này Tây Lăng viện ta cũng không đi!"

Bỗng nhiên một chút!

Lúc này đứng sau lưng Mạc Trầm Từ Thắng tâm lý nhắc lên sóng to gió lớn!

Từ Thắng biểu lộ có chút cương, lộ ra gian nan nụ cười, cái này ai có thể nghĩ tới, Tây Lăng viện loại này bách tính đoạt phá đa đầu đều muốn tranh nhau đi địa phương, giờ khắc này ở trong miệng vài người phảng phất không đáng giá nhắc tới.

Nhạc Bách Phi lập tức thì thích tiểu cô nương này tính khí, hắn cười nói: "Nếu là tiên sinh không ngại, liền tại nhà ta chọn một vốn công pháp tu hành!"

Cái này vừa nói, Từ Thắng càng là mắt tròn!

Mạc Trầm cũng là không khách khí, mình quả thật có cái nhu cầu này, hắn có chút do dự nói ra: "Ta muốn cho nàng không phải cũng chọn một Bản Tâm Pháp."

Không đợi Nhạc Bách Phi phản ứng, Mạc Trầm tiếp tục nói: "Nàng mười hai tuổi liền thông kinh mạch, cũng là tu hành kỳ tài."

Cái này Nhạc gia cất giữ công pháp, đương nhiên không có khả năng tùy tiện để ngoại nhân nhìn, Mạc Trầm có thể có tư cách này, nhưng tiểu cô nương chưa hẳn.

Nhạc Bách Phi có chút khó khăn, hắn mở miệng nói: "Ta phải cùng phụ thân thương lượng một phen."

Mạc Trầm nào từ nhất chuyển, chuyện này đúng là chính mình yêu cầu có chút nhiều.

Hắn linh cơ nhất động liền nhẹ cúi tại Nhạc Bách Phi bên tai nhỏ giọng nói một câu, thanh âm cực nhỏ, chỉ có linh đình mấy chữ.

Chợt, Nhạc Bách Phi cả người sắc mặt đại biến, đột nhiên đứng lên!

Nói chung một lát, hắn mới bình phục tốt chính mình tâm tình, . sau đó sâu hít vào khí nói: "Nếu như chuyện này là thật, ta Nhạc gia Tàng Thư Các hai vị có thể tùy ý chọn lựa công pháp!"

Nói xong, Nhạc Bách Phi liền vội vội vàng vàng rời đi!

Cái này trong đại đường còn sót lại ba người bọn họ, Từ Thắng rốt cục nhìn không được hỏi: "Tiên sinh đến cùng nói cái gì?"

Mạc Trầm lắc đầu, cũng không trả lời, loại chuyện này thuộc về bí mật, càng ít người biết càng tốt!

Hắn từ khi cho Lang Đồng Phủ giảng thuật Lý Quân Hầu chứng cứ phạm tội về sau, liền đối với tại trong triều cùng sáu đại Quân Hầu sự việc càng thêm đề tâm.

Dù sao trên thế giới không có không lọt gió tường, sớm muộn chính mình thăm vấn sự việc hội cho hấp thụ ánh sáng.

Nếu như có thể tiến vào Tây Lăng viện, ngược lại là có thể cho mình tăng thêm một số bảo hộ, bây giờ lại chỉ có thể lại tìm một cái chỗ dựa.

Đúng lúc, cái này Nhạc gia cùng Lý gia quan hệ rất vi diệu, mặc dù là vi thần cùng triều, thế nhưng là lập trường cũng không sai ngược lại.

Bây giờ mặc dù là Tam Tì làm chủ, thế nhưng là trong triều việc vật vãn, cùng rất nhiều chính sách, cũng đều là hai vị thừa tướng vì thiên tử phân ưu.

Nhạc gia chống đỡ lỗ thừa tướng, mà Lý gia chống đỡ kỹ thừa tướng, cả hai cơ hồ có thể nói là đối lập!

Loại này trong triều thế lực, thực là quyền lợi một loại quân thức, dù sao độc tài dễ dàng vong quốc.

Mà Mạc Trầm vừa rồi vụng trộm nói câu nói kia, bất quá là để lộ ra những gì mình biết quan trọng tình báo.

"Hình Phạt Ti đã nắm giữ Lý Quân Hầu chứng cứ phạm tội!"

Nói chung một lát, Nhạc Bách Phi liền lại xuất hiện tại mọi người đầy mắt, hần cười nói: "Mạc tiên sinh đi theo ta, phụ thân đáp ứng ngươi thỉnh cầu, cho vị tiểu cô nương này cũng chọn một vốn công pháp tu hành."

Mạc Trầm nửa cười đứng lên: "Vậy thì tốt rồi!"

Hần lời kéo Tiết Nhuyễn Nhuyễn tay nhỏ, theo Nhạc Bách Phi cước bộ đi tại sau lưng.

Từ Thăng hít vào một hơi, hần Phát Hiện tiếp xúc Mạc Trầm càng nhiều, liền càng nhìn không thấu, phảng phất bí mật một cái tiếp một cái.

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: 【 tu hành tâm pháp 】:

Ba người cước bộ đến đến sân vườn chỗ.

Nhạc Phủ Từ quân gia cười ha hả sờ lấy ria mép, liền dẫn bọn họ đi vào Tầng Thư Các.

Nhạc Bách Phi lời kéo Từ Thăng, đến đến sân vườn trong đình đánh cờ.

Hần nhìn lấy Mạc Trầm thân ảnh tiến vào Tầng Thư Các, lúc này mới đối lấy Từ Thăng hỏi: "Các hạ giống như người tu hành?"

Nguyên bản lấy Từ Thăng thân phận, trên cơ bản không có khả năng theo Nhạc Bách Phi bình khởi bình tọa, lúc này lại chấm Mạc Trầm ánh sáng, mới có thể cùng một chỗ đánh cờ.

Từ Thăng ngượng ngùng cười một tiếng: "Hai năm trước ta đến Thoát Phàm Kính cấp năm."

Nhạc Bách Phi mở miệng khích lệ nói: "Ta nhìn ngươi tuổi tác cảm thấy cũng không lớn, này thiên phú cũng không tệ!"

Hần ngược lại không phải có ý khen, có thể tại hai mươi tuổi tác đến Thoát Phàm Kính cấp năm, tại người đồng lứa bên trong tuyệt đối không có mấy cái.

Nói lên chuyện này, Từ Thăng không khỏi lộ ra cười thầm.

"Đáng tiếc, cái này hai năm qua đi, ta không chỉ có không có tiến bộ, vẫn còn rơi xuống cấp một."

Nhạc Bách Phi dĩ nhiên không phải thật nghĩ theo đối phương đánh cờ, đây là cha hần cho ý kiến.

Mạc Trầm có thể biết cơ mật như vậy tin tức, nói rõ lai lịch không đơn giản, cho nên để hần theo bên hông đánh, nhìn xem có thể hay không hỏi ra chút tình huống.

"Cái này. . . Chẳng lẽ lại là bị thương nặng?" Nhạc Bách Phi nghĩ một lát, cái này cảnh giới rút lui rất là hiếm thấy.

Từ Thăng cũng không có giấu diếm, liền thở dài một hơi.

"Ta chấm đánh bạc nghiện, nếu không phải Mạc tiên sinh, sợ là giờ phút này còn tại thành Nam sông bạc sống mơ mơ màng màng!"

Nhạc Bách Phi đuôi lông mày hơi nhú lên, hỏi: "Nói như thế nào lên?"

"Có thể là mệnh đi! Ta tại sông bạc thua bởi hấn, thậm chí còn ký khế ước bán thân." Từ Thắng có chút buồn cười nói: "Lại không nghĩ rằng, nhân họa đắc phúc."

Nhạc Bách Phi nhẹ giọng bật cười, "Nguyên lai là dạng này, khó trách ngươi cam nguyện cho một cái chưa Tu Hành Nhân bụng dù."

Nếu là lúc trước, Từ Thắng khả năng cũng là ý tưởng như vậy, chính mình thế nhưng là người tu hành, không thể lại kéo xuống mặt mũi này.

Nhưng là bây giờ, hấn ý nghĩ có rất lớn cải biến, bây giờ đó là cam tâm tình nguyện đi theo Mạc Trầm bên người.

Từ Thắng có chút ngại ngùng địa sờ sờ đầu, "Thực không dám giấu giếm, không nghĩ tới theo Mạc tiên sinh, ngược lại để mắt của ta giới khoáng đạt không ít."

Lời này để Nhạc Bách Phi hơi kinh ngạc, cười hỏi: "Ồ? Ngươi nói một chút!"

"Liên nói cái này Tây Lăng viện yết bảng đi, Mạc tiên sinh vừa xuất hiện, rất nhiều bách tính liền đều mở lời vãn an."

"..."

Từ Thắng chính đang đàm luận liên quan tới Mạc Trầm trên thân chuyện lý thú, nghe được Nhạc Bách Phi cười thờ dài: "Cái này so kể chuyện tiên sinh kể chuyện xưa, còn muốn thú vị."

...

Mạc Trầm lúc này ở trong Tàng Thư các quay trở ra, Từ quân gia chính ở bên cạnh giới thiệu với hấn.

"Đây là Linh Kiếm núi đến 《 phi sơn kiếm quyết 》, ngày đó Nhạc tướng quân xà thân cứu giúp Linh Kiếm núi thiếu chủ, Linh Kiếm núi các chủ lợi dụng kiếm quyết làm cảm tạ!"

Từ quân gia cười nói: "Đây là sáu đại kiếm quyết một trong, cho dù là Tây Lăng viện cũng không có giấu vốn!"

Mạc Trầm còn chưa nghĩ ra mình rốt cuộc luyện cái gì, chủ yếu là hấn thế giới quan bên trong, đối tu luyện không có một cái nào minh xác mục tiêu.

Mạc Trầm cúi đầu nhìn một chút Tiết Nhuyễn Nhuyễn, hỏi: "Thế nào?"

"Ngô " nâng lắc đầu bày tỏ không hứng thú.

Từ quân gia cảm khái không thôi, đây là không biết hàng vẫn là thật không nhìn trúng? Đây chính là 《 phi sơn kiếm quyết 》 a!

Bọn họ cước bộ đi đến một cái khác văn thư lưu trữ trên kệ, nguyên lai cái này tâm pháp khẩu quyết là giấu ở rất nhiều binh pháp thư tịch bên trong, cho dù là có người xông tới, cũng chưa chắc có thể tìm tới.

Từ quân gia tiếp tục giới thiệu: "Bản này, 《 oanh động chín quyền 》, thượng đẳng quyền pháp bí kíp."

"Bản này 《 Tĩnh Tâm Quyết 》, tuy nhiên lực sát thương không lớn, thế nhưng là tiến hành tu hành dễ dàng đột phá."

"Bản này 《 Thiên Cơ Phật quyền 》, chính là Thượng Cổ Phật Môn tu hành tâm pháp, có điều chỉ có nửa trước quyền, phần sau quyền nhất định phải đến Tông triều đi tìm"

Đừng đừng (*không dứt) giới thiệu một hồi.

Từ quân gia đó là cái trán lau mồ hôi, bực này bắt bẻ hấn đều suất chút nữa thì nhịn không được hỏi hai người,

Đến cùng muốn cái gì?

Đi tới đi tới, Tiết Nhuyễn Nhuyễn bỗng nhiên mở miệng nói: "Đúng, vừa rồi cái kia 《 Đại Phật Dao Phô 》."

"Ủm? Ngươi muốn cái kia vốn là a?" Từ quân gia buông lỏng một hơi, cuối cùng là giải quyết một cái.

Nhưng không ngờ, Tiết Nhuyễn Nhuyễn một mặt kỳ quái hỏi: "Không phải nói người xuất gia không giết chóc sao? Làm sao còn có Dao Phô?"

Mạc Trầm phốc một tiếng bật cười: "Vấn đề này ngược lại là hỏi ý tưởng bên trên."

Từ quân gia một trận xấu hổ, "Có thể là vì tự vệ đi!"

"Thôi, ta nhìn quyền kia 《 Cửu U quyết 》 không tệ!" Mạc Trầm đuôi lông mày nhăn lại, hỏi: "Chúng ta có thể mở ra thấy đến tột cùng sao?"

"Có thể!" Từ quân gia lát nữa lật một hồi, cuối cùng là đem quyền kia Cửu U quyết tìm ra tới.

Thực Mạc Trầm trong đầu nghĩ là cho tiểu cô nương này tìm một bản liên quan tới tuyệt tu hành tâm pháp, thế nhưng là đi dạo một vòng lại đều không có, hơi có thể đành đáng hẳn là bản này 《 Cửu U quyết 》.

"Hai vị, cái này 《 Cửu U quyết 》 chính là đỉnh cấp tâm pháp, nếu là muốn tu nên tâm pháp, các ngươi chỉ có thể vớ lấy phó bản, mà lại nhất định muốn giữ gìn kỹ, một khi truyền đi dễ dàng gây nên phiền phức!" Từ quân gia liên tục căn dặn.

Mạc Trầm lật ra bí kíp quét mắt một vòng, cái này Cửu U quyết thích hợp thể Hàn Nhân tu luyện.

Chính hẳn làm theo trở lại vị trí cũ, lật ra quyển kia 《 phi son kiếm quyết 》, hẳn đối kiếm thực ưa thích không rời.

Chỉ bất quá muốn mở mang tầm mắt, còn có hẳn cái gì thần kỳ công pháp.

Hiện tại quay đầu, vẫn là lựa chọn quyển kiếm quyết này, mà lại nghe Từ quân gia giới thiệu, cái này sáu đại kiếm quyết giống như rất lợi hại.

Từ quân gia nghiêm túc nói ra: "Cái này 《 phi son kiếm quyết 》, nếu là tiên sinh muốn tu luyện, chỉ có thể vớ lấy Top 3 quyển."

"Ồ?" Mạc Trầm đuôi lông mày nhú một cái.

"Không nói gạt ngươi, kiếm này quyết hết thầy có 9 quyển, Top 3 quyển tu hành đến Trúc Cơ Kỳ đỉnh phong, bên trong ba quyển có thể tu hành đến niết bàn kỳ đỉnh phong, sau ba quyển trực chỉ trường sinh!"

"Cái này sau ba quyển, chỉ có tiến về Linh Kiếm núi mới có thể thu hoạch được!"

"Đương nhiên, dù là như thế, cũng là cực kỳ hiếm có kiếm quyết, sáu đại kiếm quyết sở dĩ có thể xưng bá, liền là bởi vì công pháp có thể tu tới trường sinh, mà hẳn kiếm quyết lại không thể."

Từ quân gia đem bên trong chi tiết từ từ nói tới.

Mạc Trầm gật gù đầu, đặc biệt là "Trường sinh" hai chữ, với hẳn mà nói có đặc thù sức hấp dẫn.

Hắn suy nghĩ một lát liền ứng tiếng nói: "Vậy ta thì chọn cái này 《 phi son kiếm quyết 》, đúng, cái kia 《 vốn Cửu U quyết 》 có thể tu đến trường sinh sao?"

Từ quân gia một trận cười khò: "Nào có dễ dàng như vậy, Cửu U quyết vô cùng khó tu luyện, bây giờ Hình Phật Tì Tì Thủ hơi Cơ đại nhân, chính là tu được Cửu U quyết."

Mạc Trầm gật gù đầu, vậy thì phải, đã có tiền nhân dò đường, vẫn là hôm đó thấy nữ tử, hẳn có thể yên lòng.

Tồn một chút thời gian, đem 《 Cửu U quyết 》 hoàn chỉnh tâm pháp, cùng 《 phi son kiếm quyết 》 Top 3 quyển vờ xuống đến, Mạc Trầm liền dẫn Tiết Nhuyễn Nhuyễn đi ra Tầng Thứ Các.

Lúc này xa xa liền thấy Nhạc Bách Phi cùng Từ Thắng đang đánh cờ ván cờ.

Mạc Trầm đi qua, cái này quân cờ một đen một trắng, cái này là cờ vây, hẳn thấy không hiểu nhiều lắm.

Nhạc Bách Phi cười hỏi: "Tiên sinh có thể tìm được hài lòng công pháp?"

Mạc Trầm xoa xoa cái mũi, cười nói: "Nhìn hoa mắt, liền tùy ý chọn hai quyển."

Ba người rời đi trên đường...

Mạc Trầm để Từ Thắng hỗ trợ chuẩn bị Tiết Nhuyễn Nhuyễn Quán Linh được tài, Từ gia tài đại khí thô, cũng là không thiếu này một ngàn lượng bạc.

Trở về trên đường, còn có thể thường xuyên nghe được bên tai có xuất hiện chính mình tên.

Cảm thấy còn có người đang đàm luận chính mình.

Chỉ bất quá lúc này Mạc Trầm đã hoàn toàn không quan tâm, hẳn đây trong đầu muốn đều là trở về Quán Linh tu hành, chỉ có trở thành người tu hành, mới có thể có lực lượng nói chuyện.

Lại thêm chính mình tiết lộ cho Nhạc gia tin tức, rất có thể sẽ cho Hình Phật Tì áp lực, Trường Lăng chưa được mấy ngày an bình thời gian.

Hắn xuyên qua đường cái hẻm nhỏ, trở lại chính mình mới phòng.

Giờ phút này, hẳn đầu tiên là rửa cái mặt, sau đó ổn định lại tâm thần tỉ mỉ 《 phi son kiếm quyết 》

【 một kiếm phi son, nửa dặm tuyết rồi! 】

Những lời này là hẩn trích ra thời điểm, nhìn thấy một câu nét chữ, mà kiếm quyết là mưu đồ văn kết hợp tồn tại.

Trừ khẩu quyết bên ngoài, còn có thật nhiều huy kiếm động tác, cái này trích ra lên độ khó khăn rất cao.

Có điều văn lời là chính hẩn chép, muốn đều là Từ quân gia hỗ trợ chấp bút, ngược lại là họa rất sống động.

Giờ phút này, hẩn đại khái quen một lần phi sơn kiếm quyết nhập môn khẩu quyết, đây là một Bản Tâm Pháp cùng kiếm quyết hợp thành thể.

Có thể nói muốn đem phi sơn kiếm quyết tu thành, cả hai không thể thiếu một, có hỗ trợ lẫn nhau tác dụng.

Mạc Trầm cười ha ha xoa xoa tay, cái này nói đến chính mình cũng không tin, chính mình lại có cơ hội tu hành đồng thời còn muốn học kiếm quyết, ngày sau trọng kiếm giang hồ cảm thấy cũng không phải mộng.

Trong lòng của hẩn đầu một hồi đắc ý, sau đó bắt đầu chuẩn bị Quán Linh!

Hẩn bắt đầu nấu nước nóng, . sau đó căn cứ Quán Linh cách điều chế tiến hành điều phối, có cá biệt được tài là muốn cùng một chỗ đun sôi, còn hẩn thì ngâm tắm lúc dần dần.

Nói chung tổn hao hơn một canh giờ, mới tính đem những thứ này chuẩn bị kỹ càng.

Mạc Trầm giờ phút này cường ép ngăn chặn chính mình hưng phấn, sau đó mặc niệm Quán Linh khẩu quyết yếu lĩnh, cời sạch y phục ngâm vào thùng tắm!

Quán linh thể quan trọng ngay tại ở muốn mở ra toàn thân lỗ chân lông, sau đó hấp thu được tài bên trong chất dinh dưỡng, trực tiếp tụ thành linh khí.

Vì mở ra toàn thân lỗ chân lông, cho nên nhất định phải tại nước hơi hơi phồng tay thời điểm tiến vào.

Lúc này Mạc Trầm gắt gao cắn răng, nóng toàn thân phát run không ngừng, nếu không phải sợ hãi lãng phí cái này Quán Linh được tài, hẩn đều muốn theo trong thùng tắm đựng tới.

Loại đau nhức này bắt đầu chậm rãi biến mất, một mặt là nhiệt độ nước hạ xuống, một mặt khác là thân thể quen thuộc nhiệt độ.

Thông kinh mạch về sau, thân thể của hẩn tự nhiên muốn so trước kia cứng rắn được nhiều, phao trong bồn tắm bắt đầu dựa theo cách điều chế được tài.

Loại này thăm thăm mùi thơm ngát nghe nói có thể khiến người ta lại càng dễ tĩnh tâm tu luyện.

Chợt, Mạc Trầm liền bắt đầu hai mắt nhắm lại cảm thụ bên trong thân thể tình huống, nghe nói cái này ngâm đi ra linh khí hội bám vào da mình.

Hẩn cần đem linh khí theo da thịt hút nhập thể nội, sau đó tích lũy đủ nhiều linh khí, quán thông mỗi cái kinh mạch, mới xem như chánh thức quán linh thể thành công.

Mạc Trầm hai mắt nhắm lại sau bắt đầu cảm thụ thân thể mỗi một chỗ, khi hẩn thật vất vả cảm giác được cánh tay vị trí có một cỗ yếu ớt linh khí lúc, liền mừng rỡ bắt đầu Quán Linh.

Nhưng mà một giây sau, sắc mặt hẩn liền bắt đầu phát xanh, cái trán toát ra một trận mồ hôi lạnh.

Linh khí này nhập thể cảm giác, vậy mà như bị kim đâm đồng dạng đau, cũng chính là muốn thử qua bị vô số kim đâm đau đớn, mới có thể trở thành người tu hành.

Mạc Trầm mang trên mặt một vòng cười thảm, tu hành không dễ câu nói này, xem ra thật không phải chỉ là nói suông!

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 23: 【 quán linh thể 】 :

Đêm dài, không khí lộ ra một cỗ lạnh.

Trong hẻm nhỏ vết chân ít dần, xa xa còn có thể nghe được Người gác đêm gõ mõ cầm canh tiếng la: "Trời hanh vật khô, cẩn thận củi lửa."

Đến đêm khuya giờ Tý, trừ say hoa cửa lầu còn có thể nhìn thấy mấy cái thân ảnh, địa phương khác cơ bản đều yên tĩnh.

Nhưng mà trong phòng nhỏ, lại là đèn đuốc thông thấu, nhiệt độ so bên ngoài cao.

Mỗi một lần Quán Linh, đều giống như kim đâm, hán giờ phút này còn thật sự có chút bội phục những người tu hành kia, đặc biệt là Quán Linh thất bại mấy lần vẫn kiên trì, đây đúng là cần đại nghị lực người mới có thể bước đi.

Mỗi người đều có mình muốn tu hành lý do, mà Mạc Trầm cảm thấy mình không có lựa chọn nào khác, hán một nhất định phải trở thành người tu hành.

Về phần lý do?

Chẳng lẽ lại chính mình muốn cả một đời tại trong hẻm nhỏ bày quầy bán hàng xem bói, nhìn thấy tu vi cao người tu hành thì kẹp lấy cái mộng đi?

Hắn chán ghét loại cảm giác này, đặc biệt là Tây Lãng cửa sân bị chặn, chính mình quay đầu bước đi cảm giác.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua.

Mạc Trầm không biết mình đến cùng tự bao nhiêu linh khí, chỉ cảm thấy toàn thân đều bị vào đi, toàn bộ quá trình nói không nên lời gian nan.

Hắn bắt đầu ném thử đem các vị trí cơ thể linh khí rót vào mạch máu, theo huyết dịch lưu động, tự nhiên năng đầy đủ quán triệt toàn thân.

Đây là một lần lớn mật mạo hiểm, căn cứ Quán Linh khẩu quyết, hán nhất định phải chủ động điều động linh khí vờn quanh toàn thân.

Mà đem linh khí bám vào huyết dịch trên di động, hiển nhiên là mưu lợi tiến hành.

Cái này Quán Linh khẩu quyết yêu cầu, tự nhiên là có đạo lý, nhưng có thể sẽ cực hạn tại ngay sau đó bách tính đối với nhân thể nghiên cứu xâm nhập tình huống.

Mạc Trầm ném thử dùng vượt thời đại tu luyện phương thức, cái kia chính là đem linh khí trực tiếp rót vào huyết dịch, theo huyết dịch lưu động lớn nhất sau tiến nhập trái tim, từ đó tự phát hình thành tuần hoàn.

Một lát, huyết dịch của hắn bắt đầu ấm lên, mạch máu dấu vết vậy mà đỏ lộ ra da thịt, nếu là có người bên ngoài nhìn thấy, sợ là sẽ phải dọa đến trợn mắt hốc mồm!

Giờ phút này Mạc Trầm sống sờ sờ thành một cái nhân thể mạch máu góc đến ngọn, hán mỗi một điều mạch máu đều có thể thấy rõ ràng, toàn thân bắt đầu phát nhiệt.

Ban đầu vốn đã lạnh thấu Quán Linh tắm lại bị hắn một lần nữa tăng nhiệt độ, bắt đầu toát ra nhiệt khí!

Một màn này rất lợi hại khó giải thích, Mạc Trầm đại khái có thể hiểu được vì là năng lượng một loại chuyển đổi, nhiệt năng là một loại vô cùng phổ biến năng lượng thể.

Đại khái là huyết dịch vô pháp tiếp nhận cỡ này linh khí ẩn chứa bằng đại năng lực, cho nên thông qua phát nhiệt đến tiêu hao dư thừa năng lượng.

Nói đến có chút buồn cười, thực Mạc Trầm Sinh Vật Học cũng không phải là tốt như vậy, giờ phút này cũng tất cả đều là dựa vào đoán.

Nhưng mà bên trong thân thể nóng rực lại làm cho hắn tâm tình phi thường cao tăng, bởi vì huyết dịch chảy thông kinh mạch thời điểm, quả thật rót vào thân thể huyết vị.

Kể từ đó, liền có thể thoải mái mà quán thông toàn thân huyết vị.

Cái này quán linh thể là sao khó?

Quan trọng ở chỗ nhân thể có thật nhiều huyết vị, mà người mới học đối với linh khí lực không chế không mạnh, thường thường hao tổn thời gian quá nhiều, mà linh khí đã tiêu tán.

Giờ phút này, Mạc Trầm lại căn bản sẽ không có loại này lo lắng, hán lo lắng chỉ là linh khí quá nhiều rót vào trái tim, chính mình có thể hay không cho ăn bệ bụng?

Một khắc này, hán không khỏi lộ ra cười khở, nếu như chính mình Quán Linh chết mất, vậy liền làm trò cười!

Nói chung một lát, hán toàn thân kinh mạch toàn bộ đã thông!

Vào thời khắc ấy, hán ý thức được mỗi cái huyết vị nóng lên sau khi, cái gọi là đan điền bắt đầu hội tụ ra linh khí.

Cái này liền để hấn đại hi, đây chính là quán linh thể thành công dấu hiệu.

Cái này dân chúng tầm thường quán linh thể, tối thiểu nhất phải hao phí bốn năm canh giờ, mà Mạc Trầm lại một canh giờ không đến, dư thừa linh khí trừ tụ tập trong đan điền, cái kia chính là tiến vào trái tim.

Hắn bắt đầu hốt hoảng, bởi vì linh khí tiến vào trái tim về sau, hắn rõ ràng cảm giác được tim đập rộn lên!

Có loại cảm giác, chính mình muốn chết!

Loại cảm giác này đến rất lợi hại cấp tốc, lại vô cùng trực quan, giống là nhân loại giác quan thứ sáu.

Hắn bỗng nhiên một chút theo trong thùng tắm đứng lên, huyết dịch này bên trong ả chứa linh khí quá nhiều, như không cách nào phát tiết ra ngoài, toàn bộ rót vào trái tim, chỉ có một con đường chết!

Hắn xanh cả mặt,

Não tử xoay chuyển thật nhanh, như thế nào mới có thể đem linh khí bức ra bên trong thân thể?

Mạc Trầm đuôi lông mày đột nhiên nâng lên, liền trong nhà hậu viện nhặt được một cái nhánh cây, hắn một lần nữa trở lại trong phòng, liền nhanh chóng đọc qua quyển kia 《 phi sơn kiếm quyết 》

"Phi sơn kiếm quyết đệ nhất kiếm, Tầm Long Điểm Huyết!"

Trong đầu của hắn đem đệ nhất kiếm tư thế nhớ kỹ, liền bắt đầu bắt chước sử dụng, không nói trước tư thế như thế nào, muốn điều động linh khí theo bên trong thân thể bắn ra, đây mới là điểm mấu chốt.

Hắn bắt đầu mặc niệm kiếm quyết tâm pháp, giờ phút này liên quan đến sinh tử, hắn không kịp nhiều do dự.

Cho dù là nhiều hô hấp một giây, trong máu linh khí đều có thể sẽ trực tiếp chen bẻ yếu ớt trái tim!

Hắn bắt đầu đem nhánh cây xem như là kiếm, vung ra, một lần, hai lần, ba lần!

Động tác tuy nhiên cũng chưa tới vị, hắn cũng không dám nhiều dừng lại, lặp đi lặp lại ném thử!

Phi sơn kiếm quyết đệ nhất kiếm, thực là một bộ sáu chiêu, lấy "Đâm" làm trung tâm chiêu thức, chủ yếu đâm địch nhân mấy cái bộ vị mấu chốt, mấy cái này quan trọng bộ phận liền cùng một chỗ, liền có điểm giống Tầm Long Điểm Huyết.

Hắn bắt đầu mồ hôi đầm đìa, rõ ràng có thể cảm nhận được trái tim áp lực càng lúc càng lớn, hắn hô hấp càng ngày càng gấp rút.

Trong đầu trống rỗng, đây trong đầu đều là một kiếm này đâm ra đi, làm sao kéo theo Nội Thể linh khí.

Mạc Trầm cuối cùng cả người ngẩn ngơ, mới nghĩ rõ ràng thực quán thể lúc, khiến người ta không chế linh khí tiến huyết vị, cũng là đối với linh khí không chế một loại tập luyện.

Chỉ có đi qua tập luyện người mới có thể tốt hơn điều động linh khí, chính mình cái này hoàn toàn là đi bằng môn tà đạo, cho nên mới không hiểu như thế nào điều động.

Nghĩ tới đây, hắn nhất thời thì mắt tròn, có chút dờ khóc dờ cười cảm giác.

Cái này đường tắt đã đi, không có cách nào lát nữa.

Theo trái tim áp lực càng lúc càng lớn, đến thời khắc sống còn, Mạc Trầm gắt gao cắn răng, toàn thân nổi gân xanh!

Hắn ánh mắt rơi xuống trên mặt bàn cái kia thanh tiểu đoản đao, tiểu đao là hắn mua được gọt hoa quả, lúc này trong đầu của hắn suy nghĩ chuyện ngược lại là rất đơn giản.

Đã trong máu linh khí quá nhiều, vậy liền lấy máu!

Dù sao đều là một con đường chết, lấy ngựa chết làm ngựa sống, hắn nhện đầu dùng tiểu đoản đao trên ngón tay phía trên xoẹt một đao, nguyên bản thì sôi trào huyết dịch nhất thời chảy ra.

Hắn đem chảy ra huyết dịch tại tiểu đoản đao phía trên nhẹ nhàng một vòng, lại lần nữa sử xuất vừa rồi một kiếm kia.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, trong máu linh khí liền bị rút ra!

Một tiếng ầm vang!

Kiếm chỉ chỗ, vách tường sống sò sò vỡ ra!

Mạc Trầm lộ ra diện cuồng ý mừng, đây là kiếm quang, chính mình thể mà thật vung ra kiếm quang!

Hắn mừng rỡ sau khi, liền có lần nữa đâm ra mấy cái kiếm, huyết dịch này trong linh khí rất nhanh bị hấp huy sái hoàn tất, lúc này đột nhiên buông lỏng một hơi!

Bảo trụ mạng nhỏ!

Mạc Trầm là khó có thể ẩn tàng cuồng hỉ, không chỉ có sống sót, mà lại cũng kiến thức đến người tu hành đáng sợ!

Vậy mà cách không một kiếm, kiếm quang liền đem vách tường đánh ra vết rách, cái này nếu như là đánh vào trên thân người.

Đây nhất định da tróc thịt bong, phải biết đây chính là Cách Không Nhất Kích!

Nếu như phối hợp thêm kiếm nhận đâm vào, một kiếm kia đâm xuyên thân thể địch nhân cũng không phải việc khó!

Cả người hấp mới buông ra đến, nhìn lấy vách tường vỡ ra dấu vết, nhìn lấy cái kia như vậy thùng tẩm lớn, đây hết thấy giết mình dường như.

Hắn ngồi xếp bằng, bắt đầu dựa theo 《 phi sơn kiếm quyết 》 tu hành tâm pháp đến hoạt động động nơi đan điền linh khí.

Bởi vì đi đường tắt, hấp đối với linh khí điều động lực không chế rất kém cỏi.

Dẫn vào đêm khuya.

Hắn rốt cục thành công đem tâm pháp khẩu quyết vận hành, cái này tâm pháp khẩu quyết chủ yếu là tư nhuận mấy cái quan trọng huyết vị điểm, có lợi cho ngày sau phóng thích kiếm quyết lúc, phối hợp linh khí bạo phát!

Theo thời gian chuyển dời, Mạc Trầm còn chú ý tới một kiện vô cùng có thể lo sợ!

Đó chính là chính mình còn sót lại tại trong máu linh khí, cũng không hề hoàn toàn tiêu tán, tuy nhiên bị hấp phóng thích không ít, nhưng huyết dịch này vờn quanh toàn thân về sau, thể mà đem huyết vị phía trên một số linh khí cho hút đi.

Cái này thực cũng là một cái rất lợi hại đơn giản đạo lý, cái kia chính là cao nồng độ linh khí đụng phải thấp nồng độ linh khí, sẽ chủ động tiến hành một cái trung hòa.

Bởi vì trong máu ẩn chứa linh khí khá thấp, cho nên huyết vị lên linh khí sẽ tự động tan vào đi.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua.

Mạc Trầm cuối cùng một đêm chưa ngủ, hấp tại trắng đêm nghiên cứu linh khí này cùng huyết dịch ở giữa quan hệ.

Dựa theo tu hành yếu lĩnh, hấp có thể hấp thu thiên địa linh khí, sau đó tụ hợp vào đan điền, từ đó đề cao mình tu vi.

Có thể hỏi đề ở chỗ, hấp từ thiên địa hấp thu linh khí, không chỉ có muốn tụ hợp vào đan điền, còn cần uẩn dưỡng huyết mạch cùng trái tim.

Cái này liền yêu cầu hấp phải vào bước, chỉ có thể tổn hao so với thường nhân càng nhiều nỗ lực cùng thời gian!

Nói chung đến mặt trời mọc thời gian, ánh sáng mặt trời chiếu vào trong viện.

Hắn mới chậm rãi mở hai mắt ra, hấp đại khái làm một cái so sánh, cái kia chính là trong máu ẩn chứa linh khí, muốn so đan điền muốn nhiều gấp ba!

Ý vị này chính mình muốn so với thường nhân tu hành gian nan gấp ba. .

Mạc Trầm đem cái này hậu quả, tổng kết vì đi đường tắt trừng phạt, hấp dở khóc dở cười, chỉ có thể nói nhân quả báo ứng.

Đương nhiên, họa phúc tương y!

Cái này đồng dạng đại biểu cho, chính mình linh khí muốn so cùng cánh giới người muốn dồi dào, một ít cực kỳ tiêu hao linh khí kiếm pháp, khả năng người khác chỉ có thể sử dụng một lần.

Mà hấp lại có thể sử dụng bốn lần!

Mạc Trầm đem thùng tẩm thu thập xong, đứng tại trong đình viện hô hấp lấy không khí mới mẻ, lúc này mới về đến phòng ngồi xuống.

Một đêm chưa ngủ, lại không có bao nhiêu bối rối.

Đại khái người tu hành thật không dùng ngủ, hấp khỏe môi nhếch lên một vòng ý cười, đêm khuya không ngủ, khả năng thật sự là tu tiên!

Chỉ tiếc những thứ này trò cười lại tìm không thấy có thể chia sẻ bằng hữu, lớn nhất đại hi duyệt ngay tại ở chính mình theo một người bình thường, chính thức bước vào người tu hành cảnh giới.

Dù là chỉ là thấp nhất Thoát Phạm Kính cấp một, cũng là không thể coi thường tồn tại.

Hắn hít sâu một hơi, cái này cảnh giới đề bạt mang đến chỗ tốt có thể không chỉ như vậy!

Hắn rõ ràng cảm giác được chính mình thần thức trở nên càng thêm cường đại, trước kia thần thức chỉ có thể kéo dài đến thân thể bên ngoài một mét trong vòng.

Giờ phút này lại có thể từ nơi này đầu đến đầu kia, hắn đánh giá có ba mét khoảng cách.

Máu chốt nhất đúng, có phải không đại biểu cho chính mình có thể nhìn trộm Trúc Cơ cảnh người tu hành tin tức?

Hắn càng nghĩ tâm tình càng là kích động, liền lại rửa cái mặt, đẩy ra phòng đại môn đi ra ngoài.

Ngoài cửa cái này hẻm nhỏ vẫn là ban đầu bộ dáng như vậy, thế nhưng là hắn lại đã không phải là hôm qua hắn.

Hắn giờ phút này cước bộ, không tự chủ được đi vào một nhà cửa hàng binh khí.

Thần binh lợi khí mình hiện tại không cần đến, nhưng một thanh tiện tay hảo kiếm, ắt không thể thiếu! !

Hắn đi vào cửa hàng hô tiếng thứ nhất chính là: "Lão bản, ta muốn một thanh kiếm!"

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: 【 vào triều 】 :

Cửa hàng binh khí, sắp xếp đủ loại kiểu dáng binh khí.

Lúc này trong tiệm đầu trống rỗng, chỉ có Mạc Trầm đi tới, lão bản đi tới sau liền đánh giá Mạc Trầm.

"Lão bản, ta muốn tìm một tiện tay lợi kiếm!" Mạc Trầm mở miệng nói.

Cửa hàng lão bản Phan Nhạc Thiên nhất thời mở miệng cười nói: "Vậy ngươi liền đến đối địa phương, chúng ta kiếm này là Trường Lăng tốt nhất."

Hoàng Bà bán dưa mè khen mè dài đuôi, Mạc Trầm vẫn thật là không phân biệt được những binh khí này tốt xấu!

Nhưng không ngờ, cửa hàng này lão bản Phan Nhạc Thiên đi tới giới thiệu trong tiệm đầu binh khí lúc, Mạc Trầm mặt thì lau một chút hắc.

"Vị khách quan kia, ngươi nhìn chuỗi này Long Văn Kiếm, đã" Phan Nhạc Thiên bỗng nhiên sững sờ một chút, bởi vì khách nhân biểu lộ không thích hợp.

Mạc Trầm lúc này tinh thần đều tập trung trong đầu cái kia màu nâu vàng đồng trên giấy, bên trong chữ để hắn hít vào một hơi.

【 xuất thân: Phan Nhạc Thiên, 42 tuổi tròn, Lâm Đông người 】

【 kinh lịch: Trước kia phiêu bạt biên cương, chiến loạn binh định gót theo ân nhân vào ở Trường Lăng, phụ trách quản lý cửa hàng binh khí, vì Thanh Từ Đường thu thập tình báo 】

【 tu vi: Không 】

【 hung cát: Hôm nay Đại Hung, cử tử nhất sinh 】

Đề Mạc Trầm giật mình, đương nhiên là cử tử nhất sinh, mà lại cái này đến tiếp sau còn có hung cát nội dung cặn kẽ, không ai từng nghĩ tới, cái này bán binh khí cửa hàng lão bản, vậy mà cũng là Thanh Từ Đường người.

Có thể thấy được Thanh Tử Đường thế lực khủng bố cỡ nào!

Mạc Trầm định không xuống tâm đến, mình cùng đối phương ở lâu một giây, đều có thể sẽ gặp phải liên lụy.

Hắn quả quyết khoát tay nói: "Hôm nay còn có chút việc gấp, ta ngày khác trở lại!"

Nói xong, cũng không để ý đến lão bản giữ lại liền đi ra cửa hàng, bước chân hắn mới vừa đi ra một khoảng cách, liền cảm giác cái này phở lớn ngổ ngỗ bên trong lộ ra một cỗ áp lực bầu không khí.

Lúc này hai cái nha dịch vội vàng đi qua

"Nghe nói tối hôm qua, lễ bộ thượng thư chú ý ý chí kiên định bị Thần Thiên Ti người giam!"

Cái này mặc dù chỉ là một câu, lại làm cho Mạc Trầm sừng sốt, xem ra cái này Trường Lăng là sắp biến thiên!

Hắn không biết lễ bộ thượng thư là ai người, thế nhưng là hắn biết cái này quan chức vị khẳng định không nhỏ, lại phối hợp thêm cửa hàng binh khí lão bản hung cát, hắn biết chắc là Thanh Tử Đường muốn xuất sự tình!

Trong cung đình, rất nhiều mệnh quan Triều Đình luận âm ỉ.

Thân là bách quan đứng đầu kỷ thừa tướng rất là bất mãn mở miệng nói: "Chính tam phẩm quan viên, nói bắt thì bắt, một cái lý do đều không có!"

"Đúng a, cái này Thần Thiên Ti cũng quá càn rỡ!"

"Ta nhìn a, bọn họ là quá lâu không có động tĩnh, muốn làm ra chút chuyện đến!"

Triều này bên trong phân giúp kết phái, đoàn người đều lòng dạ biết rõ, lễ bộ thượng thư là kỷ Thiên Lộc người, đoàn người đều biết.

Phách lối như vậy, lý do cũng không cho thì bắt người, tại rất nhiều trong mắt người, cái kia chính là đánh kỷ thừa tướng mặt.

Lúc này thánh thượng còn chưa hiện thân, trong triều liền tranh cãi ngất trời.

Một đạo tiếng cười từ phía sau truyền tới, cả kinh mọi người nhất thời ngậm miệng không nói.

"Lão Kỷ, nhìn người gấp, không có chứng cứ Tam Ti không sẽ động thủ!"

Người nói chuyện này, cũng là Chính Nhất Phẩm thừa tướng chức vụ lỗ Kinh Vi!

Mà đi tại lỗ thừa tướng sau lưng đương nhiên còn có một đám quan viên, tất cả đều là thuộc về hắn phe phái người, cố ý trên đường hỏi thăm rõ ràng, đợi chút nữa thống nhất đường kính.

Kỷ thừa tướng phản bác: "Có chứng cứ thì sớm đi lấy ra, nghiêm hình bức cung chứng cứ, ta cái này mặt mo xé rách, cũng phải tìm bọn họ Tam Ti hỏi cho ra nhẽ."

Hắn như vậy cứng rắn tức cũng không được không có đạo lý, tuy nhiên quan viên đều phải phối hợp Tam Ti chấp pháp, thế nhưng là không có chứng cứ thì bắt người, điều này hiển nhiên không chiếm ý!

Nhưng vào lúc này, lại là một thanh âm truyền tới, hơn nữa còn là thanh tịnh giọng nữ!

"Vậy người muốn hỏi cái gì? Cứ hỏi!"

Vi Cơ nện bước cước bộ theo cung đình bên ngoài đi tới, làm Hình Phật Ti Ti Thủ, Vi Cơ cũng thuộc về Chính Nhất Phẩm quan viên, hơn nữa còn có đặc biệt ban ơn quyền hạn.

Cho nên nàng vừa xuất hiện, bách quan liền nhao nhao chấp tay khom lưng vấn an.

"Hạ quan gặp qua hơi Ti Thủ!"

"Gặp qua Ti Thủ!"

Thì liền lúc trước mắng Thần Thiên Ti quan viên, giờ phút này cũng là một mặt ý cười, hoàn toàn nhìn không ra bọn họ có bất kỳ bất mãn!

"Khụ khụ!" Kỷ thừa tướng hắng giọng, vạn vạn không nghĩ đến, nhắc Tào Tháo Tào Tháo liền đến.

"Ti Thủ, ta nói là Thần Thiên Ti, lại không phải là các người Hình Phật Ti!" Kỷ thừa tướng mặt dày nói: "Hình Phật Ti làm việc, coi trọng chứng cứ, mà Thần Thiên Ti làm việc, luôn luôn không giảng đạo lý."

"Tam Ti tồn tại ý nghĩa là phân quyền quân thúc, nếu có người lạm dụng quyền lực, tự nhiên sẽ có hắn ti người giám sát." Vi Cơ lạnh nhạt giải thích nói.

Kỷ thừa tướng mỉm cười: "Cái kia ta đương nhiên tin được hơi Tí Thủ!"

Thiên hạ này, từ trước đến nay là cường giả vi tôn, cho dù là đứng tại quyền lực đỉnh phong người, cũng nhất định phải cho Vi Cơ mặt mũi này.

Rất đơn giản, bởi vì Vi Cơ là Đại Cung trong triều, tu vi cao nhất một trong mấy người, chỉ là điểm này, liền không ai dám khinh thị nàng!

Rất nhiều người đều nghĩ được có một trận mưa to muốn tới

Bởi vì Hình Phật Tí người nhìn chăm chăm vào lễ bộ thượng thư án kiện, lập tức sẽ có tiến triển thời điểm, bị Thần Thiên Tí người đoạt động thủ trước.

Này mới khiến Vi Cơ kim nén không được, có điều nàng rất nhanh liền tìm tới đáp án!

Lúc này, tiếng âm ỹ âm chậm rãi yên tĩnh.

Nơi xa!

Một vị ngồi tại trên xe lăn lão nhân gia chậm rãi bị đẩy đi tới, mà đứng tại lão nhân gia bên cạnh người trẻ tuổi, chính là cái này Đại Cung vương triều bệ hạ!

Ào ào ào cả đám bắt đầu cúi đầu, âm thanh hô: "Bái kiến bệ hạ!"

Thì liền Vi Cơ cũng nhất định phải cúi đầu, đây là quy củ, dù là cái này chương quản thiên hạ bệ hạ, chỉ có 17 tuổi tròn!

Tiền Đế họ Trương, mà đương kim thánh thượng tên là Hồng Thiên!

Trương Hồng Thiên mỉm cười, khoát tay nói: "Chúng ái khanh bình thân, hôm nay khó được Từ Lão đến vào triều, ta liền cùng hân trò chuyện một chút chú ý ý chí kiên định sự việc!"

Nói xong, người mặc long bào Trương Hồng Thiên cười ngồi vào long ỷ, cái này liền bắt đầu thăng triều!

Lúc này dưới đây quan viên phân biệt đứng bốn sắp xếp, quan văn đứng hai bên, quan võ đứng ở giữa, mà hai vị thừa tướng đều thuộc về quan văn, các trạm một bên.

Kỷ thừa tướng đuôi lông mày nhăn lại, thần sắc có chút khẩn trương, vị này Thần Thiên Tí lão nhân gia năm năm không có vào triều sớm, hôm nay thế mà tới.

Lão nhân gia này cũng không bình thường, lúc trước Tiền Đế lập thái tử, "Hồng Thiên" hai chữ chính là hân lấy, có thể thấy được sức ảnh hưởng.

Lỗ thừa tướng hơi hơi chấp tay nói: "Ta đề nghị để kỷ thừa tướng phát biểu kiến giải, hân cảm thấy nói ra suy nghĩ của mình!"

"Được, vậy liền kỷ thừa tướng trước tiên nói!" Trương Hồng Thiên rất là tùy ý cười nói.

Kỷ Thiên Lộc thật sâu nhú mày, nhìn liếc một chút chính mình lão đối thủ, sau đó liền bắt đầu nói ra: "Ta cảm thấy cái này cùng trật tự có quan hệ, Tam Tí chính là ta vương triều đặc thù nhất tồn tại, nhưng cũng cần phải làm dựa theo pháp lệnh làm việc."

"Cho nên người là cảm thấy, không có chứng cứ trực tiếp bắt người, không tốt đúng không?" Trương Hồng Thiên cười khoát khoát tay: "Ta có thể hiểu được người lập trường, chú ý ý chí kiên định là người một tay đề bạt lên người."

Cái này nói chuyện, kỷ Thiên Lộc thì càng khẩn trương, hân chính gấp muốn giải thích, thế nhưng là bị Trương Hồng Thiên cắt đứt.

Trương Hồng Thiên nhẹ giọng cười nói: "Hôm nay, chú ý ý chí kiên định ăn hối lộ trái pháp luật, chuyên dùng quyền hạn chứng cứ, là Từ Lão tự mình giao cho ta."

"Mặc dù là muốn một chút, nhưng chứng cứ vô cùng xác thực, chuyện này người thì không cần lo lắng!"

Cái này vừa nói, kỷ Thiên Lộc cả người đều ngốc xuống tới, làm sao có thể!

Chứng cứ vô cùng xác thực?

Chỉ là bằng vào quyển kia sổ sách, căn bản không đủ định tội, lại lại quan tam phẩm viên, còn không đến mức để từ lão nhân gia tự mình ra mặt.

Chẳng lẽ lại là

Nghĩ tới đây, kỷ Thiên Lộc hơi hơi tâm lý trầm xuống, tâm loạn như ma!

"Hôm nay, ta muốn trọng điểm tuyên bố một sự kiện!"

Bỗng nhiên, tất cả mọi người ngẩng đầu, cái này cái trẻ tuổi thánh thượng, khó được lộ ra một tia ngưng trọng biểu lộ.

"Sáu đại Quân Hầu, chính là Tiên Đế ban thưởng, nhưng hôm nay lại phát hiện là báo cáo sai quân tình, sử dụng quyền hạn ức hiếp bách tính, vì chính mình kiểm soát!"

Lời nói đến nơi đây, không ít người đều sắc mặt đại biến, thế mà dính đến Quân Hầu!

Kỷ Thiên Lộc không thể nghĩ đến, sự việc mới vừa lộ ra manh mối, thánh thượng liền muốn giải quyết dứt khoát!

"Lý gôm, Lý Quân Hầu nhiều lần lập hư giả quân tình, nên sự tình đã thẩm tra, sử dụng quyền lực một mình kiểm soát, Thanh Từ Đường chính là hấn tại Đại Cương tin tức liên, có chuẩn xác chứng cứ cho thấy, mấy ngày trước đây cùng Tổng triều giao chiến biên cảnh quân đội lương thảo bị cướp, tiền tuyến tiếp tế không đủ, là Thanh Từ Đường để lộ bí mật."

Soạt lập tức, tất cả mọi người mộng!

Trong chớp nhoáng này cái lên bán nước tội danh, cũng liền căn bản không ai dám đứng ra nói chuyện!

Kỷ Thiên Lộc cũng mất trọn tròn, hấn khó có thể tin nhìn một chút ngồi tại trên xe lăn từ lão nhân gia, giờ phút này Từ Lão cái kia tràn đầy nếp nhăn trên mặt lại là gạt ra một vòng ý cười, vừa vận cũng nhìn lấy hấn!

Trong lòng của hấn đầu giật mình, thậm chí cước bộ đều có chút đứng không vững, lắc lắc thân thể.

"Từ trăm phúc, Lưu Đức trung, hai vị tướng quân phụ trách không chế Trường Lăng cục diện, cùng hiệp trợ Tam Tỉ phá án!" Trương Hồng Thiên phân phó nói.

Lúc này hướng lên trên hai vị theo nhất phẩm tướng quân ứng thanh hô: "Thuộc hạ lĩnh mệnh!"

Loại này trọng yếu quyết định biện pháp, vốn hấn nên nghĩ sâu tính kỹ, giờ phút này lại phi thường đột nhiên, khiến người ta vội vàng không kịp chuẩn bị!

Rất nhiều thể hệ trước quan viên, đều biết đây là cái gì tình huống, bệ hạ có thể có phách lực như thế, tất nhiên là đến đến ông lão đồng ý, hoặc là đây vốn chính là lão nhân gia ý kiến.

Quen thuộc Từ Lão tác phong người đều biết, hấn xưa nay không cho địch nhân thờ dốt cơ hội, đều là giải quyết dứt khoát, thậm chí chém trước tâu sau, liền Tiên Đế đều không làm gì được hấn.

Mỗi người đứng góc độ không giống nhau, đối đãi sự việc tự nhiên là không giống nhau.

Vì Cơ giờ phút này chân mày hơi nhíu lại, dưới cái nhìn của nàng, lão nhân gia là tại vì Từ Thiệu Dương trải đường, Thanh Từ Đường sự việc vốn chính là một cái công khai bí mật.

Mà lập hư giả quân tình, nàng đã ngoắc điều tra, nhưng lật đổ một cái đã từng lập xuống qua công lao hấn mã Quân Hầu, còn chưa đủ lý do.

Diệt trừ một vị Quân Hầu, là cần một cái lý do!

Mà lão nhân gia này ngược lại là dứt khoát, trực tiếp cái lên bán nước tội danh, kể từ đó, liền có lý do chính đáng.

Vì Cơ hít sâu một hơi, nếu như Hình Phạt Tỉ tiến triển có thể nhanh một chút, có lẽ quyền chủ động thì ở trong tay chính mình.

Lúc này, cái kia vị diện Yong-hwa ái lão nhân gia, chỉ là nhẹ nhàng liếc nhìn nàng một cái, sau đó cười nói: "Người muốn quá nhiều, động tác tự nhiên là chậm."

Có lẽ người bên ngoài không hiểu, nhưng hai người đều biết cái này nghĩ quá nhiều chỉ là cái gì!

Bãi triều thời điểm, Trương Hồng Thiên đẩy lão nhân gia xe lăn đi trong cung trong hoa viên.

"Khụ khụ!"

Lão nhân gia hơi một ho khan, . liền nôn một tay lụa máu!

Hấn khẽ cười nói: "Ta sợ là chóng đỡ không mấy năm!"

Trương Hồng Thiên có chút nóng nảy, muốn đưa tay la lên thái y, lại bị lão nhân gia cự tuyệt.

"Người đều có mệnh, mệnh ta đến!" Hấn cảm thán nói.

"Có thể đúng vậy a, còn có thật nhiều người, rất nhiều việc không bỏ xuống được!"

Trương Hồng Thiên không nói gì chỉ là nghe lão nhân gia một mực đang lải nhải, trước kia lão nhân gia ưa thích nói lúc tuổi còn trẻ chuyện lý thú, bây giờ

lại bắt đầu an bài hậu sự.

"Người phải nhớ kỹ, đường hồ không đường sỏi!"

"Mới đầu, ta là muốn cho Từ Thiệu Dương tiếp nhận ta vị trí, đáng tiếc thời gian không kịp."

Lúc này, Trương Hồng Thiên lại bắt đầu nói: "Ta không cho rằng có ai có thể thay thế ngài vị trí!"

Lão nhân gia cười rộ lên, cười đến rất vui vẻ!

"Đúng, gần đây ta phái người đi tìm một số tỉnh chọn trà Long Tĩnh, cái này liền phái người cho Từ Lão trong phủ đưa đi!"

Lão nhân gia rất là vui mừng gật đầu, đứa nhỏ này có thể cố tình là tốt!

Trương Hồng Thiên nhếch miệng cười nói, "Ta biết Từ Lão thích uống Trường Lăng nhà kia trà quán trà, ta đều là từ nơi đó chọn."

"Bất quá ta ngược lại là nghe nói một kiện chuyện lý thú!"

"Ủm? Người nói?" Lão nhân gia cười mặt hỏi.

Trương Hồng Thiên bắt đầu nói ra: "Ngài trước kia thường xuyên đi cái kia uống trà, lão bản kia còn nhớ rõ ngài, lão bản nói, gần nhất một cái tuổi trẻ tiểu tử, theo ngài trước kia đặc biệt giống, uống trà thời điểm ánh mắt rất lợi hại cô tịch, cũng thường xuyên một người đi uống trà."

Lão nhân gia nhếch miệng mỉm cười, một số nhớ lại hiển hiện trong đầu.

"Người kia họ Mạc, còn nói mình có thể nhìn lên thiên cơ, tính toán nhân mạng!"

Lão nhân gia biểu lộ bỗng nhiên cương xuống tới, tròng mắt hơi hơi phóng đại, cái kia thâm thúy con mắt cảm thấy thấy cái gì không thể tưởng tượng sự việc.

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: 【 Thanh Phong Từ Lai 】 :

Hôm nay trời trong gió nhẹ.

Nhưng cũng không ngờ tới, bỗng nhiên ở giữa toàn bộ Trường Lăng đều rối loạn lên.

Đi đây đường quan binh giống như là thổi qua đến một trận gió, thổi đến trên đường phố quán nhỏ hoàn toàn không thấy, tất cả mọi người nom nớp lo sợ giấu đi.

Mạc Trầm giờ phút này đang ở nhà bên trong uống trà, trà này làm sao phao giống như đều không đúng vị.

"Mạc tiên sinh, có đại sự muốn phát sinh!"

Từ Thăng ôm hai bồn hoa cỏ vội vàng vàng chạy vào, sau đó đem bồn hoa để lên bàn, sốt ruột nói: "Hôm nay tốt nhiều quan binh tại Trường Lăng phố lớn ngõ nhỏ bắt người."

"Mà lại, Thanh Từ Đường thế mà bị quan phủ cho vây quanh!"

Từ Thăng rất là khiếp sợ nói ra: "Đó là Thanh Từ Đường a! Phía sau đại nhân vật có thể muốn rơi đài!"

Nguyên bản, Từ Thăng coi là phát sinh loại sự tình này, Mạc Trầm vô luận như thế nào đều biết biểu hiện kinh ngạc, hoặc là hội cảm thấy hứng thú vô cùng địa hỏi ý kiến hỏi mình!

Thế nhưng là, hần một giây sau lại ngốc mất!

"Ừm, Thanh Từ Đường muốn xong!" Mạc Trầm phảng phất đương nhiên tiếp tục thưởng thức trà, còn nhúu mày lại nói ra: "Cái này pha trà cũng quá coi trọng, không biết trà quán là thế nào phao."

Từ Thăng thật sự là dở khóc dở cười, cái này rõ ràng là có đại sự muốn phát sinh, liên quan đến Trường Lăng mỗi người, thế nhưng là tiên sinh lại bình tĩnh như thế.

Lúc này còn tại phản nản xông trà không đúng vị!

Bất quá, Từ Thăng càng để ý là phía trước câu nói kia, lúc này mới hỏi: "Tiên sinh đã sớm biết? Thanh Từ Đường muốn xuất sự tình?"

"Không tính sớm, hôm nay ta chuẩn bị đi bình khí cửa hàng vào tay một thanh tiện tay hảo kiếm, đúng lúc cái kia cửa hàng lão bản là Thanh Từ Đường thám tử, ta xem hần manh mối biến thành màu đen, liền biết rõ hần hôm nay cứu tử nhất sinh!" Mạc Trầm cười nhạt địa chậm rãi kể lại.

Từ Thăng có chút lúng túng gãi đầu một cái, xem ra tiên sinh thật đúng là sớm biết.

Hần có chút bất đắc dĩ, sau đó đem trên mặt bàn chậu hoa ôm nhập đình viện chỗ, khẳng định là có đại sự muốn phát sinh, nhưng cũng không phải hần đẳng cấp này có thể quan tâm.

Mạc Trầm đương nhiên kinh ngạc, hần kinh ngạc là Hình Phạt Ti động thủ tốc độ cùng cường độ, hần coi là hội ban đêm vô thanh vô tức tiến hành.

Lại không nghĩ rằng, lại là quang minh chính đại bắt.

Có khả năng hay không, là mình nói với Nhạc gia chuyện này, cho nên hành động trực tiếp sớm?

Mạc Trầm buồn cười lắc đầu, nếu thật là dạng này, mình ngược lại là thành nhân vật máu chốt!

Hần sở dĩ này đều không đi, về nhà uống trà, đương nhiên là tài liệu đi ra bên ngoài gió giục mây vùn, hần đặc biệt ưa thích ý cảnh như thế này, nhàn nhàn nhìn đình tiền hoa nở hoa tàn, trông về phía xa chân trời mây cuốn mây bay.

Từ Thăng đem bồn hoa hoa cỏ sắp xếp cẩn thận, về đến đại sảnh bên trong ngồi xuống, hần bây giờ không đi sông bạc, nhưng cũng không đi Tây Lăng viện, liền đi theo Mạc Trầm bên người xử lý tạp vật.

Hần cười nói: "Đúng, tiên sinh, Tiết cô nương quán thẻ Linh được ta đã chuẩn bị kỹ càng!"

Mạc Trầm gật gật đầu, sau đó mở miệng nói: "Các loại lần này phong ba đi qua, người liền đi tham quân đi!"

Từ Thăng đột nhiên sững sờ, ngạc nhiên nói: "Tham quân?"

Còn nhớ rõ Mạc Trầm lần thứ nhất gặp Từ Thăng lúc, nhìn trộm đối phương tương lai, Từ Thăng chính là tiêu xài hết tài sản sau tuyên truyền tông quân, sau cùng thành làm một đời tướng quân!

Bây giờ, hần một lần nữa nhìn trộm Từ Thăng tư liệu, lại phát hiện bên trong rất nhiều chuyện đều đổi.

Cũng chính là gặp được chính mình, đối phương vận mệnh như vậy sửa, theo nguyên lai có hoàn toàn khác biệt nhân sinh!

Đương nhiên, những chuyện này, chỉ có Mạc Trầm tự mình biết!

Mạc Trầm cười nói: "Mạng người có kiếp số, chỉ có tông quân, mới có thể phát huy người năng khiếu."

Từ Thăng lộ ra cười thâm: "Tiên sinh người khả năng có chỗ không biết, theo Tây Lăng viện đi ra học sinh, nếu là tu vi đạt tới Trúc Cơ Kỳ, liền trực tiếp trở thành chính ngũ phẩm quan viên, có thể lĩnh binh mấy ngàn người."

"Có thể trước mắt ta cái trạng thái này nhập ngũ, chỉ có thể là một tên tân binh!"

Mạc Trầm hơi chút cân nhắc, liền mở miệng nói: "Nếu như ta nói, đây là ắt không thể thiếu tập luyện đâu?"

"Cái này. . ." Từ Thăng lập tức thì cứng đờ.

"Theo cơ sở làm lên,

Chịu cái sáu năm, ta để người làm tướng quân!" Mạc Trầm giống như là đang kể một kiện vô cùng phổ thông sự việc, lại là khẽ nhấp một cái trà, phảng phất tướng quân chỉ bất quá một câu sự tình a.

Từ Thăng trừng mắt, có chút khó có thể tin, tướng quân thấp nhất cũng là chính tam phẩm chức vụ!

Nếu là người bên ngoài khoe khoang khoác lác, hần tất nhiên không tin!

Thế nhưng là, đây là Mạc tiên sinh lời nói, để hần không thể không thận trọng cân nhắc!

Thực Mạc Trầm nói rất nhẹ nhàng, thậm chí không có bất kỳ cái gì gánh nặng trong lòng, bởi vì chỉ cần Từ Thắng nguyện ý tòng quân, dựa theo lịch sử quỹ tích đi đi, sáu năm sau liền có thể tấn thăng tướng quân!

Trừ phi có ai có thể cải biến lịch sử, cải biến thiên hạ quỹ tích vận hành, mà người kia, chỉ có thể là mình!

Từ Thắng khẽ cắn môi, nghiêm túc hỏi: "Chỉ có con đường này?"

"Chỉ có con đường này!" Mạc Trầm thốt ra trả lời.

Từ Thắng hít sâu một hơi, liền đứng lên, cung kính cúi khom người, sau đó nói: "Ta trở về cùng người nhà thương thảo một phen!"

Nói đi, hắn quay người rời đi..

Thật lâu, nhìn đối phương bóng lưng đi xa, Mạc Trầm mới thở dài một hơi!

Cái này có người hỗ trợ bung dù, mặc dù là chuyện tốt, thế nhưng là Từ Thắng đã trên chiến trường có thể làm tướng quân, chính mình không có lý do chậm trễ đối phương tiền đồ.

Bất quá, ngày sau để một vị tướng quân hỗ trợ bung dù, ngược lại là rất có niềm vui thú.

Nghĩ tới đây, Mạc Trầm lại là cười cười miệng địa nhấp một miệng trà!

...

Trường Lăng loạn!

Đặc biệt là Thanh Tửu Đường, rất nhiều người đều bị cưỡng ép giam.

Có ít người muốn phản kháng, nhưng cho dù là người tu hành, cũng không có khả năng chống cự qua được mấy trăm binh lực, tại lại những thứ này chấp pháp đội ngũ bên trong, còn có Hình Phạt Ti cùng Thần Thiên Ti người.

Làm dưới thánh chỉ đến sau, Hình Phạt Ti cùng Thần Thiên Ti đồng thời xuất ra rất nhiều chỉ chứng Lý Quân Hầu chứng cứ, chứng cứ rành rành!

Đây hết thấy tới quá nhanh, giống như là vòi rồng!

Lễ bộ thượng thư chú ý ý chí kiên định thân thuộc, đúng lúc tại Lý phủ tặng lễ, hi vọng Lý Quân Hầu có thể ra mặt tạo áp lực cho Thần Thiên Ti thả người.

Ai cũng không ngờ tới, Hình Phạt Ti người tu hành liền trực tiếp xông tới.

Nhìn lấy một nhóm người này xông tới, Lý phủ quản gia lập tức tới đến sân vườn chỗ.

"Các ngươi là ai? Có biết hay không đây là địa phương nào?" Hiền quân gia phần nộ quát, vẫy tay một cái liền gọi tới sáu bảy tên hộ vệ.

Lần này dẫn đội tiến hành chấp pháp, là Hình Phạt Ti người đứng thứ hai, người xưng Quý Kiến Sầu!

Giờ phút này, hiền quân gia biểu lộ có ngưng trọng, hiển nhiên là nhận ra thân phận đối phương, nhất thời âm thanh lạnh lùng nói: "Hình Phạt Ti người tới này làm cái gì?"

Vu Chính tin tay nắm lấy một thanh người cao Yển Nguyệt Dao, hắn có một cái đặc biệt, bắt đầu từ đến cũng sẽ không cười, giang hồ truyền ngôn cho dù là quỷ nhìn thấy hắn, cũng sẽ sầu!

Hắn khoát tay chặn lại thế, thuộc hạ liền nắm chặt lên một người ném ra bên ngoài.

"Hiền quân gia, nhanh, Khoái Báo, bệ hạ muốn cầm Lý gia khai đao!"

Người nói chuyện toàn thân vết máu nằm rạp trên mặt đất, còn dùng sức địa tay giơ lên muốn phải bắt được hiền quân gia chân, sắc mặt mười phần tái nhợt, hắn vốn là muốn dẫn Lý gia báo tin, thế nhưng là nửa đường bị Hình Phạt Ti người cho cản lại.

Địch Hồng Vận hoạt động tay chân mình, hắn biết đối phương không có khả năng thỏa hiệp, có một trận ganh chiến muốn đánh!

Hiền quân gia ra ngoài ý định trấn định, hắn nhíu mày nói: "Ta cái này đi cùng Quân Hầu bẩm báo, chư vị xin chờ một chút."

Nói xong, hắn quay người rời đi.

Vu Chính tin đuôi lông mày bốc lên, thấp giọng nói: "Ngăn lại hắn!"

Nói xong, Địch Hồng Vận cùng Trạm Hoảng Vĩ liền đồng thời xuất thủ, đột ngột từ mặt đất mọc lên, thân hình cực cấp tốc!

Hai vị Trúc Cơ Kỳ cảnh giới người tu hành, tất cả mọi người cho rằng muốn sống chìm người quân gia này không khó lắm.

Hiền quân gia cắn răng một cái, quay người hai tay cùng lúc đánh ra hai chưởng, cái này chưởng pháp phảng phất rút sạch không khí chung quanh, ngưng tụ thành như người kích cỡ tương đương thủ ấn đập tới.

Một tiếng ầm vang vang!

Thủ ấn đem hai cái Trạm Hoảng Vĩ hai người cứ thế mà bức ngừng cước bộ!

"Trúc Cơ cảnh đỉnh phong?"

"Cái này Lý gia quả nhiên nhân tài đồng đúc, một vị quân gia liền có tu vi như thế!"

Người tu hành giao thủ, thiên địa dị biến, sóng linh khí nhiều lần!

Lúc này ngồi tại trong hành lang Lý Quân Hào đuôi lông mày nhăn lại, hẳn biết người này tới quá nhanh, tất nhiên là lão nhân gia tự mình làm quyết định.

Giải quyết dứt khoát!

Hắn biết, chính mình nhất định phải đi, không có hắn lựa chọn!

Nếu như chặt vật đào tẩu, mình tại Trường Lăng những năm này thì ở không, tối thiểu nhất muốn dẫn điểm chiến lợi phẩm.

Lý Quân Hào linh cơ nhất động, sau đó liền hư không tiêu thất tại nguyên chỗ.

Lúc này ở đình viện chỗ giao thủ chúng người lập tức chú ý tới cổ này khí tức cực lớn muốn rời đi, Vu Chính tin lát nữa phân phó nói: "Các người lưu ở chỗ này, ta đuổi theo!"

Nói xong, chân đạp hư không, nhảy lên mà đi!

Trúc Cơ phía trên, chính là ngự không, có thể đạp không mà đi, nói rõ tu vi của người này thấp nhất cũng là ngự không kính!

Người nào cũng không ngờ rằng, Lý Quân Hào cũng không phải là chạy trốn, mà chính là xâm nhập hang ổ địch!

Bước chân hắn đi vào Từ phủ, cả kinh gia đình rút lui mấy bước!

Lý Quân Hào bỗng dừng lại, người kia liền bị hút tới, hắn giữ gia đình cổ, hỏi: "Từ Thiệu Dương ở đâu?"

Gia đình kinh hãi trông mắt phóng đại, hiển nhiên sợ hãi tới cực điểm, bờ môi có chút phát run nói: "Khắp nơi... Tại hậu viện!"

Xoạt xoạt một tiếng!

Lý Quân Hào trực tiếp nhẹ nhàng uốn éo, liền đem người này cổ bẻ gãy!

Nói xong, hắn thần thức liền bao trùm tại toàn bộ Từ phủ, vì cái gì lúc trước không trực tiếp dùng thần thức khóa chặt, đó là sợ hãi Từ Thiệu Dương không ở nơi này, chính mình hành động thiếu suy nghĩ dễ dàng bại lộ mục tiêu.

Nhưng như là đã biết mục tiêu trong phủ, cái kia tự nhiên lựa chọn tốc chiến tốc thắng.

Từ Thiệu Dương giờ phút này theo trong đình viện nhật lên mấy khối đá vụn, hắn cảm giác được một cỗ cường đại khí tức đã khóa chặt chính mình.

Lại thêm hôm nay Trường Lăng phát sinh công việc, thì đoán được khẳng định là người Lý gia.

Thế nhưng là hắn vạn vạn không nghĩ đến, Lý Quân Hào vậy mà tự mình tới, mà lại đi vào đình viện.

Hai người ánh mắt quen biết, nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh.

Từ Thiệu Dương liền đưa trong tay đầu đá vụn bắn ra đi, đá vụn như là đạn được đồng dạng vẩy ra mà ra.

Lý Quân Hào cũng không có tự đại, hắn biết đối phương còn tại đường thương, mà lại muốn chạy trốn ra cái này Trường Lăng không dễ dàng, có thể tiết kiệm chân khí thì tính một số!

Hắn hơi nghiêng người một cái, liền né tránh một kích này.

Một tiếng ầm vang!

Đá vụn đánh tại sau lưng trên phòng ốc, nhất thời toàn bộ tường giống như là nhận cực đại trùng kích lực, ầm vang ngã xuống!

Lý Quân Hào nhìn tình sáng lên, đây là Băng Sơn quyền!

Có thể đem quyền pháp tinh túy rót vào tiểu trong đá vụn, đủ để chứng minh Từ Thiệu Dương thiên phú hơn người, xem ra chính mình không có chọn lầm người!

Bất cũng là hấn!

Cường giả này ở giữa quyết đấu, nếu là cảnh giới khác biệt, trên cơ bản thắng bại đã định!

Từ Thiệu Dương bây giờ bất quá là ngự không kính kính cấp bảy, mà năm năm trước Lý Quân Hào cũng đã là ngự không kính đỉnh phong!

Giờ phút này còn có thể bước vào niết bàn kính...

Lại thêm hấn vết thương cũ chưa lành, hấn đưa tay lần nữa bắn ra một khóa đá vụn, liền muốn muốn rút đi!

Lý Quân Hào lần này không có né tránh, ngược lại là chủ động xuất kích nghênh đón, từ bên hông móc ra một cái đồng tiền, giống như là phi đao đồng dạng ném ra!

Hai người giao thủ vô cùng cấp tốc, sau lưng mặt khác một cỗ cường hấn khí tức cùng lên đến.

Từ Thiệu Dương nhất thời vui vẻ, bức này khí tức so với chính mình còn cường hấn hơn, cho dù là đánh không lại Lý Quân Hào, cũng có thể trì hoãn một chút thời gian!

Nhưng mà tình huống xấu nhất quả thật xuất hiện!

Bước chân hấn bị ngăn lại, Lý Quân Hào tốc độ viễn siêu hấn tưởng tượng, Từ Thiệu Dương cả kinh nói: "Người tiến vào niết bàn kỳ?"

Tuy nhiên đã sớm đoán được khả năng này, nhưng ở khoảnh khắc quan đầu, chứng thực chính mình phỏng đoán, thì tương đương với Tsundade chính mình chạy trốn cơ hội.

Một cái niết bàn kính cường giả, muốn ngăn cản một cái ngự không kính người, quả thực dễ như trở bàn tay.

Càng lên cao cảnh giới, thực lực sai biệt lại càng lớn!

Ngày đó Từ Thiệu Dương cùng Thanh Tu đối địch, Thanh Tu thực lực cũng bất quá là ngự không kính đỉnh phong, mấy chiêu liền đem Từ Thiệu Dương đánh cho thổ huyết.

Hiện tại Lý Quân Hào muốn muốn giết hấn, cũng là dễ như trở bàn tay.

Tại cái này phi thường máu chốt thời khắc!

"Hất xì!"

Mạc Trâm đánh một nhảy mũi, sau đó xoa xoa cái mũi nói ra: "Làm sao cảm giác có chút không tốt lắm a?"

Hắn ngồi trong phòng, lại lần nữa phao một bình trà, Thanh Phong Từ Lai, hấn nhỏ giọng nói thầm nói.

"Hôm nay gió, giống như có chút mát mẻ!"

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: 【 mới nổi điểm 】:

Chân trời có một con chim bay qua, giống như là xóc lên lịch sử phần mới.

Rất nhiều người đều đang nghĩ, đến cùng là nguyên nhân gì, thế mà liền Quân Hầu đều ngã xuống, cái này Thánh chỉ vì gì vội vàng như thế.

Lúc này, toà kia cao ngất trong lầu các, lui tới cái này rất nhiều người khoác màu trắng quan phục người.

Đồng đông đông, vội vội vàng vàng tiếng bước chân.

Liêm minh đạt vội vàng đạp đây ra cánh cửa kia, khẩn trương nói: "Từ Lão, Từ Thiệu Dương bị bắt đi!"

Lão nhân gia lúc này đang thưởng thức mới đưa tới trà Long Tĩnh, nghe được tin tức này cái kia tràn đầy nếp nhăn mặt hiển nhiên có chút không vui.

"Lúc nào sự tình?"

Lão nhân gia thanh âm rất khô, rõ ràng uống trà, nhưng vẫn là rất khô.

"Thì vừa rồi, Hình Phạt Ti Quý Kiến Sầu bị đánh thổ huyết, Vi Cơ Ti Thủ cảm thấy chuẩn bị tự mình xuất thủ."

Từ Lão xoa xoa đầu, sau đó đem chén trà buông xuống, nói ra: "Vậy hấn hấn là đột phá đến niết bàn kính, Quý Kiến Sầu còn không có đột phá, cho nên đánh không lại."

"Có thể là!" Liêm minh đạt hơi hơi cắn răng nói: "Chắc là không còn giết Từ Thiệu Dương, lại là bắt đi, hiển nhiên là muốn nhắm vào ngài."

Lão nhân gia lại là ngượng ngừng cười một tiếng, mở miệng nói: "Là ta trước nhắm vào hấn."

Liêm minh đạt hít vào một hơi, dò hỏi: "Vậy làm sao bây giờ?"

"Theo hấn đi thôi! Nếu là mang người có thể đi ra Trường Lăng, chính là hấn bản sự!" Lão nhân gia thấp giọng nói ra, sau đó thân thủ cho mình châm trà!

"Cái này, thế nhưng là Từ tướng quân làm sao bây giờ?" Liêm minh đạt có chút ngạc nhiên, lão nhân gia muốn vun trồng Từ Thiệu Dương cũng không phải bí mật gì.

Lão nhân gia bên miệng khẽ mỉm cười nói: "Đã Vi Cơ đã đi, cái kia nàng khẳng định sẽ đem người cứu trở về, nếu như cứu sẽ không tới lời nói, ta khẩn trương cũng vô dụng."

Liêm minh đạt tỏ ra là đã hiểu gật gù đầu, cũng xác thực như thế!

"Người tiếp tục nhìn chăm chăm..." Từ Lão phân phó nói.

"Đứng!"

Liêm minh đạt ứng một tiếng, không sai sau đó xoay người rời đi, cẩn thận từng li từng tí đóng cửa lại.

Nói chung qua một lát!

Trong phòng lại yên tĩnh, an tĩnh có thể nghe được cái ghế chấp chòn thanh âm.

Lão nhân gia theo cái ghế dưới đáy, một lần nữa lật ra cái kia một phần tư liệu, cái này Trường Lăng phổ lớn ngõ nhỏ, bán băng đường hồ lô người, tất cả đều là Thần Thiên Ti thám tử.

Hắn hoa thời gian một năm, định ra chính mình phương hướng, lại hoa thời gian mười năm, ngồi lên vị trí này, lại hoa thời gian hai mươi năm, bình định thiên hạ!

Thời gian vội vàng trôi qua, thân thể của mình càng phát ra suy nhược, vậy mà tìm không thấy một cái người kế nhiệm.

Hôm đó, hấn cùng bệ hạ tại công viên giải sầu, hấn cố ý nhắc lên đề Từ Thiệu Dương đến đình thay vị trí của mình, lại một ngụm bị bệ hạ phủ định.

Đánh xuống một mảnh giang sơn, lại không người kế tục, như thế có chút châm chọc!

Giờ phút này ánh mắt hấn khôi phục thân thái, cảm thấy lập tức dấy lên hi vọng.

Phần tài liệu này bên trên, tính danh viết hai chữ.

Mạc Trâm!

Phần tài liệu này ghi chép đến vô cùng kỹ càng, bao quát bị sét đánh, đi sông bạc cùng tại Tây Lăng viện chuyện phát sinh, bị Nhạc gia mời đến cửa làm khách, thậm chí đi cửa hàng mua quán lính thể được tài...

Có lẽ theo người ngoài, cũng chính là một cái hơi có chút cổ sự người trẻ tuổi, nhất định phải hình dung, cái kia chính là gan lớn, thú vị, vận khí tốt!

Thế nhưng là tại lão nhân gia đây mất, đây hết thầy tuyệt không phải vận khí, mà chính là đương nhiên.

Trong tư liệu có một hàng chữ bị làm sâu sắc, đều là Mạc Trầm sau khi xuất hiện một số cải biến hoặc là ảnh hưởng, nói ví dụ "Khoác lác xúc xắc" thành trong sông bạc đứng đầu cách chơi.

Lão nhân gia híp mắt lại đến, không có người biết hắn đang suy nghĩ gì, hắn hốc mắt dần dần phiem hồng, lại nháy mắt mấy cái, cường ép nhin xuống nước mắt.

Loại cảm giác này không ai có thể lý giải...

Bao nhiêu năm!

Hắn đều chưa từng nghĩ tới, thế mà có thể gặp được đến theo chính mình một dạng người, mà lại người này lớn hơn mình gan, so với chính mình có ý tưởng.

Hắn rất là vui mừng bật cười, sau đó đốt lên ngọn nến, đem phần tài liệu này thiêu hủy.

Lão nhân gia xoa xoa đầu,

Phảng phất đang suy tư một ít cực kỳ trọng yếu lựa chọn.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua!

Hắn đứng tại trên ban công, nhìn ra xa toàn bộ Trường Lăng, còn có thể nhìn thấy nơi cá biệt bốc lên khói đặc.

Sau cùng, hắn ánh mắt rơi xuống thành Tây, một góc nào đó.

...

Ngày kế tiếp.

Trường Lăng lần nữa khôi phục như cũ hình dạng, phảng phất sự tình gì đều chưa từng xảy ra.

Mà tại nha môn cùng Đông Nam Tây Bắc bốn cái cổng thành, đều dán Lý Quân Hào tội trạng, xem như thông báo thiên hạ.

Bên trong tự nhiên là có đề cập đến, báo cáo sai quân tình sự việc.

Từ Gia Kiệt lúc này dẫn theo hai ấm rượu nóng, góp lấy náo nhiệt hương trong đám người chen, muốn nhìn một chút đến cùng đều vạch trần tội danh gì.

"Thật sự là bỉ ổi a!"

"Không nghĩ tới, hắn lại là loại người này!"

Dân chúng nhao nhao quả trách tội danh, bắt đầu chửi rủa vị này Lý Quân Hào, đông đảo tội trạng bên trong thế mà còn có bán nước tội.

Từ Gia Kiệt thật vất vả chen vào, hắn đọc nhanh như gió đại khái nhìn một chút, sau cùng con mắt đột nhiên sáng lên.

Nhất thời cười đến cả người đều nhảy dựng lên, cao hứng bùng bùng địa từ trong đám người gạt ra, sau đó hướng trong nhà chạy đi.

Nói chung một lát.

Hắn thờ hồng học chạy về đi, hô: "Ca, là thật, Mạc tiên sinh không có gạt chúng ta!"

Từ Gia Hùng có chút ngạc nhiên nhìn sang, một mặt mừng bức!

"Lý Quân Hào tội trạng bên trong, có nâng lên báo cáo sai quân tình, còn đặc biệt nâng lên Trường Hà nhất chiến!" Từ Gia Kiệt hưng phấn tới cực điểm.

Từ Gia Hùng toàn thân chấn động, hai tay đặt ở đệ đệ trên vai, "Cái gì? Người nói là thật?"

"Thật, ta nhìn rất rõ ràng!" Từ Gia Kiệt giấu không được vui vẻ nói.

Từ Gia Hùng trông mặt hơi hơi tròn to, trên mặt trời lên kích động ý cười.

Hai người nghĩ một lát, ca ca đề nghị: "Tranh thủ thời gian thu thập một chút, chúng ta được môn thật tốt cảm tạ Mạc tiên sinh!"

Hai người bọn họ hùng hùng hổ hổ liền đuổi ra môn...

Trên đường đi tất cả đều là đang đàm luận phát sinh ngày hôm qua sự việc, tuyệt đại đa số người đều đang xem kịch, bởi vì những chuyện này theo dân

chúng thực sự kéo không lên quan hệ thế nào.

Trực tiếp nhất ảnh hưởng, đại khái cũng là Thanh Từ Đường toàn bộ đóng cửa!

Hôm nay thành Tây, còn có một đạo chuyện lý thú.

Quán cơm nhỏ bên trong, có người thô mặt hoành phi địa kẻ: "Hôm nay a! Ta sáng sớm rời giường, chuẩn bị giải cái tay, nhìn thấy người nhà họ Nhạc đi vào Tây Lăng viện!"

"Ta đi vệ sinh trở về, cái kia người nhà họ Nhạc cũng đứng lúc theo Tây Lăng viện đi ra."

"Về sau ta mới biết được, nguyên lai cái này người nhà họ Nhạc muốn đi nghỉ học!"

Câu nói này đi ra, ào ào ào người chung quanh đều nổ!

Một cái tiểu ca khinh thường nói: "Người thì thôi a, làm sao có thể!"

"Ta còn là lần đầu tiên nghe nói, có nghỉ học người!"

Mọi người cười rộ lên, đoàn người nhao nhao lắc đầu!

Trần Nhị Cầu dất cuống họng nói: "Ai, các người khác không tin a!"

Tiệm cơm điểm tiểu nhị chê cười nói: "Nhị Cầu a! Ta biết Đại cữu người từ tại Tây Lăng viện làm việc, thế nhưng là cũng không thể thôi phòng a!"

Cái này để Trần Nhị Cầu không cao hứng, hần nghiêm mặt nói: "Cái gì gọi là thôi phòng, đều là chuyện thật, nghỉ học việc này đem tốt mấy vị trưởng lão đều chọc tức lấy!"

Người chung quanh nhao nhao hỏi: "Vì sao? Êm đẹp lui cái gì học?"

"Người thì có chỗ không biết đi, đây chính là Nhạc gia a, công pháp tu hành cũng không thiếu, không cần thiết đi Tây Lăng viện!" Có người hô.

Có người phản bác: "Lời này ta thì không thích nghe, hần đã đến, thì khẳng định có nguyên nhân, muốn đi cũng khẳng định có nguyên nhân."

Mọi người xôn xao, một người một cái thuyết pháp.

Lúc này Trần Nhị Cầu con người đảo một vòng, hai bên chạm liếc một chút, nhỏ giọng nói: "Thực ta biết nguyên nhân."

"Vậy người nói a!"

Một đám người cười mắng lấy để Trần Nhị Cầu nói rõ lý lẽ từ, không nói khẳng định là thôi ngư bức.

Trần Nhị Cầu một bộ cẩn thận từng li từng tí bộ dáng, thấp giọng nói: "Ta nói với các người, các người cũng đừng nói là ta nói, thì nói đúng không biết này nghe tới."

"Được được được, người nói đi!" Đoàn người ngoác cười đáp ứng, bát quái chuyện này, nam nam nữ nữ đều ưa thích nghe.

Trần Nhị Cầu cố ý phủ lấy thân thể, để mọi người gần trước đến nhỏ giọng nói ra: "Không biết các người còn nhớ hay không đến, hai ngày trước Tây Lăng viện làm trò cười, một cái không phải người tu hành nói muốn đi làm lão sư."

Đoàn người nhất thời gật đầu, bày tỏ xác thực có nghe nói chuyện này.

"Mà lại người kia, cùng ngày liền bị cao điệu mời vào Nhạc gia trong phủ."

Cái này vừa nói, mọi người hình như có chút đầu mối!

"Các người suy nghĩ kỹ một chút, cần phải thì hiểu rõ!" Trần Nhị Cầu cố ý mang cười nói.

Có người từ cân nhắc tỉ mỉ, còn giống như thật giống chuyện như vậy, cũng là người không cho bằng hữu của ta mặt mũi, ta cũng không nể mặt người.

Loại chuyện này tự nhiên là không gạt được, rất nhanh liền truyền ra!

Huống hồ so với hôm qua đại sự kiện, chuyện này càng tiếp địa khí, càng có mảnh lời dễ dàng làm cho người ta chú ý. .

Tin tức truyền đến Tây Lăng viện trưởng lão lỗ tai, hiển nhiên cũng có chút mất mặt!

Khâu trưởng lão chịu đựng giận nói ra: "Lẽ nào lại như vậy, cái này Nhạc gia nghỉ học cũng liền thôi, thế mà còn bốn phía tuyên truyền!"

Bạch trưởng lão nhíu mày: "Ta nhìn có người cố ý sinh sự!"

"Các người đoán chuyện này truyền ra, lớn nhất được lợi là ai?" Nghiêm trưởng lão hí mắt thấp giọng nói.

"Nói như vậy, là họ Mạc cố ý hạ thấp chúng ta?" Khâu trưởng lão có chút ngạc nhiên, "Chẳng lẽ lại Nhạc gia còn giúp hấn chỗ dựa?"

Đào trưởng lão hắng giọng: "Mọi người cũng chớ đoán mò, người nhà họ Nhạc xác thực căn bản là không có tất yếu đến Tây Lăng viện, cái này Trường Lăng mấy cái Đại Quân hầu, luận nội tình, Nhạc gia có thể xếp hạng thứ hai!"

"Từ khi Thiệu Dương rời đi sân, Tây Lăng viện danh tiếng cũng liền nhạt đi, lại thêm mấy năm không có căn cốt tốt đệ tử, sợ là có người cảm giác cho chúng ta dễ khi dễ!" Nghiêm trưởng lão hơi hơi cắn răng nói.

"Đúng, không phải nói có một cái mười hai tuổi thông kinh mạch nữ oa sao?" Lúc này tương đối quyền uy Bạch trưởng lão kinh ngạc hỏi.

Nhắc lên việc này, Nghiêm trưởng lão nhất thời hỏa khí liền lên tới.

"Còn không phải cái kia họ Mạc tiểu tử, ý vào chính mình hiểu chút bằng môn tà đạo, đem tiểu cô nương kia cho lừa gạt ờ!"

"Như vậy sao được, hấn liền tu hành đều không nhập môn, chẳng phải là trắng trắng chậm trễ thời gian tu hành!" Bạch trưởng lão nghiêm nghị nói ra.

Nghiêm trưởng lão mở miệng nói: "Ta ngược lại thật ra có một cái ý nghĩ, chúng ta có thể cho Tây Lăng viện tu vi kém cỏi nhất đệ tử, đi giáo huấn một chút tiểu tử này, tốt nhất làm cho tiểu cô nương hiểu rõ, Tây Lăng viện cho dù là kém cỏi nhất một cái học sinh, cũng muốn so họ Mạc mạnh."

Mấy người nhao nhao gật đầu, đều đồng ý cái này cách làm.

Đào trưởng lão đó là một mặt cười khổ, hấn nhưng thật ra vô cùng thương thức thiếu niên này, chỉ tiếc đối phương vận khí không tốt lắm, bị Nghiêm trưởng lão cho dễ mất tới.

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: 【 kém cỏi nhất đệ tử 】:

Hôm nay có chút xanh thắm, Mạc Trầm suy nghĩ chính mình mới phòng có chút trống trải, hấn mua trở về một số bút lông cùng trang giấy, chuẩn bị chuyển một số thi từ treo lên.

Ý nghĩ này sinh ra, là bắt nguồn từ hôm đó tại Tây Lăng viện thi văn thời điểm, chép lại thi từ nhận khen ngợi.

Cái gọi là kiến thức vô biên giới, khả năng chính là cái này ý tứ.

Hấn bút lông chữ viết cũng không tốt, còn cần hoa tốn thời gian thật tốt ma luyện một phen.

Lúc này Mạc Trầm tay cầm bút lông, chấm một số trí thức, bắt đầu cẩn thận từng li từng tí viết ra một hàng chữ.

"Quốc phá Sơn Hà tại, thành Xuân Thảo mộc sâu!"

Đại khái là trước đó vài ngày, Trường Lăng phát sinh sự tình để hấn không tự chủ được nghĩ tới câu nói này, cũng liền thuận tay viết xuống tới.

Lúc này phòng bên ngoài vang lên tiếng đập cửa.

Mạc Trầm nhướng mày, biết mình mới chỗ ở người cũng không nhiều, đến cùng là ai đến?

Hấn gác lại giấy bút, liền nện bước cước bộ mở cửa, đập vào mắt cơ sở là hai tấm quen thuộc vẻ mặt vui cười.

"Mạc tiên sinh!" Từ Gia Hùng cười mặt hồ.

"Vào đi!" Mạc Trầm đánh giá hai người này, cái này dẫn theo chuỗi dài đồ, vật, giống như là khúc mắc đến cửa tặng lễ như vậy.

Hai huynh đệ vào nhà sau một vừa quan sát cái này mới phòng hoàn cảnh, vừa nói: "Hôm nay chúng ta là cố ý tới cảm giác Tạ tiên sinh ngài!"

Mạc Trầm ngược lại là kỳ quái, hỏi: "Cảm tạ ta?"

"Hôm nay, quan phủ đem Lý Quân Hầu tội trạng dán ra đến, bên trong thì có nâng lên Trường Hà chi chiến!" Từ Gia Kiệt cười ha ha nói ra: "Hai chúng ta cũng không có vật gì tốt mang tới, thì mang chút ăn, còn có một số đồ chơi nhỏ."

Mạc Trầm nhìn lấy hai người một hồi gồm đằng, bắt đầu giới thiệu mang đến cái gì.

"Đây là con điều, tại Trường Lăng có thể không có mấy người có, đều là chúng ta theo nhà mang tới!"

"Còn có cái này "

"Còn có ý mang chút đồ chơi nhỏ, Tiết cô nương hẳn sẽ thích."

Mạc Trầm ngược lại là hơi kinh ngạc, hai tâm tư người thế mà còn cân nhắc đến Tiết Nhuyễn Nhuyễn tiểu cô nương kia, xem ra xác thực phí tâm tư.

Hắn cười nói: "Các người ngồi trước, ta gần nhất tại học pha trà, các người tới giúp ta ném thử ta trà này theo trà quán đến cùng kém na!"

Hai huynh đệ rất là mừng rỡ gật đầu, đây chính là Mạc tiên sinh cho mình xông trà a!

Bọn họ đối với Mạc Trầm là phi thường chịu phục, đã có bản lĩnh, cũng không có quá lớn kiêu ngạo, mà lại lấy giúp người làm niềm vui, thật là phi thường khó được!

Bọn họ nhìn đến đại sảnh trong kia một bức tranh chữ, liền đi theo đọc.

Quốc phá Sơn Hà tại, thành Xuân Thảo mộc sâu!

Chữ này mặc dù bình thường, thế nhưng là ý cảnh lại phi thường cao xa, hai huynh đệ liếc nhau, liền nhận định Mạc Trầm thân phận không tầm thường.

Rất có thể là có thể ẩn cư mới triều chính đại nhân vật, nếu không làm sao có thể có như vậy cảm khái.

Mạc Trầm rót trà ngon, cho hai người chén nhỏ rót trà, mở miệng nói: "Các người thử một chút, giúp ta xem một chút này không thích hợp."

Hai huynh đệ rất là nghiêm túc phẩm lên trà đến

"Có chút quá nồng, hẳn là lá trà thả quá nhiều!"

"Đây là đại hồng bào a!"

Bọn họ tuy nhiên không hiểu trà, nhưng cũng uống qua một hai lần, không nghĩ tới Mạc tiên sinh mời bọn họ uống vẫn là loại này trà ngon, nhất thời lòng sinh bội phục chi ý!

Có chút chi tiết là đừng không ra, một ít gia tộc muốn thu bọn họ làm Môn Khách, trên mặt gạt ra nụ cười, trên thực tế nội tâm lại là khinh thường!

Những người kia theo trước mắt Mạc tiên sinh so sánh, quả thực kém quá xa!

"Tiên sinh đây là đại ẩn ẩn tại thành thị a!" Từ Gia Kiệt khích lệ nói.

Mạc Trầm dở khóc dở cười, mình ngược lại là muốn đại ẩn ẩn tại thành thị, thế nhưng là cũng phải có thực lực này, hiện tại là không ai không có thể.

Nhưng vào lúc này, bỗng nhiên chi gian phòng ốc bên ngoài ồn ào.

"Nơi này?"

"Đúng, chính là chỗ này!"

Đồng đồng đồng tiếng đập cửa vang lên!

Mạc Trầm đuôi lông mày nhú một cái, liền ra hiệu để Từ Gia Hùng đi hỗ trợ mở cửa.

Một tiếng cọt kẹt!

Mở ra đại môn!

Chỉ khách khí đầu hò hét âm ỉ một đồng người vây xem,

Mà đứng tại cửa ra vào là một tên hai mươi tuổi ra mặt người trẻ tuổi, tướng mạo ngược lại là tuấn lãng, trang điểm cũng không bình thường.

Địch Hoằng Lượng chạy ra ngoài trong phòng đầu nhìn một chút, mở cửa là một cái đại khối đầu, mà trong phòng còn có hai người đang uống trà.

Bước chân hần không xin phép mà vào, trực tiếp bước vào trong nhà, hỏi: "Vị nào là họ Mạc?"

"Người là ai a?" Từ Gia Hùng rất lợi hại không khách khí hỏi.

Ở bên ngoài vây xem người cũng là chuẩn bị xem kịch vui, có người dất cuống hòng nói: "Đây là Tây Lăng viện học sinh, tìm đến Mạc Trầm."

Vừa nhìn liền biết kẻ đến không thiện, còn cố ý tìm một đám người đến vây xem?

"Ta nghe nói có một vị họ Mạc xem ra chúng ta trong nội viện làm lão sư, vừa vặn ta là học viện thực lực kém cỏi nhất đệ tử, cố ý đến xin ngài chỉ giáo!"
Địch Hoằng Lượng rất là thẳng thắn nói.

Chung quanh xem kịch người một trận ồn ào, nghị luận ầm ĩ.

"Nghe nói công tử nhà họ Nhạc gia bởi vì cái này Mạc Trầm cho nên nghỉ học!"

"Khẳng định là, cho nên học viện người tìm tới cửa!"

"Hần mặc dù nói là kém cỏi nhất đệ tử, nhưng nhìn bộ dáng cũng hần là người tu hành!"

Một đám người râm ran nói chuyện, Tây Lăng viện kém cỏi nhất học sinh tìm tới cửa, trong này ý tứ ngược lại là rất đơn giản.

Từ Gia Hùng tính khí lên, hần trực tiếp muốn đem tên này cho đập ra ngoài, nhưng không ngờ đối phương dễ dàng liền thôi hần chân chặn lại.

Địch Hoằng Lượng tùy ý đẩy, Từ Gia Hùng liền ngã xuống!

Đoàn người nhao nhao giữa đầu cười to, có ít người bị Từ gia huynh đệ khi dễ qua, liền bắt đầu bỏ đá xuống giếng cười nói: "Người tu hành này quả nhiên khác nhau, Từ gia huynh đệ cuối cùng ăn quả đắng!"

Thông kinh mạch cũng chính là khí lực hơi so với người bình thường khí lực lớn một điểm, Địch Hoằng Lượng tuy nhiên cảnh giới tu vi ngừng bước không tiến, thế nhưng là hần đối địch kỹ xảo lại so với bọn hần vững chắc.

Lại thêm tại Tây Lăng viện thời gian rất dài, kiến thức cũng rộng, cho nên mấy lần liền đem Từ Gia Hùng cho đánh ngã.

Địch Hoằng Lượng cước bộ chậm rãi đi lên phía trước

Hoàn toàn bất đắc dĩ, Từ Gia Hùng chỉ có thể theo đứng lên, cưỡng ép ôm đối phương không cho hần tiến lên.

Phương pháp này thực sự vụng về, người xem cười nghiêng nghiêng ngửa ngửa.

Mạc Trầm có chút không vừa mắt, cái này rõ ràng cũng là khi dễ người, hai tay của hần đỡ ở sau lưng, liền đi ra đi.

Hai người cách xa nhau khoảng cách, vừa lúc là ba mét.

Đây cũng không phải là trùng hợp, mà chính là Mạc Trầm cố ý khống chế khoảng cách, khoảng cách này là hần có thể nhìn trộm đến đối phương tin tức cực hạn vị trí.

【 xuất thân: Địch Hoằng Lượng, Từ Châu người, 21 tuổi tròn 】

【 kinh lịch: 14 tuổi theo theo cha mẹ đến Trường Lăng, 17 tuổi thành công tiến vào Tây Lăng viện 】

【 tu vi: Mười tám tuổi trở thành người tu hành, lại chọn sai công pháp, trọn vẹn ba năm cảnh giới chưa tiến một bước 】

【 tương lai: Ba mươi tuổi vẫn dừng lại tại Thoát Phàm Kính, lọt vào người khác chế nhạo, dưới cơ duyên trọng tu 《 Đại Phạm quyết 》, 32 tuổi tiến vào Trúc Cơ cảnh, 35 tuổi tiến vào ngự không kính, chỉ tiếc bỏ lỡ tốt nhất thời gian tu hành, đời này vô duyên niết bàn kính 】

Mạc Trầm con mắt chớp chớp, khá lăm, người này đáng giá cái tạo, thì nhìn đối phương thái độ như thế nào, chính mình có cần giúp một tay hay không sửa vận mệnh.

Hần buồn cười nói: "Người có nghĩ tới hay không, vì cảnh giới gì ba năm không hề động một chút nào?"

Địch Hoằng Lượng bỗng nhiên cứng đờ, có chút khiếp sợ nhìn lấy trước mắt cái này theo chính mình tuổi tác tương tự người trẻ tuổi, hần là làm sao biết?

Mạc Trầm buồn cười đối với Từ Gia Hùng vẫy tay, ra hiệu hần đem người buông ra.

Từ Gia Hùng mới không có cách nào buông hai tay ra, thực hần có nắm chắc đem đối phương khóa lại, một khi người tu hành bị hạn chế hành động, trên

cơ bản thì phê!

Mạc Trầm cười như không cười lắc đầu, mở miệng nói: "Ta đoán là Nghiêm trưởng lão đến phái ngươi tới đi?"

Địch Hoàng Lượng sắc mặt trầm xuống, đã sớm nghe nói đối phương hiểu bàng môn tà đạo, thế nhưng là cái này bàng môn tà đạo cũng quá lợi hại a?

Làm sao tất cả đều đoán đúng!

Mạc Trầm nhìn thấy đối phương biểu lộ, thì biết mình đoán đúng, hần buồn cười quay người, tiêu sái về đến đại sảnh trên chỗ ngồi, sau đó cầm lấy cái chén uống trà.

Địch Hoàng Lượng hơi hơi cắn răng một cái, vẫy vẫy đầu, âm thầm nói với chính mình chớ suy nghĩ lung tung, hần hôm nay cũng là đến chèn ép đối phương.

"Được, ngươi cũng đừng múa mép khua môi công phu, ta lời nói thì đặt nơi này, nếu như ngươi đánh thắng được ta, ta thì bái ngươi làm thầy, nếu như đánh không thắng, ta hi vọng ngươi có thể cho Tây Lăng viện chính thức xin lỗi!"

Mạc Trầm lắng một chút, sau đó thổi phù một tiếng bật cười.

Người chung quanh cũng là nhìn mắt tròn, mọi người nhìn ta, ta nhìn ngươi, không biết cái này cười điểm ở đâu?

Mạc Trầm sờ sờ lỗ tai, chạy ra ngoài ngồi ở một bên Từ Gia Kiệt hỏi: "Ngươi nói ta như vậy đoạt Tây Lăng viện đệ tử, bọn họ Trưởng Lão Hội sẽ không nổi giận."

Từ Gia Kiệt quả thực là lắng một chút mới tỉnh hồn lại, nhất thời cười khỏ nói: "Cái này đưa tới cửa, không cần thì phí đi!"

"Ừm, ngươi nói có lý!" Mạc Trầm gật gật đầu.

Địch Hoàng Lượng nhất thời thì mắt tròn, hai người này còn hát lên giật dây đến?

Cái này không coi mình là một chuyện còn là làm gì?

Còn xem thường người?

Nếu như nói đối phương tư chất bình thường Mạc Trầm khẳng định lười nhác thu đồ đệ, trực tiếp thì đuổi đi, thế nhưng là người này lại là khả tạo chi tài!

Hần hơi một suy nghĩ, liền từ trong đình viện nhặt lên một chi nhánh cây!

Trong nháy mắt xem kịch người đều sôi trào, đây có phải hay không là đại biểu cho Mạc Trầm nếu ứng nghiệm chiến?

Từ Gia Hùng khó có thể tin nuốt một ngụm nước, dùng sức lắc đầu bày tỏ tuyệt đối đừng ứng chiến, đây chính là hàng thật giá thật Tây Lăng viện ra tới tu hành người!

Dù là cảnh giới tu vi lại thấp, cũng không phải phổ thông người dân có thể đánh thắng được.

Chính mình đó là mặt dày mày dạn, mới dám lên!

Hần nhìn Mạc Trầm cũng là da mịn thịt mềm, này có thể đánh được! ! !

Địch Hoàng Lượng nhìn đối phương cái này tư thế, nhất thời bật cười, hỏi: "Ngươi cầm nhánh cây liền muốn đánh với ta?"

Mạc Trầm thực nội tâm cũng có chút kích động, hần là lần đầu tiên đối địch!

Nhưng chưa ăn qua thịt heo, . cũng đã gặp heo chạy!

Cái này cầm nhánh cây tuy nhiên nhìn như yếu kém, thế nhưng là bức cách lại so cầm kiếm cao hơn, huống chi mình cũng liền hiểu mấy chiêu như vậy, cầm kiếm cũng đùa nghịch không ra cái gì bộ dáng tới.

Phi sơn kiếm quyết đệ nhất kiếm, tất cả đều là lấy đâm làm trung tâm kiếm chiêu, hần đại khái nắm giữ ba thức.

"Có gì không thể?" Mạc Trầm cười nhạt một tiếng.

"Thú vị!" Địch Hoàng Lượng ngược lại là thắng thường thức đối phương, đầu tiên can đảm này cũng không tệ.

Toàn bộ Trường Lăng, đều biết Mạc Trầm không có tu vi!

Giờ phút này, Địch Hoàng Lượng đối với người này cái nhìn ngược lại là có chút đổi mới, dù là không có tu vi, cũng đúng là một đầu con người kiên cường!

Mạc Trầm thấp giọng nói: "Ta xem ngươi căn cốt ngọc nhiên, ngược lại là cùng nhau luyện võ tài liệu tốt."

Địch Hoảng Lượng tâm lý một trận khổ, trước đây thật lâu cũng có người dạng này khích lệ chính mình, không biết sao ba năm cảnh giới đều dừng lại tại Thoát Phàm Kính cấp một, hẳn đã sớm coi nhẹ!

Xem kịch quần chúng nhao nhao hét lên: "Đừng nghe hắn thôi, tranh thủ thời gian đánh, hắn cũng là tại nói sang chuyện khác."

"Đứng a, đừng nghe hắn!"

Chung quanh bách tính cùng một chỗ hống, Địch Hoảng Lượng sắc mặt cũng liền nghiêm túc lên.

Mạc Trầm chậm rãi giơ lên ba cái tay chỉ nói ra: "Ba chiêu phân thắng thua, ngươi trước vẫn là ta trước?"

Hắn thực là có ý hỏi, cái này đánh nhau từ đâu tới tuần tự, có điều đã hỏi cái này lời nói, đối phương nhất định phải trả lời.

Lúc này Địch Hoảng Lượng đại biểu cho cường thế một phương, hắn bình tĩnh tiếng nói: "Ngươi trước!"

Mạc Trầm khoe miệng chậm rãi nhắc lên một vòng ý cười, nhắc lên trong tay nhánh cây kia, nhất thời dấy lên chiến ý, hắn phải thật tốt thử một chút, chính mình luyện ba chiêu này, đến cùng có hay không lực sát thương.

Từ gia huynh đệ đều là sắc mặt khó coi, bọn họ là đến cửa cảm tạ, thế nhưng là lúc này có người đến nháo sự, bọn họ lại không giúp đỡ được cái gì!

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: 【 làm trò cười 】 :

Giờ phút này vây xem tại bên ngoài người gạt ra, trực tiếp thì chen vào trong nhà.

Đây chính là màn kịch quan trọng!

Tây Lăng viện đệ tử mọi người thấy nhiều, thế nhưng là cái này tu vi kém cỏi nhất đệ tử, muốn đánh với Mạc Trầm một trận ngược lại là có chút đáng xem.

Một khi Mạc Trầm chiến bại, không chỉ có muốn gánh vác người đời cười chê, vẫn phải tiến về Tây Lăng viện xin lỗi.

Mà xem như đại giới, nếu là Địch Hoảng Lượng thua, làm theo nhất định phải bái đối phương vì sư!

Mạc Trầm ngược lại là không có gì gánh nặng trong lòng, cái đồ chơi này thì theo cha con cục một dạng, thua liền gọi ba ba, ngược lại là thật có ý tứ.

Hắn hít sâu một hơi, sau đó đánh giá đến đối phương đến, cái này Địch Hoảng Lượng hiển nhiên không có đem mình làm đại địch, giờ phút này vẫn mười phần thư giãn.

Mạc Trầm nhắc ngang nhánh cây, làm bộ chính mình cầm một thanh kiếm, cái này rơi đối với người khác đầy mắt, ngược lại là có vẻ hơi buồn cười.

Nhánh cây còn một lay một cái, cảm thấy lại hơi lớn một chút khí lực liền bị bẻ gãy.

Bỗng nhiên ở giữa!

Mạc Trầm lấy sét đánh không kịp bưng tai chỉ thế, sử xuất phi sơn kiếm quyết đệ nhất kiếm Tầm Long Điểm Huyệt, cả người khí thế trong nháy mắt nhắc lên.

Địch Hoảng Lượng trong đầu ầm vang chấn động, nói tốt đến khi phụ một cái không có Tu Hành Nhân, tại sao có thể có chân khí!

Mạc Trầm trong tay đầu nhánh cây chạy ra ngoài bên hông đối phương vị trí đâm tới, một kiếm này tốc độ rất nhanh, Địch Hoảng Lượng lại đề phòng sơ suất, không né tránh kịp nữa, cứ thế mà liền đâm đi vào.

Thời gian phảng phất trong nháy mắt dừng lại.

Tất cả mọi người nhìn mắt tròn tròn, miệng hơi hơi mở ra, mặt mũi tràn đầy chấn kinh!

Bởi vì, cái này một cái nhánh cây vậy mà thật sự đâm vào Địch Hoảng Lượng bụng, vừa rồi cái kia mềm mại nhánh cây cũng không có Tsundade, ngược lại là nhuộm một mảnh đỏ.

Đồ máu!

Từ Gia Hùng miệng há càng lúc càng lớn, sau cùng toàn bộ cái cằm đều hoảng sợ rơi!

Mẹ nó!

Cái này vậy mà đâm vào đi, đây là cái gì tình huống?

Mạc Trầm nhẹ nhàng co lại, có chút bất mãn địa phát biểu nói: "Chẳng lẽ lại nguoi cho rằng, ta lấy lấy nhánh cây thì thương tổn không nguoi?"

Hắn xác thực không hài lòng, đối phương không có bất kỳ cái gì né tránh động tác, cứ như vậy bị chính mình đâm trúng, cũng quá khinh địch.

Cái này nếu như cảm là đao nhận, cái này chỉ sợ trực tiếp trọng thương ngã xuống đất.

Địch Hoảng Lượng giờ phút này vẫn là không có cách nào tiếp nhận sự thật này, hắn khiếp sợ hỏi: "Nguoi là người tu hành?"

Một câu nói kia hỏi ra, ngược lại để chung quanh tất cả mọi người bùng tình đại ngộ!

"Khó trách a!"

"Ta liền nói, nhánh cây làm sao có thể đâm vào da thương người!"

"Nguyên lai hắn là người tu hành!"

Mạc Trầm ngược lại là không có chuẩn bị giấu diếm việc này, hắn cười nói: "Trước kia không phải, hiện tại là!"

Đây chính là một tin tức quan trọng, nhất thời vô số ánh mắt hâm mộ nhìn qua.

Bọn họ rất nhiều người đều không có tu hành thiên phú, thậm chí thông kinh mạch đều không thể làm đến.

Địch Hoảng Lượng bụng bít lấy bụng dưới, hắn biết mình khinh địch, lại là cảm nhánh cây, để hắn liên tục né tránh tâm tư đều không có.

Lại không ngờ tới, một đạo kiếm quang trực tiếp đâm thủng hắn bụng dưới.

Cổ này chân khí cũng không cường đại, cần phải cùng mình giống nhau, đều là Thoát Phàm Kính cấp một, như thế nói đến rất có thể thật sự là vừa đột phá.

Nghĩ tới đây, Địch Hoảng Lượng cường ép nhịn xuống đau đớn, bắt đầu nghiêm túc.

Hắn giờ phút này có chút hối hận, thì không nên đáp ứng làm cho đối phương xuất thủ trước, bây giờ chính mình còn bị thương!

Địch Hoảng Lượng cắn răng một cái, mở miệng nói: "Còn có hai chiêu!"

Đoàn người nhao nhao gật đầu, không hổ là Tây Lăng viện học sinh, nói được thì làm được, vẫn thật là làm cho đối phương trước ra ba chiêu.

Mạc Trầm nhất thời đuôi lông mày bốc lên, người này ngược lại là còn có chút cốt khí, hắn biết kiếm thứ hai không dễ dàng như vậy đắc thủ.

Hắn lạnh nhạt cười nói: "Nếu là nguoi thật báỉ ta làm thầy, ta có thể đứng là nguoi ba năm nhập Trúc Cơ."

Cái này vừa nói, nhất thời dẫn tới một trận nhiệt nghị.

Trúc Cơ cảnh cường giả tuy nhiên không ít, nhưng mỗi một cái đều thân cư yếu chức, đây cũng là Tây Lăng viện tất cả người tu hành tốt nghiệp mục tiêu.

"Ba năm nhập Trúc Cơ? Nguoi chắc chắn chứ?" Địch Hoảng Lượng có chút chế giễu mà nhìn xem Mạc Trầm

Nhất thời gây nên âm vang cười to, còn thật sự cho rằng Trúc Cơ cảnh là ven đường rau cải trắng a?

Mạc Trầm dĩ nhiên không phải thổi phồng, cái này Địch Hoảng Lượng trọng tu 《 Đại Phạm quyết 》 sau hai năm đã đột phá Trúc Cơ cảnh, cho nên chính mình nói ba năm vẫn là bảo thủ.

Đoàn người đều cảm thấy là Thiên Hoang dạ đàm, cảm thấy Mạc Trầm ăn nói lung tung, nhất thời một trận chế giễu.

Mạc Trầm nhẹ giọng cười một tiếng, liền giữa lúc đàm tiếu đâm ra kiếm thử hai!

Địch Hoảng Lượng nhất thời cắn chặt răng môn, đây cũng là một cái nhánh cây đâm tới, bất quá hắn cũng không dám khinh thị.

Hắn đem chân khí ngưng tụ trên tay, giống như là tự tay mình giết như vậy đem nhánh cây cho chặt đi xuống!

Tại mắt trần có thể thấy tình huống dưới a, Mạc Trầm trong tay nhánh cây kia răng rắc lập tức bị bẻ gãy!

Từ gia huynh đệ trong đầu xiết chặt, hồng bét!

Chẳng ai ngờ rằng, nhánh cây này tuy nhiên bẻ gãy, thế nhưng là một đạo kiếm quang liền vẫn chạy ra ngoài Địch Hoảng Lượng thân thể đâm tới!

Hư lập tức!

Tràn ra một vòng đỏ thẫm máu tươi!

Địch Hoảng Lượng toàn thân run rẩy, sắc mặt trắng bệch, rút lui mấy bước!

Hắn gian nan ngừng đầu, nhìn lấy Mạc Trầm, hiện tại cuối cùng là hiểu được, vì cái gì đối phương dùng nhánh cây!

Nguyên lai chánh thức thể công, căn bản không ở chỗ nhánh cây kia, mà chính là bám vào ở phía trên kiếm quang!

Máu tươi chậm rãi nhuộm đỏ hắn y phục, đợi không được chiêu thứ ba, hắn đã bại!

Trong nháy mắt một trận ồn ào! ! !

Cái này bỗng nhiên ở giữa xoay chuyển khiến người ta trở tay không kịp, đều coi là Địch Hoảng Lượng nhẹ nhõm chém đứt nhánh cây kia, nhưng không ngờ cuối cùng vẫn tránh không rơi kiếm quang.

Mạc Trầm ngược lại là hơi kinh ngạc, hắn không nghĩ tới chính mình dùng nhánh cây đối địch, còn đưa đến dạng này hiệu quả.

Thực hắn muốn rất đơn giản, chính mình nếu như mất bại, tối thiểu có cái lý do, đó là dùng nhánh cây cho nên bại!

Nếu như thắng, vậy thì càng thêm ngượng bức hồng hồng!

Lúc này nhìn lấy Từ gia huynh đệ hai cơ hồ là ánh mắt sùng bái, Mạc Trầm cười tiện tay đem nhánh cây vứt trên mặt đất, sau đó nói: "Các ngươi tiến hắn trở về đi, chớ có bỏ lỡ cứu chữa thời gian."

"Vâng, tiên sinh!"

Nhìn lấy hai người đem Địch Hoảng Lượng đưa ra ngoài, Mạc Trầm mới yên lòng!

Có điều lập tức hắn thì cười!

Tây Lăng viện cái này thật làm trò cười, thế mà tìm một cái tu vi thấp nhất người tìm chính mình khiêu khích, vốn là muốn nhục nhã chính mình, kết quả ngược lại ăn quả đắng.

Địch Hoảng Lượng đến thời điểm, là cố ý tại chung quanh đi dạo một vòng, hỏi thăm Mạc Trầm chỗ ở, mà biết được tin tức người đương nhiên liền đến vậy xem xem kịch.

Lúc này, lại là biến khéo thành vụng, ngược lại là để khắp thiên hạ đều biết, Tây Lăng viện đệ tử tìm tới cửa cho Mạc Trầm xin lỗi, kết quả lại kết cục thảm bại!

Tin tức này lập tức liền truyền ra, mà lại truyền bá tốc độ cực nhanh!

Dân chúng lao nhao, một hồi lải nhải.

Đặc biệt là thành Tây cái kia quán cơm nhỏ bên trong Trần Nhị Cầu, nói đến thổ mạt hoành phi, phảng phất tận mắt nhìn thấy như vậy.

"Ta nói với các ngươi, Mạc tiên sinh trong tay nhánh cây nhẹ nhàng vẫy một cái, thì đâm một cái, liền đâm tiến đối phương bụng, máu trực tiếp thì chảy ra."

"Tất cả mọi người mắt tròn, về sau mới biết được, nguyên lai hắn cũng là người tu hành."

Tại Trường Lăng bên trong tình huống tương tự không ít, khắp nơi đều có người đang đàm luận việc này, đều là cười thán không thôi.

Thanh Từ Đường bị phong về sau, đều đại từ quán sinh ý liền bắt đầu rực rỡ lên.

Triều này đã bên ngoài, vẫn bình tĩnh!

Thế nhưng là trong triều phong ba lại không có ngừng, ngược lại là càng diễn càng liệt, rất nhiều người đều bị liên lụy.

Mấu chốt nhất là, Từ Thiệu Dương bị bắt cóc!

Cái này khiến bệ hạ cực phần nổi, đối với một đám quan viên liên mắng: "Muốn các ngươi để làm gì!"

Tuy nhiên hẳn cho rằng Từ Thiệu Dương không có tư cách tiếp quản Thần Thiên Ti, nhưng Đại Cương vương triều Đại tướng quân tại Trường Lăng bị bắt đi, đây chính là một kiện Thiên Xi căng đàn lớn!

"Bệ hạ, Lý gấm cầu kết địch triều, tiết lộ chúng nhiều tình báo, tại hạ cho rằng có cần phải lập tức ngăn cản, không thể để cho hắn rời đi đại cương quốc đất!"

"Thần nguyện ý ra sức trâu ngựa, toàn lực đuổi bắt Lý gấm!"

Trương Hồng Thiên không nói gì, tâm tình rất là hồng бет, hắn ánh mắt rơi vào đứng tại phía trước nhất cái kia xinh đẹp thân ảnh bên trên.

"Hồi Ti Thủ là sao trầm mặc không nói!" Hắn tận lực hỏi.

Vì Cơ lúc ấy tự mình xuất thủ, kết quả chỉ là đem Lý gấm đánh thành trọng thương, thế nhưng là người lại không có cứu trở về!

Lau một chút, tất cả mọi người ánh mắt đều nhìn sang.

Bọn họ tuy nhiên không nói chuyện, nhưng trong đầu muốn đều như thế, có phải hay không là nàng cố ý để Từ Thiệu Dương bị bắt đi?

Thực chính là vì chen ép Thần Thiên Ti thế lực, dù sao Hình Phạt Ti cùng Thần Thiên Ti, quan hệ vốn là rất lợi hại cương.

Hiện tại lão gia tử cũng chịu không mấy năm, bây giờ Giam Thiên Ti quần long vô thủ, đến lúc đó tất nhiên Hình Phạt Ti nhất gia độc đại!

Khả năng này tại rất nhiều đại thần trong đầu lặp đi lặp lại xuất hiện.

Vì Cơ trầm mặc một lát, liền mở miệng nói: "Ta yêu cầu cùng bệ hạ đơn độc báo cáo!"

Trương Hồng Thiên đuôi lông mày hơi nhíu lên, chẳng lẽ lại bên trong còn có cái gì nỗi niềm khó nói?

Hôm nay tào triều, tuyên bố rất nhiều chuyện nghi, từng theo theo qua Lý Hạo tướng lĩnh toàn bộ tạm thời cách chức điều tra!

Tại hoàng cung hậu viện trong đình, chỉ có Vì Cơ một người lưu lại.

Thực đối với nữ tử này, Trương Hồng Thiên nắm giữ kính ý, thân là thân nữ nhi lại nâng lên Hình Phạt Ti, không thể không nói rất là khó được.

Nhưng sự tình lần này, xác thực làm được không ổn, mấu chốt là rất nhiều người không phục, có ý kiến!

"Không ngại cùng ngươi nói thẳng, hôm đó Từ Lão vào triều về sau, đề cập với ta cùng qua đề Từ Thiệu Dương tiếp nhận vị trí hẳn ý nghĩ!" Trương Hồng Thiên mở miệng nói

Vì Cơ trông mắt hơi hơi tròn to, nàng không nghĩ đến ông lão cư nhiên như thế cấp bách, liền hỏi: "Chẳng lẽ lại thân thể của hắn?"

Trương Hồng Thiên thờ dãi một hơi, chậm rãi nói ra: "Không sai, tất cả mọi người biết Từ Lão vì Tiên Đế cầm một kiếm, kiếm này trực tiếp xuyên qua hắn đan điền, dẫn đến hắn đánh mất tu vi."

"Có thể cực ít người biết, thực một kiếm này bên trong còn dính độc, nếu không có cưỡng ép ngăn chặn độc tính, đã sớm độc phát thân vong, cho đến ngày nay, Từ Lão vẫn mỗi ngày ho ra máu, mà lại máu nhan sắc cũng càng ngày càng đen!"

Nghe đến đó, Vì Cơ sắc mặt trong nháy mắt trầm xuống, biểu lộ rất là khó coi!

"Đi nhỏ cho nên ngươi khác đầu khí!"

Trương Hồng Thiên xoa xoa đầu, có chút gian khó nói: "Thân thể của hắn là thật không được, nếu không làm sao lại vội vã như thế diệt trừ những thứ này U ác tính."

Vì Cơ có chút oán hận hỏi: "Trọng yếu như vậy sự việc, ngươi làm sao mới nói với ta!"

"Không thể nói được a, đây cũng là ta vụng trộm nói cho ngươi." Trương Hồng Thiên một trận cười khổ: "Bởi vì Đại Cương bất cứ người nào đều có thể ngã xuống, duy chỉ có hắn không thể!"

Hắn tiếp tục nói: "Sự việc đến nơi đây, . ta cũng không muốn giấu diếm người, ta minh xác nói với Từ Lão, Từ Thiệu Dương còn chưa đủ tư cách quản lý Thần Thiên Tỉ!"

Vi Cơ thần tình nghiêm túc nói ra: "Ta cũng là ý tưởng như vậy!"

Trương Hồng Thiên một mặt thành khẩn hỏi: "Vậy người thì nói thật với ta, di nhỏ người có phải hay không cố ý đem người thả đi?"

Vi Cơ hít một hơi thật sâu, rất là kinh ngạc hỏi: "Người liền di nhỏ cũng tin không nổi?"

"Ta không phải không tin được, thế nhưng là rất nhiều người không tin được!" Trương Hồng Thiên bình tĩnh tức giận nói: "Cho tới bây giờ, Từ Lão đều không có tỏ thái độ."

"Hắn chính là như vậy người, người xưa nay không biết hắn đang suy nghĩ gì!" Vi Cơ lạnh nhạt nói, phảng phất đã sớm ngờ tới.

Trương Hồng Thiên phối hợp châm trà quát: "Ta có loại cảm giác, một khi Từ Lão đi, có ít người thì sẽ lộ ra răng nanh!"

"Ta hôm nay chính là muốn nói với người chuyện này, ngày đó ta đuổi kịp Lý Hạo, lại không nhìn thấy Từ Thiệu Dương thân ảnh!" Vi Cơ cắn răng nói: "Trường Lăng bốn cái công thành, đều sắp xếp người đóng giữ, theo thứ tự là Nhạc gia, Tần gia, Lý gia, còn có Tôn gia, bốn cái Quân Hào!"

"Sau cùng, người cứ như vậy sống sờ sờ chạy ra Trường Lăng, lại không ai nói với ta có thấy qua!"

Trương Hồng Thiên con mắt đột nhiên vừa mở, lạnh lùng âm thanh hỏi: "Người ý là, còn có người là nội gián?"

Bầu không khí lập tức cương xuống tới, không khí nặng nề đến hô hấp khó khăn.

Trương Hồng Thiên miệng lớn hít vào khí, dùng sức cau mày, nếu thật là như thế, cái kia tình huống bây giờ thì quá nguy hiểm!

Chờ đến hắn lấy lại tinh thần, mới phát hiện Vi Cơ thân ảnh đã sớm không thấy.

Hắn không khỏi một trận cười khổ, di nhỏ tính cách hắn biết, mạnh miệng mềm lòng, người trong thiên hạ đều cho là nàng cùng Thần Thiên Tỉ có thù, muốn lẫn nhau đối nghịch, tranh đoạt quyền lực.

Thực hắn thấy, vậy cũng là trò cười

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: 【 không chỗ bắt tu được 】 :

Hôm nay, Tây Lăng viện náo nhiệt.

Lại có hai người đỡ lấy thụ thương Dịch Hoàng Lượng trở về, biết được chân tướng người trong nháy mắt nổ!

Dịch Hoàng Lượng tiến vào Tây Lăng viện đã có mấy ngày này, rất nhiều người đều nghe nói qua tên hắn, làm nhập học ba năm sau vẫn là Thoát Phàm Kính cấp một kỳ hoa, thậm chí mới vừa vào học tân sinh đều tất cả nghe thấy.

Giờ phút này, Dịch Hoàng Lượng trong bụng có hai đạo vết thương, bên trong đạo thứ nhất vết thương sâu hơn, đổ máu cũng nhiều.

Trong nội viện này thường xuyên có lỗi viết nhầm thương thế hưởng, cho nên bác sĩ rất nhanh liền đuổi tới giúp hắn xử lý thương thế.

"May mắn người hai cái này vết thương không có dựa chung một chỗ, nếu không thì phiền phức!"

Bác sĩ một trận oán giận nói: "Cái này hạ thủ làm sao không nhẹ không nặng."

Dịch Hoàng Lượng có nhin đau Sờ, gắt gao cắn răng, không có lên tiếng!

Học viện người đều vây quanh nhìn, mồm năm miệng mười bắt đầu thảo luận, "Hắn không phải đi tìm họ Mạc phiền phức sao?"

"Tựa như là a! Làm sao bị thương thành dạng này!"

Có người bày tỏ xem thường, mắng: "Liền một cái không có Tu Hành Nhân đều đánh không lại, đây là mất mặt!"

Soạt một chút!

Tiếng thảo luận âm càng lúc càng lớn, đêm trường lão cũng dần tới.

"Khâu trường lão tốt!"

"Trường lão tốt!"

Học sinh nhất thời khom lưng a đầu vắn an, Khâu trường lão bình thường thường xuyên lộ diện, rất nhiều người đều chiếm được qua hân chỉ điểm.

Lúc này Khâu trường lão nhìn lấy Dịch Hoàng Lượng nằm trên mặt đất cái kia thống khổ bộ dáng, nhất thời đuôi lông mày thật sâu khóa gấp, người này là hân tự mình chọn lựa, mà lại cần cốt tuyệt hảo!

Lại chẳng biết tại sao, tu vi cảnh giới mấy may ba năm không có nửa điểm tiến triển!

Sau cùng, hân chỉ có thể quy về không có ngộ tính, dù sao tu hành là cần nhất định ngộ tính!

Dịch Hoàng Lượng nhìn thấy Khâu trường lão, nhất thời cười thâm nói: "Là ta ném trong nội viện mất, nguyên lai hân cũng là người tu hành!"

Cái này vừa nói, nhất thời gây nên mọi người ồn ào!

Khâu trường lão gật gật đầu, nếu như Mạc Trầm là có ý ẩn giấu thực lực, cái kia Dịch Hoàng Lượng đánh thua cũng liền tình có thể hiểu.

"Không nghĩ tới, hân thế mà còn giấu điểm tu vi, vậy ngươi có thể nhìn ra đến, hân là loại cảnh giới nào?" Khâu trường lão hỏi.

Dịch Hoàng Lượng có chút xấu hổ, đặc biệt là chung quanh tụ nhiều người như vậy, nhưng trường lão tra hỏi cũng không dễ giấu diếm, nếu là chuyện phiếm nói láo, lời nói dối một khi vạch trần, ngược lại là càng thêm khó chịu.

Hân không có cách nào, mặt dày mày dạn mở miệng nói: "Thoát Phàm Kính cấp một, hân nói mấy ngày trước đây mới bắt đầu tu hành!"

Người ở chung quanh nghe lấy lời này, có người nhin không được cười rộ lên, có điều lập tức lại che miệng!

Khâu trường lão nhất thời một trận ngạc nhiên, có chút chỉ tiếc rèn sắt không thành thép địa mắng: "Ngươi còn không đánh lại một cái mới tu hành mấy ngày người?"

Lời này hỏi ra cũng là tốt cười, phải biết Dịch Hoàng Lượng đã tại Tây Lăng viện ngọc ba năm, dù là tu vi không có tiến triển, thế nhưng là công pháp vũ kỹ cũng học không ít!

Dịch Hoàng Lượng cũng là phi thường xấu hổ, mím môi không nói gì.

Khâu trường lão có chút thất vọng lắc đầu, hân thở dài một hơi, xoay người rời đi!

Một màn này rơi vào Dịch Hoàng Lượng đáy mắt, trong lòng của hân trong nháy mắt bị rút sạch, hân nhìn thấy Khâu trường lão ánh mắt, giống như là đang nhìn một cái phế vật, giống như hồ đã bỏ đi chính mình.

Nghĩ tới đây, Dịch Hoàng Lượng không khỏi lộ ra một vòng tự giễu ý cười.

Năm đó, hân lấy tới cao điểm số thông qua khảo hạch, thậm chí Khâu trường lão còn muốn đích thân thu hân làm đồ, khích lệ hân cần cố kỳ giai, kiên quyết cũng là thượng đẳng.

Nhưng không ngờ, tiếp xuống thời gian bên trong, hân nhân sinh thì lâm vào u ám.

Chung quanh cùng giới đệ tử bắt đầu đột phá, một năm sau tân sinh nhập học, nhưng mà hân vẫn dừng lại tại lớn nhất bắt đầu cảnh giới, rõ ràng tùy thời có thể đột phá vào phía dưới một cái cấp bậc, nhưng mà ngưỡng cửa này lại thế trọn vẹn ba năm.

Ba năm này, hân thử qua đôi hân công pháp tu hành, cũng học lướt các loại võ nghệ, nhưng cũng không có chút nào tiến triển.

Nhân sinh mô phỏng không sai tiến vào một cái cục diện bế tắc.

Tất cả mọi người tại đi lên phía trước, chỉ có một mình hân dậm chân tại chỗ, loại cảm giác này rất là khó nói lên lời.

Đầy phố lớn ngõ nhỏ đều đang chê cười chuyện này.

...

Ngày kế tiếp.

Một đồng người tụ tại Mạc Trầm mới trong phòng, mười phần náo nhiệt.

Những người này tất cả đều là nghe nói Mạc Trầm đánh bại Tây Lăng viện đệ tử, có ý đến cửa chúc mừng.

Tiết Nhuyễn Nhuyễn nháy mắt hưng phấn mà hỏi: "Tiên sinh hiện tại đã là người tu hành?"

"Ừm!" Mạc Trầm cười ứng một tiếng.

"Ta đã cân nhắc tốt, đúng lúc hôm nay Trường Lăng bắt đầu trung bình, mấy ngày nay ta liền đi báo danh!" Từ Thắng mở miệng nói.

Mạc Trầm đuôi lông mày hơi nhú lên, Trường Lăng bắt đầu trung bình?

Đây có phải hay không là mang ý nghĩa, có tác chiến dấu hiệu?

Hắn gật gù đầu, chính mình xuất hiện xáo trộn Từ Thắng nhân sinh quỹ tích, tương lai có long trời lở đất cải biến!

Chỉ có tông quân, mới đúng Từ Thắng chánh thức đường ra, điểm ấy là không thể nghi ngờ.

Không nghĩ tới, trước một mấy ngày này chính mình còn vui ở tiểu phá trong phòng tránh mưa, cái này nháy mắt thời gian, thì ở lại căn phòng lớn, còn thường xuyên có người tới nhà làm khách.

Mạc Trầm hào hứng đến, liền cười nói: "Ta viết một bức tranh chữ tặng ngươi."

Nói xong, liền từ trong phòng đem văn phòng tứ bảo cho bung ra.

"Đến, ta dạy cho ngươi mài mực!" Hắn đối với Tiết Nhuyễn Nhuyễn nói ra.

Nói chung một lát, trí thức liền mài xong, Mạc Trầm dùng bút lông chấm chấm mực, liền bày ra tư thế bắt đầu viết.

Hắn viết đặc biệt chậm, cũng đặc biệt dụng tâm.

Nhìn lấy chữ từng cái xuất hiện, Từ Thắng kinh ngạc thì thầm: "Túy Ngọa Sa Tràng Quân Mạc Tiểu, tốt một phen khí thế!"

Mạc Trầm cười nhạt một tiếng, đem một câu tiếp theo cũng cho viết lên.

Từ Thắng nhìn lấy cái này hai hàng chữ, trong nháy mắt giật nảy mình, Túy Ngọa Sa Tràng Quân Mạc Tiểu, xưa nay chinh chiến mấy người trở về, cái này là cảnh giới cỡ nào.

Thật lâu, hắn mới hồi phục tinh thần lại, đối với Mạc Trầm rất là bội phục địa cục khom người!

"Tiên sinh đại tài!"

Tiết Nhuyễn Nhuyễn cũng không biết chữ, nhất thời mẩn mê miệng bày tỏ bất mãn, người xem dở khóc dở cười.

Từ Thắng ngửa đầu cười nói: "Tiết cô nương quán thể Linh được ta đã chuẩn bị kỹ càng, tùy thời có thể quán linh thể!"

Nghe đến đó, tiểu ny tử con mắt nhất thời phát sáng một dạng, mở miệng hét lên: "Ta muốn quán linh thể, ta cũng muốn làm người tu hành!"

Cảnh tượng như vậy, nhìn Từ Thắng một trận cười khổ, lúc này mới mười hai tuổi tròn a!

Nếu quả thật thành người tu hành, cái kia tất nhiên là thiên kiều chi nữ, Tây Lăng viện cũng đã từng trải qua bức này tư chất thiên tài, bây giờ đều là tu vi cực kỳ cao to nhân vật!

Mạc Trầm cười nói: "Cái này quán linh thể nhưng là muốn chịu đựng mọi loại đau đớn, ngươi chắc chắn chứ?"

Tiết Nhuyễn Nhuyễn một mặt chuyện đương nhiên nói ra: "Tiên sinh cũng không sợ, mềm mại cũng không sợ!"

Mạc Trầm một trận buồn cười, liền ứng tiếng nói: "Cái kia chọn ngày không bằng đựng ngày, vậy liền hôm nay!"

"Tốt lắm!" Tiết Nhuyễn Nhuyễn cười rộ lên lộ ra hai cái trắng nõn răng cửa, rất là hưng phấn mà tại nguyên chỗ nhảy lên cao, hét lên: "Về sau người nào cũng không cho khi dễ tiên sinh!"

Nói xong, nàng còn giơ lên hai cái nắm đấm trắng nhỏ nhắn giống như là muốn đánh người bộ dáng, nhìn Mạc Trầm quả thực là cười đến không dùng được.

Từ Thắng xoa xoa đầu, cười nói: "Cái kia Mạc tiên sinh ngài chuẩn bị nấu nước, ta trở về cảm một chút Linh được!"

"Tốt, ngươi thuận tiện thông báo một chút Tiết mẫu, để cho nàng tới chiếu cố một phen!"

Từ Thắng lĩnh hội gật đầu, không sai sau đó xoay người rời đi.

"Hất xì!"

Mạc Trầm không khỏi lại đánh một nháy mắt, cái này mới phát giác được cảm thấy mấy ngày gần đây, không khí cảm thấy càng phát ra lạnh!

Hắn đem Từ gia huynh đệ đưa tới đồ chơi nhỏ lấy ra đùa với tiểu cô nương chơi.

Tiết Nhuyễn Nhuyễn lắc đầu bày tỏ không thích, sau đó nhếch miệng cười nói: "Tiên sinh, ngươi cho ta kể chuyện xưa đi!"

"Được, ngươi muốn nghe cái gì cổ sự?" Mạc Trầm cười hóp một cái trà, tiểu cô nương này đặc biệt ưa thích nghe chính mình kể chuyện xưa.

"Ngô! Tiên sinh giảng ta đều ưa thích nghe!" Tiết Nhuyễn Nhuyễn ngồi trên ghế quơ bàn chân cười nói.

Mạc Trầm đầu nhất chuyển, liền nói: "Vậy ta cùng ngươi giảng một cái, Mạnh Mẫu ba đời cổ sự!"

Hắn bắt đầu chậm rãi nói ra cổ sự bắt đầu...

Cổ sự sau khi nói xong, hắn lại cho đối phương phân tích một chút trong chuyện xưa ngụ ngôn đạo lý.

Đại khái nửa canh giờ, Từ Thắng dẫn Tiết mẫu rào bước tiến lên môn.

Tiết mẫu biết được nữ nhi của mình muốn quán linh thể, đó là một cái khăn trương a!

Mạc Trầm đi trước đem nước bốc cháy, sau đó đem quán linh thể khẩu quyết để Tiết Nhuyễn Nhuyễn lặp đi lặp lại đọc thuộc lòng, thực khẩu quyết cũng cứ như vậy bốn câu lời nói, hoa không bao nhiêu thời gian.

Về phần Từ Thắng thì là đang cấp Tiết mẫu giảng một chút chính mình quán linh thể một số kinh nghiệm, còn có bên trong mấy cái quan trọng trình tự.

Đại khái một lúc lâu sau, đốt nước sôi toàn bộ đổ vào trong thùng tắm lớn.

Bởi vì Tiết Nhuyễn Nhuyễn thân cao chỉ tới Mạc Trầm lòng ngực chỗ, thùng tắm nước cũng không cần quá nhiều, đem Quán Linh một số được tài hướng bên trong thả.

Sau cùng bàn giao Tiết mẫu mấy câu, liền chính thức bắt đầu Quán Linh.

Thực con em đại gia tộc, đều là từ tu vi cao thâm trưởng bối đến tiến hành linh khí dẫn đạo, như thế liền có thể giảm bớt chịu đựng Quán Linh đau đớn.

Nhưng Mạc Trầm lúc này hiển nhiên không đạt được cảnh giới kia, lại lại hắn nghiêm túc phân tích qua, trên thực tế quán linh thể quá trình cũng là đối với linh khí chương không học qua trình, ắt không thể thiếu.

Chính mình đi đường quanh co, cũng không thể để tiểu cô nương đi đường quanh co.

Giờ phút này, Từ Thắng theo Mạc Trầm hai người ngồi tại trong đại đường, Từ Thắng lấy lòng cười nói: "Tiên sinh quả nhiên không tầm thường, cái này quán linh thể thể mà một lần thì qua."

Mạc Trầm đùa nghịch cười nói: "Nói thật giống như ngươi thất bại một dạng!"

Từ Thắng ngại ngùng địa sờ đầu một cái cười, hắn xác thực cũng là duy nhất một lần qua, cũng là muốn đập vuốt móng ngựa.

Mạc Trầm mở miệng nói: "Đúng, tham quân sự việc, có mấy điểm muốn căn dặn ngươi!"

Từ Thắng rất là nghiêm túc gật đầu: "Ngài nói!"

"Thứ nhất, làm bất cứ chuyện gì phải có chính mình lập trường ý nghĩ, tiến về không muốn nóng lấy nã tử thì đi lên phía trước."

"Thứ hai, nhớ lấy không thể loạn đầu nhập vào thế lực!"

Từ Thắng ánh mắt xiết chặt, hắn thực rất muốn hỏi đối phương, đến cùng là đứng tại người nào một bên, đến cùng chính mình lại là đứng tại bên nào?

Thật lâu, hắn cuối cùng là nhìn không được, mới mở miệng hỏi: "Tiên sinh, ta hôm nay là có hay không xem như người nhà họ Nhạc?"

Mạc Trầm đột nhiên cười một tiếng, nhất thời lắc đầu nói: "Ta theo Nhạc gia không có quá thâm nhập quan hệ."

Từ Thăng tỏ ra là đã hiểu gặt đầu, xem ra đúng là hôm đó tại Tây Lăng cửa sân chỉ điểm kết xuống duyên .

Đương nhiên, hấn trả có đầy mình nghi hoặc, chỉ bắt quả những cái kia đều là thứ yếu.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua.

Mạc Trầm ngược lại là nhàn rỗi, bắt đầu luyện viết văn luyện chữ.

Hấn Phát Hiện một kiện vô cùng thú vị sự tình, cái kia chính là mình lúc thời điểm tu luyện, thiên địa linh khí tiến vào đan điền.

Hấn nguyên bản còn buồn rầu cảm thấy mình tu hành tốc độ muốn so người khác chậm gấp ba!

Thế nhưng là giờ này khắc này, lại là trái lại!

Huyết dịch là bao giờ cũng đều đang lưu động , dựa theo huyết dịch lưu động trình tự đi kích thích toàn thân huyết vị, tương đương với mỗi thời mỗi khắc đều tại tu hành!

Kể từ đó, hấn tuy nhiên cần thu nạp linh khí so người khác nhiều, tuy nhiên lại tương đương với so tất cả mọi người phải cố gắng.

Bởi vì là người cũng nên ăn cơm uống nước, không có khả năng một mực tu hành a?

Nhưng Mạc Trầm lại có thể làm được, dù là hấn giờ phút này là nắm chắc bút luyện chữ, nhưng chung quanh linh khí đều sẽ thông qua toàn thân hấn huyết vị tiến vào thân thể.

Đương nhiên chắc là không còn để Tiết Nhuyễn Nhuyễn cũng làm như vậy, đến một lần đây là thuộc về mình bí mật, thứ hai cần nhận gánh phong hiểm, hết thầy đều là không biết, đều còn tại thăm dò.

Trừ phi mình đi ra một đầu thành công đường, đồng thời đi qua mười năm hai mươi năm thăm dò, có nắm chắc!

Nghĩ tới đây, Mạc Trầm chủ động hỏi: "Người bình thường là khi nào tĩnh tọa tu hành?"

Từ Thăng ngạc nhiên nói: "Dựa theo người quen thuộc, ta mỗi ngày sẽ tiêu phí gần một phần ba thời gian qua tu hành!"

Mạc Trầm yên lặng gặt đầu, xem ra đại bộ phận đều là như thế, mà chính mình thời gian tu hành tương đương người khác gấp ba!

Cũng chính là trên thực tế, chính mình theo khác người tiến hành tu hành tốc độ, không sai biệt nhiều thiếu.

Từ Thăng cười hỏi: "Không biết tiên sinh lại là như thế nào?"

Mạc Trầm tay cầm bút lông, lát nữa cười một câu: "Ta? Ta không chỗ bắt tu được!"

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: 【 người nguyện mắc câu 】 :

Trong phòng đầu, Tiết Nhuyễn Nhuyễn đang Quán Linh.

Mạc Trầm hơi nghi một lát, liền nghe được trong phòng đầu một trận tiếng rên rỉ âm, nói không nên lời là khó chịu vẫn là dễ chịu.

Hấn có chút xấu hổ, dù sao Tiết Nhuyễn Nhuyễn còn là tiểu cô nương, chính mình cũng không thể hướng cái hướng kia nghĩ.

Đại khái qua một lát, Tiết mẫu liền cười đi tới.

Nhìn thấy nụ cười này, Mạc Trầm nhất thời vui vẻ, nói rõ Quán Linh thành công!

Lúc này chỉ gặp Tiết Nhuyễn Nhuyễn mặt đỏ đi ra, liền trên cổ đều phỉm hồng, nàng chu mỏ nói: "Nước quá nóng, kém chút đem ta đun sôi!"

Mạc Trầm một trận cười to, tiểu cô nương này thật đùa!

Rót xong Linh thể, tự nhiên muốn chọn một bản công pháp tu hành, mà Mạc Trầm vì đối phương chọn là một bản 《 Cửu U quyết 》.

Hắn về đến phòng thu thập một hồi, cuối cùng là tìm tới 《 Cửu U quyết 》 pho bản, bởi vì cái này công pháp tu hành không tốt bại lộ, cho nên hắn trực tiếp đổi một cái tên, gọi 《 Cửu Cung tiên pháp 》.

"Đến, đây là 《 Cửu Cung tiên pháp 》 trước hai quyển, nhất định muốn thật tốt nhớ kỹ!" Mạc Trầm dặn dò.

Tiết Nhuyễn Nhuyễn một mặt mộng bức mà hỏi thăm: "Không phải 《 Cửu U quyết 》 sao?"

Nghe đến đó, Từ Thắng rất là kinh hãi địa sửng sốt, cái này 《 Cửu U quyết 》 thế nhưng là đỉnh phong công pháp tu hành, hắn biết cực ít người có thể tu thành.

Mạc Trầm cười khò gồ gồ tiểu nha đầu này đầu, giải thích nói: "Ta cái này gọi Cửu Cung tiên pháp, có thể đem người tu thành tiểu tiên nữ!"

Tiết mẫu rất là vui mừng cười nói: "Tiên sinh nói cái gì chính là cái đó!"

"Đúng, liên quan tới nàng đi Tây Lăng viện nhập học sự tình, ta nhìn thì a!" Mạc Trầm cười nói.

Tiết mẫu gật gật đầu cười nói: "Có Mạc tiên sinh tại, ta đương nhiên yên tâm!"

Mạc Trầm khách khí vài câu, liền đem Tiết mẫu nữ đưa đi, còn dặn dò muốn dạy hội hải tử nhận thức chữ, tối thiểu nhất muốn nhận tu hành tâm pháp phía trên chữ.

Đây đúng là một kiện phiền phức là, cái niên đại này trừ tiểu thư khuê các, tìm Thường cô nương căn bản không có sách biết chữ cơ hội.

Buổi tối.

Mạc Trầm tĩnh tọa tại đại sảnh, sau đó nhìn đình viện chỗ, thể mà bay xuống tuyết hoa.

Hắn cảm khái không thôi, đây đại khái là hắn đến Trường Lăng nhìn trận tuyết rơi đầu tiên, hắn là một phen tư vị ở trong lòng.

Hắn lấy tay chậm rãi vuốt ra phòng ngoài, một đóa tuyết hoa bay xuống tại trong lòng bàn tay hắn bên trên.

Trong đầu của hắn nhớ tới 《 phi sơn kiếm quyết 》 bên trong đề cập đến, có mấy chiêu kiếm thức đặc biệt thích hợp trong đông tuyết sử dụng.

Như thế, hắn liền trong đầu đùa bốn cái kia một bộ kiếm pháp.

Cái này bắt đầu mùa đông đến nay trận tuyết rơi đầu tiên, cảm thấy khí thế hung hung, rất lợi hại khỏi liền đem toàn bộ Trường Lăng nhuộm Bạch, thì liền cái kia trong hẻm nhỏ cũng tích lấy tuyết.

Mạc Trầm một lần nữa chuyển một trương ghế gỗ nhỏ, còn có cái bàn nhỏ, chuẩn bị trời sáng ra ngoài bày quầy bán hàng xem bói.

Hắn đạp trên tuyết đi trên đường, liền cảm giác toàn bộ Trường Lăng cảm thấy trở nên không giống nhau!

Cái này bắt đầu mùa đông về sau, rất nhiều trẻ em ở ngoại môn đầu chơi đùa, mừng rỡ cười toe toét.

Đoán chừng nếu như tuyết có thể dày nữa một số, còn có thể chất lên tuyết cầu, ném tuyết, như thế có chút ý tứ.

Tuyết vẫn rơi không ngừng.

...

Ngày thứ hai.

Tại cửa hàng bánh bao bên cạnh, cái kia quán nhỏ vị lại xuất hiện.

Lần này, cũng không phải ít đi ngang qua người đều hội kim lòng không được hướng bên này nhìn liếc một chút.

"Hắn cũng là Mạc Trầm a?"

"Thật trẻ tuổi a!"

"Một quẻ một trăm lượng, muốn tiền muốn diên đi!"

Một đám người chỉ trỏ, đối với Mạc Trầm quán nhỏ ý kiến rất nhiều, trọng điểm ngay tại ở quán nhỏ tiền dựng thẳng lên một hàng chữ.

Phía trên dùng bút lông viết vài cái chữ to, "Cầu một quẻ cần trăm lượng, không tin Mạc Ván - chớ có hỏi!"

Lúc này Tiết Nhuyễn Nhuyễn cười ha ha mua hai chuối băng đường hồ lô trở về, xem như chúc mừng thuận lợi bước vào người tu hành cảnh giới.

Nói đến cũng là khoa trương!

Đêm hôm đó, Tiết Nhuyễn Nhuyễn vừa học được khẩu quyết bên trong mấy chữ, tùy tiện nhắc tới vài câu, liền thành công đem công pháp vận chuyển lại.

Cái này khiến Mạc Trầm dờ khóc dờ cười, chính mình cũng là hoa mấy canh giờ mới làm đến sự việc,

Đối với cô gái nhỏ này tới nói, cũng là uống nước đồng dạng đơn giản.

"Nha!" Tiết Nhuyễn Nhuyễn cười mặt đem trong tay một chuối băng đường hồ lô cho đưa qua.

Mạc Trầm tiếp nhận băng đường hồ lô, trực tiếp thì cắn một cái, bắt đầu bắt đầu ăn.

Có ít người ngược lại là mộ danh mà đến, muốn bói một quẻ!

Nhưng không ngờ, một trăm lượng bạc ròng, đối với phổ thông gia đình đó là gánh nặng cực lớn, rất nhiều người đều là bắt đắc đi lác đầu đi.

Mạc Trầm ngược lại không gấp, tiền nào đồ nấy, mình tuyệt đối đáng cái giá này, chỉ là nhìn xem có không người nào nguyện ý bỏ ra số tiền này.

Mấy cái tiểu hài tử đồng tại góc đường đùa giỡn, bỗng nhiên có một say khướt đại hán quơ cước bộ đi tới.

Cái này người say hoảng du du địa thân thể, liền chạy ra ngoài cái này vừa đi tới, lập tức nhấn tại Mạc Trầm sạp hàng nhỏ phía trên dùng lực nhếch lên, trực tiếp đem sạp hàng nhỏ cho lật tung, nhất thời rước lấy vô số ánh mắt.

Người say toàn thân gay mũi mùi rượu, lại đứng lên, nhếch miệng cười nói: "Không có ý tứ a!" Nói xong, muốn xoay người rời đi!

Giờ phút này, Tiết Nhuyễn Nhuyễn rất tức tối địa ngăn ở đại hán phía trước, trừng mắt nói: "Không cho phép đi!"

Một màn này nhìn thì vô cùng buồn cười...

Thì liền cửa hàng bánh bao lão bản đều có chút nóng nảy địa quên đi qua, tiểu cô nương này muốn xuất sự tình!

Người say cảm thấy căn bản là không có nhìn thấy đối phương, trực tiếp thì đi qua, mắt thấy là phải đem cái kia không đáng chú ý thân thể nhỏ bé đụng vào.

Mạc Trầm đuôi lông mày nhíu chặt, ngay tại vừa rồi trong nháy mắt, hần biết được cái này người say tất cả nội tình.

Người này tuyệt đối là cố ý vén chính mình sạp hàng.

Bởi vì cái này người say cũng không phải bình thường người, mà chính là Thần Thiên Ti thám tử, vô cùng am hiểu nguy trạng say không còn biết gì trạng thái.

Hần đề ý là, luôn luôn thần bí Thần Thiên Ti, làm sao lại để mắt tới chính mình?

Ai cũng không ngờ tới, tiểu cô nương này lạnh hừ một tiếng, sau đó giờ lên nắm tay nhỏ một quyền vung ra.

Tại trong mắt rất nhiều người, cái kia chính là Trừng chọi Đá, một cái mười hai tuổi tiểu cô nương có thể lớn bao nhiêu sức mạnh!

Một quyền này thế nhưng là thật đánh vào người say trên đùi, chỉ gặp người say cả người thì ngã xuống, ôm bắp đùi một trận đau nhức gào rống.

Sọa một chút, thật nhiều người đều bốn phía.

"Giả a?" Có người khó có thể tin nói ra.

Cửa hàng bánh bao lão bản cũng là một mặt mộng bức, tiểu cô nương này giống như thì nhẹ nhàng đánh một quyền, không nhìn ra dùng sức a!

Nhưng mà người say lại là toàn thân run rẩy, sắc mặt trắng bệch, ôm bắp đùi khàn cả giọng địa hô đau!

Mạc Trầm vừa nhìn liền biết, cô gái nhỏ này khẳng định là động chân khí, nếu không không có khả năng đau nhức thành dạng này, cái này Cửu U quyết nội kinh rất lớn!

Hần đối với tiểu nha đầu ngoác nói: "Trở về!"

Tiết Nhuyễn Nhuyễn còn hướng lấy cái này người say le lưỡi, "Liệt liệt liệt!" Lúc này mới trở về chạy!

Mạc Trầm một trận cười khở, hỏi: "Có phải hay không vụng trộm dùng chân khí?"

Nàng nâng lên miệng, khí ục ục mà nói: "Hắn nện tiên sinh sập hàng, hắn là người xấu!"

Đúng lúc có một vị hiểu sơ y thuật lão sư phụ đi ngang qua, nhất thời cho cái kia người say bắt mạch, lại kiểm tra một chút vết thương.

Lão sư phụ đem người say quần lót xé mở, xem xét bên trong bắp đùi thể mà hồn nhiên màu đen cùng nhau, rất là dọa người!

"Trời ạ!"

Dân chúng vây xem càng là trợn mắt hốc mồm, lại xoay đầu lại nhìn một chút đang cùng Mạc Trầm nũng nịu địa tiểu cô nương.

Đây thật là tiểu nữ hài quyền đầu tạo thành?

Bọn họ căn bản không có cách nào tin tưởng sự thật này, cái này sao có thể?

Cho dù là tận mắt cho nên gặp, cũng cảm thấy quá mức hoang đường!

Hiểu y thuật lão sư phụ cười khở nói: "Đây cũng là bị người tu hành gây thương tích!"

Soạt lập tức, tất cả mọi người sôi trào!

Trong nháy mắt vô số ánh mắt chạy ra ngoài cái kia bóng người nhỏ bé nhìn lại.

Lúc này Mạc Trầm đang dạy bảo nói: "Lấy hậu hạ thủ phải biết nặng nhẹ, chân khí không thể dùng linh tinh!"

"A!" Tiết Nhuyễn Nhuyễn nhìn lấy một đám người nhìn mình chằm chằm, có chút mất tự nhiên co lại co lại thân thể.

"Được, không có việc gì!" Mạc Trầm sờ sờ vổ vổ Tiết Nhuyễn Nhuyễn sau lưng, nói cho nàng đừng sợ!

Chung quanh bách tính lại là một trận kinh ngạc, có người hiển nhiên không tin, lắc đầu nói: "Làm sao có thể, nàng mới bao nhiêu lớn, cũng chưa tới tu hành tuổi tác."

Bọn họ đánh giá Tiết Nhuyễn Nhuyễn tiểu thân tử, nói ra: "Tuổi như vậy, sợ là Tây Lăng viện cũng không thu a?"

Mạc Trầm phối hợp đem sập hàng nhỏ cho một lần nữa thu thập xong, cười nhạt nói: "Trước đưa đi trị liệu, chắc hẳn không thiếu tiền!"

Cái này vừa nói, tất cả mọi người là mục đích mục đích nhìn nhau, hiển nhiên không có hiểu rõ.

Hắn lại là làm sao biết cái này người say không thiếu tiền?

Chẳng lẽ lại là thông qua tướng mạo tính ra đến?

Mạc Trầm muốn rất đơn giản, người này nếu là làm nhiệm vụ đến, thụ thương, Thần Thiên Ti khẳng định sẽ phụ trách trị liệu!

Tuy nhiên đám người rất nhanh liền tán đi, thế nhưng là Mạc Trầm bên cạnh tiểu cô nương này là người tu hành tin tức, ngược lại là trong nháy mắt truyền đi.

Dù sao tuổi như vậy, thực sự quá kinh diễm!

Tại quán nhỏ bên trong ngõ toàn bộ buổi sáng, Tiết Nhuyễn Nhuyễn nằm chán ở bên cạnh hung hăng đi dạo, vây quanh Mạc Trầm một mực chuyển.

"Tiên sinh, ta thật nằm chán a!"

Mạc Trầm ngửa đầu cười nói: "Buổi chiều dẫn ngươi đi thả con diều!"

Vừa nghe đến có chơi, Tiết Nhuyễn Nhuyễn nhất thời hưng phấn lên, vỗ tay hô: "Tốt lắm!"

Tầm thường nhân gia thực sự không có cách nào tưởng tượng, nhỏ như vậy cô nương lại là một người tu hành!

Bao quát cái này cửa hàng bánh bao lão bản, cũng là thần sắc cổ quái, . giống nhìn quái vật!

"Ngài thu giá cao như vậy, sợ là căn bản không ai nguyện ý đến a!" Cửa hàng bánh bao lão bản một trận cười khở nói ra.

"Ta cái này gọi Khương Thái Công câu cá lại mong có người cắn câu!" Mạc Trầm cười giải thích nói.

Nói chung qua một lát, vẫn là không có khách nhân đến, Mạc Trầm chỉ có thể thu thập quán nhỏ về nhà, cười nói: "Hôm nay trà này tiền lại không giấy

đến, mấy ngày nữa muốn không có tiền uống trà!"

Hắn chậm rãi đi trên đường, trong đầu vẫn đang suy nghĩ, cái kia Tây Lăng viện ngu bức hống hống Nghiêm trọng lão, biết được Tiết Nhuyễn Nhuyễn đã trở thành người tu hành lại là biểu tình gì?

Bộ dáng kia, ôn hòa rất lợi hại đặc sắc!

Nghĩ tới đây, Mạc Trầm liên miệng chứa ý cười.

...

Mà Tây Lăng viện cũng náo nhiệt lên, một đám tân sinh hội tụ tại trong Tầng Thụ các.

Bên trong một số người đã Quán Linh, liền không kịp chờ đợi tìm kiếm công pháp, bọn họ rất là hưng phấn mà tại trong lầu các đảo quanh.

Đúng lúc, đụng phải Dịch Hoàng Lượng!

Nhất thời lại là một trận xì xào bàn tán...

Dịch Hoàng Lượng lúc này chính ngồi xếp bằng ở bên trong tìm kiếm hần phù hợp chính mình công pháp, nhưng mà Tây Lăng viện cất giữ công pháp là tại quá nhiều, hắn từng quyển từng quyển tu luyện, cũng cần tốn hao vô số thời gian!

Phía sau lại có người đàm luận chính mình, hắn chau mày, có chút không vui!

"Nghe nói, họ Mạc còn khoe khoang khoác lác, nói để hắn ba năm nhập Trúc Cơ đâu!"

"Thôi a! Làm sao có thể!"

"Đúng a, ta nhớ được Từ tướng quân trước kia còn là hoa ba năm rưỡi mới nhập Trúc Cơ cảnh, lúc ấy hắn nhưng là trong nội viện ngày hôm trước phú lớn nhất đệ tử giới."

Nghe đến đó, Dịch Hoàng Lượng thần sắc thì càng khó coi hơn, thật sự là hết chuyện để nói!

Hắn lát nữa trợn lên giận dữ nhìn đám người này liếc một chút, nhất thời dọa đến những học sinh mới nhao nhao lui ra phía sau.

Giờ phút này, về u sâu giống như là một bình nông từ, uống một ngụm liền sặc đến đáy lòng!

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: 【 Tô Nhan 】 :

Hôm nay.

Lại phía dưới rón cả lòng nhưng tuyết.

Tuyết hoa dần dần bay xuống tại Tây Lăng viện trong rừng trúc, mô phỏng không sai một bức tuyết mỹ bức tranh.

Tại trúc lâm đất trống bên trong, một bộ áo trắng đang huy động kiếm pháp.

Thật lâu, hắn dừng lại tất cả động tác, đem chuôi kiếm này ném đến nơi xa, liền tê tâm liệt phế hướng lên trời hô to!

"A —— a —— "

Thanh âm vòn quanh tại toàn bộ trúc lâm

Bịch một tiếng, Dịch Hoàng Lượng quỳ xuống đến, mặt không biểu tình, giống như là một người chết.

Hắn hai mắt vô thần nhìn qua nơi xa, gần đây lại luyện một bộ kiếm pháp, nhưng mà tu vi lại vẫn không có bất kỳ cái gì bùng lỏng.

Đây rốt cuộc là là sao?

Hắn từ đầu đến cuối đều cảm thấy, trước mắt tu hành tâm pháp không thích hợp bản thân, tuy nhiên lại nói không nên lời đến cùng này có vấn đề.

Tìm khắp toàn bộ Tầng Thư Các, lại không biết từ đâu ra tay.

Hắn tự giễu cười một tiếng, liền nằm tại đất tuyết bên trong.

Không biết qua bao lâu, mới một lần nữa đứng lên.

Từ khi nhất chiến bại bởi Mạc Trầm, hắn tại Tây Lăng viện cơ hồ đi đến chỗ nào đều bị người ghét bỏ, hắn không cách nào chánh thức bình phục tâm tình.

Nói chung nửa canh giờ, Dịch Hoàng Lượng đi ra khu rừng nhỏ, tại người tu hành thế giới bên trong, hắn là nhược tiểu nhất tồn tại.

Thế nhưng là hắn không phục, dựa vào cái gì?

Hắn một lần nữa chạy ra ngoài Tầng Thư Các đi đến, dù là tiếp tục bị cười nhạo cũng không quan trọng, luôn có một con đường là đúng.

"Nghe nói Trường Lăng ra một cái yêu nghiệt, mười hai tuổi thì Thoát Phàm Kính!"

"Cái này ta cũng nghe nói!"

"Các người khẳng định không biết, cái kia vốn phải là chúng ta Tây Lăng viện người, Nghiêm trưởng lão đều tự mình đi thu đồ đệ."

"Tựa như là cái kia Mạc Trầm, hắn lại tại bên trong thò một chân vào."

Khá nhiều người vây tại một chỗ thảo luận, nhất thời gây nên Dịch Hoàng Lượng chú ý.

Coi bọn hắn lại một lần nữa đàm luận đến người kia tên, hắn chợt nhớ tới hôm đó đối phương nói chuyện cùng hắn.

"Nếu là người thật báii ta làm thầy, ta có thể đúng là người ba năm nhập Trúc Cơ."

Câu nói này lúc ấy tại rất nhiều người đầy mắt, bao quát chính mình, đều là trò cười!

Loại sự tình này hắn nghĩ cũng không dám nghĩ!

Giờ phút này càng là nghe những người này thảo luận, đáy lòng của hắn thế mà bắt đầu cầu nguyện, hi vọng đây đều là thật.

Nếu như tiểu cô nương kia thật mười hai tuổi tròn liền trở thành người tu hành, vậy mình ba năm nhập Trúc Cơ, cảm thấy cũng không phải là không được!

Hắn kìm nén cái này một hơi, liền đi ra Tây Lăng viện, cái này từng để cho hắn vô cùng kiêu ngạo Tây Lăng viện, lúc này lại yếu bên trong kẹp lấy một cổ hận.

Rất khó đi biểu đạt loại cảm tình này.

Dịch Hoàng Lượng ở bên trong nhìn thấu tình người ấm lạnh, nói chung tựa như Trường Lăng hôm nay, nói rằng tuyết liền xuống tuyết.

Hắn không tự chủ được đi vào Mạc Trầm phòng trước, do dự một chút, liền bắt đầu gõ cửa.

Đông đông đông!

Đông đông đông!

Không có người ứng thanh, không có âm thanh truyền ra.

Hắn đuôi lông mày khẽ nhúc nhích, lưỡng trước khả năng không ai ở nhà.

Chẳng lẽ lại chính mình đi một chuyến uống công, lại có lẽ là biết được chính mình đến, cho nên không có mở cửa?

Cái này muốn pháp rất ngu ngốc, hắn lại giống giống như kẻ ngu, tiến vào trong ngõ cụt, thì ra không được.

Hắn lại một lần nữa gõ cửa, vẫn là không ai ứng, liền hạ quyết tâm, để tuyết hoa tung bay đầu bạc.

Thời gian dần dần đi qua.

Bước chân hần lại đi bất khai, hần biết mình không có hần lựa chọn, hần mong ước ở chỗ này chờ một ngày, cũng muốn các loại một cái trả lời chắc chắn.

Mà giờ khắc này, Dịch Hoàng Lượng phải đợi người, cũng không ở trong phòng.

Trường Lăng ngoài thành.

Tại một mảnh hơi trống trải địa phương.

Một cái con điều bay trên trời, mà đây bên kia, thì là một cái cười hi hi tiểu cô nương.

Cái này tuyết lông ngỗng cảm thấy không có có ảnh hưởng đến hai người chơi đùa tâm tình, ngược lại là tăng thêm mấy phần niềm vui thú.

"Người đi chậm một chút, khác ngã xuống!" Mạc Trầm ở bên cạnh cười dặn dò.

"Tiên sinh tiên sinh, người nói hiện tại buồng tay, nó biết bay cao hơn sao?" Tiết Nhuyễn Nhuyễn lớn tiếng hỏi.

Mạc Trầm khoe miệng mỉm cười, mở miệng nói: "Nó biết bay rất cao, không có gió thời điểm liền sẽ đến rơi xuống, rớt xuống một cái không có người biết địa phương."

Hai người tại cái này chơi đùa một hồi, nàng ngược lại là thể lực tràn đầy, căn bản sẽ không mệt mỏi chạy tới chạy lui.

Sau hai canh giờ, nói chung qua mới mẻ kinh, nàng mới bắt đầu nghỉ ngơi.

Bọn họ cước bộ đi tới đi tới, thể mà tìm được một chỗ địa chỉ, lúc này một vị mặc lấy màu trắng y phục, giữ lấy lộn xộn chòm râu Tô Nhan đang quét sạch lấy phòng trước cửa tuyết đọng.

Tô Nhan bên hông treo nhất đại ấm liệt tửu, uống một ngụm liền lộ ra hài lòng thần sắc.

Mạc Trầm ngược lại là cảm thấy rất kinh ngạc, nơi này chính là Trường Lăng vùng ngoại ô, người chung quanh dấu vết thưa thớt, tại sao có thể có người ở ở chỗ này?

Mạc Trầm ôm con điều liền đi qua, có chút khát nước liền cười hô: "Có thể hay không mượn một uống miếng nước?"

"Ta cũng khát!" Tiết Nhuyễn Nhuyễn mỉm môi thâm nói.

Mạc Trầm một trận buồn cười, một lần nữa nói ra: "Mượn hai cái nước!"

Cảm thấy thuyết pháp như vậy, tiểu ny tử mới tính hài lòng.

Khấp khuôn mặt là thần thức rìa mép Tô Nhan cười nói: "Có rượu uống không uống?"

Tiết Nhuyễn Nhuyễn hưng phấn mà hô: "Uống!"

Mạc Trầm rất là bất đắc dĩ xoa nắn nàng khuôn mặt nhỏ nhắn, chính mình nói tiểu hài tử không thể uống tửu, ngược lại là kích thích nàng phản nghịch tâm lý.

Tô Nhan cười thờ dài: "Tốt một cái cổ linh tinh quái tiểu cô nương, ta tửu liệt cực kì, người chưa hần uống đến phía dưới!"

Nói xong, hần liền đem bên hông hồ lô rượu cho đưa qua.

Tiết Nhuyễn Nhuyễn con mắt chạm liếc một chút Mạc Trầm, phảng phất tại hỏi thăm hần có thể uống hay không!

Mạc Trầm thân thủ đem hồ lô cho lấy tới, giơ tay lên đem nắp bình rút ra, liền hướng trong mồm rót, nhất thời một cổ nồng hậu dày đặc linh khí xông vào thân thể, trong nháy mắt liền để hần toàn thân hỏa nhiệt.

Rượu này quả nhiên không tầm thường!

Tô Nhan cười nhìn lấy hần, cũng không nói gì, rượu này phổ thông người dân không uống được, hội bạo thể mà chết.

Mạc Trầm uống một ngụm, ngược lại là vô cùng thoải mái, cười nói: "Rượu này nên uống từng ngụm lớn, thoải mái!"

Chợt, hần liền thói quen dùng thần thức bám vào trên người đối phương, nhưng mà một giây sau biểu lộ lại cương xuống tới.

Bởi vì hần phát hiện mình thể mà không phá nổi đối phương cái kia đạo Thiên Cơ bạch quang, cũng chính là mang ý nghĩa cái này Tô Nhan tu vi, tất nhiên tại Trúc Cơ cảnh trở lên, thấp nhất cũng là ngũ không kính.

Hắn lập tức thì sùng sốt, tu vi như thể người làm sao lại ở chỗ này.

Tô Nhan thân thủ chuẩn bị đem bầu rượu cầm về, cười nói: "Người bình thường có thể uống không rượu này, người tính toán gặp may mắn!"

Nhưng vào lúc này, Tiết Nhuyễn Nhuyễn khí ục ục nói: "Ta còn không có uống đâu! Người người nhỏ mọn như vậy!"

Nhất thời một chút, Tô Nhan thì dở khóc dở cười ngồi xỏm người xuống, thật bị cái này đáng yêu tiểu cô nương chọc cười!

Mạc Trầm mở miệng cười nói: "Tiền bối, liền để nàng uống một ngụm đi, một ngụm nhỏ giải giải khát!"

Trong nháy mắt, Tô Nhan sắc mặt thì trầm xuống, phê bình nói: "Người như là đã từng uống rượu, liền hẳn phải biết không thể cho nàng uống!"

Lúc này Mạc Trầm ngược lại là rất có niềm vui thú cười nói: "Thế nhưng là, ta vẫn cảm thấy nàng có thể uống!"

Cái này vừa nói, đối phương thần sắc liền bắt đầu ngưng trọng lên.

Chẳng lẽ lại, tiểu cô nương này đã là nghi ngại người?

Tô Nhan duỗi ra hai ngón tay đặt ở Tiết Nhuyễn Nhuyễn trên cổ kinh mạch vị trí, nhất thời lông mày bốc lên, hơi kinh ngạc mà hỏi thăm "Người mấy tuổi?"

"Mười hai tuổi tròn!" Tiết Nhuyễn Nhuyễn co lại co lại thân thể, lại một lần nữa tránh sau lưng Mạc Trầm.

Nàng đột nhiên cảm giác được cái này Tô Nhan có chút nguy hiểm!

"Khục! Là ta nhìn nhầm!" Tô Nhan ngưng ngừng cười một tiếng, liền đem hồ lô rượu đưa cho tiểu cô nương.

Hắn lại thở dài một hơi, mở miệng nói: "Sợ là có hơn mười năm, không có gặp được thiên phú như vậy hậu bối."

Mạc Trầm kỳ quái hỏi: "Nhạc gia thiếu gia, không phải cũng là mười hai tuổi bước vào người tu hành hàng ngũ?"

Tô Nhan khinh thường nói: "Đó là con em đại gia tộc, từ nhỏ đã tiến hành thể trạng tập luyện, ngày thường ẩm thực điều trị không ngừng, bằng không hẳn 14 tuổi cũng chưa chắc có thể tu hành!"

Mạc Trầm hơi kinh hãi, lại không có biểu hiện ra ngoài, cho dù là ngự không kính người tu hành, sợ cũng không dám đối Nhạc gia vô lễ như thế.

Chẳng lẽ lại vị tiền bối này, thế mà còn phải đi lên một bộ?

Vậy coi như là niết bàn kính khùng bỏ tu vi

Tô Nhan phất Mạc Trầm liếc một chút, biết được trong lòng đối phương suy nghĩ, sau đó hắn ánh mắt liền rơi tại cái kia tiểu nữ đồng trên thân.

Giờ phút này, Tiết Nhuyễn Nhuyễn uống một ngụm Linh tửu, thế mà uống đến nghiện, trực tiếp ngửa đầu hưng hăng địa hướng bên trong rót.

Cái này nhưng làm Tô Nhan dọa cho hư, hắn bỗng nhiên một chút, đem hồ lô rượu cho cướp về, lay một cái, bên trong tửu thể mà chỉ còn lại một chút xiu.

Giờ phút này, Tiết Nhuyễn Nhuyễn toàn thân đỏ bừng, cười ha ha chùi miệng nói: "Thật tốt uống a!"

Dựa theo lẽ thường, Thoát Phàm Kính người tu hành, nhiều nhất chỉ có thể uống ba miệng, mà tiểu cô nương này uống hơn phân nửa, thế mà không có cho ăn bở bụng?

Tô Nhan nhất thời một trận cười khở, mắng thầm, xem ra lại là một cái yêu nghiệt sắp xuất thế!

Tiết Nhuyễn Nhuyễn nhảy nhót cười nói: "Ta giúp người xúc tuyết, người lại để cho ta uống một ngụm có được hay không?"

Nói xong, nàng vẫn thật là bắt đầu hoàn toàn nghiêm túc xúc tuyết.

Cái này thấy Tô Nhan dở khóc dở cười, tiểu cô nương này thân thể cũng chính là theo xéng sắt như vậy cao, rất là ra sức xúc tuyết.

Hắn không khỏi lòng sinh cảm khái, ở cái địa phương này ở vài chục năm, nhìn lấy tiểu cô nương này bộ dáng, đột nhiên cảm giác được chính mình có phải hay không cần phải ra ngoài đi đi.

Tô Nhan đem ánh mắt một lần nữa chuyển qua người trẻ tuổi này trên thân, người này là ai?

"Ta giới thiệu một chút, ta họ Mạc, là một cái thầy bói." Mạc Trầm ngưng ngừng cười một tiếng.

Tô Nhan hí mắt cứ như vậy nhìn chăm chăm đối phương, tại ánh mắt hắn bên trong, còn có thể nhìn thấy chung quanh khí tức đang lưu động, thiên địa

linh khí cảm thấy tự động tiến vào thân thể đối phương.

Hắn có chút chán kinh, chẳng lẽ lại đối phương giờ phút này cũng tại tu hành? Cái này luyện được là loại công pháp nào?

Mạc Trầm nhẹ giọng cười nói: "Nàng cũng là như vậy tính cách, nhiệt tâm."

Tô Nhan buồn cười nói: "Lòng nhiệt tình cô nương, ta trước kia cũng kết bạn một cái."

Nghĩ tới đây, vô số hồi ức liền trong đầu hiện lên

Nhưng vào lúc này, Tiết Nhuyễn Nhuyễn cao hứng bừng bừng địa hô: "Tiên sinh tiên sinh, ta giống như lập tức liền muốn đột phá."

Mạc Trầm nhất thời giật mình, . hỏi: "Thật?"

"Thật!" Nàng gật đầu.

Tô Nhan thoải mái cười nói: "Đem ta tửu đều uống sạch, đủ để cho một cái Thoát Phàm Kính người tu hành đề bạt một cái giai cấp!"

Mạc Trầm chánh thức bị hù dọa, nàng mấy ngày trước đây mới bắt đầu tu hành, cái này uống một hớp rượu muốn đột phá?

Đây có phải hay không là đại biểu cho, căn bản không có bất kỳ đột phá nào trước bình cảnh?

Đương nhiên, chuyện này hẳn khẳng định không có thể tùy ý lộ ra.

Tiết Nhuyễn Nhuyễn rất nhanh liền đem tuyết động cho thanh lý hoàn tất, nhưng để cho nàng tiếp tục uống tửu, nàng lại uống không xuống, vỗ bụng nhỏ nói ra: "Tuy nhiên rất muốn uống, thế nhưng là tốt no bụng nha!"

Nhắm trúng Mạc Trầm hai người giữa đầu cười to, tiểu gia hỏa này.

Tô Nhan cũng chậm chậm thích tiểu cô nương này, liền đem hai người mời đến phòng, trò chuyện một hồi Thiên.

Hắn hỏi ý kiến hỏi một chút liên quan tới Trường Lăng trước mắt tình huống, Mạc Trầm liền bàn giao một số tình huống, dù sao nhìn đối phương tướng mạo ngược lại không giống như là vô cùng hung ác người.

Mạc Trầm sớm Tây Lăng viện, lại nói đùa nói mình muốn đi làm lão sư, kết quả lại bị người theo đến.

Kéo một cái đến chuyện này, Tiết Nhuyễn Nhuyễn có thể liền tức giận, đem khi dễ Mạc Trầm cái kia Nghiêm trọng lão cho mắng một trận.

Nghe được Tô Nhan thất thần mất, cái này thu đồ đệ đều thành ép buộc?

Mạc Trầm cười giải thích nói: "Cũng không tất cả đều là như thế, chỉ là cá biệt trưởng lão, ngược lại là hư bầu không khí."

Tô Nhan khẽ gật đầu, liền mở miệng nói: "Cái này cách làm xác thực không đúng."

Ba người một phen đàm tiếu, chủ nhà còn mang sang một số đồ nhắm, một người một câu rất nhanh quen thuộc lên.

Đến sau cùng, Tô Nhan mới bắt đầu giới thiệu thân phận của mình, hắn chê cười nói: "Ta họ Tô, là Tây Lăng viện phía trên Nhâm viện trưởng!"

Trong nháy mắt, Mạc Trầm thì mắt tròn, ừng ực một tiếng đem đồ nhắm nuốt vào.

Cái này mẹ nó thì xấu hổ

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: 【 báỉ sư 】 :

Tô Nhan là một cái rất lợi hại hiền hoà người, cũng không có quá lớn kiêu ngạo.

Hắn cười ha hả ngoắc nói: "Yên tâm đi, Tây Lăng viện đám kia chẳng nhãi con, ta rút sạch trở về giáo huấn một chút!"

"Tốt lắm tốt lắm!" Tiết Nhuyễn Nhuyễn cười ha ha vỗ tay chúc mừng.

Lời này nghe Mạc Trầm đó là dở khóc dở cười, chỉ có thể gật đầu cảm tạ.

Tô Nhan cố ý sau cùng mới nói rõ thân phận của mình, chính là không muốn hai người quá mức câu thúc, quả nhiên cho thấy thân phận sau rất nhanh liền tan cuộc.

Đại khái nửa canh giờ

Gió dần dần dừng lại.

Mạc Trầm nắm Tiết Nhuyễn Nhuyễn tay, đi ra căn phòng nhỏ, dễ dàng cho Tô Nhan cáo từ!

Cái thế giới này xác thực rất kỳ diệu, thế mà thả cái cánh điều đều có thể đụng tới ẩn sĩ cao nhân.

Mạc Trầm một đường đi một bên cười, còn dặn dò: "Hôm nay phát sinh sự tình, người nhớ lấy không nên nói lung tung, Tô tiên bối đã ở chỗ này, chắc hẳn cũng là ngóng trông qua chút thanh tịnh thời gian."

"Tốt!"

Tiết Nhuyễn Nhuyễn ứng một tiếng, liền nện bước vui sướng cước bộ đi lên phía trước.

Hai người tới Trường Lăng dưới cửa thành, quả thật nhìn thấy bắt đầu trung bình bố cáo, xem ra cục thế lập tức sẽ có biến hóa.

Hắn đem tiểu cô nương đưa về nhà, giờ phút này Thiên dần dần tối xuống.

Mạc Trầm tại ven đường mua chút ăn, liền đi tới tiểu đạo hướng trong nhà đi, giờ phút này lại là xa xa nhìn thấy một bóng người đứng tại cửa nhà mình trước.

Đến gần xem xét, người này bóng lưng hết sức quen thuộc, giống như người kia đến cửa khiêu khích chính mình Tây Lăng viện đệ tử.

Mạc Trầm buồn cười sờ mũi một cái, sau đó đi lên trước hỏi: "Tôi tìm ta có chuyện gì?"

Giờ phút này Dịch Hoàng Lượng hai chân đã bị tuyết lớn bao trùm, hiển nhiên ở chỗ này chờ thật lâu, mà lại nửa bước chưa dời!

Như thế để Mạc Trầm hơi kinh ngạc.

Dịch Hoàng Lượng chờ thật lâu, tâm đều lạnh thấu, nhưng mà hắn không hề từ bỏ, hắn thủy chung muốn nghe được một đáp án.

Hắn hơi hơi cắn răng, nghiêm túc hỏi: "Xin hỏi, ta thật có thể, ba năm tiến vào Trúc Cơ cảnh sao?"

Vấn đề này bản thân tại rất nhiều người xem ra, cũng là một chuyện cười!

Mạc Trầm đuôi lông mày hơi hơi bốc lên, cười nhạt một tiếng: "Xác thực!"

Dịch Hoàng Lượng u ám ánh mắt một lần nữa phát ra cái này hào quang, hắn phịch một tiếng quỳ xuống đất bên trên, rất là dứt khoát dập đầu ba cái!

"Nhìn tiên sinh thu ta làm đồ đệ, đời này không thể báo đáp, nguyện ra sức trâu ngựa!"

Dịch Hoàng Lượng trên quần áo tuyết dấu vết chậm rãi trượt rơi xuống đất, hắn ngẩng đầu lên thành khăn nhìn qua Mạc Trầm.

Mạc Trầm đuôi lông mày mang cười, hỏi: "Người thì không sợ ta là lừa người, dù sao ta tu vi không cao."

"Cho dù là chỉ có một chút hi vọng, ta cũng nguyện ý đuổi theo, hi vọng tiên sinh có thể chỉ cho ta một con đường sáng." Dịch Hoàng Lượng vẫn quỳ trên mặt đất, không có đứng lên.

Giờ phút này, nơi xa có chút người qua đường đi qua, nhất thời liền ngừng cước bộ đến xem trò vui.

Tuy nhiên bốn phía chỉ có hai ba người người qua đường nhìn thấy, nhưng trùng hợp đều là hàng xóm, đều nhận ra Dịch Hoàng Lượng mặt.

Soạt lập tức, liền bắt đầu nghị luận âm ỉ.

"Thật sự là hắn a?"

"Hắn nói đánh thua liền đến bái sư, không nghĩ tới thật tới."

"Như thế đầu hán tử."

Mạc Trầm nhìn đôi phương con mắt, cảm thấy chung quanh ngôn ngữ, còn có thể đối Dịch Hoàng Lượng tạo thành nhất định ảnh hưởng.

Địch Hoàng Lượng hơi hơi dao động, bởi vì hán hiện tại cách làm, không chỉ có ném vào Tây Lãng viện mặt, cũng kéo thấp chính mình.

Nguyên bản Mạc Trầm là chuẩn bị gạt đầu, thế nhưng là nhìn thấy trong chớp nhoáng này dao động, hán lại thay đổi chủ ý.

Chính mình không phải Thánh Nhân, dù là thật vạch một con đường sáng, nhưng này ngày đôi phương trở mặt không quen biết, vậy sẽ phải đau lòng nhức óc.

Mạc Trầm lạnh nhạt nói: "Người tâm không đủ thành."

Nói xong, hán liền xuất ra chìa khoá mở ra cửa nhà mình, trực tiếp đi vào bên trong, không để ý đến tiếp tục quỳ ở bên ngoài Dịch Hoàng Lượng.

Địch Hoàng Lượng toàn thân chấn động, có chút ngạc nhiên, không có cách nào tiếp nhận sự thật này.

Hán không nghĩ tới vừa rồi trong nháy mắt bàng hoàng dao động, thế mà làm cho đôi phương cho nhìn thấy.

Chung quanh xem kịch bách tính cười nhạo nói: "Tây Lãng viện có loại này đệ tử, thật sự là thật đáng buồn!"

"Nhìn hán đều sống thành cái dạng gì, thế mà quỳ tại cửa ra vào."

Địch Hoàng Lượng muốn đứng lên, nhưng mà đầu óc hán lại là vừa rồi Mạc Trầm lời nói, chính mình tâm không đủ thành!

Hán rất lợi hại thực dùng sức nắm chặt quyền đầu, gất gao cắn răng!

Như thế liền quyết tâm, chạy ra ngoài trong phòng đầu hô: "Nếu là tiên sinh không muốn, ta liền ở đây quỳ hoài không dậy!"

Rất nhiều người biết sau chuyện này đều cười hán ngốc!

Thì liền tại hai đầu ngõ nhỏ bên ngoài ở Nhị cữu tử, cũng chạy tới, muốn đem hán kéo lên, tuy nhiên lại căn bản kéo không nhúc nhích.

Nhị cữu tử lạnh giọng mắng: "Hoàng sáng, người đừng tại đây mất mặt xấu hổ, người thật sự cho rằng hán có thể dạy người cái gì?"

"Ba năm nhập Trúc Cơ? Người thật tin?"

Địch Hoàng Lượng tâm thiết xuống tới, không có người biết mình tại Tây Lãng viện đến cùng là thế nào đi tới, ba năm này thụ ỳ khuất, căn bản nói không hết!

Hán sợ đời này chỉ có thể như thế, hán không cam tâm, không nguyện ý!

Nhị cữu tử càng xem càng là thất vọng, tức miệng mắng to: "Người như vậy bắt tranh khí, người xứng đáng cha mẹ người sao?"

Lời nói đến nơi đây, một hàng nhiệt lưu theo Dịch Hoàng Lượng đáy mắt chảy xuống.

Tâm tình đè nén không được, giống như là hồng thủy đồng dạng bạo phát...

Địch Hoàng Lượng mắt đỏ vành mắt nói: "Ba năm, ta tu vi dừng bước không ngừng, người biết người khác đều nói như vậy ta sao?"

Nhị cữu tử cũng là đình chỉ, không nói gì.

"Bọn họ đều nói, ta là phế vật, ta căn bản cũng không thích hợp tu hành!"

"Bây giờ, bọn họ còn nói ta ném vào Tây Lãng viện mặt."

Địch Hoàng Lượng tâm tình càng ngày càng kích động, hán khóc hô: "Ta không phục, dựa vào cái gì?"

Nhị cữu tử sau khi nghe xong, cũng là hít vào một hơi.

Thật lâu, gió đem hán nước mắt thổi khô.

Địch Hoàng Lượng quỳ tại cửa ra vào, ánh mắt càng phát ra kiên định...

Roi vào đường cùng, Nhị cữu tử thở dài một hơi, liền xoay người rời đi.

Thiên, dần dần vào đêm.

Trong hẻm nhỏ thổi mạnh gió lạnh, cái này tuyết lúc cũng không lạnh, lạnh là tuyết bắt đầu tan rã lúc.

Giờ phút này, Dịch Hoàng Lượng đã hiểu được sắc mặt trắng bệch, nếu không có hấn là người tu hành, sợ là đã ngã xuống đất không dậy nổi.

Hấn chỉ có thể một lần lại một lần vận hành công pháp, vì chính mình suối ẩm.

Đại khái đến đêm khuya, hấn đã công đến toàn thân phát động.

Lúc này, cánh cửa kia một tiếng cọt kẹt, từ từ mở ra.

Tại Dịch Hoàng Lượng đậy mắt, cái kia không chỉ là một cánh cửa, mà chính là trước mắt hấn duy nhất có thể ký thác hi vọng địa phương.

Mạc Trầm thực coi là đối phương đã đi, dù sao qua lâu như vậy, lại không nghĩ rằng vừa mở cửa, đối phương còn tại nguyên chỗ.

Hấn cười nói: "Đứng lên đi!"

Dịch Hoàng Lượng đậy mắt mang theo hưng phấn sức mạnh, hỏi: "Tiên sinh nguyên ý thu ta làm đồ đệ?"

Mạc Trầm đem đối phương nâng đỡ, cười nói: "Sự phụ ngược lại là không gọi được!"

Dịch Hoàng Lượng hai chân đã sớm nhả, giờ phút này công đến căn bản là không có cách đi lại, chỉ có thể đứng tại chỗ dùng chân khí bắt đầu tư nhuận.

Mạc Trầm bắt đầu nghiêm túc đánh giá đối phương, trong đầu cẩn thận cân nhắc cái này cá nhân tính cách cùng vận mệnh.

Như là không tự mình ra tay hỗ trợ, Dịch Hoàng Lượng vận mệnh nhất định phải là long đong hai chữ.

Căn cốt kỳ lạ, lại bởi vì tìm không thấy phù hợp công pháp, lãng phí mười năm gần đây thời gian, tuy nhiên cuối cùng vẫn là chọn được một đầu thích hợp, thế nhưng là tối cao cũng chỉ có thể đến ngự không kính đình phong.

Mạc Trầm cười nói: "Ba năm Trúc Cơ cảnh, cũng không phải là trò cười."

Dịch Hoàng Lượng rất là thành tâm mà hỏi thăm: "Xin tiên sinh chỉ giáo."

"Người biết 《 Đại Phạm quyết 》 sao?" Mạc Trầm chủ động hỏi. .

Dịch Hoàng Lượng rất là ngạc nhiên hỏi: "Đây là Phật môn tâm pháp, trong nội viện cũng có, thế nhưng là cực ít người chọn."

Mạc Trầm kinh ngạc hỏi thăm " "Thì ra là thế, là sao không ứng cử viên?"

"Cái này Bản Tâm Pháp ta chưa có xem, Phật môn tâm pháp đều có một cái đặc điểm, chính là tu hành bên ngoài, còn cần tu tâm, so với hấn công pháp tu luyện muốn khó khăn." Dịch Hoàng Lượng chê cười nói.

"Thì ra là thế, muốn tu tâm!" Mạc Trầm có chút lý giải.

Nếu như Dịch Hoàng Lượng thật mười năm đều không có đột phá, cái kia tâm cảnh tự nhiên là người thường không thể so, lại sửa chữa cái này 《 Đại Phạm quyết 》 tất nhiên thế như chẻ tre.

Nghĩ tới đây, Mạc Trầm hơi do dự một chút, liền nói ra: "Người thì sửa chữa cái này 《 Đại Phạm quyết 》!"

Dịch Hoàng Lượng đột nhiên sờ, không biết rõ!

Mạc Trầm dặn dò: "Còn có, người sửa chữa Đại Phạm quyết sự việc tuyệt không thể cùng người khác nói, sau đó trở lại bình thường sinh hoạt."

Nhìn thấy đối phương cảm thấy còn có nghi vấn, hấn tiếp tục cười nói: "Người trước tu 《 Đại Phạm quyết 》，ta sẽ giải thích cho người!"

Dịch Hoàng Lượng hơi hơi cắn răng một cái, ứng tiếng nói: "Tốt!"

Hấn biết, nếu không có Mạc tiên sinh cố ý bàn giao, chính mình sợ là đem Tây Lăng viện công pháp đều học qua một lần, sau cùng mới có thể đi ném thử Phật môn công pháp.

Chẳng lẽ lại đây mới là chính mình chuyển cơ?

Dịch Hoàng Lượng đầy trong đầu đều đang nghĩ chuyện này, nghiêm túc khấu tạ về sau, thì là chạy ra ngoài Tây Lăng viện đi đến.

Màn đêm bao phủ toàn bộ Trường Lăng, hấn lập tức sẽ trở lại trong nội viện, nhưng mà trước mắt một màn lại làm cho hấn trọn mắt hốc mồm.

Phía trước giữ lấy thôn thức ria mép đại thúc, một chân trùng điệp đá vào Tây Lăng viện trên cửa chính, nhất thời ầm vang một tiếng thật lớn.

Tây Lăng cửa sân ứng thanh ngã xuống đất, tiếng vang cực lớn đem tất cả mọi người bừng tỉnh.

Địch Hoảng Lượng nhìn mắt tròn tròn, người này muốn làm gì?

Người này hấn điên sao?

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: 【 phá viện 】:

Đêm khuya, gió lên.

Tây Lăng vườn đại môn âm vang ngã xuống đất, lần này hành vi cực kỳ bạo lực.

Địch Hoảng Lượng trực tiếp thì mắt tròn tròn, không đợi hấn la lên, trong nháy mắt thì có ba cổ đáng sợ khí tức chạy tới.

Như thế cường hấn khí tức, chỉ sợ là trong viện trưởng lão.

Trường Lăng bên trong rất nhiều cảnh giới cao thâm người tu hành, đều nghĩ được cái này ba cổ khí tức bạo phát, cảm thấy mang theo một tia vội vàng xao động cùng phần nộ.

Nói chung một lát, ba đạo thân ảnh liền xuất hiện tại trước cổng chính.

Đúng lúc tại học viện chung quanh đệ tử cũng chạy tới, toàn bộ Tây Lăng viện đều đèn đuốc sáng trưng.

Đá nát cửa sân, lộ ra lại chính là đối Tây Lăng viện một loại chà đạp, không cách nào tha thứ.

Đề một đám đệ tử nhìn mắt tròn tròn là, ba vị trưởng lão lại là đứng tại chỗ không nhúc nhích, mà lại sắc mặt còn nổi kinh hãi thần sắc.

Vị kia khắp khuôn mặt là rồi bởi chòm râu nam tử, chính là Tô Nhan!

Có lẽ tân nhất thế hệ chưa từng nghe qua cái tên này, nhưng mà ba vị trưởng lão nhưng đều là lão nhân, tự nhiên nhận ra người này.

Tô Nhan vẫn mặc lấy hấn mặc ma túy áo, nhìn tựa như là lưu luyến tại sông bạc cùng từ quán chán nản nam tử.

"Khâu Minh chuông, Bạch Đông Thần, rất lâu không gặp!" Trên mặt hấn là một vòng hài lòng nụ cười, giống như là đang cùng lão bằng hữu chào hỏi như vậy nhẹ nhõm tự tại.

Chung quanh đệ tử miệng hơi hơi tròn to, người này cũng dám gọi thẳng trưởng lão tục danh, đến cùng là lai lịch gì.

Khâu Minh châu thần sắc có chút khó coi, hấn lạnh lấy âm thanh hỏi: "Tô Nhan, ngươi đã bị trục xuất Tây Lăng viện, vậy mà còn có mặt mũi xuất hiện?"

Tô Nhan nhẹ giọng cười một tiếng, lấy xuống bên hông hồ lô liền uống một hớp rượu, cười nhạo nói: "Ngươi chính là như vậy trước mặt Nhâm viện trưởng nói chuyện?"

Lời này vừa nói ra, nhất thời dẫn tới âm vang ồ ào!

Chung quanh đệ tử tất cả đều nổi, nam tử này lại là Tây Lăng trước viện Nhâm viện trưởng?

Biết được mười mấy năm trước chuyện phát sinh những người kia, bây giờ phần lớn đều rời đi Tây Lăng viện, mà lưu lại người đã không sai trở thành có thụ kính ngưỡng trưởng lão.

Bạch Đông Thần nổi giận mắng: "Chớ có chuyện xưa nhắc lại, hôm nay ngươi hủy ta cửa sân, hôm nay liền khác muốn bình yên rồi đi!"

Lúc này xem kịch đệ tử nghị luận ầm ĩ, đều đang len lén dò xét đứng ở trước cửa Tô Nhan.

Tô Nhan buồn cười hỏi: "Luu Ly vẫn còn chứ? Vi Cơ vẫn còn chứ?"

Lại là một câu kinh người, cái này có thể dọa đến Dịch Hoàng Lương rút lui nửa bước, Luu Ly là người phương nào hấn mặc dù không biết, thế nhưng là cái này Vi Cơ thế nhưng là Trường Lăng bách tính cũng không dám nghị luận người.

Nghe nói đó là Hình Phật Ti Ti Thủ, tu vi cực kỳ cao thâm

Bạch Đông Thần nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Không cần các nàng xuất thủ, ta hôm nay liền giáo huấn ngươi."

Nói xong, một đạo tàn ảnh xuất hiện ở trước mắt mọi người, lần này tốc độ đã thấy không rõ bóng người, cực đáng sợ.

Tô Nhan trong tay áo bỗng nhiên trượt ra một thanh nhuyễn kiếm, liền vung ra một đạo đánh chém!

Cái này nhìn như tùy ý một đạo đánh chém, vậy mà nhấc lên gió lốc, đem tu vi cảnh giới khá thấp đệ tử đều hất tung ở mặt đất, cái kia rách rưới sân đại môn lư thừa gỗ vụn mảnh cang là khắp nơi bay loạn.

Mà Bạch Đông Thần thân ảnh cứ thế mà hướng cái kia đạo đánh chém đụng lên đi, ầm vang một tiếng khí tức nổ tung, cự đại trùng kích giống như là thủy triều liền chạy ra ngoài khuếch tán ra tới.

Không ít đệ tử hoảng sợ đến sắc mặt tái nhợt, ai có thể nghĩ tới người này tiện tay nhất kích liền có như thế cuộn cuộn thanh sắc.

Lúc này mọi người ánh mắt rơi vào Bạch trưởng lão trên người, chỉ chớp trên người hấn áo bảo đã vỡ ra một góc.

Tô Nhan hơi kinh ngạc nói: "Không có nghĩ tới những thứ này năm, ngươi ngược lại là có chút tiến bộ, có thể đỡ nổi ta một kiếm!"

Sọa lập tức, câu nói này giống như là bom một dạng tất cả mọi người tâm lý nổ tung.

Nếu là lúc trước nói lời nói này, mọi người tất nhiên không tin, thế nhưng là lúc này, lại cảm thấy là thật.

Bạch trưởng lão trước kia thế mà liền người này một kiếm đều không tiếp nổi?

Khó trách người này có thể trở thành Tây Lăng viện viện trưởng, thực lực quá kinh khủng!

Giờ phút này, một ít đệ tử đáy mắt không phải e ngại, mà chính là thần sắc kích động, bọn họ lần thứ nhất gặp được tu vi như thế người đáng sợ,

Mà lại người này hay là Tây Lăng viện đã từng viện trưởng.

Tại cường giả vi tôn thế giới bên trong đã là như thế, dù là Tô Nhan trực tiếp đá nát Tây Lăng viện đại môn, thế nhưng là chung quanh đệ tử vẫn đối với hấn ném lấy kính ngưỡng ánh mắt.

Tô Nhan nhạt âm thanh cười nói: "Vi Cơ đi, Luu Ly cũng đi, cái này phá viện còn có ai đánh thắng được ta?"

Bạch trưởng lão khí đến sắc mặt đỏ bừng, hấn cũng không dám tiếp tục động thủ, bởi vì cái này kiếm thứ hai hấn sợ là không tiếp nổi.

Bạch trưởng lão giận mặt một tay chỉ đối phương, ghen lời nói: "Ngươi..."

Tô Nhan như vậy chuyện trò vui vẻ, quả thực là khiến người ta nhìn đến vô cùng bội phục.

Tây Lăng viện đó là tất cả Trường Lăng bách tính kính trọng nhất địa phương, cũng là bọn hấn cho rằng cường đại nhất địa phương, giờ phút này lại biến thành một đạo trò cười.

Một lát, lại là mấy bóng người chạy tới.

Tây Lăng viện hết thấy có mười vị trưởng lão, mà đứng ở chỗ này, liền có sáu vị.

Nghiêm trưởng lão nhìn người tới lại là Tô Nhan, liền bình tĩnh tiếng nói: "Chư vị, chúng ta hợp lực, đem hấn bắt!"

Nhưng mà lời mặc dù như thế, thế nhưng là nhưng có ít người không dám động.

Tô Nhan, hai chữ này, đã từng trong lòng bọn họ đâu có không thể xóa nhòa bóng mờ.

Người này chỗ cường đại ở chỗ, hấn tu hành ba mươi năm, cùng cảnh giới phía dưới chưa bại một lần!

Nghiêm trưởng lão khích lệ nói: "Ngày đó, Vi Cơ cùng Luu Ly có thể liên thủ đem hấn bắt, chúng ta bây giờ có sáu người, lại có sợ gì?"

Nói xong, hấn thủ đương xông, té ra sáu chuôi bảo kiếm, kiếm lơ lửng tại Nghiêm trưởng lão chung quanh thân thể.

Có chút học sinh kích động hô: "Ngày đó Nghiêm trưởng lão té ra ba thanh kiếm liền đánh bại Nam Man ngự không kính đỉnh phong người tu hành, hôm

nay sáu kiếm toàn ra!"

Nghe nói như thế, không ít người đầy mắt đều mang vẻ mong đợi.

Địch Hoảng Lượng nhất thời vui vẻ, hẳn biết Nghiêm trưởng lão tu vi còn cao hơn Bạch trưởng lão một số, chắc hẳn có thể áp chế một áp chế người này như thế.

Tô Nhan đuôi lông mày hơi khẽ nâng lên, liền vung ra kiếm thứ hai.

Hắn tư thế khiến người ta nhìn hết sức quen thuộc tất, có người hô lớn nói: "Là sáu đại kiếm quyết một trong Nam Minh kiếm!"

Nghiêm trưởng lão đương nhiên biết Tô Nhan tu được là loại công pháp nào, hẳn cắn răng một cái, liền dùng chân khí thao túng sáu chuôi Linh Kiếm đồng loạt chạy ra ngoài đối phương công tới!

Hắn bày vung tay lên, hô: "Sáu kiếm tề phát!"

Tô Nhan kiếm khí giống như sắc bén kiếm nhận, đem không khí mở ra, thậm chí sẽ không phát ra bất kỳ thanh âm, chỉ có dùng thần thức đi khóa chặt, nếu không đạo kiếm khí này đâm xuyên thân thể người, người còn không biết.

Hắn một kiếm này, là Nam Minh kiếm quyết kiếm thứ sáu, phá không đâm!

Giờ phút này đạo kiếm khí này giống như thiên ngoại Phi Tiên đồng dạng chạy ra ngoài Nghiêm trưởng lão vọt tới, trừ tu vi tương đối cao người bên ngoài, người khác căn bản bắt không đến đạo này tốc độ cực nhanh kiếm khí.

Kể từ đó, tại rất nhiều đệ tử trong mắt, Tô Nhan chỉ là bày một tư thế huy kiếm, trên thực tế căn bản không có lực sát thương gì.

Mà Nghiêm trưởng lão sáu chuôi Linh Kiếm, thì là lợi hại nhiều, vài phút có thể đem đối phương đâm cái thấu.

Thì tại như vậy trong tích tắc!

Toàn bộ bầu trời đêm đều sáng!

Sáu chuôi Linh Kiếm trong nháy mắt bị đánh rơi bốn chuôi, chỉ còn lại có hai thanh xiêu xiêu vẹo vẹo hướng lấy Tô Nhan đâm tới.

Mà Tô Nhan thì là xoay người một cái xoay xô, trực tiếp đem cái này hai thanh kiếm đá đến trên tường!

Hư một chút!

Hai thanh linh kiếm đâm xuyên Tây Lăng viện tường vậy, giống như là khảm nạm ở chính giữa như vậy vững chắc.

Sau cùng như vậy kết quả, để toàn trường lặng ngắt như tờ, thậm chí còn có thể nghe được mấy người vụng trộm tiếng nuốt nước miếng âm.

Tô Nhan đuôi lông mày hơi hơi mang cười, nói ra: "Quả nhiên là phá học viện, liền trưởng lão cũng bắt quá tài nghệ này, khó trách Tây Lăng viện hội suy sụp."

Làm chứng kiến Tây Lăng viện đình phong cường thế kỳ người, tự nhiên biết hơn mười năm trước Tây Lăng viện khủng bố cỡ nào.

Như vậy cảnh tượng cường giả như mây, tùy ý chọn một người đi ra, đều có thể trấn áp một phương.

Lúc này, trong nội viện trừ Từ Thiệu Dương miễn cưỡng có thể đem ra được, căn bản cũng không có Thiên mới xuất hiện.

Hắn lời này mang theo trào phúng, để đồng đạo trưởng lão sắc mặt đều hết sức khó coi.

Không biết sao đánh lại đánh không lại!

Tô Nhan quét mắt một vòng mọi người, sau cùng ánh mắt rơi vào nghiêm trưởng lão trên người, sau đó buồn cười nói: "Người thu đồ đệ còn mạnh hơn bách uy hiếp, không sợ mất mặt xấu hổ sao?"

Bỗng nhiên tất cả mọi người sùng sốt, có chút người biết chuyện sắc mặt đại biến.

Mà người không biết chuyện thì là vô cùng ngạc nhiên, không biết làm sao.

Tô Nhan chậm rãi đem chuôi này nhuyển kiếm thu nhập ống tay áo, vỗ vỗ trên quần áo tro bụi, sau đó nói: "Chuyện hôm nay liền đến nơi này, ngày sau người chờ có đánh cái tiểu nha đầu kia chủ ý."

Nói xong, hắn quay người rời đi, lưu lại một cô tịch bóng lưng. .

Có chút đệ tử nhìn không được hỏi: "Người này đến cùng là ai?"

"Giống như gọi Tô Nhan a?"

"Hắn nói cái tiểu nha đầu kia, hẳn là mười hai tuổi trở thành người tu hành nữ hài kia a?"

Còn có rất nhiều người không biết Nghiêm trưởng lão thu đồ đệ sự việc, cái này trở nên mọi người đều biết.

Nghiêm trưởng lão thì là sắc mặt âm trầm, hơn mười năm không có xuất hiện qua người bỗng nhiên xuất hiện, mà lại sau cùng lại là vì cản trở chính mình chuyện này.

Chẳng lẽ lại, tiểu nữ hài kia theo Tô Nhan có quan hệ gì?

Nhìn thấy chung quanh đệ tử nhìn về phía mình ánh mắt, hẳn biểu lộ càng phát ra khó coi, hẳn thật không nghĩ tới Mạc Trầm thế mà lại cùng Nhạc gia dính líu quan hệ.

Bây giờ cảm thấy lại cùng Tô Nhan có giao tình, kể từ đó, ngược lại là có thể lý giải tiểu nữ hài là sao mười hai tuổi liền trở thành người tu hành.

Nếu là có Tô Nhan nhân vật như vậy ở sau lưng chống đỡ, cái kia mười hai tuổi trở thành người tu hành, thực cũng không có gì không nổi.

Nghĩ tới đây, Nghiêm trưởng lão tâm lý mới xem như thăng bằng xuống tới, theo đám người tán đi, một thân ảnh rơi trong mắt hắn.

Địch Hoàng Lượng lúc này chính cúi đầu hướng trong viện đi.

Nghiêm trưởng lão nhìn thấy hắn liền không nhịn được động khí, thế mà liền một cái mới vào người tu hành cảnh giới người đều đánh không lại, quả thực mất hết mặt.

"Đứng lại!" Hắn lạnh giọng hô.

Địch Hoàng Lượng có chút ngạc nhiên ngẩng đầu, hô: "Nghiêm trưởng lão?"

"Nếu là một tháng sau, ngươi vẫn là chưa có thể đột phá, thì tự giác rời đi Tây Lăng viện đi!" Nghiêm trưởng lão lạnh lấy tiếng nói.

Địch Hoàng Lượng đột nhiên sững sờ, có chút khó có thể tin nhìn qua đối phương, đây là muốn đuổi chính mình đi?

Nghiêm trưởng lão nói xong câu đó về sau, liền quay người rời đi.

Gió chậm rãi thổi qua đến, ánh trăng rất sáng.

Địch Hoàng Lượng ngốc ngốc tại chỗ, lòng có chút lạnh, giống cái kia đầy đất tuyết cận kề.

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: 【 đột phá 】 :

Hôm nay, trong chớp mắt thì sáng.

Hôm nay Trường Lăng gió êm sóng lặng, người qua đường đi qua Tây Lăng viện, liền có thể nhìn thấy cái kia rách rưới cửa sân.

Loại chuyện này tự nhiên không gạt được, rất nhanh liền khắp thiên hạ đều biết.

Tây Lăng viện đại môn bị người đá nát, đến cùng là ai to gan như vậy?

Thế lực khắp nơi cũng đang thảo luận chuyện này.

Giờ phút này Hình Phạt Ti trong nội đường, khá nhiều người chính đợi ở chỗ này chờ lấy Vi Cơ thân ảnh.

"Nói đến có chút hồ thẹn, cái kia quý gối Mạc Trầm cửa gia hỏa, là đệ đệ ta." Địch Hồng Vận mặt đen lên nói ra.

Chung quanh mấy người đều trừng to mắt, một mặt khó có thể tin.

Trạm Hoàng Vĩ buồn cười nói: "Hắn tu hành ba năm lại vẫn dính trệ thoát phạm cảnh cấp một, ngươi không có chỉ đạo?"

"Khác tình huống so sánh đặc thù, Tây Lăng viện trưởng lão đều không thể giải quyết, ta tự nhiên không xen tay vào được." Dịch Hồng Vận giải thích nói.

Lang Đồng Phủ mở miệng nói: "Ta ngược lại thật ra cảm thấy cái quỷ này không lỗi, dù sao Mạc Trầm là Tô tiên bối xem trọng người."

Dịch Hồng Vận có chút bất mãn nói: "Ta phát hiện từ từ ngày đó thăm vấn, ngươi liền bắt đầu khắp nơi giúp đỡ cái này họ Mạc nói chuyện."

"Khụ khụ!" Lang Đồng Phủ cúi đầu không nói thêm gì nữa.

Nói chung một lát, Vi Cơ theo bên cạnh đi tới, đoàn người mới định chỉ thảo luận.

Cái này trong đại đường hết thấy ngồi mười sáu mười bảy người, thấp nhất cảnh giới cũng là Trúc Cơ cảnh, có thể nói là Hình Phạt Tì trung kiên lực lượng.

"Hôm nay, chắc hẳn mọi người đều biết ta muốn nói là chuyện gì." Vi Cơ chậm rãi mở miệng nói.

Nghe hạo bô cười nhạt nói: "Tối hôm qua Tô Nhan xuất thế, sợ là bùng tình không ít người."

Vi Cơ phảng phất nhớ tới cái gì, thờ dãi một hơi nói: "Hai chữ này, không chỉ có đại biểu một người, còn đại biểu cái này một thời đại."

Đang ngồi cũng cứ như vậy một phần ba người biết câu nói này là có ý gì.

"Hắn đã lại xuất hiện tại mọi người trong tầm mắt, chắc hẳn không chỉ là vì nữ hài kia." Trạm Hoàng Vĩ phân tích nói: "Ta hoài nghi cùng trước một trận Trường Lăng náo động có quan hệ."

Vi Cơ lộ ra hiếm thấy mỉm cười, nàng mở miệng nói: "Người này ta so với các ngươi biết rõ hơn, hẳn căn bản không quan tâm người nào làm thiên tử, lại làm sao lại tham dự vào."

"Cái này cũng nghĩ không ra, chẳng lẽ lại nữ hài kia có này địa phương đặc thù?"

Nhưng vào lúc này, có người nhắc tay nói: "Đúng, ta phát hiện gần đây Thần Thiên Tì người cảm thấy cũng tại trọng điểm kiểm tra đối chiếu sự thật một người!"

"Người nào?"

"Mạc Trầm!"

Nghe đến đó, Lang Đồng Phủ hơi hơi thất thần, hẳn so người ở đây đều muốn rõ ràng Mạc Trầm là một cái dạng gì người.

Người này tuyệt đối với không phải dựa vào vận khí đi đến hôm nay, bây giờ lại bị Thần Thiên Tì để mắt tới, nói không chừng là tốt là xấu.

"Tiểu cô nương kia cảm thấy cùng Mạc Trầm quan hệ cực kỳ mật thiết, bây giờ Tô Nhan lại mở miệng muốn bảo vệ cô gái này, ta cho rằng có cần phải làm rõ trong này Huyền Cơ."

Mà ở thảo luận chuyện này người, trừ Hình Phạt Tì bên ngoài, long trọng nhất hẳn là Tây Lăng viện.

Lúc này Tây Lăng viện mấy vị trưởng lão đều ngồi vây chung một chỗ.

Bắt đầu thương thảo hôm qua phát sinh công việc.

"Viện trưởng trước mắt đang lúc bế quan, nếu không định để Tô Nhan ăn không ôm lấy đi!"

"Ta cho rằng chuyện này không có đơn giản như vậy!"

Phan trưởng lão đùa nghịch cười nói: "Hôm nay ngược lại là nghe nói, ta viện có một vị đệ tử tại người khác cửa quỷ một buổi tối, muốn bái sư!"

Cái này vừa nói, mấy cái ánh mắt đều quét đến nghiêm trưởng lão trên người.

Nghiêm Đào hắng giọng nói: "Ta cũng không ngờ tới sẽ phát sinh loại sự tình này, hôm qua hẳn gặp ta căn bản không dám ngẩng đầu nhìn, xem ra là áy náy."

Khâu Minh chuông mở miệng nói: "Khá hơn chút học sinh đều nói với ta, đem hắn đá ra Tây Lăng viện."

"Nếu là trong vòng ba mươi ngày vẫn không cách nào đột phá, hần liền thu thập bao phục rời đi Tây Lăng viện." Nghiêm Đào giải thích nói.

Bạch trưởng lão cười cười: "Kể từ đó, sự việc xem như giải quyết!"

Bọn họ đề tài một lần nữa trở lại Tô Nhan trên thân,

Người này thực sự có chút khó giải quyết.

Giờ phút này trong viện lại là kết bè kết đội đi trên đường, đều tại la hét đề Địch Hoàng Lượng rút ra khỏi Tây Lăng viện.

"Ta biết hần ở tại na!"

Bỗng nhiên có người mở miệng nói, lúc này liền một đám người ồn ào, "Nhanh, mang bọn ta đi!"

"Đem hần đuổi ra Tây Lăng viện!"

"Đúng, loại người này thì không nên tại học viện chúng ta."

Ào ào ào một đám người thanh thế to lớn đi trên đường, không ít người nghe nói sau chuyện này đều theo đuôi xem kịch.

Địch Hoàng Lượng tại chính mình trong phòng nhỏ tĩnh tọa tu hành, hần thật vất vả đem 《Đại Phạm quyết》 bản chép tay mang về, liền không kịp chờ đợi bắt đầu đọc qua bên trong nội dung.

Muốn đem chính mình công pháp tu hành tiến hành biến hóa, trên thực tế vô cùng rườm rà, nhưng đối với Địch Hoàng Lượng tới nói cũng không khó khăn, ngược lại là xe nhẹ đường quen.

Hần đã đổi qua rất nhiều bản công pháp, nắm chắc mười phần.

Nói chung một lát, hần liền lộ ra phần chán biểu lộ, cái này thế mà lần thứ nhất vận chuyển 《Đại Phạm quyết》 khẩu quyết, liền phát hiện tu vi bình cảnh có chỗ buông lỏng.

Nghĩ tới đây, hần trong nháy mắt nhắm mắt lại, đem toàn bộ tâm thần tập trung về việc tu hành.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua...

Một hồi thời gian, tất cả mọi người đi vào Địch Hoàng Lượng phòng trước cửa, hần cao giọng hét lên: "Địch Hoàng Lượng ngươi đi ra."

"Địch Hoàng Lượng, rút ra khỏi Tây Lăng viện."

Đại khái hô mấy hơi thời gian, vẫn là không ai ứng, có người kỳ quái nói: "Có phải hay không không ở trong phòng?"

"Không có khả năng, ta hôm nay buổi sáng mới nhìn thấy thần sắc hần vội vàng địa theo trong Tầng Thư các đi ra, cảm thấy phải chạy về tới tu hành."

"Sẽ không phải là quỷ một đêm, Mạc bán tiên thật chỉ điểm hần đi!"

Những lời này là cười đến nói ra, ngữ khí mang theo một tia châm chọc.

"Thua thiệt hần trả thật tin, ba năm nhập Trúc Cơ, ta nhìn hần là não tử xuất sắc."

Như thế mắng lấy mắng lấy, có một tên mập dùng chân đá văng phòng đại môn, hành động này cuối cùng là bùng tình trạng thái nhập định Địch Hoàng Lượng.

Hần đột nhiên mở hai mắt ra, mới phát hiện bên ngoài tụ nhiều người như vậy.

Địch Hoàng Lượng từ trên giường đứng lên, trừng mắt hỏi: "Các ngươi cái này là muốn làm gì?"

"Cha ta nói, chỉ có tu hành thiên phú cực cao người mới có thể tiến nhập Tây Lăng viện, ta đoán ngươi là đi cái gì vận cửrt chó mới thành công nhập học đi!"

Thốt ra lời này, nhất thời không ít người đều bật cười.

Đặc biệt là một số vừa bước vào Tu Hành Nhân, bọn họ nhân sinh có một cái bay vọt, chung quanh thân bằng hảo hữu đều là cố ý làm bọn hần vui lòng.

Loại biến hóa này, để bọn hần tâm lắng lắng.

Thẩm Phi Vũ hôm nay thuận lợi bước vào người tu hành cảnh giới, càng là hưng phấn tới cực điểm, hần thấy Địch Hoàng Lượng thật chỉ là một cái phế vật.

Chính mình dễ dàng thi theo Định Hoàng Lượng một dạng cảnh giới, mà đối phương lại sửa chữa thời gian ba năm.

Nhìn đến cái này khí thế hung hung người, Định Hoàng Lượng đuôi lông mày trong nháy mắt thì khóa gấp, sắc mặt rất là khó coi.

"Còn chờ cái gì, đem hắc đuôi ra Tây Lăng viện đi!"

Thẩm Phi Vũ nào từ nóng lên thì đi lên trước, mở miệng nói: "Tại hạ Thẩm Phi Vũ, vừa tới thoát phạm cảnh cấp một, mời sư huynh chỉ giáo!"

Mọi người nhất thời rối loạn lên...

"Hắc liên tu hành ba ngày người đều đánh không lại, ta nhìn sư đệ ngươi nói không chừng còn có thể Doanh!" Có người cười hô.

Đương nhiên xem kịch người vĩnh viễn so dính vào nhiều người, có ít người ngược lại là cảm thấy Định Hoàng Lượng thật đáng thương.

"Ta nhìn quên đi! Hắc cùng ta một giới, so ta phải cố gắng được nhiều, khả năng chỉ là xác thực không có thiên phú a!" Ngụy Tử Hiền mở miệng nói ra.

Thế nhưng là loại thanh âm này rất nhanh liền bị hắc tiếng ồn ào cho che giấu.

Định Hoàng Lượng hơi hơi quăng lên quyền đầu, hắc nhìn lấy những người này, những thứ này gương mặt hắc vô cùng quen thuộc.

Còn có chút là tại Tầng Thứ Các thảo luận chính mình, bị chính mình tại chỗ phát hiện.

Hắc có chút thất vọng nói ra: "Tô tiên bối nói đúng, bây giờ Tây Lăng viện, xác thực đã suy sụp."

Thẩm Phi Vũ buồn cười nói: "U, còn không phải bị người dạng này bại danh tiếng xấu."

Định Hoàng Lượng lông mày nhíu lại, nhìn trước mắt cái này đáng người hơi cồng kềnh tiểu mập mạp, cười nhạt một tiếng: "Ngươi không phải đối thủ của ta."

Ào ào ào, tất cả mọi người nổ!

Đoàn người cười mắng: "Ngươi là sợ a?"

Có cái người nhỏ bé cười nhạo nói: "Ta nhìn a, cái kia họ Mạc chuyện phiếm một trận, bắt hắc cho tây nào."

Cái này vừa mới nói xong, lúc này trong đám người, bỗng nhiên bạo động, có người thống mạ nói: "Người nào đánh ta!"

Tiếng đáp lại âm rất là hùng tráng, . lật lọng mắng: "Ta con mẹ nó đánh cũng là người, Mạc tiên sinh là người có thể mắng?"

Mọi người chạy ra ngoài người nói chuyện nhìn lại, chỉ gặp một cái béo như cái bóng gia hòa, đang lườm mắt căm tức nhìn cái kia người nhỏ bé.

Định Hoàng Lượng miệng hơi hơi mở ra, hắc cũng ngây người, nguyên bản nghe được cái này ngôn ngữ, hắc cũng bất mãn vô cùng.

Lại không ngờ tới, trong đám người còn có làm sao một tên mập.

Có người thầm nói: "Hắc giống như liên nói năm nay tân sinh bên trong thiên phú tối cao người a?"

"Nhìn cái này hình thể, ngược lại là có điểm giống."

Mao Phi Bạch cuốn lên ống tay áo, rất là đã man thô bạo một chân đạp ra ngoài, trực tiếp đem người nhỏ bé đá bay ngoài một trượng.

Hắc miệng hơi cười nói: "Thật có lỗi, ta chân này có chút dốc hết ra, tổng là ưa thích đá lung tung người."

Mao Phi Bạch buông lời nói: "Ta cứ việc nói thẳng, Mạc tiên sinh cùng ta có ân, người nào mắng hắc, chẳng khác nào mắng ta!"

Thực hắc tu vi cũng không cao, nhưng là mấy năm gần đây Tây Lăng viện thiên phú tối cao một người.

Cơ hồ tất cả mọi người biết Mao Phi Bạch tiền đồ giống như rực rỡ, cho dù là bọn họ không sẽ chủ động lôi kéo, cũng sẽ không bởi vì loại chuyện nhỏ nhặt này đắc tội hắc.

Định Hoàng Lượng nhìn lấy mập mạp này, càng xem càng vừa ý, cười theo tiếng nói: "Một cước này, coi như ta đá!"

Nói xong, khí thế của hắc nổ lên đến!

Cổ khí tức này, so với hắc trước kia còn hùng hậu hơn, cường thịnh, đã đến thoát phạm cảnh cấp hai!

Cổ khí tức này tuy nhiên so ra kém ở đây đại đa số người, thế nhưng là phía sau ý nghĩa lại phi phạm.

"Nói đến các người khả năng không tin, ta hiện tại là Thoát Phàm Kính cấp ba!"

Vừa mới nói xong, Địch Hoảng Lượng khí tức lần nữa đi lên tăng vọt, cả kinh mọi người trợn mắt hốc mồm.

Cái này liên tục đột phá hai cái cảnh giới, quả thực chưa từng nghe thấy...

Toàn trường lặng ngắt như tờ, quả thực đáng sợ!

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: 【 phương pháp giải quyết 】 :

Địch Hoảng Lượng đột phá tin tức giống như là một đợt thủy triều, ba đào hung dữ địa nhào tới.

Tu hành đường như đi ngược dòng nước, không tiến tấc thối.

Hắn là một cái trường hợp đặc biệt, nhưng lại không phải duy nhất cảnh giới đình trệ người, còn có thật nhiều người cũng đều gặp được loại tình huống này.

Chỉ bất quá có ít người chống nổi đến, có ít người còn dậm chân tại chỗ.

Lần này thiên phú tốt nhất đệ tử, Mao Phi Bạch thế mà cũng nói Mạc Trầm có ân với hắn, câu nói này phía sau đại biểu hàm nghĩa khiến người ta suy nghĩ sâu xa.

Chẳng lẽ lại, họ Mạc còn chỉ điểm qua cái này béo thành bóng gia hỏa?

Cho nên Mao Phi Bạch mới có thể như thế ưu tú?

Loại chuyện này ai cũng không có hỏi, tất cả mọi người lòng dạ biết rõ, đặc biệt là thông qua lần này khảo hạch tân sinh, đại bộ phận đều bị Mạc Trầm ghi lại tên, kể từ đó, chân tướng liên miên tả sinh động.

Lúc này ở một chỗ biệt viện, tụ ba người.

"Cần long huynh, ta thăm dò được, là một vị Nhạc gia người hầu chính miệng nói, ngày đó Nhạc công tử tu vi có tăng lên, sau đó mới mời Mạc Trầm nhập trong phủ nói cảm ơn." Đường Văn Sơn mở miệng nói.

Thần căn long hơi hơi nhú mảy, có chút lo lắng nói: "Địch Hoảng Lượng cùng Nhạc công tử cũng bất quá là Thoát Phàm Kính, tu hành mỗi một cảnh giới cánh cửa là không giống nhau."

"Đúng là đạo lý này, có điều muốn ta nói, thử một lần ngược lại là không sao." Lý Trần Khôn đề nghị.

Đại khái yên tĩnh như vậy một lát.

Trong viện chỉ nghe thấy gió thổi lá cây âm thanh...

"Mấy ngày nữa, người liền muốn đi trước tiên tuyển, bây giờ tu vi trì trệ không tiến, cũng không phải cái gì tin tức tốt." Đường Văn Sơn có chút lo lắng nói: "Đi tiên tuyển càng thiếu thời gian tu hành, kể từ đó, sợ hủy người tiên đồ."

Nghe đến đó, thần căn long cũng cảm thấy vô cùng có đạo lý, mình đã không có bao nhiêu thời gian cân nhắc.

"Thôi, ta liền đi gặp một lần cái này Mạc Trầm."

...

Lúc này, Mạc Trầm đang Vọng Nguyệt Lâu bồi tiếp tiểu nha đầu ăn điểm tâm.

Chung quanh khách nhân đều tại nhao nhao nghị luận đêm qua chuyện phát sinh.

"Nghe cháu ta nói, cái kia Tô Nhan tu vi thật đáng sợ tới cực điểm, liền mấy vị trưởng lão đều không làm gì được hắn."

"Cháu ngoại là tại Tây Lăng viện tu hành à?"

"Đúng, thì tôi hôm qua phát sinh sự tình!"

Tiết Nhuyễn Nhuyễn cười ha ha hỏi: "Tiên sinh tiên sinh, Tô tiên bối nguyên lai lợi hại như vậy à?"

Mạc Trầm ý thức một trận cười khò không thôi, "Xác thực lợi hại!"

"Là không phải là bởi vì hắn mỗi ngày đều uống rượu à?" Tiết Nhuyễn Nhuyễn tò mò hỏi, bởi vì rượu kia ẩn chứa linh khí này.

Mạc Trầm nhẹ giọng cười nói: "Không có quan hệ gì với này, cần phải chỉ là phạm tửu nhập không được miệng."

Hai người ăn ăn, bỗng nhiên nơi xa có người nhỏ giọng nói: "Nhìn? Cái bàn kia nữ hài có phải hay không mười hai tuổi thì bước vào sửa chữa Hành cô nương?"

"Giống như thật sự là, đây chẳng phải là bên cạnh cũng là Mạc Trầm?"

Cái này vừa nói, ngược lại là tốt nhiều ánh mắt đều chạy ra ngoài Mạc Trầm trông đi qua.

Mạc Trầm buồn cười xoa xoa cái mũi, ngược lại là không để ý đến những người này, hắn kinh ngạc là Tiết Nhuyễn Nhuyễn cô gái nhỏ này cảm thấy so với chính mình còn nổi danh hơn, lập tức liền bị nhận ra.

Đại khái tại Trường Lăng, tuổi như vậy hài tử phần lớn cũng đều là cùng theo tại phụ mẫu bên người chơi đùa, mà nàng cũng đã trưởng thành nhóm hăm mộ người tu hành, cho nên mới sẽ nhiều người như vậy chú ý.

Cái này ăn ăn, một vị mặc lấy trường bào màu trắng, khuôn mặt tuấn lãng người trẻ tuổi xuất hiện tại đầu hành lang.

Thần căn long xa xa liền nhìn thấy trong góc cái bàn kia, hắn tìm người nghe qua, Mạc tiên sinh ưa thích tại cái này uống điểm tâm sáng, cho nên tìm tới.

Giờ phút này, hắn hít sâu một hơi, liền chạy ra ngoài Mạc Trầm đi qua.

"Mạc tiên sinh, tại hạ Tây Lăng viện đệ tử thần căn long."

Vừa mới nói xong, lau một chút chính tăng lầu ánh mắt đều nhìn sang, cái này Tây Lăng viện đệ tử tìm Mạc Trầm, hiển nhiên có kịch vui để xem.

Mạc Trầm cũng không quay đầu lại, dùng đũa kẹp lên đồ ăn liền hướng bên miệng đưa.

Đương nhiên, thần căn thức đã bám vào trên người đối phương, trong đầu màu nâu vàng đồng giấy chữ viết nhanh chóng hiển hiện.

【 xuất thân: Thần căn long, hai mươi bốn tuổi tròn, khánh Đông người... 】

【 kinh lịch: Mười sáu tuổi theo khánh Đông Lai đến Trường Lăng cầu học, tiến vào Tây Lăng viện tu hành... 】

【 tu vi: Trúc Cơ cảnh cấp hai, gặp được bình cảnh... 】

【 tương lai: Muốn đến biên cảnh tham chiến, mấy tháng sau chiến tử sa trường, biên cảnh triệt để luân hãm... 】

Mạc Trầm hơi xúc động, theo lý mà nói chính mình trước mắt liền xem như nhìn trộm đến Trúc Cơ cảnh người tu hành Thiên Cơ, cũng không nhìn thấy sinh tử.

Thế nhưng là người này tương lai, lại chỉ có một con đường chết.

Đại khái là nhìn thấy đối phương không để ý đến chính mình, thần căn long lần nữa xưng tên ra, đồng thời mở miệng nói: "Ta đang chuẩn bị tiến về biên cảnh tham chiến, chuyến này vừa đi, cửu tử nhất sinh, nghe Văn Tiên Sinh có thể nhìn lên thiên cơ, không biết có thể hay không vì ta coi ra mê hoặc."

Nhất thời dẫn tới chung quanh một trận ồn ào.

Thứ này lại có thể là muốn đi biên cảnh tham chiến, phải biết Tây Lăng Viện Quy củ, chỉ có Trúc Cơ cảnh tu vi mới có thể lên tiền tuyến.

Những cái kia nhìn sang ánh mắt trở nên có chút nóng rực, cái này Trúc Cơ cảnh người tu hành nếu là nguyện ý vào triều làm quan, thì đại biểu cái này ít nhất là theo chính ngũ phẩm quan viên.

Giờ phút này, thân phận như vậy một người, rất là thành khẩn tìm đến Mạc Trầm thỉnh giáo.

Mạc Trầm ngừng đầu đánh giá đối phương, quả nhiên đối phương khuôn mặt thần sắc lộ ra một cỗ Mốc Khí.

Trên thực tế, Mạc Trầm cũng không hiểu được nhìn tướng mạo, chỉ bắt quá hấn có thể nhìn lên thiên cơ, liền có thể theo kết quả đẩy ngược tướng mạo, nhìn đến mức quá nhiều, tự nhiên cũng liền có cảm giác.

Mạc Trầm nhân nhạ mở miệng nói: "Có gì mê hoặc?"

Thần càn long cũng không có kiêng kị hấn, ngay trước mặt mọi người liền thân nhiên nói: "Tu hành vấn đề."

Mạc Trầm không có lên tiếng, hấn biết đối phương tu hành gặp được bình cảnh, thế nhưng là hấn càng để ý là, đối phương chiến tử sa trường, biên cảnh luân hãm sự việc.

Mấy ngày gần đây, Trường Lăng trung bình, trước mắt người này lại muốn đi trước biên cảnh tham chiến, cảm thấy tổng quát dấu hiệu đều biểu thị xảy ra đại sự.

Thật lâu, thần càn long thở dài một hơi, chấp tay cáo từ.

Từ đầu đến cuối, Mạc Trầm đều không trả lời thẳng hấn, vậy đại khái là vô vọng.

Vậy hấn cần gì phải đau khổ dây dưa.

Chung quanh khách nhân nghị luận âm ỉ, đều tại nhỏ giọng thăm thì chuyện này.

Tiết Nhuyễn Nhuyễn hiếu kỳ hỏi: "Tiên sinh có thể giúp hấn sao?"

"Có thể!" Mạc Trầm gật gật đầu.

Bọn họ thanh âm cũng không lớn, nếu có người tận lực chú ý là có thể nghe được bọn họ đang nói chuyện gì, nghe được câu này người một trận buồn cười, cái này da trâu thổi đến thật là lớn.

Đây chính là Trúc Cơ cảnh người tu hành, chính người bắt quá là một cái vừa bước vào thoát phạm cảnh người tu hành, có tư cách gì chỉ điểm người khác?

Chuyện này rất nhanh liền truyền ra.

...

Lúc này ở Tây Lăng trong nội viện, tất cả mọi người còn đang đàm luận Dịch Hoảng Lượng, bây giờ lại truyền ra có Trúc Cơ cảnh người tu hành chủ động tìm kiếm Mạc Trầm thỉnh cầu chỉ giáo.

Mấy vị trưởng lão lại tập hợp một chỗ, lần này, bọn họ lại xuất hiện khác nhau.

Lúc này Đào trưởng lão mặt đen lại nói: "Tình huống chắc hấn tất cả mọi người rõ ràng, lần này tân sinh là ý gì gặp lớn như vậy, cũng bởi vì Mạc Trầm đem bọn hấn tên đều ghi lại."

"Điều này nói rõ cái gì, tất cả mọi người cần phải rõ ràng a?"

Mấy vị trưởng lão đều không có lên tiếng, bọn họ vô cùng giải Dịch Hoảng Lượng tình huống, cũng biết hiện tại cục diện, xác thực cũng là không có cách nào.

Ai có thể nghĩ tới, cái kia Mạc Trầm thế mà thật sự tìm ra biện pháp giải quyết. .

"Thực, lúc ấy ta là đồng ý hấn tiến vào học viện, chỉ bắt quá..." Khâu trưởng lão ánh mắt rơi xuống cái kia buồn bực không lên tiếng thân ảnh bên trên.

Nghiêm trưởng lão lạnh lấy tiếng nói: "Hấn liền một người Trúc Cơ cảnh đệ tử đều đánh không lại, chẳng lẽ lại học viện muốn vì hấn mở tiền lệ?"

Lời này thật cũng không nói sai, nếu là lão sư liền đệ tử đều đánh không lại, như thế nào phục chúng?

Lúc đó mọi người cũng đồng ý thuyết pháp này.

Bởi vì không ai nghĩ đến, Mạc Trầm thế mà có thể làm ra những thứ này đại động tĩnh tới.

Đặc biệt là hôm đó, Mạc Trầm bị cự tại Tây Lăng cửa sân, đi theo bên cạnh đệ tử cũng tuyên bố muốn thoát ly Tây Lăng viện.

Như thế cẩn thận đi phân tích, vậy bên ngoài tương truyền công tử nhà họ Nhạc nghỉ học một chuyện, chẳng lẽ lại cũng là bởi vì người này?

Thật sự là suy nghĩ tỉ mỉ cực sợ a! ! !

Đào trưởng lão cắn răng nói: "Nếu là còn có đệ tử đi tìm hấn, kết quả Chân Tu vì có chỗ tiến bộ, vậy liền đã xảy ra là không thể ngăn cản!"

Mọi người cũng đều hiểu đạo lý này, có thể chẳng lẽ lại muốn phía dưới cấm lệnh, cấm đoán đệ tử tiếp xúc Mạc Trầm?

Đó là tuyệt đối không thể!

Bầu không khí lập tức lâm vào giằng co...

"Vô luận như thế nào, để thoát phạm cảnh cấp một người tu hành tiến vào học viện lâm lão sư, chuyện này ta là không thể nào đồng ý." Nghiêm trưởng lão dứt khoát quyết nhiên nói ra.

"Nếu không, để hấn làm học sinh?" Khâu trưởng lão đề nghị.

"Cái này. . ."

Đoàn người đều sững sốt, cảm thấy xác thực không nghĩ tới như thế nào cho phải.

"Để hấn làm đệ tử, trao tặng hấn lâm thời giáo viên chức vị, như thế liền có thể giải quyết." Bạch trưởng lão mở miệng nói: "Tại quy củ phía trên cũng hợp tình hợp lý."

Mọi người nhao nhao thờ dài, "Chỉ có thể như thế!"

Dưới cái nhìn của bọn họ, đây đã là lớn nhất nhượng bộ, phải biết dân chúng tầm thường muốn đi vào Tây Lăng viện cũng đều phải đi qua trùng điệp khảo hạch.

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36: 【 Mạc Trầm trả lời 】 :

Vào lúc giữa trưa.

Hôm nay lại bắt đầu phiêu khởi tuyết nhỏ.

Mạc Trầm nhàn rỗi nhàm chán, liền tại cửa hàng bánh bao bên cạnh vừa bắt đầu bày quầy bán hàng, cái này trăm lượng một quẻ, y nguyên ít người hỏi thăm.

Hôm nay tính toán là không tệ, ngăn ngủ nửa canh giờ, lại có hai người chủ động tiến lên hỏi thăm.

Hấn mua một số thư tịch, nghĩ đến trò chuyện để giải buồn bực, lại không nghĩ rằng càng xem càng buồn bực.

Giờ mới hiểu được vì cái gì cái kia tiểu ny tử như thế ưa thích nghe chính mình kể chuyện xưa, xem ra cái thế giới này cố sự thực sự quá không thú vị.

Tuy nhiên còn tung bay tuyết, nhưng nhiệt độ cũng không có quá thấp, cái kia Vị Hà bên trong còn có thể nhìn thấy cá tại du lịch.

Lúc này, một vị Tây Lăng viện đệ tử có chút câu nệ đi tới, đưa một phong thư sau đó mở miệng nói: "Đây là học viện trưởng lão để cho ta giao cho ngài!"

Mạc Trầm hơi kinh ngạc, nhìn đối phương ăn mặc trang điểm, hẳn là Tây Lăng viện đệ tử.

Hắn mới chậm rãi mở ra lá thư này, bên trong chữ viết Thanh Tú, nội dung ngược lại để Mạc Trầm ngây người mất.

Cái này thì nguyên ý đặc biệt trúng tuyển chính mình trở thành học viện đệ tử, đồng thời giao phó chính mình lâm thời giáo viên quyền lợi.

Dưới đây nhóm lấy đồng lớn Tây Lăng viện lâm thời giáo viên chỗ tốt, có nào đặc quyền, mỗi bổng lộc tháng như thế nào các loại.

Cái này Tây Lăng viện cũng không hổ là tu hành học viện, một cái lâm thời giáo viên lại có mỗi tháng năm mươi lượng bạch ngân trợ cấp trợ cấp, còn có thể tự do xuất nhập trong nội viện đều loại địa phương, bao quát Tàng Thư Các lầu ba trở lên cấm địa.

Cái này đả ngộ ngược lại là thắng mê người.

Mạc Trầm cảm từ bản thân bút lông, hơi chầm chầm trí thức, sau đó tại tin dưới đáy viết bốn chữ.

Tây Lăng viện đệ tử điều dương huy len lén liếc liếc một chút, lại xem không hiểu cái này rốt cuộc là ý gì.

Mạc Trầm viết xong về sau, liền đem giấy viết thư nạp lại nhập phong thư, sau đó cười nói: "Được, ngươi đem phong thư này đưa trở về đi!"

"Tốt!" Điều dương huy có chút ngại ngùng mà hỏi thăm: "Tiên sinh còn có cái gì muốn thuật lại sao?"

Thực hấn đại khái đoán được bên trong viết cái gì nội dung, bởi vì lúc ấy trưởng lão còn cố ý bàn giao hấn thật tốt quan sát, Mạc Trầm nhìn tin thời điểm biểu lộ như thế nào, có thay đổi gì không có.

"Không, cứ như vậy đi!" Mạc Trầm phát phát tay, ra hiệu đối phương có thể đem thư đưa trở về.

Điều dương huy rơi vào đường cùng, chỉ có thể hướng mang theo phong thư trở lại học viện.

Đại khái sau nửa canh giờ.

Hấn tìm được Bạch trưởng lão, liền đem sách tin trả lại, đồng thời nói ra: "Mạc tiên sinh thu đến tin thời điểm không có bàn giao hấn."

Bạch trưởng lão hơi hơi gật gật đầu, sau đó một lần nữa mở ra lá thư này, chỉ gấp phía sau cùng vị trí bên trên nhiều bốn chữ.

"Thập Động Nhiên Cự?"

Bạch trưởng lão ngạc nhiên ngẩng đầu đến, hỏi: "Đây là ý gì?"

"Ta cũng không rõ lắm, lúc ấy phương liền trực tiếp hỏi, hấn cũng không có giải thích thêm." Điều dương huy có chút lúng túng vò đầu.

Bạch trưởng lão hít vào một hơi, hấn chưa từng nghe nói qua cái từ này, có điều một chữ cuối cùng, hấn là cự tuyệt ý tứ.

Lúc này, Đào trưởng lão cũng đi lên phía trước, dò hỏi: "Kết quả như thế nào?"

Bạch trưởng lão ngưng ngưng cười một tiếng: "Chính ngươi nhìn!"

Nói xong, liền đem giấy viết thư cho đưa tới.

Đào trưởng lão trên thực tế tương đối thương thức Mạc Trầm cái này cái trẻ tuổi, nếu là đối phương có thể đồng ý, là lựa chọn tốt nhất.

Lúc này, trên tờ giấy "Thập Động Nhiên Cự" bốn chữ cực kỳ dễ thấy, để Đào trưởng lão đuôi lông mày hơi nhú lên, không mở miệng không được nói: "Lúc này phục, tựa hồ có chút khó hiểu."

Bỗng nhiên, Đào trưởng lão nhãn tình sáng lên, hấn cười nói: "Hôm nay Thiệu Bác Dịch cũng tới, hấn cùng Mạc Trầm từng có nói chuyện với nhau, không nếu như để cho hấn phân tích một phen."

"Cũng tốt, Thiệu Bác Dịch tự do no bụng thi thư, kiến thức rộng rãi!" Bạch trưởng lão gật đầu nói.

Chợt, Đào trưởng lão liền mang theo phong thư này đi vào học viện võ đạo tràng, lúc này Thiệu Bác Dịch đang ma luyện thân thể của mình sức chịu đòn.

Mấy vị tân sinh đối với Thiệu Bác Dịch một hồi công kích, lại ngay cả phòng ngự đều không phá nổi.

Đào trưởng lão tuyển nhận cười nói: "Thu được dễ dàng, ngươi tới đây một chút."

Thiệu Bác Dịch theo võ trong đạo trường đi tới,

Cười hô: "Đào trưởng lão tìm ta chuyện gì?"

"Ngươi xem một chút phong thư này, dưới đáy cái kia bốn chữ là loại ý tứ nào?" Đào trưởng lão đem thư đưa tới.

Thiệu Bác Dịch nhìn thấy tin bất đầu, lại là muốn để một vị đệ tử nắm giữ lâm thời giáo viên quyền lợi, hấn kinh ngạc hỏi: "Cái này đặc phê là ai?"

Đào trưởng lão cười khổ nói: "Còn có thể là ai, không phải liền là Mạc Trầm!"

Thiệu Bác Dịch có chút thoải mái, Mạc Trầm người này hấn cũng vô cùng thương thức, ngày đó tại thi văn trong trường thi còn cùng mình sượng trò chuyện một phen, về sau mới biết được nguyên lai đối phương căn bản không có tu hành.

Có điều max điểm bài thi là thật, đúng là một cái tài hoa bộc lộ thanh niên.

Hắn đem tin xong, sau đó mới nhìn đến Mạc Trầm hồi phục cái kia bốn chữ, nhất thời cứng đờ!

"Thập Động Nhiên Cự, dạng này hẳn là cự tuyệt ý tứ a?" Đào trưởng lão nháy mắt hỏi.

Thiệu Bác Dịch hơi một suy tư, đại khái thì ra kết luận, hắn dở khóc dở cười nói: "Cái này Mạc tiên sinh, quá không được!"

"Ồ? Là sao nói như vậy?" Đào trưởng lão kinh ngạc nói.

"Trưởng lão nhìn kỹ, bốn chữ này chân thực hàm nghĩa hẳn là, cảm động hết sức, nhưng mà vẫn là cự tuyệt." Thiệu Bác Dịch cười thờ dài.

Đào trưởng lão nhất thời ngạnh ờ, sau đó cười đến nghiêng nghiêng ngửa ngửa, cảm thán nói: "Như vậy tài năng a, cũng chỉ hắn có thể nghĩ ra."

"Không dối gạt ngài nói, . hôm đó Tây Lăng viện thi văn, theo ta thấy Mạc tiên sinh bài thi có thể cầm max điểm, hắn không thể tiến vào Tây Lăng viện, quả thật có chút đáng tiếc." Thiệu Bác Dịch thờ dài một hơi.

"Cái này. . ." Đào trưởng lão một mặt bất mãn nói: "Người vì sao không nói sớm."

Thiệu Bác Dịch bắt đầu đi lắc đầu.

Bởi vì quyết định này là mấy vị trưởng lão thương lượng đi ra, lúc này nghe xong trả lời, có ít người là khí sắc mặt trắng bệch.

Có chút thì là dở khóc dở cười, cái này Thập Động Nhiên Cự ý tứ, cũng là tuy nhiên Tây Lăng viện ra điều kiện rất tốt, rất lợi hại cảm động, thế nhưng là Mạc Trầm vẫn không thể đáp ứng.

Mà Mạc Trầm bản thân, không có nghĩ nhiều như vậy, hắn chỉ là bỗng nhiên nghĩ đến cái từ kia, thì viết lên.

Thực hắn ngược lại là buồn cười, chính mình tính toán một quẻ thì trăm lượng, hiển nhiên những bổng lộc đó đối hắn không có bất kỳ cái gì sức hấp dẫn.

Cái kia đồng lớn điều kiện bên trong, đại khái chỉ có có thể tùy ý đọc qua Tây Lăng viện Tàng Thư Các là hữu dụng nhất.

Bất quá, lúc này mình đã chọn môn học được tâm pháp, tự nhiên cũng không cần thiết ăn nhờ ở đậu.

Nghĩ tới đây, Mạc Trầm thì du du nhiên địa thu sạp hàng về nhà.

Hôm nay tuy nhiên chỉ tính một quẻ, nhưng kiếm lời trăm lượng, lại đầy đủ qua ít ngày.

Hắn bỗng nhiên nghĩ đến, mấy ngày nay trên tu hành đụng phải một ít hoang mang, có lẽ tìm kiếm Tô tiên bối hỏi cho ra nhẽ.

Chính mình là luyện kiếm, Tô tiên bối cũng chỉ dùng kiếm.

Mạc Trầm nghĩ tới đây, liền đến đến Vọng Nguyệt Lâu, có ý chọn một tốt hơn đồ ăn mang đi.

Lần trước uống Tô tiên bối tửu, hắn chân khí trong cơ thể hiển nhiên dồi dào rất nhiều, chắc hẳn qua ít ngày liền có thể đột phá.

Mà Tiết Nhuyễn Nhuyễn tiểu ny tử kia ngược lại là trực tiếp đột phá, có thể là căn cơ bất ổn, cần phải thật tốt vững chắc.

Mạc Trầm mang theo một chút đồ ăn ngon, liền đi ra Trường Lăng cổng thành, dựa theo trong trí nhớ mình phương hướng đi đến, lúc này mới tìm được Tô Nhan chỗ ở.

Bạn đang đọc truyện *Một Quẻ Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 37: 【 giang hồ 】 :

Lúc này, Tô Nhan đang ngồi ở cửa uống vào liệt tửu.

Cái này từ xa nhìn lại, tựa như cố sự những ẩn cư đó hiệp khách, cũng không biết đến cùng vì chuyện gì ẩn cư.

Mạc Trầm xa xa thì chiêu mở đầu đến, cười hô: "Tiền bối, ta mang tốt hơn đồ ăn, đến từ uống rượu!"

Tô Nhan cười chỉ chỉ Mạc Trầm, "Người tiểu tử này ngược lại là cơ linh, biết lừa gạt uống rượu!"

"Không bỏ được à? Vậy liền không uống, ăn hết đồ ăn!" Mạc Trầm cũng theo hào sảng lên, cảm thấy cùng loại này tiền bối nói chuyện phiếm, nhất định phải dứt khoát trực tiếp.

Tô Nhan cười ha ha địa từ trong nhà đầu mấy cái món ăn đem chứa đồ ăn, rất lợi hại không khách khí thì bắt đầu ăn.

"Đây là Vọng Nguyệt Lâu đồ ăn à?" Hắn cười hỏi: "Mùi vị kia ta biết, không nghĩ tới vài chục năm đều không biến."

Mạc Trầm không khỏi cảm khái nói: "Có thể ăn tốt thôn vị đạo, cảm giác rất không tệ đi!"

Tô Nhan ngược lại là kinh ngạc, cười mắng: "Người tiểu tử này, tuổi không lớn lắm, làm sao cảm khái nhiều như vậy?"

Mạc Trầm lắc đầu cười khổ, nhưng không có lên tiếng.

Tô Nhan đuôi lông mày hơi nhú lên, liền lấy xuống bên hông mình hồ lô rượu, cho hai cái bát rót rượu, một người một bát.

"Đến, làm chén rượu này, từ đó không lo sầu!"

Mạc Trầm bung chén lên liền hướng miệng bên trong rót, một khắc này vô số suy nghĩ xông lên đầu.

Chỉ một thoáng, hốc mắt thì phiếm hồng.

Đến Trường Lăng những ngày này, tuy nhiên hắn một mực để nói với chính mình, đây là một cái đặc sắc thế giới, nhưng cuối cùng vẫn là sẽ muốn lên đã từng những người kia, những một đó lên không quay lại thời gian.

Tô Nhan khuyên nói: "Đây chính là giang hồ, người một chân bước vào đến, liền về không đầu."

Nhắc lên giang hồ hai chữ này, Mạc Trầm bỗng nhiên nói ra: "Ta nghe nói qua một loại thuyết pháp."

"Cái gọi là giang hồ, chính là ta ngồi nơi này, uống vào bầu rượu này!"

Tô Nhan cầm bát tay bỗng nhiên cương xuống tới, lộ ra khó có thể tin biểu lộ.

Mạc Trầm nháy mắt ngạc nhiên hỏi: "Làm sao? Nói không đúng?"

Lúc này Tô Nhan mới hồi phục tinh thần lại, lắc đầu nói: "Nói đúng!"

Tuy nhiên như thế, thế nhưng là Tô Nhan trong đầu lại là nhắc lên sóng to gió lớn, giang hồ loại thuyết pháp này, hắn từng nghe qua một lần, sau đó liền không người nhắc lên.

Mà nói câu nói này người, chính là bây giờ quyền lợi ngập trời, trên vạn người, Thần Thiên Ti Từ Lão.

Lúc trước hắn có điều chừng hai mươi, tính tình rất lợi hại liệt, mấy vị hảo hữu ngồi vây chung một chỗ, để Từ tiên sinh kể chuyện xưa, đêm đó liền giảng một cái quan tại giang hồ cổ sự, cũng nói ra đến một câu nói như vậy.

Giờ phút này, Mạc Trầm miệng bên trong xuất hiện lời nói, cơ hồ cùng Từ Lão nói giống như đúc, thậm chí một chữ không nhiều, một chữ không ít.

Nghĩ tới đây, Tô Nhan mới đột nhiên nhớ tới, người trẻ tuổi này đã từng nói hắn thích uống trà, còn nói trà quán lão bản cũng nói hắn theo một người rất giống.

Tô Nhan nếu như nhớ không lầm lời nói, Từ tiên sinh cũng đặc biệt thích uống trà, uống là trà Long Tĩnh, có một lần chính mình còn canh giữ ở trà quán chung quanh canh chừng.

Nghĩ tới đây, Tô Nhan giữa đầu uống từng ngụm lớn lấy từ, đội thẳng vào cổ họng.

Mô phỏng không sai nhân sinh mấy chục năm, tới tới lui lui, lại trở lại khởi điểm.

Mạc Trầm cười khổ xoa xoa cái mũi, không rõ lắm cái này Tô tiên bối chuyện gì xảy ra, chỉ có thể theo hướng miệng bên trong rót rượu.

Hai người uống rượu, ăn đồ ăn.

Tô Nhan mở miệng hỏi: "Người ngày đó là sao muốn đi vào Tây Lăng viện làm lão sư?"

"Nhắc tới cũng hồ thẹn, chẳng qua là lúc đó tìm không được công pháp tu hành, mới ra hạ sách này." Mạc Trầm có chút đắng chát nói: "Sau cùng phát hiện mình vẫn là quá ngây thơ."

Tô Nhan cười nói: "Nếu không ta trở về theo đám kia thằng nhãi con chào hỏi một tiếng?"

Mạc Trầm nhất thời cười một tiếng, khoát tay nói: "Đừng, hôm nay ta mới cự bọn họ mời!"

"Ồ? Chẳng lẽ lại bọn họ chủ động mời người đến Tây Lăng viện làm lão sư?" Tô Nhan hơi kinh ngạc, nếu thật là như thế, vậy liền lợi hại.

"Để cho ta làm đệ tử, trao quyền lâm thời giáo viên, để cho ta cự tuyệt."

"Mạc Trầm cười nhạt một tiếng, lắc đầu."

Tô Nhan con mắt mang cười, hỏi: "Người bộ này giả đồ không nhỏ a, thế mà liền Tây Lăng viện mời đều cự tuyệt."

Mạc Trầm hiện tại biết được Tô Nhan thái độ, ngược lại là buông ra rất nhiều, hần cười nói: "Ta về bốn người bọn họ chứ!"

"Bốn chữ?" Tô Nhan híp mắt có chút hiếu kỳ.

"Thập Động Nhiên Cự! Cũng chính là tuy nhiên ta cảm động hết sức, bất quá ta cự tuyệt!" Mạc Trầm cười miệng trả lời.

Thôi phù một tiếng!

Tô Nhan cười phun một ngụm rượu, hần cơ hồ có thể tưởng tượng học viện trưởng lão nhìn thấy, sợ là khí mặt đều xanh!

Chờ Mạc Trầm trở lại Trường Lăng, sắc trời bắt đầu tối.

Lúc này một con khoái mã tại Trường Lăng Nhai trên đường mạnh mẽ đâm tới, dọa đến chung quanh bách tính nhao nhao tránh ở một bên.

Mắt thấy kém chút liền muốn đụng vào một đứa bé, nhưng mà thót ngựa tốc độ lại không có chậm lại.

Mạc Trầm ánh mắt trông đi qua, cái này thân ngựa phía trên máu me khắp người đầy vết, máu chót nhất là ngồi trên lưng ngựa người thể mà đoạn một tay.

Cánh tay này hiển nhiên là gần đây mới đoạn, vết thương chỉ là đơn giản đóng gói, còn có thể nhìn thấy chảy ra máu.

Tâm hần trong nháy mắt thì trầm xuống, cái này tất nhiên là phát sinh một ít sự kiện trọng đại, nếu không người này không thể lại loại trạng thái này.

Cái kia con khoái mã thẳng đến Hoàng Thành, người kia một tay tung người xuống ngựa, nhưng không ngờ cả người ngã xuống.

"Nhanh, biên quân cấp báo!"

Thủ ở cửa thành binh lính nhất thời thần sắc khẩn trương, bên này quân Khoái Báo, là khẩn yếu nhất quân tình.

Mấy cái tên lính xác nhận qua trên thân người này lệnh bài, liền lập tức hướng bên trong thông báo.

Nói chung một lát, Từ Bách Phúc tướng quân liền vội vội vàng vàng chạy tới, "Ta là theo nhất phẩm Hộ Quốc Tướng Quân, Từ Bách Phúc, có cái gì quân tình có thể cùng ta báo cáo!"

Chỉ gặp người kia sắc mặt có chút khó chịu mở miệng nói: "Biên quân toàn quân bị diệt, . gần 100 ngàn binh lính bị bắt!"

Bỗng nhiên một chút, Từ Bách Phúc cả người đều mất trọn tròn.

Thật vất vả lấy lại tinh thần, hần lập tức ý thức được sự việc tính nghiêm trọng, đem người khác điều khiển ra, sau đó hỏi: "Nói cho ta biết tình huống căn kẽ, là ai phái người trở về?"

"Lý Cố Thành giả truyền Thánh chỉ, cầu kết ngoại nhân, giả ý luyện binh, để mấy vạn binh lính bị khốn tại mai phục bên trong, bị ép đầu hàng."

Từ Bách Phúc trừng hai mắt một cái, hần có chút khó có thể tin hỏi: "Người nói Lý Cố Thành?"

Nằm trên mặt đất người nói nói lấy bỗng nhiên co quắp một trận, liền té xỉu bất động!

Từ Bách Phúc hô to một tiếng: "Người tới, đem hần thích đáng an trí, tại ta xuất hiện trước đó, không cho phép bất luận cái gì người xa lạ tiếp xúc hần!"

Nói xong, hần liền lòng nóng như lửa đốt hướng lấy Hoàng Cung Nội Viện chạy đi.

Giờ phút này Trương Hồng Thiên đang đình viện chỗ tưới hoa.

Trông coi bên ngoài hộ vệ đem Từ Bách Phúc cản lại.

Từ Bách Phúc cắn răng nói ra: "Ta hiện tại muốn diện thánh, ngay lập tức!"

"Từ tướng quân, xin chờ một chút, ta cái này đi bẩm báo!" Ngăn ở trước người hắn là Đại Nội Thị Vệ, chạy ra ngoài hần hơi hời hời cúi đầu, liền quay người rời đi.

Cái này gấp Từ Bách Phúc tại chỗ đi tới đi lui, thật vất vả mới nhìn thấy bộ hạ thân ảnh, hần hít vào một hơi, thất kinh nói: "Bộ hạ, Lý Cố Thành giả truyền Thánh chỉ, 100 ngàn biên quân bị bắt."

Trương Hồng Thiên trông mắt cứng đờ, lạnh lấy âm thanh hỏi: "Biên quân hết thấy bao nhiêu người?"

"Hết thấy 130 ngàn, bây giờ còn sót lại 30 ngàn, điểm ấy binh lực không đủ lấy tới Tổng triều thiết kỵ, biên cảnh tình hình chiến đấu mười phần nguy cấp!" Từ Bách Phúc cắn răng trả lời.

Trương Hồng Thiên trong đầu giống như là ép một khóa cự thạch, môi hắn có chút phát khô, mở miệng nói: "Hôm nay, muốn loạn!"

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: 【2 loại người】:

Phía Bắc, đó là Tổng triều, lại xưng Bắc Tổng.

Bắc Tổng cùng đại cương quốc biên cảnh, lâu dài chiến loạn không ngừng, thậm chí còn có chiếm núi làm vua thổ phi tộc khẩu.

Bốn phía thành trấn lui tới đều là phát chiến tranh tài thương nhân, cũng có thu người tiền tài, thay người tiêu tai lang thang đao phủ.

Đàm luận lên cái này bình gia tất tranh chi địa, tất nhiên là hai quân giao chiến phải qua trên đường Từ môn quan.

Từ môn quan, trên thực tế là một đầu chật hẹp đường núi.

Muốn lách qua con đường này, làm theo nhất định phải dùng nhiều phí hai ngày, chỗ lấy tuyệt đại đa số người hành quân, đều ưa thích binh được hiểm tướng.

Dù sao hai ngày thời gian quá dài, ai cũng đợi không được.

Bây giờ cũng không phải là toàn diện khai chiến, chỉ là chuyện nhỏ nhất, cho nên đóng giữ tiền tuyến chỉ có ba cái bộ đội, chung 10 hơn hai vạn người.

Giờ phút này, cục diện lại có tính quyết định cải biến.

Lý Cố Thành giả truyền Thánh chỉ, giả ý luyện binh, kì thực lại là có Tổng triều đại lượng binh lực mai phục tại Từ môn quan.

Như thế, liền không uống phí một binh một tốt, gần 100 ngàn Đại Cương binh lính bắt được.

Hai đêm thời gian, Bắc Tổng binh lực không chỉ có chiếm lĩnh Từ môn quan, thậm chí đánh hạ đại cương quốc máu chốt nhất một tòa thành trì.

Tòa thành trì này dễ thủ khó công, nguyên bản chính là Đại Cương vững chắc biên phòng hạch tâm cứ điểm.

Bây giờ hoàn toàn rơi vào Bắc Tổng trong tay người.

Tòa thành này, tên là Hán Trung.

Rất nhiều Bắc Tổng binh lính hành tẩu tại Hán Trung trên đường phố, giết hại cùng cướp bóc, cơ hồ không có đình chỉ.

Tòa thành trì này hiển nhiên thành địa ngục nhân gian, bởi vì cái gọi là nước mất nhà tan, đã là như thế.

Một cái mười hai mười ba tuổi tiểu cô nương mặt mũi tràn đầy tối như mực than đá dấu vết, trốn ở kho củi bên trong run rẩy bầy.

Nàng ôm thân thể mình, núp ở nơi hẻo lánh, sắc mặt mười phần tái nhợt.

Bởi vì nàng biết mình một khi bị phát hiện, có thể sẽ rơi vào số chết thảm hại hơn hạ trảng.

Từ lâu, trà quán, hiệu cầm đồ, toàn bộ bị cướp sạch trống không.

Bách tính điên cuồng chạy trốn

Cảnh tượng như vậy, làm lòng người rét lạnh.

Bên ngoài thành bình doanh bên trong, chư vị Bắc Tống tướng lĩnh đang nâng chén chúc mừng.

"Đến, cho chúng ta Lý tướng quân làm chén rượu này!"

Dụ vui khỏe nhẹ giọng cười nói: "Chiến cục giằng co mấy chục năm, bây giờ Đại Cương trong ngoài thụ địch, đã qua cường thịnh thời kỳ."

Mọi người thoỉ phồng nịnh nọt đối tượng, chính là phá vỡ cục diện bế tắc nhân vật mấu chốt, Lý Cố Thành.

"Tôi gần 13 cái thành, là đoạt là chiếm, chắc hẳn trời sáng liền có kết quả, đêm nay chúng ta chỉ cần phải say một cuộc."

Lý Cố Thành cùng bọn hắn uống vài chén, liền một mình đi ra lều vải.

Tâm hắn tại càng xa địa phương, đó mới là hắn muốn truy cầu.

Lý Cố Thành cước bộ đi vào gốc cây hạ, nơi này còn nằm một người, chính là theo hắn phản bội Đại Cương phụ tá Ngụy Mậu Tài.

Ngụy Mậu Tài thấy rõ người tới, liền khẩn trương đứng lên hô: "Lý đại nhân."

"Không có việc gì, tiếp tục nằm đi!" Lý Cố Thành từ tốn nói.

Nói xong, hắn ngồi xuống, nhìn lấy trên đầu vàng trắng sáng kia.

Chung quanh rất là ồn ào náo nhiệt, hai người bọn họ phảng phất cùng hoàn cảnh không hợp nhau.

"Thế nào, có phải hay không hối hận?" Lý Cố Thành hé miệng cười nói.

Ngụy Mậu Tài nằm trên mặt đất, ánh mắt có chút mê mang, hắn không biết mình là không phải hối hận, chỉ là nhìn thấy Hán Trung cảnh tượng, trong lòng bắt đầu cảm thấy còn hơi đau.

"Trên cái thế giới này có hai loại người." Lý Cố Thành ngẩng đầu nhìn trăng, giống như là tự nhủ nói ra.

"Một loại người, là vì người khác mà sống. Một loại khác người, là vì chính mình mà sống."

"Ta hi vọng ngươi là cái sau."

Thật lâu, Lý Cố Thành đứng người lên, phui mông một cái, tự mình một người chạy ra ngoài rừng cây đi đến.

Ngụy Mậu Tài trông mắt nao nao, hắn nghiêng đầu nhìn lấy nam nhân kia.

Mạng hắn là Lý Cố Thành cứu, cho nên hắn nguyện ý vì đối phương bán mạng, cam tâm tình nguyện, cho dù là đi đến hôm nay, cũng chưa từng hối hận.

Chỉ là hắn nghĩ mãi mà không rõ, Lý đại nhân biết rất rõ ràng bản thân là loại người thứ nhất,

Tại sao phải để cho mình làm loại người thứ hai.

Hắn lộ ra tự giễu ý cười, lắc đầu.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, màn đêm càng sâu, chung quanh tràn ngập tử khí.

Lý Cố Thành có một đôi mày kiếm, theo hắn bước vào Trường Lăng một khắc này, liền có người nói cho hắn biết, hắn là tu hành cùng nhau chất liệu tốt.

Nhưng là, làm cho người trào phúng là, niên đại đó chói mắt nhất người lại không phải mình.

Hắn mơ hồ nhớ kỹ, có một buổi tối, người kia cho mọi người giảng một cái cổ sự.

Cái kia cổ sự hoàn toàn thay đổi hắn đối thế giới cái nhìn.

Lúc đó hắn hoa chỉ tất cả thời gian đi tu luyện, có thể vô luận như thế nào, đều đánh không lại Tô Nhan, hắn hao hết chỗ có tâm tư đi nịnh nọt Từ tiên sinh, làm thế nào cũng không tranh nổi Vi Cơ.

Nghĩ tới đây, hần không khỏi bật cười, cười đến rất lợi hại mờ, cười đến giống cái kẻ ngu.

Chợt, một hàng nước mắt liền chảy xuống.

Những năm này, hần vẫn như cũ cẩn trọng, cuối cùng là đợi đến có thể tấn thăng Tam Ti Ti Thủ cơ hội.

Bây giờ Giam Thiên Ti Ti Thủ sống chết không rõ, vị trí đã để trống.

Hần biết, nếu như lão nhân gia nguyện ý gạt đầu.

Chính mình liền có thể ngồi lên vị trí kia, thế nhưng là hần thực sự nghĩ mãi mà không rõ, vì cái gì Từ Lão nguyện ý đi vun trồng một người trẻ tuổi, đi vun trồng Từ Thiệu Dương, cũng không nguyện ý đẩy chính mình đi lên.

Chẳng lẽ lại là mình không đủ ưu tú?

Hần đuôi lông mày chăm chú nhìn lại, chợt đáy mắt hiện lên một tia tàn nhẫn, hần không phục!

Hần hít sâu một hơi, lại đại lực hít thở.

Những năm gần đây, hần ngồi tại Giam Thiên Ti người đứng thứ hai vị trí, lại đem tất cả Ti Thủ công tác đều làm, thế nhưng là tại quyền lực bên trên, hần không chiếm được thỏa mãn.

Dựa vào cái gì hần Tô Nhan có thể tiêu sái tự tại, Vi Cơ có thể vạn nhân kính ngưỡng, chính mình lại chỉ có thể không có tiếng tăm gì?

Hần nói với chính mình, Lý Cố Thành, người không thể so với người khác kém.

Thực, vừa rồi nói với Ngụy Mậu Tài câu nói kia, cũng là nói cho mình nghe.

Hần vì Đại Cương đã nỗ lực hơn nửa đời người, là thời điểm vì chính mình chánh thức sống một lần.

Lý Cố Thành nhìn lấy cảnh vật chung quanh, cùng nơi xa khói lửa, cái này là mình chọn đường, mà lại không có đường lui.

Hần vô cùng rõ ràng, Từ Lão đối với Đại Cương mà nói, không chỉ có riêng là đứng bên ngoài một sự uy hiếp, càng nhiều là một loại tín ngưỡng.

Rất nhiều người nguyện ý lưu tại Trường Lăng cái chỗ kia, chính là từ đối với Từ Lão lòng cảm kích.

Bao quát chính hần.

Hiện tại Từ Lão thân thể đã chống đỡ không bao lâu, một khi Từ Lão ngã xuống, còn có bao nhiêu người nguyện ý vì cái kia Tân Hoàng Đế bán mạng?

Chỉ ít hần không nguyện ý, cho nên đi, hần cho là mình chỉ là đi được so người khác sớm.

Đêm dài, tối nay không ngủ.

Che trời các.

Đó là đứng ngồi tại Trường Lăng cao ngất ban công, lúc này bỗng nhiên truyền đến gôm sừ tiếng vỡ vụn âm.

Thốt một tiếng, ẩm trà nát đầy đất.

Lão nhân kia nhà từng ngum từng ngum hít thở, sắc mặt hết sức khó coi, đáy mắt phần nộ áp lực không thôi.

"Tốt một cái Lý Cố Thành!"

Từ Lão rất trẻ mới biết được tin tức này, phảng phất có người cố ý gạt hần.

Mọi người gạt hần lớn nhất duyên cớ, liền là bởi vì, Lý Cố Thành là hần tự tay mang theo đến mấy người một trong.

Trong phòng, còn có một người tựa ở môn trên lưng uống rượu, người kia chính là Tô Nhan.

Tô Nhan nhin không được mắt: "Hần lương tâm không có trở ngại sao?"

"Hần là một cái rất dễ dàng đổ kỵ người." Từ Lão yên lặng nói ra: "Những năm gần đây, hần thân cư yếu chức, cũng làm ra một ít thành tích."

Tô Nhan đuôi lông mày hơi khê nâng lên, kinh ngạc hỏi: "Cái kia là sao?"

"Là sao không để cho hần làm Ti Thủ?" Từ Lão có chút giễu cợt nói: "Lấy hần phẩm hạnh, làm Ti Thủ, chẳng phải là còn muốn một tay che trời?"

Tô Nhan hơi sững sờ, cảm thấy cũng xác thực như thế, Tam Tì quyền lợi thực sự quá lớn.

Mặc kệ là Từ Lão, vẫn là Vi Cơ, trên thực tế đều là bệ hạ cho phép người, mà Lý Cố Thành, hiển nhiên không thích hợp.

Tô Nhan khó có thể tin tức đầu, "Dù là như thế, ta vẫn là nghĩ mãi mà không rõ, Bắc Tống có cái gì hấp dẫn địa phương khác?"

Xách đến nơi đây, hai người đều vô cùng tự giác nhớ tới, Tống triều Cổ Miếu.

Muốn nói tu vi đỉnh phong người tu hành, bây giờ Đại Cương cũng không ít, bên trong có một bộ phận lớn đều là Từ Lão chỉ điểm lên.

Mà Tống triều, lại có một ngôi miếu cổ.

Ngôi miếu này hương hỏa bất diệt, Tống triều liền có thể lâu dài phồn hoa.

So sánh cùng nhau, Nam Man Thánh Sơn, cũng là đạo lý giống vậy.

Có thể duy chỉ có Đại Cương, không có dạng này tồn tại, duy nhất có thể chấn nhiếp thế nhân, chỉ có Thần Thiên Tì thám tử, còn có cái kia ngôi tại hậu trường lão nhân.

Có thể lão nhân cuối cùng hội rồi đi, Cổ Miếu cùng Thánh Sơn lại vĩnh hằng.

Thật lâu, Từ Lão thở dài một hơi: "Hắn theo đuổi trường sinh đi."

Tô Nhan mím môi, cũng ngầm thừa nhận loại thuyết pháp này.

Đến bọn họ bức này tu vi, đã khó có thể tiến bộ, có thể nếu một lòng cầu quyền, lại mong mà không được, lui mà tìm trường sinh, cảm thấy chính phù hợp Lý Cố Thành tính cách.

Từ Lão hít mắt, lạnh lẽo vừa nói nói: "Cái kia vài chục tòa thành, đúng là hắn cùng Cổ Thần Miếu giao dịch lực lượng."

Tô Nhan hít vào một hơi: "Đây chính là hơn 1 triệu bách tính."

Người nào cũng không nói chuyện, bầu không khí trong nháy mắt đóng băng. . liên hô hấp đều có chút khó khăn.

Hơn 1 triệu người ta đình huy hoại chỉ trong chốc lát, cái giả như thế này, nếu như vền vẹn vì Cá Nhân Lợi Ích, thực sự quá tự tư.

Từ Lão gắt gao cắn răng, ánh mắt chạy ra ngoài Tô Nhan nhìn lại.

Tô Nhan đuôi lông mày nhú một cái, liền mở miệng nói: "Ta đi giết hắn!"

Từ Lão có chút đáng tiếc lắc đầu: "Người giết không chết!"

"Không có khả năng, hắn chưa bao giờ đánh thắng qua ta, hắn không phải đối thủ của ta." Tô Nhan phản bác.

"Bây giờ vài chục tòa thành không có đánh hạ đến, trên tay hắn có hai ba mươi vạn binh lực, người có thể giết mấy cái?" Từ Lão thần sắc ngưng trọng hỏi.

Tô Nhan lập tức ngạnh ở, dù là chính mình một bước giết một người, sợ tinh bị lực tấn cũng giết không hết.

Từ Lão thở dài một hơi: "Ta lão, để người trẻ tuổi đi thôi!"

"Người nói Từ Thiệu Dương?"

Tô Nhan cũng không biết rõ Từ Thiệu Dương đã bị bắt đi, hắn chỉ nhớ rõ, cái kia hậu bối quen binh pháp, tu vi tâm trí cũng là thượng đẳng.

Nhắc lên cái tên này, Từ Lão sắc mặt trầm xuống, hắn phát hiện mình tựa hồ bị đem Nhất Quân.

Rất có thể trước một trận Lý Quân Hầu phản bội, cũng đã là trong kế hoạch một bộ phận, đem Từ Thiệu Dương bắt đi, kể từ đó Đại Cương liền thiếu một vị soái tài!

Dù là trước mắt còn có thật nhiều tướng quân tướng lĩnh, có thể những cái kia đều là đem, giết địch tác chiến lãnh nghệ, Hành Binh Bố Trận lại rồi tinh rồi mù.

Từ Lão hơi hơi xoa một thanh mồ hôi, chính mình thế mà tại trong lúc vô hình, liền bị tính toán tuyệt!

Lúc này, trong đầu của hắn hiện ra người trẻ tuổi kia thân ảnh, dù là hắn chưa bao giờ tận mắt từng thấy người đó, thế nhưng là hắn biết, đây là trước mắt duy nhất lựa chọn.

Cũng là lựa chọn tốt nhất.

Từ Lão chậm rãi nói ra: "Là Mạc Trầm!"

Nghe được cái tên này, Tô Nhan cả người đều ngây người, miệng hơi hơi trợn to

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: 【 thuyết khách 】:

Chú ý sửa đổi sau nội dung cốt truyện, là Từ Lão nói đến Mạc Trầm tên, để Tô Nhan rất là chấn kinh.

Trận tiếp theo mưa to.

Toàn bộ Trường Lăng trở nên ẩm ướt lên, cái này trời rất lạnh, thổi gió khiến người ta kim lòng không được rút lại thân thể.

Đại khái thời tiết này cùng thần căn long tâm tình tương tự, một dạng như thế cô độc bất lực.

Hắn cảm thấy hôm nay thì không để cho mình tốt hơn, gần nhất thực sự quá không may.

Trước một trận, Tây Lăng viện đã hướng triều đình đệ trình hần thỉnh nguyện, tự nguyện tiến về biên cảnh đóng giữ biên phòng.

Đồng thời, triều đình cũng sẽ ban cho hần chính ngũ phẩm tướng lĩnh quan viên thân phận.

Cái này vốn là đồng giả giao dịch, làm Tây Lăng viện xuất thân Trúc Cơ cảnh người tu hành, hần có dạng này tư cách.

Nhưng không biết sao, hôm qua biên cảnh thất thủ tin tức, tựa như là một thanh đao, đâm vào trong lòng của hần.

Trong nháy mắt, cả người cũng không tốt.

Hắn đã nghe qua, bây giờ biên cảnh tình huống vô cùng nguy cấp, sợ là cần điều động đại lượng binh lực.

Đại chiến hết sức căng thẳng, dù sao đã bình tĩnh mười năm gần đây.

Tâm tình của hần nói không nên lời nặng nề, cái này hết lần này tới lần khác lại là tự mình lựa chọn, bây giờ tiến thoái lưỡng nan.

Cái này chiến sự tuy nhiên không trực tiếp tác động đến Trường Lăng, nhưng lại sẽ ảnh hưởng đến bách tính tâm tình.

Tại Tây Lăng cửa sân cái kia quán cơm, Trần Nhị Cầu vẫn như cũ thở mạt hoành phi địa kẻ bát quái cổ sự.

"Lại nói, cái này Tô Nhan thật là không tầm thường, hần đứng trên đài liền không người dám tiến lên."

Cũng không biết ở đâu nghe được cổ sự, liền để Trần Nhị Cầu giảng được phảng phất đích thân tới hiện trường như vậy kích thích.

Người này khẩu tài, xác thực không được.

Càng ngày càng nhiều người, nghe nói Tô Nhan cái tên này.

Thế nhưng là giờ phút này, cái kia Vọng Động Đình bên cạnh trong tửu lâu, Mạc Trầm đang cùng cái này trên giang hồ có truyền thuyết tiên bói uống rượu.

Nhắc tới cũng kỳ quái, ngày thường đều là Mạc Trầm chủ động mang theo đồ ăn tìm tới môn, mà lần này lại là Tô tiên bói chủ động mời khách.

Mạc Trầm nói đùa: "Vô sự hiển ân cần, phi gian tức đạo."

"Thế nào, tiểu tử ngươi còn sợ ta chiếm tiện nghi của ngươi?" Tô Nhan nhin không được bật cười.

Hắn hôm nay, đúng là có việc đến, nhưng cũng không phải là việc của mình, mà chính là thiên hạ này đại sự.

"Người hẳn còn chưa biết, ta tại sao lại ẩn cư tại Trường Lăng vùng ngoại ô a?" Tô Nhan nói ra.

Mạc Trầm nháy mắt, đuôi lông mày bốc lên, hỏi: "Là sao?"

Tô Nhan đáy mắt mang theo vẻ cô đơn ý cười, dùng tầm thường giọng điệu nói ra: "Ta yêu mến địch quốc nữ tử."

Mạc Trầm miệng hơi hơi mở ra, hiển nhiên hơi kinh ngạc.

Tô Nhan trong đầu hiện lên vô số hồi ức, từng đề cho hắn tê tâm liệt phế đau nhức, bây giờ mười mấy năm qua đi, vẫn có chút khó có thể mở miệng. Có điều hôm nay đã nhắc lên, hắn cũng thì nói tiếp.

"Nàng thực là Tổng triều thám tử, lại tiềm phục tại Trường Lăng, còn tiến vào Tây Lăng viện."

Mạc Trầm trừng mắt, rất là kinh ngạc vẫn đáp: "Cái này Bắc Tổng người cùng chúng ta Đại Cương người, có cái gì đặc thù khác nhau?"

"Có, Đại Cương bách tính là Hắc Phát Hắc Đồng, Bắc Tổng bách tính thì là khác nhau, có ít người trời sinh chính là tóc vàng." Tô Nhan giải thích nói.

Mạc Trầm đại khái tâm lý nắm chắc, cái kia hẳn là là nhân chủng có khác nhau.

Tô Nhan uống rượu, hắn uống là mình cất rượu.

Cái kia Vọng Động Đình mặt hồ sóng nước lấp lánh, phản chiếu lấy bầu trời sắc thái.

"Nàng đại khái tại Trường Lăng ngốc ba năm, cái kia ba năm, là ta tốt nhất thời gian."

Tô Nhan biểu lộ rất là bằng phẳng, cảm thấy cũng không hối hận lúc trước lựa chọn.

"Khi đó, nàng len lén vào Thần Thiên Ti, bị phát hiện sau chạy trốn tới Tây Lăng viện, là ta vụng trộm giấu nàng!" Tô Nhan ánh mắt còn tại lưu niệm cái này những năm kia quang cảnh.

Hắn vừa cười vừa nói: "Về sau bọn họ biết là ta giấu người, người khắp thiên hạ đều tại khiển trách ta, nhưng là bọn họ đánh không lại ta."

Câu nói sau cùng nghe được Mạc Trầm dở khóc dở cười, cái này đều đánh không lại Tô Nhan, đoán chừng muốn chọc giận chết.

Tô Nhan uống từng ngụm lớn lấy tửu,

"Sau cùng ta đem nàng thả đi."

Mạc Trầm nhìn ra, Tô tiên bối hiển nhiên là một vị thâm tình người, nguyện ý vì hồng nhan mà Khí Thiên dưới.

Tô Nhan gãi gãi đầu cười nói: "Gần đây ta nghe nói biên cảnh thất thủ, Bắc Tổng thiết kỵ hoành hành, ta nhìn ta cũng có mấy phần tội ở bên trong."

Mạc Trầm sùng sốt, hắn đang suy nghĩ chẳng lẽ lại Tô Nhan theo chuyện này còn có quan hệ?

"Cho nên hôm nay mời người ăn bữa cơm này, thì ngóng trông người có thể làm viện thủ, cứu biên cảnh bách tính." Tô Nhan trong mắt mang cười mà nhìn chăm chăm vào Mạc Trầm.

Mạc Trầm lập tức liền đem đĩa cho buông xuống đến, làm ra keo kiệt hầu bộ dáng, cảm thấy muốn đem ăn vào đi đồ ăn thờ ra.

Thấy Tô Nhan một trận buồn cười, tên này quái thủ đoạn ngược lại là nhiều.

"Được, người cũng nuốt vào đi, còn muốn ỏi đi ra?"

Mạc Trầm đó là dở khóc dở cười a, hắn khoát tay nói: "Tiền bối, ta nhìn bữa cơm này vẫn là ta đến kết đi, ngài khác tồn kém."

"Không được, cái này sao có thể được, cho người tiền đưa, nhất định phải ta mời khách!" Tô Nhan nghĩa chính ngôn từ nói: "Lại nói bữa cơm này người có thể kiếm lớn, hiện tại bao nhiêu người nhìn chăm chăm người?"

"Ta mời người ăn cơm, thì đại biểu ta đây lập trường, cái này to như vậy Trường Lăng, bây giờ còn có ai dám động đến người?"

Tô Nhan như vậy buông lời, thanh âm còn không nhỏ, tận lực để người chung quanh cũng nghe được.

Mạc Trầm hơi hơi khẽ cắn môi, đúng là đạo lý này, chung quanh không ít con mắt nhìn sang, sợ là rất nhanh các lộ thám tử đều biết mình theo Tô tiên bối giao tình không cạn.

Quả thật có thể giúp tự mình giải quyết không ít tiềm ẩn nguy hiểm.

Có thể...

Bên này quân luân hãm, chính mình có thể giúp được việc giúp cái gì?

Hắn có chút khó chịu hỏi: "Ngài cứ việc nói thẳng đi, đến cùng muốn ta làm gì?"

Tô Nhan hí hóp mắt cười nói: "Ta hi vọng ngươi có thể tới biên cảnh đi, khôi phục đất đai."

Mạc Trầm có chút ngạc nhiên, nghe vừa rồi cô sự, hắn không phải là giả.

Có thể quay tới quay lui, cuối cùng là muốn để cho mình đi biên cảnh, hắn quả thực là không có nghĩ rõ ràng đến cùng là thế nào đem việc này lôi kéo cùng nhau.

Mạc Trầm rất là dứt khoát mở miệng nói: "Ta cự tuyệt!"

"Mặc kệ thành công hay là thất bại, sau khi trở về, ta thay ngươi đến Linh Kiếm núi cầm phi sơn kiếm quyết nửa bộ sau công pháp tu hành." Tô Nhan mỉm cười, hắn nắm chắc thắng lợi trong tay.

"Ta suy tính một chút!" Mạc Trầm trông mắt đi loang quanh, như thể có chút sức hấp dẫn.

"Ngươi đòi tiền đòi người đều có thể!" Tô Nhan để phòng đối phương mượn hắn lý do từ chối, trực tiếp thi phong kín Mạc Trầm đường lui.

Mạc Trầm cắn răng, trên thực tế hắn biết nếu như mình cự tuyệt, Tô tiên bối cũng sẽ không đối với hắn thế nào.

Nhưng biên cảnh thất thủ, Trường Lăng bách tính liền đã rơi vào bầu không khí như thế này, sợ là tới gần biên cảnh thành trì, tình huống càng thêm nghiêm trọng, thậm chí rất có thể phát sinh bạo loạn.

Hắn hơi chút suy tư địa mở miệng nói: "Ta một người cải biến không chiến cục, trừ phi ngươi cho ta một chi quân đội."

Sau khi nói xong, Mạc Trầm trong đầu buông lỏng một hơi, lý do này, Tô Nhan không có cách nào đi!

Có điều!

Hắn vạn vạn không ngờ tới, Tô Nhan thế mà tán đồng hắn thuyết pháp, đồng thời gật đầu nói: "Không sai, là muốn cho ngươi Quân Quyền, như vậy đi, để ngươi suất lĩnh ba ngàn người."

Mạc Trầm trong nháy mắt kinh ngạc đến ngây người, hắn trừng lớn lấy mắt nhìn đối phương, cái này sẽ không phải là nói thật à?

Tô Nhan cường ép nín cười, nội tâm lại nghĩ, ngươi tiểu tử này cuối cùng là chính mình chui vào!

Nhìn thấy Mạc Trầm như vậy biểu lộ, Tô Nhan mới mở miệng nói: "Ta nói thật với ngươi đi, hiện tại biên cảnh còn như địa ngục nhân gian, mà bây giờ trong triều không người nào dám đứng ra, nhưng ta cảm thấy ngươi có thể."

Mạc Trầm còn muốn uống một ngụm trà chậm rãi khí, kết quả lúc này một miệng phun ra, "Phốc phốc" một tiếng, phun cả bàn.

Tô Nhan nhìn thấy dạng này, dứt khoát mở miệng nói: "Những thứ này tất cả đều xem như ngươi ăn."

Mạc Trầm trong nháy mắt ghen ngào ỏ, hắn sốt ruột nói: "Ngài là xem trọng ta, ta liền hành quân tác chiến cũng đều không hiểu, thì nhìn qua một số 36 Kế tiểu ngu ngôn cổ sự."

"Ồ? Cái này 36 Kế là vật gì? Ta nghe đều chưa từng nghe qua, xem ra không chọn lầm người." Tô Nhan mỉm môi gật đầu.

Mạc Trầm có chút buồn rầu, lại có chút hoài nghi hỏi: "Ngươi thật chưa từng nghe qua?"

"Chưa từng nghe qua!" Tô Nhan nháy mắt, hắn xác thực chưa từng nghe qua.

Mạc Trầm đáy mắt lộ ra hưng phấn thần sắc, cái thế giới này không có 36 Kế, hắn cũng không kỳ quái, ngược lại có chút may mắn.

Vậy mình chẳng lẽ có thể thử nghiệm một thanh năm Long quân sư cảm giác?

Hắn từng vô số lần tưởng tượng qua, mình có thể điều binh khiển tướng, bày mưu tính kế, không chừng còn có thể diễn dịch trải qua truyền kỳ chiến dịch.

Hơi chút suy tư, Mạc Trầm hạ quyết tâm, mở miệng nói: "Ta muốn ba ngàn người, cận vệ mười cái, chính ta chọn, nhất định phải là người tu hành."

Tô Nhan có chút giật mình, hần phát hiện tiểu tử này thái độ cảm thấy bỗng nhiên có một trăm tám mươi độ chuyển biến, chẳng lẽ lại cái này 36 Kế, có lợi hại như vậy?

Dù sao Từ Lão ý tứ, cũng là để tiểu tử này ra tiền tuyến ma luyện một phen, chính mình chỉ bắt quá đến làm thuyết khách mà thôi.

Tô Nhan cũng là sáng khoái gật đầu nói: "Được, đều tùy người!"

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: 【 Từ Lão lý do 】:

Mạc Trâm về đến nhà.

Tiến về biên cảnh quyết định này mặc dù có chút đột nhiên, nhưng biên cảnh tình hình chiến đấu, Mạc Trâm sớm đã có đoán trước,

Hắn tin tưởng theo dựa vào năng lực chính mình, lại phối hợp thêm chính mình hiểu sơ binh pháp, có rất lớn tỷ lệ có thể lật về một ván.

Tại Trường Lăng những ngày này, tuy nhiên trôi qua rất lợi hại thanh nhàn, nhưng cuối cùng có chút buồn tẻ.

Hắn cảm thấy hai mươi tuổi người trẻ tuổi, nếu có cơ hội, vẫn là được ra ngoài đi đi.

Lấy Tô tiên bối nhân mạch, cùng sức ảnh hưởng, hắn ngược lại là không có lo lắng đối phương hứa hẹn ba ngàn binh lực.

Hắn chậm rãi mài miều tả nước, trong đầu làm theo là đang nghĩ, Trường Lăng còn có chút sự tình không có nói rõ ràng.

Mạc Trâm bắt đầu viết thư, đại khái giải thích một chút chính mình chuyển này mục đích, cùng ngày sau gặp được sự việc, đối phương phải làm thế nào đi giải quyết.

Hắn lo lắng nhất là, Tiết Nhuyễn Nhuyễn tiểu nha đầu kia, phó thác cho Tây Lăng viện hắn không yên lòng.

Cảm thấy duy nhất phương thức giải quyết, chính là phó thác cho Tô tiên bối chăm sóc.

Cái này hai phong thư, một phong thư là viết cho Tiết Nhuyễn Nhuyễn, khác một phong thư thì là giao cho tại Tây Lăng viện tu hành 《 Đại Phạm quyết 》 Dịch Hoàng Lượng.

Về phần Từ Thắng, sợ là có khả năng cùng mình đồng hành, thì không cần đề thư lại tin.

Cái này càng nghĩ, Trường Lăng cũng liền nhận biết mấy cái như vậy người.

Viết xong những thứ này tin, Mạc Trâm nhieu mày, bắt đầu lập đi lập lại suy tư, đến cùng vì cái gì rời khỏi giang hồ Tô Nhan sẽ tìm tới chính mình?

...

Che trời các.

Thần Thiên Tì quan viên lúc này chính tại xử lý cùng Lý Cố Thành tương quan tàn đảng.

Mà trong triều, bệ hạ cũng hạ lệnh, nhất định phải nhanh liên lạc đến tiềm phục tại Tổng triều Hình Phạt Tì Tì Thủ, không lại chỉ có thể lựa chọn người khác đến nhận chức.

Trước mắt tình huống vô cùng hóng hét, thù trong giặc ngoài cùng đi.

Giám Thiên Tì quần long vô thủ, mà lại rất nhiều người cũng còn chờ điều tra.

Mấy cái Đại Quân hầu bên trong, sợ là còn có người mưu đồ làm loạn, không biết lúc nào mới sẽ lộ ra Mã Giáp.

Mà Đại Cương Hoàng Đế, trước mắt đã đem tuyệt đại bộ phận trong triều việc vặt giao cho hai vị thừa tướng, chính mình thì là đi vào che trời các.

Thường ngày, cơ hồ đều là Từ Lão tự mình tiến về hoàng cung, tìm tìm bệ hạ trao đổi.

Lần này, bệ hạ tự mình đến đây, Thần Thiên Ti quan viên nhao nhao hành lễ quỳ bái, lúc này mới giúp đỡ chỉ đường.

"Từ Lão đang cùng Tô Nhan trong phòng trao đổi."

Trương Hồng Thiên nhân tình sáng lên, cái này Tô Nhan hẳn nhưng biết là ai, nếu như người nọ nguyện ý xuất thủ, nhất định có thể ở tiền tuyến đưa đến quan trọng tác dụng.

Trong phòng, hai cái cái chén ở trên bàn để đó.

Nước trà lại không chút nào động.

"Hiện tại muốn hẳn làm chức trách lớn, sợ là có chút quá sớm." Tô Nhan có chút lo lắng nói.

Thực Tô Nhan cũng cảm thấy, Mạc Trầm người trẻ tuổi này là khả tạo chi tài, nhưng hôm nay cục diện đến luyện binh, cảm thấy không rất thích hợp.

Từ đầu đến cuối, hẳn cũng không quá đồng ý Từ Lão cách làm.

Từ Lão cũng không có uống trà, hẳn bây giờ không có ý định này, hẳn cân nhắc là đại cục.

Nếu là mình thân phó tiền tuyến, muốn đoạt lại những thành trì đó, cũng không khó khăn.

Nhưng mà Trường Lăng nơi này, hẳn đi không được, bởi vì còn chôn lấp một khóa không có nổ tung mìn, hẳn nhất định phải thời khắc thủ tại chỗ này.

Cho nên, Mạc Trầm mới là sự chọn lựa tốt nhất.

Biết được Tô Nhan cũng nhận biết người trẻ tuổi kia, Từ Lão mới nghĩ đến mượn cái này quan hệ, để cho một ít người không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Mạc Trầm tại Trường Lăng làm việc, đã mơ hồ lộ ra manh mối, cẩn thận phân tích liền sẽ phát hiện cùng nhiều năm trước chính mình tương tự.

Giờ phút này, hẳn càng là không thể trực tiếp ra mặt, bởi vì có người nghĩ hẳn chết.

Quá nhiều người sợ hẳn tìm tới tiếp nhận người, liền Từ Thiệu Dương bức này tu vi, cũng trực tiếp bị cưỡng ép bắt đi, liền biết muốn chính mình người chết, đến cùng có bao nhiêu hung ác.

Lúc này, bỗng nhiên cửa bị đẩy ra.

Hai người đều đồng loạt trông đi qua, chỉ gặp một tên giữa lông mày còn mang theo một chút non nớt người trẻ tuổi đi tới.

"Bệ hạ?" Từ Lão chậm rãi đứng lên.

Tô Nhan cũng hơi kinh ngạc,

Tiền Đế hẳn ngược lại là nhận biết, có thể thiếu niên này hẳn là lần đầu tiên gặp.

Trương Hồng Thiên tuổi tác có điều mười sáu mười bảy, sinh ra thời điểm, đúng lúc là Tô Nhan thoái ẩn thời kỳ, nhưng hẳn có thể nghe nói không ít liên quan tới người này truyền thuyết, giờ phút này rất là nhiệt tình xưng hô nói: "Tô tiền bối."

Ba người ngồi xuống, Trương Hồng Thiên ngày bình thường rất ít tự cao tự đại, tại lại hẳn vô cùng kính trọng Từ Lão.

Trên thực tế, Nam Man bách tính gặp được Thánh Sơn người tu hành, cũng phải cần cúng bái hành lễ, cho dù là hoàng đế đương triều, cũng nhất định phải như thế.

Cho nên nói Nam Man Thánh Sơn, cái kia là hoàn toàn áp đảo vương triều chi bên trên vị trí.

Bắc Tống Hoàng Đế, muốn kế nhiệm nhất định phải đi Cổ Thần Miếu ở lại thời gian nhất định, tắm rửa tẩy lễ.

Tại đại cương quốc, Thần Thiên Ti thì đóng vai lấy cùng loại nhân vật, như thế liền có thể giải thích vì sao ngay cả Từ Lão không cần hành lễ.

"Bệ hạ, tại hạ coi là, Lý Cố Thành hẳn là hướng về phía Bắc Tống Cổ Thần Miếu đi." Tô Nhan mở miệng nói.

Trương Hồng Thiên xoa xoa đầu, gật đầu nói: "Khả năng này rất lớn."

"Trước đó vài ngày, bọn họ đem Thiệu Dương bắt đi, sợ là đã bắt đầu kế hoạch." Từ Lão bình tĩnh tiếng nói: "Lần này Tô Nhan đến đây, là muốn cho ta đề cử một vị hậu bối."

Tô Nhan trông mắt hơi hơi tròn to, hần ý thức được Từ Lão là cố ý vì cùng Mạc Trầm phải sạch quan hệ, cho nên mới đem đề tài chuyển qua trên người mình.

Hần mặt dày mày dạn nói khoác nói: "Xác thực như thế, ta biết một vị tiểu hữu, hần mưu kế hơn người, ánh mắt trước xem, quen binh pháp."

Trương Hồng Thiên hơi kinh ngạc: "Thật có người này?"

Từ Lão chậm rãi cười nói: "Ta cũng là không tin, có điều Tô Nhan khen miệng không dứt, ngược lại là có thể để hần thử một chút."

Tô Nhan âm thầm mướn mồ hôi, cái này Từ Lão nói chuyện quả nhiên nước không lọt, đem tất cả nội đều ném trên người mình.

Trương Hồng Thiên hơi hơi gật gật đầu, hần nguyên bản còn tưởng rằng là có thể gánh chức trách lớn nhân tài.

Hần chủ động dò hỏi: "Tô tiên bối có thể hay không ra sân đốc chiến?"

Cái này dùng từ cũng phi thường chú trọng, đốc chiến tôn chỉ ở chỗ giám sát, không tất yếu tình huống dưới là sẽ không xuất thủ.

Trương Hồng Thiên cảm thấy Tô Nhan loại hình này người, đã không am hiểu hành quân tác chiến, có thể làm một cái tu vi cao thâm người tu hành, cũng có thể đưa đến phản chấn nhân tâm, uy hiếp địch quân tác dụng.

Tô Nhan muốn từ chối, hần cũng không muốn ôm cái này cục diện rồi rắm.

Từ Lão lại là ứng tiếng nói: "Ta cho rằng là một cái không tệ ý nghĩ."

Tô Nhan có chút ngạc nhiên, theo lý mà nói, Từ Lão hần phải biết chính mình tính tình, làm sao lại để cho mình đi đốc chiến?

Trương Hồng Thiên nghe được Từ Lão đồng ý, . nhất thời cao hứng nói: "Tô tiên bối, ta tất nhiên sẽ không để cho ngài trắng trắng xuất lực, quân công ghi vào sổ sách, hần muốn cái gì ngài cứ việc nói."

"Hãy cho ta cân nhắc một phen!" Tô Nhan hai tay buộc ở sau lưng, đi đến ban công cửa sổ.

Toà này che trời các địa lý vị trí phi thường tốt, có thể đem Trường Lăng cảnh sắc thu vào đáy mắt.

Hần cứ như vậy đứng đấy, không nói gì, nhìn phía xa.

Từ trên lầu có thể nhìn thấy, một sợi khói bếp dâng lên, lập tức sẽ vào đêm, bách tính đã bắt đầu nổi lên củi lửa.

Nói chung nửa canh giờ, bệ hạ rồi đi, hần cũng chưa từng trả lời.

Từ Lão biết đối phương đang suy nghĩ gì, hần mở miệng nói: "Người chỉ cần quan sát một người."

Tô Nhan nhú mày, xoay đầu lại hỏi: "Chẳng lẽ lại, người thật cảm thấy hần có thể tiếp nhận người vị trí?"

"Hần có tiếp hay không, đó là hần lựa chọn." Từ Lão lạnh nhạt rót trà nói ra: "Vừa rồi người cũng nghe đến, bệ hạ đã có Hình Phạt Ti nhân tuyển."

Tô Nhan nói mà không có biểu cảm gì nói: "Hần đã bắt đầu lớn lên, đây là chuyện tốt."

"Nếu như ta nói, so sánh biên cảnh tình hình chiến đấu, ta càng quan tâm Mạc Trầm là cái thể nào người, hần có thể hay không còn sống theo biên cảnh trở về, người có thể hiểu rõ ta ngoài ý muốn nghĩ sao?" Từ Lão cái kia thâm thúy ánh mắt phảng phất nhìn thấu cái thể giới này.

Tô Nhan có chút rung động địa ngục tại chỗ, hần mới đầu chỉ là coi là Từ Lão muốn vun trồng người này.

Thật không nghĩ đến, tại Từ Lão tâm lý, Mạc Trầm địa vị cư nhiên như thế trọng yếu!

"Vì cái gì?" Tô Nhan bắt đầu nghi hoặc, cảm thấy lúc trước bồi dưỡng Từ Thiệu Dương thời điểm, cũng bắt quá là thêm chút dẫn đạo.

Từ Lão nhẹ giọng nói một câu.

"Bởi vì, hần là một cái có thể cải biến người tương lai."

Câu nói này để Tô Nhan kinh ngạc đến ngây người, quả thực là nói không ra lời...

Chương 41: 【 phương xa 】 :

Lặng yên vào đêm

Hôm nay càng ngày càng lạnh, bách tính đều bọc lấy thật dày áo khoác.

Tô Nhan rời đi che trời các, bước chân hắn rất chậm, đi tại Trường Lăng trong hẻm nhỏ.

Một bộ lại là đi ra mây trắng xa, giống như là đột nhiên xuất hiện, lại đột nhiên biến mất.

Lúc này Trương Hồng Thiên trong hoàng cung thì thu đến tin tức tốt.

"Bệ hạ, Thần Thiên Ti người tới thông báo, Tô Nhan nguyện ý tiến về biên cảnh đốc chiến."

Trương Hồng Thiên đáy mắt mang theo ý cười, khua tay nói: "Tốt, người lập tức thì tin tức này đưa đến biên cảnh, để bọn hắn chống đỡ, Hộ Quốc Đại Tướng Quân Từ Bách Phúc đem suất lĩnh 100 ngàn binh lực tiến về biên cảnh tiếp viện, từ Tô Nhan tham dự đốc chiến."

Hắn cẩn thận tính qua, Trường Lăng binh lực không thể toàn bộ điều đi, để Từ Bách Phúc mang đi sáu vạn người, lại từ Từ Thiệu Dương nguyên bản suất lĩnh trong quân đội điều đi 30 ngàn binh lực, tổng cộng là 90 ngàn.

Mà gần đây, toàn bộ Đại Cương vương triều từ trên xuống dưới trung binh, có 30 ngàn tân binh, tổng cộng là 120 ngàn người.

Như thế liền có tư cách cùng địch quốc Tổng triều đối kháng.

Thật lâu, hắn lại thở dài một hơi.

...

Sáng sớm hôm sau.

Tại Tây Lăng viện cái nào đó trong phòng nhỏ, một cái mập mập thân ảnh đang múa may lấy trường kích, hắn đùa nghịch mấy lần đầu đầy là mồ hôi, lúc này mới nằm ngồi xuống.

Làm mấy năm gần đây thiên phú tối cao tân sinh, Mao Phi Bạch tốn hao lớn nhất nhiều thời gian, chính là về việc tu hành.

Cảm thấy tiếp qua chút thời gian, liền có thể dụng chạm đến thoát phạm cảnh cấp hai cánh cửa.

Loại này tu hành tốc độ, hắn y nguyên cảm thấy bất mãn.

Hắn nhà tại Tháp Hà, tại Đại Cương bản khối bên trong, tới gần biên cảnh.

Tuy nhiên Bắc Tông thiết kỵ chưa hẳn có thể đi xa như vậy, chỉ khi nào biên cảnh rất nhiều thành trì thất thủ, như vậy Tháp Hà đem bại lộ tại địch nhân trong tầm mắt.

Hắn hơi hơi khê cần môi, chỉ tiếc Tây Lăng viện đệ tử muốn tham chiến, làm theo nhất định phải tu hành đến Trúc Cơ cảnh.

Cho nên hắn biết được biên cảnh luân hãm tin tức về sau, liền bắt đầu đóng cửa tu luyện.

Lúc này, một số đệ tử đã tụ tại Tây Lăng cửa sân, là sư huynh tiền đưa.

Lần này muốn đi trước biên cảnh tham chiến, ý nghĩa phi phạm, mấy vị trưởng lão cũng là đủ kiểu can ngăn.

"Cần long, chuyện này ổn thỏa cẩn thận, không thể khinh địch."

"Hành binh tác chiến, phần lớn là lý luận suông, bây giờ có thể hay không nắm chặt cơ hội, thì xem chính người."

Tiến về biên cảnh Tây Lăng viện người tu hành cùng sở hữu hai người, cũng đều là Trúc Cơ cảnh tu vi, bây giờ càng là chính ngũ phẩm tướng lĩnh, có thể suất lĩnh ba ngàn người Binh Đoàn.

Bọn họ cùng Tây Lăng viện cáo biệt về sau, liền tới đến Trường Lăng vùng ngoại ô quân đội nơi đóng quân, xem như chính thức tiến vào quân doanh.

Lúc này ở Trường Lăng vùng ngoại ô, trú đóng lều vải, đều là gần đây trung thu tân binh, cùng Từ Bách Phúc suất lĩnh bộ đội, tổng cộng là hơn sáu vạn người.

Từ Bách Phúc đối với mọi người nói: "Từ Thiệu Dương 60 ngàn binh lực, bây giờ chính đóng tại Nam Man biên cảnh, lần này hội điều ra 30 ngàn người cùng chúng ta gặp nhau, như thế chúng ta liền có gần 100 ngàn binh lực tiếp viện."

Mấy vị tướng quân tại thương nghị lần này tiến về tiếp viện lộ tuyến.

Bỗng nhiên phía trên lại tới hai đạo mệnh lệnh, Nhạc gia xuất động ba ngàn Nhạc Gia Quân, từ tam phẩm trung úy Biện Hưng An chỉ huy tiến về trợ giúp biên cảnh, mà ở trong đó mặt đồng hành người còn có công tử nhà họ Nhạc Nhạc Bách Phi.

Mọi người nghe nói sau đều nhao nhao khen mệnh không dứt.

Nếu là tầm thường tình huống, con em đại gia tộc đều là đi lẫn lộn công huân, nhưng hôm nay tình hình, người nào cũng không thể cam đoan có thể còn sống trở về.

Đây cũng là Nhạc gia cho thấy chính mình quyết tâm, cùng lập trường, muốn cùng Đại Cương cùng tồn vong.

Đạo thứ hai tin tức thì là, Tô Nhan lấy đốc chiến danh nghĩa, theo quân tiến về biên cảnh.

Nơi này hai cái tin tức không thể nghi ngờ đều có thể phản chấn nhân tâm, cái trước là Nhạc gia đối với chiến cục tất thắng một loại niềm tin, cái sau thì là tại người tu hành phía trên tăng thêm uy hiếp lực.

...

Rất nhiều quân hàm đẳng cấp biến động, nhân viên điều động nhiều lần, cho nên tại xuất chinh trước, cũng sẽ ở trong quân doanh thông báo công khai lần này nhân viên điều động tình huống.

Đại tẩm giấy đỏ bên trong viết lít nha lít nhít tên.

Quân doanh nhân viên chia nhỏ,

Chỉ có quân doanh mới có thể dán ra bố cáo.

Có thể bộ phận tướng lĩnh cao cấp điều động nhận chức, cũng sẽ ở mấy cái cổng thành, thậm chí tại toàn bộ đại cương quốc tiến hành thông báo.

Mục đích cũng là để bách tính an định lại, phía đối diện cảnh tình hình chiến đấu muốn cảm có lòng tin, cho nên lần này xuất chinh tướng lĩnh bảng danh sách dán đến khắp nơi đều là.

Một đồng lớn bách tính vây xem ở cửa thành, bọn họ ánh mắt phần lớn là rơi xuống những quen đó tất tướng lĩnh tên bên trên.

"Hộ Quốc Đại Tướng Quân Từ Bách Phúc, theo nhị phẩm Đông Chu thị vệ lớn lên tào Hongdae..."

Gần đây Trường Lăng bách tính thường xuyên nói đến, đem Tây Lăng viện đại môn đá nát Tô Nhan, người này thế mà cũng tại xuất chinh liệt biểu trong danh sách.

"Tô Nhan lâm thời nhận chức theo nhất phẩm đốc chiến Đại Tướng!"

Mọi người nghị luận âm ỉ, đối với chuyện này tướng lĩnh năng lực, cũng đều tràn đầy lòng tin.

Ngay lúc này, Từ Gia Hùng trừng mắt một mặt giật mình nói ra: "Mạc tiên sinh vậy mà lâm thời đảm nhiệm tông Lục phẩm đốc chiến tham mưu?"

Tựa hồ nghe đến thanh âm hân, không ít người đều đem ánh mắt chuyển qua Tô Nhan tên dưới đáy, chuyện này đốc chiến hết thấy hai người.

Cái này Tô Nhan là nhân vật bậc nào, liền Tây Lăng viện đều không làm gì được, đó là tu vi khủng bố.

Rất nhiều người đều mộng bức!

Cái này tông Lục phẩm đốc chiến tham mưu là chuyện gì xảy ra, từ đâu tới gia hỏa?

Tuy nhiên tông Lục phẩm quan chức không phải rất lợi hại thu hút, nhưng không biết sao vị trí này mang theo tham mưu hai chữ.

Có chút lảng giềng kinh ngạc hỏi: "Sẽ không phải là trong ngõ nhỏ bày quầy bán hàng cái kia Mạc Trầm a?"

Ào ào ào mọi người một hồi bạo động.

"Không thể nào? Hắn đến làm tham mưu?"

"Có phải hay không trùng tên?"

Hiển nhiên đối với một cái tại đầu đường bày quầy bán hàng thầy tướng số, bách tính độ tín nhiệm cũng không cao.

Mấy cái tiểu cô nương hưng phấn mà hô: "Tiểu thư tiểu thư, Mạc tiên sinh là đốc chiến tham mưu."

Tri phủ tiểu thư Vệ Huyền Đồng đứng ở đằng xa, nàng cố ý để nha hoàn chen vào trong đám người nhìn xem đoán thứ gì, lúc này nghe xong nha hoàn Tiểu Tinh thanh âm, nàng kinh ngạc hỏi: "Là cái kia cho ta toán mệnh Mạc tiên sinh sao?"

"Đúng, ta đều nghe qua, toàn bộ Trường Lăng thì một cái Mạc Trầm." Tiểu Tinh cười bĩu môi nói.

Vệ Huyền Đồng hai tay mười ngón đan xen, hơi hơi cầu nguyện, hi vọng chuyến này thuận lợi.

...

Tại Trường Lăng vùng ngoại ô, . đóng quân quân doanh chỗ.

Mấy vị quân quan có chút ngạc nhiên hỏi: "Cái này Mạc Trầm là người phương nào?"

Từ Bách Phúc giải thích nói: "Nhân viên an bài là bộ hạ quyết định, mọi người không cần để ý, lần này tác chiến từ ta toàn quyền chỉ huy."

Nghe được lời giải thích này, trong quân doanh rối loạn mới bình phục lại.

Áy náy gặp lớn nhất đại, đại khái là Mạc Trầm bản thân, cái này nói tốt ba ngàn binh lực đâu?

Nói tốt 10 người tu hành thiếp thân bảo hộ đâu?

Tô Nhan cảm hồ lô rượu uống rượu, cười nói: "Ta chẳng lẽ lại còn bù không được ba ngàn binh lực?"

Mạc Trầm đối kết quả này vô cùng bất mãn, tông Lục phẩm Đốc Quân tham mưu, quan vị nghe ngược lại là uy phong, trên thực tế căn bản không có bất luận cái gì thực quyền.

Tiết Nhuyễn Nhuyễn cười nói: "Tiên sinh, dạng này người có phải hay không cũng không cần trên chiến trường a?"

Mạc Trầm đuôi lông mày hơi nhú lên, giống như lại là đạo lý này, chính mình không lãnh binh, chỉ là đốc chiến tham mưu, căn bản không có cơ hội lấy thân thể thử hiểm.

Tô Nhan buồn cười nói: "Ta là đốc chiến Đại Tướng, trừ phi gấp muốn thường xuyên, nếu không sẽ không làm nhiều bọn họ hành binh tác chiến, người là đốc chiến tham mưu, tự nhiên cũng là như thế!"

Vừa nói như vậy, Mạc Trầm ngược lại là vui lòng tiếp nhận, cũng chính là các loại đám người kia lâm vào cục diện bế tắc, bây giờ không có biện pháp thời điểm, chính mình mới xuất thủ.

Như thế, hấn ngược lại là an tâm.

Ba người ngồi tại một chiếc xe ngựa bên trên, lúc này đang từ Trường Lăng Cửa Bắc xuất phát, đi vùng ngoại ô quân doanh tập hợp.

Mới đầu, Mạc Trầm là chuẩn bị đem cái này tình nghịch tiểu cô nương giao cho Tô Nhan chăm sóc, không nghĩ tới Tô Nhan cũng cùng nhau tiến lên, dạng này ngược lại tốt, trên đường còn nhiều người giải buồn.

Xe ngựa nghiền ép trên mặt cát, lưu lại không sâu không cạn dấu vết.

Tiết Nhuyễn Nhuyễn là lần đầu tiên đi ra ngoài, nàng tò mò hỏi: "Tiên sinh tiên sinh, chúng ta muốn đi đâu?"

Mạc Trầm nhẹ giọng đáp lại nói: "Phương xa."

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: 【 mới vào quân doanh 】 phiếu :

Đại Cương biên cảnh luân hăm, đã là ngày thứ ba.

Xe ngựa lặng yên dừng lại, bốn phía vây không ít người, đều tại nhìn rốt cuộc là ai tới.

Tô Nhan xóc lên lập tức rềm xe đi xuống, sau đó lại là một cái tiểu cô nương theo trong xe ngựa nhảy xuống, trong nháy mắt dẫn tới bạo động.

"Làm sao còn có nữ nhân?"

"Cái này mới bao nhiêu lớn? Cảm thấy mới mười hai mười ba a?"

Sau cùng Mạc Trầm mới từ lộ đầu ra, hần nhìn trước mắt đếm không hết lều vải, cùng chung quanh lít nha lít nhít người.

"Đây chính là trú đóng ở vùng ngoại ô quân doanh?" Mạc Trầm hơi kinh ngạc mà hỏi thăm.

Lúc này một cái lạnh lấy gương mặt quân quan hô hào: "Người tới, đem ba người này cho ta giữ lại."

Cơ hồ là đồng thời, một tiếng đau nhức uống liền truyền tới: "Tất cả lui ra!"

Lúc này, tào Hongdae trong đám người xuất hiện, nhận ra người khác nhao nhao mở miệng hô: "Tào tướng quân!"

Tào Hongdae khẽ cười nói: "Vị này là Tô Nhan, đốc Chiến đại tướng quân, các ngươi có thể nhận rõ ràng."

Người chung quanh vẫn thật là trùng lớn hai mắt, tỉ mỉ đánh giá Tô Nhan.

Tô Nhan vẫn vẫn là cái kia bộ dáng hóa trang, rất là tùy ý, chỉ bất quá ria mép tiến hành tu bổ qua, không có dơ bẩn như vậy.

Chợt!

Tào Hongdae rốt cuộc minh bạch đám người kia vì gì lỗ mãng như thế, nguyên lai là Tô Nhan còn mang một cái như nước trong veo tiểu cô nương, khó trách hội bị hiểu lầm.

Tô Nhan cười giải thích nói: "Tiểu cô nương này là bạn bè ủy thác ta chiếu cố, bây giờ không ai chăm sóc, ta liền để nàng theo ta."

"Thế nhưng là, chúng ta đây là trên chiến trường, sợ là có chút..." Tào Hongdae có chút lúng túng nói ra.

Tiết Nhuyễn Nhuyễn nâng lên miệng, mở miệng nói: "Ta sẽ không dắt các ngươi chân sau, ta cũng là người tu hành!"

Soạt lập tức, người chung quanh đều kinh ngạc đến ngây người.

Tuổi tác đã là người tu hành?

Bọn họ là không tin, người tu hành tại Trường Lăng có lẽ có thể phổ biến, dù sao có Tây Lăng viện, nhưng tại chỗ khác, đều là hiếm có cùng cực tồn tại.

Lúc này, Mạc Trầm đi lên trước nhẹ nhàng dựng lấy tiểu nha đầu này bả vai, hần mặc dù không có nói chuyện, nhưng cũng bày tỏ đồng ý chống đỡ.

Người chung quanh con mắt đồng loạt chạy ra ngoài Mạc Trầm trông đi qua, nhao nhao nghị luận: "Hần nên không phải là cái kia đốc chiến tham mưu a?"

"Không thể nào? Cái này trẻ tuổi, còn đốc chiến tham mưu?"

Nhỏ giọng tiếng thảo luận ong ong, tào Hongdae cũng không chuẩn bị trừng phạt những nghị luận này người, hần thấy, người trẻ tuổi này thực sự có chút dư thừa.

Có điều như là đã thành sự thực, không liên lụy mọi người, hần cũng liền không thêm đề ý.

Tào Hongdae khẽ gật đầu, lúc này mới dẫn lấy bọn hần chạy ra ngoài đại doanh đi đến.

"Từ Bách Phúc tướng quân đã chờ đợi ở đây đã lâu, lúc trước có tin dữ truyền đến!" Tào Hongdae vừa đi vừa nói.

Mạc Trầm thần thức phụ tại người tướng quân này trên thân, bất quá đối phương tu vi lộ ra nhưng đã đến ngự không cảnh trở lên, không cách nào phá mở bạch quang nhìn trộm Thiên Cơ.

Chung quanh hần quét mắt một vòng, liền theo cước bộ đi vào trong đại doanh.

Từ Bách Phúc mắt thấy người tới, sột ruột đứng lên, kết quả lại phát hiện Tô Nhan sau lưng còn tiến đến một người trẻ tuổi theo tiểu cô nương, hơi lảng

một chút, hần mới mở miệng nói: "Tiền tuyến lần nữa báo nguy, xem ra chúng ta nhất định phải lập tức hành động."

Tô Nhan khẽ gật đầu mở miệng nói: "Vậy liền hành động đi!"

Nói xong, Tô Nhan từ bên hông rút ra hồ lô rượu, uống một ngụm, liền tùy ý tìm một chỗ ngồi xuống, nói ra: "Nếu là địch quân có người tu hành, các người đánh không lại lời nói, kêu nữa ta."

Từ Bách Phúc không chịu được lộ ra cười khổ, quả nhiên cái này Tô Nhan cùng nghe đồn như vậy lười nhác, chính mình nguyên bản còn trông cậy vào đối phương có thể cùng một chỗ phân ưu.

Hiện tại xem ra, vẫn là chỉ có thể dựa vào chính mình.

Tô Nhan du tự nhiên nói ra: "Liên quan tới hành binh tác chiến, bày mưu tính kế, đó là tham mưu sự tình."

"Tham mưu?" Trong đại doanh mấy người một mặt mừng bức, cái này từ đâu tới tham mưu.

Bất quá bọn hần rất nhanh nghĩ rõ ràng Tô Nhan chỉ người là ai, cũng là cái kia đốc chiến tham mưu, Mạc Trầm!

Lúc này Tiết Nhuyễn Nhuyễn tiểu cô nương hưng phấn mà nói ra: "Đúng a,

Các người có cái gì không hiểu đến độ có thể hỏi tiên sinh, hần cái gì đều hiểu."

Nói xong, nàng cười rộ lên giống Hoa nhi biểu lộ.

Câu nói này trên thực tế cũng không có giả, cơ hồ Tiết Nhuyễn Nhuyễn tất cả xách xảy ra vấn đề, Mạc Trầm đều có thể giải đáp.

Nhưng tại trong mắt người khác, tiểu cô nương cuối cùng là tiểu cô nương, tiểu hải tử cảm thấy đại nhân cái gì đều hiểu rất bình thường, như thế liền đem câu nói này xem nhẹ đi qua.

Đại khái đến giữa trưa.

Mặt trời chói chang trên cao.

Mấy vạn binh lính bắt đầu bày trận, Mạc Trầm còn là lần đầu tiên kiến thức cảnh tượng này, tự nhiên cảm thấy hứng thú vô cùng.

Hần thì theo Tiết Nhuyễn Nhuyễn hai người ngồi ở phía xa trong bụi cỏ nhìn lấy luyện binh phát biểu.

"Hôm nay, biên cảnh báo nguy, địch quốc đã xé mở chúng ta Đại Cương đạo thứ nhất phòng tuyến, Hán Trung thất thủ, bốn phía hơn mười tòa thành trì, đem lâm vào nguy cơ."

"Cái này đúng là chúng ta, bảo vệ quốc gia thời khắc trọng yếu."

Từ Bách Phúc thanh âm rất lớn, thanh âm hần quanh quẩn tại toàn bộ trống trải vùng quê, giống như tài liệu thi một chút chân khí, cho nên thanh âm có thể truyền đến rất xa.

Như thế để Mạc Trầm học được đồ vật, không nghĩ tới chân khí còn có thể dạng này dùng.

Người tu hành nhãn lực muốn so dân chúng tầm thường tốt, Mạc Trầm liếc mắt liền thấy phía trước nơi xa cái kia thân ảnh quen thuộc.

Chính là tại trong trà lâu tìm được chính mình, muốn để cho mình chỉ điểm thần căn long.

Mạc Trầm khoe miệng mỉm cười, như thế ngược lại là có thể thông qua những người này tương lai, nhìn trộm Thiên Cơ, báo trước chiến cục hướng đi.

Hần bỗng nhiên nghĩ rõ ràng một sự kiện, cái kia chính là mình trước mắt nhận chức đốc chiến tham mưu, thực mới đúng thích hợp nhất chính mình chức vị.

Nếu không, nếu như trực tiếp ném mấy ngàn người bộ đội cho hần, Mạc Trầm chưa hần có thể mạng thật tốt, nếu là tu vi còn so ra kém bộ hạ, tất nhiên khó kẻ dưới phục tùng.

Ngược lại là hiện tại thích hợp nhất, đã có thể thời khắc biết được tình báo mới nhất, tại thời khắc tất yếu, cũng có thể cho ra bản thân ý kiến. .

Về phần làm sao để những tướng quân này tin tưởng mình, ngược lại là trở về hần nghề cũ, cái này không phải liền là đi theo Trường Lăng bày quầy bán hàng toán mệnh, muốn người qua đường bách tính tin tưởng mình lời nói một dạng a?

Trên thực tế, Mạc Trầm đang xem lấy thần căn long, mà thần căn long cũng chính nhìn lấy đồng cỏ bên này vị trí.

Hần vạn vạn không nghĩ đến, Mạc Trầm thế mà cũng tới, hơn nữa còn là lấy tông Lục phẩm đốc chiến tham mưu thân phận.

Tuy nhiên tại quan chức bên trên, còn không có chính mình lớn, có thể tham mưu hai chữ, cũng không phải là cho không.

Chỉ cần là tham mưu, liền có quyền lên tiếng lợi.

Không biết vì cái gì, hần mơ hồ cảm thấy, đây hết thảy là có người tận lực an bài tốt, người này nhất định thân cư chức cao, quyền cao chức trọng.

Mà lại nhất định phải kêu Tô Nhan loại này người tu hành, thỏa mãn điều kiện người không nhiều, có thể là Thần Thiên Ti cũng lão nhân gia, cũng có thể là Hình Phật Ti Ti Thủ Vi Cơ.

Có điều dù là Tô Nhan tự mình đốc chiến, không hề ngại địch nhân người tu hành, có thể cái này một trận chiến này, còn là rất khó.

100 ngàn tù binh trong tay địch nhân, tùy thời có thể làm con tin uy hiếp bách bọn họ đầu hàng.

Cuộc chiến này, trên thực tế còn không có đánh, liền đã thua một nửa.

Tô Nhan nằm ở phía xa đồng cỏ bên trên, những thứ này thảo là chiến mã lương thảo, thực cũng là vật liệu quân nhu.

Hắn đang suy nghĩ Mạc Trầm tiểu tử kia, đến cùng là sao làm cho Từ Lão coi trọng như vậy.

Trong này nhất định là có chuyện gì là mình không có chú ý tới.

Nghĩ tới đây, hần lại lát nữa nhìn một chút, lúc này Mạc Trầm đang cùng Tiết Nhuyễn Nhuyễn trò chuyện.

Thật lâu, hần lập đi lập lại suy tư vậy liền lời nói.

"Hắn là một cái có thể cải biến người tương lai." Từ Lão thanh âm phảng phất ghé vào lỗ tai hần vang lên.

Tô Nhan lại uống một hớp rượu, đáy mắt có chút mê mang, hần cười nhạt nói: "Tương lai? Cái kia vốn là liền không có người biết, lại nói thế nào cải biến?"

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: :

Đếm quân đội vạn người, hành quân tốc độ là phi thường chậm chạp, cho nên chuyến này làm ba phe cánh.

Theo thứ tự là tiên phong đội, trung quân, đại doanh.

Tiên phong đội cùng sở hữu sáu ngàn người, ngồi cưỡi thốt ngựa, tranh thủ trong thời gian ngắn nhất đến biên cảnh.

Mà trung quân, thì là chủ lực quân đội, tổng cộng hơn năm vạn người.

Đại doanh, thì là cần vận chuyển lương thảo cùng tiến về cùng hần thành trì trung thu tân binh gặp nhau, sẽ sau cùng đến chiến trường.

Lúc này, Mạc Trầm ba người được an bài đến đại doanh bên trong, lý do là bảo hộ lương thảo.

Như vậy phó thác trách nhiệm, cơ hồ tất cả mọi người thấy rõ.

Từ Bách Phúc cũng hiểu rõ bề hạ ý tứ, Tô Nhan cũng chỉ có thể an bài đến vị trí này, muốn điều động hần trên chiến trường, cảm thấy đủ kiểu khó khăn.

Mạc Trầm cứ như vậy khoan thai địa ngồi ở trong xe ngựa, ba phe cánh lúc này đã tách ra hành tẩu, đại doanh sẽ tiến về tới gần mấy cái thành trì, vận chuyển chiến cục cần thiết lương thảo, cũng mở rộng máu mới.

Nói chung nửa ngày, bọn họ liền đến Thiên Vân thành.

Bởi vì thời gian cấp bách, Thiên Vân trong thành tân binh sớm đã chờ đã lâu, mấy vị tướng lĩnh tiến lên điểm binh, lại là khích lệ cổ vũ một phen.

Đặt chân ăn chán chê một bữa, Mạc Trầm mua rất nhiều lương khô tùy thân, như thế liền không sợ gặp được tình huống khẩn cấp.

Đương nhiên, loại hành vi này tại rất nhiều tướng lĩnh trong mắt liền thành trò cười.

Tại cái này đại cương quốc cảnh chỗ sâu, có thể có cái gì khẩn cấp ngoài ý muốn phát sinh?

Hành trình vô cùng vội vàng, lại đem chạy tới hạ một thành.

Bộ phận lộ trình xa xôi địa phương, sẽ đem tân binh hội tụ vào một chỗ, lại hướng đại doanh lộ tuyến dựa vào, như thế liền có thể rút ngắn gấp nhau thời gian.

Mạc Trầm rõ ràng có thể cảm giác được, đi lên chiến trường binh lính, lúc này mặc dù thần sắc khẩn trương, nhưng còn có thể lái nổi trò đùa.

Ngược lại là những tân binh kia, bên trong lòng thấp thòm, cũng là tỏ ra không nói, đều biết chuyện này là cử tử nhất sinh.

Dần vào đêm khuya.

Gần vạn nhân trú đóng ở vùng ngoại ô.

"Mọi người chú ý bên chân, nếu là có rắn rết xuất hiện, không nên hoảng hốt."

Nhưng mà chỉ nếu là Mạc Trầm xuất hiện địa phương, rất nhiều người đều biết đem ánh mắt đưa tới, bọn họ thấy là cùng tại Mạc Trầm bên cạnh tiểu cô nương.

Lúc này sắp muốn trên chiến trường, tại sao có thể có nữ nhân xuất hiện?

Mọi người kinh ngạc Tiết Nhuyễn Nhuyễn đồng thời, cũng đang suy đoán người trẻ tuổi này đến cùng là thân phận gì.

Mạc Trầm đang dùng thần thức đảo qua mấy người đến thu hoạch "Thiên Cơ", muốn nên biết được những người này tương lai như thế nào.

Kết quả như hấn sở liệu, rất là hồng bét.

Những người này 10 trong đó sẽ có tám cái chết ở tiền tuyến.

Thì liền Tây Lăng viện Trúc Cơ cảnh người tu hành, cũng không giữ được tính mạng mình, đến cùng là vì sao?

Mạc Trầm cảm thấy, nếu là bình thường hai quân giao chiến, dù là lại thảm cũng không trở thành thua thất bại thảm hại.

Bây giờ quan trọng địa phương, ở chỗ địch quân tù binh 100 ngàn người, cái này đem bóp chết Đại Cương quân đội vì trí hiểm yếu.

Ngay tại Mạc Trầm vì thế lo lắng không thôi thời điểm, Đại Cương vương triều trong hoàng cung đang tuyên Bắc Tống đưa ra yêu cầu.

"Báo, Bắc Tống người đưa ra dùng tù binh đổi thành yêu cầu, nếu là chúng ta không đáp ứng, bọn họ thì phải lừa giết 100 ngàn Đại Cương binh lính."

Nghe được câu này, đầy triều văn võ đều kinh hoàng.

"Làm sao đối?" Trương Hồng Thiên ngồi ở trên hoàng vị, nhíu mày hỏi.

"100 ngàn người, đổi 10 tòa thành trì, cần Đại Cương tất cả bách tính di chuyển đi ra, nhường ra thành trống không." Phụ trách truyền tin tướng lĩnh cắn răng nói: "Bọn họ nói, nếu là trời sáng chạng vạng tối mặt trời xuống núi trước còn cho không ra trả lời chắc chắn, liền muốn chặt xuống một ngàn người đầu lâu làm cảnh cáo."

Đây là một vấn đề khó, biết được tin tức này người, tối nay tất nhiên không cách nào chìm vào giấc ngủ.

Cũng không biết người nào đem tin tức nói lộ ra miệng, rất nhanh toàn bộ Trường Lăng người đều là biết rõ.

Trong nhà có đàn ông tông quân gia đình càng là ngày đêm khó ngủ.

Tại Trường Lăng phía Đông, rất nhiều phòng đèn đuốc chưa diệt.

Một vị cao tuổi phụ nhân khóc đến rất là thê lương, trọng phụ nàng mười năm trước vì nước hi sinh, nhi tử tùy tùng phụ thân cước bộ lựa chọn tông quân,

Làm cho người vui mừng là, nhi tử cuối cùng là hết khổ.

Chung quanh hàng xóm đều nói đùa nói nàng sinh một đứa con trai tốt, hiện tại là lãnh binh gần Vạn tướng quân.

Nhưng hôm nay, cháu trai vừa trắng tròn, nhi tử tánh mạng thì nguy cơ sớm tới.

Nàng mặt mũi tràn đầy nước mắt, ôm con dâu hai người khóc con mắt đỏ bừng.

Con dâu nức nở nói ra: "Không có việc gì, bệ hạ nhất định sẽ bảo vệ hần nhóm."

Lời tuy như thế, có thể trong lòng các nàng đầu, lại căn bản không có cơ sở.

Sau cùng, Bà Túc hai người trong đêm đi vào cửa hoàng cung bên ngoài, bịch một tiếng quỵ xuống.

Một màn như thế, quả thực là khiến người ta nhìn ngốc mắt.

Đêm đã không sai sáu.

Canh giữ ở Hoàng ngoài cửa thành vệ binh sốt ruột địa đi đến phía trên thông báo.

"Đại nhân, có mấy tên bách tính quỳ ở bên ngoài, nói là thỉnh cầu bệ hạ đáp ứng Bắc Tống người yêu cầu."

Ngô Ái làm Hoàng Đình hộ vệ trưởng, rất nhanh liền đem chuyện nào báo lên tới trong cung đình viện.

Ánh nến ném ở chấp chôn, trong cung đình truyền ra tranh luận tiếng ồn ào.

"100 ngàn người, nếu là như vậy bị chôn giết, sợ là thiên hạ bách tính muốn thất vọng đau khổ."

Nói câu nói này người, chính là trong thư phòng xử lý văn án Không Kinh Vĩ, hần híp mắt tự lẩm bầm.

Giờ phút này.

Hoàng Cung Nội Viện bên trong, một trương xe lăn đang hành lang dậm đường qua.

Mà Trương Hồng Thiên thì là hai tay thả lỏng phía sau, trong lòng của hần đầu đã có đáp án, nhưng lại chậm chạp không dám hạ quyết định.

"Đây là Bắc Tống người đang thử thăm dò, người cái này Đại Cương Hoàng Đế, đến cùng là muốn giang sơn, vẫn là muốn bách tính!"

Một tiếng cảm khái, Từ Lão ngồi tại trên xe lăn chậm rãi đi tới.

Trương Hồng Thiên hơi hơi cắn răng, hần thần sắc ngưng trọng hỏi: "10 tòa thành trì, mấy chục vạn bách tính, di chuyển đi ra như thế nào an trí?"

"Đó là cái vấn đề, như là xử lý bất đương, hội dẫn phát khá là nghiêm trọng rung chuyển." Từ Lão tràn đầy nếp nhăn sắc mặt rất là thân nhiên nói ra: "100 ngàn tù binh tất nhiên không thể vứt bỏ, nếu không như thế nào đối đến Đại Cương bách tính?"

Đạo lý này thực không khó minh bạch, đại chiến trước mắt, tất nhiên không thể mất đi dân tâm.

Nhưng nếu gạt đầu đồng ý, cái này 10 tòa thành trì, mấy chục vạn bách tính trôi dạt khắp nơi.

Biên cảnh tới gần Hán Trung mấy cái tòa thành trì, bây giờ đều loạn thành một bầy, đã có thật nhiều bách tính thoát đi nơi này.

Một đầu cũ nát trong hẻm nhỏ, chung quanh mấy nhà người đều sợ hãi chiến loạn, chạy trốn tới an toàn thành trì đi.

Điều kiện độ chênh lệch bách tính, chỉ có thể khê cần môi hướng lên trời cầu nguyện.

Bọn họ đại đa số trong nhà có bệnh mắc gia thuộc người nhà, gia cảnh nghèo khổ, căn bản là đi không được.

Lúc này một vị mọc lấy chân lão nhân gia ngồi tại ánh nến trước, nhìn lấy đã chìm vào giấc ngủ cháu trai, khóe mắt dần dần ướt át.

Hôm nay cháu trai hỏi, vì cái gì hàng xóm đều dọn đi. .

Hần đúng là không biết trả lời như thế nào.

Tâm lý dần dần dâng lên một cỗ chua kinh, khi đó, lão nhân gia ôm cháu trai nói ra: "Chờ người cha trở về, hần trở về chúng ta liền đi."

Có thể không biết sao, lão nhân gia lúc nói những lời này đợi, tâm bên trong đang run rẩy.

Hài từ cha hần, còn trở về được sao?

Lão nhân gia ánh mắt nhìn một chút âm đạm ánh nến, nhìn về phía xa xôi chân trời.

Chạy nạn người đếm không hết, cũng có người cố ý lưu lại, bọn họ cuồng nhiệt địa phát ra chiến tranh tài.

Nếu là ngày bình thường, một gian cửa hàng đều cần phía trên trăm lạng bạc ròng mới có thể mua được, bây giờ chỉ cần hoa tằm mười hai mươi lạng.

Một nhà trong tử quán, cũng chỉ còn lại ba người.

"Nhị ca, ngươi nói đúng, miễn là còn sống cũng liền điểm ấy hi vọng."

"Thời đại này, cũng là gan lớn chết no, gan nhỏ chết đói, ta vậy mới không tin Bắc Tống thiết kỵ có thể đi đến chúng ta nơi này."

Bọn họ ý nghĩ rất đơn giản, chỉ cần chống đến chiến tranh kết thúc, hoặc là ổn định lại, bọn họ sẽ thành gia tài vạn kim đại địa chủ.

Đây chính là đánh bạc, lấy chính mình mệnh đi đánh bạc.

Cùng một cái dưới bầu trời đêm, mọi người tâm tư luôn là có cự biến đổi lớn.

Tại Hán Trung vùng ngoại ô trong quân doanh, nơi này đóng quân cái này Tống triều quân đội.

Lúc này còn có mấy cái lều vải vẫn sáng đèn.

Lý Cố Thành quyết nhiên nói ra: "Bằng vào ta đối Đại Cương Hoàng Đế giải, hoặc là nói là Từ Lão tính cách, bọn họ tất nhiên sẽ đáp ứng chúng ta yêu cầu."

"Tốt! Công lao này, tất nhiên nhớ trên đầu ngươi." Dụ Khang Nhạc thoải mái cười nói.

Lý Cố Thành lạnh nhạt nói: "Ta theo đến giữ lời nói, cái này mười toà thành lấy xuống, có thể hay không giữ vững, vậy liền xem các ngươi bản sự."

Thanh âm hắn có chút khàn khàn, cảm thấy mấy ngày gần đây, uống rượu quá nhiều.

Đêm nay mặt trăng, cũng phá lệ sáng ngời.

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44: 【 Lý Hòa Nghi 】 :

Mặt trời mọc thời gian.

Không khí còn lộ ra một cỗ lạnh, đại doanh mọi người liền tiếp theo xuất phát.

Nghe nói tiên phong đội chỉ cần sáu ngày liền có thể đuổi tới tiền tuyến, mà trung quân đại đội ngũ, cần mười tám ngày.

Mà đại doanh kế hoạch là sau hai mươi lăm ngày, đến biên cảnh.

Nói cách khác, khoảng cách Mạc Trầm đến tiền tuyến, trên thực tế còn có hơn nửa tháng.

Hành quân trên đường, Mạc Trầm bắt đầu nghiêm túc suy tư, những năm kia chính mình nghe qua ba nước cổ sự, nhìn qua ngụ ngôn cổ sự, hiểu được binh pháp mưu lược.

Kim thiên thoát xác, mượn đao giết người, không thành kế, thuyền cỏ mượn tên các loại.

Cái nào mưu lược có thể cần dùng đến tròng.

Nói chung đến giữa trưa, hân hử phát người khác nghe không hiểu điệu hát dân gian, đi xuống xe ngựa.

Cái này lại đến một tòa thành trì, nơi này sơn thủy cảnh tượng cực kỳ thanh tú, vô cùng thích hợp bảo dưỡng tuổi thọ.

Lúc này trong thành lại phi thường náo nhiệt, một đoàn bách tính nhét chung một chỗ, ồn ào nháo.

Tiết Nhuyễn Nhuyễn nha đầu này hấp tấp địa chạy tới, sau đó thở hào hển nói ra: "Tiên sinh, ta thăm dò được, bọn họ tại tranh luận, đến cùng muốn hay

không dùng thành trì đổi Tống triều tù binh."

Tô Nhan mặc dù không có lên tiếng, nhưng hần tâm thần cũng đang nghe nơi xa bách tính nghị luận đề tài, lại là Bắc Tống đưa ra dùng bọn họ bắt được tù binh đến đổi Đại Cương thành trì.

"Đổi không được, một tòa thành tối thiểu 100 ngàn người, chẳng lẽ lại muốn vì cái này 10 ngàn người để 100 ngàn người không nhà để về?"

"Thành trì có thể một lần nữa xây, thế nhưng là nếu như không để ý tù binh tánh mạng, về sau ai còn dám đi tòng quân?"

Khá nhiều người bên nào cũng cho là mình phải, làm cho túi bụi.

Mạc Trầm có chút khó khăn xoa xoa đầu, vấn đề này xác thực khó làm.

Tô Nhan đuôi lông mày nâng lên, chạy ra ngoài Mạc Trầm hỏi: "Người thấy thế nào?"

Trong lòng của hần thực đã có đáp án, loại này giao dịch, lấy Từ Lão tính tình, tất nhiên là trước bảo trụ người, cũng chính là hội đáp ứng Tống triều yêu cầu.

Tiết Nhuyễn Nhuyễn tiểu cô nương này cũng tò mò nhìn qua Mạc Trầm, nàng cũng muốn biết tiên sinh đến cùng là thế nào nghĩ.

"Thực đối với địch quân mà nói, bọn họ trước mắt phải tốn nhiều lương thực, đồng thời lãng phí nhân lực đi xem quân cái này 100 ngàn tù binh, cho nên bọn họ cần phải càng hy vọng đạt thành giao dịch."

Mạc Trầm phân tích nói: "Tại lại, cho dù là bọn họ cưỡng ép đánh hạ tới gần thành trì, cũng phải chết không ít người."

Tô Nhan khẽ gật đầu, đúng là đạo lý này.

Mạc Trầm nhẹ giọng cười nói: "Trên thực tế, lấy trước mắt cục diện nhìn, ta cảm thấy đồng ý giao dịch, là cả hai cùng có lợi."

Chung quanh có ít người nghe được câu này, liền cảm giác làm người nghe kinh sợ.

Bên trong một vị tướng lĩnh, thích Young Hyun đi tới chuẩn bị răn dạy Mạc Trầm, loại tư tưởng này rất là nguy hiểm, làm sao có thể là cả hai cùng có lợi, chỉ có thể nói là Tống triều chiếm tiện nghi.

Thích Young Hyun còn không tới kịp mở miệng, Mạc Trầm lại tiếp tục nói: "Là sao nói là cả hai cùng có lợi, bởi vì bây giờ cục diện, sợ rằng chúng ta là mười vạn đại quân trợ giúp đến cùng biên cảnh, cũng khó có thể có tư cách, bởi vì địch nhân tay cầm tù binh, ai dám hành động thiếu suy nghĩ?"

Thích Young Hyun khẽ cắn môi, muốn phản bác, có thể lại không tìm được điểm vào.

"Đánh cái so sánh, nếu là địch quân xuất kích, muốn công hãm Đại Cương nhất thành, chúng ta ra quân ngăn cản, mà địch quân dùng tù binh làm uy hiếp, bức bách chúng ta lui quân, cái này như thế nào cho phải?" Mạc Trầm buồn cười hỏi.

Hần ánh mắt thì nhìn qua thích Young Hyun, bởi vì nhìn đối phương trang điểm liền biết hẳn là lãnh binh tướng lĩnh.

Thích Young Hyun kiên trì hỏi ngược lại: "Chẳng lẽ lại, chúng ta liền không có ứng đối chi pháp?"

"Cũng không phải, ứng đối chi pháp tất nhiên có, có thể so ra mà nói, ngược lại còn không bằng trước hết để cho ra 10 thành, như thế chúng ta mới có thể buông tay buông chân, mà lại cái này 100 ngàn tù binh thả về, chúng ta còn có thể tăng cường thực lực."

Thích Young Hyun đột nhiên giật mình, hần mở miệng nói: "Chúng ta bách tính toàn bộ theo thành trì rút lui, bọn họ người không có khả năng phân công quá nhiều binh lực đóng giữ thành trì, như thế chúng ta càng có thể dễ như trở bàn tay giành thành trì đoạt lại."

Người chung quanh nhao nhao gật đầu đồng ý, mới vừa rồi còn sầu mi khổ kiếm mọi người, lại cháy lên hi vọng.

Tiết Nhuyễn Nhuyễn tuy nhiên nghe được mơ mơ màng màng,

Nhưng nhìn những người này bừng tỉnh đại ngộ biểu lộ, nàng nhất thời mừng rỡ cười ra tiếng.

Bởi vì Mạc tiên sinh thường xuyên cho nàng kể chuyện xưa, nàng cũng sẽ cảm thán, thì ra là thế.

Bây giờ xem ra, không phải mình đàn, mà chính là tiên sinh quá thông minh.

Tô Nhan tâm lý bỗng nhiên an tâm xuống tới, hần bây giờ nghĩ hiểu rõ, vì cái gì Từ Lão muốn chính mình đến đây đốc chiến.

Trên thực tế, chính là cho tiểu tử này đánh yểm trợ.

Chính mình là đốc chiến Đại Tướng, Mạc Trầm là đốc chiến tham mưu, tuy nhiên nghĩ vấn thanh âm rất nhiều, thế nhưng thuận lý thành chương.

Nếu là mình không nguyện ý đến đây, sợ là tiểu tử này độc chiến tham mưu thì làm không được.

Quả nhiên, Từ Lão kín đáo an bài đều là có thâm ý.

Chinh đồn hoàn tất, đại doanh đội ngũ lại cường thịnh một số, tiếp tục xuất phát.

Mà Mạc Trầm vừa rồi cái kia lời nói, rất nhanh liền truyền đến tướng lĩnh cao cấp trong lỗ tai.

Thích Young Hyun nói ra: "Mặc dù là hoàn toàn bất đắc dĩ, nhưng đúng là một loại đột phá cục diện bế tắc biện pháp."

Đại doanh từ Từ Bách Phúc phó tướng, Lưu Đức trung đến phụ trách lĩnh đội.

Lưu Đức trung có chút bất đắc dĩ nói ra: "Hắn nói thực tất cả mọi người hiểu rõ, nhưng vô luận như thế nào, thành trì ném mười toà, thực sự khó nghe."

Rất nhanh, tin tức thì truyền tới.

Đại Cương đồng ý Bắc Tống đưa ra yêu cầu, nguyện ý dùng tòa thành trì đổi Đại Cương bị bắt binh lính.

Tin tức này đầu tiên tại biên cảnh khuếch tán, rất nhiều bách tính vô cùng không tình nguyện thu thập bao phục chạy nạn.

Rất nhiều không muốn rời đi bách tính nhao nhao nhục mạ bệ hạ là hôn quân.

Một cái lão ông tóc trắng cảm thán nói: "Năm đó chết bao nhiêu người, mới đoạt lấy tòa thành này, bây giờ lại muốn chấp tay nhường ra."

Cái này lão ông, chính là vài thập niên trước, tham dự lãnh thổ tranh đoạt lão binh.

Hắn đáy mắt lộ ra một chút thất vọng, sau cùng quyết định không đi.

Dù là hậu bối kéo lấy hắn, hắn cũng không đi.

Như thế, . liền làm cho lòng người đau nhức.

Tiểu hài tử tiếng la khóc, đầy trời đều là, có ít người càng là nhân cơ hội ăn cướp, đoạt tiền tài liền chạy.

Cảnh tượng như vậy, rơi xuống lão ông đáy mắt, rất là lòng chua xót.

Hắn thậm chí hoài nghi vài thập niên trước, chính mình đánh bạc mệnh đi, đến cùng là vì cái gì?

Trong triều, vẫn có thật nhiều kiên định không thay đổi, cho rằng không thể cắt nhường thành trì thần tử.

Bọn họ quý trong triều, nếu là bệ hạ không thu hồi mệnh lệnh, liền quý hoài không dậy.

"Không được a!"

"Thần coi là, nên tại cắt nhường lại trong thành trì, chôn xuống hoá được, để bọn hắn có đến mà không có về."

Có chút ý kiến là có thể tiếp thu, thế nhưng là bây giờ Đại Cương binh lính bị bắt, bất kỳ động tác gì cũng dễ dàng gây nên Bắc Tống người phản nộ.

Tại Bắc Tống quân doanh đóng giữ chỗ, Bắc Tống tướng lĩnh cũng tại thương nghị các loại khả năng tính.

Lúc này, một bóng người bước vào trong lều vải, nhất thời dẫn tới rất nhiều ánh mắt.

"Ta cho rằng, làm phòng có trá, nên từng cái thành trì tiến hành trao đổi, nếu không nếu là bọn họ tại trong thành trì đều động tay chân, binh lực chúng ta phân tán, dễ dàng bị phản tác dụng."

Nói chuyện người này, chính thức tân nhiệm nhĩ phẩm Thiết Hổ tướng quân, Lý Hòa Nghi.

Người này hữu dũng hữu mưu, ngăn ngừa thời gian mấy năm liền lập xuống rất nhiều công lao.

Rất nhanh, mọi người thì đều đồng ý thuyết pháp này, xác thực cần phải cẩn thận hành động.

Lý Hòa Nghi đáy mắt mang cười: "Từ Thiệu Dương đã đang bị giam giữ vận hội Cốc Thành trên đường, Đại Cương không còn có đem ra được soái tướng"

Mọi người rất là hưng phấn mà nâng chén chúc mừng, đoạt lấy những thứ này thành trì chỉ là bọn hắn bước đầu tiên,

Những cái kia chạy nạn trong dân chúng, còn trộn lẫn lấy rất nhiều Bắc Tống thám tử.

Như thế, liền có thể thừa cơ đem trọn cái Đại Cương đều thấm vào.

Chỉ chờ tới lúc lão nhân gia kia ly thể.

Đại Cương, định vong.

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: 【 1 bàn đại cò 】 :

Tại hành quân trên đường, Mạc Trầm cơ hồ là mỗi ngày vất hết óc, đem chính mình chứng kiến hết thấy mưu lược toàn bộ nhóm đi ra.

Hắn muốn làm chính là Hóa Giải Vi Phồn, đem nhìn như phức tạp tình hình chiến đấu đơn giản miêu tả.

Có điều lập tức, rất nhanh hắn thì gặp được thứ một nan đề.

Giữa đường nghỉ chân thời điểm, Mạc Trầm cố ý tìm được một tên tướng lĩnh, hỏi: "Ta muốn biết, 100 ngàn quân đội tại sao lại bị bắt làm tù binh?"

Kỷ ba quang là chuyên môn phụ trách lương thảo vận chuyển tướng quân, hắn hơi xúc động nói: "Chuyện này, muốn theo trước đó vài ngày nói lên."

Quân đội đang nghỉ ngơi, bọn họ tại bờ sông uống một hóp lớn nước.

Mà Mạc Trầm thì là cùng kỷ ba quang ngồi tại cỏ bên bờ sông mặt đất, Tiết Nhuyễn Nhuyễn nằm trên mặt đất nhìn lấy xanh thắm bầu trời.

"Trước đó vài ngày, có người tiết lộ lương thảo vận chuyển lộ tuyến, địch quân chặn được biên cảnh quân đội mấy chục ngày lương thảo quân nhu."

Mạc Trầm chân mày hơi nhíu lại, chuyện này hắn có chút ấn tượng, cảm thấy Lý Quân Hào tội phản quốc bên trong cũng là viết đầu này.

Kỷ ba quang thần sắc có chút phẫn nộ, hắn nói ra: "Trên thực tế, dẫn đến biên cảnh chiến bại nguyên nhân thực sự là Trường Lăng nội loạn."

"Những đại nhân vật kia chỉ hiểu được tranh quyền đoạt lợi, bọn họ căn bản không để ý bách tính sinh tử."

Mạc Trầm không nói gì, lâm vào trầm mặc.

Hắn đột nhiên minh bạch, vì cái gì nói mỗi chút ít đại nhân vật dặm chân một cái, liền có thể để vài chỗ dóc hết ra ba dóc hết ra.

Nhìn như phản loạn không có đối bách tính tạo thành trực tiếp thương tổn, nhưng trên thực tế tạo thành tổn thất lại cực kỳ nghiêm trọng.

"Nói đến có chút châm chọc, chúng ta đốc chiến tướng quân, đã từng thả đi qua Bắc Tống một người thám tử, mà cái kia để biên cảnh loạn thành một bày phản đồ, cũng là hắn bạn cũ."

Kỷ ba quang không có tận lực đè thấp chính mình thanh âm, hắn cũng không sợ người khác nghe được.

"Giám Thiên Tì Lý Cố Thành giả truyền Thánh chỉ, báo cáo sai quân tình, nói thấy rõ đến địch quân công thành xe cùng lương thảo độn thả, liền hạ mệnh lệnh, vượt qua Quỷ Môn Quan sau chia binh hai đường, đem địch quân lương thảo cùng Công Thành Lợi Khí cướp lấy được."

"Vì thế, hắn trả lập lập xuống quân lệnh trạng, cam đoan đại quân có thể độ an toàn qua Quỷ Môn Quan."

Mạc Trầm rất là kinh ngạc, cái này Quỷ Môn Quan mặc dù không biết đến cùng là loại địa hình nào, có điều chỉ là nghe tên, liền biết vô cùng mạo hiểm.

Kỷ ba quang tự giễu cười nói: "Bởi vì lúc ấy biên cảnh đại quân lương thảo cùng làm hao mòn hầu như không còn, như là không thể đạt được tiếp tế, liền có thể sẽ xuất hiện chiến lực thấp, bất lực ứng chiến, xuất hiện kẻ đào ngũ chờ một chút hiện tượng."

"Cho nên lúc đó mấy vị lĩnh quân thương lượng một phen, quyết định binh được hiểm tướng, nhưng không ngờ, lần này xuất chinh, không có bày trong tay địch nhân, lại thua ở người một nhà trong tay."

Mạc Trầm trông mắt trừng một cái, nói ra: "Là Quỷ Môn Quan, trên thực tế Tống triều địch quân đã sớm mai phục bên trong."

"Không sai!" Kỳ ba quang đối xử lạnh nhạt đảo qua Mạc Trầm, sau đó nói: "Ta Đại Cương quân đội, làm thế nào có thể bỏ vũ khí đầu hàng, có thể vạn vạn không nghĩ đến, Lý Cố Thành tự tay giết chết hai vị tướng lĩnh, đồng thời còn tuyên bố đầu hàng không giết."

"Khi đó, Bắc Tống binh lính đã vây quanh Đại Cương 100 ngàn binh lực, tại Quỷ Môn Quan cái chỗ kia, dễ thủ khó công, bọn họ sử dụng Quỷ Môn Quan địa thế, vây khốn Đại Cương binh lính."

Mạc Trầm trong nháy mắt nghĩ rõ ràng, hần bật thốt lên: "Lương thảo, quân ta lương thảo không đủ lấy chèo chống, chỗ lấy cuối cùng chỉ có thể tước vũ khí đầu hàng."

Kỳ ba quang hít sâu một hơi, sau đó chậm rãi đứng người lên: "Không sai, đây là một chuỗi liên hoàn kế, một vòng chụp một vòng."

Mạc Trầm hơi xúc động, quả nhiên là một bàn đại cờ.

Kỳ ba quang có một câu không nói, hần cũng không muốn nói, bây giờ cũng không thể nói được, hần cảm thấy Trường Lăng lão nhân gia kia đã lão.

Cho nên kẻ phản bội mới từng cái nhảy ra.

Mười mấy hai mươi năm trước, lão nhân kia nhà mỗi lần tiến hành thanh tẩy, đều dọa đến đầy triều quan viên rung động không thôi.

Khi đó, ai dám động đến ý đồ xấu, đều là một con đường chết.

Nhưng hôm nay, bình tĩnh trong mười năm, tuy nhiên nhìn như yên ổn, trên thực tế cuộn cuộn sóng ngầm.

Lão nhân gia mang theo người tới,

Đều vô cùng tới gần quyền lợi đình phong, những người này một khi phản nghịch, cho Đại Cương mang đến tổn thất đem không cách nào tính toán.

Kỳ ba quang nhìn nơi xa một mình đứng tại bờ sông đạo thân ảnh kia, lấy Tô Nhan tu vi, dù là cách xa như vậy, cũng cần phải có thể nghe được vừa rồi chính mình cái kia lời nói.

Tô Nhan xác thực nghe được, hần chợt vì lão nhân gia bắt đầu lo lắng.

Từ Lão cả đời này, cơ hồ đều là vì Đại Cương mà làm công hiến.

Bây giờ, nhưng bởi vì môn đồ phản bội, bịt kín ô danh.

Tô Nhan càng phát giác, chuyện này biên cảnh nhất chiến, mười phần trọng yếu, không chỉ có muốn thắng, mà lại Mạc Trầm nhất định phải lập kỳ công, muốn hoàn toàn thay đổi chiến cục.

Từ Lão cái gọi là cải biến tương lai, hần là ý tứ này.

Người trẻ tuổi kia, hần là chuyển bại thành thắng điểm mấu chốt.

Mạc Trầm lúc này đang nằm tại trong bụi cỏ, hai tay dán tại não gáy, nơi này khí hậu chính là thoải mái dễ chịu, đã không quá lạnh, cũng sẽ không quá nóng.

Cái này trời xanh, ngược lại là rất lợi hại thanh tịnh, giống như là hồ nước.

Hành trình bỗng nhiên tăng thêm tốc độ, nghe nói bệ hạ đáp ứng Tống triều yêu cầu, trước mắt đã dùng một tòa thành trì cứu trở về 10 ngàn binh lực.

Có thể những binh lính này, cơ hồ đều là kéo lấy thương tổn trở về, lại trong thời gian ngắn không cách nào trên chiến trường.

Cái này khiến rất nhiều người tức giận không thôi, Từ Bách Phúc cũng hạ mệnh lệnh, yêu cầu đại doanh mau chóng đến biên cảnh, tìm kiếm cơ hội đem tù binh cứu trở về.

Cho dù là dùng thành trì đến đổi, đổi lấy cũng là một nhóm lớn bị thương nặng binh lính.

"Lẽ nào lại như vậy!"

Tại Đại Cương trong triều, Trương Hồng Thiên biết được tin tức này về sau, khí đến sắc mặt hết sức khó coi.

"Bệ hạ, cái này Bắc Tống người hết sức giáo hoạt, làm như vậy, chúng ta không chỉ có không có gia tăng binh lực, vẫn phải phân tán nhân thủ đi chiêu cố bệnh thương tổn."

"Thần coi là, nếu thật đem 100 ngàn bệnh nhân người bị thương trả lại, rất có thể trực tiếp kéo đổ biên cảnh quân đội, đến lúc đó binh bại như núi đổ a!"

Trương Hồng Thiên đương nhiên biết bên trong lợi hại, hần hơi hơi cắn răng: "Bây giờ cũng chỉ có thể tin tưởng Từ Bách Phúc tướng quân, hần cùng Bắc

Tổng địch quân đối địch mười mấy năm, cần phải có kinh nghiệm biết được xử lý như thế nào."

Trên thực tế, bây giờ cục diện vô cùng gian nan, cho dù là không để ý bị bắt binh lính sinh tử, ngành chiến một trận, cũng rất khó gây định thắng thua.

Cảm thấy mỗi một bước, đều bị tính toán đến sít sao.

Từ Bách Phúc vị trí trung quân đại bộ đội, giờ phút này còn cần bốn ngày liền có thể đến tới biên cảnh, hần thần sắc ngưng trọng nói ra: "Nếu như không có đoán sai, địch quân hậu trường tham mưu, hẳn là Ngụy Cao Nguyên."

Nhắc lên cái tên này, chung quanh tướng lĩnh cũng hết sức quen thuộc.

Người này là theo Cổ Thần Miếu đi xuống, tu vi thâm bất khả trắc, quen binh pháp Bách Bộ, từng đề cho bọn họ thiệt thòi lớn.

"Quá ác, bây giờ quân ta không chỉ có muốn chăm sóc người bị thương, sĩ khí cũng lớn ngã."

Hiện tại, Đại Cương bách tính trôi dạt khắp nơi, biên cảnh tình hình chiến đấu mười phần thảm liệt, cái này mười toà thành nhường ra đi, đối lấy 100 ngàn người bị thương, liền xem như địch quân không có tù binh, có thể 100 ngàn người bị thương như thế nào chăm sóc?

Bọn họ lại như thế nào có thể đủ tất cả lực đối địch?

Tại cái này tiến thoái lưỡng nan đoạn thời gian bên trong, Đại Cương dựa theo ước định, từng tòa thành bắt đầu đổi, đổi ba tòa thành, cũng chính là cứu trở về 30 ngàn bị bắt binh lính.

Chợt, bọn họ lập tức đình chỉ trao đổi, bởi vì cái này 30 ngàn người bị thương, cần tiêu hao đại lượng trị liệu dược vật, không chỉ có hao phí nhân lực, còn tốt hao phí đại lượng tiền tài.

Có chút người bị thương thậm chí trực tiếp bị chặt rơi ngón tay, quả thực vô cùng thâm tâm.

Giờ phút này, biên cảnh binh lính cơ hồ đem Bắc Tống người hận thấu xương, quả thực không đội trời chung.

Đại Cương Đan Phương đình chỉ giao dịch hiệp nghị, cũng không có nhường ra tòa thứ tư thành, Bắc Tống quân đội thì là điều động một ngàn kỵ binh, tại Đại Cương biên cảnh quân doanh ngoài ngàn mét lưu lại một trăm cái Đại Cương binh lính đầu lâu làm cảnh cáo.

Trong nháy mắt, nhân thần cộng phẫn! !

Cừu hận kéo tới cực điểm.

Đặc biệt bộ phận binh lính nhận ra người chết là mình xuất sinh nhập tử chiến hữu, bây giờ rơi vào bi thảm như vậy, càng là giận không nhịn nổi.

Có xúc động binh lính bị lĩnh đội cản lại.

"Thà ta ra, ta chết cũng sẽ không bỏ qua đám kia con chó Bắc Tống người." Tên lính kia mắt đỏ lớn tiếng gào thét.

Bọn họ tuy nhiên tức giận, nhưng không có bất luận cái gì biện pháp giải quyết.

Đúng lúc, Từ Bách Phúc suất lĩnh mấy vạn binh lực, chính thức đến biên cảnh, mọi người mới nhìn đến hi vọng ánh rạng đông.

Về phần Mạc Trầm, thì là ở trên xe ngựa ngáp.

"Tiên sinh, tại sao chúng ta phải theo vận chuyển lương thảo quân đội a? Cái này đi được quá chậm!" Tiết Nhuyễn Nhuyễn quyết miệng có chút bất mãn nói.

Mạc Trầm khẽ cười nói: "Bởi vì là anh hùng đều là sau cùng ra sân."

Tiểu cô nương trong nháy mắt thoải mái gạt đầu, tâm tình đều biến đến tốt.

Tô Nhan buồn cười lắc đầu, tiểu tử này, nguy hiểm thật sự là nhiều, hết lần này tới lần khác tiểu cô nương này thật đúng là tin, thật là khiến người ta dờ khóc dờ cười.

Chương 46: 【đột phá】:

Thời gian, lại đã qua hơn mười ngày.

Đại doanh lúc này mở rộng 30 ngàn tân binh, hành trình tuy nhiên đi rất gấp, nhưng đi tốc độ cũng không nhanh.

Rất nhiều tân binh đều không có đạt được tập luyện liền muốn trên chiến trường, trong đầu một mảnh đen kịt, rất là khẩn trương áp lực.

Vốn cho là, trợ giúp binh lực đến biên cảnh, tình huống liền sẽ có chỗ cải biến.

Nhưng không ngờ cũng không phải là như thế.

Biên cảnh các tướng lĩnh đều tại vắt hết óc, thương lượng đối sách, mỗi ngày Bắc Tổng địch quân đều biết chém xuống mấy trăm tù binh binh lính đầu lâu làm uy hiếp cảnh cáo.

Sầm kéo dài mở miệng nói: "Tướng quân, ta nhận là thời gian kéo càng lâu, đối với ta phương càng bất lợi, ta đề nghị trực tiếp ra quân."

"Ra quân? Bị bắt binh lính như thế nào cho phải?" Tôn Lương Trù phản đối nói.

Từ Bách Phúc hơi hơi tay giờ lên ngăn cản hai người cãi lộn, cái này sầm kéo dài một mực đóng giữ biên cảnh, hẳn là bị Bắc Tổng địch quân hành vi tức giận đầu.

"Như vậy đi, chia binh hai đường, bên trong một đường vì rõ ràng, giả ý thăm dò địch quân phản ứng, một đường khác vì tối cấp tốc đánh hạ Tây Xương, Hoàng Sơn, lăng sông, cái này ba tòa thành."

Tôn Lương Trù đáy mắt sáng lên, cái này ba tòa thành bây giờ vừa mới bị Bắc Tổng quân đội tiếp quản, địch quân không có khả năng đem quá nhiều binh lực lãng phí ở thủ thành bên trên.

Sầm kéo dài có chút khiếp sợ hỏi: "Cái này ba tòa thành, không phải là vừa nhường ra sao?"

"Không sai, đoạt lại cái này ba tòa thành trì, tốc độ nhất định muốn nhanh, không chỉ có thể cổ vũ sĩ khí quân ta, còn những thứ này trong thành trì địch quân có thể sống bắt thì bắt sống, dùng để trao đổi tù binh." Từ Bách Phúc bình tĩnh tiếng nói.

Lúc này trong lều vải, tổng cộng là năm người, bên trong hai người là nguyên bản thì đóng tại biên cảnh tướng lĩnh.

Cái phương án này, lập tức đạt được tất cả mọi người đồng ý.

"Biết đánh nhau hay không phá cục diện bế tắc, thì nhìn một bước này." Từ Bách Phúc hơi hơi nắm chặt quyền đầu, liền nhìn qua trong lều vải biên cảnh bản đồ địa hình.

Cái này ba tòa thành vị trí đều gần vô cùng, xuất binh không dùng nửa ngày liền có thể lẫn nhau trợ giúp, địch quân cũng hẳn là nhìn trúng điểm ấy.

"Ta lập tức đi phân phó người đem ba tòa thành tình huống điều tra rõ ràng." Nói xong, sầm kéo dài hùng hùng hổ hổ đi khoanh chỉ bồng.

Lúc này, Tôn Lương Trù cười khổ nói: "Cái này sầm kéo dài, tính tình quá mau."

Từ Bách Phúc mở miệng nói: "Trước đây hướng công thành nhất định phải là tinh anh, tôn phó tướng người phụ trách chọn lựa đối công thành lược ao có kinh nghiệm tướng lĩnh."

"Ta đem trấn thủ ở tiền tuyến, thăm dò địch quân phòng tuyến cuối cùng, hấp dẫn bọn họ chú ý lực."

Phen này giao xuống, trong quân liền bắt đầu công việc lu bù lên.

Kế hoạch này, còn dính đến binh pháp sách lược vận dụng, nhất định phải giữ bí mật, một khi tin tức rò rỉ, sẽ vạn kiếp bất phục.

Mấy ngày trước đây tại địch quân áp bách phía dưới, cơ hồ tất cả mọi người kìm nén một hơi.

Bây giờ phía trên truyền đến chuẩn bị chiến đấu mệnh lệnh, các binh sĩ sĩ khí có chỗ cải thiện.

"XXX mẹ hán, một tòa thành trì đòi 10 ngàn người bị thương, thật ác độc."

"Bây giờ như vậy biệt khuất, chẳng trực tiếp cùng bọn hán giết một tràng, giết một cái không lỗ, giết hai cái có kiếm lời."

Tuy nhiên như thế, có thể thực hiện động trước, còn nhất định phải giải ba tòa thành trì bây giờ tình huống, cho nên bọn họ còn cần đợi thêm một hai

ngày.

Tại mấy ngày nay trong khi chờ đợi, mang theo 30 ngàn tân binh đại doanh đội ngũ, đang từ từ từng bước một tiếp cận biên cảnh.

Những ngày này, cơ hồ đại đa số thời gian đều ngồi ở trên xe ngựa.

Người bình thường căn bản không tinh tâm được tu hành.

Nhưng đối với Mạc Trầm mà nói, hẳn không chỗ bất tu được, bây giờ đã rõ ràng có thể cảm nhận được trong đan điền chân khí đến một cái bão hòa kỳ.

Hắn biết đây chính là người tu hành nói bình cảnh.

Dựa theo tu hành tâm pháp, hẳn nhất định phải đem đan điền mở rộng, như thế mới có thể chứa nạp càng nhiều chân khí.

Xe ngựa đi tại vùng bùn trong sơn đạo, luôn luôn cần giảm qua mấy mô đường.

Mạc Trầm nhưng lại không thể không cưỡng ép yên tĩnh phía dưới sửa chữa tới tu hành.

Tiết Nhuyễn Nhuyễn cô gái nhỏ này tốt là bội phục, năng thủ tốt nhiều lần, căn bản không có cách nào tiến vào tĩnh tọa trạng thái.

Tô Nhan không có lên tiếng, hẳn phát hiện gia hỏa này thế mà từ đầu tới đuôi đều tại tu hành,

Chưa bao giờ gián đoạn, quả thực là tu luyện kỳ tài.

Mạc Trầm cũng không có đối phương tưởng tượng như vậy nỗ lực, dù là hắn đang ngủ, đang ăn uống, huyết dịch vẫn còn đang lưu động, như thế liền có thể thu nạp thiên địa linh khí.

Có thể hết lần này tới lần khác cũng là như thế, nếu là hắn không thể mau chóng đột phá, chân khí tích lũy quá nhiều, sẽ no bạo đan điền.

Cho dù là trong lịch sử, kiểu chết này cũng là hiếm thấy.

Hắn giờ phút này cắn răng, cái trán toát ra mồ hôi, dù là xe ngựa lại xóc nảy, cũng không thể ảnh hưởng hắn mấy may.

Nói chung theo giữa trưa, đến chạng vạng tối.

Mặt trời đã lặn, xe ngựa còn chưa dừng lại.

Mạc Trầm chậm rãi mở hai mắt ra, lúc này hắn đã thuận lợi đột phá đến thoát phạm cảnh cấp hai, nói đến cái này đột phá qua trình cũng không tính rất khó khăn.

Như thế, hắn liền biết mình thiên phú coi như là qua được.

Hắn cái gọi là không có trở ngại, là cùng Tiết Nhuyễn Nhuyễn nha đầu này thiên phú so sánh, miễn cưỡng không có trở ngại.

Tiểu cô nương này đột phá thì theo uống nước một dạng đơn giản, khiến người ta nhìn không được hâm mộ.

Tô Nhan cứ như vậy nhìn lấy hai cái này hậu bối, hẳn chợt nhớ tới mình bạn cũ, mô phỏng không sai năm đó, nàng cùng Vi Cơ cũng là tuổi như vậy thời điểm tiến vào Tây Lăng viện, sau đó đạt được tiên sinh thưởng thức.

Hắn đang suy tư, chính mình bây giờ tu vi, sợ là cùng Vi Cơ chênh lệch không xa.

Mình đã hoang phế thời gian mấy năm, mà Vi Cơ lại bị nhân gian việc vật làm phức tạp, tất nhiên không cách nào chuyên tâm tu hành.

Nếu là tiểu cô nương này có thể dốc lòng tu hành, sợ là có thể so với bọn hắn đi càng xa.

Niết Bàn cảnh lại hướng lên cảnh giới, liền có thể sống mấy trăm năm, kể từ đó, cho dù là nhìn thấy triều đại thay đổi cũng sẽ không vì chi kinh ngạc.

Như thế tu vi, thường thường đã thoát ly trần thế.

Đại Cương vương triều đến cùng có hay không dạng này tu vi người, Tô Nhan không biết, có thể Nam Man Thánh Sơn, cùng Tống triều Cổ Thần Miếu, khẳng định có dạng này người, thậm chí không chỉ một.

Nếu không Lý Cố Thành lại làm sao lại tình nguyện bỏ qua hết thảy, đầu nhập Tống triều ôm ấp.

Nghĩ tới đây, hắn đối với Tiết Nhuyễn Nhuyễn dặn dò: "Người định phải thật tốt tu hành, ngày sau lợi hại hơn ta liền sẽ không nhận khi dễ."

Tiết Nhuyễn Nhuyễn nháy hai cái mắt to hỏi: "So Tô tiên bối còn lợi hại hơn, có loại người này sao? Là cảnh giới gì?"

Tô Nhan nhẹ giọng cười nói: "Có a, . cảnh giới kia, gọi trường sinh."

Mạc Trầm trông mắt hơi hơi xiết chặt, chẳng lẽ lại thực sự có người có thể trường sinh bất tử?

"Cái này không có gì quá kỳ quái, bọn họ loại cảnh giới đó, căn bản sẽ không quan tâm người nào làm Hoàng Đế."

"Thậm chí bọn họ nói để người nào làm Hoàng Đế, liền để ai làm, nói ví dụ Nam Man Hoàng Đế cũng là Nam Man Thánh Sơn chỉ định." Tô Nhan cười giải thích nói.

Cái này nghe được Tiết Nhuyễn Nhuyễn đáy mắt tỏa ra ánh sao, nàng hưng phấn mà hô: "Vậy ta cũng muốn tu đến trường sinh, sau đó để tiên sinh làm Hoàng Đế."

Mạc Trầm cười gõ gõ tiểu nha đầu này đầu, dặn dò: "Lời không thể nói lung tung, cẩn thận bị..."

Hắn trả làm một cái cắt bài động tác, bày tỏ đây là muốn chặt đầu.

Lúc này mới dọa đến tiểu ny tử co lại co lại thân thể, hiển nhiên biết chặt đầu là một kiện rất đau sự việc.

Người nói vô ý, người nghe cố tình.

Tô Nhan ngược lại là đem lời này nhớ kỹ, Từ Lão để cho mình quan sát người trẻ tuổi này tính cách, chắc hẳn dụng ý ngay ở chỗ này.

Thần Thiên Tỉ quyền khuynh thiên hạ, hoàn toàn có thể đem Hoàng Đế lật tung.

Nếu như Mạc Trầm thật nghĩ làm Hoàng Đế, vậy liền nguy hiểm.

Mạc Trầm xoa xoa tiểu cô nương khuôn mặt, cười nói: "Ta mới không cần làm Hoàng Đế, ta muốn để Hoàng Đế cho ta châm trà, cho ta bung dù."

"Không nên không nên, ta tới cấp cho tiên sinh bung dù." Tiết Nhuyễn Nhuyễn sốt ruột địa cướp lời nói.

Mạc Trầm cười đến không ngậm miệng được: "Được được được, người đến bung dù!"

Tô Nhan Bạch liếc một chút gia hỏa này, lời này cũng thật dám nói ra, thật không sợ bị người khác nghe được a!

Có điều tiểu tử này lá gan thật là lớn, nhìn bộ dáng mặc dù là thuận miệng nói, có thể như không có loại suy nghĩ này, này dám nói ra.

Nghĩ tới đây, Tô Nhan bỗng nhiên lại thoải mái, tên này không có tu hành thời điểm thì có đảm lượng tuyên bố muốn đi vào Tây Lăng viện làm lão sư.

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: 【 kế hoạch hành động 】 :

Thời gian giống như ổ vàng lá rụng, chớp mắt liền rơi đầy đất.

Sau bốn ngày, rất nhiều xa ngựa dừng lại đến, đội tiếp viện ngũ đại doanh trận hình, cuối cùng là đến biên cảnh nơi đóng quân.

Đại doanh mang theo rất nhiều lương thảo, cùng công thành xe, có những thứ này thì có thể chân chính kéo ra chiến cục màn che.

Lúc này, Lưu Đức trung đang chỉ huy lấy đem công thành xe chuyển đi vị trí.

Một màn này rơi xuống Mạc Trầm đáy mắt, lộ ra đặc biệt cảm thấy kỳ quái, vừa mới thật không dễ dàng mới tìm được để đặt vị trí, tại sao lại muốn chuyển đi?

Hắn tò mò theo tới, liền phát hiện quý dị phương.

Một đám người lên lên lút lút dùng lương thảo đến nguy trang công thành bánh xe khuếch, cảm thấy muốn làm bộ công thành xe không nhúc nhích, vẫn

đặt tại đại doanh bộ dáng.

Như thế lén lút thay xà đổi cột, lý do duy nhất cũng là bọn họ muốn lặng lẽ đem đem nhường ra thành trì một lần nữa cướp về.

Nghĩ tới đây, Mạc Trầm thì đi lên phía trước mấy bước, chủ yếu là muốn nhìn một chút những người này "Thiên Cơ".

Hắn hướng phía trước đi mấy bước, thần thức trong nháy mắt phá vỡ một người trên thân thể bạch quang.

【 xuất thân: Tôn Văn hưng thịnh, Tần Chu người, 26 tuổi tròn... 】

【 kinh lịch: ... 】

【 tu vi: Không 】

【 tương lai: Đang đánh lén thành trì Tây Xương lúc, tại đi vào cửa thành trước bị chôn thuốc nổ nổ chết 】

【 hung sát: Đại Hung 】

Sau đó, hắn lại xem xét hai người khác "Tương lai", bên trong một người vận khí thì tốt hơn, chỉ là nổ thành vết thương nhẹ.

Ba người rất là cảnh giác đánh giá Mạc Trầm, người này bọn họ rất lợi hại lạ mắt, hơn nữa nhìn trang điểm cũng không giống là trong quân người.

Mạc Trầm không có ở lâu, hắn xoay người rời đi.

Hắn đi không lâu sau, ba người vô cùng cẩn thận địa lại đổi chỗ khác, một lần nữa đem công thành xe dời đi, dùng vài bạt bao lấy lương thảo làm giả tượng.

Mạc Trầm chung quanh quán một vòng, cuối cùng là tìm tới Tô Nhan thân ảnh, hắn đang chuẩn bị đi vào lều vải, lại bị người cản lại.

Bên ngoài bạo động rất nhanh hấp dẫn trong lều vài người chú ý.

Tôn Lương Trù nhíu mày chạy ra ngoài bên ngoài hộ vệ hỏi: "Người nào?"

"Báo cáo, bên ngoài có một cái tự xưng là đốc chiến tham mưu người muốn đi vào." Vệ binh đi vào trong lều vải nói ra.

Tôn Lương Trù xoay đầu lại, nhìn Từ Bách Phúc liếc một chút, sau đó mở miệng nói: "Để hắn chờ ở bên ngoài lấy."

Tô Nhan có chút ngạc nhiên, đang chuẩn bị mở miệng.

"Tính toán, để hắn vào đi!" Từ Bách Phúc mở miệng nói, mấy ngày gần đây người hắn đã trả lời, người trẻ tuổi này là Thần Thiên Ti an bài tiến đến.

Mạc Trầm lúc này mới đi vào, phát hiện bên trong rất nhiều khuôn mặt xa lạ, cơ hồ tất cả mặc lấy khôi giáp, đều là tướng quân cấp bậc.

Khó trách cửa phía ngoài vệ muốn ngăn lấy chính mình.

Hắn lúng túng sờ mũi một cái, mở miệng nói: "Không có quấy rầy các vị a?"

"Quấy rầy."

"Không có!"

Mạc Trầm đuôi lông mày hơi khê nâng lên, nhìn lấy cái kia nói quấy rầy gia hỏa, là cả người cao tám trượng có thừa đại hán.

Nhìn tướng mạo, vô cùng thô kệch.

Lúc này sầm kéo dài rất là bất mãn, hắn nhìn qua người trẻ tuổi này, dùng phát biểu cấp dưới giọng điệu nói ra: "Nơi này đều là theo nhị phẩm lấy Thượng Tướng Quân, người có tư cách gì tiến đến?"

Mạc Trầm tâm lý trầm xuống, đuôi lông mày dùng sức nhấn lại đến, lời này cảm thấy cũng không nói sai.

Có thể nói như vậy, trong lòng của hắn khó lúc đầu miễn có chút không vui.

Hai người cứ như vậy mắt lớn trừng mắt nhỏ.

"Khụ khụ! Chúng ta tiếp tục thảo luận vừa mới phân công." Từ Bách Phúc khoát tay ra hiệu.

"Từ tướng quân, ta cho rằng loại này cực chuyện cơ mật, cần giữ bí mật, không nên để dư thừa người biết được." Sầm kéo dài hơi hơi ngửa đầu từ trên cao nhìn xuống nhìn lấy Mạc Trầm.

Hắn thấy, cái này độc chiến tham mưu cũng là một cái rắc rối, cái nào lục phẩm quan viên nhìn thấy hắn không phải a đầu khom lưng cười.

Như vậy không hiểu quy củ, thế mà còn dám cố xông vào.

Mạc Trầm đáy mắt mang cười, hỏi ngược lại: "Ngươi là cảm thấy Từ tướng quân cân nhắc không có ngời chu đáo?"

Sầm kéo dài sắc mặt trong nháy mắt trầm xuống,

Tên này thế mà còn theo chính mình mạnh mẽ?

Từ Bách Phúc cũng là một trận cười khổ, tiểu tử này đầu vẫn rất linh quang a, nói đến cũng không sai, chính mình đã gạt đầu, cái kia sầm kéo dài thì không nên lại tiếp tục dây dưa.

"Tốt, cứ như vậy đi!" Từ Bách Phúc nghiêm túc nói: "Phải nhớ kỹ, thống nhất đường kính đều nói đi cứu viện tù binh, bảo đảm đến mục đích trước đó, kế hoạch không có tiết lộ ra ngoài."

Mọi người nhao nhao gạt đầu, đều mười phần tán thành kế hoạch này.

Trong lều vài mấy người, chỉ có Mạc Trầm còn nhíu mày.

Hắn bỗng nhiên mở miệng nói: "Chuyến này vừa đi, hung hiểm vạn phần, ta không đề nghị."

Nhất thời, vô số ánh mắt quét tới, có ít người là kinh ngạc, có ít người là ngạc nhiên, còn có chút người là trào phúng biểu lộ nhìn qua Mạc Trầm.

"Lại không dùng ngời ra tiền tuyến, ngời lo lắng cái gì?" Sầm kéo dài khinh miệt hỏi.

Mạc Trầm sờ mũi một cái, hắn chê cười nói: "Ta làm độc chiến tham mưu, chỉ phụ trách ra ý kiến, về phần muốn hay không tiếp thu ý kiến, đó là lĩnh đẹp trai đến quyết định."

Có người làm theo là khê lắc đầu, người trẻ tuổi này đứng trên miếng sắt, kế hoạch này cũng là lĩnh đẹp trai Từ Bách Phúc nghĩ ra được.

"Ồ? Là sao bọn họ đều đồng ý, hết lần này tới lần khác ngời cảm thấy có vấn đề?" Từ Bách Phúc cười nhạt hỏi ngược một câu, hắn ngược lại muốn xem xem, cái này cái gọi là tham mưu có phải là thật hay không có bản lĩnh.

Tất cả mọi người chờ lấy nhìn Mạc Trầm trò cười, xem hắn làm sao trả lời.

"Ta hoài nghi địch quân đã sớm ngờ tới chúng ta hội trái lại cướp đoạt thành trì, cho nên ở bên trong tiến hành mai phục." Mạc Trầm không dám nói thẳng chôn thuốc nổ.

Hắn cân nhắc đến đủ loại phương diện, vạn nhất chính mình đạo mặc có thuốc nổ, kết quả tin tức để lộ, sau cùng địch quân cải biến sách lược, không thả thuốc nổ.

Vậy mình chẳng phải là mất tròn.

Nghe được câu này, có ít người khê gạt đầu, cho rằng xác thực có khả năng này, nhưng có ít người lại không tán đồng.

"Chẳng lẽ lại, thì bởi vì sợ địch quân có mai phục, cho nên chúng ta liền từ bỏ?" Tôn Lương Trù cũng không đồng ý loại ý nghĩ này.

"Tác chiến đều phải chết người, nói không chừng nửa đường còn có người cắt chỉ giết chúng ta." Sầm kéo dài cười lạnh nói: "Thật đúng tới, ai thua ai thắng còn rất khó nói đâu!"

Mạc Trầm hít sâu một hơi, sau đó mở miệng nói: "Ta cho rằng có mai phục khả năng rất lớn!"

Hắn không dám một ngụm cắn chết, dù sao mình nhất cử nhất động, đều sẽ ảnh hưởng đến tương lai quỹ tích.

"Được thôi, cứ như vậy, mọi người lưu thêm cái tâm nhãn cũng không sai!" Từ Bách Phúc nhạt cười một tiếng, sau đó khua tay nói: "Hành động!"

Mấy vị tướng lĩnh rất nhanh liền đi ra lều vải.

Mạc Trầm biết mình ý kiến bị khinh thị, bây giờ nếu thật không có dụng phải mai phục, chính mình có thể sẽ bị chụp cái trước buồn lo vô cớ tên tuổi.

Nhưng nếu quả thật dụng phải mai phục, tất nhiên thương vong thảm trọng, cũng không phải hắn nguyện ý nhìn thấy.

Từ Bách Phúc ngồi xuống, cười nói: "Ngời lo lắng là đúng, nhưng nếu luôn luôn lo trước lo sau, lo lắng cái lo lắng này cái kia, cái kia sự tình gì đều không làm được."

Mạc Trầm mở miệng hỏi: "Ba tòa thành đồng thời xuất thủ sao?"

"Đúng, cần phải nhất kích phải trúng, không thể cho địch nhân có lưu thờ dốc báo tin thời gian." Từ Bách Phúc quyết nhiên nói ra: "Nếu là có thể từ binh địch quốc tướng lĩnh, chúng ta thì có đàm phán tư bản."

Mạc Trầm không nói gì, Từ Bách Phúc ý nghĩ cách làm thực không sai, có thể hết lần này tới lần khác chính mình sớm báo trước kết quả, chỉ có thể nói địch quân tham mưu kỹ cao một bậc.

Hiện tại hấn cũng ngóng trông có người có thể tin tưởng mình lời nói, cũng đừng toàn quân bị diệt.

Từ Bách Phúc cũng không có nghĩ ngợi, lập tức liền mang theo một nửa binh lực tập thể xuất chinh, chạy ra ngoài Hán Trung phương hướng tiến đến.

Hán Trung là cái thứ nhất bị địch quân tê liệt miệng, Hán Trung chung quanh địa hình hiểm trở, Hán Trung tiến về Bắc Tống biên giới nhất định phải đi qua một cái Quý Môn Quan.

Cho nên trước kia hai quân cũng không dám vượt tuyến, không biết sao lúc ấy lương thảo không đủ, bọn họ mới binh được hiểm tướng, lại không nghĩ rằng bên trong Lý Cố Thành quý kế.

Bây giờ, trực tiếp theo đóng giữ quân doanh xuất chinh, tiến về Hán Trung chỉ cần một ngày.

Lần này một cùng điều động 80 ngàn binh lực, bên trong Từ Bách Phúc mang theo bốn vạn người, bên ngoài chạy ra ngoài Hán Trung hành quân, mà vùng trộm còn có bốn vạn người quân đường lui, đánh lấy cướp cứu từ binh khẩu hiệu, chạy ra ngoài một phương hướng khác hành quân.

Cái này bốn vạn người phân biệt từ ba vị tướng quân dẫn đội, chỉ có bọn họ thân binh biết, chuyến này mục đích trên thực tế là công lược thành trì.

Đêm dài, bên ngoài bộ đội bắt đầu nghỉ ngơi.

Mà vùng trộm bốn vạn người phân tán cướp bộ, đi đường suốt đêm.

Đây hết thảy, đều tại Từ Bách Phúc trong kế hoạch tiến hành.

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: 【 nói thế nào mai phục? 】 :

Lúc này, Mạc Trầm lưu thủ tại đại doanh trận địa.

Hắn chính cảm kiểm súc thế mà phát, nơi xa là một cái người rom, đây là Tô Nhan cho hắn khảo nghiệm.

Nói chung hai cái hô hấp.

Hắn đột nhiên đâm ra một đạo kiếm quang, phi sơn kiếm quyết thức thứ nhất, hắn đã thuần thục nắm giữ, hiện tại tập luyện là độ chính xác.

Có thể cách một trượng xa, kiếm quang chếch đi, rõ ràng nhắm ngay là người rom ở ngực, kết quả chỉ đánh trúng bả vai vị trí.

Tô Nhan có chút ghét bỏ địa lặc đầu, phun ra một chữ: "Đàn!"

Mạc Trầm Bạch liếc một chút gia hỏa này, sau đó ổn định lại tâm thần tiếp tục luyện kiếm, chính mình không có cách nào theo những thứ này biến thái so.

Sở dĩ thuyết pháp như vậy, đó là bởi vì Tiết Nhuyễn Nhuyễn tiện tay nhặt lên một hòn đá, liền chuẩn xác địa đánh trúng người rom nơi ngực.

Nàng hiện tại chính cười ha ha ngồi đồng cỏ phía trên quơ chân.

Cùng lúc đó.

Từ Bách Phúc suất lĩnh quân đội đã đến Hán Trung vùng ngoại ô, lúc này đang cùng địch quân thương lượng.

Hán Trung đóng giữ địch quân nói chung 80 ngàn binh lực, hán binh lực đều phân bố tại vừa chiếm lĩnh ba tòa thành trì, cùng trông coi còn thừa hơn sáu vạn tù binh.

Hán Trung thành trì nhìn trong tòa tháp, có người đang trông về phía xa Đại Cương quân đội.

"Quả nhiên là Từ Bách Phúc, hán am hiểu nhất cũng là giương Đông kích Tây." Người nói chuyện mặc lấy một thân đạo bào, dung nhan hết sức trẻ tuổi.

"Nguy đạo nhân, ngài cảm thấy hán là đang hấp dẫn chúng ta chú ý lực?" Bắc Tống nhị đẳng kỵ binh tướng Hàn Hạo đăng kinh ngạc hỏi.

Nguy Cao Nguyên hít mắt đoán chừng Đại Cương quân đội binh lực, nhìn ra không đủ sáu vạn người.

Cũng chính là tối thiểu có gần 50 ngàn binh lực biến mất không thấy gì nữa.

Nhưng vào lúc này, bỗng nhiên có tiểu binh vội vội vàng vàng chạy lên thành tường chỗ, đi vào khán đài.

"Báo, chúng ta tiềm phục tại địch quân thám tử truyền đến mật lệnh, Đại Cương 50 ngàn binh lực chia ra ba đường, muốn giải phóng tù binh."

Nguy Cao Nguyên phảng phất trong dự liệu biểu lộ, hán hỏi: "Đây là đêm qua ra đến đưa tin đi!"

Hàn Hạo đăng giải thích nói: "Thám tử vì ngăn ngừa bại lộ thân phận, chỉ có thể ở đêm khuya thả ra tin tức, như thế phỏng đoán, hán là đêm qua phát tới quân tình."

Ngay tại hai người thương thảo quá trình bên trong, Đại Cương trong quân bỗng nhiên vọt ra một con khoái mã, hán là đến truyền lại thương lượng tin tức.

Nguy Cao Nguyên cười hít mắt, hỏi ngược lại: "Tây Xương, Hoàng Sơn, lã sông, chúng ta mỗi tọa thành chỉ có sáu ngàn binh lực."

"Cái này chẳng lẽ lại, bọn họ chánh thức mục đích là đoạt lại ba thành?" Hàn Hạo đăng có chút khiếp sợ trừng lớn hai mắt.

"Tất nhiên như thế, mỗi tòa thành chỉ có thể đóng giữ sáu ngàn binh lực, là ta đề ý gặp." Nguy Cao Nguyên hít mắt thành một đầu dây nhỏ, dùng ở trên cao nhìn xuống giọng điệu nói ra: "Người muốn cho cá mắc câu, nhất định phải ném ra mồi câu."

Hàn Hạo đăng trong đầu nhắc lên sóng to gió lớn, thứ này lại có thể là cố ý thiết lập một cái bẫy.

Nguy Cao Nguyên phân phó nói: "Hiện tại truyền lệnh xuống, tại cái kia ba tòa thành trì bên ngoài bố trí đại lượng thuốc nổ, phát hiện địch quân đột kích lúc, cố ý giả bộ như thất kinh, quên đóng cửa thành."

Hàn Hạo đăng hưng phấn mà nói ra: "Vâng, tại hạ lĩnh mệnh!"

Nói xong, hán liền hùng hùng hổ hổ đi theo khán đài đi xuống dưới, nếu như Đại Cương binh lính thật đến, tất nhiên có đến mà không có về.

Hai quân như trước đang giằng co, nhưng cũng không có bạo phát chiến tranh.

Nguy Cao Nguyên mệnh lệnh rất nhiều Bắc Tống tướng lĩnh đều biết, bọn họ hiện tại thì cười nhìn lấy Đại Cương người chính mình hướng trong hầm nhảy.

Lý Cố Thành giờ phút này chính đóng tại trông coi trại tù binh, mỗi khi hán theo tù binh trước mặt đi qua, đều sẽ bị mắng máu chó đầy đầu.

"Người cái này Phán Quốc Tặc, người chết không yên lành!"

"Người xứng đáng cha mẹ của người sao?"

"Người lương tâm bị chó ăn đi!"

Nói thật, hán không có chút nào hối hận tự mình làm quyết định, đặc biệt là hán biết Nguy Cao Nguyên an bài tại ba tòa thành trì bên ngoài để đặt thuốc nổ kế hoạch.

Từ Bách Phúc vô cùng am hiểu giương Đông kích Tây, càng là như thế, thì càng dễ dàng bị người phản tính kế.

Lần này tương kế tựu kế, một khi thành công,

Đem triệt để đánh Đại Cương quân đội sĩ khí.

Hán thấy, Đại Cương khắp nơi đều là ám tạt, chính mình lưu lại chỉ có một con đường chết.

Lý Cố Thành nghe nói cái này Nguy Cao Nguyên là Cổ Thần Miếu đi ra người, như thế, hán đối cái này thần bí Cổ Miếu thì càng có hứng thú.

Dẫn vào đêm khuya.

Lúc này, Đại Cương ba chỉ đang đi đường quân đội đã phân chó tới gần mục tiêu thành trì.

Hành trình nhanh nhất là Tôn Lương Trù suất lĩnh đội ngũ, bên trong còn bao hàm ba ngàn Nhạc Gia Quân.

Bởi vì đã tiếp cận mục đích, cho nên Tôn Lương Trù quân đội cũng không có quá mức sốt ruột, hẳn cần chờ đợi thời gian, cùng hẳn hai cái quân đội đồng thời khởi xướng tiến công.

"Tốt, mọi người ngừng lại, tại ở gần thì dễ dàng bị phát hiện."

Như thế, chính nhánh quân đội mới dừng bước lại.

Tam phẩm trung úy Biện Hưng cùng Tôn Lương Trù chính đang thương nghị trời sáng công thành kỹ càng công việc, mà công tử nhà họ Nhạc Nhạc Bách Phi thì là ở bên cạnh cẩn thận nghe giảng.

Bỗng nhiên, Tôn Lương Trù buồn cười nói ra: "Cũng không biết từ đâu xuất hiện đốc chiến quân sư, hẳn nói địch quân đã tại trong thành trì thiết hạ mai phục, đây vốn chính là bị xâm lược thành trì, bên trong toàn là địch nhân, nói thế nào mai phục?"

Nhạc Bách Phi lúc này bật thốt lên: "Đốc chiến quân sư? Chẳng lẽ lại là Mạc tiên sinh?"

"Mạc Trầm?" Trung úy Biện Hưng cũng lảng một chút.

"Làm sao? Hai vị nhận biết người này?" Tôn Lương Trù hơi kinh ngạc, cái này Nhạc gia làm sao cũng là sáu đại Quân Hầu.

Trung úy Biện Hưng bất đắc dĩ cười khổ nói: "Đâu chỉ nhận biết, thiếu gia biết được Mạc Trầm là đốc chiến quân sư, còn hưng phấn mấy ngày."

Nghe nói như thế, Tôn Lương Trù thì ngây người, cái này có ý tứ gì?

Nhạc Bách Phi gãi đầu chề cười nói: "Mạc tiên sinh đa tài biết nhiều, ta Tu Hành Cảnh Giới đình trệ hồi lâu, cũng là hẳn chỉ điểm mới khiến cho ta tìm tới phương hướng."

Tôn Lương Trù búng tỉnh đại ngộ, thì ra là thế.

Chợt, hẳn mi đầu liền nhăn lại đến: "Cái này cùng hành quân tác chiến, cảm thấy không liên quan a?"

"Như không liên quan, hẳn lại là sao có thể làm được đốc chiến quân sư?" Nhạc Bách Phi hỏi ngược một câu.

Như thế đem Tôn Lương Trù miệng bên trong lời nói chặn lại, đúng là đạo lý này.

Trung úy Biện Hưng mở miệng nói: "Cẩn thận lý do, lưu thêm cái tâm nhãn không có sai."

Tôn Lương Trù khẽ gật đầu, bày tỏ sẽ làm như vậy.

Có thể cũng không phải là tất cả mọi người là lần này ý nghĩ.

Mặt khác hai nhánh quân đội, đang ban đêm lao vút

Sầm kéo dài bút lên cuồng hống nói: "Động tác nhanh lên, chúng ta đã bị vùng bùn đường chậm trễ thời gian."

Lần này kế hoạch, chỉ cho phép thành công, không cho phép thất bại.

Chỉ có đem thành trì đoạt lại, đồng thời bắt sống Bắc Tổng binh lính, dạng này mới có thể đem cục diện lật về tới.

Tại dày đặc trong rừng cây, là thứ ba nhánh quân đội, từ Lưu Đức trung đến suất lĩnh.

Tuy nhiên thành trì đều là dễ thủ khó công, thế nhưng là bây giờ địch quân mới không chế thành trì không có mấy ngày, đối thành trì kiến trúc hoàn cảnh không đủ quen thuộc, chắc hẳn thủ thành năng lực sẽ không quá mạnh.

Tại lại, bọn họ trong quân, có chút binh lính cũng là tại những địa phương này lớn lên, đối cảnh vật chung quanh hết sức quen thuộc, tại phương diện này, vẫn là chiếm hữu ưu thế.

Ba nhánh quân đội, kế hoạch tại ngày mai sáng sớm, mặt trời mọc lúc, tập thể phát ra tiến công.

Đêm càng ngày càng đen, càng ngày càng nhiều người không nhìn thấy đường.

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: 【 trận đầu thất bại 】 :

Son trong đêm tối, chỉ có chim trùng tại chi chi gọi.

Ở trong núi, có một vết sáng bắn ra, mười phần chường mắt, trong nháy mắt chiếu sáng cả thế giới.

Mặt trời mọc thời gian, không khí tựa hồ cũng lộ ra phá lệ tươi mát.

Giờ khắc này, mọi người chờ đã lâu.

Mặt trời mới mọc, đêm đen mù mịt biến mất không thấy gì nữa, mọi người một lần nữa nhìn thấy ánh sáng mặt trời, nhìn thấy hi vọng.

Cơ hồ tại đồng thời, ba nhánh quân đội phát ra tiến công chỉ lệnh.

"Đoạt lại Tây Xương, quang vinh ta đại cương quốc uy."

"Các huynh đệ, giết!"

Ào ào ào gần vạn nhân, từ trong rừng lao ra, chạy ra ngoài nơi xa thành trì đánh tới.

Lúc này thủ ở cửa thành binh lính, đang ngáp, có chút vẫn còn đang đánh chợp mắt, trong nháy mắt bị đầy trời tiếng rống giận dữ bùng tỉnh.

Bọn họ mở to mắt, liền la lớn: "Dịch tập! ! !"

Bắc Tống thủ ở cửa thành binh lính vội vàng hấp tấp địa gõ vang cánh giới chuông, đông đông đông vài tiếng vang , dựa theo ước định mà thành trống trận minh thanh tuyên cáo địch quân đột kích.

Cửa thành đại môn lúc này chính bắt đầu chậm rãi đóng lại.

Tôn Lương Trù cười một con khoái mã, tay hấn nắm trường mâu, dùng lực một phát ra, hừ một tiếng! Xuyên qua chính tại đóng cửa thành binh lính thân thể.

Hắn cầm lấy cái thứ hai trường mâu, lại phát hiện đóng cửa thành binh lính thế mà sợ chết đào tẩu, cổng thành mới nhốt vào một nửa.

Sau lưng vạn đại quân người đều là đi bộ, khí thế bàng bạc địa xông đi lên.

Tôn Lương Trù ngẩng đầu nhìn lên, trên cửa thành thế mà không có xạ thủ, hắn đột nhiên giật mình, không thích hợp!

Địch quân không có khả năng từ bỏ chống lại, hiện tại cảm thấy tùy tiện liền có thể giết vào trong thành, trong đầu của hắn bỗng nhiên vang họ Mạc người trẻ tuổi lời nói, bên trong có mai phục.

Hắn đột nhiên kéo một phát cương ngựa, dừng cước bộ, sau đó tay giơ lên lớn tiếng ra lệnh: "Dừng lại!"

Đạo này tiếng la quanh quẩn tại cả đất trời, sau lưng vạn đại quân người cũng là vội vàng vàng dừng bước lại.

Trung úy Biện Hưng nhíu mày lớn tiếng nói: "Địch quân không có chống cự, cổng thành chưa quan, Trần Thanh hoa ra khỏi hàng!"

Một cái bảy thước có thừa hán tử mặc lấy khôi giáp, ứng thanh hô: "Tại!"

"Người mang mười người, vào thành xem xét đến tột cùng." Trung úy Biện Hưng ra lệnh.

Những thứ này Nhạc Gia Quân cơ hồ đều là thân kinh bách chiến, lập tức liền hiểu rõ đến cùng chuyện gì xảy ra, Trần Thanh hoa dẫn mười người cười ngựa chạy ra ngoài cửa thành chạy đi.

Mười người này đều là thông kinh mạch người luyện võ, thân thủ bất phạm, kinh nghiệm phong phú, dù là gặp được nguy hiểm cũng có thể toàn thân trở ra.

Mấy vạn người liền trở mắt nhìn lấy mấy người kia tới gần cổng thành.

Trần Thanh hoa cước bộ đột nhiên dừng lại, hần phát hiện chung quanh bùn đất cảm thấy có buong lỏng dấu vết, khả năng có bẫy rập ở phía trước.

Hần tung người xuống ngựa, dùng sức đập vuốt móng ngựa cổ.

Chỉ gặp con ngựa kia kinh hô một tiếng, phát cuồng địa xông về phía trước.

Thì tại như vậy trong nháy mắt, bùn đất hướng xuống ầm vang bị chiếm đóng, thót ngựa đạp không chân, xoay người rơi vào trong cạm bẫy, trong nháy mắt bị chôn ở bên trong dao nhọn xuyên qua thân thể.

Thấy cảnh này, tất cả mọi người hít vào một hơi, nếu không có khăn cấp hô ngừng, bọn họ bao nhiêu người phải chết ở chỗ này.

Không ít người sắc mặt đều trắng bệch, ngẩng đầu nhìn một chút Tôn Lương Trù tướng quân.

Tôn Lương Trù tâm trong nháy mắt trầm xuống, cửa thành có bẫy rập, lại phối hợp thêm lúc trước địch quân biểu hiện, phỏng phát là có ý gây nên, nói cách khác bọn họ đánh lên thành trì mưu kế, sớm đã bị người xem thấu.

Nghĩ tới đây, trong lòng của hần đột nhiên chấn động, cái kia còn lại hai thành có phải hay không cũng thiết lập hạ bẫy rập?

Cơ hồ tại đồng thời.

Xa xôi khác một tòa thành trì, cửa thành vẫn như cũ rộng mở, lẻ loi tiểu đệ mấy cái xạ thủ đứng tại trên tường thành phòng thủ, cho người ta một loại dễ như trở bàn tay liền có thể đoạt lấy cái này thành cảm giác.

Sầm Duyên vung tay lên, quân đội liền xông về phía trước.

Chợt, xông lên phía trước nhất thót ngựa bỗng nhiên hướng xuống hãm, cực kỳ đáng sợ, dường như ngày tận thế.

"A! ! !"

Thót ngựa tiếng thét chói tai âm, còn có mọi người hoảng sợ a tiếng kêu to.

Bởi vì tất cả mọi người là xông về phía trước, cho nên căn bản không có cách nào lập tức dừng bước, gần như một phần mười người ngã xuống bẫy rập bị hạ mặt dao nhọn đâm chết.

Sầm Duyên đi ở trước nhất, tại thót ngựa té xuống bẫy rập lúc, hần một cú đạp nặng nề đá vào thót ngựa trên lưng, nhảy dựng lên.

Có thể chung quanh binh lính đều không phải là người tu hành, cơ hồ tất cả đều là trên mặt hoảng sợ bị đâm chết.

Một khắc này, kêu rên trùng thiên.

Sầm Duyên hai mắt đỏ bừng, nổi giận gầm lên một tiếng: "Có bẫy rập, rút lui!"

Chôn giấu tại bên ngoài thuốc nổ đã bị điểm lấy, bọn họ trở về rút lui vị trí, vừa vịn chôn thuốc nổ.

Kinh hoảng quân đội lui về sau mấy bước, liền tuôn ra một tiếng vang thật lớn!

Một tiếng ầm vang, đỉnh tai như óc tiếng vang, dưới đáy thuốc nổ nổ tung, trong nháy mắt bụi mù nổi lên bốn phía.

"A! ! !"

"Cứu mạng! ! !"

Lập tức, liên tiếp thuốc nổ nổ tung, Tướng Bộ đội nổ tứ phân ngũ liệt, thậm chí có thể nhìn thấy nổ tứ chi bay tứ tung.

Một màn này, quả thực khủng bố tới cực điểm, bọn họ thậm chí coi là đến địa ngục nhân gian! ! !

Sầm Duyên mặt mũi tràn đầy đều là máu tươi, hần gất gao cắn răng, chịu đựng kịch liệt đau đớn, dùng tốc độ nhanh nhất chạy ra thuốc nổ chôn thả vị trí.

Có thể trốn tới người không nhiều, đại khái là như vậy mấy trăm người.

Chờ tiếng nổ mạnh vang dừng lại, đầy đất phơi thây, mười phần thảm liệt.

Sầm Duyên con mắt trong nháy mắt phiếm hồng, hai hàng nhiệt lệ chảy ra, tuy nói đàn ông không dễ rơi lệ, có thể cảnh tượng như vậy

Hần bịch một tiếng quỳ rạp xuống dưới đáy, trước mắt gần quân đội vạn người, cứ như vậy ngược lại ở chỗ này.

Bọn họ thậm chí ngay cả địch quân thành không có cửa đầu sờ đến, cực châm chọc.

Thanh âm hân run rẩy địa kêu khóc nói: "Ta là có lỗi với các người."

Phảng phất chung quanh nhiệt độ đều giảm xuống mấy phần, trốn qua một kiếp binh lính cũng đều là yên lặng im ắng, thẳng thờ phi phò, trở về từ cõi chết.

"A —— a a a ! !"

Sầm Duyên tê tâm liệt phế chạy ra ngoài ông trời gào thét, thanh âm rất lớn, ở chung quanh quanh quẩn.

Lúc này trên cửa thành, bỗng nhiên toát ra rất nhiều Bắc Tống binh lính, bọn họ trên mặt trào phúng mà nhìn xem dưới đáy tàn binh bại tướng.

Sầm Duyên hiện ở trong lòng đầu trừ phần nộ, không còn hân.

Mà ở một toà khác thành, cũng cơ hồ tại diễn ra giống như đúc nội dung cốt truyện, vô số người chết thảm tại bầy rập phía dưới, lui về sau lại đụng tới chôn giấu tốt thuốc nổ.

Lưu Đức trung suất lĩnh đội ngũ tuy nhiên không đến mức toàn quân bị diệt, thế nhưng chỉ còn lại như vậy hơn hai ngàn người.

Lúc này, hân ngẩng đầu nhìn trên tường thành địch quân thủ lĩnh, đáy mắt mang theo một tia hận ý.

"Trở về nói cho Từ Bách Phúc, hân tiểu thông minh chúng ta quân sư đã sớm biết!"

Nói xong, trên tường thành bị Bắc Tống binh lính nhao nhao cười rộ lên.

Như vậy trào phúng, thực sự làm cho lòng người bên trong khó chịu, có thể hết lần này tới lần khác chiến bại, bọn họ chỉ có thể nhẫn khẩu khí này.

Hôm nay chiến tích, sợ là muốn viết nhập Tống triều sử ký kinh điển trong chiến dịch.

Một ngày sau.

Bắc Tống người nâng chén chúc mừng.

Ngược lại, Đại Cương binh lính biết được tin tức này về sau, trong nháy mắt sĩ khí cấp tốc hạ xuống, cơ hồ người trên mặt người đều mang một cổ Từ khí.

Đại Cương đóng giữ biên cảnh binh doanh bên trong, toàn bộ trại lính cơ hồ đều lộ ra một loại thất lạc bầu không khí, mười phần áp lực.

Tô Nhan miệng hơi hơi mở ra, có chút khiếp sợ nhìn qua lúc này đang dạy tiểu nha đầu học chữ Mạc Trầm.

Thế mà thật có mai phục, thật cho tiểu tử này còn nói đúng.

Lúc này, Mạc Trầm viết một hàng chữ, hân đang dạy lấy Tiết Nhuyễn Nhuyễn nhận thức chữ.

"Tướng quân bách chiến chết, tướng sĩ mười năm về."

Nhưng vào lúc này, một bóng người đi vào trong lều vải, đi vào trong lều vải không là người khác, chính là Nhạc Bách Phi.

Hân có thể kinh lịch một trận chánh thức chiến tranh, nếu không có Mạc Trầm cản dận, Tôn Lương Trù lâm thời hô ngừng, hân chưa hân có thể đủ tất cả thân thể trở ra.

"Mạc tiên sinh, ngài thật sự là thần cơ diệu toán a!" Nhạc Bách Phi vỗ ở ngực, một bộ chưa tỉnh hồn bộ dáng nói ra.

Tiết Nhuyễn Nhuyễn không có xem hiểu câu nói này có ý tứ gì, gãi đầu.

Nhạc Bách Phi đến gần xem xét, bên miệng hân hơi hơi mặc niệm hàng chữ này, nhất thời cảm khái vạn phần.

"Tốt một cái tướng quân bách chiến chết, tướng sĩ mười năm về, nói chỉ chiến tranh nổi khổ."

Mạc Trầm đuôi lông mày hơi nhú lên, trực tiếp hỏi: "Chết bao nhiêu người?"

Nhạc Bách Phi thở dài một hơi: "Nghe nói thương vong thảm trọng, trừ ta đi theo bộ đội, còn lại hai quân chỉ có linh đình mấy người trở về tới."

Nghe được kết quả này, Mạc Trầm hít vào một hơi.

Linh đình mấy người?

Đây chẳng phải là tương đương với toàn quân bị diệt.

Nhạc Bách Phi lúc này thật sự là xuất phát từ nội tâm bội phục Mạc tiên sinh, loại này nhìn rõ tiên cơ năng lực, xưa nay ít có.

Trong quân đội lều trại chính bồng bên trong, bầu không khí rất là ngọt ngào, người nào cũng không nói gì.

Tôn Lương Trù dần dần phá vỡ cục diện bế tắc, hần nói ra: "Lại là Ngụy Cao Nguyên, người này Cực Âm hiểm, ta đoán chừng đem chúng ta binh lính đánh thành trọng thương, lại trả lại, cũng là hần chủ ý."

Từ Bách Phúc tâm tình mười phần hồngбет, trên thực tế lần này bại trận, hần trách nhiệm trọng đại nhất.

Bởi vì là hần ra mưu lược bị địch quân thấy rõ, sớm bố cục, cho nên mới dẫn đến đánh lén thất bại.

"Bây giờ trận đầu thất bại, đã thành định số." Từ Bách Phúc mở miệng nói: "Sợ là tiếp xuống hành động, cần muốn mọi người thương nghị mới quyết định."

Cái này vừa nói, không ít người thì lộ ra vẻ kinh hoàng.

"Tướng quân, trận chiến này mặc dù bại, nhưng lại không có quan hệ gì với ngài, là ta quá mức khinh địch." Sầm Duyên cắn răng nói: "Trách nhiệm cần phải để ta tới gánh chịu."

Nói xong, Sầm Duyên trực tiếp ngay trước mặt mọi người, dỡ xuống khô giáp.

Trận đầu thất bại, nhất định phải có người đến phụ trách. .

Ý hần rất đơn giản, chính mình đến cống nộp, tháo bỏ xuống đem quân quan chức đến cho phía trên một cái công đạo, cho triều đình cho bộ phía dưới một cái công đạo.

Nói đến tuy nhiên đơn giản, thật là nếu như vậy làm, lại không có mấy người có dạng này bá lực.

Đây chính là lãnh binh mấy vạn Chính Nhị Phẩm trấn tướng quân chức vị, vô số người chen phá đầu đều ngồi không lên vị trí này.

Sầm Duyên rất thẳng thắn, cơ hồ không có quá nhiều do dự, hần hít sâu một hơi, hai tay đem khô giáp dang lên, liền quay người rời đi.

Mọi người thấy hần đi ra lều vải bóng lưng, nội tâm phức tạp tới cực điểm.

Sầm Duyên vừa đi ra lều vải, thì đụng phải hần lớn nhất không muốn nhìn thấy người.

Mạc Trầm lúc này chính chạy ra ngoài lều trại chính bồng đi tới, nhìn thấy Sầm Duyên bây giờ trang điểm, mặc lấy cũ kỹ Bạch Tố sắc áo lót phục, nhất thời có chút ngạc nhiên.

Ngược lại là đứng ở bên cạnh trung úy Biện Hưng ngữ khí trầm trọng nói nói: "Hần nên là gỡ giáp ly chức."

Gỡ giáp ly chức, cái từ này không khó lý giải, Mạc Trầm đương nhiên hiểu rõ.

Sầm Duyên sắc mặt khó coi, trực tiếp quay đầu rời đi.

Mạc Trầm bỗng nhiên mở miệng nói: "Đợi chút nữa."

Sầm Duyên hốc mắt hơi hơi ướt át, hần biết là chính mình hại chết cộng đồng xuất sinh nhập từ các huynh đệ, lúc ấy lúc ấy lưu thêm cái tâm nhân liên tốt.

Lúc này hần cái mũi vị chua, cắn răng chuyển tới đầu, hỏi: "Làm sao? Người muốn nhân cơ hội nhục nhã ta một phen?"

Hần tại trong lều vải đã từng châm chọc qua người trẻ tuổi này, giờ phút này chứng minh chính mình sai, chắc là không còn trốn tránh, nếu như đối phương muốn mắng, cứ mắng chửi đi!

Mạc Trầm hít sâu một hơi, hần không quá ưa thích bỏ đá xuống giếng.

Chánh thức thắng lợi, cho tới bây giờ cũng không phải là chế giễu người khác.

Mạc Trầm chậm rãi mở miệng: "Người có muốn hay không thắng?"

Sầm Duyên cả người cứng đờ, trông mắt hơi hơi tròn to, rất là khó có thể tin nhìn qua người trẻ tuổi này.

Chương 50: 【 bắt được nội gián 】 :

Sầm Duyên cả người cứng đờ, trông mắt hơi hơi tròn to, có chút khó có thể tin nhìn lấy người trẻ tuổi trước mắt này.

Miệng hắn mở ra, sau đó lại nhắm lại, cảm thấy lập tức nói không ra lời.

Mạc Trầm cười lắc đầu, cũng không nhiều lời, chuyển qua đi vào lều trại chính bông bên trong.

Lúc này, làm Mạc Trầm lại một lần nữa xuất hiện ở cái địa phương này.

Chung quanh nhìn về phía hắn ánh mắt hiển nhiên trở nên không giống nhau.

Từ Bách Phúc cười ngoác nói: "Tham mưu đến, ta mới vừa rồi còn nhắc tới ngươi."

"Tôn Tướng quân có thể tránh thoát một kiếp, chính là người nhắc nhở đưa đến tác dụng."

Tôn Lương Trù cũng là thờ dài một hơi, sau đó nói: "Địch quân quân sư chính là Cố Thần Miếu phái ra người, mà Cố Thần Miếu lại là ngàn năm Cố Miếu, như thế nội tình, thực sự khủng bố."

Này một ngàn năm đến cùng phát sinh bao nhiêu lần chiến sự, nếu như những thứ này tình hình chiến đấu đại đa số đều bị ghi chép xuống tới, như vậy quen thuộc những thứ này chiến sự người, tự nhiên dùng quân như Thần.

"Ta có cái đề nghị." Mạc Trầm chậm rãi mở miệng nói.

Nếu là trước đó vài ngày, căn bản không ai sẽ đề ý hắn có ý nghĩ gì.

Nhưng bây giờ không giống nhau, làm sao cũng phải xem thêm một phen, mặc kệ có thể không có thể cần dùng đến, nghe nhiều nghe luôn luôn không sai.

"Ngươi nói!" Từ Bách Phúc vẫy tay nói.

"Bây giờ lâm vào cục diện bế tắc, chúng ta rất khó tìm kiếm đột phá, không bằng trước tiên đem nội gián cho bắt đi ra." Mạc Trầm đề nghị.

Mấy vị tướng lĩnh đều sừng sốt, cái này gian làm sao chia phân biệt?

Lại thế nào bắt tới?

"Địch quân có thể sớm làm tốt bố cục, có hai loại khả năng tính, một loại là chúng ta quân tình bị tiết lộ, loại thứ hai là địch Phương quân sư xác thực thông tuệ hơn người." Mạc Trầm giải thích nói: "Nếu như là loại tình huống thứ nhất đạo đưa chúng ta chiến bại, vậy liền quá oan!"

Hắn cái này nói chuyện, mọi người trong nháy mắt đem chuyện này coi trọng.

Tuy nhiên lần trước kế hoạch chỉ là tiết lộ cho bộ phận thân binh biết, cũng không đại biểu thân binh liền không có được thu mua người.

Mạc Trầm cười nói: "Đối với hành quân tác chiến, ta trên thực tế hiểu được cũng không nhiều, đại cục đương nhiên còn dựa vào Từ tướng quân."

Bầu không khí hơi có chút hòa hoãn, nhưng các binh sĩ vẫn là vô cùng uể oải.

Mạc Trầm thì là tìm mấy vị tướng quân, hi vọng bọn họ có thể đem thân binh tư liệu cho mình xem qua.

Đại khái đến giữa trưa.

Địch quân đưa tới một phong chiến thư.

Đại khái ý tứ cũng là đề Đại Cương triều đình, tiếp tục nhường ra còn thừa bảy tòa thành trì, nếu không đem giết chết còn lại tất cả tù binh.

Đây là bức lấy bọn hắn, tiếp tục đòi thành trì.

Giữa trưa mặt trời gay gắt rất mạnh, phơi người toàn thân phát nhiệt, còn có binh lính xuất hiện té xỉu hiện tượng.

Mà hai ngày này tình hình chiến đấu cùng Bắc Tống yêu cầu, đã điều động thực lực xuất chúng người tu hành ngàn dặm đi đường đưa về Trường Lăng.

Trên thực tế, mỗi một lần khẩn cấp chiến báo, đều biết một chết tốt mấy thót ngựa.

Mạc Trầm thì là mang theo tiểu nha đầu tại trong quân doanh đi dạo, mang theo một cái tiểu nữ hài, lại càng dễ giảm xuống đối phương tâm lý phòng tuyến.

Hắn lúc này trên tay nắm khá hơn chút lương khô tiền bạc, đánh lấy thăm hỏi đều Đại tướng quân thân binh tên tuổi, tìm được những người này nghỉ chân địa.

Hắn đưa lên lương khô cùng tiền bạc, uống miếng nước liền đi.

Cơ hồ không đến bao lâu.

Hắn thì bắt được cái này nội gián.

【 xuất thân: Vu Hoành Nghị, Đồng bích nhân thị, 32 tuổi tròn 】

【 kinh lịch: Tuổi nhỏ lúc từng bị sơn tặc cướp đi, ở trên núi khuôn vác, hai năm sau bị Tống triều quân đội cứu ra 】

【 tu vi: Trúc Cơ cảnh cấp hai 】

【 tương lai: Bán Đại Cương quân tình, Đại Cương binh bại sau giả chết trở lại Bắc Tống, thăng quan thêm tước 】

Vu Hoành Nghị bây giờ là theo ngũ phẩm phó tướng quan viên, là thích Young Hyun đặc lực phụ tá, suất lĩnh thích Young Hyun thân binh trăm người, cùng chương không binh quyền hai ngàn.

Mạc Trầm không hề động thanh sắc, đây cũng không phải là tiểu thám tử, đã coi như là xâm nhập đến tướng quân tàng diện.

Hắn tiếp tục thăm viếng những thân binh này, nói chung tại vào đêm thời khắc, lại phát hiện một cái nội gián.

Cái này nội gián chỉ là một tên phổ thông Đại Cương binh lính,

Có thể thu kén xù tiền tài, mới bí quá hoá liều là địch quân cung cấp tình báo.

Mạc Trầm nào từ nhất chuyển, liền hô lớn: "Bắt được hắn, hắn là nội gián."

Người kia có tật giật mình, nhất thời thất kinh địa muốn muốn chạy trốn, nhưng rất nhanh liền bị đồng liêu cho chế phục.

Mạc Trầm tại cả đời này hô tuy nhiên không tính lớn âm thanh, nhưng cũng lặng lẽ dung nhập chân khí, chỗ có âm thanh truyền bá rất xa.

Lập tức liền hai vị tướng lĩnh chạy tới.

Vu Hoành Nghị mắt đỏ phần nộ nói: "Cũng là người bán quân tình, hại chết chúng ta đếm Vạn huynh đệ."

Nói xong, hắn rất là kích động rút ra trường kiếm, cảm thấy muốn giết tên phản đồ này.

Về mặt này tuy nhiên mười phần đúng chỗ, nhưng hắn ý đồ tại Mạc Trầm đầy mắt, lại toàn bộ bại lộ, hắn là muốn giết người diệt khẩu.

Mạc Trầm nơi ông tay áo cất giấu hòn đá nhỏ trượt ra, mang theo một cổ kiếm khí chạy như bay mà ra, chạy ra ngoài Vu Hoành Nghị bắn xuyên qua.

Vu Hoành Nghị nguyên bản đâm về nội gián kiếm, không được không dừng lại, ngăn trở Mạc Trầm công kích.

Sắc mặt hắn đột nhiên hắc, phản âm thanh hỏi: "Người muốn làm gì?"

"Người này biết được chư nhiều tình báo, người dạng này đem hắn giết, chẳng phải là đoạn chúng ta tin tức ngọn nguồn." Mạc Trầm rất là bất mãn phản bác.

Vu Hoành Nghị hơi hơi khê cần môi, ngay trước nhiều người như vậy mặt, hắn đã không có cách nào đem cái này người giết chết, lúc này mới thờ dài một hơi, mặt lộ vẻ ưu thương nói: "Người nói đúng, là tâm tình ta quá kích động, kém chút hồng việc."

Nói xong, hắn mới thu hồi kiếm tới.

Mạc Trầm nhẹ giọng cười nói: "Tâm tình kích động, có thể lý giải!"

Thích Young Hyun cũng là huấn chính mình phó quân hai câu, sau đó giam lấy cái này nội gián chạy ra ngoài đại doanh lều vải phương hướng đi đến.

Chung quanh một đồng người xem kịch, biết được người này là nội gián về sau, đều chửi rủa không thôi.

Mạc Trầm mới đầu đúng là nghĩ đến trước đem nội gián bắt đi ra, dạng này mới thuận tiện chính mình buông tay thi triển, nhưng bây giờ hắn bỗng nhiên lòng sinh một kế.

Đã Vu Hoành Nghị thân phận đã xác định, gì không dùng để cho Bắc Tống người thiết lập bấy?

Mạc Trầm sờ mũi một cái, chắc là không còn đi cùng thẩm vấn, cái này cảm ra đến chỉ là lính quèn tiểu tốt, chánh thức nội gián còn không có thò đầu ra.

Trở lại nghĩ chân chỗ, Tô Nhan đang núp ở trong lều vải uống chút rượu, thoải mái nhàn nhã bộ dáng .

Mà Tiết Nhuyễn Nhuyễn thì là cẩn thận từng li từng tí cầm bút lông, bắt đầu học viết chữ.

Mạc Trầm cười đi tới, cái này viết chữ tuy nhiên xiêu xiêu vẹo vẹo, cũng là nhìn ra được là chữ gì.

Tiểu cô nương cười ha ha mở miệng nói: "Tiên sinh tiên sinh, người nhìn ta viết có được hay không."

"Tốt, so ta vừa tiết học đợi đẹp mắt nhiều." Mạc Trầm khích lệ nói.

Tiết Nhuyễn Nhuyễn tiếp tục nghiêm túc luyện chữ, nàng hết sức chăm chú.

Mạc Trầm đang suy nghĩ cái bấy này làm sao thiết lập, hắn chạy ra ngoài Tô Nhan hỏi: "Tiền bối, ta muốn biết, người tu hành đến cùng có thể địch bao nhiêu binh lính."

Tô Nhan hơi suy tư, sau đó mở miệng nói: "Nếu là đơn đả độc đấu, một cái mới vào thoát phạm cảnh người tu hành có thể địch hơn mười danh chiến trượng binh lính."

"Nếu là tu vi lại cao một chút, đến Thoát Phạm Kinh đỉnh phong, có thể địch ba mươi người mà không bại."

"Mà Trúc Cơ cảnh người tu hành, có thể địch trăm người, trên thực tế tu vi càng là thâm hậu, cái số này càng lớn."

"Về phần ngự không kính bình thường đều là tướng quân, giống như là cái kia Nhạc gia ba ngàn Nhạc Gia Quân cơ hồ đều là thông kinh mạch hảo thủ, bọn họ liên thủ đối địch, có thể bắt ngự không kính sơ giai người tu hành."

Tô Nhan nhạt cười một tiếng: "Về phần tiếp tục đi lên người tu hành, liền khó nói chắc, có thể giết mấy cái, thì nhìn hắn kiếm nhanh không vui, chân khí lúc nào hao phí hoàn tất."

Mạc Trầm xem như nghe rõ, cảnh giới cao thâm người tu hành, trên chiến trường đoạt tính mạng người giống như là cắt cỏ, có thể cắt cỏ cũng sẽ phí sức, luôn có một mối thời điểm.

Hắn ý nghĩ rất đơn giản, để Vu Hoành Nghị đi theo quân đội làm một kiện phi thường trọng yếu sự việc, người này tự nhiên sẽ tiết lộ quân tình.

Chỉ cần cho địch quân ở nửa đường chặn giết cơ hội, đến lúc đó cho địch quân trình diễn vừa ra, bộ ngựa bắt ve chim sẽ núp đằng sau tại trò vui.

Nghĩ tới đây, Mạc Trầm dần dần hưng phấn lên, với hắn mà nói, chánh thức chiến cục hiện tại mới bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: 【 Song Long xuất kích 】:

Thiên dần dần âm trầm, roi xuống tí tách tí tách mưa nhỏ.

Mọi người trốn ở trong lều vải đầu, đều đang trò chuyện hôm nay phát sinh sự tình.

"Nghe nói, có một cái nội gián bị bắt!"

"Rất có thể, trận đầu cáo bại cũng là hắn để lộ bí mật?"

Các binh sĩ trò chuyện rất là hỏa nhiệt, đem người kia tổ tông mười tám đời đều mắng một lần.

"Loại người này thật sự là chết không yên lành!"

"Biên cảnh thất thủ là bởi vì quan lớn phản nghịch, nếu như trong quân lại có giặc nội gián, cuộc chiến này còn thế nào đánh!"

Tuy nhiên bắt ra tới một cái nội gián, nhưng ai cũng không có cách nào cam đoan, còn lại người đều là trung tâm.

Lúc này, quân tâm dao động, giữa người và người cảm thấy mất đi lòng tin.

Tại một cái khác trong lều vải, mấy vị quan quan chính thảo luận giống nhau sự tình.

Chính Lục Phẩm quan quan chịu đựng nộ khí nói ra: "Nghe nói thẩm vấn kết quả đã đi ra, xác định người kia đã từng tiết lộ qua quân tình."

Vưu Hoành Nghị kinh ngạc hỏi: "Đến cùng cái này nội gián là thế nào bị bắt tới?"

"Cái này nói đến cũng thần kỳ, nghe nói là cái kia cái trẻ tuổi độc chiến tham mưu tìm ra, có thể tại mấy vạn người trong quân doanh có thể tìm tới viên này loài sâu hại người, còn thật lợi hại." Có người khích lệ nói.

Vưu Hoành Nghị xoa xoa đầu, trong đầu hiện ra người trẻ tuổi kia gương mặt.

Hắn mở miệng nói: "Hắn là nắm giữ một loại nào đó manh mối đi, nếu không không có khả năng bỗng dưng đoán mò!"

"Hắn là đi!"

"Ai, ta còn nghe nói, lần này duy chỉ có Tôn Tướng quân lãnh binh trốn qua một kiếp, giống như cũng là nghe cái kia tham mưu đề ý gặp."

Loại tin tức này mặc dù không có truyền đến phổ thông binh sĩ trong đám người, có thể rất nhiều tướng lĩnh đều có chỗ nghe thấy.

Vưu Hoành Nghị một bộ bằng phẳng biểu lộ, cười nói: "Thì ra là thế, xem ra chúng ta tham mưu coi như có chút bản lĩnh a!"

Tiếng nghị luận gần như không đoạn.

Mà thẩm vấn kết quả đã đi ra, mấy cái chủ muốn tướng quân đều tập hợp một chỗ thương nghị.

Lưu Đức trung lên tiếng nói: "Theo ta thấy, tám chín phần mười là Ngụy Cao Nguyên cố ý vi chi, nếu không là sao chỉ dùng sáu ngàn người trấn thủ thành trì?"

"Ta cảm thấy có chút kỳ quái, phía Bắc Tổng trước mắt binh lực, trực tiếp ăn năm tòa thành dư xài, hắn là sao bí quá hoá liều? Nhất định phải mười tòa thành?"

Mọi người lâm vào trầm mặc, cái này mười tòa thành nếu quả thật nhường ra đi, đối phương chưa hẳn ăn được.

Một nhấc nhỏ như vậy, Từ Bách Phúc đột nhiên đứng lên, mở miệng nói: "Hắn là muốn chúng ta nội bộ loạn lên, hoàn toàn là cố ý, mười tòa thành bách tính không chỗ an trí, đại cương quốc đất sẽ xuất hiện bạo loạn, dân chúng lâm than."

Như thế, tất cả mọi người nghĩ rõ ràng, địch quân chánh thức mục đích lại là Đại Cương nội bộ mâu thuẫn, Ngụy Cao Nguyên cư nhiên như thế âm hiểm.

Theo nhị phẩm trấn tướng quân sử hạo lâm mở miệng nói: "Đã như vậy, thành này thì tuyệt đối không thể để!"

"Xác thực không thể để cho." Từ Bách Phúc cắn răng, không thể theo địch quân ý tứ đi làm, nếu không sẽ chỉ vĩnh viễn bị nắm mũi dẫn đi.

Lúc trước viện quân không có đến biên cảnh, khi đó bọn họ không có lựa chọn đường sống, nếu như không cho, không chỉ có không cứu lại được tù binh, biên cảnh còn thừa 30 ngàn binh lực cũng vô pháp chống cự địch quân binh lực.

Có thể tình huống bây giờ không giống nhau.

Đang mấy người vắt hết óc, vẫn nghĩ không ra đối sách thời điểm.

Bỗng nhiên có người đi vào trong lều vải

Lau một chút, tất cả mọi người ánh mắt đều dời qua đi.

Mạc Trầm bình tĩnh mở miệng nói: "Ta nghĩ đến biện pháp."

"Biện pháp gì?"

"Quân ta bị bắt gần 100 ngàn người, không lẽ như thế nhân số bọn họ muốn an trí, muốn nhìn thủ, chắc hẳn vô cùng khó khăn." Mạc Trầm mở miệng

nói.

Từ Bách Phúc gật đầu nói: "Địch quân điều động 40 ngàn binh lực trông coi tù binh."

"Biết vị trí?" Mạc Trầm con mắt hơi hơi xiết chặt, hỏi.

Trần tướng quân sử hạo làm mở miệng nói: "Biết!"

"Tốt, chúng ta lần trước đánh lén thành trì, sợ dĩ bại lộ, đó là bởi vì có nội gián lẫn lộn trong quân đội, mà lại mấy vạn binh lực,

Hành tung không đủ ẩn nấp." Mạc Trầm phân tích nói.

Nghe đến đó, không ít người đều nhủ mảy.

Mạc Trầm nhìn qua Từ Bách Phúc nói ra: "Chỉ sợ địch quân quân sư, đối Từ tướng quân ngại tính cách như lòng bàn tay, thậm chí rất có thể tại trước khi chiến đấu liền đã phân tích thấu triệt, biết ngại biết dùng cái gì chiến thuật."

Mọi người gật gật đầu, đúng là đạo lý này, Từ Bách Phúc từng tại biên cảnh cùng Bắc Tống địch quân giao chiến hơn mười năm, nếu có người muốn tổng kết hần chiến pháp, cũng không khó khăn.

Mạc Trầm mở miệng cười nói: "Ngài am hiểu giường Đông kích Tây, chúng ta có thể tới một cái Song Long xuất kích."

Cái này nghe được mọi người một mặt mừng bức

"Cái này cái gì gọi là Song Long xuất kích?" Từ Bách Phúc có chút lúng túng hỏi.

Mạc Trầm nhẹ giọng cười một tiếng: "Rất đơn giản, chúng ta lại một lần nữa chia binh hai đường, mà lần này, hai đường đều là thật, cũng Vô Hư thực phân chia."

Tôn Lương Trù không chỉ có lộ ra cười khỏ, cái này tính là gì mưu kế, cái này không phải liền là phổ thông hành quân a.

Bất quá, Từ Bách Phúc ngược lại là hiểu rõ có ý tứ gì.

Đơn giản như vậy cách làm, địch quân có lẽ sẽ cho là mình là giường Đông kích Tây, liền có khả năng tại chỗ một bên buông lỏng cảnh giác.

Hắn hơi hơi điểm hần gật đầu, tiếp tục hỏi: "Vậy người cảm thấy, cái này hai đường binh như thế nào phân?"

Mạc Trầm mở miệng nói: "Mọi người cần phải vô cùng rõ ràng, hiện tại đạo đưa chúng ta mười phần bị động nguyên nhân, ngay tại ở địch quân tù binh chúng ta binh lính."

"Người là chuẩn bị bên trong một đường đi cứu viện tù binh?" Lưu Đức trung hít vào một hơi, cái này 40 ngàn binh bên trong đóng giữ, đi nghĩ cách cứu viện ít người, đánh không lại! Nếu như đi nhiều người, tất nhiên chạy không khỏi địch quân thám tử, chỉ gặp phải một trận trận đánh ác liệt.

"Ta phân tích qua, đoạn đường này binh ở chỗ tĩnh mà không ở chỗ nhiễu." Mạc Trầm cười nói: "Ta đề nghị trong quân đội rút ra tất cả người tu hành tạo thành bộ đội, lại phối hợp ba ngàn Nhạc Gia Quân, khinh trang thượng trận."

Từ Bách Phúc vững vàng đến suy tính được mất, thực ý nghĩ này hắn cũng từng cân nhắc qua, chỉ bất quá mạo hiểm quá lớn.

"Như thế tạo thành, chỗ tốt cũng là tính cơ động cao, cho dù là gặp được địch nhân đại quân, đánh không lại cũng có thể đại lượng thực lực lui giữ trở về."

Vấn đề này, Mạc Trầm suy nghĩ tỉ mỉ qua, người tu hành lợi hại như vậy, vì cái gì chỉ có thể đối phó 10 mấy người lính.

Rất lớn nguyên nhân là song quyền nan địch tứ thủ, tại chiến trường dạng này địa phương, chung quanh toàn là địch nhân, tự nhiên đánh không lại mấy người.

Có thể bằng cho bọn hắn mượn thân thủ, an toàn rút lui cũng không khó khăn. Giống như là Trúc Cơ cảnh người tu hành, hắn muốn chạy trốn lời nói, trừ phi địch quân người tu hành cũng rần truy, nếu không bằng vào phổ thông binh sĩ, làm sao có thể lưu được.

Tôn Lương Trù nhãn tình sáng lên: "Cái này nói không chừng có thể làm đến thông, địch quân chỉ có 40 ngàn binh lực trông coi, đội ngũ chúng ta nhân số ít, hành động nhanh, dù là cứu không ra người, cũng có thể an toàn rút lui."

"Mọi người đừng quên, chúng ta còn có mấy vạn binh lực tại địch quân trong trận doanh, chúng ta cũng không cần chánh thức đem bọn hắn doanh cứu ra, chỉ muốn mở ra Binh Khí Khó, coi ra bọn họ trời buộc, như thế tình hình chiến đấu đem biến thành chúng ta hơn bảy vạn người tăng thêm người tu hành bộ đội, đối kháng địch quân 40 ngàn binh lực." Mạc Trầm nói bổ sung.

Cái này nói chuyện, mọi người chợt thấy một cái mới hi vọng.

Xác thực một khi bị bắt làm tù binh binh lực giải phóng, tiến hành một cái phản kháng, như vậy thực lực quân ta sẽ trái lại vượt trên địch quân.

Từ Bách Phúc cười khích lệ nói: "Điểm này là ta xem nhẹ, ta cũng từng nghĩ tới điều động người tu hành đi cứu người, nhưng cân nhắc đến mấy vạn người không có cách nào tùy tiện cứu ra, liền từ bỏ."

Mạc Trầm giải thích nói: "Về phần mặt khác một chi đội ngũ, thì là tụ tập còn thừa tất cả binh lực công hãm một tòa thành trì."

"Còn thừa tất cả binh lực, người phải dùng 100 ngàn người công hãm một tòa thành?" Từ Bách Phúc miệng hơi hơi mở ra, có vẻ hơi giật mình, hẳn thấy cái này rõ ràng là mỡ heo dùng Ngưu Đao, đại tài tiểu dụng.

Mạc Trầm hai tay ôm ngực, chậm rãi nói ra: "Chúng ta 100 ngàn binh lính, bên trong có 30 ngàn là không có đi lên chiến trường tân binh, bây giờ lại là sĩ khí thấp, nhu cầu cấp bách một phen thắng lợi đến cổ vũ sĩ khí!"

Cái này một giải thích, ở đây tướng quân đều nghe rõ, 100 ngàn người công thành, tất nhiên là thiên về một bên đại thắng chiến.

Như thế không chỉ có thể cho tân binh tích lũy kinh nghiệm, càng nặng nề là có thể vững chắc quân tâm.

Nghĩ tới đây, mọi người tâm tình bắt đầu kích động lên, một lần nữa dấy lên hi vọng.

Lưu Đức trung rất là bội phục mà nhìn xem Mạc Trầm, cái này là thể nào nghĩ ra được!

Quả thực là thiên tài a!

Từ Bách Phúc hít sâu một hơi, ánh mắt phức tạp nhìn một chút người trẻ tuổi này, như vậy tuổi trẻ có thể muốn ra loại này mưu lược, quả thật anh hùng xuất thiếu niên a!

"Tốt, mấy vị ngay lập tức đem dưới tay người tu hành tụ lên, lần này hành động nhất định phải cam đoan không thể lại tiết lộ ra ngoài." Từ Bách Phúc mười phần nghiêm túc dặn dò. .

Mạc Trầm mỉm cười, gật gật đầu.

Trên thực tế hẳn biết, nội gián vẫn tiềm phục tại trong quân, lần này người tu hành đội ngũ đi nghĩ cách cứu viện tù binh sự việc, trăm phần trăm hội tiết lộ.

Tôn Lương Trù mới đầu đối với cái này độc chiến quân sư, là xem thường, giờ phút này thái độ có một trăm tám mươi độ chuyển biến, nhìn về phía Mạc Trầm ánh mắt đều có chút kính nể.

Chân trời có một cái chim bồ câu trắng bay qua.

Cái này chim bồ câu trắng bay rất nhanh, hẳn chạy ra ngoài Hán Trung phương hướng bay đi, chậm rãi rơi xuống Bắc Tống trong quân doanh.

Một tên vệ binh lòng nóng như lửa đốt hướng lấy lầu trại chính bồng chạy đi, đem chim bồ câu trắng mang theo tờ giấy nhỏ đưa cho tướng quân Dự Khang Nhạc.

Dự Khang Nhạc chậm rãi mở ra cái này tờ giấy nhỏ, bên trong chữ nhỏ lít nha lít nhít viết một hàng.

"Một cái gọi Mạc Trầm người trẻ tuổi đem quân ta thám tử bắt tới, hẳn là Đại Cương quân đội độc chiến quân sư, lần trước Tôn Lương Trù có thể trốn qua một kiếp, cũng là hẳn lập đến công."

Cái này vô cùng đơn giản một câu, lập tức để Mạc Trầm hai chữ, tiến vào Bắc Tống Tướng quân trong tầm mắt.

Dự Khang Nhạc miệng bên trong lẩm bẩm nói: "Mạc Trầm?"

Hắn vẫy tay một cái, liền gọi tới một vị hộ vệ, phân phó nói: "Người đi hỏi một chút Lý Cố Thành, có biết hay không có một cái gọi là Mạc Trầm người."

"Đúng!" Hộ vệ gật đầu ứng thanh.

Nói chung một lát, hộ vệ ở phía sau trong doanh tìm tới Lý Cố Thành, cũng đem tướng quân phó thác báo cho.

Lý Cố Thành khóe mắt hơi hơi nhấc lên, cảm thấy đang nhớ lại cái gì.

"Không nhớ ra được, hẳn là theo Trường Lăng ra tới một cái tiểu tử đi, nghe nói là gan rất lớn, không có tu vi lại dám đi Tây Lăng viện làm lão sư, sau cùng bị người đá ra tới."

Dự Khang Nhạc thu đến hồi phục về sau, liền đem trương này mật tín tờ giấy nhỏ thiêu hủy, hẳn cảm thấy Lý Cố Thành không cần thiết nói dối.

Cái kia xem ra chính mình cũng không cần thiết tại trên thân người này hoa quá nhiều tâm tư.

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: 【 ra không sai lầm 】 :

Đêm khuya, trong quân tất cả người tu hành đều bị triệu tập cùng một chỗ.

Sầm Duyên tuy nhiên sa thải tướng quân thân phận, nhưng hấn ngự không cảnh sợ giai tu vi, lại có thể làm đại dụng.

Trời đã một mảnh đen kịt, cho nên chỉ có thể dựa vào bốn phía bó đuốc đến xem thanh mọi người gương mặt.

Có điều Mạc Trầm liếc mắt liền thấy trong đám người cái kia thân ảnh quen thuộc.

Từ Thắng làm một người tu hành, tự nhiên cũng trong đám người.

Hắn là tân binh, cho nên không có tham dự phía trước đánh lên thành trì hành động, ngược lại là tránh thoát nguy cơ.

Có thể Mạc Trầm xuất hiện, xáo trộn lịch sử quý tích hướng đi, cho nên Từ Thắng tương lai, hiện tại lại trở nên bắt đầu mơ hồ.

Từ Thắng nhìn thấy Mạc tiên sinh, nhất thời có chút hưng phấn, có thể lại không dám đơn độc tiến lên vấn an.

Mạc Trầm một vừa quan sát đám người này, một bên hướng trong đám người đi đến, hấn vỗ vỗ một vị huynh đệ bả vai, cười nói: "Thế cốt xác thực cường tráng."

Cái kia được khen thưởng người tu hành, nhất thời lộ ra vui sướng thần sắc.

Tuy nhiên Mạc Trầm chỉ là thoát phạm cảnh cấp hai tu vi, có lẽ trong này mười người có tám người so với hấn tu vi cao hơn.

Có thể giờ phút này, Mạc Trầm trong quân đội địa vị lại cao hơn nhiều bọn họ.

Mạc Trầm cái này vừa đi vừa khích lệ, liền đến đến Từ Thắng bên cạnh, hấn theo ống tay áo bên trong móc ra một tờ giấy nhỏ, sau đó vụng trộm cho trong tay đối phương lấp đầy.

"Tại lớn nhất thời khắc nguy cấp, lại mở ra xem."

Mạc Trầm thanh âm rất thấp, nếu không có tận lực chú ý, người bên ngoài căn bản nghe không được.

Từ Thắng đáy mắt xiết chặt, nhất thời nghiêm túc đem tờ giấy cho thu lại.

Mạc Trầm đi dạo một vòng, bên cạnh phó quan báo cáo: "Tổng cộng là ba trăm hai mươi vị người tu hành, bên trong 296 người là thoát phạm cảnh, hai mươi một người vì Trúc Cơ cảnh, ba người ngự không cảnh tu vi."

Mạc Trầm gật gật đầu, tính như vậy, người ở đây tăng thêm Nhạc Gia Quân, cũng chính là hơn ba ngàn ba trăm người, có thể cái này binh đủ sức để đối kháng địch quân vạn nhân.

Ba vị ngự không cảnh người tu hành, theo thứ tự là Sầm Duyên, thích Young Hyun, Lưu Đức trung.

Dur Tướng quân thì là theo quân công thành.

Đương nhiên, tuyệt đại bộ phận tướng quân dưới tay hộ vệ phó tướng, đều ở nơi này, bao quát thích Young Hyun phó tướng Vu Hoành Nghị.

Mạc Trầm vì ngăn ngừa đá thảo kinh xà, thậm chí liếc một chút đều không có nhìn thẳng vào qua người này.

Nhạc Bách Phi nguyên bản cũng muốn đi theo Nhạc Gia Quân tiến về cứu viện, lại bị Mạc Trầm tại trong danh sách loại bỏ, trên thực tế cái này một đội người cũng là hấn dẫn dụ địch quân bố cục.

Làm Nhạc gia hậu nhân, Mạc Trầm cũng không hy vọng đối phương xuất hiện cái gì sơ xuất.

An bài đã định.

Tối nay chinh đồn hoàn tất, trời sáng liền bắt đầu xuất phát.

Mạc Trầm thông qua Thiên Cơ, nhìn thấy người đi đường này tương lai, trang xác định vui sẽ có địch quân ở nửa đường ngăn cản, hấn mới yên lòng.

Không ai ngăn cản lời nói, chính mình kế hoạch thì thất bại.

Đây hết thầy, đều tại hấn chương không bên trong.

Bao quát người tu hành đội ngũ tiến về cứu viện tin tức hội tiết lộ, địch quân hội trên đường phục kích.

Cảnh ban đêm càng phát ra trong sáng, ngẩng đầu có thể nhìn thấy rất nhiều chòm sao.

Mạc Trầm đem Tiết Nhuyễn Nhuyễn đồ ngủ cảm giác về sau, liền một người đứng tại phía ngoài lều ngăn người.

"Cẩn thận!"

Bỗng nhiên một đạo bạch quang theo sau lưng của hấn bay tới, Mạc Trầm sót ruột địa hướng bên cạnh né tránh, chỉ gặp một khóa hòn đá nhỏ đánh trúng bên ngoài lương thảo chông chốt.

Mạc Trầm dọa đến chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, nhìn lại, Tô Nhan chính miệng hơi cười mà nhìn xem hấn.

"Người..."

"Ta đây là tại tập luyện người năng lực ứng biến, phải biết người tu hành vô luận từ lúc nào, đều phải bảo trì cảnh giác." Tô Nhan một bộ rất lợi hại có lý do nói.

Mạc Trầm Bạch Tô mặt liếc một chút, cái này tiền bối tính cách thoải mái, có thời gian sẽ còn trêu đùa chính mình một phen, hấn đã thành thói quen.

Hôm nay, hấn nhìn thấy Từ Thắng một khắc này, rất nhiều nhớ lại hiển hiện trong đầu.

Lúc trước vì để Từ Thắng giới thiệu độc ản, Từ Xương Thịnh xin chính mình, thậm chí không tiếc muốn muốn đánh gãy nhi tử chân.

Hấn lại nghĩ tới Sầm Duyên thoát khỏi giáp theo trong lều vải đi tới một màn kia,

Đối phương chán nản bóng lưng.

Cuộc chiến tranh này, hấn biết nhất định phải thắng được xinh đẹp.

Dạng này, chính mình một lần nữa trở lại Trường Lăng, Tây Lăng viện đám kia trưởng lão hái không dám lớn tiếng nói chuyện với chính mình.

Chung quanh hàng xóm, cũng sẽ không thấy có người quý gồi chính mình cửa, mà chế giễu cái kia quý xuống người.

Như thế, nháy mắt.

Thiên thì sáng.

Hôm qua xuống một trận mưa, lòng đất bùn đất so sánh xộp, loại tình huống này rất khó tại thành trì bên ngoài bố trí bày rập, đào hố khẳng định đều nước đọng.

Nếu như chôn thuốc nổ, sớm đã bị xói, cũng không có khả năng đi đến lấy.

Lần này hành động toàn thể xuất kích, toàn bộ quân doanh đều thu thập, còn thừa 100 ngàn binh lực chạy ra ngoài Tây Xương thành trì tiến quân.

Mà người tu hành cùng ba ngàn Nhạc Gia Quân, đầu tiên là đi theo đại quân đi qua một đoạn bên trong, sau đó tại trong đêm khuya vụng trộm phân lộ xuất phát.

Một khi địch quân thu hoạch tình báo, lại phối hợp thêm Mạc Trầm cho thám tử gài bẫy, địch quân rất khó tại 100 ngàn binh lực công thành bên này động tay chân.

Như thế, duy nhất lựa chọn cũng là bao vây ba ngàn Nhạc Gia Quân, một khi bắt sống những người tu hành này, tự nhiên cũng liền bắt sống Đại Cương quân đội nhiều hơn phân nửa lãnh binh tướng lĩnh.

Đối với Đại Cương mà nói, thế nhưng là một cái tổn thất to lớn.

Lúc này, tại Bắc Tổng trong quân doanh, thám tử chuẩn xác địa báo cáo địch quân tin tức.

"Bọn họ thật chạy ra ngoài Tây Xương đi?" Hoài Hóa tướng quân Xương Hoành bỏ hơi kinh ngạc địa mở miệng nói.

"Lại là giương Đông kích Tây?" Hàn Hạo đang buồn cười nói: "Cái này Từ Bách Phúc thật sự là chỉ hiểu một bộ sáo lỗ võ thuật a!"

Dụ Khang Nhạc cười lắc đầu: "Cái này không phải giương Đông kích Tây, cái này tay nắm tay mười!"

"Ồ? Vậy bọn hắn thật đúng là lòng tham a!" Xương Hoành bỏ cười nói: "Ta cái này điểm binh 40 ngàn, trên đường cắt chỉ giết bọn hắn tiểu phân đội."

"Có thể cái này 100 ngàn người công Tây Xương, bọn họ là tình thế bắt buộc a!" Có người dám thờ dài.

Hàn Hạo đang cười trào phúng nói: "Không có khả năng, trong tay chúng ta có tù binh, bọn họ thật không sợ cái này bảy vạn người đầu lâu rơi xuống đất?"

"Có lẽ, bọn họ còn trông cậy vào cái kia ba ngàn người có thể bắt được tù binh đâu!" Dụ Khang Nhạc nói đùa.

Mấy người thương nghị một phen, liền ra kết luận, địch quân nhân số to lớn, muốn đến Tây Xương còn có một số thời gian.

Sách lược ứng đối rất nhanh đưa đến Bắc Tổng quân sư, Ngụy Cao Nguyên trong tay.

Hắn lúc này đang ban công ra uống trà.

"Báo, địch quân một đường tiến về Tây Xương, mà quân ta thám tử truyền đến tin tức, Đại Cương ba trăm vị người tu hành bao quát rất nhiều tướng lĩnh, đem hộ tống ba ngàn Nhạc Gia Quân tiến về cứu viện tù binh."

Ngụy Cao Nguyên giờ phút này uống một ngụm trà, hắn chính đang đánh cờ, nhưng đối diện vị trí lại là trống rỗng.

Hắn phối hợp mò lên Hắc Từ, lộ ra do dự.

"Sự tình ra tất có nguyên nhân, người nào cho hắn lá gan, ba ngàn người liền muốn tới cứu người?" Hắn bình tĩnh âm thanh hỏi. .

Tuy nhiên Ngụy Cao Nguyên dung nhan hết sức trẻ tuổi, có thể thanh âm lại giống như là lão nhân như vậy tang thương.

To lớn so sánh để lần đầu tiên tới báo tin binh lính cương một chút, sắc mặt hơi trắng bệch, giống như là gặp quỷ như vậy.

"Chuyện này, bọn họ có hai mươi mấy người Trúc Cơ cảnh tu vi, còn có ngự không cảnh tướng lĩnh, Xương Hoành bỏ tướng quân đã điểm binh 40 ngàn, chuẩn bị bắt sống đám người này."

Ngụy Cao Nguyên nghĩ một lát, lại sờ tới sờ lui một khóa cờ trắng, thỉnh linh! Hắn vậy mà tại chính mình theo chính mình đánh cờ.

Không thích hợp.

Ngụy Cao Nguyên cảm thấy Đại Cương cách làm không thích hợp.

Từ Bách Phúc người này hành quân tương đối cẩn thận, làm sao lại làm loại này quyết định?

Chẳng lẽ lại đã cùng đường mặt lộ, chó cùng rứt giậu, mới ra hạ sách này?

Hắn trái lo phải nghĩ, phát hiện chỉ cần đem bọn này tướng lĩnh bắt sống trở về, Đại Cương cơ hồ liền có thể tuyên cáo đầu hàng.

Mạo hiểm như vậy hành vi, căn bản không giống như là Từ Bách Phúc tác phong.

Hắn bỗng nhiên lại nhớ tới hai ngày trước, Đại Cương bắt được một tên nội gián tin tức, chẳng lẽ lại Từ Bách Phúc người này hội ngây thơ coi là, bắt được một cái nội gián, trong quân doanh liền không có Tổng triều thám tử? Liền không có người biết, cái này ba ngàn binh lực vụng trộm lặn ra đến?

Ngụy Cao Nguyên càng nghĩ, cảm thấy chỉ có lời giải thích này có thể nói tới thông.

Hắn ngoắc nói: "Biết, trở về đi!"

"Đúng!" Báo tin binh lính tranh thủ thời gian rút khỏi.

Chợt, Ngụy Cao Nguyên hồi phục thì truyền đến trong lều vài tướng quân trong lỗ tai, mọi người biết được quân sư không có ý kiến, liền dựa theo nguyên kế hoạch tiến hành.

Trước mắt thấy thế nào, kế hoạch này đều ra không sai lầm.

Thật là ra không sai lầm a?

Ngụy Cao Nguyên đuôi lông mày thật sâu cau chặt, một cỗ bất an chậm rãi sinh sôi, hắn mơ hồ cảm thấy sự việc xuất hiện một số chính mình không biết

biến cố.

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 53: 【 chia ra 2 đường 】 :

Chân trời.

Có một đạo ánh hồng, mưa lớn qua đi không khí đặc biệt mới mẻ.

Tại rừng cây rậm rạp bên trong, có một nhóm người hành quân tốc độ thật nhanh, chính là người tu hành tạo thành đội ngũ.

Vì phòng ngừa gặp mai phục, Lưu Đức trung cố ý an bài mấy cái tay chân lạnh lẽ, tu vi đến Trúc Cơ cảnh tướng lãnh tại phía trước dò đường.

Xác định an toàn sau khi, lại suất lĩnh lấy ba ngàn Nhạc Gia Quân đi lên phía trước.

Mặc dù mọi người đều cảm thấy chuyến này nhân số ít, hành động cũng ảm nấp, không cần lo lắng quá mức, có thể Lưu Đức trung từ đầu tới cuối duy trì lấy phi thường cao cảnh giới tâm.

Trộn vụn qua gần chín canh giờ, Vu Hoành Nghị mới tìm được cơ hội vụng trộm báo tin, dùng đặc thù ký hiệu đến tiêu ký đội ngũ hành tung, để Bắc Tổng quân đội có thể căn cứ tiêu ký tìm tới người.

Nói chung một lát, Vu Hoành Nghị trở lại trong đội ngũ, báo cáo: "Phía trước hết thấy bình thường."

Trên thực tế, hấn căn bản không có đi dò xét, bởi vì phía trước không có khả năng có mai phục.

Lưu Đức trung gật gật đầu, lúc này mới phát tay để đội ngũ tiến lên.

Chính bởi vì hấn quá phận cẩn thận, dẫn đến nguyên bản chỉ cần hai ngày hành trình, cứ thế mà biến thành ba ngày.

...

Tại 100 ngàn người đại quân nghỉ chân thời điểm, Mạc Trầm một người tìm được Chủ Trưởng bồng chổ.

Từ Bách Phúc lúc này chính tại trên địa đồ khoa tay, hấn ngẩng đầu nhìn liếc một chút người tới, thì mở miệng nói: "Nếu như không có đoán sai, trước mắt ta phó tướng cần phải tại vị trí này."

Hấn chỉ chỉ địa đồ, đó là một đầu dây bắt đầu xuyên tuyến đường hành quân.

Mạc Trầm dùng khoeo mắt liếc qua quan sát đến chung quanh tình huống, lều vải phụ cận không có người sống, có điều còn có hai tên hộ vệ tại bên ngoài.

Tại vào cửa thời điểm, hấn đã quan sát qua, hai người này đều không phải là nội gián.

Nhưng vì cẩn thận lý do, Mạc Trầm đã sớm đem chính mình kế hoạch viết xuống tới.

Hấn lúc này từ trong ngực móc ra một tờ giấy, đưa tới Từ Bách Phúc trong tay.

Từ Bách Phúc mở ra xem xét, nhất thời ngây người mất, đột nhiên ngẩng đầu nhìn Mạc Trầm, đáy mắt là kinh hãi cùng chán kinh.

Mạc Trầm khoeo mắt mang cười, dùng ngón tay trở hơi hơi đặt ở bờ môi trước, ra hiệu dừng rêu rao.

"Địch quân sẽ tại trên đường phục kích người tu hành đội ngũ, đây là ta cố ý thả ra mồi nhử, hiện tại quân ta phân ra 50 ngàn binh lực, lấy tấn công khác một tòa thành trì làm lý do, phân lộ mà đi, trợ giúp ba ngàn Nhạc Gia Quân."

Từ Bách Phúc nhìn lấy hàng chữ này, tâm lý nhắc lên sóng to gió lớn, hấn vụn vụn không nghĩ đến, cái này cái gọi là Song Long xuất kích chẳng qua là một cái nguy trang.

Người trẻ tuổi này chánh thức mục đích, là muốn cho Bắc Tổng quân sư thiết lập bấy.

Nếu quả thật thành công, cái kia Đại Cương không chỉ có đoạt lại một tòa thành trì, còn rất có thể ăn hết địch quân một chi quân đội, cái kia chính là một trận chánh thức ý nghĩa đại thắng chiến.

Từ Bách Phúc hít vào một hơi, thần sắc ngưng trọng hỏi: "Người xác định địch nhân sẽ ra quân?"

Mạc Trầm dĩ thường tự tin mở miệng nói: "Tất nhiên!"

Từ Bách Phúc lập tức đi đến bên cạnh đốt lên nến, sau đó đem tờ giấy này thiêu hủy, quay đầu lại hỏi nói: "Bên kia người cũng an bài tốt?"

Hắn nhất định phải liên tục xác nhận, nếu thật là như thế, hắn ra quân trễ, hậu quả đem thiết tướng không chịu nổi.

Trên thực tế, Mạc Trầm cũng không có an bài, Vu Hoành Nghị là phản đồ sự việc, không thể để lộ ra đi.

Nếu không cho dù là trong lúc lơ đãng ánh mắt bại lộ, cũng có thể sẽ dẫn đến hắn kế hoạch ngâm nước nóng.

Mạc Trầm bình tĩnh khi nói ra: "Không có thời gian, hành động đi!"

Từ Bách Phúc quả thực là kìm nén một hơi, trọng yếu như vậy sự việc, gia hỏa này thế mà không có theo chính mình thương lượng!

Hắn trừng liếc một chút Mạc Trầm, sau đó vội vàng vàng đi ra lều vải.

"Tôn Lương Trù, người suất lĩnh 50 ngàn tinh binh, lập tức xuất chinh, tiến về tòa thứ hai thành trì Hoàng Sơn, chúng ta một hơi đoạt lấy hai cái thành trì."

Cơ hồ tất cả mọi người binh lính đều biết, nguyên lai Từ tướng quân muốn lập tức tấn công hai cái thành trì, 50 ngàn binh lực đều công một tòa thành trì, địch quân chỉ có mấy ngàn người, hiển nhiên là được đến thông.

Tôn Lương Trù tròn mắt trừng một cái, lộ ra ngạc nhiên biểu lộ, hỏi: "Nếu không đem 30 ngàn tân binh tách ra?"

Từ Bách Phúc bên miệng phun ra một câu,

Thanh âm hắn phi thường nhỏ, dùng chân khí trực tiếp truyền đến đối phương bên tai, chỉ có đến ngự không cảnh tu vi, mới có thể làm đến.

"Người giả ý công thành, trên thực tế thì là dùng tốc độ nhanh nhất tiến đến trợ giúp Nhạc Gia Quân, sẽ có địch quân trên đường ngăn cản bọn họ."

Nghe xong câu nói này, Tôn Lương Trù miệng trực tiếp mở lớn, giống như là nghe được cái gì thật không thể tin tin tức như vậy, biểu lộ mười phần kinh ngạc.

Từ Bách Phúc ra vẻ trấn định cười nói: "Chúc người kỳ khai đắc thắng!"

Thực, hắn tự mình trong lòng cũng đang lo lắng.

Chợt, Tôn Lương Trù nghiêm túc địa hô: "Mạt tướng lĩnh mệnh, dù là không thêm đêm xia cũng muốn hoàn thành nhiệm vụ!"

Nói xong, hắn liền nhanh chóng quyết đoán hướng lấy quân đội nghỉ ngơi chỗ đi đến, sẽ có chiến trường kinh nghiệm lão tướng lựa đi ra.

Về phần Từ Bách Phúc, thì là trở lại trong lều vải.

Lúc này, Mạc Trầm chính hai tay chống tại trên địa đồ quan sát ba tòa thành trì, cùng Hán Trung địa lý vị trí, hắn đặc biệt để ý là cái kia tiêu ký lấy Quý Môn Quan địa phương.

Từ Bách Phúc vừa đi vào lều vải, cước bộ thì dừng lại, sau đó quay đầu hướng điều này hai cái cửa vệ nói ra: "Các người đi trước uống miếng nước."

Đem hai tên hộ vệ điều đi về sau, hắn mới xụ mặt đối Mạc Trầm phê bình nói: "Mạo hiểm như vậy kế hoạch, là sao không cùng ta sớm thương nghị?"

Mạc Trầm cười hỏi ngược một câu: "Ta nếu là không thể gạt được người, lại như thế nào giấu giếm được địch quân quân sư?"

Từ Bách Phúc nhất thời á khẩu không trả lời được, lý do này hắn không thể không chịu phục.

Cũng không phải không có đạo lý.

Địch quân quân sư lợi hại hơn nữa, đoán chừng cũng không có cách nào thấy rõ ràng cái này cục trong cục, đầu tiên là giả ý công thành, trên thực tế là cứu viện tù binh.

Hiện tại lại là chia binh hai đường giả ý công thành, kì thực là tăng binh cứu viện bộ đội.

Như thế luân phiên tính kế, hấn một lần nữa hồi tưởng lại, có loại suy nghĩ tỉ mỉ cực sợ cảm giác.

Không sai mà hết thảy này, rõ ràng đều là người trẻ tuổi trước mắt này bố cục.

Mạc Trầm cười giải thích nói: "Là sao ngày đó, quân ta lựa chọn giả ý ra quân, lại đi đánh lên thành trì."

Từ Bách Phúc khẽ cắn môi, mở miệng nói: "Bởi vì địch quân chỉ có sáu ngàn người đóng giữ thành trì, ta lúc ấy cảm thấy có thể cầm xuống."

"Đạo lý cũng là đơn giản như vậy, bây giờ chúng ta Nhạc Gia Quân phối hợp người tu hành tướng lĩnh, cũng bắt quá hơn ba ngàn người, địch quân tự nhiên cũng cảm thấy dễ như trở bàn tay liền có thể cầm xuống." Mạc Trầm nhạt cười một tiếng nói ra: "Bọn họ trên thực tế là dùng dụ địch chi kế, ta chỉ là lấy đạo của người trả lại cho người a!"

Cái này lời nói mặc dù nói nhẹ nhõm, có thể cũng không phải là người nào cũng có thể làm đến.

Giờ phút này, Từ Bách Phúc đã hoàn toàn đem Mạc Trầm địa vị mang lên một cái có thể điều khiển 100 ngàn binh lực quân sư vị trí bên trên.

Dù là trước lúc này, Mạc Trầm khừu giác vô cùng nhạy bén, nghĩ được địch nhân tại thành trì có mai phục. Hấn cũng chẳng qua là cảm thấy người trẻ tuổi này nghĩ đến so sánh chu đáo, làm việc khá là cẩn thận a.

Nhưng bây giờ không giống nhau, người trẻ tuổi này tuyệt đối có tư cách ngồi vững vàng quân sư vị trí.

Tôn Lương Trù suất lĩnh lấy 50 ngàn tinh binh chạy ra ngoài một phương hướng khác hành quân.

Mà Từ Bách Phúc thì là dẫn còn lại binh lực, tiếp tục chạy ra ngoài mục tiêu thành trì Tây Xương tiến lên, Tây Xương vị trí là lớn nhất tới gần Hán Trung thành trì, chỉ cần đem Tây Xương tấn công xong đến, như vậy còn lại hai tòa bị Bắc Tống chiếm lĩnh thành trì liền sẽ lâm vào tứ cố vô thân lúng túng bước.

Từ Bách Phúc nếu biết địch quân chánh thức mục đích, là muốn cho Đại Cương nội bộ bách tính lâm vào hỗn loạn, cho nên cho dù là hi sinh cái kia 70 ngàn tù binh, cũng tuyệt đối không thể để cho ra một tòa thành.

Có lẽ làm như vậy, chính mình muốn lọt vào vô số người khiển trách, nhưng quyết không thể để Bắc Tống âm mưu đạt được.

Từ Bách Phúc thái độ rất là kiên định, giống như là Trường Lăng Vị Hà một bên viên kia lão cây dong, một đám căn liền sống trên trăm năm.

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: 【 địch tập 】:

Một ngày sau.

Chi chi C-K-Í-T...T chim trùng gọi tiếng.

Tiến về cứu viện tù binh tiên phong trong bộ đội, Từ Thắng cước bộ bỗng nhiên dừng lại, hấn xếp bằng ở trong bụi cỏ.

Bởi vì trầm mê sông bạc dẫn đến tu vi ngã một cái giai cấp, bây giờ cuối cùng là một lần nữa kiểm về.

Giờ phút này, hấn tu vi lại trở lại thoát phạm cảnh cấp năm, lấy Từ Thắng trước mắt tuổi tác đến xem, tuy nhiên tu vi không tính là kinh điển, nhưng cũng không thể coi là bình thường.

Tại loại này nguy cơ sinh tử khẩn yếu quan đầu, người tu hành đột phá là phổ biến sự việc.

Rất nhanh bước chân hấn lại đuổi kịp đại bộ đội.

Lúc trước, Mạc tiên sinh tuyên bố, chính mình chỉ có tông quân mới có thể tìm được đường ra, hấn trả mơ mơ màng màng, không biết rõ.

Hiện tại hấn ngược lại là nghĩ hiểu rõ, nguyên lai tiên sinh lại là đốc chiến tham mưu.

"Mọi người ngừng lại, thay người đến phía trước dò đường." Lưu Đức trung mở miệng nói.

Nguyên bản an bài đi phía trước dò đường tướng lĩnh đang chuẩn bị đứng lên, Vu Hoành Nghị sớm một bộ đoạt mở miệng trước nói: "Ta tới đi!"

Cái này dò đường sống, tuy nhiên không tính vất vả, nguy cơ hiểm vẫn là có, có người nguyện ý đỉnh thay mình, đương nhiên không ai hội phản đối.

Dù sao đã tới gần Bắc Tống giam tù binh địa phương, chung quanh không tính là an toàn.

Nếu như dựa theo trong kế hoạch tiến trình, cần phải trời sáng buổi sáng liền đạt tới địch quân doanh địa.

Có thể Lưu Đức trung thường xuyên đề bọn hán tu hành, mỗi lần đi ra một đoạn đường, đều muốn phái ra người tu hành dò đường, lúc này mới đem đến mục đích thời gian trì hoãn hơn nửa ngày.

Hắn ý nghĩ thực rất đơn giản, cái kia chính là các loại Đại Cương mười vạn đại quân đến Tây Xương chung quanh, có thể hấp dẫn đến địch quân chú ý, hắn mới bắt đầu động thủ.

Cho nên cố ý kéo chậm thời gian.

Nói chung một lát, Vu Hoành Nghị thân ảnh lại xuất hiện trong tầm mắt mọi người, hắn mở miệng nói: "Phía trước cũng không mai phục, chung quanh an toàn, có thể đặt chân."

Lưu Đức trung hít sâu một hơi, liền đưa tới hơn hai mươi tên Trúc Cơ cảnh người tu hành.

"Mọi người nhớ kỹ chính mình nhiệm vụ, các người nhớ lấy chó cùng địch quân dây dưa, phải nhanh một chút giải phóng quân ta tù binh."

"Đứng!" Mọi người cùng kêu lên đáp lời, thanh âm mười phần to.

Về phần ba ngàn Nhạc Gia Quân, thì là có trung úy Biện Hưng đến suất lĩnh, dù sao cũng là người nhà họ Nhạc quân đội, quân quyền không có khả năng giao ra.

Vu Hoành Nghị khỏe môi nhếch lên một vòng như có như không nụ cười, hắn đứng tại nơi hẻo lánh vị trí, căn bản không ai nhìn thấy hắn biểu lộ.

Vì cam đoan có thể vây khốn bọn này tu vi cao thâm tướng lĩnh, Tống triều 40 ngàn binh lực cũng không có trước tiên giết ra đến, mà chính là hái lấy một loại bao vây xung quanh phương thức.

Tống triều mấy vạn binh lực đã đường vòng tán thành một vòng tròn lớn, đem bọn hắn trùng điệp vây quanh.

Như thế, cho dù là Trúc Cơ cảnh người tu hành, cũng là mọc cánh khó bay.

Về phần ba cái kia ngự không cảnh tướng quân, tự nhiên có người tới đối phó.

Thiên dần dần tối xuống.

Tiến vào đêm khuya.

Vu Hoành Nghị hắn đề đi vệ sinh danh nghĩa, tại trong doanh địa đi một vòng, thừa dịp gác đêm binh lính đang ngủ gà ngủ gật, hắn đi vào hướng đầu gió, từ trong ngực móc ra một bao bột phấn ngược lại ở chung quanh trên nhánh cây.

Chỉ cần gió nhẹ nhàng thổi qua, những thứ này bột phấn liền sẽ theo gió phiêu lãng.

Ban đêm phân biệt an bài gần trăm người ở chung quanh trông coi, thời khắc cảnh giới phòng ngừa địch quân dạt tập.

Từ Thăng được an bài gác đêm, nhưng hắn mi đầu chợt nhấc lại đến, bên cạnh anh em đi nói uống miếng nước, kết quả đi gần như nửa canh giờ cũng chưa trở lại.

Có phải hay không xảy ra chuyện gì?

Hắn chính đang do dự muốn hay không đem chuyện này báo lên, cuối cùng vẫn là quyết định đi tìm kiếm cái kia anh em.

Từ Thăng chạy ra ngoài chông chất lương khô vị trí đi qua, lúc này mới phát hiện dưới lòng bàn chân thế mà thêm một người.

Hắn cúi đầu xem xét, cái này không phải liền là đứng tại bên cạnh mình gác đêm anh em, thế mà nằm trên mặt đất vù vù địa ngủ.

Nghĩ tới đây, hắn không khỏi lộ ra cười khổ.

Hắn dùng lực đập đập gia hỏa kia, kết quả vẫn không thể nào đáp tỉnh, hắn bắt đắc dĩ lắc đầu, thì trở lại chính mình gác đêm vị trí bên trên.

Cảnh ban đêm càng ngày càng sâu, thì liền hắn cũng không chịu được có chút mệt rồi.

Hai mắt nhắm lại vừa mở, Thiên thì dần dần sáng.

Sắc trời chợt sáng, trên lá cây còn giữ giọt sương.

Bỗng nhiên nơi xa bụi cỏ phát ra "Xào xạc" tiếng vang, Từ Thăng cảnh giác trông đi qua, hần chuẩn bị hô đứng dậy bên cạnh huynh đệ đi qua nhìn.

Kết quả nhìn lại, thế mà mấy người đều ngủ lấy.

"Lên lên!"

Hần dùng sức địa đất lấy những người kia, bên trong hai cái giống như là ngủ như chết một dạng, căn bản tỉnh không đến, ngược lại là còn có hai người rất nhanh mở mắt.

Bỗng nhiên một tiếng còi vang!

Tất tất!!

"Địch tập!"

Nơi xa có người kéo phá cuồng hống địa hô: "Phát hiện địch quân!"

Hồ hết thanh âm rất lớn, cơ hồ tất cả mọi người từ trong mộng tỉnh lại.

Lưu Đức trung cảm thấy rất kỳ quái, chẳng biết tại sao, tối hôm qua thế mà đặc biệt một rã rồi, hần bắt tri bắt giác thì híp mắt một hồi, mở mắt liền nghe đến địch tập.

Giờ phút này, hần sốt ruột địa theo trong lều vải đi tới, lúc này mới phát hiện ngoài trăm thước lít nha lít nhít Bắc Tổng địch quân hướng lấy bọn hần tới gần.

Hần cảm giác đầu tiên là hồng бет, khẳng định là tối hôm qua bại lộ hành tung, bị vây quanh.

"Tìm kiếm đột phá phương hướng!"

"Báo, phía Đông phát hiện địch quân thân ảnh!"

"Báo, phía Tây phát hiện địch quân thân ảnh!"

"Báo, phía Bắc phát hiện địch quân thân ảnh!"

"Báo! Phía Nam "

Ào ào ào lập tức, tất cả mọi người mắt tròn, thứ này lại có thể là bị địch quân vây quanh?

Sầm Duyên cảm thấy rất là quý dị, chính mình thế mà cũng ngủ, hần lấy tay nhẹ nhàng sờ mũi một cái trước, mới phát hiện sờ đến một chút bột phấn.

"Đáng chết, là Bắc Tổng thôi miên tán, một khi hút vào, người rất dễ dàng bị thôi miên chìm vào giấc ngủ!" Hần lớn tiếng mắng.

40 ngàn binh lực sớm liền suốt đêm vây quanh hần nhóm, bây giờ bắt đầu thu nạp vây quanh phạm vi, đem bọn hần trùng điệp vây khốn.

Sầm Duyên biết chắc đội ngũ giẫm vào địch quân bẫy rập, hần giận tiếng nói: "Mọi người đi theo ta, chúng ta phá vỡ một cái lỗ hồng giết ra ngoài."

Nghe được câu này, mọi người mới tỉnh ngộ lên, bọn họ cũng không phải phổ thông đội ngũ, thế nhưng là tụ tập rất nhiều tu vi cao thâm người tu hành, mỗi một sĩ binh đều là thông kinh mạch người, bọn họ hai tay có thể nâng trăm cân tảng đá lớn, lấy một địch ba không thành vấn đề.

Lúc này, Xương Hoành bỏ cưỡi một con ngựa trắng, hần giống như người thắng lợi thông dong như vậy xuất hiện tại Đại Cương tướng lĩnh trong tầm mắt.

Xương Hoành bỏ mở miệng nói: "Quân ta bốn vạn người đã đem các ngươi trùng điệp vây quanh, khuyên các ngươi từ bỏ chống lại, người đầu hàng không giết!"

Nhất thời tất cả mọi người mặt đều lau một chút hắc!

Bốn vạn người?

Lại có 40 ngàn địch quân trong đêm đem bọn hần vây quanh?

"Không có khả năng, đêm qua rõ ràng đã thăm dò qua đường!" Thích Young Hyun rất là khiếp sợ mở miệng nói, hần hai bên tứ phương, muốn từ trong

đám người tìm tới chính mình phụ tá, hôm qua chính là Vu Hoành Nghị dò đường.

Không có khả năng bốn quân đội vạn người đều phát hiện không à?

Sầm Duyên đầy mắt lộ ra cổ hàn khí, hần lạnh lấy tiếng nói: "Duy nhất giải thích, là trong chúng ta ra một tên phản đồ."

Thích Young Hyun mười phần không tin, hần nhất thời chân đạp hư không, muốn muốn tìm Vu Hoành Nghị thân ảnh.

Nhưng hần vừa mới nhảy dựng lên, thì nghênh đón vô số Phi Tiễn, những thứ này Phi Tiễn mũi tên đều xoa độc được, cơ hồ vừa chạm vào tức tử!

Thích Young Hyun tuy nhiên có thể sử dụng chân khí chống cự địch quân mưa tên, có thể dưới đáy binh lính, nhưng có ít người trúng tên, phát ra tiếng kêu thảm âm thanh!

"A!"

Huu huu huu!

Một nhóm người lớn ngã trên mặt đất, thực lực chênh lệch cách xa, khiến người ta kim lòng không được bắt đầu run rẩy.

Hơn ba ngàn người đối đầu 40 ngàn binh lực, vẫn là trùng điệp vây quanh, căn bản không có bất kỳ phần thắng nào!

Nhìn lấy tiển như mưa xuống, vô số người rên thống khổ, thích Young Hyun đột nhiên tuôn ra một cổ to lớn chân khí, hần trong hư không ngưng tụ một cây đao, hung hăng chạy ra ngoài địch quân vùng đi.

Cây đao này rất lớn rất dài, trực tiếp đập chết hơn mười người!

Trận này thực lực cách xa chiến đấu, giờ phút này mở màn.

"Giết!"

"Giết!"

Hai quân giao phong, hung hăng va chạm vào nhau

Nói chung hai cái hô hấp, Từ Thắng y phục thì bị máu tươi nhiễm đỏ, đây chẳng qua là hần chặt dưới thứ ba địch nhân đầu lâu.

Có thể địch quân có bốn vạn người, quân ta chỉ có hơn ba ngàn người, trừ phi mỗi người đều có thể lấy một địch 10.

Một vòng máu tươi tràn ra, lại là một tên Đại Cương binh lính ngã xuống.

Từ Thắng không cẩn thận bị người từ phía sau đánh lên chặt một đao, nhất thời cả người trời đất mù mịt, kém chút quỵ ngã xuống.

Hần trở tay một đao giết chết cái kia đánh lên mình gia hỏa, nhưng mình đã bị thương nặng.

Nhưng hần cũng vền vẹn giết người thứ sáu!

Chưa đủ!

Cái này xa xa còn chưa đủ!

Rất nhiều người đều giết đỏ mắt.

Một cái hai cái ba cái.

Sầm Duyên tay cầm loan đao, giống như là cắt cỏ như vậy một bước giết một người, có thể hết lần này tới lần khác giết chết một cái lại tới một cái, cơ hồ vô cùng vô tận.

Mà bên người Đại Cương binh lính thì là từng cái chậm rãi ngã xuống.

Bởi vì Vu Hoành Nghị đã bị tiết lộ bên này người tu hành nhân số, cho nên địch quân đến có chuẩn bị ! !

Bỗng nhiên một bóng người ngăn tại Sầm Duyên trước người, . cái kia che ở trước người hần người kia, từng tại mười năm trước cùng hần cùng nhau uống qua ăn mừng tửu!

Người này, chính là đi theo Lý Cố Thành cùng nhau phản quốc Ngụy Mậu Tài.

Giờ phút này, chung quanh chỉ là tiếng la khóc giống như là biển mất không thấy gì nữa như vậy, Sầm Duyên thế giới yên tĩnh đáng sợ.

Sầm Duyên trong mắt chỉ có một người, hấn đẩy mắt sát ý càng phát ra nòng hậu dày đặc, trên tay loan đao càng nắm càng chặt!

Hắn hơi hơi mở ra, hô một chữ: "Giết!"

Ngụy Mậu Tài cũng là ngự không cảnh tu vi, tự nhiên không e ngại đối phương.

Cơ hồ tất cả Đại Cương người tu hành, đều đứng phải đối thủ, điều này hiển nhiên cũng là một trận chuẩn bị đầy đủ chặn giết.

Không cần phải nói rõ Bạch, mọi người trong đầu đều rõ ràng, tất nhiên là xuất hiện nội ứng, bại lộ quân tình.

Bởi vì Đại Cương tướng lĩnh cơ hồ bị dây dưa kéo lại, còn lại binh lính càng là liên tục bại lui.

Ba ngàn người rất nhanh liền chết một nửa, còn lại người bình thường rúc vào một chỗ.

Từ Thăng giờ phút này từng ngum từng ngum thở phì phò, hấn cảm thấy mình phải chết ở chỗ này.

Máu tươi đem áo quần hấn nhuộm đỏ, hấn che ngực thời điểm, bỗng nhiên sờ đến kỳ quái đồ, vật.

Hắn hai mắt trừng lớn, trong đầu chấn động, là tờ giấy!

Tại trước khi lên đường, Mạc tiên sinh từng phó thác cho hấn một tờ giấy, vì phòng ngừa mất đi, hấn thậm chí trực tiếp dùng kim khâu đem tờ giấy khe hở tại ở ngực y phục chỗ.

Giờ phút này, Từ Thăng đại lực "Xé" phá áo mặc, lộ ra tràn ngập lực lượng tràn trệ thân thể.

Hấn cắn răng thần sắc khảm trương mở ra tờ giấy này, bởi vì lúc ấy Mạc tiên sinh đại bàn giao, nhất định phải tại khản yếu nhất thời khắc tại đánh mở, cho nên chắc là không còn sớm nhìn lên.

Lúc này mở ra tờ giấy, bên trong thành linh viết một câu.

"Chống đỡ, viện quân lập tức đến!"

Hấn hốc mắt, trong nháy mắt âm ứt

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 55: 【nguyện làm đao hạ hồn, không làm địch quân bắt được】:

Ba ngàn Nhạc Gia Quân, bây giờ còn sót lại hơn một ngàn người.

Bọn họ muốn đối mặt là đếm không hết địch quân binh lính, địch nhân vô cùng vô tận, căn bản giết không bao giờ hết.

Nếu không có tu vi thấp nhất cũng là thông kinh mạch binh lính, bọn họ đã sớm kiệt lực mà chết.

Một tên Trúc Cơ cảnh tướng lĩnh bị kích thương thổ huyết, hấn quỳ một chân trên đất, một tay chống đất, hai mắt đỏ bừng, bên miệng còn dư giữ lấy vết máu.

Giờ khắc này, phảng phất toàn bộ thế giới đều thành đen trắng một mảnh.

Bọn họ có thể làm liền là tại ngã xuống trước, nhiều giết hai cái địch nhân đậm lưng.

Ở phía xa giam giữ lấy tù binh trong quân doanh, Lý Cố Thành đang uống lấy liệt tửu, tửu kinh rất lớn, uống hấn đỏ bừng cả khuôn mặt.

Dù là như thế, hấn cũng không có sử dụng công lực đem rượu khí bức ra.

Hắn giống như là có thể nghe được ngoài trăm dặm trận kia chém giết, nói đúng ra hắn là một trận ngược sát, binh lực cách xa, chiến cục tất nhiên sẽ thiên về một bên.

Hắn mang theo một chút cười trào phúng ý lắc đầu.

"Cũng không gì hơn cái này a!"

Cơ hồ tại đồng thời, Đại Cương chia binh hai đường, rút ra 50 ngàn tinh binh tấn công cái thứ hai thành trì tin tức, đưa đến Ngụy Cao Nguyên chỗ ở.

Trước mắt hắn ở tại Hán Trung trong một tòa lầu các, toà này lầu các đã từng là Hán Trung quyền quý góp vốn xây lên.

Lầu các bốn phía là hồ nước, duy chỉ có đi qua cầu độc mộc, mới có thể đi ở đây.

Thám tử Chu Hòa chính mặc lấy khinh giáp đi qua cầu độc mộc, tại đình trước một chân quỳ xuống, mở miệng nói: "Báo, Từ Bách Phúc mệnh lệnh Tôn Lương Trù phân binh 50 ngàn, tiến về Hoàng Sơn."

Lúc này, Ngụy Cao Nguyên cái kia sâu con mắt màu đen nhìn phía xa hồ nước, trên mặt hồ sóng nước lấp lánh.

Hắn hỏi: "Lúc nào sự tình?"

"Địch quân tại hôm qua đã làm hai đường, bên trong một đường đã tiếp cận Tây Xương."

Ngụy Cao Nguyên khoát tay, toàn bộ mặt hồ thế mà giống như là sôi trào lên như vậy, hồ nước bị chia cắt thành hai nửa, cả kinh chung quanh hộ vệ trợn mắt hốc mồm.

"Bên này là Tây Xương, hôm qua phân binh, hắn là vị trí này."

Hắn thế mà trực tiếp dùng hùng hậu chân khí đem hồ nước đè ép thành một bức bản đồ, đem mấy cái vị trí then chốt tiêu ký đi ra.

Mặt hồ nước phảng phất bị lực lượng khổng lồ đẩy lên một lần sóng lại một lần sóng, thông qua bên trong bản đồ địa hình, Ngụy Cao Nguyên đáy mắt toát ra một vòng hàn quang, phảng phất nghĩ đến cái gì.

Thật lâu...

Ngụy Cao Nguyên rốt cục nghĩ rõ ràng, là sao hắn sẽ cảm thấy địch quân hành vi quỷ dị.

Bởi vì địch quân phái ra cái này ba ngàn người, căn bản không phải vì cứu viện binh tù binh, mà chính là làm dẫn dụ bọn họ mắc lừa.

"Lập tức phái người tiếp viện, để canh giữ ở trại tù binh địa quân đội tiến về nghĩ cách cứu viện."

Cái này vừa nói, hắn lập tức lại phủ định cái phương án này, sửa lời nói: "Không được! Doanh địa binh lực không thể động!"

Nhưng nếu theo Hán Trung xuất binh trợ giúp, tối thiểu nhất muốn hai ngày, sợ là đuổi tới chiến cục đã sớm kết thúc.

Ngụy Cao Nguyên hơi hơi cắn răng một cái, vậy mà phát hiện không có cách nào phá giải cục này.

Hắn hít vào một hơi, đột nhiên quay người hỏi: "Đại Cương quân sư là ai?"

Chu Hòa chính chậm chạp một lát, lúc này mới lên tiếng nói: "Bọn họ chỉ có lục phẩm Đốc Quân tham mưu, không có quân sư."

Ngụy Cao Nguyên ý thức được người này có vấn đề, lục phẩm Đốc Quân tham mưu, Đốc Quân tham mưu chức vị này hắn còn là lần đầu tiên nghe.

Mà quan chức vền vẹn chỉ có lục phẩm, vô cùng không đáng chú ý.

Có thể lục phẩm tham mưu lại như thế nào có thể điều động đại quân?

Đã không cách nào điều động đại quân, cái này tham mưu liền không có tồn tại ý nghĩa.

Từ nơi này hai lần Đại Cương quân đội hành động đến xem, chủ sử sau màn tất nhiên không phải Từ Bách Phúc, duy nhất khả năng tính chính là cái này tham mưu có gì đó quái lạ.

"Tra, lập tức cho ta tra rõ ràng, cái này tham mưu đến cùng là thần thánh phương nào."

Ngụy Cao Nguyên bình tĩnh khí, cái này bốn vạn người hắn là ngã vào đi.

Bất quá, chỉ cần Đại Cương tù binh còn khống chế trong tay, địch nhân thủy chung chỉ có thể bị đè ép đi.

Chu Hòa chính ứng tiếng nói: "Vâng, mặt tướng cái này đi điều tra!"

Chờ thám tử rời đi, trong hồ nước bắt đầu hướng đáy hồ rút,

Giống như Thiên Thủy theo trời mà xuống, tại đúng là nhiều binh sĩ đáy mắt, một màn này mô phỏng không sai thần tích.

Bọn họ nhìn về phía cái này theo Cổ Miếu đi ra nam từ, nhất thời đáy mắt nhiều chút Hứa Kính ngựa.

...

Dụ Khang Nhạc giờ phút này đang Hán Trung vùng ngoại ô trong đại doanh, hần trừng mắt hỏi: "Quân sư cho rằng, cái này năm vạn người muốn đi trợ giúp ba ngàn tiên phong đội?"

"Vâng, Ngụy đại nhân còn để cho ta xem kỹ địch quân đốc chiến quân sư thân phận." Chu Hòa chính hồi đáp.

Cái này nói chuyện, Dụ Khang Nhạc nhất thời á khẩu không trả lời được.

Muốn tra rõ người này, không phải là cái kia gọi Mạc Trầm tiểu tử sao?

Hắn mới đầu cũng không có đem đối phương để ở trong lòng, nhưng bây giờ cẩn thận suy nghĩ, Ngụy Cao Nguyên cũng cảm thấy đối Phương quân sư có vấn đề.

Như vậy rất có thể là mình khinh thị người này.

Dụ Khang Nhạc tại trong lều vải để đó rất nhiều đồ vật trên mặt bàn lật ra một phần hồ sơ, hần mở miệng nói: "Người này gọi Mạc Trầm, nghe nói là lần đầu tiên trên chiến trường, tu vi không cao, không có lãnh binh kinh nghiệm."

"Cái này. . . Cái này là sao có thể làm tham mưu?" Chu Hòa đang có chút lúng túng hỏi.

Dụ Khang Nhạc mi đầu khóa gập, chuyện này cũng là hần một mực tìm không thấy giải thích địa phương.

"Quân ta bố trí tại Đại Cương binh doanh bên trong thám tử, ba ngày trước bị hần bắt tới, ngay sau đó Từ Bách Phúc liền hạ lệnh công thành."

Dụ Khang Nhạc giống như là đang cấp cấp dưới phân tích, lại như là đang lăm bằm lâu bầu.

"Chẳng lẽ lại, ra quân cũng là cái này đốc chiến tham mưu ý tứ?"

"Hắn bắt được một người thám tử, sau đó ra quân, để cho chúng ta đi chặn giết, sau đó..."

Nghĩ tới đây, Dụ Khang Nhạc nhất thời bùng tỉnh đại ngộ, hần nghĩ rõ ràng, thứ này lại có thể là một cái bẫy.

Hắn trước tiên nghĩ đến là xuất binh tiếp viện, có thể hết lần này tới lần khác trông coi tù binh người không thể động, mà theo đại doanh tiến về trợ giúp, lại quá xa.

Dụ Khang Nhạc rất là hối hận nói: "Chúng ta thế mà bên trong tên này quỷ kế."

Hắn dùng lực nện lấy ở ngực, biểu lộ rất là buồn bực.

Nếu như thua với Từ Bách Phúc, hần cũng liền cảm thán một câu, thắng bại là chuyện thường binh gia!

Nhưng hôm nay không biết từ đâu xuất hiện tiểu tử cho phía dưới một cái bẫy, tất cả mọi người giẫm vào đi, đây mới là hần không có cách nào tiếp nhận sự việc.

Quan trọng ở chỗ, lúc ấy Ngụy Cao Nguyên biết hần phương án ứng đối, lại không có nhắc nhở bên trong có bẫy rập.

Duy nhất giải thích chính là, thì liền Ngụy Cao Nguyên, cũng bị tiểu tử này cho lừa gạt.

Dụ Khang Nhạc đáy mắt lộ ra thấy lạnh cả người, "Tra rõ ràng về sau, tìm cơ hội giết chết hần."

Chu Hòa chính tay phải nắm tay, đặt ở nơi ngực, bày tỏ nguyện ý dâng ra tánh mạng đi xong toàn nhiệm vụ này.

40 ngàn binh lực đi bao vây hơn ba ngàn người, trước lúc này, Dụ Khang Nhạc căn bản không có bất kỳ lo lắng nào.

Nhưng lúc này, hần không khỏi bất an.

Phải biết bọn họ thế nhưng là chiếm cứ ưu thế cự lớn, loại tình huống này bất luận cái gì một trận đánh bại đều là không cho phép.

...

Tại xa xôi rừng cây chỗ sâu.

Lục tục ngo ngoe có Trúc Cơ cảnh người tu hành ngã xuống, mà Bắc Tổng binh lính cũng không có gấp xông về phía trước, là vậy mà không tấn công.

Bởi vì Dự Khang Nhạc hạ mệnh lệnh là sống bắt những thứ này Đại Cương tướng lĩnh, cho nên Xương Hoành bỏ cũng không có đuổi tận giết tuyệt.

Hắn muốn làm là, lập đi lập lại uy hiếp đe dọa, để địch quân từ bỏ chống lại, bị ép đầu hàng.

Giờ phút này ba ngàn Nhạc Gia Quân, cũng còn sót lại mấy trăm người.

Bởi vì Bắc Tổng binh lính từng cái tuôn ra tiến lên đây, dưới đáy thế mà tràn đầy đều là xác chết, có chút thậm chí chồng chất hai ba cái thân thể vị.

Xương Hoành bỏ không có thống kê phía bên mình chết bao nhiêu người, đoán chừng ít nhất cũng có sáu, bảy ngàn.

Lúc này ba vị ngự không cảnh người tu hành, vẫn đang cùng địch quân tướng lĩnh giao chiến, bọn họ chỗ địa phương, tất cả binh lính đều không dám tới gần.

Đại Cương còn lại mấy trăm binh lính, bên trong đại bộ phận đều là người tu hành, dù là nghiêm chỉnh huấn luyện Nhạc Gia Quân cũng tử thương thảm trọng.

Chánh thức chỉ có đạt tới Thoát Phàm Kinh cấp bốn trở lên, như thế mới có thể tại trong loạn quân bảo trụ tính mạng mình.

Xương Hoành bỏ cười lạnh nói: "Đầu hàng đi, nếu không các ngươi đem toàn quân bị diệt."

Nói xong, Xương Hoành bỏ hơi hơi tay giờ lên, thời khắc chuẩn bị xuống lệnh.

Làm lĩnh quân Lưu Đức trung do dự, hần máu me khắp người dấu vết, thụ chút vết thương nhẹ, lấy hần thực lực, muốn chạy trốn cũng không phải là làm không được.

Nhưng hần tuyệt không thể đi, nếu không làm tướng quân lại vứt bỏ binh mà chạy, hần còn mặt mũi nào mặt tham sống sợ chết!

Bọn họ có người muốn đầu hàng, . có thể cũng không dám mở miệng, tại tướng quân không có đầu hàng trước, bọn họ nhất định phải chống đỡ xuống tới, nếu không sẽ bị nhận định là kẻ đào ngũ, trực tiếp xử tử.

Lưu Đức trung kéo lấy râu rời thân thể, lâm vào dầy vò.

"Ném cũng là chết, còn không bằng chiến tử!" Sầm Duyên mắt đỏ khăn cả giọng địa hô: "Nguyên làm đao hạ hồn, không làm địch quân bắt được! "

Hần một tiếng này hò hét, còn thuận tiện giết mấy tên Bắc Tổng binh lính.

Ngay tại quân tâm hoài nghi thời điểm, đám kia tàn binh bại tướng bên trong, bỗng nhiên có người dùng khát khô thanh âm kêu đi ra: "Chống đỡ đi xuống, viện quân lập tức tới."

Lau một chút, mấy trăm ánh mắt xoay đầu lại nhìn qua Từ Thắng.

Viện quân?

Từ đâu tới viện quân!

100 ngàn quân lực tất cả đều đi công thành!

Bọn họ tuyệt vọng nguyên nhân thực sự, là bởi vì căn bản cũng không có viện quân, tiếp tục chịu đựng đi, chỉ có bị bắt, còn có chiến tử hai loại khả năng.

Từ Thắng hàm răng còn dính lấy máu, hần nhếch miệng cười nói: "Ra quân trước, Mạc tiên sinh đã từng cho ta nhét một tờ giấy, hần đã sớm ngò tới địch quân hội trên đường ngăn cản chúng ta, giờ phút này mười vạn đại quân đang chạy đến trợ giúp."

Hần thanh âm không nhỏ, không chỉ có chung quanh Đại Cương binh lính nghe được, thì liền địch quân cũng nghe đến.

Lưu Đức trung tuyệt vọng ánh mắt bỗng nhiên khôi phục thần thái, hần mỗi đi một đoạn đường cũng làm người ta dò đường, cái ý tưởng này trên thực tế cũng là người trẻ tuổi kia nghĩ.

Cho nên đoạn đường này, hần mới có thể thả chậm hành quân cước bộ, lại không nghĩ rằng nguyên lai là nguyên nhân này.

Nếu quả thật có viện quân, nói như vậy bất định thật có thể bắt kịp.

Về phần Bắc Tổng quân đội bên này, Xương Hoành bỏ thì là sắc mặt đại biến, hần xem chừng chính mình đại quân cũng chỉ còn lại 30 ngàn người, nếu quả thật có 100 ngàn viện quân xuất hiện, vậy sẽ là một trận khắc cốt ghi tâm thua trận.

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 56: 【 truy địch 】 :

Xương Hoành bỏ hơi chút suy tư, hần quyết định muốn tốc chiến tốc thắng.

Bởi vì mặc kệ có viện quân hay không, chỉ cần có dạng này khả năng, hần liền không khả năng cho địch quân thờ dốc cơ hội.

"Toàn quân nghe lệnh, bắt sống địch quân tướng lĩnh, ban thưởng Hoàng Kim trăm lượng!"

Ra lệnh một tiếng, 30 ngàn người phát ra gào thét, giống như là đại hải nhập sông như vậy mãnh liệt sục sôi, đem Đại Cương còn thừa tàn binh vọt thẳng đổ.

Nguyên bản mất đi ý chí Đại Cương binh lính, biết được sẽ có viện binh về sau, một lần nữa dấy lên hi vọng.

Tuy nhiên Bắc Tổng binh lính nhân số đông đảo, khả năng đầy đủ công kích đến chính mình, cũng bất quá là chung quanh bảy tám người.

Cũng chính là nếu như có thể đồng thời chống cự những người này công kích, hoàn toàn có thể tại địch quân trong bể người sống sót.

Đây chính là Từ Thắng ý nghĩ, hần cố ý chạy ra ngoài đại thụ dưới đáy ngang nhiên xông qua, như thế liền có thể ít địch quân phạm vi hoạt động, vì chính mình chống cự giảm bớt áp lực.

Mặc dù nhiều một chút hi vọng, vẫn như trước không thể thay đổi chiến cục.

Càng ngày càng nhiều người ngã xuống, bọn họ mang hận ý cùng không cam lòng chết đi.

Đại khái qua thời gian một nén nhang, bỗng nhiên nơi xa truyền đến bạo động!

Có người cao giọng hô: "Phát hiện địch quân!"

Trong nháy mắt, toàn bộ chiến trường lâm vào hoàn toàn tĩnh mịch, không ít người đều dừng lại động tác.

Từ Thắng nhiệt lệ tràn mi mà ra, cuối cùng là đợi đến.

Xương Hoành bỏ thần sắc khản trương, hần dùng sức đem thám tử chảnh trong tay, hỏi: "Đến bao nhiêu người?"

"Không biết, dù sao lít nha lít nhít, có mấy vạn người."

Xương Hoành bỏ một tay lấy cái kia thám tử ném ra, cắn răng giận mắng một tiếng: "Đáng chết, thật đến!"

Tại loại địa hình này, căn bản không có cách nào thấy rõ ràng địch quân đến cùng đến bao nhiêu người, nếu thật là 100 ngàn người đều đến, cái kia dễ như trở bàn tay liền có thể đem bọn hần lưu lại.

Xương Hoành bỏ tại một phần ngàn giây làm ra quyết định!

"Rút lui!"

Một tiếng này rút lui, vang vọng Thiên Cơ, cũng rơi vào mỗi một cái Đại Cương binh lính trong lỗ tai.

Xương Hoành bỏ phát ra rút lui chỉ lệnh, tất cả mọi người không dám ham chiến, vạn nhất địch quân thật có 100 ngàn binh lực, bọn họ chỉ có một con đường chết.

Đương nhiên còn có chút náo tử nước vào, muốn cảm tới trăm lượng Hoàng Kim khen thưởng người, bọn họ nhao nhao chết tại Đại Cương người tu hành đao hạ.

Giờ khắc này, thời gian giống như là dừng lại như vậy.

Chùng trể cái toàn thân nhuộm máu tươi người đứng tại chỗ, cứ như vậy nhìn lấy mấy vạn địch quân bối rối mà chạy.

"A! ! !"

Sầm Duyên gầm lên giận dữ, la lớn: "Đuổi theo, giết!"

Chợt, liền xuất hiện vô cùng quỷ dị một màn.

Mấy chục tên Đại Cương người tu hành, đuổi theo lít nha lít nhít đếm không hết Bắc Tống địch quân chạy...

Có thể người bình thường, lại thể nào chạy qua người tu hành.

Lúc này, còn thừa mười tám tên Trúc Cơ cảnh người tu hành, còn có ba cái ngự không kính tướng quân, trong chớp mắt thì giết chết mấy trăm Bắc Tống binh lính.

Bọn họ kiểm ngăn cách địch nhân khỏi giáp, tựa như là cắt đứt hũ đơn giản như vậy.

Tôn Lương Trù suất lĩnh 50 ngàn binh lực rút cục đuổi ở đây, hẩn nhìn lấy khắp nơi trên đất phôi thây, nhất thời tâm lý dâng lên nồng đậm ghen tuông.

"Lưu lại ba ngàn người, đem quân ta người bị thương còn có người chết cứu ra, còn lại người cùng ta truy kích địch quân."

Cái này ba ngàn người tuy nhiên hầu như đều ngã xuống, có thể chỉ cần cứu viện kịp thời, tối thiểu có thể bảo trụ một phần ba tính mạng người.

Tôn Lương Trù cước bộ rất nhanh, trong chớp mắt, liền thấy địch quân đào tẩu cái mông.

Giờ phút này, nhìn lấy những quen đó tất gương mặt, bọn họ khôi giáp tràn đầy vết thương, toàn thân tất cả đều là vết máu, thì có thể biết vừa rồi phát sinh bao nhiêu chiến đấu kịch liệt.

Địch quân đào tẩu cước bộ tuy nhiên rất nhanh, có thể phía sau cùng bộ đội lại gặp đến Đại Cương người tu hành tập kích.

Tôn Lương Trù suất lĩnh 50 ngàn binh lực tuy nhiên một mực đuổi sát về sau, ngược lại là địch quân người tu hành không dám ứng chiến, chỉ có thể tro mắt nhìn lấy Đại Cương người tu hành ở phía sau ngược sát.

Lúc này ngự không cảnh người tu hành chỗ cường đại thì hiển hiện ra, cơ hồ là đuổi theo địch quân nghiền ép đánh giết.

Nguyên bản, ngự không cảnh người tu hành liền có thể lấy một địch ngàn, chỉ bất quá địch quân cũng có người tu hành đem bọn hẩn dây dưa kéo lại, nhưng bây giờ Bắc Tống người tu hành không dám ứng chiến, cho nên Sầm Duyên, thích Young Hyun, Lưu Đức trung ba người trực tiếp đuổi theo địch quân cái mông giết ra một đường máu.

Cái này vền vẹn chạy đi không đủ ba dặm đường, Bắc Tống binh lực liền bị cắt giảm bốn ngàn người.

Xương Hoành bỏ trong nháy mắt tức giận, tiếp tục như vậy, binh lực sẽ bị trắng trắng hao hết sạch, đến lúc đó liền chống cự cơ hội đều không.

Nhưng hôm nay nếu là dừng bước lại, đằng sau viện quân đuổi theo, cũng là đường chết một đầu.

Trốn, cùng không trốn!

Kết quả đều không được để ý!

Lần này, vì đối kháng Đại Cương người tu hành, Xương Hoành bỏ cũng tại Bắc Tống trong doanh chọn lựa rất nhiều tướng lĩnh, để mà chống cự Đại Cương người tu hành đội ngũ.

Nếu như lần này trốn không thoát, Tống triều đông đảo tướng lĩnh rất có thể trái lại rơi xuống địch quân trong tay.

Xương Hoành bỏ hạ quyết tâm, hạ lệnh: "Tàn ra đi, trở lại quân ta trông giữ tù binh địa thì an toàn."

Có thể là có người lớn tiếng phản bác: "Không được, nếu là địch quân thật có 100 ngàn, chúng ta nếu là lĩnh lấy bọn hẩn lui giữ doanh địa, một trận loạn chiến xuống tới, căn bản không có đầy đủ binh lực đi trấn áp tù binh."

Xương Hoành bỏ hít vào một hơi, mới phát hiện mình kém chút ừ thành đại họa, tù binh ném một cái, trách nhiệm này ai cũng đảm đương không nổi.

Có thể tình huống trước mắt, đến cùng như thế nào cho phải!

Liên tục cân nhắc, Xương Hoành bỏ quyết định dẫn đội ngũ chạy ra ngoài doanh địa phương hướng ngược đi, muốn bảo đảm doanh địa an toàn.

Hẩn vạn vạn không nghĩ đến, chính là cái này quyết định, để hẩn hẩn sâu vạn kiếp bất phục.

...

Ở phía xa trong doanh địa, từ Bắc Tổng Phiêu Kỵ Đại Tướng Quân Trần Lập người trấn thủ.

Hắn nhiều lần sai người tìm hiểu phía trước tình hình chiến đấu, giờ phút này biết được Đại Cương viện quân xuất hiện, liền biết đây là địch quân bố trí một trận bẫy rập.

Trần Lập người giờ khắc này ở trong doanh địa hai bên bồi hồi, hắn đang do dự đến cùng muốn hay không xuất binh.

Có thể trong doanh địa nhiều nhất chỉ có thể điều động 20 ngàn binh lực, lại nhiều thì không cách nào trấn thủ những tù binh này.

Nhưng hắn biết, Xương Hoành bỏ trong quân điều khiển 30 tên lục phẩm trở lên tướng lĩnh, những người này quyết không thể rơi vào Đại Cương trong tay.

Hắn sốt ruột địa đi vào doanh địa bên ngoài, tìm được Lý Cố Thành, mở miệng nói: "Bây giờ tình thế cấp biến, chắc hẳn Xương Hoành bỏ trong tay chỉ có 30 ngàn binh lực, đánh không lại Đại Cương 50 ngàn binh lực, ta yếu lĩnh binh 20 ngàn tiến về trợ giúp."

"Không có vấn đề, nơi này ta đến xem." Lý Cố Thành nhàn nhạt ứng một tiếng.

Loại này tình hình chiến đấu, có chút vượt quá hắn dự liệu.

Hắn vạn vạn không nghĩ đến, Đại Cương cái này ba ngàn người trên thực tế là một cái mồi nhử, Từ Bách Phúc lần này thế mà lừa gạt qua tất cả người.

Trần Lập người tuy nhiên không có cách nào hoàn toàn tin tưởng Lý Cố Thành, nhưng trước mắt cũng chỉ ủy thác đối phương trấn thủ ở chỗ này, hắn trả đem chính mình phó tướng lưu lại.

Chính mình thì là dẫn 20 ngàn binh lực chạy ra ngoài thám tử lúc trước báo cáo phương hướng tiến đến.

"Địch quân chỉ có năm vạn người, Xương Hoành bỏ nếu như không ngốc, liền biết hướng chúng ta bên này đi."

Có thể hết lần này tới lần khác, hắn ra quân đi hơn phân nửa lộ trình, lại phát hiện vẫn không nhìn thấy Tổng triều quân đội thân ảnh.

Trần Lập người nhất thời hoảng, hắn không dám lĩnh binh đi quá xa, nếu như đụng tới mai phục, địch quân trực tiếp tập kích doanh địa, kết quả này là hắn không thể thừa nhận.

Bây giờ không có biện pháp, hắn chỉ có thể dừng lại trợ giúp cước bộ.

Lúc này.

Xương Hoành bỏ 30 ngàn binh lực, đã bị mài rơi 10 ngàn người, chỉ còn lại 20 ngàn binh lực.

Binh lính đào tẩu cước bộ cũng bắt đầu chậm lại, thể lực cũng dần dần bắt đầu theo không kịp.

Cùng này ngược lại, Đại Cương binh lính sĩ khí tăng vọt, hành quân tốc độ không có chút nào giảm bớt, dọc theo con đường này tất cả đều là Bắc Tổng địch quân thì thể.

Bọn họ biết, quân ta thắng lợi sắp đến, nhất định phải đuổi theo!

Xương Hoành bỏ gất gao cắn răng, hắn biết lần này khẳng định trốn không thoát, chỉ hy vọng có thể đem địch quân dẫn tới nơi xa, cam đoan trông coi trại tù binh địa sẽ không bỗng nhiên nhận tập kích.

"Không được, lại trốn đi xuống, địch quân sẽ không cần tốn nhiều sức đánh bại ta!" Một tên bốn Bình thị vệ quan viên dừng bước lại.

Cơ hồ tại đồng thời, mấy người đều dừng bước lại.

Cơ hồ một mực có thể nghe được nơi xa truyền tới tiếng kêu rên, đều là Tổng triều binh lính bị địch nhân chém giết làm phát ra kêu rên, những âm thanh này để trong lòng bọn họ đầu mùoir phân khó chịu.

Lúc này, Tổng triều binh lính sĩ khí vô cùng sa sút, đều là thắng thử phi phò, thể lực cũng đến một cái cực hạn.

Xương Hoành bỏ có chút không cam lòng nói ra: "Quân ta đã bị kéo đồ gần vạn nhân, chẳng lẽ lại muốn để những huynh đệ kia trắng trắng chết?"

Nhị phẩm võ Thiên Tướng Quân Âu Dương Phong, phản bác: "Thì là không thể để bọn hắn chết vô ích, chúng ta nhất định phải theo địch nhân nhất chiến đến cùng!"

Âu Dương Phong cũng là ngự không cảnh tu vi, hắn tại quan chức phía trên không có Xương Hoành bỏ cao, cho nên một mực nghe lệnh của đối phương.

Nhưng hôm nay lúc này, hắn cho rằng không thể lại trốn, cùng sống sờ sờ để địch quân truy chết, còn không bằng theo địch nhân từ chiến một trận, tới

thiếu có thể cho địch quân tạo thành tương đương thương vong thảm trọng.

Nhìn như vậy đến, là Vương hướng binh lính hy sinh mới không còn chết vô ích!

Xuong Hoành bỏ nhìn lấy những người này, biết mình đã không có cách nào thuyết phục bọn họ, liền thật sâu thở dài một hơi.

"Thôi, vậy liền đánh đi!"

Trên thực tế, hắn cũng không muốn bạo phát trận chiến tranh này, hắn biết rõ địch quân trước mắt rất muốn nhất, trên thực tế là cứu ra cái kia 70 ngàn tù binh.

Nếu như mình dẫn cái này bốn vạn người, chết hết, nhưng tu vi hơi cao một chút tướng lĩnh có thể chạy thoát!

Lại thâm, cũng bắt quá là thua một trận chiến!

Nhưng nếu như những tướng lĩnh này một khi rơi vào địch quân trong tay, đến lúc đó Đại Cương thì có đàm phán tư cách, hai cái này so sánh, hắn càng có khuynh hướng binh lính hy sinh, bảo toàn tướng lĩnh.

Có điều lời nói này, hắn tuyệt không thể nói ra miệng!

Một khi nói ra miệng, đem sẽ trực tiếp dao động quân tâm.

Xuong Hoành bỏ lòng tham loạn, bên này tình hình chiến đấu muốn truyền đến Hán Trung trong doanh địa, còn phải cần một khoảng thời gian, cũng ngay tại lúc này chỉ có thể chính mình đến quyết định biện pháp. .

Hắn tuy nhiên lãnh binh đào tẩu, có thể dưới đây những tướng lĩnh này không phục, chính mình cũng có một cái lý do.

Vậy liền đánh đi!

Là chết là trốn, thì nhìn người bản lĩnh!

Xuong Hoành bỏ hít sâu một hơi, theo hắn trên lưng chiến mã, lấy xuống một thanh trường đao, hắn đẩy mắt lộ ra hàn quang.

Nếu như chém giết địch quân mấy vạn hạch tâm tướng lĩnh, một trận cũng không tính toàn bại!

"Giết! ! !"

Bắc Tổng binh lính, quay đầu chạy ra ngoài sau lưng giết đi qua.

Đại Cương binh lính, cũng là khí thế như hồng hướng lấy địch quân tiến lên, mơ hồ còn có thể trong đám người nhìn thấy có cá biệt đã bị máu tươi nhuộm đỏ thân ảnh.

Những người này, trong tay đầu tối thiểu nhất có trên trăm đầu Bắc Tổng binh lính tánh mạng!

Vưu Hoành Nghị theo Bắc Tổng binh lính quay đầu, đưa tay giết mấy người, bỗng nhiên một bóng người xuất hiện tại hắn trước mắt, để hắn căng thẳng trong lòng, hai chân không khỏi run rẩy lên.

Thích Young Hyun mang theo thần sắc phức tạp, nhìn lấy cái này phản bội chính mình, phản bội Đại Cương phản đồ.

Vưu Hoành Nghị thần sắc tái nhợt nuốt một ngụm nước, hắn mở miệng nói: "Mỗi người đều có chính mình tin ngưỡng, ta sinh từ người thời Tống, chết là Tống triều quý."

"Đáng tiếc, không thể lưu người toàn thân!" Thích Young Hyun thân ảnh bỗng nhiên tắt ra, giống như là một đạo tàn ảnh.

Vưu Hoành Nghị biết mình đánh không lại, chắc là không còn chống cự, trước khi chết một giây sau cùng, trong đầu của hắn hiện ra vô số hồi ức.

Mình tại gặp ngược đãi, sống không bằng chết thời điểm, là Tống triều đem hắn cứu ra, ban cho hắn tân sinh.

Đầu của hắn cùng thân thể từ từ chia cách, có thể trên mặt lại hiện ra một vòng ý cười.

Có thể cuối cùng, vẫn là tránh không khỏi vừa chết.

Trước mắt hắn toàn bộ thế giới mất đi hào quang, biến thành hắc ám, chợt một nước mắt theo khóe mắt chảy xuống.

Gặp lại, cái thế giới này!

Bạn đang đọc truyện *Một Quẻ Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: 【 nghĩ lại được mất 】 :

Giờ phút này, núi rừng bên trong sát khí ngút trời.

Hai quân giao chiến, cơ hồ mỗi thời mỗi khắc đều có người ngã xuống, tình hình chiến đấu mười phần kịch liệt.

Đại Cương 50 ngàn viện binh sĩ khí tăng vọt, giao đầu địch quân 20 ngàn tàn binh, trong nháy mắt thì chiếm thượng phong.

Tuy nhiên trước trước ba ngàn tinh nhuệ tăng thêm người tu hành, có thể tới vạn quân, mà dù sao khí thế chênh lệch rất xa.

Ba ngàn người đối địch bốn vạn người, cũng chính là mỗi người ít nhất phải giết mười người, tâm lý áp lực cực lớn, mỗi người đều muốn chống cự đến từ bốn phương tám hướng công kích.

Nhưng hôm nay tình huống hoàn toàn ngược lại.

Đại Cương binh lính chỉ cần hai người hợp kích một địch nhân, cơ hồ phí không bao nhiêu sức mạnh, thì đánh địch quân liên tục bại lui.

Xương Hoành bỏ cũng không ngờ rằng, hơn hai vạn binh lực vậy mà trong nháy mắt bị đánh, binh bại như núi đổ, căn bản không chế không nổi.

Tôn Lương Trù chỉ huy nói: "Đánh giết địch quân, vì ta Quân Báo thù, bắt sống địch quân tướng lĩnh."

Loại hình thức này hạ, chắc là không còn lựa chọn từ binh Bắc Tống tàn binh bại tướng, mà chính là đại sát tứ phương, đem những ngày này áp lực nội khí giải phóng ra ngoài.

Bọn họ nhu cầu cấp bách một trận thắng chiến đến vững chắc quân tâm.

Đại Cương năm vạn người khí thế như hồng địa quét sạch địch quân còn sót lại binh lực, nhiều người hơn thì là vây quanh Bắc Tống người tu hành tướng lĩnh.

Trúc Cơ cảnh người tu hành, cũng bất quá là có thể địch trăm người.

Quan trọng ở chỗ, phía trước một trận chiến bên trong, bọn họ đã hao phí đại lượng chân khí, bây giờ lại có Đại Cương binh lính đem bọn họ hấn trùng điệp vây quanh.

Bọn họ trước mắt cũng chỉ có hai con đường, chiến tử hoặc là bị đầu hàng.

Tình hình chiến đấu đã định...

Âu Dương Phong biết tình thế không thích hợp, hấn quay đầu liền chạy.

Quân ta hai vị ngự không cảnh tu vi tướng quân lập tức đuổi theo.

Ngược lại là địch quân Trúc Cơ cảnh tướng lĩnh, muốn chạy trốn coi như khó khăn nhiều, không chỉ có có cảnh giới tương tự người tu hành nhìn chăm chăm.

Chung quanh còn vây một vòng lớn Đại Cương binh lính, lúc này lui không thể lui.

Bắc Tống đại quân lĩnh đẹp trai Xương Hoành bỏ, hấn sớm một bộ liền đã đào tẩu, tại chiến loạn thời điểm biến mất không còn tăm hơi vô tung.

Nhưng hấn lại vẫn cảm thấy khó có thể tin, là sao chính mình dẫn bốn vạn người muốn bắt sống Đại Cương ba ngàn người khó khăn như vậy.

Kết quả địch quân 50 ngàn viện quân, lại dễ như trở bàn tay thì đánh chính mình 30 ngàn binh lực.

Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

...

Nửa ngày sau, dần vào đêm khuya

Nơi xa.

Hán Trung khán đài bên trong.

Dụ Khang Nhạc giận không nhịn nổi mắng chửi nói: "Ta cho hấn bốn vạn người, xung quanh doanh địa còn có bốn vạn người trông coi địch quân, làm sao lại toàn quân bị diệt."

Giờ phút này, báo cáo tiền tuyến tình hình chiến đấu thám tử phủ phục địa quỳ trên mặt đất, không dám ngẩng đầu.

"Hành quân coi trọng thừa thế xông lên, quân ta tuy có bốn vạn người, mà địch quân ba ngàn binh lực có thể địch vạn nhân, kể từ đó, Đại Cương viện quân đến thời điểm, chúng ta cần phải còn có 30 ngàn binh lực hai bên."

Ngụy Cao Nguyên phân tích nói: "Có thể cái này 30 ngàn binh lực, cũng không dám ứng chiến, quay người đào tẩu, như thế liền ném sĩ khí."

"Kẻ bất lực!" Dụ Khang Nhạc xụ mặt mắng.

Trên thực tế, Ngụy Cao Nguyên biết, phần này trong chiến báo một chút nhiều quan trọng nội dung.

Là sao còn thừa 30 ngàn binh lực muốn cụp đuôi đào tẩu?

Vì cái gì không có chạy ra ngoài quân ta phía doanh địa chạy trốn?

Lúc đó quyết định biện pháp lĩnh quân đầu đến cùng già trang cái gì?

Mọi người một chút trong nháy mắt lâm vào trầm mặc.

Trận này đánh bại, trên thực tế bọn họ đều có không thể đùn đẩy trách nhiệm, bởi vì chặn giết địch quân chủ ý là Dụ Khang Nhạc xách đi ra.

Bại cũng liền thôi, bây giờ còn không biết có bao nhiêu tướng lĩnh rơi vào tay Đại Cương.

Những có thể đó đều là Bắc Tổng quân đội trung kiên lực lượng, một khi thiếu khuyết những thứ này trung kiên lực lượng, đại quân thực lực sẽ trong lúc vô hình giảm xuống mấy phần.

Bọn họ đều đang đợi lấy Xương Hoành bỏ giải thích, đến cùng tên này vỡ đầu là thế nào nghĩ, làm sao lại thua thảm như vậy.

...

Đại Cương doanh địa, bây giờ doanh địa chính trú đóng ở thành trì vùng ngoại ô.

Bọn họ đã dùng thế như sấm sét đánh hạ Tây Xương thành trì.

Thủ thành chỉ có sáu ngàn binh lính, mà lại chân chính có mức độ tướng lĩnh đều bị điều đi, cho nên một trận cơ hồ thoải lên khai chiến tiếng còi đồng thời, liền đã tuyên bố thắng lợi.

Lúc này, thám tử đã truyền đến quân ta thắng lợi tin tức.

Lúc này, rất nhiều nhân tài bưng bình đại ngộ, nguyên lai cái kia năm vạn người không phải đi công thành, mà là đi tiếp viện.

Trận này chiến báo cáo thắng lợi, không chỉ có tiêu diệt địch quân bốn vạn người, còn bắt được địch quân tướng lĩnh tù binh, có thể nói lên được là đáng giá hưng phấn chiến tích.

Có thể rất nhiều người nâng chén chúc mừng đồng thời, nghe được ba ngàn Nhạc Gia Quân toàn quân bị diệt tin tức, Nhạc Bách Phi cả người ngây người.

Hắn trong lúc nhất thời vậy mà làm không ra, chính mình tên tại xuất chinh liệt biểu bên trong bị xóa tên, chẳng lẽ lại khi đó, Mạc tiên sinh liền biết địch quân sẽ ra quân chặn giết?

Tại Tây Xương trong thành chủ phủ, tiếng cười không ngừng, ngược lại là phụ trợ hắn cô đơn.

Nhạc Bách Phi khẽ cắn môi đến đến sân vườn chỗ, nhìn về phía trước thân ảnh, hấn tiến lên hỏi: "Chẳng lẽ lại, chào tiên sinh thì ngờ tới địch quân sẽ xuất hiện, cho nên mới không cho ta đi?"

Mạc Trầm đương nhiên biết đối phương đang xoắn xuýt sự tình gì, chính mình lần này, cơ hồ là đem Nhạc Gia Quân toàn bộ hy sinh hết.

Cái này chết đều là Nhạc gia thân binh.

Đối toàn bộ Đại Cương mà nói, đây là một trận thắng chiến, nhưng đối với Nhạc gia mà nói, đây là thê thảm đau đớn thương vong.

Mạc Trầm đứng tại đình viện chỗ dòng suối nhỏ bên cạnh, hần nhìn lấy chung quanh hoa hoa thảo thảo, đang suy nghĩ làm sao đi giải thích chuyện này.

Trên thực tế, hần căn bản không có bất luận cái gì hành binh tác chiến kinh nghiệm.

Cái này thực là mình lần thứ nhất bố cục, tuy nhiên kết quả là đánh thắng, có thể trả giá đắt cũng là thê thảm đau đớn.

Rất nhiều thứ là hần ngay từ đầu không có cân nhắc đến, mới phạm phải sai lầm.

Hần đã từng nhìn qua rất nhiều ngụ ngôn binh pháp cổ sự, cũng hiểu biết đông đảo trong lịch sử trứ danh chiến dịch, có chút thậm chí khiến người ta kim lòng không được vỗ tay bảo hay.

Thật là áp dụng, cũng không có hần tưởng tượng bên trong thuận lợi.

Mạc Trầm mới đầu ý nghĩ, là cái này ba ngàn Nhạc Gia Quân, cùng người tu hành tổ hợp, có thể cùng địch quân liên luy một đoạn thời gian.

Thời khắc tất yếu, Từ Thắng cáo tri mọi người, viện quân lập tức liền muốn tới.

Hai quân hợp lực, liên thủ đem địch quân đánh bại.

Có thể trên thực tế, viện quân cuối cùng vẫn là đi chậm một bộ, Mạc Trầm cũng không ngờ rằng, địch quân thế mà còn cố ý điều khiển đến một nhóm người tu hành.

Nhưng mà những chi tiết này, hần đều có thể sớm cân nhắc, có thể hết lần này đến lần khác không có bất luận cái gì chiến sự kinh nghiệm, những chi tiết này đều bị hần cho xem nhẹ, mới tạo thành bây giờ tình huống.

Mạc Trầm chậm rãi mở miệng nói: "Ta biết trong quân còn có nội gián, lại không có trước tiên bắt tới, nghĩ đến cho địch quân thiết lập bẫy."

Nhạc Bách Phi không nói gì, tâm tình của hần hết sức phức tạp, bây giờ kết cục, hần khó tránh khỏi có chút sầu não.

"Người cần phải sớm nói với ta, dù là ta người nào cũng không nói." Nhạc Bách Phi tâm lý có chút oán khí nói.

Mạc Trầm chậm rãi xoay đầu lại nhìn đối phương.

Hai người lần thứ nhất gặp mặt, hần là tại Tây Lăng cửa sân, một lần kia cầm vai mà qua, để Mạc Trầm thấy rõ đối phương tu hành tình huống.

Lần thứ hai gặp mặt, lúc ấy Tây Lăng viện khảo hạch thông qua bằng danh sách đi ra, Mạc Trầm cho là mình tiến vào Tây Lăng viện đã thành ván đã đóng thuyền sự tình, hần tâm tình thật tốt, thì thuận ngón tay chỉ đối phương.

Lại không ngờ tới, hoàn toàn bởi vì như thế, ngược lại là thu hoạch công pháp tu hành, đập vào người tu hành đường.

Mạc Trầm thờ dài một hơi, cuối cùng, còn là mình không thể an bài thỏa đáng, nếu không một trận chiến này cần phải đánh càng xinh đẹp.

"Hồi đến Trường Lăng, ta tự mình đến nhà thỉnh tội!" Mạc Trầm hơi hơi nhú mày mở miệng nói, nếu là chính mình nỡ, vậy liền chính mình gánh chịu.

Nhạc Bách Phi trông mắt hơi hơi xiết chặt, tâm lý nổi lòng tôn kính, chỉ có dám làm dám chịu, mới đúng thật anh hùng.

Dù sao biên cảnh thất thủ, mấy chục vạn bách tính muốn trôi dạt khắp nơi, hi sinh ba ngàn Nhạc Gia Quân đổi lấy thắng lợi, vững chắc quân tâm, hần thì nguyện ý.

Có thể đây hết thảy, tất cả đều tại không biết rõ tình hình tình huống dưới tiến hành, này mới khiến Nhạc Bách Phi tâm lý có một cây gai.

Cái kia ba ngàn Nhạc gia thân binh, tự nhiên cũng là trung can nghĩa đảm, có thể vì nước hi sinh liệt sĩ.

Chờ Nhạc Bách Phi rời đi, Từ Bách Phúc mới từ bên cạnh đi tới.

Hần mở miệng nói: "Người làm không sai, một trận chiến này chúng ta đoạt lại một tòa thành trì, còn bắt đến địch quân khá hơn chút tướng lĩnh."

Mạc Trầm xoa xoa đầu, "Nhưng người vẫn là chết quá nhiều."

Từ Bách Phúc nửa mang tự giễu cười nói: "Nếu quả thật phải cẩn thận cân nhắc, lúc trước nhất chiến, ta giương Đông kích Tây, đánh lên thành trì, kết quả phân bên trong địch quân mai phục, thương vong mấy vạn người, ta chẳng phải là khó từ tội trạng?"

Mạc Trầm nhất thời lộ ra cười khổ, cái này nói tốt giống rất có đạo lý.

"Chỉ có thể nói, . cuộc chiến này tất nhiên sẽ người chết." Từ Bách Phúc tiếp tục nói: "Cái kia hơn ba ngàn người, cần phải còn có thể cứu về một số trọng thương, trên thực tế chết chẳng phải nhiều, người tu hành mệnh vốn là so với người bình thường muốn cứng rắn."

Mạc Trầm biết đối phương tại tự an ủi mình, chủ yếu là chính mình còn không có thích ứng tới.

Mình quả thật xem như đánh thắng thắng trận, có thể cái kia là sống sờ sờ nhân mạng, đều là hấn một tay an bài bố cục, đều là bởi vì chính mình mới hi sinh.

Cho nên vô luận như thế nào, Mạc Trầm cũng không có cách nào không đếm xỉa đến, làm bộ không có quan hệ gì với chính mình.

Từ Bách Phúc nhẹ giọng cười nói: "Người biết vì cái gì, địch quân lập đi lập lại nhiều lần muốn muốn chúng ta để thành sao?"

"Bọn họ là muốn Đại Cương biên cảnh 1 triệu bách tính không nhà để về, để bách tính trôi dạt khắp nơi!"

Từ Bách Phúc trầm thía nói ra: "Chúng ta mỗi một lần phản chiến, mỗi một lần hi sinh, đều là vì bảo hộ Đại Cương nhân dân, bảo hộ đại cương quốc đất."

"Nước phá, làm theo nhà vong!"

"Cái này thắng một trận, tuy nhiên chúng ta không chết thiếu huynh đệ, nhưng lại cổ vũ sĩ khí, phấn chấn nhân tâm."

Từ Bách Phúc hít sâu một hơi, khích lệ nói ra: "Có lẽ đối lại là ta, thương vong hội càng thêm trầm trọng."

Mạc Trầm thật lâu, hấn mơ hồ nghĩ rõ ràng.

Chính mình sở dĩ nội tâm hoài hồ thẹn, đó là bởi vì không có nói trước cho Nhạc Bách Phi giải thích rõ ràng.

Từ Bách Phúc đương nhiên lưu ý đến đối phương biểu tình biến hóa, trên thực tế hấn nói nhiều như vậy, cũng là hi vọng Mạc Trầm có thể nghĩ rõ ràng.

Hai quân giao chiến, thương vong là không thể tránh né.

"Đúng, có một tin tức phải nói cho người." Từ Bách Phúc bỗng nhiên mở miệng nói.

Mạc Trầm hơi kinh ngạc địa xoay đầu lại.

Từ Bách Phúc mang theo hài hước nụ cười nói ra: "Chắc hấn, Mạc Trầm hai chữ này đã tiến vào địch quân muốn mật sát truy nã bảng danh sách."

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 58: 【 tiền tuyến chiến báo 】 :

36 canh giờ sau.

Trường Lăng rơi xuống bàng bạc mưa to, mưa rơi rất mạnh, thì liền cái kia Vị Hà nước đều dâng cao mấy phần.

Một con khoái mã, tại trên đường cái chạy như bay.

Trường Lăng bách tính đã thành thói quen một màn này, mỗi lần tiền tuyến tình hình chiến đấu phát sinh nặng biến động lớn, chiến báo mới nhất đều biết vô cùng khẩn cấp mang đến triều đình.

"Ai, không biết lại xảy ra chuyện gì." Tránh tại cửa ra vào căn Vũ lão gia từ thờ dài một hơi.

"Lần trước tiền tuyến chiến báo, ta nghe nói biên cảnh có một cái Đại tướng quân từ quan tạ tội, lần kia chết hết mấy vạn người."

"Nói mò , biên cảnh thì mấy vạn người, sao có thể chết mấy vạn người."

"Cái này không tiếp viện 100 ngàn người sao?"

Bởi vì Đại Cương nhường ra ba tòa thành trì, rất nhiều bách tính trôi dạt khắp nơi, có chút thậm chí lặn lội đường xa đi vào Trường Lăng tìm kiếm thân

nhân đầu nhập vào.

Cho nên, toàn bộ Đại Cương đối với biên cảnh tình hình chiến đấu, đều là cực quan tâm

Một vị lão phu nhân thán một tiếng: "Con ta a, hi vọng khác xảy ra chuyện gì mới tốt!"

Giờ phút này.

Trong triều mấy vị quan viên đã tập hợp một chỗ.

"Nghe nói tiền tuyến tình hình chiến đấu đến."

"Người cũng là đến tra hỏi hướng?"

"Đúng a, ta em vợ cháu trai, hiện tại còn bị địch quân tù binh lấy."

Cái này mấy tên quan viên đi vào hướng trong đình viện, mới phát hiện bên trong đã tụ khá nhiều người.

Tất cả mọi người là lú lú thương thảo biên cảnh tình hình chiến đấu.

"Cuối cùng là đánh thắng một trận, còn bắt sống hơn mười người địch quân tướng lĩnh!" Chính Nhị Phẩm Trường Lăng tri phủ đại nhân Vệ Hiến Tài cười vỗ ở ngực.

Thiệu Bác Dịch khoan thai tới chậm, hần kinh ngạc mở miệng nói: "Thắng? Còn tù binh địch quân tướng lĩnh?"

Lúc này, tuổi nhỏ Hoàng Đế Trương Hồng Thiên theo phía bên phải chậm rãi đi tới.

Bách quan đứng dậy khom lưng hô: "Cung nghênh bệ hạ!"

"Chúng ái khanh miễn lễ, chắc hẳn mọi người đều biết, biên cảnh báo cáo thắng lợi!" Trương Hồng Thiên nhẹ giọng cười nói.

Thừa tướng Không Kinh Vĩ hướng phía trước bước ra một bộ, nói ra: "Thần coi là, trận chiến này đại thắng, ứng thông báo thiên hạ, phần chấn dân tâm."

Mọi người lại là một trận hai bên dò xét, muốn biết người khác ý nghĩ.

Trương Hồng Thiên lại là nhú mày, tuy nhiên lỗ thừa tướng nói có lý, nhưng bất quá là một trận tiểu thắng trận chiến, bây giờ thế yếu còn không có hoàn toàn lật về bên, cái này thông báo thiên hạ, không khỏi quá mức khoa trương.

"Thần coi là, trận chiến này tuy tốt, lại không thể quá mức lộ ra, vèn vèn một trận thắng chiến liền muốn thông báo thiên hạ, đây chẳng phải là dễ bách tính cảm thấy, chúng ta đánh thắng một trận chiến rất khó?" Gâu An Thuận chính tam phẩm Bình Bộ Thị Lang mở miệng nói.

Tất cả mọi người nhao nhao gật đầu, cảm thấy nói có đạo lý.

"Lần này công đầu, là một cái gọi Mạc Trâm người." Trương Hồng Thiên chậm rãi mở miệng nói.

Có ít người mặt lộ vẻ kinh ngạc, có ít người thì là vô cùng ngạc nhiên.

"Mạc Trâm?"

"Người nghe qua sao?"

"Chưa từng nghe qua."

Khá nhiều người đều lắc đầu bày tỏ không biết.

"A, có phải hay không cái kia lâm thời lục phẩm đốc chiến quân sư?" Lừa gạt có vị quan viên mở miệng hỏi.

Lúc này, mọi người mới nhớ tới, tựa như là có một người như vậy.

Chợt, Thiệu Bác Dịch đột nhiên chấn động, sừng sốt, chẳng lẽ lại là mình nhận biết cái kia, Mạc Trâm?

Hắn lúc ấy nhìn thấy xuất chinh bằng danh sách, còn cho là mình nhìn lầm, về sau mới phát hiện, cái kia tại bánh mì cửa hàng bày quầy bán hàng thầy bói, xác thực tốt mấy ngày này không có xuất hiện.

"Người này, Từ Lão có đề cập với ta lên qua, là Tô Nhan đề cử người trẻ tuổi." Trương Hồng Thiên lạnh nhạt cười nói: "Không nghĩ tới thật là có chút bản sự."

Đoàn người mới bình tĩnh đại ngộ, khó trách là lục phẩm đốc chiến quân sư, nguyên lai là theo Tô Nhan đề cử.

Tô Nhan cái tên này, trong triều cơ hồ không ai không biết.

Tuy nhiên tên tuổi vang dội, có thể bêu danh so khen âm thanh muốn hơn rất nhiều, làm tu vi cao thâm người tu hành, lại ý đồ che chở địch quân thám tử.

Chuyện này để rất nhiều người tâm lý lưu một cái vấn đề.

Có thể hết lần này tới lần khác tên này tu vi là tại quá cao,

Tất cả mọi người không thể làm gì.

Thiệu Bác Dịch có chút lúng túng mở miệng nói: "Người này ta biết, tại Tây Lăng viện nhập học thi viết bên trên, hần thi văn cơ hồ là max điểm."

Lau một chút, rất nhiều ánh mắt đều nhìn sang.

Đang ngồi cũng không ít là theo Tây Lăng viện tốt nghiệp quan văn quan võ, ngừng lại vạn phần kinh ngạc, khoản này thử max điểm cũng không dễ dàng a!

"Hắn muốn thi vào Tây Lăng viện?" Trương Hồng Thiên hơi kinh ngạc, còn muốn đi Tây Lăng viện khảo thí?

Chẳng lẽ lại cái này Mạc Trầm còn không phải người tu hành?

Không có đạo lý a!

Nếu là Tô Nhan xem trọng người, công pháp tu hành đương nhiên sẽ không thiếu khuyết, cũng có thể được chỉ điểm.

"Không phải, lúc ấy ta nghĩ lầm hắn là khảo thí, trên thực tế hắn muốn đi vào Tây Lăng viện làm lão sư." Thiệu Bác Dịch dở khóc dở cười nói ra: "Nhưng hắn lúc ấy căn bản không có đảm nhiệm tu vi thế nào."

Ào ào ào, chung quanh quan viên đều bạo động.

Bọn họ đều đã từng có nghe nói qua chuyện này, một cái không có tu vi người muốn đi vào Tây Lăng viện làm lão sư, kết quả bị đuổi đi.

Lúc đó toàn bộ Trường Lăng đều đang đàm luận cái chuyện cười này.

Cư không sai chính là người này?

Trương Hồng Thiên miệng hơi hơi mở ra, cái này. . . Không có tu hành?

Lại muốn làm tu hành học viện lão sư?

Đồng dạng không ít người đều ngây người, cái này là thế nào nghĩ, từ đâu tới đảm lược?

Thiệu Bác Dịch gãi đầu giải thích nói: "Ta ý là, hắn đầu rất là linh quang, tài hoa bộc lộ, đúng là một vị hiếm có nhân tài."

"Ừm, lần này, đồng dạng lập công còn Nhạc gia ba ngàn thân binh, lễ bộ thượng thư có đó không?" Trương Hồng Thiên mở lời nói.

"Hạ quan Hàn Húc, là tân nhiệm lễ bộ thượng thư." Một vị gương mặt Thanh Tú quan văn trước khi đi một bộ.

"Tốt, người điều động bạch ngân sáu vạn lượng, phụ trách đưa đến Nhạc Phủ bên trong, để bọn hắn thật tốt trấn an xuất chinh binh lính gia thuộc người nhà." Trương Hồng Thiên ra lệnh.

"Vâng, hạ quan lĩnh mệnh!" Hàn Húc ứng tiếng nói.

Sau cùng, mọi người thương nghị quyết định, đem tin tức này công bố tại Đại Cung tất cả thành trì cửa thành, vừa vặn để những cái kia chạy nạn bách tính có thể nhìn thấy.

...

Tại biên cảnh.

Tây Xương vùng ngoại ô một mảnh đất trống, trú đóng rất nhiều lều vải.

Tôn Lương Trù không phụ sự mong đợi của mọi người, đem địch quân 40 ngàn binh lực đều tiêu diệt, giết chết địch quân sáu tên Trúc Cơ cảnh người tu hành, còn bắt được địch quân mười chín danh tướng lĩnh.

Từ binh địch quân trong hàng tướng lĩnh, có một vị ngự không kính tướng quân, còn có 13 tên Trúc Cơ cảnh tướng lĩnh.

Địch quân đầu hàng tù binh cùng sở hữu hơn bốn ngàn người.

Tại trong lều vải, mọi người đang thương lượng nếu như xử trí những thứ này tù binh.

Lúc này tào Hongdae đi vào trong lều vải, mở miệng nói: "Ta cạy mở một cái miệng."

Lập tức mọi người ánh mắt đều chạy ra ngoài hấn trông đi qua.

"Hấn bàn giao, là Cô Miếu thôi toán, cái này một trăm năm chính là Bắc Tống cường thịnh nhất thời kỳ, cho nên bọn họ mới sẽ chủ động xâm lấn."

Thích Young Hyun cười lạnh nói: "Ta nhìn, là trong bọn họ gian đều trưởng thành, cho nên mới tốt xuống tay với chúng ta đi!"

Thực thích Young Hyun câu nói này tất cả mọi người hiểu rõ, từ khi Trường Lăng nội loạn về sau, liên tiếp chuyện phát sinh.

Cơ hồ đều là bởi vì phân bội mà dẫn đến, bao quát biên cảnh thất thủ, liên tiếp chiến bại.

"Ta đề nghị vẫn là trước đem quân ta tù binh đổi lại."

"Quan trọng ở chỗ, chúng ta muốn đổi bao nhiêu người?"

Cái này một người một câu, tựa hồ cũng cho rằng, trao đổi tù binh người thế chấp là sự chọn lựa tốt nhất.

Mạc Trầm phìi mông một cái, đứng lên, tất cả mọi người cho là hấn có ý kiến gì, Mạc Trầm cười nói: "Các người tiếp tục, ta trước đi xem một chút mấy vị kia địch quân tướng lĩnh."

Nói xong, hấn liền một mình đi ra lều vải.

Mạc Trầm cước bộ đi vào Tây Xương công thành, hấn rất nhanh liền đi vào giam giữ địch quân tướng lĩnh địa phương, đây là đã từng Tây Xương giam giữ trọng phạm lao ngục.

Tay hấn cầm quân lệnh, cho thấy thân phận, liền vào nhập trong lao ngục.

Chung quanh tối như mực một mảnh, cả ngày không thấy quang.

Có chút cửa phòng giam khóa bị nện mực nát, hấn là thành trì bị công hãm thời điểm, một số phạm nhân thừa cơ chạy đi.

Nơi xa còn truyền đến xích sắt kéo lấy tiếng vang.

Mạc Trầm nhìn thấy tốt mấy bóng người, những người này đều bị mấy đầu xiềng xích buộc lại, xích sắt là dùng tinh thiết chế tạo thành, cho dù là người tu hành, cũng khó có thể phá vỡ.

Đương nhiên, người bình thường cũng không dám đến thăm vấn.

Cho dù là buộc lại tù binh, cũng có thể sẽ làm bị thương người, dù sao chân khí là có thể ly thể.

Mạc Trầm cước bộ đi rất lợi hại chậm, bên cạnh hấn có một vị Trúc Cơ cảnh tướng lĩnh cùng đi, cũng là phòng ngừa tù binh đột nhiên bạo loạn.

Bước chân hấn đứng ở cái thứ nhất nhà giam trước, nói chung qua sáu hơi thở, sau đó tiếp tục đi lên phía trước.

Như thế lặp đi lặp lại, mỗi lần đi đến một cái cửa phòng giam miệng, đều hơi hơi dừng lại, đã không có tra hỏi, cũng không có hấn hành vi.

Cái này khiến ở bên cùng đi góm Hưng Bình lơ ngơ, hoàn toàn không lấy được Mạc Trầm muốn làm gì.

Mạc Trầm không có lên tiếng, hấn chỉ là sắc mặt khó coi, đem mấy người kia "Thiên Cơ" đều nhìn trộm một lần.

Hấn ngạc nhiên phát hiện, những người này đều cũng giết người như ngóc tặc tử, có chút thậm chí là tổng tâm sáng tướng tài.

Những người này tương lai có thể sẽ bị hấn sửa, chỗ lấy trước mắt chỉ có thể nhìn thấy trống rỗng.

Đại khái là các tướng quân cũng không có thương lượng đi ra cuối cùng phương thức xử lý, dù sao Bắc Tống cũng chưa chắc đồng ý.

Đương nhiên, Mạc Trầm cũng không nhìn thấy những thứ này Trúc Cơ cảnh người tu hành sinh tử.

Hấn trầm mặc một lát, chỉ có thể thừa nhận một cái đạo lý.

Cái kia chính là, chiến tranh chưa bao giờ đúng sai.

Hắn cùng những người này chỉ là lập trường khác biệt, thực cũng không thâm cừ đại hận.

Bỗng nhiên cùng nhau mảnh vụn thạch theo phòng giam bên trong đột nhiên bắn ra, cả kinh Mạc Trầm vội vàng né tránh, mà Gồm Hưng Bình thì là rút kiếm ngăn lại một kích này.

Mắt thấy đánh lên vô hiệu, tên kia tù binh tiếp tục cúi đầu, phảng phất sự tình gì đều không có phát sinh như vậy.

"Đại nhân, nếu là không cần thăm vấn, ta nhìn vẫn là nhanh chóng rời đi, những người này hung ác vô cùng." Gồm Hưng Bình mở miệng khuyên.

Mạc Trầm gật gật đầu, ra hiệu chính mình hiểu rõ.

Hắn tiếp tục đi lên phía trước, lúc này, hắn thần sắc bỗng nhiên ngưng trọng lên, dùng khó có thể tin biểu lộ nhìn nơi này liếc một chút trong lao ngục người.

Lúc này, trong lao ngục tù binh, chính đối Mạc Trầm trừng mắt, đầy mắt sự hận thù. .

Gồm Hưng Bình vì phòng ngừa ngoài ý muốn phát sinh, thậm chí rút đao làm ra phòng thủ tư thế.

【 xuất thân: Chu Ngọc đường, tuổi tác 32 tuổi tròn, Trường Lăng người... 】

【 kinh lịch: Mười sáu tuổi nhập học Tây Lăng viện, bước vào người tu hành hàng ngũ, 22 tuổi tiến vào Thần Thiên Ti, chui vào Bắc Tổng, nghe ngóng Cổ Miếu tin tức... 】

【 tu vi: Trúc Cơ cảnh cấp sáu. 】

【 tương lai: Trống không 】

Người này tương lai cùng hắn tù binh một dạng, là trống không.

Mạc Trầm lập tức ý tứ đến, loại thời điểm này, trừ chính mình cơ hồ không ai có thể chứng minh cái này thân người phản.

Cho nên nếu như mình không mở miệng, người này sẽ cùng hắn địch quân tướng lĩnh một dạng xử trí.

Mạc Trầm tiếp tục đi một vòng, sau đó đi ra lao ngục, hắn mở miệng nói: "Ta có cái đề nghị."

"Ách, ngài nói!" Gồm Hưng Bình ngạc nhiên ứng thanh.

"Những người này tốt nhất có thể tách ra giam giữ, đơn độc một cái phong bế phòng giam, ai cũng nhìn không thấy người nào, nghe không thấy thanh âm, dạng này bọn họ tương đối dễ dàng mở miệng."

Gồm Hưng Bình ngốc một chút, không phải rất rõ ràng.

Mạc Trầm cười giải thích nói: "Người nào cũng không muốn làm giặc bán nước, hiện tại cũng giam chung một chỗ, chỉ cần vừa mở miệng, tất nhiên người chung quanh đều biết."

Gồm Hưng Bình trong nháy mắt bừng tỉnh đại ngộ, đầy mắt toát ra kinh hãi vui thần sắc.

Cái này quá có đạo lý!

"Ta lập tức đi làm, tranh thủ trong khoảng thời gian ngắn, toàn bộ một lần nữa thẩm tra một lần." Gồm Hưng Bình hưng phấn gật đầu nói.

"Ừm, đến lúc đó ta lại tới xem một chút." Mạc Trầm thuận miệng kiểu nói này nói.

Chợt, hắn chạy ra ngoài ngoài cửa thành đi đóng quân doanh đi đến.

Nhất định phải tìm cơ hội đơn độc theo cái kia ẩn núp nhiều năm thám tử nói chuyện, đảm nhiệm thân phận như thế nào tin tức đều có thể làm giả, duy chỉ có chính mình có thể thấy rõ ràng chân tướng.

Người này, có tác dụng lớn chỗ!

Chương 59: 【 Chu Ngọc Đường 】:

Mặt trời mọc sáng cả cánh rừng.

Làm thái dương mới lên một khắc này, trong rừng rậm sương mù khí tiêu tán.

Đi qua một vòng thương nghị, mọi người quyết định dùng bắt được địch quân tướng lĩnh cùng đầu hàng binh lính, đổi lấy Bắc Tổng trong tay Đại Cuồng tù binh.

Thích Young Hyun đi vào lều vải nói ra: "Trao đổi tù binh điều kiện đã phải người đưa ra ngoài."

"Địch quân có lẽ sẽ còn cùng chúng ta cò kè mặc cả." Từ Bách Phúc ngồi tại trong doanh mở miệng nói.

"Đúng, còn có một việc, thăm vấn bên kia có tiến triển" thích Young Hyun nói.

"Ồ? Có người nguyện ý mở miệng?" Từ Bách Phúc khẽ ngẩng đầu.

"Mạc Trầm xách một cái ý kiến, nói đơn độc giam giữ lại càng dễ thăm vấn, không nghĩ quả là." Tào Hongdae khích lệ nói.

Giờ phút này, Tây Xương trong lao ngục.

Binh lính đem rách rưới lao ngục một lần nữa bố trí, đem địch quân tướng lĩnh tách ra giam giữ tại mật thất.

Mạc Trầm theo miệng hỏi: "Lần trước từng ta khinh thường gia hỏa kia nhốt tại chỗ nào?"

Góm Hưng Bình lập tức phản phó ngục tốt, đem Mạc Trầm dẫn tới một cái mật thất trước.

"Đại nhân, người này đặc biệt dùng mạnh miệng, hỏi không ra bất kỳ đồ vật." Ngục tốt có chút cảm tức nói ra: "Đã đối với hắn dùng hết cực hình, cũng không mở miệng."

Mạc Trầm khẽ gật đầu: "Ta từ có biện pháp, đã hắn đã chịu đủ tra tấn, hắn không có lực phản kháng khí, người thì thủ ở bên ngoài đi!"

"Đúng!" Ngục tốt ứng tiếng nói gật đầu, mở ra lao ngục mật thất môn, liền tận chức tận trách địa thủ tại bên ngoài.

Mạc Trầm tại cửa ra vào chạy ra ngoài bên trong liếc mắt một cái, quả nhiên giờ phút này quan ở bên trong người toàn thân là cực hình vết thương, nhìn thấy mà giật mình.

Hắn đi vào, sau đó đem mật thất môn chậm rãi khép lại.

Chu Ngọc Đường không có ngẩng đầu, môi hắn khô cạn, đầu tóc rối bời, tứ chi bị xích sắt khóa gấp, toàn thân cao thấp có gần trăm đạo vết thương.

Bên trong bao quát bị phỏng, cắt thương tổn, đâm bị thương các loại.

Mạc Trầm thanh âm rất nhẹ, có chút trầm thấp, hắn chậm rãi nói: "Vị Hà một bên, có một gốc cây già, mặc cho gió táp mưa sa, đều ngạo nghễ đứng thẳng."

Chu Ngọc Đường hơi hơi động Thân, trong đầu của hắn trong nháy mắt thì hiện ra cây kia cây già hình ảnh, người này chẳng lẽ lại nói là Trường Lăng Vị Hà?

Chu Ngọc Đường lúc này mới dùng lực ngẩng đầu đến, cái kia lộn xộn tóc ngăn trở nửa gương mặt, chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy cặp mắt kia.

Mạc Trầm đuôi lông mày xiết chặt, hắn phát hiện người này ánh mắt, mang theo một cổ chết kinh.

Hắn từng bước một chạy ra ngoài đối phương tới gần.

Chu Ngọc Đường đáy mắt hiện lên một tia hận ý, có thể không biết sao thân thể của hắn nguyên mỗi một không chịu nổi, chỉ có thể hai tay run rẩy, xích sắt phát ra lắc lạng lắc lạng thanh âm.

Mạc Trầm đi vào đối phương trước mặt, mở miệng nói: "Người có còn muốn hay không về nhà?"

Chu Ngọc Đường hô hấp bỗng nhiên dồn dập lên, lại lộ ra tự giễu nụ cười, một lần nữa cúi đầu xuống, không định để ý tới đối phương.

"Ta nói, về cây kia cây già nhà."

Chu Ngọc Đường đầu tiên là cả người cứng đờ, sau đó hốc mắt trong nháy mắt phiếm hồng, ướm át, sau đó hai mắt đắm lệ doanh tròng.

Trong đầu giống như là rót vô số đạo không ra tư vị, ngọt bùi cay đắng, tưới cùng một chỗ

Tay hần càng thêm run rẩy, nháy mắt nhìn trước mắt người trẻ tuổi.

"Ngươi là ai?"

Chu Ngọc Đường thanh âm có chút nghẹn ngào, hần dùng tha thiết ánh mắt nhìn chăm chú lên đối phương, chỉ có Thần Thiên Ti phái tới người, mới có thể biết mình thân phận chân thật.

"Ta là một cái có thể mang ngươi về nhà người." Mạc Trầm rất là nghiêm túc trả lời, hần nhìn thấy đối phương chân thành tha thiết ánh mắt, nhìn thấy viên kia nóng rực tâm.

Chu Ngọc Đường có chút cảnh giác, lập tức lắc đầu nói ra: "Không, ngươi không phải."

Nếu như là Thần Thiên Ti người, ứng đương tri đạo giao đầu miệng hào, mà không nên giống trước mắt dạng này.

Mạc Trầm híp mắt, mở miệng nói: "Ta tại Vọng Nguyệt Lâu ngõ hẻm kia cửa hàng bánh bao bên cạnh, có một cái toán mệnh quán nhỏ."

Chu Ngọc Đường không có lên tiếng, hần vẫn mang theo cảnh giác thần sắc đánh giá trước mắt người này.

"Có một cái bán băng đường hồ lô người, đưa cho ta một trang giấy, nói cho ta biết nơi này có một cái Ly Gia mười năm người."

"

Chu Ngọc Đường tròng mắt hơi hơi xiết chặt, tâm lý nhắc lên sóng to gió lớn!

Không sai!

Mình đã tiềm phục tại Tổng triều mười năm.

Nhiều năm trước Bắc Tổng đảo phá bọn họ tất cả thám tử điểm tụ tập, vì che giấu tung tích, không ai dám thò đầu ra.

Cái này một ẩn núp, lại là mấy năm trôi qua.

Hần dung mạo cũng có biến hóa rất lớn, dẫn đến trở về đường trở nên càng thêm gian nan.

Chu Ngọc Đường nào từ rất là linh quang, làm một cái có thể tiềm phục tại địch quốc thám tử, hần tự nhiên hết sức xuất sắc mới có thể bị ủy cùng trách nhiệm.

Đối phương biết được thân phận của mình, còn rõ ràng hần ẩn núp mười năm, đồng thời nâng lên bán băng đường hồ lô người, tất cả đều là chỉ hướng Thần Thiên Ti. .

Cơ hồ trong nháy mắt, hần nhất định, người trẻ tuổi này này sợ không phải Thần Thiên Ti người, tất nhiên cũng cùng Thần Thiên Ti có sâu hơn quan trọng.

Chu Ngọc Đường khàn khàn cuống họng mở miệng nói: "Có dặn dò gì sao?"

"Ta muốn biết ngươi biết hết thấy địch quân quân tình." Mạc Trầm lạnh nhạt nói.

Chu Ngọc Đường hít sâu một hơi, hần mặc dù không có hoàn toàn tín nhiệm người này, có thể trước mắt là hần duy nhất có thể nắm chắc cơ hội.

"Cổ Thần Miếu phái đến một lão quái vật, hần biết rõ Đại Cương tất cả tướng quân lãnh binh quen thuộc, tu vi cực cao, đã vượt qua chúng ta tướng tượng." Chu Ngọc Đường sắc mặt có chút khó coi.

Bởi vì cảnh giới cỡ này người tu hành, tại Đại Cương cơ hồ không có.

Mạc Trầm có chút kinh ngạc, Chu Ngọc Đường đã là Trúc Cơ cảnh tu vi, ánh mắt cần phải so với chính mình muốn khoáng đạt, có thể bị hần cho rằng tu vi cao vô pháp tượng tượng, vậy khẳng định tương đương khủng bố.

Quan trọng ở chỗ, một cái dụng binh như thần người, tu hành còn như vậy cao, quả thực khiến người ta tuyệt vọng.

Chu Ngọc Đường cắn răng nói: "Muốn ám sát người này, cơ hồ là không thể nào."

"Bọn họ lĩnh đẹp trai là ai? Hết thấy có bao nhiêu binh lực, đều bố trí ở nơi nào, vì cái gì năm lần bảy lượt muốn muốn ép chúng ta để thành tri?" Mạc Trầm liên tiếp hỏi ra mấy vấn đề.

Chu Ngọc Đường do dự một chút, mở miệng nói: "Bên trong bốn vạn người trông coi Đại Cương tù binh, 100 ngàn người đóng giữ Hán Trung, . 30 ngàn người đóng giữ Tử môn quan, còn có 30 ngàn lưu động binh lực."

Mạc Trầm cái này một tính được, Đại Cương thật đúng là đánh không lại, phải biết địch quân còn có tù binh trong tay.

Đương nhiên, nếu như cái kia 100 ngàn binh lực không có bị bắt được, hai quân binh lực cần phải chênh lệch không xa.

"Về phần thành trì, hẳn là muốn Đại Cương bách tính không có chỗ ở cố định, để Đại Cương nội bộ loạn lên."

Hai người xâm nhập giao lưu một phen quân tình, Chu Ngọc Đường cơ hồ là biết gì đều nói hết không giấu diếm, cuối cùng, hẳn là Đại Cương người.

Thật lâu.

Mạc Trầm hít sâu một hơi, mở miệng nói: "Thân phận của ngươi nhất định muốn tiếp tục giữ bí mật."

"Ta còn có thể trở lại Trường Lăng sao?" Chu Ngọc Đường đẩy mắt mang theo một chút mê mang.

Mạc Trầm mi đầu khóa gấp, trên thực tế hẳn cũng không biết đối phương nhiệm vụ là cái gì, đến cùng tại sao muốn tiềm phục tại địch quốc.

Bất quá, chột hẳn thì thoải mái.

Mạc Trầm cười ứng tiếng nói: "Đương nhiên!"

Tuy nhiên câu nói này hứa hẹn cảm thấy không có bao nhiêu trọng lượng, nhưng đối với Chu Ngọc Đường mà nói, cũng không nghi ngờ trời sáng bên trong ánh rạng đông.

Vì ngăn ngừa lọt vào hoài nghi, Mạc Trầm quyết định không hề đến lao ngục, vì thuận tiện liên hệ, bọn họ chế định phương thức liên lạc cùng ám hiệu.

Mạc Trầm chuẩn bị quay người rời đi, hẳn vừa mở cửa, phía sau thì truyền đến một tiếng giận mắng: "Lăn, xéo đi!"

Bên cạnh lao ngục binh lính đều bị giật mình, nhất thời mặt lộ vẻ xấu hổ, lập tức đánh giá vị đại nhân này, tâm lý âm thầm may mắn, còn tốt không có có thụ thương.

Mạc Trầm ra vẻ kinh hoàng vỗ vỗ bộ ngực mình, sau đó mới chạy ra ngoài lao ngục cửa đi đến.

Chung quanh chỉ có ánh nến cảm thấy chiếu vào ánh sáng, vô cùng tối tăm, cho người ta một loại cảm giác đè nén cảm giác.

Khi hẳn đi ra phòng giam bên ngoài, bên ngoài bầu trời trong trẻo, ánh sáng mặt trời chườm mắt.

Mạc Trầm híp híp mắt, ngẩng đầu chạy ra ngoài chùm sáng kia nhìn lại.

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: 【 tham mưu 】 :

Hán Trung, chung quanh tất cả đều là sơn mạch.

Nơi này đóng quân cái này Bắc Tống mười vạn đại quân, mảnh này địa dễ thủ khó công, làm binh gia tất tranh chi địa, bây giờ bị địch quốc nắm giữ, cơ hồ rất khó đoạt lại.

"Báo, Đại Cương đàm phán tin đưa tới."

Nói xong, tiền tuyến thám tử liền đem một phong thư tín cho dụ tướng quân đưa tới.

Mấy vị lãnh binh chủ tướng đều tụ tới, muốn biết địch quân đến cùng nói tới yêu cầu gì.

Dụ Khang Nhạc mở ra phong thư, nhìn lấy bên trong chữ, nhất thời cười lạnh một tiếng: "Quả nhiên như ta sở liệu, bọn họ muốn trao đổi tù binh."

Trên thực tế, trao đổi tù binh sự việc, trên chiến trường cũng không hiếm lạ, từ xưa đến nay đều là làm như vậy.

Có thể hỏi đề ở chỗ, trong tay bọn họ nắm giữ cái này Đại Cương tù binh, chỗ lấy cho đến trước mắt mới có thể chừng không quyền chủ động.

Bây giờ Đại Cương ngược lại là có đàm phán tư cách, đối bọn hắn tới nói cực kỳ bất lợi.

Bỗng nhiên, một bóng người đi tới.

Chung quanh tất cả mọi người ánh mắt đều dời qua đi.

Ngụy Cao Nguyên xúc lên quân doanh Chủ Trưởng bổng, phảng phất biết địch quân nói tới yêu cầu gì, hắn trực tiếp mở miệng hỏi: "Bọn họ muốn đổi bao nhiêu người?"

Dù là có người không muốn thừa nhận, nhưng bọn hắn không thể không thừa nhận, cái này Cổ Thần Miếu đi ra tham mưu, xác thực rất lợi hại, có thể nhìn rõ tiền cơ.

"Bốn vạn người, hơn nữa còn không cho phép là thương binh." Dụ Khang Nhạc thần sắc ngưng trọng nói ra: "Không đổi lời nói, sợ là sẽ phải thương tới các tướng lĩnh trung tâm, nhưng nếu như đổi, trong tay chúng ta cũng chỉ còn lại có 30 ngàn tù binh, uy hiếp không bọn họ."

"Tuyệt đối không thể, cái này thì tương đương với đề địch quân nhiều 40 ngàn binh lực." Lập tức liền có người mở miệng phản đối.

"Không sai, đổi tù binh lời nói, chúng ta thì thua thiệt."

Trong lều vải tuyệt đại bộ phận người, đều bày tỏ phản đối.

Lúc này, Ngụy Cao Nguyên bỗng nhiên mở miệng nói: "Bị bắt tướng lĩnh nhất định muốn cứu trở về, không có hắn lựa chọn."

Đoàn người đều một mặt kinh ngạc, cái này nếu như trực tiếp đổi, bọn họ muốn đổi mặt là địch quân binh lực đại tăng, sĩ khí phóng đại, mà bên ta thiếu tù binh lực lượng cũng liền không có như vậy đủ.

"Nước có thể nâng thuyền cũng có thể lật thuyền, từ xưa đến nay vương triều thay đổi, toàn bởi vì ném dân tâm, cho nên vô luận như thế nào, đều nhất định muốn đáp ứng đối phương." Ngụy Cao Nguyên lời thể son sắt nói.

Lần này, không ít người đều mặt đen lên.

Có ít người thậm chí lòng sinh bất nhẫn, địch quân mỗi gia tăng một người, thì tương đương với cho bọn hắn gia tăng hành quân khó khăn, gia tăng tử vong nguy hiểm.

Đương nhiên, dù là như thế, bởi vì trải qua thời gian dài đối Cổ Thần Miếu kính ngưỡng, không ai dám đưa ra phản đối.

Ngụy Cao Nguyên nhìn ngó nghiêng hai phía lấy những tướng quân này, đáy mắt hiện lên một nụ cười quỷ dị, hắn mở miệng nói: "Nói cho bọn hắn, chúng ta chỉ có thể đổi 30 ngàn người."

Có ít người buống lỏng một hơi, 30 ngàn người, cái kia tối thiểu trong tay đầu còn đang nắm 40 ngàn tù binh, miễn cưỡng có thể tiếp nhận.

Dụ Khang Nhạc gật gù đầu, trên thực tế hắn vô cùng rõ ràng, cái này cái gọi là Thần Miếu đạo nhân là loại tính cách nào.

Người này nhìn như đại từ đại bi, nhưng trên thực tế phi thường nhỏ khí, theo không thiệt thòi.

Quả là như vậy, Ngụy Cao Nguyên bỗng nhiên mở miệng nói: "Cái này 30 ngàn người, dùng chính chúng ta binh lính giả trang, mặc vào địch quân khôi giáp."

Ào ào ào lập tức, lập tức tất cả mọi người nghĩ rõ ràng chuyện gì xảy ra, toàn bộ lộ ra vô cùng hưng phấn biểu tình.

"Diệu, thật sự là diệu!" Dụ Khang Nhạc vui cực nói.

"Như thế không chỉ có thể cứu trở về chúng ta người, còn có thể để bọn hắn có đến mà không có về."

Ngụy Cao Nguyên đề nghị: "Chú ý hành động giữ bí mật, muốn chánh thức đem địch quân 30 ngàn binh lính áp vận đi ra, chúng ta trên đường vụng trộm tiến hành đánh tráo."

Dụ Khang Nhạc trịnh trọng gật đầu cam kết: "Chuyện này liên quan đến quân ta mấy vạn người sinh tử, tự nhiên không thể qua loa, trừ chúng ta mấy người, quyết không thể để lộ ra đi."

"Đúng!"

Mấy người ứng thanh trả lời.

Một trận an bài tốt âm mưu, giống như là như vôi rồng đánh tới.

...

Tây Xương.

Trong thành chủ phủ.

Đại Cương mọi người tụ ở chỗ này, thương nghị phải chăng muốn xuất binh, đem còn lại hai tòa thành trì cũng cướp về.

Lưu Đức trung mở miệng nói: "Trước mắt là tuyệt hảo cơ hội, ta lo lắng duy nhất là, binh lực sau khi phân tán, gây bất lợi cho quân ta."

"Không thể, cái này hai tòa thành dù là có thể cướp về, chúng ta cũng thủ không được."

Lúc này Từ Bách Phúc ngẩng đầu lên, nhìn lấy môn trong phủ một cái duy nhất không có mặc quân phục khô giáp người trẻ tuổi.

Mạc Trầm biết, đây là tướng quân tại hồi ý kiến hỏi mình ý kiến.

Hắn cười nhạt nói: "Ta không quyết sách, các người đến quyết định."

Nếu như mình một khi nhúng tay, tương lai trở nên mơ hồ, khó có thể dự đoán, còn không bằng để bọn hắn định ra hành trình lại an bài.

Chờ bọn hắn đã định kế hoạch về sau, chính mình lại thông qua trong quân đại bộ phận binh lính "Thiên Cơ" tình huống, để phán đoán có thuận lợi hay không, có hay không biến cố.

Nhưng vào lúc này, bên ngoài vội vội vàng vàng chạy vào một người, tên lính kia một chân quỳ xuống, hai tay dâng lên một phong thư tín.

"Là Bắc Tống địch quân truyền đến?"

Tào Hongdae tranh thủ thời gian tiếp nhận thư tín, sau đó đưa cho Từ Bách Phúc, dù sao Từ Bách Phúc mới đúng chuyện này lãnh binh chủ soái.

Từ Bách Phúc mở ra phong thư, bên trong rút lấy một tờ giấy nhỏ.

Hắn nghiêm túc chạm liếc một chút, mở miệng nói: "Bọn họ nói chỉ có thể đổi 30 ngàn người, nhưng cũng không thể cam đoan tất cả đều không có thương tổn."

Thực lòng nghĩ rất rõ ràng, cũng là cái này 30 ngàn người trả lại, không có khả năng toàn bộ người có thể một lần nữa đi trên chiến trường.

"Con chó, đám người kia thật sự là quá ác độc." Sầm Duyên nhin không được chửi ầm lên.

Cái này trả lại nếu như là người bị thương, binh lực bọn họ liền không thể được bổ sung.

Từ Bách Phúc thờ dài một hơi: "Bọn họ tất nhiên không muốn để cho chúng ta gia tăng binh lực."

"Làm sao bây giờ? Đổi vẫn là không đổi?" Lưu Đức trung có chút lo lắng mà hỏi thăm.

Mọi người do dự một chút, dù sao quyết định này vẫn là rất trọng yếu.

"Chúng ta những thứ này tù binh giữ lấy cũng Vô Tác dụng, mà lại đều là người tu hành, chúng ta vẫn phải lãng phí đại lượng binh lực trông coi." Thích Young Hyun đề nghị: "Ta cho là nên đổi, dù là đại bộ phận là thương binh, nhưng cũng có thể giảm bớt địch quân dùng tù binh đối với chúng ta tiến hành uy hiếp."

Đoàn người đều gật gật đầu, trong lòng bọn họ đều thực đều biệt khuất rất lợi hại, địch quân có tù binh, bọn họ căn bản tay chân bị gò bó.

"Vậy liền định ra đến, thậm chí bên kia gấp rút tiến độ." Từ Bách Phúc chạy ra ngoài tào Hongdae nhìn lại.

Tào Hongdae từng tại Hình Phạt Ti chơi một lúc thời gian, đang tra hỏi thủ đoạn rất nhiều, cũng hiểu biết như thế nào ép hỏi phạm nhân, đánh đối phương tâm lý phòng tuyến.

Mọi người đã định về sau, liền bắt đầu thương nghị cụ thể trao đổi tù binh tình huống, cùng đến cùng muốn hay không đoạt lấy còn lại hai cái thành trì.

Về phần Mạc Trầm, hắn chào hỏi một tiếng, chính mình đi ra bên ngoài hít thở không khí.

Hắn mơ hồ có loại cảm giác, đối phương hội lần này trao đổi tù binh phía trên động tay chân, nhưng lại nói không chừng địch quân đến cùng hội thiết lập bày rập gi.

Dù sao, chính mình còn trông cậy vào Chu Ngọc Đường thuận lợi ản núp trở về, có thể thăm dò được càng nhiều bí mật.

Mạc Trầm cước bộ không tự chủ được đi đến Tây Xương cửa thành, nhìn lấy chung quanh còn có chút lơ lửng bùn đất, sợ là trong này còn chôn lấp rất nhiều Đại Cuồng thì thể binh lính.

Hắn không phải một cái dễ dàng sâu não người, có thể dưới loại tình huống này, khó tránh khỏi hội sinh sôi rất nhiều tâm tình.

Bỗng nhiên, hắn muốn trở lại chính mình nghỉ chân trong lều vải, theo Tiết Nhuyễn Nhuyễn cái tiểu nha đầu kia tâm sự, như thể sinh hoạt, càng có ý tứ.

...

Ngày kế tiếp.

Hai quân đều thương nghị hảo giao đổi tù binh địa phương, cũng chính là Tây Xương cùng Hán Trung hai tọa trung tâm thành trì vị trí.

Kể từ đó, ai cũng không chiếm được lợi lộc gì.

Mạc Trầm uống một ngụm nước, liền tại trú đóng trong quân doanh đi dạo một vòng.

Hắn thần thức bám vào một cái chính đang đàm tiếu binh lính trên thân, nhất thời trong đầu màu nâu vàng đồng giấy nhanh chóng hiện ra đối phương Thiên Cơ.

【 xuất thân: Chúc mới lập, hai mươi bốn tuổi tròn, mới bờ sông người, ... 】

【 kinh lịch: ... 】

【 tu vi: ... 】

【 tương lai: Theo quân xuất chinh, cứu viện địch quân nguy trang "Tù binh", lại chết bởi tay. 】

【 hung cát: Tai bay vạ gió 】

Mạc Trầm sắc mặt trong nháy mắt trầm xuống, . hắn thần thức phụ tại người khác trên thân, có một bộ phận lớn đều là đồng dạng vận mệnh tương lai.

Lập tức, hắn trực tiếp chạy ra ngoài đại doanh lều vải đi đến, cước bộ rất gấp.

"Ta đề nghị phân binh công thành, lúc không còn gì để mất, máy không hề tới."

"Trao đổi tù binh, địch quân có thể sẽ có mai phục, binh lực phân tán không phải một cái rất lợi hại lựa chọn tốt."

Trong lều vải mấy vị tướng quân bắt đầu một phen cãi vã kịch liệt.

Bỗng nhiên, một bóng người vội vã đi vào, mở miệng nói: "Trước nghe ta nói!"

Khá nhiều người đều kinh ngạc nghiêng đầu lại, dù sao ở bên trong tranh luận người đã là quan viên phẩm rất lợi hại Cao tướng quân, thậm chí ngay cả phó tướng căn bản không dám xen vào.

Người này lá gan ngược lại là rất lớn!

Từ Bách Phúc cũng là lập tức cứng đờ, đến người này chính thức Mạc Trầm, hắn phát hiện Mạc Trầm thần sắc dị thường, đồng thời đang cùng chính mình nháy mắt ra dấu, ra hiệu chung quanh quá nhiều người.

Từ Bách Phúc nhíu mày lại, nhất thời ngoắc nói: "Các người lui xuống trước đi."

Một đồng lớn tướng quân xám xịt đi ra lều vải, kỳ ba quang gượng cười, lúc trước hành quân thời điểm, người trẻ tuổi này căn bản không được coi trọng, thậm chí bị ném đến sau cùng bộ đội, theo chăm sóc lương thảo lính hậu cần một cùng hành quân.

Ngắn ngủi đếm ngày trôi qua, tình huống lại có nghiêng trời lệch đất biến hóa.

Chương 61: 【 đã định đối sách 】:

Trong lều vải, chỉ có hai người.

Thủ ở bên ngoài hộ vệ chưa hẳn có thể nghe được bên trong nói cái gì, tại lại hai người kia đều không phải là nội gián, Mạc Trầm đã sớm xác nhận qua hai người thân phận, không lo lắng bọn họ để lộ bí mật.

"Lần này địch quân có thể sẽ giả trang chúng ta binh lính, đến gạt chúng ta vào cuộc."

Từ Bách Phúc cả người cứng đờ, trợn cả mắt lên, khả năng này hẳn chưa bao giờ cân nhắc qua, hẳn cân nhắc là chung quanh sẽ có hay không có mai phục, có hay không bẫy rập.

Hắn hít sâu một hơi, đáy mắt vẫn có lưu chấn kinh còn lại sắc.

"Chẳng lẽ lại, bọn họ dùng chính mình binh lính, đến nguy trang thành Đại Cương bị bắt binh lính?"

Mạc Trầm gật gật đầu, mở miệng nói: "Chiều này vô cùng hung ác, nếu là không có sớm đề phòng, những người này có thể tại chúng ta ở ngực cắm một đao."

Từ Bách Phúc đương nhiên biết hội xảy ra chuyện gì, hẳn âm thầm bóp một vệt mồ hôi lạnh, nếu như địch quân thật làm như vậy, tiếp xuống phát sinh sự tình, chỉ sợ là một con ác mộng.

Hắn chậm rãi bình phục chính mình tâm tình, đối với Mạc Trầm nghiêm túc nói: "Loại này quý kẻ nhất định muốn ách giết từ trong trứng nước."

"Khi đó , có thể đề đang dưỡng thương một số binh lính tiến lên phân biệt có phải hay không chúng ta người!"

"Không đúng không đúng, bọn họ khả năng có một nhóm là thật, có một nhóm là giả!"

Từ Bách Phúc có chút thấp thỏm tự lẩm bẫm, hẳn lập tức tìm không thấy biện pháp giải quyết.

Mạc Trầm nghĩ một lát, hai tay dựa vào ở trên bàn chống đỡ thân thể, hẳn vô cùng rõ ràng đây là một lần tuyệt hảo cơ hội.

Lần trước bố cục không có cân nhắc thỏa đáng, mà lại cũng không có theo người khác thương lượng, lần này nhất định phải nắm lấy cơ hội, cho địch nhân đón đầu thống kích.

Mạc Trầm nghiêm túc nói ra: "Ta cũng không phải là hoài nghi, những ngày này ta tại giam địch quân tướng lĩnh trong lao ngục nán lại một đoạn thời gian, ta phát hiện bọn họ đối cái kia đến từ Cổ Thần Miếu tham mưu, cơ hồ là một loại mù quáng mê tín."

"Ngụy Cao Nguyên?" Từ Bách Phúc thật sâu nhíu mày, nhắc lên người này, hẳn cũng vô cùng kiêng kỵ.

"Ta có bảy thành nắm chắc, hẳn sẽ sử dụng giả tù binh đến lần gạt chúng ta." Mạc Trầm nếu có sự tình nói.

Trên thực tế đây là trăm phần trăm sẽ phát sinh.

Chỉ bất quá, hẳn từ trước đến nay không dám nói đến quá vẹn toàn, giải thích cũng rất phiền phức.

Từ Bách Phúc dùng sức cắn răng nhìn lấy Mạc Trầm, ở phía trước phát sinh sự tình bên trong, người trẻ tuổi này không thể nghi ngờ đều biểu hiện ra một loại cực kỳ đáng sợ nhạy cảm, luôn luôn có thể nhìn thấu địch quân giấu ở hậu trường chánh thức mục đích.

Trầm mặc một lát.

Mạc Trầm bỗng nhiên mở miệng nói: "Cần phải không thể nào là tại 30 ngàn người bên trong trộn lẫn vào nguy trang binh lính, nếu không chúng ta Đại Cương binh lính hẳn là sẽ tại chỗ nhắc nhở."

Từ Bách Phúc gật gật đầu, xác thực như thế, trừ phi chỉ là trà trộn vào đi một phần nhỏ, nếu không rất dễ dàng bị phát hiện.

"Cho nên người ý tứ? Bọn họ tất cả đều là nguy trang?" Từ Bách Phúc ngạc nhiên hỏi, nếu thật là như thế, cái kia Tổng triều lá gan cũng quá đại đi!

Mạc Trầm phân tích nói: "Ta cho rằng toàn bộ khả năng lớn hơn, sẽ không xuất hiện bất kỳ sai lầm nào, trà trộn vào đi một nửa người, thậm chí một phần ba người, đều có thể hội sớm bại lộ."

"Ngược lại là tất cả đều là bọn họ người, càng thêm an toàn, cho dù bại lộ, nếu không cũng chính là đại chiến một trận a!"

Từ Bách Phúc xoa xoa đầu, hẳn phát hiện mình nào từ thật sự là có chút không đủ dùng.

Đặc biệt là hai lần trước, hấn tại Ngụy Cao Nguyên dưới tay thiết thời lớn, trực tiếp dẫn đến hấn nhuệ khí đại giảm.

"Nếu không, hạ được?" Mạc Trầm bỗng nhiên nhãn tình sáng lên, mở miệng hỏi.

"Hạ được?" Từ Bách Phúc lẳng một chút, không có nghe đến quá rõ.

Mạc Trầm trong đầu tưởng tượng hai quân đánh cò, bắt đầu trao đổi tù binh tràng cảnh, đã quên ta binh lính đã bị bắt một đoạn thời gian rất dài, đồng thời khả năng còn bản thân bị trọng thương, như vậy tiếp trở về chuyện thứ nhất là cái gì?

Hấn là để bọn hấn ăn chán chê một bữa, nói đứng ra, hấn là uống từng ngụm lớn nước!

"Có, chúng ta đem bị bắt được binh lính tiếp sau khi trở về, thì để bọn hấn uống nước, trong nước động tay chân, nếu như địch nhân không muốn lập tức bại lộ,

Tất nhiên sẽ uống xong chúng ta chuẩn bị kỹ càng nước." Mạc Trầm mở miệng nói.

Từ Bách Phúc lập tức nghe rõ có ý tứ gì, đây đúng là một loại phương pháp.

Mạc Trầm cười nói: "Thực đạo lý rất đơn giản, nếu như địch quân thật muốn nguy trang thành chúng ta binh lính, tất nhiên sẽ tại toàn bộ quá trình kết thúc, hoặc là ở trên đường khởi xướng bạo loạn."

"Nếu như lúc này, quân ta không có đề phòng, tất nhiên gặp nhiều thua thiệt!" Từ Bách Phúc rất là cẩn thận nói.

"Thực, nếu như ta là địch quân quân sư, tối lý tưởng tình huống hấn là 30 ngàn binh lực toàn bộ xâm nhập Đại Cương binh lực nội bộ, lúc này bỗng nhiên phản nghịch, tất nhiên đánh Đại Cương trở tay không kịp." Mạc Trầm phân tích nói.

Từ Bách Phúc một trận cười khỏ, cảm thán nói: "Nói có lý a!"

"Nếu như là trên đường bại lộ, cái kia nếu không thì nhất chiến, bọn họ ngược lại là có thể thừa dịp loạn cứu người." Mạc Trầm tiếp tục phân tích.

Từ Bách Phúc bỗng nhiên lộ ra bùng tình đại ngộ biểu lộ, nói ra: "Đã như vậy, chúng ta là sao không phối hợp bọn họ, trò xiếc diễn tiếp?"

"Bọn họ muốn nguy trang chúng ta binh lính, vậy chúng ta liền hảo hảo chiêu đãi, để bọn hấn uống từng ngụm lớn nước ăn thịt."

Mạc Trầm buồn cười xoa bóp cái mũi, thực hấn cũng là ý nghĩ này.

Từ Bách Phúc nghĩ thông suốt sau cả người thoải mái nhẹ nhõm rất nhiều, cười nói: "Thật là như thế này, cái này 30 ngàn binh lực chúng ta một hơi liền có thể toàn ăn."

"Bộ phim khẳng định phải diễn, quá trình này không thể có người thông minh." Mạc Trầm nhắc nhở.

Cái này một nhắc nhở, Từ Bách Phúc thì hiểu rõ, dù là địch quân không có lộ ra chân ngựa, nhưng cũng có thể phía bên mình có tướng lĩnh khám phá địch quân quỷ kế, đến lúc đó ngược lại sẽ xáo trộn kế hoạch tiến hành.

Hấn khoát tay liền nói: "Chuyện này là giao ở trên người của ta, ta biết xử lý như thế nào."

Chớ trầm ổn khí, hấn có thể làm cũng chỉ những thứ này, chắc hấn lấy Từ Bách Phúc năng lực, không đến mức còn làm hư, bằng không hấn đều muốn hoài nghi cái này lĩnh đẹp trai là thế nào lên làm đi.

Mạc Trầm theo trong lều vải đi tới về sau, Từ Bách Phúc liền một lần nữa triệu tập các tướng lĩnh, an bài cụ thể hạng mục công việc.

"Trước không tấn công thành, bây giờ địch quân muốn áp vận ba chúng ta vận Đại Cương binh lính, chắc hấn cũng sẽ xuất động đại lượng binh lực, vì phòng ngừa có biến, ta cho rằng có cần phải toàn lực ứng phó." Từ Bách Phúc giải thích nói.

Mọi người cũng đều là nhao nhao gật đầu đồng ý, xác thực không thể khinh địch, nếu như toàn lực ứng phó, cho dù là địch quân có mai phục, cũng có sức đánh một trận.

Từ Bách Phúc tâm trong lặng lẽ tính một chút, nếu như địch quân xuất động năm vạn người áp giải tù binh, như vậy trên thực tế hấn là 80 ngàn binh lực.

Hấn khẽ cắn môi, tâm lý có chút run rẩy, thực lực vẫn là có khoảng cách a!

Bây giờ tại Tây Xương chung quanh đóng quân binh lực, cũng bắt quá là hơn chín vạn người, thật muốn đại chiến một trận, đương nhiên là quân ta nhân số càng nhiều càng tốt.

Chợt, hấn liền đã định kế hoạch cụ thể.

"Quân ta xuất động tám vạn người, áp vận địch quân tướng lĩnh còn có đầu hàng binh lính, cùng địch quân trao đổi người thế chấp."

Nghe được tám vạn người cái số này, mọi người trong đầu đều vững vàng.

Nhiều như vậy binh lực, chắc hẳn ra không cái gì sai lầm.

Từ Bách Phúc cân nhắc đến Tây Xương trước mắt tình thế, lưu thủ hơn một vạn người hẳn là đầy đủ, dù là địch quân muốn theo Hán Trung xuất binh, cũng sẽ đụng tới bọn họ đại quân.

Mạc Trâm thì là lựa chọn lưu thủ tại Tây Xương, đây là Tô Nhan cùng Từ Bách Phúc an bài, dù sao hắn tu vi không cao, đến tiền tuyến chánh thức khai chiến, không ai có thể chiếu cố hắn.

"Được được được, ta ngay tại cái này viết viết chữ, làm làm thơ!" Mạc Trâm buồn cười ứng tiếng nói, dù sao hắn cũng không chuẩn bị đi mạo hiểm.

Tô Nhan vẫn như vậy tiêu sái, hẳn thực cũng là đến bảo hộ tiểu tử này, căn bản không có việc khác, nhàn rỗi cũng liền thuận tiện chi điểm hai cái này hậu bối trên tu hành sự tình.

Giờ phút này, Tiết Nhuyễn Nhuyễn chính là một phó nghiêm túc bộ dáng ngồi xếp bằng trên giường, lúc ấy còn tại Trường Lăng thời điểm, nàng cũng đã là thoát phạm cảnh cấp hai tu vi, bây giờ những ngày này, cơ hồ mỗi ngày đều tiêu tốn rất nhiều thời gian về việc tu hành, hiện tại lại chạm đến bình cảnh.

Cái này nói nói, bỗng nhiên một cỗ khí tức hơi hơi dao động, Tô Nhan con mắt thì mở ra.

Hắn có chút bội phục cười nói: "Tiểu cô nương này, cảm thấy so ta tương tượng bên trong phải có lợi hại nhiều!"

Mạc Trâm cũng là dở khóc dở cười, cô gái nhỏ này quả nhiên là yêu nghiệt, căn bản cũng không có cái gọi là bình cảnh, hơi dụng tâm tĩnh tọa, trực tiếp đã đột phá.

Cái này muốn để Tây Lăng viện những tu vi đó dừng lại hồi lâu đệ tử biết, sợ là con mắt đều muốn hoảng sợ ngốc.

Lúc này, chân trời có một con chim bay qua, cảm thấy phải bay hướng nơi xa.

Mạc Trâm hơi hơi híp híp mắt, theo Chu Ngọc Đường vậy hắn biết được một cái rất lợi hại trọng yếu tình báo, cái kia chính là Bắc Tổng dò xét từ bên trong giao lưu, đại đa số dùng bỏ câu truyền tin.

Hắn lắc đầu, có thể là chính mình nhạy cảm, con chim này bay phương hướng, cũng không phải phía Bắc, ngược lại là phía Nam.

Phía Nam căn bản không có Bắc Tổng quân đội, chỉ có hai tòa bị cô lập thành trì.

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: 【 phát hiện âm mưu 】:

Cách một ngày.

Tây Xương thành trì bên ngoài đóng quân doanh địa, bỗng nhiên toàn rút lui, chung quanh trở nên trống rỗng.

80 ngàn binh lực trùng trùng điệp điệp địa xuất phát.

Bởi vì cần áp vận địch quân tướng lĩnh, lại cân nhắc đến có thể sẽ bạo phát một trận đại chiến, cho nên chuyển này chuẩn bị cực kỳ đầy đủ.

Đại Cương biên cảnh đông đảo tướng lĩnh, cùng tuyệt đại bộ phận người tu hành, đều đi theo đại quân, cơ bản không có lưu thủ.

Về phần Tây Xương, thì là còn sót lại hơn một vạn người, còn lại đại đa số là chịu thương tổn binh lính.

Những cái kia phía trước dùng thành trì đổi lại tù binh, bởi vì chiếu cố người bị thương hội lãng phí biên cảnh binh lực, cho nên sớm sẽ theo áp vận lương thảo bộ đội trở lại an toàn địa phương.

Từ Bách Phúc chuyển này vừa đi, suất lĩnh tám vạn người thực đang đồ sộ, hành trình tự nhiên không có khả năng giữ bí mật.

Rất nhanh liền có Bắc Tổng thám tử đem chi đội ngũ này tin tức truyền đến Hán Trung.

"Báo, quân ta đã đem 20 ngàn tù binh tạm thời chuyển đi."

Dụ Khang Nhạc gật gù đầu, diễn trò nhất định phải rất thật, nếu như Đại Cương thám tử nhìn chăm chăm vào bên kia doanh địa, cái kia hẳn phải biết tù binh điều động chuyển đi sự việc, tối thiểu tại trao đổi tù binh sự việc bên trên, không dễ dàng như vậy sinh nghi.

"Báo, phát hiện địch quân đại bộ đội đã rời đi Tây Xương, nhân số đông đảo, Tây Xương chung quanh đã không có đóng quân binh lính!"

Hàn Hạo đang có chút buồn rầu nói nói: "Cái này Từ Bách Phúc cũng quá cẩn thận cẩn thận, thế mà toàn quân xuất động."

Dụ Khang Nhạc mở miệng nói: "Đã như vậy, chúng ta cũng không thể keo kiệt binh lực."

Hán bên trong nguyên bản đóng giữ lấy 100 ngàn người, nhưng có 20 ngàn binh lực cố ý đi áp vận chuyển dời tù binh, về phần còn thừa tám vạn người, 30 ngàn người muốn giả mạo địch quốc tù binh, năm vạn người cùng nhau tiến lên ép ra tiền tuyến.

Lý Hòa Nghi hít vào một hơi, đáy mắt lộ ra một vòng mừng rỡ: "80 ngàn đối 80 ngàn, quân ta 30 ngàn binh lực làm mai phục."

"Một khi nguy trang binh lính tiến vào địch quân đại doanh, sẽ xuyên thẳng địch quân trái tim, đến lúc đó quân ta thừa thế xông lên, tuyệt đối có thể dễ dàng bắt họ về mà không có về."

Nhìn như 80 ngàn đối 80 ngàn, nhưng nếu như kế hoạch tiến triển thuận lợi, nguy trang binh lính có thể trong nháy mắt đánh giết Đại Cương hai ba vạn người.

Đến lúc đó cục diện trong nháy mắt xoay chuyển, biến thành 80 ngàn đối địch 50 ngàn, đồng thời địch quân tiết tấu một khi bị giao loạn, như vậy thắng bại thì hoàn toàn rõ ràng.

Mọi người một lần nữa lại suy nghĩ một lần, xác định toàn bộ kế hoạch không có vấn đề, lúc này mới chỉnh đốn binh lực, bắt đầu xuất phát.

Liên quan tới như thế nào nguy trang Đại Cương binh lính không bị phát hiện, về điểm này Ngụy Cao Nguyên chỉ điểm tốt mấy nơi, bao quát giọng điệu thâm sắc, còn có động tác nhỏ.

Vì gia tăng rất thật hiệu quả, thậm chí hôm trước liền để đám người này lăn lộn đầy đất, làm cho toàn thân vô cùng bẩn.

Trên thực tế, hai quân trao đổi tù binh, toàn bộ quá trình mười phần đơn giản cấp tốc, tất cả mọi người chú ý lực đều tại đối phương địch quân trên thân, sợ phát sinh biến cố gì.

Nói chung tu chính nửa ngày, Bắc Tổng đại quân, cũng bắt đầu chạy ra ngoài ước định mục đích xuất phát.

Hai quân cước bộ đều đi được rất lợi hại vững vàng, làm gì chắc đó, quyết không cho phép giảm nhập địch quân mai phục bên trong.

...

Mấy ngày nay liên tục lật mặt trời gay gắt vào đầu.

Giữa trưa không khí đều mang một cỗ nóng rực khí tức.

Hành quân tốc độ càng kéo càng chậm, nguyên bản kế hoạch trời sáng liền đến mục đích, kết quả vì ngăn ngừa binh lính bị cảm nắng, bọn họ chỉ có thể nghỉ ngơi tại chỗ.

Hai quân lần nữa phái ra thám tử báo tin, một lần nữa thương nghị gấp mặt thời gian.

Giờ khắc này ở Tây Xương một cái cây dưới đáy, Mạc Trầm xoa một thanh Hán, thời tiết này cũng thật sự là đầy đủ.

Rõ ràng Trường Lăng vẫn là tuyết rơi giữa mùa đông, nơi này lại là giống như chung lò nóng bức.

Hắn xem chừng lại có chừng mười ngày, chính mình tu vi liền có thể lại một lần nữa đột phá.

Đương nhiên, dù là như thế, hắn tu vi trên chiến trường thực sự không được tác dụng quá lớn.

Hắn bỗng nhiên nghĩ đến địch quân quân sư, cái kia cái gọi là theo Cổ Thần Miếu đi ra Ngụy đạo nhân.

Chu Ngọc Đường lúc ấy nói về người này cùng Cổ Thần Miếu thời điểm, hiển nhiên biết được rất nhiều bí văn, nhưng lại muốn nói lại thôi, hẳn là đối mình còn có cảnh giác.

Mạc Trầm suy đoán, người này tiềm phục tại địch triều, rất có thể cũng là tìm hiểu Cổ Thần Miếu sự việc, dù sao Cổ Thần Miếu quá mức thần bí.

Hắn tại đây giằng đánh nhau một thùng nước, rửa cái mặt.

Trên tường thành, khá hơn chút thân ảnh đi tới đi lui, như thể nóng bức khí trời, thủ tại bên ngoài cần phải rất là vất vả.

Mạc Trầm tiện tay xách một thùng nước, liền trèo lên lên thành tường bậc thang đi lên.

"Đến, mọi người rửa cái mặt, nghỉ một chút!" Hắn mở miệng cười nói.

Các binh sĩ nhao nhao mang cười đi tới, hai tay nâng... lên nước trong uống một ngụm, hiển nhiên ý kiến khát thật lâu.

"Đại nhân, người làm sao không có theo đại quân xuất phát?" Một vị tướng mạo tương đối tuổi trẻ tiểu hỏa tử cười toét miệng hỏi.

Mạc Trầm nhẹ giọng cười nói: "Cũng nên có người thủ tại chỗ này đi!"

Đoàn người bốn phía, bọn họ trốn ở trong lầu các nói chuyện phiếm, thời tiết này thực sự quá nóng, có thể nghỉ một lát là một hồi.

Mạc Trầm thói quen dùng thần thức phụ tại cái kia tuổi trẻ tiểu tử trên thân.

【 xuất thân: Khương Văn thành, Lâm Đông người, mười tám tuổi tròn... 】

【 kinh lịch: ... 】

【 tu vi: ... 】

【 tương lai: Đổng tại Tây Xương thành trì, đêm nay chết bởi địch tập, hưởng thọ mười tám. 】

【 hung sát: Đại Hung 】

Mạc Trầm ngốc một chút, ngẩng đầu dùng thần sắc phức tạp nhìn lấy người trẻ tuổi này, quả nhiên tuổi tác rất nhỏ, mới mười tám tuổi.

Khương Văn thành gãi gãi đầu, kinh ngạc hỏi: "Đại nhân có dặn dò gì sao?"

Mạc Trầm đột nhiên lấy lại tinh thần, trên mặt ý cười hoàn toàn biến mất, địch quân tối nay liền muốn đột kích?

Nếu không phải mình cố ý đánh một thùng nước lên thăm hỏi những thứ này thủ thành binh lính, nếu như một mực trạch tại trong lầu vãi, sợ là sẽ phải hoàn toàn không biết.

Dù sao dù là có địch tập, Tô Nhan khẳng định sẽ cam đoan chính mình theo Tiết Nhuyễn Nhuyễn cái tiểu nha đầu này an toàn, nhưng hắn người thì không giống nhau.

Hắn ánh mắt rơi xuống bên cạnh mấy cái uống nước binh lính bên trên, những người này có rất lớn một bộ phận quyết chiến vong, một bộ phận khác thì là sẽ trở thành địch quân tù binh.

Xem ra lần này, địch quân đưa ra trao đổi tù binh, lại là một chiêu diệu hồ ly son!

Lần này, Mạc Trầm đối Bắc Tổng người quân sư này không thể không phục, người này mỗi một lần đều đem Đại Cương cho tính toán chết.

Nếu như trao đổi tù binh thời điểm, giả tù binh một khi bại lộ, rất có thể sẽ phát sinh một trận loạn chiến, đương nhiên cũng có thể sẽ vì ngăn ngừa dư thừa thương vong, hai quân rút lui.

Mặc kệ là loại nào tình huống, đối Bắc Tổng mà nói đều là chắc thắng cục diện.

Mạc Trầm hơi hơi khẽ cắn môi, bây giờ đã là giữa trưa, cũng chính là không có còn lại bao nhiêu thời gian chuẩn bị.

Tại mọi người kinh ngạc không coi vào đâu, Mạc Trầm nghiêm túc hỏi: "Nếu như địch quân đột kích, chúng ta ứng làm như thế nào phòng thủ?"

Khương Văn thành coi là vị đại nhân này là muốn khảo nghiệm bọn hắn, nhất thời cướp hỏi đáp: "Chúng ta đầu tiên là đóng cửa thành, địch quân chỉ có thể cưỡng ép phá ra cửa thành, ở thời điểm này trốn ở trên tường thành phóng hỏa tiễn, hướng dưới đáy giới dầu hỏa."

"Người gác a, đây không phải đem chính chúng ta cũng đốt sao?" Bên cạnh một cái lão binh gỗ tiểu tử này đầu, cười chửi một câu.

Mạc Trầm tròn mắt hơi hơi xiết chặt, mở miệng hỏi: "Thuốc nổ đâu? Ở bên ngoài đào hố làm bẫy rập cần muốn bao lâu thời gian?"

Mấy người lắng một chút,

"Chúng ta hành quân từ trước tới giờ không mang thuốc nổ, nếu như muốn đào bẫy rập đại khái muốn một hai ngày đi!" Có người ứng tiếng nói.

Mạc Trầm tâm lý trầm xuống, không kịp!

Địch quân nhất định là có ý các loại Đại Cương đại quân đi xa, sau đó đánh lên, chỉ bất quá hấn thực sự không có nghĩ rõ ràng, cái này đánh lên binh lực là từ đâu mà đến.

Hấn trong đầu não bỏ biên cảnh thành trì vị trí, cùng mấy cái quan trọng nơi đóng quân, bỗng nhiên đáy mắt sáng lên.

Chỉ có một chỗ có năng lực xuất binh, cái kia chính là đóng quân trông coi trại tù binh địa.

Hấn bắt đầu lâm vào trầm tư, cái này doanh địa không có bao nhiêu binh lực, Tây Xương trước mắt có trên 10 ngàn người đóng giữ, làm sao lại bị công hãm?

Hấn trái lo phải nghĩ, vẫn không nghĩ hiểu rõ, cho đến khi hấn ánh mắt rơi xuống trên tường thành cái kia con chim nhỏ.

Mạc Trầm miệng đột nhiên mở ra, hấn nghĩ rõ ràng!

Là cái kia chim!

Phía Nam cái kia hai tòa thành trì, cái này hai tòa thành trì cũng có thể rút ra một bộ phận binh lực, lại thêm trông coi trại tù binh Địa Bình lực.

Chỉ sợ ít nhất có 20 ngàn người, thậm chí nhiều hơn, nếu không địch quân không có khả năng có xuất chinh.

Vấn đề ở chỗ, dù là biết địch quân từ chỗ nào phải tới binh lực, hấn cũng không có cách nào làm ra ứng đối quyết định biện pháp.

Mạc Trầm hít sâu một hơi, để cho mình tĩnh táo lại, khẳng định có biện pháp!

Làm sao giữ vững tòa thành này?

Làm sao tại binh lực ít, càng phần lớn là chịu thương tổn tình huống dưới, giữ vững tòa thành này.

Từ xưa đến nay lấy ít thắng nhiều chiến dịch nhiều vô số kể, thủ thành kinh điển chiến dịch, tự nhiên cũng có thật nhiều.

36 Kế bên trong có hay không?

Mạc Trầm não tử xoay chuyển rất nhanh, hấn bỗng nhiên hưng phấn mà hô: "Có!"

Chung quanh binh lính đều là một mặt mừng rỡ, hiển nhiên không biết vị đại nhân này đến cùng chuyện gì xảy ra?

Hấn nghĩ tới một cái phương pháp, biện pháp này tuy nhiên cực kỳ mạo hiểm, . chính hấn cũng không quyết định chắc chắn được.

Chánh thức muốn đánh nhau, luân hãm là tất nhiên sự việc, dù sao còn thừa đều là bị thương bộ đội, binh lực lại là địch nhiều ta ít.

Mạc Trầm cưỡi bộ vội vội vàng vàng đi xuống tường thành chỗ, bây giờ còn lưu thủ tại trong thành trì Đại Tướng hết thấy có hai người.

Bên trong một cái là chịu thương tổn Nhạc gia trung úy Biện Hưng, còn có một người thì là lúc trước phụ trách áp vận lương thảo kỳ ba quang.

Chuyện này, Mạc Trầm tất nhiên muốn trước cùng hai người này thương nghị một phen.

Hấn tại thành trì môn trong phủ tìm được đang nuôi ngựa ăn cỏ kỳ ba quang, những thứ này thót ngựa là áp vận lương thảo chủ yếu lao lực, không thể lãnh đạm.

"Kỳ tướng quân, có một kiện khẩn yếu sự tình muốn hỏi một chút người." Mạc Trầm chạy ra ngoài đối phương đi qua.

Kỳ ba quang có chút ngạc nhiên hỏi ngược lại: "Cái gì chuyện khẩn yếu?"

"Bây giờ Tây Xương còn có bao nhiêu binh lực có thể chống cự địch quân tập kích?" Mạc Trầm đi thẳng vào vấn đề nói ra.

Kỳ ba quang lắng một chút, hơi đánh giá, mở miệng nói: "Toàn bộ tính toán ra, nói chung còn có thể điều động tám ngàn binh lực đi!"

"Nếu là có hơn hai vạn địch quân đột kích, có thể đỡ nổi sao?" Mạc Trầm nghiêm túc hỏi.

Kỳ ba quang có chút chần chừ mà nhìn xem đối phương, hơn hai vạn địch quân?

"Người, người ý là, có địch quân muốn tập kích Tây Xương?" Kỳ ba quang rất là khẩn trương, có chút nói lắp mà hỏi thăm.

Mạc Trầm xoa xoa Thái Dương huyệt vị trí, mở miệng nói: "Đúng!"

Kỳ ba quang cả người cứng đờ, cái này sao có thể!

Không thể nào!

Lúc trước Từ Bách Phúc ủy thác hần trông coi Tây Xương, đồng thời điều đi tuyệt đại bộ phận binh lực, cũng là cho rằng Tây Xương tòa thành trì này, là an toàn.

Hần bỗng nhiên phía sau đổ mồ hôi, sắc mặt có chút phát xanh.

Nếu như lúc này có địch quân đánh lên, cái kia thì đủ để chứng minh, cái gọi là đồn tù binh, đều là địch quân đặt bẫy.

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: 【 ta có 1 mà tính, có thể giữ vững thành trì 】:

Thời gian dị thường khẩn cấp.

Chỉ có không đến nửa ngày, địch quân liền muốn đột kích.

Tại Tây Xương thành trì trong thành chủ phủ, ba người chính đang thương nghị.

"Tin tức có thể chuẩn xác?" Biện Hưng khẩn trương hỏi.

"Tuyệt không phải không có lừa thì sao có khó!" Mạc Trầm nghiêm túc hồi đáp.

Nhất thời, còn lại hai người đều lâm vào trầm mặc, tin tức này đến quá mức đột nhiên, khiến người ta khó có thể tiếp nhận.

Mạc Trầm mở miệng nói: "Mặt trời lặn trước đó, nhất định phải làm tốt ứng đối quyết định biện pháp."

Kỷ ba quang biểu lộ nghiêm túc nói ra: "Địch quân đến đây đánh lên mấy cái tỉ lệ rất thấp, ta không cho rằng bọn họ có thể vòng qua đại quân chúng ta tiến lên."

Mạc Trầm hỏi ngược một câu: "Như là căn bản không theo Hán Trung xuất binh đâu!"

"Cái này. . ." Kỷ ba quang hơi hơi cứng đờ, hần ngạc nhiên hỏi: "Chẳng lẽ lại còn có thể nơi khác xuất binh?"

"Đương nhiên là có, địch quân có 40 ngàn binh lực trông coi quân ta tù binh, trong này tối thiểu nhất có thể rút ra 20 ngàn người." Mạc Trầm mở miệng suy đoán nói.

Biện Hưng khẽ cắn môi, "Đã có khả năng này, ta đề nghị lập tức lấy tay chuẩn bị."

Kỷ ba quang gật đầu nói: "Tốt, ta cái này phái ra thám tử, nếu như thật đã tới gần Tây Xương, cần phải rất nhanh liền có thể phát hiện."

Mạc Trầm gật gù đầu, cũng đồng ý cái này cách làm.

Trong lòng của hần đầu có một cái kế hoạch, nhưng nếu có hần càng lựa chọn tốt, hần tự nhiên không nguyện ý mạo hiểm.

Trừ phái ra thám tử đi xác nhận địch quân vị trí bên ngoài, kỷ ba quang cũng sai người tại bốn cái thành trì cửa làm đơn giản một chút bày rập mai phục.

Thời gian dần dần đi qua.

Màn đêm dần dần buông xuống, nóng bức không khí đột nhiên lộ ra một cỗ lạnh, cái này Ngày và Đêm chênh lệch nhiệt độ chênh lệch quá lớn.

Lúc này trong thành trì nhất đại Boss binh đang bận lấy người rom.

"Cái này. . ."

Nhạc Bách Phi theo phủ bên trong đi ra đến, mặt một mặt nóng bức, bắt lấy một người liền hỏi: "Các người đây là đang làm cái gì?"

"Không biết, đại nhân để cho chúng ta mau chóng làm ra rất nhiều người rom, còn có bó đuốc!" Tên lính kia xấu hổ hồi đáp.

Nhạc Bách Phi đuôi lông mày nhăn lại, hỏi: "Đây vị đại nhân?"

"Mạc Trầm, Mạc tham mưu!"

Hắn ngừng đầu một cái, liền thấy Biện Hưng chính cước bộ vội vàng đi qua tới.

"Thiếu gia, thám tử lúc trước đến báo, ở phía xa phát hiện địch quân thân ảnh, binh lực đông đảo, sợ là có 30 ngàn người, người trước tiên tìm một nơi giấu đi." Biện Hưng thần sắc khẩn trương nói ra.

Cái này vừa nói, chung quanh đang bận người rom binh lính toàn bộ đều hoảng sợ ngốc, trên tay việc cũng dừng lại.

Địch quân đột kích?

Rất nhiều người?

Phải làm sao mới ổn đây a?

Bọn họ rất nhiều trên thân người đều bị thương, có ít người thậm chí chạy đều không chạy nổi.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ thành trì đều sôi trào lên, người người cảm thấy bất an.

"Xong xong, địch quân muốn tới công thành."

"Đây là điệu hổ ly sơn a!"

"30 ngàn người? Há không phải chúng ta gấp ba binh lực?"

Canh giữ ở thành trì phía trên các binh sĩ rối loạn lên, bởi vì thật có địch quân đột kích, như vậy thủ đương xông cũng là bọn họ.

Quân tâm mất hết, lòng người bàng hoàng.

Đặc biệt đêm khuya càng khiến người ta bất an, mọi người tâm thì nhấc lên, không biết địch quân đến cùng hội từ chỗ nào giết ra tới.

Kỷ ba quang cũng là sốt ruột, hắn hôm nay buổi chiều mới từ Mạc Trầm trong miệng biết được địch quân có thể sẽ xuất hiện, tuy nhiên lúc ấy Mạc Trầm nói rất có thể tối nay liền sẽ đánh tới.

Có thể làm sao cũng muốn điều tra chứng thực, lại không nghĩ rằng, thám tử tại chỗ gần liền phát hiện địch quân thân ảnh, .

Hắn đã bị uy thác đóng giữ Tây Xương, thủ hộ tòa thành trì này cùng người bên trong, cũng là hắn trách nhiệm.

Lúc này, Mạc Trầm đứng tại chỗ cao nói ra: "Mọi người chớ khẩn trương, đã địch quân đã tới gần, chúng ta trừ phải làm cho tốt cùng địch quân đối kháng chuẩn bị, ta hi vọng mọi người có thể cầm trên tay nhiệm vụ hoàn thành."

Cái gọi là trên tay nhiệm vụ, tự nhiên là bận ra càng nhiều người rom, còn có bó đuốc.

Nhưng bọn hắn nghĩ không ra muốn những vật này để làm gì?

"Đại nhân,

Địch quân đều đã giết tới cửa, lửa sém lông mày, chúng ta làm những thứ này để làm gì?"

Nói xong, liền có một vị binh lính tức giận vút xuống trên tay rom rạ.

"Làm càn, đây là quân lệnh, người muốn vi phạm quân lệnh sao?" Kỷ ba quang giận quát một tiếng.

Chợt, cái kia muốn phản kháng binh lính mới không thể không cúi đầu xuống, tâm không cam tình không nguyện địa bận rom rạ.

Nhưng hắn động tác hiển nhiên lộ ra một cỗ oán khí, bận lên đến cũng vô cùng chậm.

Toàn bộ thành trì bầu không khí mười phần áp lực, đại quân muốn đột kích, bọn họ lại không thể đào tẩu, chỉ có thể chờ đợi lấy địch nhân giết đến tận cửa.

Tuy nhiên kỷ ba quang đã dùng hết tâm tư, tại thành trì bên ngoài bố trí bày rập, có thể cái này con trai chút thời gian, căn bản được không chuyện gì.

Lại lo lắng bày rập bố trí được quá mức vội vàng, bị địch quân phát hiện, đến lúc đó căn bản không có nổi chút tác dụng nào, ngược lại là lãng phí nhân lực.

Trong lòng của hắn đó là mọi loại sốt ruột a, cái này hơn vạn cái nhân mạng, bây giờ thì nắm giữ trong tay hắn.

Theo chàng vạng tối bắt đầu, Mạc Trầm thì mệnh lệnh binh lính bắt đầu biên chế người rom, còn có làm bó đuốc.

Đêm càng ngày càng sâu, cảm thấy địch quân tùy thời đều có thể xuất hiện.

Biện Hưng theo kỳ ba quang đều đi đến Mạc Trầm trước mặt, vẻ mặt đau khổ hỏi: "Chuyện cho tới bây giờ, có phải hay không cần phải nói cho chúng ta biết, người đến cùng có biện pháp nào?"

Mạc Trầm ngẩng đầu nhìn cái kia vòng ánh trăng trong ngần, hắn cắn răng nói ra: "Ta có một kế, có lẽ có thể giữ vững thành trì "

"Nói!"

Hai người đều rất là lo lắng nhìn lấy Mạc Trầm, tại hành quân bố cục, chiến pháp mưu lược bên trên, Mạc Trầm đã chinh phục bọn họ, kỳ ba quang cùng Biện Hưng bây giờ phi thường trọng thị Mạc Trầm ý kiến.

Mạc Trầm trong lòng mặc dù không chắc, có thể hỏi đề ở chỗ, trước mắt hắn không có bất kỳ cái gì lựa chọn.

Hắn vốn cho là địch quân chỉ có hơn hai vạn người, nhưng hôm nay có 30 ngàn người, binh lực chênh lệch cách xa.

Quan trọng ở chỗ son trong đêm tối, quân ta lại là đa số thương binh, cường ép thủ thành, chỉ có thể rơi vào kết cục thảm bại.

Mạc Trầm chậm rãi mở miệng nói: "Cái này một kế, gọi không thành kế."

Hai người đưa mắt nhìn nhau, không biết như thế nào cho phải, bởi vì bọn hắn căn bản nghe không hiểu đây là ý gì.

"Cái gì gọi là không thành kế?" Biện Hưng mọi loại không hiểu.

Mạc Trầm lôi kéo hai người, đi vào nơi hẻo lánh, chung quanh chỉ có âm đậm ánh nến.

"Cái gọi là không thành kế, chỉ chính là quân ta tuy chỉ có lĩnh đình binh lực, cũng không có thời gian làm bày rập mai phục, nhưng lại có thể đem địch quân bức lui một loại mưu lược."

Kỳ ba quang đầy mắt mang theo vẻ hưng phấn, hắn sốt ruột mà hỏi thăm: "Ngài nói, chúng ta đến cùng phải làm gì."

Bất tri bất giác, kỳ ba quang còn dùng tới tôn ngữ, phải biết hắn nhưng là tam phẩm tướng quân, mà Mạc Trầm chỉ là lục phẩm quan chức, vẫn là làm thời ủy nhiệm.

Mạc Trầm giải thích nói: "Ta cẩn thận nghĩ tới, cho nên mới để bọn hắn ben đại lượng người rom, còn có chuẩn bị có thể thiêu đốt chiếu sáng bó đuốc!"

Biện Hưng nào từ so sánh linh quang, hắn khiếp sợ hỏi: "Chẳng lẽ lại, Mạc tiên sinh muốn dùng những người rom này, làm bộ là quân ta binh lính, dọa lùi địch quân?"

Mạc Trầm xoay đầu lại hỏi: "Chúng ta còn có dư thừa chiến giáp sao?"

"Có một ít, có điều không nhiều."

Mạc Trầm con người đảo một vòng, mở miệng nói: "Chúng ta có thể đem trọng thương binh lính khôi giáp cởi ra, cho người rom mặc vào, khắp nơi điểm lít nha lít nhít bó đuốc!"

Kỳ ba quang cũng nghe rõ, hắn lập tức hít vào một hơi, đây là để địch quân đoán sai quân ta binh lực, ý đồ chấn nhiếp địch nhân.

"Không chỉ có như thế, cửa thành cũng muốn mở ra, nhường ra một con đường, hai bên trái phải đứng đầy quân ta binh lính, cũng toàn bộ cầm lên bó đuốc, để bọn hắn hình thành ảo giác, một cái bó đuốc cũng là một sĩ binh."

Biện Hưng trông mắt đều hoảng sợ ngốc, loại này mưu kế quả thực kinh động như gặp thiên nhân.

Cái này là thế nào nghĩ ra được.

Địch quân đêm khuya, tất nhiên xa xa liền thấy bó đuốc ánh sáng, nhưng lại thấy không rõ người bộ dáng.

Ở một bên buồn bức không lên tiếng Nhạc Bách Phi, cũng nghe mắt tròn tròn, trong đầu hắn bỗng nhiên toát ra một cảm thán!

Cái này cũng được?

Kỳ ba quang đột nhiên bừng tỉnh nói: "Ngày đó quân ta đánh lên địa đối phương thành trì, địch quân giả ý quá mức vội vàng, không có đóng lại cổng thành, nhưng không ngờ là chung quanh thiết hạ nặng bao nhiêu mai phục."

Nhạc Bách Phi kinh ngạc nói ra: "Lần này, chúng ta mở cửa thành ra, địch quân nhất định biết bên trong có mai phục."

Biện Hưng vỗ tay khích lệ nói: "Nhưng trên thực tế quân ta cũng không có mai phục."

Ba người đối với cái này mưu kế, đều là kinh thần không thôi, nhìn về phía Mạc Trầm ánh mắt, đã không còn là lúc trước như vậy thường thức, mà chính là mang theo một tia kính ngưỡng!

Kỷ ba quang hiểu rõ muốn làm thế nào, hần nhanh chóng quyết đoán địa xoay người rời đi, bỗng nhiên cước bộ dừng lại, quay đầu lại hỏi nói: "Thế nhưng là nếu như địch quân phải tới tiên phong thám tử, thăm dò chúng ta có phải là thật hay không có mai phục làm sao bây giờ?"

Mạc Trầm buồn cười hỏi: "Người hôm nay không phải ở bên ngoài thiết lập mấy cái đơn giản bẫy rập sao? Bọn họ tỉ mỉ quan sát nên có thể phát hiện đi!"

Kỷ ba quang miệng hơi hơi mở ra, tâm lý nhắc lên sóng to gió lớn, một bước này thế mà cũng bị người trẻ tuổi này tính toán đi vào.

Quả thực khủng bố như vậy! !

Mạc Trầm tâm tình cũng là có chút kích động, loại này kinh điển chiến dịch, chính mình thế mà thật có thể lại hiện ra, hần đối lần này không thành kế vẫn là hết sức có lòng tin.

Giống như lúc trước nói, địch quân đã từng làm thủ thành, tại thành trì chung quanh bố trí bẫy rập.

Đúng là như thế, địch quân cần phải vô cùng rõ ràng, nếu quả thật mai phục đồng đảo bẫy rập, bọn họ đem sẽ chết thảm trọng.

Hần hít sâu một hơi, sau đó liền để mọi người đều vào chỗ.

Hần từng bước một đi lên thành trì tường vây, chung quanh binh lính bắt đầu sắp xếp người rôm, bởi vì đã biết địch quân đến đây phương hướng, cho nên mặt hướng cái phương hướng này trước hai hàng vận dụng chánh thức binh lực, hơi dựa vào sau rôm rạ đều phủ thêm khô giáp.

Về phần còn lại địa phương người rôm, bởi vì cách quá xa, chắc hẳn địch quân cũng không nhìn thấy.

Mạc Trầm dùng lực híp mắt, nhìn lấy ban đêm cái kia tối như mực một mảnh, khăn trương cùng hưng phấn tràn ngập toàn thân hần.

Giờ phút này, toàn bộ thành trì đều phủ đầy bó đuốc, bố trí bó đuốc vị trí cũng cực coi trọng, không thể toàn bộ đặt chung một chỗ, nhất định phải trông đi người rôm vị trí, giả bộ như là bị người nắm.

Hần hít sâu một hơi, chánh thức cảm nhận được hành binh tác chiến, địch quân sắp tới loại kia kinh tâm động phách cảm giác.

Thật lâu, toàn bộ Tây Xương đều yên tĩnh, chỉ có hỏa quang tại chấp chôn.

Nơi xa, quân ta nổi trống âm thanh "Đông đông đông" bị gõ vang! !

"Địch quân đột kích!"

Một tiếng hò hét, trong nháy mắt đánh vỡ ban đêm bình tĩnh!

Mạc Trầm híp mắt chạy ra ngoài nơi xa nhìn lại, một nhóm lớn lít nha lít nhít địch quân, chạy ra ngoài tòa thành trì này, tuôn đi qua!

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64: 【 lui địch 】:

Nổi trống tiếng vang hoàn toàn chân trời.

Son trong đêm tối, cả tòa Tây Xương lóe ra vô số ánh sáng, cực kỳ rung động.

Bắc Tống lãnh binh chủ tướng vì Trần Lập người, phó tướng vì Xương Hoành bỏ, tổng cộng 30 ngàn binh lực, trùng trùng điệp điệp đứng ở thành trì nơi xa hai dặm địa ngoại.

Nhìn lấy Tây Xương trên tường thành đếm không hết hỏa quang, đoàn người đều mắt tròn.

Trần Lập người vùng tay lên, liền ra lệnh đại quân dừng lại.

"Không có khả năng, địch quân tối đa cũng cũng là 10 ngàn người, bọn họ nhất định là phô trương thanh thế." Xương Hoành bỏ can rằng nghiêng lợi nói ra.

Hắn phía trên nhất chiến bại cực kỳ triệt để, hổ thẹn tại người, cho nên một mực ở tại trong doanh địa cùng Trần Lập người giải thích câu thông.

Cuối cùng mới nghĩ đến biện pháp, vậy thì phải theo phía Nam hai tòa thành trì phía trên mượn binh.

Cái kia hai tòa thành trì đã bị cô lập, cơ hồ tùy thời đều có thể bị công hãm.

Cùng ngồi chờ chết, còn không bằng chủ động xuất kích.

Hai tòa thành trì đều có sáu ngàn binh lực, bây giờ đều điều ra năm ngàn người, tổng cộng Trần Lập người 20 ngàn binh lực, tổng cộng 30 ngàn binh lực.

Có thể nói, thu thập Tây Xương những thứ này tàn binh bại tướng, cũng không khó khăn.

Trần Lập người cũng là mặt đen lên, theo thám tử hồi báo, Đại Cương 80 ngàn binh lực đã chạy ra ngoài Hán Trung phương hướng xuất phát, theo lý mà nói cũng tòa thành này cũng chỉ còn lại có hơn một vạn người.

Hắn sở dĩ đi đường suốt đêm, thì là nghĩ đến trong đêm tối tới một lần đánh bất ngờ.

"Không thích hợp, người tôi, tiến lên dò đường, thấy rõ ràng trên tường thành những hỏa quang đó đến cùng là chuyện gì xảy ra!"

"Đứng!"

Một vị khuôn mặt thô cuồng tràn đầy chòm râu tướng lãnh, dẫn mấy cái thân binh thì cười ngửa tiến đến dò đường.

Lúc này ở trên tường thành trong lòng mọi người mướt mồ hôi, đến!

Có thể hay không hù dọa đối phương thì nhìn lần này!

"Tiên sinh, bằng không quân ta giận dữ hét lên, dọa lùi bọn họ?" Nhạc Bách Phi đứng sau lưng Mạc Trầm, có chút bận tâm hỏi.

"Không được, tuyệt đối không thể làm như vậy!" Mạc Trầm cự tuyệt nói: "Những tướng lãnh này khả năng cả một đời đều tại chiến trường bên trong vượt qua, 10 ngàn người cùng kêu lên tiếng gào, theo 30 ngàn người tất nhiên có khác biệt lớn."

Nhạc Bách Phi nuốt nước miếng, mở miệng nói: "Nói có lý!"

Trên thực tế, hắn thật sự là sợ, trong đầu tại đánh trống!

Bắc Tống dò đường tiên phong tốc độ rất nhanh, bọn họ một bên cảnh giác chung quanh ảo giác, không biết sao ánh sáng không đủ, nhìn không tính rất rõ ràng.

Bất quá đối với người tu hành mà nói, một số cực nhỏ đồng thời không bình thường địa phương, rất dễ dàng liền có thể phát hiện.

Đi ở trước nhất là Cát Hồng xa, hắn ánh mắt nhìn chăm chăm vào trên tường thành thân ảnh, dần dần thấy rõ ràng, những hỏa quang đó trên thực tế cũng là bó đuốc, lít nha lít nhít binh lính tay cầm bó đuốc đứng tại trên tường thành.

Chợt hắn liền hít vào một hơi, rất là chấn kinh, làm sao có thể có nhiều người như vậy!

"Ngừng! Trương quan, phía trước phát hiện mai phục bây rập."

Cát Hồng xa lập tức hướng lấy người kia chỉ phương hướng nhìn lại, quả thật thì phía trước vị trí phát hiện lòng đất bùn đất có buông lỏng.

Hắn can rằng một cái, liền từ trên lưng rút một chi cung tiễn, chạy ra ngoài vị trí kia bắn xuyên qua.

Huru một tiếng!

Cái mũi tên này thế mà trực tiếp xuyên thấu lòng đất, biến mất không thấy gì nữa.

"Khoảng không!"

Mấy cái người nhất thời mặt lộ vẻ kinh hoàng, điều này nói rõ phía trước dưới đây là treo lơ lửng giữa trời, nếu không vừa rồi cái kia không có bổ sung chân khí cung tiền, không có khả năng xuyên thấu bùn đất.

Mạc Trầm ở trên cao nhìn xuống, tự nhiên nhìn thấy những người này động tác.

Kỷ ba quang bảy rập thể mà lập tức thì bị phát hiện, hiển nhiên đám người này kinh nghiệm lão luyện.

Mạc Trầm đuôi lông mày hơi nhú lên, thần sắc ngưng trọng, nếu như tiếp tục địch quân dò xét, vạn nhất lộ ra Mã Giáp thì phiền phức.

Hắn khẽ cắn môi, chạy ra ngoài địch quân vị trí nhìn lại, còn cách một khoảng cách.

Hắn nhất thời hạ lệnh: "Mở cửa thành ra!"

Mạc Trầm thanh âm không lớn, có thể chung quanh binh lính, còn có tướng lĩnh cũng nghe được.

Khá nhiều người đều ngốc ngốc tại chỗ, muốn mở cửa thành ra?

Nếu như địch quân thật tiến công,

Chẳng phải là ngay cả ngăn trở căn cơ hội đều không có?

Kỷ ba quang chân chờ một lát, lúc này mở cửa thành ra, địch quân đột kích thời điểm lại quan, thực cũng được.

"Mở cửa!"

"Mở cửa!"

Thì liền tối cao thành trì phụ trách tướng lĩnh kỷ ba quang cũng hạ mệnh lệnh, các binh sĩ bắt đầu dùng sức kéo động dây thừng, thành cửa mở ra, phát ra âm âm tiếng vang.

Nơi xa Trần Lập người cả người đều nhìn ngốc, hắn kinh ngạc hỏi: "Bọn họ là nào tử xuất sắc à, làm sao còn lái môn."

"Không đúng! Địch quân công thành nguyên lai là đóng chặt, lại nhìn trên tường thành bố trí, hẳn là ngờ tới chúng ta sẽ đến." Xương Hoành bỏ khó có thể tin nói ra: "Bọn họ đây là tại đối với chúng ta thị uy, nói cho chúng ta biết, có đảm lượng lời nói thì đi vào."

Chung quanh tướng lĩnh đều sắc mặt đại biến, cái này mang ý nghĩa, bọn họ đánh lên hành động chẳng biết lúc nào đã bại lộ.

Đồng thời địch quân còn làm vạn toàn chuẩn bị.

Dò đường Cát Hồng xa cũng bị hù dọa, cái này đời này lần thứ nhất đụng phải, tại công thành thời điểm, địch quân dám nhân đại mở cửa thành.

Hắn điều động chân khí tụ tập tại trên ánh mắt, dạng này có thể nhìn càng thêm rõ ràng.

Trong cửa thành cũng là lít nha lít nhít đếm không hết hỏa quang, đối diện là một vị sát khí lăng liệt tướng lĩnh, Cát Hồng xa lập tức thu hồi ánh mắt.

Trên thực tế hắn đã từ đối phương trong ánh mắt cảm nhận được nồng đậm sát ý, tu vi của người này tuyệt đối so với chính mình cao hơn.

"Trở về!" Cát Hồng xa vẫy tay một cái, dẫn mấy cái thân binh đi trở về.

Bọn họ ngựa không dừng vó địa đi trở về, thần sắc rất là khẩn trương, địch quân hành vi mười phần quỷ dị, còn có nhân số đã viễn siêu ra bọn họ tưởng tượng.

Trần Lập người nhìn lấy dò đường tướng lĩnh trở về, vội vàng hỏi: "Thế nào?"

Nhất đại nhóm người đều bốn phía, bọn họ đều muốn biết đến cùng tình huống như thế nào.

Cát Hồng xa sắc mặt khó coi nói: "Báo, ánh lửa kia một chút xú, là trong tay bọn họ cầm bó đuốc."

Cái này vừa nói, nhất thời gây nên ồn ào, khá nhiều người đều lần nữa chạy ra ngoài tòa thành trì kia nhìn lại.

Xương Hoành bỏ miệng há rất lớn, lộ ra chấn kinh thần sắc, những cái kia rõ ràng đều là người?

Cái kia đầy khắp núi đồi đều là người?

Làm sao có thể! !

"Người thấy rõ chưa có!" Xương Hoành bỏ chịu đựng giận hỏi.

"Tướng quân, tại hạ nhìn hiểu rõ, thành cửa mở ra về sau, bên trong cũng là lít nha lít nhít người, thì trước mắt chúng ta nhìn thấy, chỉ sợ cũng không ngừng 20 ngàn binh lực." Cát Hồng xa rất là lúng túng nói ra.

Trần Lập người lạnh giọng mắng: "Cái này đương nhiên không chỉ 20 ngàn người, chính người nhìn, nếu như tất cả đều là người, cái này tối thiểu bốn, năm vạn người."

"Cái này. . ."

Mọi người lâm vào trầm mặc.

Bọn họ đến thời điểm, khí thế như hồng, trùng trùng điệp điệp, nghĩ đến có thể thừa dịp cánh ban đêm đánh lên, không cần tốn nhiều sức liền có thể cầm xuống tòa thành này.

Nhưng hôm nay tình huống, lại làm cho mọi người trở tay không kịp.

Trần Lập người nghiêm mà tuôn ra một vòng nộ khí, làm sao có thể, đã sớm tìm hiểu tốt địch quân thực lực, không có khả năng có nhiều người như vậy.

Hắn dùng không kiên nhẫn ngữ khí đối với Xương Hoành bỏ nói ra: "Lại dò xét! Lần này người tự mình đi qua!"

Xương Hoành bỏ hiện lên trong nháy mắt thần sắc phức tạp, đã từng hắn cũng là lãnh binh mấy vạn tướng lĩnh, theo Trần Lập người là cùng cấp bậc tướng lĩnh.

Đối phương căn bản không dám khiêu trách phân phó chính mình.

Bây giờ một hơi này, hắn tuy nhiên không thoải mái, có thể không biết sao ẩn nấp ở đây, chính mình binh đều chết, không có biện pháp khác.

Xương Hoành bỏ lớn tiếng hỏi: "Người nào cùng ta cùng đi?"

"Ta!"

"Ta!"

Hai người này cũng đều không tin, thật đúng là gặp quỷ, làm sao có thể địch quân có nhiều như vậy binh lực.

"Bọn họ có thể sớm phát hiện quân ta dấu chân, cái này có thể giải thích, có thể cái này bỗng dưng xuất hiện người, ta cho rằng có trá!"

Khá nhiều người đều ứng tiếng nói: "Đúng!"

Trong lòng bọn họ đầu đó là biệt khuất a!

Đoạn đường này lên lút, đều đi vào cổng thành dưới đây, kết quả địch quân đại mở cửa thành, chính mình cũng không dám tấn công vào đi.

Cái này tâm khó chịu tới cực điểm!

Xương Hoành bỏ dẫn mấy cái tu vi không tệ tướng lĩnh, lại một lần nữa trở mình lên ngựa, tiến lên dò đường.

Dù sao không có khả năng sợ hãi có mai phục thì rút lui, nhất định phải tìm hiểu ngọn ngành!

Lúc này, tại Tây Xương trên tường thành, kỷ ba quang thanh âm có chút run rẩy nói: "Bọn họ lại tới!"

Nếu như vừa rồi mở cửa thành ra cái kia một chút, có thể dọa lui địch quân là tốt nhất, có thể trước mắt xem ra, hiệu quả còn chưa đủ.

Mạc Trầm não tử xoay chuyển nhanh chóng, hắn đang suy tư đến cùng vì cái gì không có có thể trong nháy mắt dọa lui địch quân.

Hắn trong ấn tượng, không thành kế sở dĩ thành công, bên trong một bộ phận hay là bởi vì Gia Cát Lượng uy hiếp lực.

Rất nhanh hắn liền nghĩ minh bạch!

Một mặt là quân sự địch nhân uy hiếp đe dọa, một mặt khác là muốn nhìn linh mệnh chủ soái đảm lượng còn có bá lực, đến cùng có thể hay không nhìn thấu cục này.

Mạc Trầm biết lúc này nhất định phải mạo hiểm làm ra một số nếm thử, nếu không không có cách nào hù dọa những người này.

Thanh âm hắn ẩn chứa chân khí truyền tới.

"Hai ngày trước, chim bồ câu trắng bay về phía nam, ta liền biết các người muốn công thành."

Cách quá xa binh lính tuy nhiên nghe không rõ lời này, có thể xông về phía trước Xương Hoành bỏ tự nhiên năng đầy đủ nghe được.

Trần Lập người tu vi cũng là cực cao, lỡ tai hấn hơi động một chút, cũng nghe được câu này.

Mạc Trầm thanh âm quanh quẩn tại toàn bộ vùng quê...

"Ngày đó, ta có thể sử dụng ba ngàn binh lực dẫn dụ các người vào cuộc, hôm nay thì có thể để các người có đến mà không có về!"

Nghe đến đó, Xương Hoành bỏ sắc mặt trong chốc lát trở nên trắng bệch, hấn ngẩng đầu nhìn trên tường thành nói chuyện người kia.

Dù là cách rất xa, hấn cũng có thể thấy rõ ràng người kia biểu lộ.

Lúc này Mạc Trầm mang theo bày mưu tính kế tự tin ý cười, hấn vung tay lên, khí thế ngất trời lên hô: "Toàn quân xuất kích!"

Biện Hưng đáy mắt sáng lên, khí thế đi ra, hấn biết đến phiên chính mình.

Hấn mang theo uy hiếp giận dữ hét: "Giết!"

Xương Hoành bỏ nhìn thấy cửa thành, Biện Hưng dẫn chúng nhiều binh sĩ lao ra, nhất thời sắc mặt đại biến xoay người hô: "Đi mau, đây là bẫy rập!"

Trong lòng của hấn đầu trong nháy mắt nhắc lên Hải Lăng, đào tẩu cuộc bộ cũng biến thành bối rối, liều mạng vuốt móng ngựa.

"Điều khiển!"

Hấn kim lòng không được nhớ lại lần trước, chính mình dẫn 40 ngàn binh lực cùng đông đảo tướng lĩnh, phục kích Đại Cương ba ngàn người tinh nhuệ, kết quả sau cùng bị đuổi theo một đường đào tẩu tình cảnh.

Hấn đáy mắt hiện lên một tia hận ý, chính là người này!

Tất cả đều là người này bố cục, để cho mình luân lạc tới bây giờ bị thâm bức.

Dù là hấn chỉ là nhìn một chút, cũng có thể đem người trẻ tuổi kia gương mặt nhớ kỹ, khắc dưới đáy lòng.

Trần Lập người ngừng thở, hấn hai mắt trừng lớn, nhìn lấy Xương Hoành bỏ hốt hoảng trở về chạy, mà thành trì cửa liên tục không ngừng mà tuôn ra địch quân.

Nhất định phải quyết định thật nhanh!

Hấn phát tay khiến: "Rút lui, địch quân có phục bút, đây là một trận chăm chú trừ tính mai phục!"

Ào ào ào đại quân lập tức quay đầu đi, dù sao bọn họ biết được những hỏa quang đó tất cả đều là địch quân thời điểm, liền đã tâm lý khẽ run lên.

Vốn cho rằng có thể kiếm cái tiện nghi, kết quả lại là trong quân địch quỷ kế.

Xương Hoành bỏ lạnh lẽo vừa nói nói: "Lần này thiết hạ mai phục người, chính là hôm đó, dùng ba ngàn binh lực dẫn dụ quân ta mắc lừa quân sư."

Trần Lập người sắc mặt đại biến, người này hấn chỉ nghe tên không thấy người, chỉ bất quá nhìn Xương Hoành bỏ lập tức quay đầu liền đi, liền nhưng biết người này rất là khó giải quyết.

Đại quân trong đêm rút lui, đường ban đêm rất khó đi.

Vì ngăn ngừa bại lộ rút lui hành tung, bọn họ dùng tốc độ nhanh nhất chạy đến phụ cận trong rừng rậm, đồng thời diệt đi tuyệt đại đa số bó đuốc.

"Thi canh giữ ở cái này, địch quân nhất định không dám xâm nhập."

Biện Hưng đương nhiên không dám xâm nhập, giờ phút này theo sau lưng hấn có chừng bảy, tám ngàn binh lực, toàn bộ trong tay người đều cầm bó đuốc.

Tuy nhiên chỉ có bảy, tám ngàn binh lực, có thể trốn khi đi không có ai sẽ quay đầu nhìn xem địch quân có bao nhiêu người.

Bắc Tống binh lính chỉ nghe được trùng trùng điệp điệp trùng sát la lên, sau đó liền đi theo tướng quân hiệu lệnh, bắt đầu rút lui.

Biện Hưng cười đến nghiêng nghiêng ngựa ngựa, việc này nếu là nói ra, sợ là có thể để người nghe cười đến không ngậm miệng được.

Bọn họ mấy ngàn binh lực, không chỉ có dọa lùi địch quân 30 ngàn người, hơn nữa còn đuổi theo chạy một đoạn đường.

Giờ phút này, Nhạc Bách Phi đứng tại trên tường thành, khăn trương nhìn phía xa, cuối cùng là nhìn thấy Biện Hưng bình an trở về, nhất thời trong đầu treo lên tảng đá lớn rơi xuống.

Hắn đối Mạc Trầm thật sự là bội phục đến đầu rạp xuống đất, cười khích lệ nói: "Tiên sinh đa mưu túc trí, liệu sự như thần, địch quân quả nhiên bị chúng ta dọa lùi."

Biện Hưng đầy mắt cũng là lộ ra một cổ hưng phấn sức mạnh, một trận chiến này trận chiến đánh nhau tâm kinh động phách, lại là vô cùng đặc sắc, chỉ sợ Đại Cương trong lịch sử ghi chép thập đại kinh điển chiến dịch cũng không gì hơn cái này.

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65: 【 nhất định phải kể chuyện xưa 】:

Cảnh ban đêm càng ngày càng sâu.

Tuy nhiên dọa lùi địch quân, nhưng lại không người dám ngủ.

Ban đêm gió lộ ra lạnh, Mạc Trầm cùng mọi người nói chuyện trắng đêm, tình nghĩa tăng tiến một mảng lớn.

Bất cứ tia cảm tình nào, nói chung cũng không sánh bằng trên chiến trường đồng sinh cộng tử, cho nên mọi người rất nhanh liền quen thuộc lên.

Tô Nhan một người đứng tại đầu cầu nhìn lấy dòng suối nhỏ róc rách nước chảy.

Hắn phát hiện mình mỗi lần ở trong lòng đêm Mạc Trầm định vị thoáng nhắc cao một chút, không cần đến bao lâu, Mạc Trầm liền sẽ lại một lần nữa làm ra để mọi người làm kinh ngạc sự việc.

Như thế lặp đi lặp lại, Tô Nhan đã chịu phục.

Từ Lão vẫn như nhiều năm lúc trước dạng, mắt sáng như đuốc, hắn hiện tại thật nghĩ rõ ràng, Từ Lão cái kia một phen.

"So sánh biên cảnh tình hình chiến đấu, ta càng quan tâm Mạc Trầm là cái thể nào người, hắn có thể hay không còn sống theo biên cảnh trở về, người có thể hiểu rõ ta ngoài ý muốn nghĩ sao?"

Cách xa nhau một đoạn thời gian, phát sinh nhiều chuyện như vậy.

Tô Nhan đối câu nói này ý tứ, lại có mới lý giải.

Trên trời ánh trăng khiến người ta say mê.

Cái này đêm dài đằng đẵng, cuối cùng là đến cùng.

Mọi người nhao nhao xoay đầu lại, nhìn phía xa trong núi chòm sáng kia, mặt trời mới lên ở hướng đông!

Hôm nay sáng liền mang ý nghĩa, địch quân mất đi đêm khuya đánh lên cơ hội...

"Thiên muốn sáng!" Kỷ ba quang đầy mắt mang cười nói.

"Cuối cùng là vượt đi qua!" Biện Hưng mọi loại cảm khái nói ra.

Mạc Trầm ánh mắt chạy ra ngoài càng phương xa hơn hướng nhìn lại, hắn mở miệng nói: "Theo lý mà nói, quân ta 80 ngàn binh lực, tại hôm qua cũng đã đến thương nghị địa điểm tốt."

Nhắc lên chuyện này, tất cả mọi người lộ ra lo lắng thần sắc.

Đã địch quân muốn đánh lên thành trì, vậy đã nói rõ chuyển này trao đổi tù binh, tất nhiên không có khả năng thuận lợi như vậy.

Kỷ ba quang cắn răng nói ra: "Như thế nói đến, bọn họ thật sự là bóp đúng giờ ở giữa, hai bên đồng thời gặp mặt, cho dù là thám tử báo tin, cũng không kịp."

Mọi người đều ngờ ngẩn lo lắng, vốn cho rằng tránh thoát một kiếp, đại nạn không chết, nhưng nếu như quân ta 80 ngàn binh lực ra biến cố, kết quả là

vẫn là muốn lâm vào không cướp mảnh đất.

Mạc Trầm nhẹ giọng cười nói: "Xuất hành trước, ta có ý căn dặn Từ tướng quân, chắc hẳn không đến mức hăm sâu địch quân mai phục bên trong."

Cái này vừa mới nói xong, khá nhiều người mang theo kinh ngạc thần sắc hướng hẳn trông đi qua.

Bao quát kỹ ba quang dưới tay tướng lĩnh, còn có Nhạc Bách Phi con mắt nhìn chăm chăm Mạc Trầm.

Nhạc Bách Phi hai mắt trừng lớn, lập tức hỏi: "Chẳng lẽ lại, địch quân động tác sớm đã bị tiên sinh nhìn thấu?"

Kỷ ba quang chợt nhớ tới, xuất chinh trước mọi người từng tại chủ doanh bên trong thương nghị nặng sự tình, khi đó Mạc Trầm đi tới, kết quả Từ Bách Phúc đem bọn hắn đều đuổi ra ngoài, chỉ để lại Mạc Trầm một người.

Chẳng lẽ lại là khi đó?

Mạc Trầm buồn cười uống một ngụm trà, loại sự tình này vốn chính là bí mật, có điều lúc này đại chiến cần phải đã sớm bạo phát, nói ra cũng không sao.

"Địch quân chiêu này diệu hồ ly sơn, ta cũng là nhận thức muộn."

Hắn chậm rãi cười nói: "Địch quân quân sư hẳn là một cái gọi Ngụy Cao Nguyên người."

Nơi xa, Tô Nhan đuôi lông mày dùng sức nhấn lại đến, chắc là không còn theo mấy người tụ cùng một chỗ, thế nhưng nghe được câu này.

Hắn thần sắc rất là nghiêm túc, Ngụy Cao Nguyên, gia hỏa này hẳn nhận biết, thậm chí còn gặp qua một lần.

Biện Hưng mở miệng nói: "Có lẽ rất nhiều người không biết, người này là chúng ta Đại Cương người, lại đầu nhập vào Cổ Thần Miếu."

Ào ào ào lập tức, rất nhiều người đều tròn mắt hốc mồm, hiển nhiên cảm thấy khó có thể tin.

Địch quân quân sư, một cái để mọi người hận đến thực chất bên trong người, vốn là Đại Cương người?

Biện Hưng khẽ cắn môi, chuyện này hẳn cũng là từng tại ngoài phủ nghe mấy cái vị đại nhân nói về qua, đã không phải là hắn có thể tiếp xúc tầng diện.

"Nghe nói, ba mươi năm trước, Ngụy Cao Nguyên giống bây giờ Lý Cố Thành, tại Đại Cương cũng là quyền cao chức trọng, tu vi cũng là cực vi cao thâm, đến Niết Bàn cảnh."

"Sau cùng phản bội chạy trốn tiến vào Bắc Tống, tại Cổ Thần Miếu tiềm tu hơn hai mươi năm"

"

Kỷ ba quang thờ dài một hơi: "Không nghĩ tới, người này còn có dạng này một đoạn bối cảnh."

"Hắn biết rõ Đại Cương địa hình, nghiên cứu quân ta tướng quân lãnh binh quen thuộc, lại thông mấy trăm năm qua hành binh tác chiến chiến pháp, vô cùng đáng sợ." Biện Hưng thờ dài một hơi, giải thích nói.

Bọn họ đề tài rất nhanh liền kéo trở về, dù sao ngay sau đó mấu chốt nhất, vẫn là 80 ngàn đại quân có thể hay không an toàn trở về.

Mạc Trầm cười nói: "Nếu như ta không có đoán sai lời nói, địch quân hẳn là giả trang tù binh, ý đồ lừa gạt quân ta tín nhiệm"

Vừa mới nói xong, chung quanh trong nháy mắt nghe được có người hấp khí thanh âm.

Tất cả mọi người á khẩu không trả lời được, trên mặt là giấu không được chấn kinh thần sắc.

"Cái này. . ."

"Cái này quá bí quá hoá liễu a? Cần phải lập tức thì xem thấu!"

Nhạc Bách Phi lập tức phản bác: "Thật đúng là không nhất định, quân ta đã từng dùng ba tòa thành trì trao đổi tù binh, cũng chính là địch quân hoàn toàn có thể băng vào phía trước ba lần tổng kết kinh nghiệm, tiến hành bắt chước!"

Mạc Trầm lộ ra tán thưởng biểu lộ, mở miệng nói: "Thực, cho dù là bọn họ bại lộ, cũng có thể thừa dịp loạn cứ đi chúng ta giam địch quân tướng lĩnh."

Kỷ ba quang bình tĩnh đại ngộ nói: "Kém cỏi nhất tình huống, nhưng cũng đưa đến diệu hồ ly sơn tác dụng."

"Quan trọng ở chỗ, địch quân có phải là thật hay không muốn binh được hiềm đem?" Nhạc Bách Phi ánh mắt rơi xuống Mạc Trầm trên thân, dù sao loại tình huống này hoàn toàn mọi người nhất niệm chi từ.

Mấy người thảo luận hồi lâu, Mạc Trầm ngáp liền nói muốn về trước đi ngủ một giấc.

Nói chung qua một canh giờ, bỗng nhiên nơi xa phát hiện một đoàn cưỡi ngựa binh lính hướng thành trì bên này chạy tới, thô sơ giản lược nhìn nhân số cần phải có gần bảy, tám ngàn người.

"Chẳng lẽ lại địch quân còn không hết hi vọng?" Kỳ ba quang như lâm đại địch như vậy đứng lên.

Bọn họ đi vào trên tường thành, hướng về phương xa nhìn lại, những chạy ra ngoài đó Tây Xương chạy đôn chạy đáo mà đến quân đội, xem thấu làm trang điểm cũng không phải là địch quân.

"Là Tôn Tướng quân, bọn họ trở về!" Kỳ ba quang hưng phấn mà nói ra.

Lúc này, Tôn Lương Trù chính dẫn tám ngàn tinh nhuệ hướng thành trì phương hướng tới, bởi vì mười phần sốt ruột, cho nên đều cười lấy lập tức, tốc độ cực nhanh.

Hắn nhìn thấy thành trì cảnh vật chung quanh, thì ngốc một chút, chung quanh hoàn toàn không có bị địch tập dấu vết, chẳng lẽ lại cái gọi là địch tập là tình báo giả, có ý phóng xuất hù dọa người?

Tôn Lương Trù mang theo một nỗi tư nghi hoặc, cuối cùng là đi vào cửa thành.

Nơi cửa vì một đám người nghênh đón hắn.

"Đến cùng chuyện gì xảy ra, người làm sao trở về?" Kỳ ba quang ngạc nhiên hỏi.

Chẳng lẽ lại là chiến bại?

Nhưng hắn đánh giá Tôn Lương Trù cùng đối phương sau lưng binh lính bộ dáng, cũng không giống là bị địch quân đuổi theo đào mệnh cái loại cảm giác này.

Tôn Lương Trù ánh mắt ở chung quanh quét một vòng, xác định căn bản không có địch tập, treo lên tâm mới rơi xuống, hắn vỗ mạnh đầu cười nói: "Quân ta hẳn là còn ở đuổi theo Bắc Tống đám kia thằng nhãi con, bởi vì sợ các người lọt vào tập kích, cho nên ta mới lựa chút tinh binh đi suốt đêm trở về, không nghĩ tới là tình báo giả."

Cái này vừa nói, tất cả mọi người lộ ra vui cười biểu lộ...

"Tôn Tướng quân, người tình báo này là thật!" Kỳ ba quang cười mặt nói: "Địch quân 30 ngàn người đêm khuya tránh ở ngoài thành muốn tập kích chúng ta."

"30 ngàn người?" Tôn Lương Trù kinh ngạc kêu đi ra.

Những thứ này điên cuồng từ đằng xa gấp trở về binh lính toàn bộ trừng lớn hai mắt, giống như là nghe được cái gì khó có thể tin lời nói.

"Kỳ tướng quân, báo cáo sai quân tình, thế nhưng là trọng tội a!" Tôn Lương Trù nói đùa nói.

Kỳ ba quang đầy mắt mang theo trêu tức ý cười, hỏi: "Người thật không được? Chúng ta không chỉ có đem bọn hắn cản ở ngoài thành, còn đuổi theo chạy mấy dặm đường."

Tôn Lương Trù ngốc một chút, hắn nhìn hai bên một chút, khá nhiều người đều là nín cười nhìn lấy chính mình, nhìn kỳ ba quang biểu lộ không giống như là đang nói dối.

Nhưng nếu như địch quân thật đến 30 ngàn người, làm sao hoàn toàn không nhìn thấy có tranh đấu dấu vết, không thể nào?

Kỳ ba quang nhặt cười một tiếng, "Việc này nhưng phải chậm rãi kể lại, các người đều bỏ lỡ một trận làm cho người tán dương chiến dịch."

Tôn Lương Trù nhất thời khoát tay nói: "Sai, là các người bỏ lỡ!"

Biện Hưng nhất thời cùng kỳ ba quang trao đổi một chút ánh mắt, nhao nhao lộ ra ý mừng.

Mấy người một bên nói, một bên đi vào cổng thành cơ sở kế tiếp quán nhỏ cửa, từ khắp cả thành trì bách tính đều đã bị xua đuổi đi, cho nên đây là một tòa chánh thức trên ý nghĩa thành trống không.

Quán nhỏ dưới đây, vừa vặn có đại thụ hóng mát.

Kỳ ba quang nhìn một chút Mạc Trầm, sau đó liền cười miệng nói nói: "Chuyện này, vẫn phải theo hôm qua, Mạc Trầm tìm được ta thời điểm nói lên."

Tôn Lương Trù tròn mắt hơi hơi xiết chặt, . miệng hắn hơi hơi mở ra, muốn trong đám người tìm kiếm người kia thân ảnh.

"Được được được, không cần tìm, hắn đã trở về phòng bên trong nghỉ ngơi, dù sao một đêm chưa ngủ." Kỳ ba quang cười ngoác, đem đối phương ánh mắt một lần nữa hô trở về.

Tôn Lương Trù trong đầu cũng là kích động không thôi, hần không kịp chờ đợi muốn đem phát sinh sự tình đều nói một lần.

Có thể hết lần này tới lần khác, kỳ ba quang cái này nói đến thần kỳ sự việc, cũng chỉ có thể để nói với Phương Tường.

"Nói cho người, lúc ấy thật sự là đem ta đều dọa sợ."

"..."

Cứ như vậy, kỳ ba quang đem hôm qua chuyện phát sinh đại khái, giảng một lần, những cái kia vừa gặp trở về binh lính, đều nghe đến mê mẩn.

Tôn Lương Trù biểu lộ cũng là liên tục phát sinh nhiều lần biến hóa, theo nghi hoặc đến khẩn trương, cho đến khi sau cùng thoải mái, sau đó thoải mái cười to.

"Người suy nghĩ một chút, 30 ngàn người cứ như vậy bị chúng ta mấy ngàn người đuổi theo chạy, còn đầu cũng không dám về, người suy nghĩ một chút..."

Biện Hưng theo kỳ ba quang đều là cười đến không ngậm miệng được, chuyện này là tại quá mức thú vị.

Tôn Lương Trù nghe hăng say, cũng là la lớn: "Mang rượu tới!"

Kỳ ba quang cười gật đầu nói: "Là đến chúc mừng một phen!"

Lúc này, Tôn Lương Trù bỗng nhiên tay giơ lên, thần thần bí bí nói: "Ta phải nói cho các người biết một cái phần chấn nhân tâm tin tức."

Kỳ ba quang lắng một chút, kinh ngạc nhìn qua Tôn Lương Trù, sau đó lại liếc mắt một cái Biện Hưng.

Dù sao hai người bọn họ đều biết, đem qua trận chiến kia đến cỡ nào kinh điển, chẳng lẽ lại Tôn Lương Trù còn có càng giá trị phải cao hứng tin tức?

Tôn Lương Trù sốt ruột xoa xoa tay, cái này kể chuyện xưa hần không phải rất lợi hại am hiểu, nhưng hần nhất định phải giảng.

Hần học kỳ ba quang vừa rồi ngữ khí, đáy mắt mang cười nói: "Ta cố sự này bắt đầu, cũng phải theo Mạc Trầm đi vào quân doanh một khắc này nói lên."

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: 【 kẻ này không thể lưu 】 :

Trên mặt bàn, bày biện tửu.

Tôn Lương Trù bắt đầu từ từ nói đến, bởi vì một trận chiến này đánh đến hơn mười vạn người, tất cả mọi người không dám lên tiếng.

Tôn Lương Trù nghiêm túc nhớ lại tình cảnh lúc đó...

Hần giảng rất chậm, rất lợi hại kỹ càng, để mọi người giống như bản thân ở đây như vậy.

"Toàn bộ trao đổi tù binh quá trình vô cùng cấp tốc, bởi vì địch ta hai quân, đều tại phòng bị đối phương, sợ có người bỗng nhiên nổi lên."

"Đúng vào lúc này, ác mộng phát sinh!"

Thật nhiều người đều hít vào một hơi, thần sắc khẩn trương!

"Nguyên lai, cái kia 30 ngàn người, căn bản cũng không phải là ta đại cường quốc dân, mà chính là Bắc Tống binh lính ngựa trang."

Ào ào ào lập tức, người chung quanh con mắt trừng lớn, nói không ra lời! !

Giả? ? ?

Kỷ ba quang thân thể đột nhiên cứng đờ, đây chẳng phải là lúc trước, Mạc Trầm đề cập đến khả năng a?

Cho dù là sớm đã có cái này chuẩn bị tư tưởng, có thể chuyện này chánh thức phát sinh, vẫn làm cho người ghen hòng nhìn trần trối.

Tôn Lương Trù cười trào phúng nói: "Địch quân cho là chúng ta bên trong quý kẻ, cái kia 30 ngàn người đồng thời nổi lên, nghĩ đến ở sau lưng cho chúng ta cắm một đao."

Trên thực tế, dù là không có ở trằng người, cũng có thể tưởng tượng ra được cảnh tượng đó, nhất định là trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, liền quyết định sinh tử.

Vừa cứu viện trở về tù binh, khẳng định bị gấp đôi dày vò, thân thể rất là suy yếu, mọi người đem những người này sắp xếp cẩn thận, kết quả lại bị chém nhẹ một đao, chắc hẳn hội cực phản nộ.

Biện Hưng khiếp sợ hỏi: "Sau đó thì sao?"

Tất cả mọi người vểnh tai đến, nóng vội muốn biết phía sau kết quả.

Chính là cái này khẩn trương thời khắc, Tôn Lương Trù nhin không được phốc một tiếng bật cười, "Nhưng bọn hấn vạn vạn không nghĩ đến , cái này 30 ngàn người uống trong nước, tất cả đều phối Nhuyễn Cốt Tán."

Nghe đến đó, tất cả mọi người con mắt tỏa sáng!

Cái này Nhuyễn Cốt Tán được hiệu rất là cấp tốc, không cần đến nửa canh giờ, liền sẽ hai chân bắt lực té quỵ dưới đất, bò đều không đứng dậy được.

Tôn Lương Trù cười to nói: "Một đám người không xương, bại lộ thân phận sau lại không thể động dậy."

"Tiếp xuống liền dễ làm, quân ta thừa thế xông lên, phối hợp giấu ở phía sau 30 ngàn binh lực, cùng nhau đánh địch quân."

Tất cả mọi người ngửa đầu vui cười...

Kỷ ba quang cười giễu cợt nói: "Bọn họ đây là dòi lên thạch đầu nên chính mình chân, ai bảo bọn họ đem binh đưa tới."

Tôn Lương Trù nhếch miệng cười nói: "Cái này còn không phải đặc sắc nhất, đặc sắc nhất là lúc ấy địch quân tướng lĩnh những cái kia gương mặt, tất cả đều bụi mặt đen lên, khó coi tới cực điểm!"

"Ha ha ha!"

Mọi người nhin không được cười lối ra, mới đầu ỏ ở trong lòng đầu oán khí, cơ hồ toàn bộ ra ánh sáng, thay vào đó thì là hưng phấn.

Tôn Lương Trù vỗ bấp đùi cười nói: "Ta xa xa liền thấy, bọn họ lĩnh đẹp trai Dụ Khang Nhạc mặt đều xanh, khí toàn thân run rẩy!"

"Quân ta lúc ấy sĩ khí phóng đại, mà địch quân ý chí tinh thần sa sút, cứ như vậy một đường truy kích, ở trên đường bọn họ tuyên bố đây là một lần điều hồ ly son kẻ, Tây Xương sớm đã bị bọn họ đánh hạ tới."

Mọi người chung quanh nhất thời bùng tình đại ngộ, khó trách Tôn Lương Trù gấp gấp như vậy địa gấp trở về, nguyên lai là dạng này một chuyện.

Kỷ ba quang bụng chén lên, uống từng ngụm lớn lấy tửu, cười hét lên: "Như thế nói đến, bọn họ lần này thực sự bại đến triệt để!"

Tôn Lương Trù cũng là hào sảng bụng lên bát, một ngụm thì rót sạch chính bát rượu.

"Không chỉ có như thế, quân ta cơ hồ không cần tốn nhiều sức, liền diệt đi địch quân 30 ngàn người, đằng sau tình hình chiến đấu ta mặc dù không rõ ràng, chắc hẳn quân ta thừa thắng xông lên, địch quân có thể chạy thoát một nửa người coi như là vận khí tốt."

Mọi người mừng rỡ không thôi.

Như thế giai tích, bọn họ đã từng nghĩ cũng không dám nghĩ!

Hai bên đều sáng tạo kỳ tích, bên này không uống phí một binh một tốt dọa lùi địch quân 30 ngàn binh lực, bảo trụ Tây Xương thành.

Bên kia thì là một hơi ăn hết địch quân 30 ngàn người, không thể nghi ngờ một trận thắng trận lớn.

Mấy người nâng chén cộng ẩm, rất là thoải mái.

"Đến, chúc mừng quân ta đại hoạch toàn thắng!"

Bây giờ Tôn Lương Trù dẫn bảy ngàn binh lực về thủ Tây Xương.

Dù là cái kia 30 ngàn địch quân lần nữa đánh tới, bọn họ cũng có sức đánh một trận.

...

Một ngày sau.

Đại Cương mấy vạn binh lực dừng bước lại.

Bởi vì Dụ Khang Nhạc dẫn còn thừa binh lực, trốn vào về Hán Trung.

Giờ phút này, Hán Trung chính tòa thành trì đều ở vào chuẩn bị chiến đấu trạng thái, liên sợ địch quân theo đuổi không bỏ, còn muốn công thành.

Từ Bách Phúc cẩn thận lý do, cũng không có đuổi tới, dù sao Hán Trung đã là Bắc Tống trụ sở, Từ môn quan bây giờ lại rơi xuống địch quân trong tay, địch quân tất nhiên còn có thể điều đến giúp binh.

Hán Trung, Bắc Tống binh lính chật vật trốn về đến.

Đóng tại nơi đây tướng lĩnh rất là hốt hoảng đi vào ngoài cửa thành nghênh đón Dụ Khang Nhạc.

Dụ Khang Nhạc đáy mắt lộ ra nhất sát ý, hẩn giận vừa nói nói: "Tra cho ta, đến cùng là ai để lộ bí!"

Một trận chiến này bại quá thảm, quả thực không cách nào dễ dàng tha thứ.

Hắn nhất định phải đem cái này nội gián cho bắt tới, nếu không Đại Cương làm sao có thể biết những tù binh đó là giả, nếu như là tại chỗ biết mặc, cũng không có khả năng chuẩn bị như thế chu toàn.

Quan trọng ở chỗ, đối rõ ràng đến có chuẩn bị, thậm chí cố ý trong nước hạ được.

Hắn dùng sức nắm quyền, phát ra thanh thúy then chốt âm thanh, trên cánh tay nổi gân xanh, hiển nhiên giận tới cực điểm.

Ai cũng không dám đến trêu chọc cái này lửa chạy lên não lĩnh đẹp trai, giờ phút này một vị cấp dưới cẩn thận từng li từng tí nói ra: "Báo, Ngụy Cao Nguyên cầu kiến!"

Dụ Khang Nhạc trừng mắt, lạnh lẽo tiếng nói: "Đề hẩn tiến đến!"

Hắn cường ép ngăn chặn bên trong tâm nộ khí, uống một ngụm trà, sau đó đem ánh mắt dời tới cửa chỗ.

Đúng lúc, Ngụy Cao Nguyên đi tới.

Ngụy Cao Nguyên rất là tự giác tìm một vị trí ngồi xuống, hỏi: "Chết bao nhiêu người?"

Nhắc lên việc này, Dụ Khang Nhạc trong đầu giống như là tại cắt thịt, những có thể đó đều là sống sờ sờ Tống triều binh lính, thậm chí ngay cả phản kháng năng lực đều không có, liền bị địch quân đồ sát diệt sạch.

Dụ Khang Nhạc con mắt thẳng tắp căn đối phương, sau đó mở miệng nói ra: "Gần năm vạn người."

Rất nhanh, thì có người làm cho Ngụy Cao Nguyên cũng đưa tới nước trà.

Ngụy Cao Nguyên rất là thích ý thổi một chút trên chén trà nhiệt tình, sau đó chậm rãi nhấp một ngụm, rồi mới lên tiếng: "Dừng vội, ta muốn giết một người."

Dụ Khang Nhạc cả người sùng sốt, chết năm vạn người, như thế trộn lẫn hình, Ngụy Cao Nguyên chẳng lẽ không muốn giải thích rõ ràng?

Dù sao nguy trang thành Đại Cương tù binh, là Ngụy Cao Nguyên chủ ý.

Dụ Khang Nhạc bình tĩnh âm thanh hỏi: "Người nào? Quân ta nội gián?"

Ngụy Cao Nguyên đặt chén trà xuống, sau đó xoay người lại, ngữ khí nghiêm túc nói ra: "Là một cái gọi Mạc Trầm tiểu tử."

Dụ Khang Nhạc tâm lý hơi kinh hãi, hẩn khiếp sợ hỏi: "Người ý tứ là, là hẩn bố cục?"

"Người khả năng còn không biết, Trần Lập người mang theo 30 ngàn người đi đánh lên Tây Xương, kết quả không có đánh hạ đến, ngược lại là bị mấy ngàn người đuổi theo chạy một buổi tối." Ngụy Cao Nguyên có chút trào phúng nói.

"Không có khả năng!"

Dụ Khang Nhạc lập tức liền phủ định đối phương nói pháp, Trần Lập người xuất binh đánh lên chuyện này, hẩn là biết đồng thời đồng ý.

Cũng là bởi vì kết luận Tây Xương còn thừa binh lực không nhiều, có thể nhẹ nhõm cầm xuống

Ngụy Cao Nguyên nhẹ giọng cười một tiếng: "Không thể không nói, tiểu tử này thật là có chút bản lĩnh!"

"Đến cùng chuyện gì xảy ra?" Dự Khang Nhạc không kịp chờ đợi hỏi, biểu lộ rất là khẩn trương

"Trần Lập người thừa dịp cảnh ban đêm, muốn đánh lên Tây Xương, kết quả lại phát hiện địch quân đã sớm chuẩn bị, bên ngoài bố trí đông đảo bày rập, trên tường thành tràn đầy đều là địch quân, liếc một chút nhìn qua tối thiểu ba, bốn vạn người!" Ngụy Cao Nguyên thanh âm rất nhạ địa giải bày lấy.

Dự Khang Nhạc lại một lần nữa phản bác: "Không có khả năng, bọn họ hết thảy thì hơn chín vạn người, 80 ngàn đã rời xa Tây Xương!"

Ngụy Cao Nguyên buồn cười lắc đầu.

"Cho nên ta mới nói, tiểu tử này có chút bản lĩnh!"

Dự Khang Nhạc nghẹn ngào một chút, chẳng lẽ lại một người thật đúng là có thể nghịch thiên?

Ngụy Cao Nguyên tiếp tục giải bày nói: "Sở dĩ có thể đem Trần Lập người hoảng sợ chạy, ở chỗ lúc ấy đêm khuya, nơi xa nhìn thấy đêm không hết bó đuốc, hấn điều khiển tướng lĩnh tiến đến dò đường, phát hiện trên tường thành đứng đầy người, tất cả nhân thủ bên trong đều cầm bó đuốc."

Dự Khang Nhạc dùng sức nhú mày, không có lên tiếng.

"Thú vị là, Tây Xương cổng thành vốn là đóng chặt, đồng thời nhìn lúc ấy tình huống, địch quân là đã sớm ngờ tới quân ta muốn tới." Ngụy Cao Nguyên ngón tay nhẹ nhàng đánh tại cái ghế trên lan can.

"Nhưng là, quân ta phải ra dò xét lớn, địch quân thế mà đem cổng thành cho mở ra."

Dự Khang Nhạc nhất thời tròng lớn hai mắt, hiển nhiên cảm thấy thật không thể tin.

Ngụy Cao Nguyên nhất thời bật cười: "Mà lại mở cửa về sau, còn có thể nhìn thấy vô số Đại Cương binh lính đứng ở bên trong, cũng đều là cầm trong tay bó đuốc!"

Dự Khang Nhạc càng nghe càng cảm thấy không thích hợp, liền mở miệng nói: "Bọn họ là đang hư trương thanh thế."

"Ngay tại Trần Lập người do dự thời điểm, hấn để Xương Hoành bỏ mang theo mấy người đi dò đường." Ngụy Cao Nguyên mím môi nói ra: "Tiếp xuống sự việc, ngược lại là vượt quá ta ngoài ý muốn tài liệu."

Dự Khang Nhạc hít vào một hơi, tuy nhiên Xương Hoành bỏ bại một lần, nhưng như là đã tự mình xuất động, làm sao lại nhìn không thấu địch quân đang hư trương thanh thế?

Ngụy Cao Nguyên đẩy mắt mang theo một tia bội phục thần sắc, hấn mở miệng nói: "Ngay tại Xương Hoành bỏ tới gần địch đối phương thành trì thời điểm, . Đại Cương quân sư mở miệng nói chuyện."

Dự Khang Nhạc tròng mắt hơi hơi tròn to, Đại Cương quân sư?

Cũng là cái kia gọi Mạc Trầm gia hòa?

Ngụy Cao Nguyên cười thờ dài: "Lúc ấy hấn có ý câu lên Xương Hoành bỏ đau đớn, đề cập hấn vài dụ địch chi thuật, sau đó lập tức hiệu lệnh toàn quân xuất kích, Đại Cương binh lính thì điên cuồng địa theo trong thành trì dùng mãnh tiến ra."

Nghe đến đó, Dự Khang Nhạc đột nhiên minh bạch.

Dù là đối lại chính mình, tại không có thể xác định địch nhân là thật binh lực hùng hậu, vẫn là phô trương thanh thế thời điểm, đối mặt mãnh liệt mà đến đại quân, chỉ sợ cũng phải đi đầu tránh lui.

Ngụy Cao Nguyên đẩy mắt lộ ra một tia tàn nhẫn nói ra: "Người này mặc dù tuổi còn nhỏ, lại giỏi về công tâm kế, dụng binh lên cực quý dị, khó lòng phòng bị, chỉ cần có cơ hội, định không thể lưu tính mạng hấn!"

Dự Khang Nhạc hít vào một hơi, hỏi: "Có khả năng hay không, khám phá chúng ta hội binh được hiềm tướng, nguy trang Đại Cương tù binh cũng là hấn!"

Ngụy Cao Nguyên không nói gì, hấn thần sắc rất là ngưng trọng.

Hấn không muốn trả lời vấn đề này, hấn tiềm thức ngay tại né tránh vấn đề này.

Bởi vì hấn cảm thấy trên đời không có khả năng có yêu nghiệt như thế người, phục kích địch quân phương pháp có nhiều như vậy, là sao hết lần này tới lần khác ngờ tới bọn họ là tại tù binh phía trên động tay chân?

Đây là trùng hợp?

Chuyện này chỉ có thể là trùng hợp!

Ngụy Cao Nguyên dùng thanh âm khàn khàn nói ra: "Người này, xếp vào trong danh sách."

Dụ Khang Nhạc rất tán thành gặt đầu, cái trước được xếp vào trong danh sách người, cho dù là trở lại dưới chân thiên tử, tại Trường Lăng cái kia trông coi nghiêm mật địa phương, cũng vô pháp trốn qua một kiếp.

Ngụy Cao Nguyên ngữ khí kiên quyết nói ra: "Kẻ này so Từ Thiệu Dương còn nguy hiểm hơn, tuyệt không thể lưu, không thể thả mặc hấn trưởng thành!"

Dụ Khang Nhạc khỏe môi nhếch lên một tia cười lạnh, mở miệng nói: "Vừa vặn, Trường Lăng cái kia mảnh đất, chúng ta còn có một người."

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: 【 tin tức tốt 】:

Hai quân đều phải cần một khoảng thời gian tới sửa chỉnh quân đội.

Bắc Tống mặc dù ngay cả tục hai trận bại chiến, nhưng binh lực vẫn như cũ không thể coi thường.

Hán Trung bây giờ vẫn có năm vạn người đóng giữ, Từ môn quan chỗ có 30 ngàn người, còn có 30 ngàn hoạt động đội ngũ bốn ba qua lại, chủ yếu phụ trách quân nhu đồ vật vận chuyển.

Quân ta thì là một mực đóng giữ Tây Xương, đợi đến Từ Bách Phúc suất lĩnh lấy đại quân thắng lợi trở về, lấy thế như sấm sét đoạt lại còn lại hai tòa thành.

Tình thế phát triển đến nay, địch quân trong tay đầu vẫn có ta quân 70 ngàn tù binh.

Nhưng Đại Cương lại là từng bước một đem thế yếu cho lật về tới.

Bởi vì hành động tiếp theo cần Đại Cương nội bộ lần nữa tiếp viện, cho nên Từ Bách Phúc cố ý đem tiền tuyến chiến báo áp hậu mấy ngày, đợi đến đoạt lại mặt khác hai tòa thành trì thời điểm lại cùng nhau báo tin vui.

Lúc này, một vị thoát phạm cảnh người tu hành, cười khoái mã chạy ra ngoài Trường Lăng phương hướng chạy vội.

Hắn mang theo trong người lương khô cùng nước, cứ như vậy ngựa không dừng vô địa hướng trở về, trên đường đổi bốn con lập tức.

Nói chung xuất phát sau mười tám canh giờ, đi vào Trường Lăng cửa thành.

Bây giờ Trường Lăng đã tiến vào Lăng đông.

Vị Hà mặt nước bị đông lại, thậm chí có chút lớn gan tóc vàng tiểu nhi ở phía trên trời lên trượt xuống.

Không khí tuy nhiên cực kỳ lạnh lẽo, nhưng canh suốt ngày tâm là nóng.

Hắn một đường chạy vội trở về, chính là vì cho mọi người báo tin vui.

Hắn cười ngựa đi vào Hoàng cửa thành, sau đó đưa ra Từ Bách Phúc cố ý giao phó lệnh bài, như thế mới có thể tiến nhập Hoàng Thành.

Biên cảnh chiến báo, bây giờ chính là ngay sau đó máu chó nhất chiến sự, liên lụy đến vô số dân chúng an nguy.

Giờ phút này là vào lúc giữa trưa.

Trương Hồng Thiên vừa nghe nói có biên cảnh chiến báo truyền đến, liền để ngựa xuống, vội vàng vàng theo đến.

Lúc này ở Hồng Đình ngoài cung, tụ đờ một ít tướng mạo tú mỹ cô nương, tất cả đều là chiêu vào trong cung làm nha hoàn cô nương.

Bây giờ Hoàng Đế chính là tuổi nhỏ, qua ít ngày nữa, có lẽ thì sẽ muốn nạp phi tử.

Những thứ này hậu cung sự vật, tất nhiên sớm đã có người chuẩn bị kỹ càng.

"Nhìn!" Một vị vừa tiến vào trong cung cô nương kinh ngạc chỉ nơi xa.

Ào ào ào tất cả mọi người xoay người lại nhìn lại.

Canh suốt ngày bây giờ mặc lấy khôi giáp, khôi giáp phía trên tất cả đều là phụng phí mất người vết thương, hẳn là ngày đó ba ngàn tinh nhuệ bị 40 ngàn địch quân vây quanh thời điểm, một mực phấn chiến đến sau cùng số ít người một trong.

Từ xưa mỹ nhân yêu anh hùng, cứ như vậy trong nháy mắt, liền có người động trái tim.

Canh suốt ngày đi vào Lăng Tiêu Cung điện ngẩng đầu nhìn trên long ý người, liền bịch một tiếng quỳ xuống.

Khá hơn chút thần tử cũng là vội vội vàng vàng chạy tới.

"Báo , biên cảnh đại thắng!"

Hai tay của hắn dâng lên một phong thư tín, cứ như vậy cúi đầu nhìn lấy Lăng Tiêu điện thông thấu sáng ngời lòng đất.

Một vị công công tiến lên, đem sách tin cầm lấy, đưa đến Trương Hồng Thiên trong tay.

Trương Hồng Thiên thần sắc hưng phấn, chờ lâu như vậy, cuối cùng có tin tức, lần này báo cáo thắng lợi chẳng lẽ lại là quân ta đem tù binh cứu trở về?

Tâm hắn gấp đặt mở ra phong thư.

Lúc này, ba vị mệnh quan Triều Đình cũng tới đến Lăng Tiêu điện trước, không dám đánh nhiều bệ hạ duyệt thư tín.

Phong thư này viết rất dài, cùng lần trước đơn giản báo cáo tình hình chiến đấu khác biệt, lần này đem đối chiến rất nhiều chi tiết đều bỏ khuyết đi vào, sau cùng mới tổng kết quân ta trước mắt tình hình chiến đấu.

Trương Hồng Thiên càng xem càng là tâm vui mừng, cười liền nói ba tiếng tốt!

"Tốt tốt tốt!"

Nói chung một lát, lại là khá hơn chút quan viên đi vào trước điện, bọn họ tất cả đều là trong nhà có thân thuộc tại biên cảnh, tâm hệ gia thuộc người nhà quan viên.

Phong thư này trong câu chữ, đều lộ ra một cỗ tán thưởng vị đạo, tuyệt đại bộ phận công lao tất cả thuộc về nạp đến trên người một người.

Mà người kia chính là Mạc Trầm!

Từ Bách Phúc bây giờ đã quan cư nhất phẩm, tại đi lên thì là muốn biên cương chư hầu, nhưng hôm nay địch quân vẫn đóng tại Hán Trung, đã nói lên hắn nhiệm vụ không có hoàn thành.

Cùng đại cục so sánh, tại rất nhiều chi tiết ưu thế, xác thực cũng đều là Mạc Trầm lập công.

Trương Hồng Thiên xem hết chiến báo,

Nhất thời cười truyền lệnh nói: "Người tới, truyền bách quan nhập điện, trẫm muốn đem quy tắc này tin tức tốt thông báo khắp thiên hạ."

Lúc này, không ít người đẩy mắt đều lộ ra thần sắc kinh ngạc.

Phải biết, lần trước có người đề nghị muốn thông báo thiên hạ, nhưng bệ hạ lại không có tiếp thu, bởi vì cảm thấy tiểu tài đại tác phẩm.

Nhưng hôm nay lại là như vậy mừng rỡ, để mọi người đối chiến hướng nắm giữ chờ mong.

Rất nhanh, đều đại thần liền nghe khiến gấp trở về.

Lần này, thậm chí Hình Phạt Ti Vi Cơ cùng thủ hạ quan viên, còn có Thần Thiên Ti Từ Lão cũng đều nhao nhao chạy tới.

Đương nhiên, bây giờ trong triều bị thảo luận đến nhiều người nhất, nên là Lý Thiên Cương.

Cái này từng tại Hình Phạt Ti ngục ba năm, sau viễn phó phía Nam, một mực trấn thủ đến năm trước, lúc này mới đem trách nhiệm giao phó cho Từ Thiệu Dương, trở lại Trường Lăng bề quan.

Ngay tại nửa tháng trước, Lý Thiên Cương xuất quan tuyên bố bước vào Niết Bàn cảnh.

Tu vi như thế, tự nhiên khiến người ta không ngừng hâm mộ.

Quan viên dưới đây thậm chí xì xào bàn tán, nhất định phải nghĩ muốn để Lý Thiên Cương tiếp nhận Giam Thiên Tì Tì Thủ chức.

"Lý đại nhân!"

"Lý đại nhân!"

Lý Thiên Cương vừa xuất hiện, mọi người liền cung kính cúi người chào.

Ngược lại là Vi Cơ tới hơi sớm, không có như thế huy động nhân lực, nàng thần tình lạnh nhạt địa nhìn một chút nam nhân này.

Lý Thiên Cương cũng là thoải mái đối với Vi Cơ gật gù đầu, ra hiệu vãn an.

Hình Phạt Tì người đứng thứ hai Vu Chính tin, theo sau lưng Vi Cơ, hần giờ phút này là sắc mặt có chút khó chịu.

Cái họ này Lý gia băng, nhìn thấy Vi Cơ Tì Thủ thế mà không có hành lễ, chẳng lẽ lại truyền ngôn là thật, bệ hạ thật nếu để cho người này chủ quản Giam Thiên Tì?

Trên thực tế, Giam Thiên Tì quyền hạn cảm thấy đè ép Hình Phạt Tì, cái này tự nhiên để bọn hắn không vui.

Hình Phạt Tì là phụ trách hành động chấp hành, mà Giam Thiên Tì thì là toàn bộ hành trình giám sát, trông coi bách quan, bao quát Tam Tì.

Về phần Thần Thiên Tì, thì là bố cục khắp thiên hạ, thu nạp vô số tin tức liên.

Trên thực tế, Thần Thiên Tì quyền hạn là Tam Tì bên trong yếu nhất, chỉ là phụ trách tin tức liên cung cấp.

Thần Thiên Tì có thể tại Tam Tì bên trong có ngao nghể địa vị, hoàn toàn là bởi vì lão nhân kia nhà tại Đại Cương địa vị, cùng theo bệ hạ quan hệ.

Cơ hồ tất cả mọi người biết, Trương Hồng Thiên thuở nhỏ liền đi theo Từ Lão bên người, trong này tình nghĩa cùng tín nhiệm, là không người có thể so sánh.

Trương Hồng Thiên là kỳ trước Hoàng Đế nhỏ tuổi nhất, cũng là tính khí tính cách lớn nhất tốt một cái, cũng sẽ không bởi vì tuổi nhỏ cho nên khinh cuồng, ngược lại là có khiêm tốn tính cách.

Đương nhiên, đối mặt quần thần, hần cũng tản mát ra Cửu Ngũ Chí Tôn khí tức.

"Các vị, hôm nay muốn nói cho mọi người một tin tức tốt, quân ta thành công đoạt lại nhượng ra ba tòa thành trì."

Lời nói đến nơi đây, mọi người lộ ra vui sướng biểu lộ, nhao nhao bày tỏ chúc mừng.

Đương nhiên, mọi người đều biết, nếu như vẹn vẹn như thế, bệ hạ không có khả năng vui vẻ như vậy, tất nhiên còn có sau văn.

Trương Hồng Thiên ánh mắt rơi xuống Từ Lão trên thân.

Hắn cười nói: "Ta sở dĩ như vậy hưng phấn, là bởi vì địch quân trong tay quân ta thiệt thòi lớn, cái kia Cổ Thần Miếu đi ra tham mưu, cũng không phải không người là đối thủ."

Mọi người tâm lý một đầu chấn động, Cổ Thần Miếu, đây là bọn họ vĩnh viễn không cách nào tiếp xúc tồn tại.

Cái này tại địch quốc đứng ngồi ngàn năm không ngã chùa miếu, thai nghén vô số cường thịnh người tu hành, cho tới nay là Bắc Tống Lập Quốc Chi Bản.

"Từng có 30 ngàn địch quân điều binh đến, lại không công mà lui, thậm chí bị quân ta mấy ngàn người đuổi theo chạy."

Cái này vừa nói, dưới đây ồn ào không thôi.

Mấy ngàn người đuổi theo 30 ngàn người chạy, chẳng lẽ lại là người tu hành tạo thành đội ngũ?

Trương Hồng Thiên mở miệng cười nói: "Diệu thì diệu tại, lúc ấy quân ta chỉ có vạn nhân binh lực, thậm chí phần lớn là tàn tật, chỉ dùng một kế, liền đem địch quân dọa lùi."

Tất cả mọi người lộ ra tò mò biểu lộ, loại chuyện này quả thực chưa từng nghe thấy.

"Cái này một kế, gọi không thành kế."

Dưới đây quan văn phần lớn là no bụng thi thư, tướng lĩnh thì là cầm binh pháp, lại cũng chưa từng nghe nói qua cái này mưu kế.

Nói lời này thời điểm, Trương Hồng Thiên ánh mắt một mực chú ý cái này Từ Lão biểu tình biến hóa.

Lúc nghe quân ta lấy yếu địch mạnh thời điểm, tất cả mọi người lộ ra hoan hỉ, chỉ có Từ Lão biểu lộ là thông dong bình tĩnh, mô phỏng không sai đã sớm ngờ tới như vậy.

Duy chỉ có nhắc lên cái này không thành kế, tất cả mọi người là một mặt mê mang, cảm thấy không biết là vật gì, lại như cũ cảm thấy hết sức lợi hại cảm giác.

Từ Lão lại là trong khoảnh khắc đó động dung, lộ ra kinh ngạc cùng hưng phấn thần sắc.

Mặc dù chỉ là ngăn ngui trong nháy mắt, nhưng cũng làm cho Trương Hồng Thiên xem ở đây mắt, trên thực tế, hẳn chỉ là muốn xác nhận cái này bỗng nhiên bị cài lên làm thời độc chiến quân sư danh hiệu người, đến cùng là Tô Nhan người, vẫn là Từ Lão người.

Tuy nhiên Từ Lão luôn miệng nói là Tô Nhan đề cử, có thể thấy thế nào cũng không giống!

Tô Nhan tu vi tuy nhiên cao thâm, nhưng đối với lĩnh binh tác chiến căn bản không có bất cứ hứng thú gì, lại làm sao có thể dạy bảo ra loại nhân vật này.

Cho nên, càng nghĩ, hẳn cảm thấy lớn nhất khả năng, cái này Mạc Trảm trên thực tế là Từ Lão người.

Hắn tự nhiên biết Từ Thiệu Dương tại sao lại tại Trường Lăng bị bắt đi, bởi vì có người sợ hãi Từ Lão đã đến cực điểm, thậm chí không tiếc bất cứ giá nào, đều muốn trừ hết Từ Lão người kẻ nhiệm.

Chợt, Trương Hồng Thiên lại đem địch quân dùng giả tù binh làm giao dịch, đồng thời lại một lần nữa bị quân ta nhìn thấu, trái lại hung hăng cắn một cái khi địch quân tin tức cũng nói ra.

Trong nháy mắt tất cả mọi người vui mừng bốc lên, cái này hai trận chiến cũng đều là cực kỳ đặc sắc.

"Thiệu Bác Dịch!" Trương Hồng Thiên nhẹ giọng hô.

"Có hạ quan!" Thiệu Bác Dịch tiến lên trước một bước lĩnh mệnh.

"Người đem chuyện này ghi lại, chờ quân ta trở về, đem cái này hai tràng chiến dịch, ghi chép lập hồ sơ, nhưng để quân ta tướng lĩnh tỉnh tể đến, hiểu thấu đáo bên trong ảo diệu." Trương Hồng Thiên phân phó nói.

Tất cả mọi người gật gật đầu, ra hiệu xác thực phải như vậy.

Những thứ này mưu kế có lẽ không thể một lần nữa diễn dịch đi ra, nhưng nhất định phải biết là sao có thể thành công, như thế mới có thể suy một ra ba.

Hai vị thừa tướng cũng vô cùng tán đồng, bày tỏ nên đem cái tin tức tốt này khuếch tán ra, để cả nước trên dưới đều biết, quân ta đánh hai trận thắng trận lớn.

Đây đối với dựng nên dân tâm, vô cùng hữu hiệu.

Chờ chúng quan viên lui ra, Lăng Tiêu điện bên trong chỉ để lại tam phương quan viên.

Bên phải nhất, là Vi Cơ cùng nàng bộ hạ.

Trung gian, thì là Lý Thiên Cương một thân một mình.

Bên trái nhất, là Từ Lão cùng Thần Thiên Ti bộ hạ.

Trương Hồng Thiên sờ sờ lưu bọn hắn lại, chính là vì thương nghị một kiện phi thường trọng yếu sự việc.

Hắn vừa cười vừa nói: "Giám Thiên Ti bây giờ một mực quân long vô thủ, ta cho rằng vô cùng có cần phải đem Ti Thủ chức đứng yên xuống tới."

"Tam Ti chính là ta vương triều trọng yếu nhất ba cái bộ môn, không chỉ có biết được ta vương triều rất nhiều bí mật, cũng cần đứng trước đếm không hết uy hiếp."

"Lý Thiên Cương vốn liếng trong sạch, tu vi đã đột phá đến Niết Bàn cảnh, ta cho rằng là một cái thật tốt nhân tuyển."

Hắn một hơi nói ba câu nói, không thể nghi ngờ là nói cho mọi người, người này chính mình nhìn rất đẹp.

Từ Lão cái kia tràn đầy nếp nhăn trên mặt, nhìn không ra đến cùng là loại nào tâm tình, đến cùng là đồng ý hay là không đồng ý.

Vi Cơ dường như không coi ai ra gì nói: "Tu vi ngược lại là lần, dù sao cũng đánh không lại ta. . "

"Phốc phốc" một tiếng!

Trương Hồng Thiên nhin không được bật cười, hần mở miệng nói: "Dì nhỏ, thiên hạ này lại có mấy cái nam tử có thể địch nổi ngươi."

"Tô Nhan liền có thể!" Vi Cơ xem thường hỏi đáp.

Trương Hồng Thiên hít sâu một hơi, hần không nghĩ tới Vi Cơ sẽ như thế phản cảm, nhưng mấu chốt là sao phản cảm?

Là Lý Thiên Cương làm người không tin được, vẫn là Vi Cơ người yêu thích a.

Lý Thiên Cương ngược lại là nghe rõ, đây ý là nói mình tu vi không cao, mà lại tại hần phương diện năng lực cũng không có gì đột xuất.

Hần đùa nghịch cười nói: "Chẳng lẽ lại lấy hơi Tỉ Thủ lòng dạ, còn dung không được ta cái này hậu bối?"

Hần cố ý lần này thuyết pháp, chính là vì để bệ hạ cảm thấy, Vi Cơ là xuất phát từ cá nhân nguyên nhân phản đối với mình.

Lúc này, trầm mặc hồi lâu Từ Lão bỗng nhiên cười nhạt một câu: "Nàng từ trước đến nay cũng không có cái gì lòng dạ."

Trương Hồng Thiên nhất thời cười khò lắc đầu, Từ Lão thì là ưa thích lại nhai đi nhỏ.

Vi Cơ nhẹ giọng cười một tiếng, phảng phất không thèm để ý chút nào Từ Lão ngôn ngữ, nàng phản bác: "Nữ nhân muốn lòng dạ để làm gì? Có ngực liền đầy đủ!"

Cái này vừa mới nói xong, Lý Thiên Cương đáy mắt lộ ra một vòng ý cười, xem ra bên ngoài truyền ngôn, Vi Cơ cùng Từ Lão không cùng là thật sự tình, chuyện này với hần mà nói ngược lại là một tin tức tốt.

Từ Lão nhất thời cười ra tiếng, mở miệng nói: "Ngươi đứa nhỏ này, ngược lại là nhớ rõ, đây là ta dạy cho ngươi thuyết pháp."

Soạt một chút, Lý Thiên Cương sắc mặt bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi, hần hai mắt trừng lớn, mặt mũi tràn đầy chấn kinh.

Cái này vô cùng đơn giản một câu, lại làm cho bầu không khí có cực đại chuyển biến.

Hần lúc này mới phát hiện, thế nhân đều bị lừa gạt.

Đều nói Đại Cương tam quyền phân lập, lẫn nhau giám sát, lẫn nhau quân thúc.

Nhưng trên thực tế, đang ngồi người trừ chính mình, tất cả đều là người một nhà a! ! !

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 68: 【 vận mệnh bất công 】 :

Trường Lăng phía Nam

Nơi này đường đi rất là náo nhiệt, duy chỉ có bên trong cùng đầu kia ít có người đi hẻm nhỏ, lộ ra một cổ chua mùi rượu.

Toà này sông bạc cũng không biết bao phủ bao nhiêu tiền tài, cho dù là quan phủ nha môn cũng không dám đến nháo sự, tất nhiên có rất sâu bối cảnh.

Chung quanh âm đạm vô quang, bố trí rất nhiều ám khí.

Nếu không có biết ám đạo cách đi, một khi tiến vào thông đạo, rất có thể sẽ chết không toàn thây.

Giờ phút này, cái này phụ trách trông coi sông bạc người, cẩn thận từng li từng tí đi ở trong đường hầm cầu độc mộc bên trên.

Chỉ gặp bước chân hần hết sức cẩn thận, đạp trên một loại đặc thù bộ pháp mới có thể độ an toàn qua.

Thật lâu, Diêu Thiên Thụy thông qua dưới nền đất thông đạo, tại một cái hòn non bộ phía sau đi tới, chính là nhưng đã đến hoàng cung cấm địa.

Giờ phút này, Diêu Thiên Thụy xe nhẹ đường quen địa đi vào trong cung điện chếch ngoặt chằng đường, nơi này vô cùng trống trải, thậm chí ngay cả cung nữ đều không có.

Bên trong bỗng nhiên truyền đến du du nhiên địa Tiêu Thanh.

Diêu Thiên Thụy nhất thời lộ ra nét mừng, đi ngang qua một cái cổng vòm, cổng vòm phía trên treo một cái lịch sử phủ bụi bảng hiệu.

Bảng hiệu bên trên thỉnh linh viết "Lăng Hiền cung" ba chữ.

Trong hoàng cung có thật nhiều cấm địa, có nhiều chỗ giam giữ cường điệu muốn tội phạm, có chút làm theo là không cho phép bất luận cái gì ngoại nhân đặt chân.

Về phần Lăng Hiền cung, thì là thuộc về cái sau, trừ hoàng thân quốc thích, không ai có thể tiến vào.

Bên tai Tiêu Thanh rất lợi hại nhu, giống như là thiên ngôn vạn ngữ tình cảm dung nhập Tiêu Thanh bên trong.

Diêu Thiên Thụy đi vào hậu hoa viên, đầy mắt đều là rực rỡ hoa tươi, hương hoa cũng là xông vào mũi, một bóng người xinh đẹp đang ngồi ở trong đình.

Bước chân hần rất nhẹ, chậm rãi đi qua, sợ quấy rầy cái này một bức cảnh đẹp.

Nàng vẫn thối tiêu, suy nghĩ cảm thấy bay tới nơi xa.

Thật lâu.

Nữ tử này mới yên tĩnh, nàng có một trương dung nhan tuyệt mỹ, da quang trắng hơn tuyết, sắc mặt như bạch ngọc, lộ ra một cổ thanh nhã thanh u khí tức.

Diêu Thiên Thụy hơi hơi khom lưng, rất là cung kính nói ra: "Biên cảnh báo cáo thắng lợi, quân ta đã đoạt lại cái kia ba tòa thành trì."

Nữ tử cái kia đẹp mắt gương mặt, cuối cùng là lộ ra một vòng khó được ý cười.

Nàng cười lộ lên giống như chung quanh hoa tươi như vậy đẹp mắt.

Chỉ bất quá khiến người ta thương tiếc là, nữ tử này hai mắt mù, ánh mắt trống rỗng, nhìn không đến bất luận cái gì hào quang.

"Tiểu thư, còn có một việc, Mạc Trầm lập xuống công đầu."

Tầm Tổ Tổ lộ ra ngòn ngọt nụ cười, xoay đầu lại hỏi: "Chính là ta để người điều tra cái kia Mạc Trầm sao?"

Diêu Thiên Thụy gật đầu cười nói: "Là hần!"

"Ta thì đoán được, hần đã làm tham mưu, chắc chắn sẽ không khoanh tay đứng nhìn." Tầm Tổ Tổ thanh âm rất lợi hại nhu rất êm tai, mang theo kéo dài cảm giác.

Diêu Thiên Thụy lộ ra bất đắc dĩ ý cười, tiểu thư thuyết pháp này, phảng phất Mạc Trầm có cái này ngập trời bản lĩnh như vậy.

Tầm Tổ Tổ hừ một tiếng, buồn cười nói: "Người tất nhiên là cảm thấy, ta đem hần thời phỏng đến mức quá tốt."

Diêu Thiên Thụy tranh thủ thời gian giải thích nói: "Bây giờ bệ hạ cũng là đối với hần khen miệng không dứt."

"Không, tuy nhiên ta nhìn không thấy, nhưng ta biết người khẳng định đang cười ta." Tầm Tổ Tổ mặt lộ vẻ ngọt ngào mỉm cười, sau đó sờ lấy cái bàn đứng lên.

"Thuộc hạ không dám!" Diêu Thiên Thụy tranh thủ thời gian thưởng chính mình một cái vớ miệng tử.

Tầm Tổ Tổ rất là sốt ruột địa hô: "Người làm gì a, ta lại không có trách cứ người."

Nhưng vào lúc này, bỗng nhiên một bóng người xuất hiện tại trong hoa viên.

Diêu Thiên Thụy con mắt một mực, đang chuẩn bị hành lễ, kết quả lại nhìn thấy Trương Hồng Thiên dùng ngón tay làm ra chó lên tiếng động tác.

Trương Hồng Thiên cố nén cười, chậm rãi đi tới...

Tầm Tổ Tổ lỗ tai hơi động một chút, nhất thời cười mắng: "Ca, người không dùng tránh, ta biết người tới."

Điều Thiên Thụy rất là tự giác lui ra, không dám đánh nhiều hai người.

Trương Hồng Thiên vịn muội muội ngồi xuống, hần mở miệng cười nói: "Thật bị ngươi đoán đúng, di nhỏ cũng phản đối Lý Thiên Cương làm Giám Thiên Tì Tì Thủ."

Thân phận của hần thì nhất định,

Không có khả năng có người cùng hần tâm sự.

Như thế, hần cũng chỉ có thể lại tới đây, theo muội muội lái nhai một phen.

Tám Tổ Tổ cũng không muốn nghe những thứ này trong triều chính sự, nàng mím môi nói ra: "Vậy trước tiên trông không, dù sao nhiều năm như vậy, không phải cũng dạng này tới a."

Trương Hồng Thiên thờ dài một hơi: "Ta cảm thấy Từ Lão cảm thấy có chuyện gì gặt ta."

"A? Không thể nào!" Tám Tổ Tổ rất là kinh ngạc mở miệng nói.

Trương Hồng Thiên xoa xoa đầu, "Gần nhất ta càng phát giác, chính mình thật không phải cùng nhau Hoàng Đế vật liệu."

Tám Tổ Tổ xoay người lại, sờ lấy Trương Hồng Thiên đầu gối, cười mắng: "Không cho phép ngươi nói mình như vậy."

Trương Hồng Thiên cũng là bật cười, hần vô cùng trân quý cùng với muội muội thời gian, bởi vì chỉ có lúc này, hần có thể lo không có gì lo lắng cười.

Trên thực tế, Trương Hồng Thiên cũng chỉ có 17 tuổi, lại phải thật sớm gánh vác chính quốc gia hưng suy.

Bây giờ thù trong giặc ngoài, cái này phía sau áp lực, đã sớm đem hần ép thở không nổi.

Dù là thế nhân đều hâm mộ, chỉ có hần tự mình biết, ở sâu trong nội tâm loại kia cô độc đáng sợ đến cỡ nào.

Hần sợ hãi chính mình lúc nào giống như là phụ thân như thế bị người ám sát.

Lại muốn thường xuyên nhắc nhở chính mình, muốn dần nhất định thân từ quyền lực.

Hần nhất cử nhất động, mỗi tiếng nói cử động đều liên quan đến lấy toàn bộ vương triều.

Để hần cảm thấy kinh hãi là, hần chậm rãi trở nên không thể tin được bất luận kẻ nào, bao quát cái kia để hần kính ngưỡng lão nhân.

Theo từng cái đại thần làm phản, hần tại ban đêm thậm chí sẽ làm ác mộng, mơ tới hộ vệ mình là địch quốc ẩn núp thám tử.

Rõ ràng, hần cảm thấy Lý Thiên Cương thích hợp làm Giám Thiên Tì Tì Thủ, kết quả di nhỏ phản đối, Từ Lão cũng phản đối.

Như thế, hần thì không có cách nào làm ra quyết định này.

Nghĩ tới đây, Trương Hồng Thiên lộ ra một vòng chế giễu thần sắc, cái này hoàng đế mình, cũng là đầy đủ uất ức.

Tám Tổ Tổ cười nói: "Ta gần nhất học một cái từ khúc, ta thối cho ngươi nghe đi!"

"Tốt!" Trương Hồng Thiên gạt ra nụ cười, nhìn lấy muội muội mình.

Có thời gian hần thậm chí hội ao ước Mộ muội muội, đồng dạng sinh tại đế vương, đồng dạng mất đi tự do.

Nhưng tối thiểu nhất, muội muội không dùng tại cái tuổi này thì nhận Vì vậy, khi gánh nặng.

Tám Tổ Tổ cái kia màu đỏ nhạt bờ môi ngâm lấy tiêu tử, thối sáo dụng tâm cảnh sâu xa luận điệu, khiến người ta mô phỏng không sai tiến vào khoan thai nhàn hạ thế giới, tự do tự tại.

Đại khái, hai người bọn họ huynh muội, đều đối thế giới bên ngoài tràn đầy ước mơ.

Chỉ chẳng qua hiện nay một cái nhìn hết phồn hoa, mà một cái khác lại vẫn trầm mê tại chính mình Ảo Tưởng Thế Giới bên trong .

Tám Tổ Tổ cũng có được một khóa phản nghịch tâm, nàng biết Trương Hồng Thiên tất nhiên sẽ thời khắc che chở chính mình, để cho nàng nghe được lớn nhất tin tức tốt, gặp được người tốt nhất.

Có thể hết lần này tới lần khác, nàng không muốn dạng này sinh hoạt.

Nàng muốn tiếp xúc cái này thế giới chân thật, mà không phải chỉ thấy tốt đẹp nhất một mặt.

Nghê nói khắp thiên hạ lớn nhất hiểm ác địa phương cũng là sông bạc, nàng thi vụng trộm sai người tại thành Nam thành lập một cái sông bạc.

Sau cùng, tám Tổ Tổ đem kinh doanh sông bạc kiếm tiền, tiêu vào rất nhiều không nhà để về hải tử trên thân.

Nàng ưa thích tốt đẹp hết thảy, cũng nguyện ý phí hết tâm tư, để thế giới trở nên càng mỹ lệ.

Tại sông bạc kiến thức đến muôn hình muôn vẻ người, có ít người vì đánh bạc mà dâng ra tánh mạng, có ít người liên lụy người nhà, mười phần bị thảm.

Những trong năm này, một cái duy nhất để cho nàng từ đáy lòng, cảm thấy mười phần thú vị người.

Chính là cái kia, tại sông bạc dễ dàng thắng hơn ngàn lượng bạc, sau cùng lại không thêm quan tâm mà đem tiền tài tặng cùng đối phương.

Người kia đến đánh bạc mục đích, lại là vì giúp một vị dân cờ bạc bỏ bài bạc.

Nghĩ tới đây, tám Tổ Tổ nhìn không được lộ ra ý cười, người này thực sự quá thú vị.

Nàng thân thể bối cảnh, liền nhất định lấy nàng phải bị rất nhiều ước thúc, không có cách nào lấy được đến mình muốn nhân sinh.

Cho nên nàng so người bình thường càng thêm hâm mộ những cái kia có can đảm đánh vỡ thế tục khái niệm người, nói ví dụ, Mạc Trầm rõ ràng không có tu vi lại là hét muốn đi Tây Lăng viện làm lão sư.

Dưới cái nhìn của nàng, đây chính là đối vận mệnh bất công làm ra phản kháng.

Cái thế giới này vốn cũng không ứng như thế, dựa vào cái gì sinh tại Đế Hoàng thế gia liền không thể có được chính mình nhân sinh?

Dựa vào cái gì đi Tây Lăng viện làm lão sư, thì nhất định muốn tu vi cao thâm?

Nàng lông mi khẽ run lên, tâm liền bay về phương xa.

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: 【 Bắc Tổng cảnh cáo 】 :

Đại Cương biên cảnh.

Bắc Tổng bây giờ liền chỉ còn lại có một tòa cô thành —— Hán Trung.

Quay đầu nhìn, bọn họ ngạc nhiên phát hiện, cảm thấy quanh đi quẩn lại, lại trở lại khởi điểm.

Nhưng hôm nay ưu thế, lại càng ngày càng ít.

Hán Trung chung quanh trú đóng một nhóm Tân Quân đội, bọn họ sẽ đem bị thương nặng tướng lĩnh đưa về an toàn địa phương.

Dù sao bất kể như thế nào mở rộng lãnh thổ, cũng không thể hi sinh vô ích một lòng vì nước tướng lĩnh.

Nhóm này quân đội hết thảy có hơn ba vạn người, vốn là phụ trách hộ tống lương thảo.

Bây giờ cứ thế mà lưu lại 20 ngàn người trợ giúp tiền tuyến, còn thừa 10 ngàn người trở lại Bắc Tổng quốc thổ, bổ sung binh lực.

Dụ Khang Nhạc hạ lệnh, để đóng giữ Từ môn quan 30 ngàn binh lực, điều khiển 20 ngàn người đến đây trợ giúp.

Một trận chiến này tổn thất binh lực thực sự quá nhiều, nếu như không thể kịp thời bổ sung, địch quân đột kích thời điểm cũng chỉ có thể đem Hán Trung cũng làm cho ra ngoài.

Thật rơi xuống cái kia đất phiến bước, bọn họ vẫn phải lui giữ Từ môn quan.

Dụ Khang Nhạc gần nhất tâm tình mười phần hồng bét, hẳn chợt nhớ tới, chính mình đã từng hỏi thăm qua Lý Cố Thành, liên quan tới Mạc Trầm tình

huống.

Chính là bởi vì Lý Cố Thành hồi phục, đối phương chỉ là một cái lỗ măng tiểu nhi, cho nên mới để hắn khinh địch.

Hắn giờ phút này bình tĩnh lại, tiếp xuống hành động nhất định phải thận trọng lại thận trọng.

Quyết không thể để Đại Cương được một tác lại muốn tiến một thước.

"Tướng quân, ta cho rằng nhất định phải nhắc nhở bọn họ, trong tay chúng ta có 60 ngàn tù binh."

Dụ Khang Nhạc suy tư một lát, sau đó mở miệng nói: "Giờ phút này bọn họ liên thắng hai trận, sĩ khí chính tràn đầy, quân ta vừa vận thừa dịp thời gian này một lần nữa chinh đồn."

Trong lòng hắn hung ác, liền hạ lệnh: "Chặt xuống sáu ngàn Đại Cương tù binh đầu lâu, chúng ta muốn đưa địch quân một món lễ lớn."

Mọi người hít sâu một hơi, sáu ngàn người đầu lâu.

Mệnh lệnh này tuy nhiên tàn nhẫn, nhưng hôm nay cái này tình huống, nếu như không cầm tù binh đến làm văn chương, cũng không có hắn càng lựa chọn tốt.

Người nào cũng không muốn làm một cái phai mờ nhân tính người, nhưng chiến tranh cũng là tàn khốc như vậy, người không thể không dạng này đi làm.

Mọi người cũng bày tỏ đồng ý quyết định này, nếu không mấy vạn tù binh, không hảo hảo sử dụng, thì sai mất cơ hội.

Đã quân ta tổn thất nặng nề, nên để địch quốc cũng trả giá đắt.

Muốn chờ Tử môn quan điều khiển tới binh lính, chỉ sợ vẫn phải một ngày.

Dụ Khang Nhạc tâm lý lại vẫn cất giấu một cây gai.

Chuyện cho tới bây giờ, hắn còn có một việc làm không rõ ràng.

Là sao địch quân có thể nhìn thấu bọn họ nguy trạng chiến thuật, đồng thời sớm liền chuẩn bị tốt đối sách.

Có nội gián để lộ bí mật?

Nhưng biết chuyện này người, trừ mình cùng Ngụy Cao Nguyên bên ngoài, cũng chính là 5 tên tướng quân.

Chỉ cần là quan chức nhị phẩm trở lên, nhất định phải nghiêm thẩm tra vốn liếng.

Chính là bởi vì, bọn họ tại Đại Cương nội bộ đánh vào khá hơn chút nội gián, cho nên càng rõ ràng hơn, một khi bị địch quân xâm nhập ta vương triều nội bộ, đạt được trọng đại quyền hạn, đều tạo thành hậu quả gì.

Dụ Khang Nhạc mi đầu thật sâu khóa gấp, chẳng lẽ lại là có người bán nước cầu vinh?

Có thể đạo lý lại nói không thông, từ xưa đến nay, liền không có nói theo Tống triều chạy trốn tới Đại Cương giặc bán nước.

Ngược lại là Đại Cương khá hơn chút quyền khuynh thiên hạ quan viên, làm một chính mình tư lợi, phản bội quốc gia, vì có thể tiến vào Cổ Thần Miếu tu hành.

Bởi vì, nếu như có thể tu được trường sinh, có thể sống lâu mấy trăm năm.

Cho dù là triều đại thay đổi, cũng chỉ thường thôi a.

Thậm chí người thọ mệnh so một cái vương triều lịch sử còn muốn đã lâu, so sánh phía dưới, giữa trần thế không có cái gì không thể vứt bỏ.

Dụ Khang Nhạc cắn răng một cái, thì chiêu đến chính mình tâm phúc.

Nói chung một lát, một tên lão tướng đi tới.

"Trần Trung, có một việc muốn giao cho người đi làm!" Dụ Khang Nhạc thần sắc nghiêm túc nói ra.

Trần Trung thân cao bảy thước có thừa, tu vi không thấp, lãnh binh cũng là hảo thủ, quan trọng ở chỗ người này đã theo chính mình mười năm.

Cho nên Dụ Khang Nhạc đối với người này hết sức yên tâm.

Hắn đẩy mắt lộ ra hàn ý nói: "Ta hoài nghi chúng ta ra một tên phản đồ!"

Trần Trung đột nhiên giật mình,

Giận hỏi: "Là ai? Ta tự tay xé hần!"

Dụ Khang Nhạc hơi hơi đưa tay, cảnh giác nhìn xem chung quanh, sau đó mới lên tiếng: "Ta hoài nghi, tại mấy tên Đại Tướng bên người, khả năng có địch quốc thám tử."

Hai người một phen thương lượng, liền định ra kế hoạch.

Một khi phát hiện địch quốc thám tử, có thể sống bắt làm theo bắt sống, không thể sống bắt ngay tại chỗ đánh chết, quyết không thể để thám tử chạy thoát.

...

Tây Xương.

Toàn bộ thành trì đều lộ ra một cỗ vui mừng khí tức.

Sắc trời trời trong gió nhẹ, tâm tình mọi người vô cùng tốt.

Từ Bách Phúc cười to nói: "Bệ hạ đã hạ lệnh, cả nước thông báo quân ta đại thắng tin tức, đồng thời đáp ứng tiếp viện 30 ngàn binh lực, trợ giúp ta các loại thừa thế xông lên, đánh lui địch quân."

Lúc này, kỷ ba quang rất là cẩn thận nói: "Quân ta vẫn không thể phớt lờ, dù sao tù binh vẫn ở trong tay bọn họ."

Câu nói này vừa dứt, liền có binh lính đến báo.

"Báo, nơi xa phát hiện địch quân, cảm thấy áp vận lấy cái gì."

Mọi người cước bộ vội vội vàng vàng đi vào trên tường thành, xa xa liền thấy địch quân bóng dáng.

Nhưng nhìn địch quân nhân số, không thể nào là đến đánh lén, càng giống là đến thông báo giao dịch, nhưng nếu như chỉ là truyền lời, vì sao muốn áp vận vật tư?

Đến cùng là tình huống như thế nào?

Dưới mắt mọi người ở đây, địch quân trăm người bỗng nhiên dừng bước lại, Bắc Tống binh lính đem sau lưng mấy cỗ xe ngựa đặt tại nguyên chỗ, lập tức quay đầu rời đi.

Thoáng một cái, tất cả mọi người mắt tròn, đến cùng chuyện gì xảy ra?

Kỷ ba quang khẽ cắn môi, mở miệng nói: "Làm phòng có trá, phái hai người tu hành đi xem một chút tình huống đi!"

Mọi người cũng là gật đầu đồng ý, tìm hai cái người tu hành, ba phen căn dặn.

Từ Thắng mặc dù không có quan chức, nhưng cùng mọi người sống qua một kiếp, tự nhiên đạt được thương thức, cùng một vị khác đồng liêu cười ngựa trước đi dò thám tình huống.

Hắn xa xa liền thấy bên ngoài lẻ loi trơ trọi xe ngựa.

Nhưng vì sao địch quân đem xe ngựa này ngừng ở chỗ này?

Hai người cẩn thận từng li từng tí tiếp cận xe ngựa, sợ xuất hiện bất kỳ biến cố.

Gió nhẹ thổi qua, xe ngựa vài mảnh lộ ra một góc, Từ Thắng con mắt chạy ra ngoài cái kia hẻm lách chầm liếc một chút, nhất thời dọa đến hô to một tiếng: "Ngừng!"

Thanh âm hắn đều mang vẻ run rẩy, hiển nhiên mười phần kinh hoàng.

"Chuyện gì xảy ra?" Đồng liêu ngạc nhiên hỏi, cũng tại cảnh giác chung quanh.

Từ Thắng con mắt trừng lớn, nuốt một ngụm nước nói ra: "Ta giống như, nhìn thấy một cái đầu người."

Nếu không có bây giờ mặt trời gay gắt vào đầu, chỉ sợ câu nói này đi ra, sẽ cho người rùng mình.

Đồng liêu cũng là giật mình, khẽ cắn môi, thả chậm cước bộ đi qua.

Gió nhẹ mang theo một cỗ nóng rực khí tức, lại một lần nữa thổi ra xe ngựa vài mảnh, bọn họ cuối cùng là thấy rõ ràng.

Lau một chút sắc mặt trắng bệch, đều là cứng tại nguyên chỗ.

Từ Thắng trong đầu hơi chấn động một chút, rất là khó có thể tin, hấn lấy dũng khí tiến lên, dùng lực lập tức xốc lên xe ngựa vài mảnh.

Trong xe ngựa, thỉnh thoảng chông chát lấy vô số đầu người.

Vén vén trong nháy mắt, hấn thì rơi xoay người lại, miệng lớn thở phì phò, hai mắt trừng lớn, giống như thất hồn.

Trong này đều là Đại Cương binh lính đầu lâu a!

Từ Thắng biểu lộ mười phần phần nộ, hấn dùng sức nắm chặt quyền đầu, phát ra đùng đùng (*không dứt) tiếng vang!

Bác Tổng lĩnh đẹp trai, thế mà làm ra như thế nhân thần cộng phần sự việc!

Tin tức này truyền về trong thành, tất cả mọi người ngây người, . tiếp lấy chính là sắc mặt khó coi tới cực điểm.

Mạc Trầm hít vào một hơi, hỏi: "Người nói tất cả đều là đầu người?"

Từ Thắng rất là gian nan gật đầu nói: "Chỉ sợ có mấy ngàn người."

Tuy nhiên thái dương chính liệt, nhiệt độ cũng rất cao, có thể đáy lòng của mọi người, lại hoàn toàn ngược lại, tâm lý một mảnh lạnh lẽo.

Từ Bách Phúc buồn bực âm thanh không nói gì, chỉ là nhìn lấy hấn âm trầm bất định biểu lộ, liền biết nội tâm của hấn vô cùng phức tạp.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người lâm vào trầm mặc.

Mọi người tâm tình rơi xuống đến băng điểm.

"Bức gấp, bọn họ là bị buộc gấp!" Tôn Lương Trù bỗng nhiên mở miệng nói ra.

"Nếu không chúng ta thừa thắng xông lên? Bây giờ quân ta binh lực so với bọn hấn muốn cường thịnh, khí thế cũng che lại bọn họ." Lưu Đức trung dò hỏi.

Từ Bách Phúc lập tức tay giơ lên phản bác, "Không thể, tuyệt đối không thể ở thời điểm này hành động thiếu suy nghĩ."

Mạc Trầm ứng tiếng nói: "Không sai, cái này rất có thể là địch quân chánh thức mục đích."

"Vậy phải làm thế nào cho phải, chẳng lẽ lại ta thì ngồi chờ chết? ? ?"

Mạc Trầm đuôi lông mày hơi động một chút, địch quân hấn phải biết, không có khả năng bởi vì vậy cử động, chính mình liền sẽ bị phần nộ choáng váng đầu óc.

Đã như vậy, như vậy địch quân chánh thức mục đích, hấn là cảnh cáo, cùng uy hiếp, còn có nhiều quân ta tâm.

Hấn hít một hơi nhìn lấy thành tường bên ngoài nơi xa ngừng lại những xe ngựa đó.

Ứng làm như thế nào đi phản kích?

Quân ta mấy vạn binh lực bị bắt làm tù binh, đây là Đại Cương ngành thương, như vậy địch quân lại có cái gì ngành thương?

Mạc Trầm hơi cân nhắc một hồi, nhất thời đuôi lông mày buông lỏng, cười nhạt nói: "Ta biết."

Ào ào ào tất cả mọi người ánh mắt đều nhìn sang.

Bọn họ bây giờ khát vọng nhất nghe được, đại khái cũng là Mạc Trầm nói câu nói này, bởi vì lời này vừa nói ra, địch quân khẳng định thì phải tao ương.

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: 【 tự chọn đường 】 :

Tất cả mọi người bốn phía.

Mạc Trầm khỏe miệng mỉm cười nói: "Bọn họ đơn giản là muốn muốn loạn quân ta quân tâm."

Giờ phút này, đứng ở đằng xa Từ Thắng trực tiếp nhìn mắt tròn tròn.

Cái này tình huống như thế nào?

Nghề này tướng quân, thế mà hoàn toàn nghiêm túc nghe Mạc tiên sinh đang đọc diễn văn.

Thích Young Hyun, Tôn Lương Trù, Lưu Đức trung, ba người này cái nào không phải thân cư yếu chức, tay cầm quyền cao Đại Tướng.

Thích Young Hyun tuy nhiên quan chức khá thấp, đó là bởi vì hắn tòng quân thời gian hơi ngắn, có thể tu vi cũng không yếu với hắn tướng quân, cũng đến ngự không cảnh cao giai.

Quan trọng ở chỗ, Chính Nhất Phẩm Hộ Quốc Đại Tướng Quân Từ Bách Phúc, vậy thì thật là trên vạn người linh đẹp trai.

Cho dù là Từ Thiệu Dương loại người này, chạm mặt cũng phải khách khí.

Nghĩ tới đây, Từ Thắng đối với Mạc Trầm bội phục, giống như vì Vị Hà dòng nước, thao thao bất tuyệt

Mạc Trầm cười nói: "Rất đơn giản, ta tại địch quân trận doanh hữu tuyến người."

Lời vừa nói ra, gây nên mọi người ồn ào không thôi.

Tất cả mọi người lộ ra chấn kinh biểu lộ.

Tuy nhiên khả năng tất cả mọi người có đã đoán loại khả năng này, nhưng lại cảm thấy không thực tế.

"Chẳng lẽ lại!" Thích Young Hyun há to mồm nói ra: "Người có thể sớm thấy rõ đến địch quân hành động, là bởi vì hữu tuyến người báo tin?"

Từ Bách Phúc cũng là lảng một chút, qua một lúc thì phát hiện không hợp lý.

Trọng yếu như vậy sự việc, làm sao có thể ngay trước nhiều người như vậy mặt, tại cái này bên trong nói ra?

Hắn đáy mắt mang theo kinh ngạc, không có lên tiếng.

Mạc Trầm ra vẻ thần bí nói: "Có lẽ các ngươi cũng không biết, địch quân quân sư, Ngụy Cao Nguyên là Đại Cường người."

Lần này, không biết người lập tức ngăn người mất.

Trên thực tế, chuyện này cũng không phải là bí mật, có điều biết người đúng là số ít.

Cũng không phải là có người tận lực giữ bí mật, mà chính là nơi này tuyệt đại bộ phận người, tại Ngụy Cao Nguyên phản chạy ra nước ngoài thời điểm, cũng cũng chỉ là một cái không hiểu chuyện tiểu hài tử.

Mạc Trầm sau khi nói xong, liền cười không nói đi xuống thành trì.

Về phần bí mật này, tự nhiên cũng liền truyền khắp toàn bộ Tây Xương, mấy vạn binh lính cũng đang thảo luận chuyện này.

Có ít người bày tỏ phản nộ, chửi rủa không thôi.

Mà Mạc Trầm thì là đi vào lều trại chính bồng bên trong, lúc này mọi người hiểu rõ, lúc trước một màn kia là cố ý diễn kịch.

Chánh thức màn kịch quan trọng cần phải hiện tại mới bắt đầu.

Có thể tiến vào chủ doanh, tự nhiên cũng chỉ có mấy vị Đại tướng quân.

Biện Hưng đã thành thói quen Mạc Trầm loại này tác phong làm việc, luôn luôn muốn sau cùng mới cáo tri mọi người "Chân tướng".

Hắn cười hỏi: "Nói đi, người đến cùng muốn làm gì?"

Mạc Trầm nhẹ giọng cười một tiếng: "Con người của ta so sánh trọng tình nghĩa, cũng ưa thích giảng đạo lý."

Mọi người một mặt mừng rỡ mà nhìn xem Mạc Trầm, quả thực là nghe không hiểu.

"Bởi vì cái gọi là có qua có lại, bọn họ muốn động dao động sĩ khí quân ta, chúng ta cũng có thể tạo thành cùng loại hiệu quả."

Kỷ ba quang một trận cười khò: "Ngài thì đi thẳng vào vấn đề nói đi, đừng có lại rơi chúng ta khẩu vị."

Từ Bách Phúc đuôi lông mày hơi động một chút, hơi kinh ngạc.

Hắn không nghĩ tới, kỷ ba quang người này thế mà dùng tới kính ngữ.

Cái này nặc dù chỉ là một cái chi tiết nhỏ, nhưng cũng có thể nhìn ra được, người trẻ tuổi này đã chinh phục cái này lão tướng.

"Rất đơn giản, cô ý sai người thả ra tin tức, địch quân trong doanh địa, có ta người liên lạc, cho nên ta mới có thể sớm biết được tiên cơ, cho nên bọn họ 30 ngàn người mới trắng trắng mất đi tánh mạng."

Mạc Trầm cái này vừa nói, mọi người hiểu ra, lập tức nghĩ rõ ràng.

Quan trọng cũng là câu nói sau cùng.

30 ngàn binh lực, vốn là nguy trang Đại Cương binh lính, muốn muốn thừa cơ hung hăng tại quân ta nội bộ nổi lên.

Kết quả cuối cùng, hoàn toàn ngược lại.

Trách nhiệm này nhất định phải có người đến gánh chịu, nếu quả thật có nội gián, người này tất nhiên sẽ bị hận cái thấu.

Thích Young Hyun lúc này ngạc nhiên hỏi: "Có thể cái này người liên lạc chẳng phải bại lộ a?"

Mọi người cùng kêu lên cười nói: "Từ đầu tới người liên lạc,

Đều là tiểu tử này khoe khoang."

Thích Young Hyun mặt mớ đồ ừng, nhất thời cúi đầu một trận cười khò, hắn trả thật sự cho rằng Mạc Trầm có thám tử tại Dịch Quân Nội Bộ, bởi vì Mạc Trầm hành vi động tác, luôn luôn có thể không cần đoán cũng biết.

Có thể như thế nói đến, chẳng phải là nói, người trẻ tuổi này không có ý vào thám tử, thì đã hoàn toàn thấy rõ địch quân chân thực ý đồ?

Ánh mắt hắn hơi hơi trừng một cái, lúc này nhìn về phía Mạc Trầm ánh mắt đều phức tạp rất nhiều.

Quan trọng ở chỗ, Mạc Trầm thực sự tuổi còn rất trẻ.

Dụng binh như thần, bày mưu tính kế quân sư, nếu như trẻ tuổi như vậy, thật sự là bị người đồ kỵ.

Hắn lập tức mở miệng nói: "Ta đề nghị lập tức điều khiển tinh nhuệ binh lực, phòng ngừa địch quân ám sát đánh lên quân ta tham mưu."

Từ Bách Phúc buồn cười nói ra: "Không cần đến, quân ta đốc Chiến đại tướng quân, không phải là vì phòng ngừa địch quân ám sát mà thiết lập a?"

Bất quá hắn vừa mới nói xong, bỗng nhiên thì sừng sốt.

Mọi người cũng đều sừng sốt.

Không đề cập tới cũng liền thôi, cái này vừa nhắc tới, Tô Nhan cảm thấy thật tồn tại cảm giác cực thấp, không có làm ra cái gì công hiến.

Chuyến này cũng là một mực theo Mạc Trầm đi cùng một chỗ, cùng nói là bảo vệ các tướng lĩnh sẽ không bị địch quân tu vi cao thâm thích khách ám sát, còn không bằng nói là vì bảo vệ Mạc Trầm.

Nếu như muốn hướng cái phương hướng này suy nghĩ, vậy liền thật đáng sợ.

Chẳng lẽ lại, người trẻ tuổi này có tất cả mọi người không rõ ràng thân phận?

Đương nhiên, người nào cũng không có đem lời nói trắng ra, dù sao Mạc Trầm cũng không nói ra miệng, bọn họ cũng không dễ hỏi.

...

Đêm khuya, chung quanh nhiệt độ cấp tốc hạ xuống.

Các binh sĩ ngủ, đều muốn đắp lên hơi mỏng chăn mềm.

Giám giữ tại trong doanh địa Đại Cương tù binh, thì là ồn ào cả một cái buổi tối.

Bọn họ biết được có sáu ngàn đồng liêu bị xử tử, các loại ồn ào giận mắng, nhìn thấy mang binh tướng lãnh thì nhỏ nước miếng.

Nhao nhao muốn chết, thậm chí đến đêm khuya, còn không cho người chìm vào giấc ngủ.

Giờ phút này, tại trong doanh địa vị trí, trong lều vải vẫn sáng đèn đuốc.

Lý Cố Thành âm thanh lạnh lùng nói: "Chẳng lẽ lại, các người đánh thua trận chiến, muốn trách ta?"

Trần Lập người cũng là sắc mặt khó coi, bởi vì Dụ Khang Nhạc phái người đưa tới thư tín, ở trong thư lên án Lý Cố Thành.

"Cũng không phải là trách cứ người, nhưng nếu như ta quân không có như người nói đoạt lấy 10 tòa thành trì, ta cũng không cho rằng người đạt được người muốn."

Lý Cố Thành giữu cột nói: "Sớm biết như thế, còn không bằng ta đến lãnh binh."

Xương Hoành bỏ khinh thường chế giễu địa: "Nói vuốt đuôi!"

Lý Cố Thành đột nhiên một chút xoay người lại, trợn lên giận dữ nhìn lấy gia hỏa này, hỏi: "Người lập lại lần nữa!"

Một cổ sát ý lảng nhiên đánh tới, Xương Hoành bỏ gắt gao cắn răng, không biết sao hấn tu vi cũng bắt quá là ngượng không cảnh.

Cái này ngượng không cảnh, cùng Niết Bàn cảnh ở giữa chênh lệch là to lớn, đặc biệt là Lý Cố Thành vẫn là đến Niết Bàn cảnh cao giai.

Cơ hồ là một cái tay liền có thể bóp chết hấn.

Xương Hoành bỏ trong lòng tuy nhiên bất mãn, lại cũng chỉ có thể nhẫn nhịn lấy khí.

Trong lều vải, ánh nến tại chập chòn.

Lý Cố Thành cũng không nghĩ tới, cái kia họ Mạc tiểu tử, cư nhiên như thế có năng lực.

Vốn cho là, Đại Cương chỉ cần thiếu Từ Thiệu Dương, liền không có có thể dùng nhân tài, bây giờ lại toát ra một cái Mạc Trầm.

Mà lại người này càng tuổi trẻ, cũng chính là cho Bắc Tống uy hiếp lớn hơn.

Ba người lâm vào trầm mặc.

Trên thực tế, đối với Phán Quốc Tặc, người nào cũng không có tốt ánh mắt.

Vô luận là Trần Lập người, vẫn là Xương Hoành bỏ, từ đáy lòng đều xem thường Lý Cố Thành. .

Trong mắt bọn hấn, cho dù là địch quân chiến tử sa trường tướng lãnh cũng so Lý Cố Thành muốn tốt, tối thiểu nhất đối phương là một tên thật đáng kính tướng quân.

Lý Cố Thành thì là một cái Phán Quốc Tặc, loại này liền quốc gia đều có thể phản bội người, không có chút nào làm người phòng tuyến cuối cùng.

Thật lâu.

Lý Cố Thành mở miệng nói: "Ta muốn gặp Ngụy Cao Nguyên."

Hấn muốn rất đơn giản, mới đầu hấn cùng Bắc Tống đàm luận thương nghị thời điểm, cũng là đáp ứng muốn cho bọn hấn 100 ngàn binh lực làm tù binh, sau đó đoạt lấy mười toà thành.

Khi đó, Từ Thiệu Dương đã bị bắt đi.

Mà Từ Lão không có khả năng rời đi Trường Lăng, đảm nhiệm biên cảnh Đại Tướng chỉ có thể là Từ Bách Phúc.

Cổ Thần Miếu lại phái ra Ngụy Cao Nguyên, cái này đối Đại Cương tướng lãnh nghiên cứu chín mọng người, tự nhiên nắm chắc thắng lợi trong tay.

Lại không nghĩ rằng, một trận chiến này đánh đến bây giờ, ưu thế càng ngày càng nhỏ.

Hấn cần theo Cổ Thần Miếu người, một lần nữa thương nghị, bởi vì chính mình muốn làm đã làm đến, chỉ bất quá Bắc Tống Tướng quân quá mức vô năng a.

Trần Lập người do dự một chút, mở miệng nói: "Tốt, ta sẽ thông báo cho báo cáo."

Lý Cố Thành đi ra lều vải, theo hấn cùng một chỗ phán quốc tướng lãnh Ngụy Mậu Tài, ở trên nhất chiến gãy cánh tay, bây giờ thân chịu trọng thương đã bị đưa đi.

Hắn mơ hồ đoán được, chuyện này từ biệt, chính là cả đời.

Hắn hít sâu một hơi, hít mắt, chậm rãi lắc đầu nói: "Đều là mình chọn đường."

Đêm, càng ngày càng sâu.

Vốn cho là dễ như trở bàn tay sự việc, bỗng nhiên xuất hiện biến cố, nội tâm của hắn xuất hiện yếu ớt dao động.

Nhưng mở cung không quay đầu lại tiến!

Căn bản cũng không có thể có thể quay đầu lại, hắn chỉ có thể liếc một chút đi đến đen.

Hắn về chính mình trong lều vải, ngược lại một bình liệt tửu, liền hướng miệng bên trong rót vào.

Từ liệt, người lại không say, cái này không thể nghi ngờ khiến người ta cảm thấy mùi phần chán ghét.

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: 【 lời đồn truyền ra 】 :

Mặt trời mới lên ở hướng đông.

Hắn Trung bình doanh bên trong, cũng không biết người nào nhắc lên một sự kiện.

Cái kia chính là trong quân có nội gián, nội gián bại lộ quân tình, cho nên mới dẫn đến liên tiếp chiến bại.

Chuyện này tựa như là một trận gió lốc, bỗng nhiên thì tập quyền toàn bộ trại lính.

Bởi vì cái gọi là không có lửa làm sao có khói.

Cái này hai lần chiến bại, đều bại quá mức triệt để, chết quá nhiều người.

Mọi người sĩ khí chính là sa sút, lúc này phát hiện nguyên lai là bị nội gián bán, lập tức liền nhắc lên sự phẫn nộ của dân chúng.

Thậm chí có khá hơn chút binh lính chủ động tìm được phía trên tướng lĩnh, hỏi thăm phải chăng có nội gián, muốn hay không bắt tới.

Chính đồn thời kỳ, mới tới tiếp viện binh lính, nghe nói hai lần trước sau khi chiến bại đều là sầu lo vạn phần.

"Nếu là thật sự có nội gián, cái kia chiến vong anh linh cũng quá oan!"

"Đúng a, hy vọng có thể đem người này bắt tới!"

Cơ hồ tại đồng thời, một cái tin tức ngầm cũng truyền ra.

Chỉ bất quá tin tức này, cùng phía trước tin tức có một trời một vực, cái kia chính là mọi người chỉ dám lén lút thảo luận, ở bên ngoài ngậm miệng không đề cập tới.

Một cái cây âm hạ, mấy vị binh lính đang uống lấy nước.

"Ta vừa nghe nói một sự kiện."

Bên cạnh mấy người đều nhìn sang, nhao nhao hỏi: "Có phải hay không nội gián tìm tới?"

"Không phải! Nghe nói chúng ta quân sư Ngụy Cao Nguyên, vốn là Đại Cương người."

Người chung quanh toàn bộ trợn mắt hốc mồm, bọn họ phản ứng đầu tiên thì là không thể nào.

Làm sao có thể!

Đây chính là Cổ Thần Miếu đi ra, cố ý trợ giúp Tống triều chinh chiến địch quốc quân sư, nghe nói có thể nhằm vào Đại Cương tướng lĩnh hành binh quen thuộc làm ra bố cục.

"Không thể nói lung tung được a!"

Mấy người kia đều là xuất sinh nhập tử đồng liêu, tuy nhiên lời này vài phút bị chặt đầu, có thể quan hệ bọn hắn, bí mật tùy ý thảo luận một chút, cũng sẽ không có người tố cáo ra ngoài.

"Chắc chắn 100%, nghe nói cái này Ngụy Cao Nguyên là theo Đại Cương phản nghịch tới, thì theo hiện tại Lý Cố Thành một dạng."

Biết được tin tức này về sau, mọi người lộ ra phức tạp tới cực điểm biểu lộ.

Quan trọng ở chỗ, nếu như nghe một cái Đại Cương quân sư chỉ lệnh, chết tại Đại Cương địch quân trong tay, luôn luôn khiến người ta cảm thấy trong này có vấn đề.

Đúng lúc có Lý Cố Thành làm so sánh, ngược lại là không cần bọn họ nào bỏ, đến cùng là thế nào phản nghịch, hoặc là vì cái gì phản nghịch, lý do này phải chăng sung túc.

Giấy không thể gói được lửa.

Dưới đáy nghị luận âm ỉ tình huống, rất nhanh liền bị tổng kết báo cáo.

Quan trọng ở chỗ, rất nhiều sáu bảy phẩm tướng lĩnh, đối tình huống hoàn toàn không hiểu, cũng căn bản không có cân nhắc đến, ta Phương quân sư lại là địch quốc người.

Bây giờ hoài nghi có nội gián xuất hiện, tất cả mọi người tại lẫn nhau suy đoán, nhất thời lòng người bàng hoàng.

Trong quân doanh.

Dụ Khang Nhạc lúc này đang nghiên cứu bước kế tiếp dự định, đến cùng phải làm thế nào mới có thể hoàn thành phía trên phó thác nhiệm vụ.

Hắn nhiệm vụ trên thực tế cũng là đoạt lấy 10 tòa thành trì, để mọi người rất nhiều bách tính không nhà để về, nội bộ náo động.

Sau đó thừa cơ xếp vào vô số thám tử tiến vào Đại Cương nội bộ, có cái này chiến loạn lý do, liền có thể tùy ý lập thân phận, rất dễ dàng lẫn lộn vượt qua kiểm tra.

Đây là một bàn đại cờ, hắn muốn làm là con cờ bố trí vào cuộc.

Quan trọng ở chỗ, hành quân tác chiến, sĩ khí là trọng yếu nhất.

Bây giờ sĩ khí quân ta sa sút, địch quân sĩ khí tràn đầy, trong khoảng thời gian này không nên giao chiến.

Nhưng vào lúc này, bỗng nhiên có một vị tướng lĩnh vội vội vàng vàng chạy vào, chắp lên hai tay hô: "Báo, có người cố ý tại quân ta truyền bá lời đồn."

Dụ Khang Nhạc lắng một chút, hỏi: "Cái gì lời đồn? Người bắt lấy sao?"

Tên kia tướng lĩnh do dự một chút nói ra: "Bọn họ nói quân ta quân sư là địch quốc thám tử."

Dụ Khang Nhạc nhin không được cười lên, mắng: "Hoang đường, loại sự tình này làm sao có thể có người tin."

"Thực là hai cái lời đồn, cái thứ nhất là quân ta bí mật hành động bị địch quân sớm phát hiện, là bởi vì có nội gián báo tin."

"Cái thứ hai,

Làm theo là có người đồn, quân sư Ngụy Cao Nguyên trên thực tế là Đại Cương người."

Nghe đến đó, Dụ Khang Nhạc sắc mặt trong nháy mắt trầm xuống.

Hai chuyện này bắt đầu xuyên, không phải là khiến người ta cảm thấy, Ngụy Cao Nguyên trên thực tế là địch quân thám tử a?

Đó căn bản không có khả năng!

Theo Cổ Thần Miếu đi ra người, đều là tuyệt đối trung với Cổ Thần Miếu.

Quan trọng ở chỗ, cái này truyền bá tàn lời đồn người đến cùng muốn làm gì?

"Bây giờ sĩ khí quân ta sa sút, mọi người nghị luận ầm ĩ, đều tại vì chết đi chiến hữu kêu oan, cho rằng là bị bán đứng."

Dụ Khang Nhạc dùng sức nhú mảy lại sao, trên thực tế, hấn cũng có đồng dạng lo lắng, cho nên mới phái người ra ngoài tra.

Cũng không có chứng cứ tình huống dưới, tuyệt không thể nói lung tung.

Hấn lập tức phân phó nói: "Truyền lệnh, đề tất cả tướng quân trước tiên chạy tới, bắt được mấy cái kia truyền bá lời đồn gia hỏa, cực hình trừng phạt, treo ở trong doanh địa làm cảnh cáo."

"Đúng!" Cấp dưới ứng thanh, sau đó đi ra lều vải.

Dụ Khang Nhạc một người ngồi tại chỗ, nhất thời cảm thấy mười phần không thích hợp, những thứ này lời đồn cũng tới quá xảo, hấn là địch quân có ý vi chi.

Hấn giết sáu ngàn tù binh cảnh cáo địch quân, chính là vì dao động địch quân sĩ khí cùng quân tâm.

Bây giờ tình huống này, xem ra là Đại Cương làm ra phản kích.

Rất nhanh, các tướng lĩnh liền đi nhập trong lều vải.

Hân Hạo dâng, Lý Hòa Nghi, Trần Trung, Trương Chi Động, thạch ngữ, Lưu Đông Thành...

Có cá biệt tướng lĩnh là tại cuộc chiến tranh này bên trong, tạm thời ra Nhâm Tướng quân chức, bởi vì bộ phận tướng quân chiến bại vẫn lạc, binh vẫn là muốn có người đến mang.

"Tướng quân, cả gan hỏi một chút, Ngụy Cao Nguyên đến cùng phải hay không Đại Cương người?" Trương Chi Động biểu lộ nghiêm túc hỏi.

Trên thực tế, bọn họ đều vô cùng quan tâm vấn đề này.

Chỉ có quan cư nhất phẩm Đại tướng quân mới biết được cái này bí văn, dù sao quân ta quân sư là địch quốc phản đồ, cái này danh tiếng truyền đi không dễ nghe.

Trong mấy người này đại khái là chỉ có Lý Hòa Nghi, còn có Hân Hạo dâng hai người biết được chuyện này.

Dụ Khang Nhạc bắt đắc dĩ thở dài một hơi: "Chuyện cho tới bây giờ, ta cũng không gạt các ngươi, xác thực như thế."

Ào ào ào lập tức, mấy vị tướng quân sắc mặt bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi.

Lý Hòa Nghi chủ động giải thích nói: "Người này làm phản đã có hơn ba mươi năm, tại Cổ Thần Miếu dốc lòng tu hành, bây giờ Đại Cương sớm đã cảnh còn người mất, mà lại đã Thần Miếu đem hấn phái ra, ta cho rằng không nên hoài nghi hấn trung thành."

Dụ Khang Nhạc khẽ gật đầu, hấn cũng là nghĩ như vậy pháp.

Dù sao Cổ Thần Miếu người tới, đã là đáng quý, có làm sao có thể là địch quân thám tử.

Nhưng trong lòng của hấn vẫn có lo lắng, bởi vì nguy trang địch quân tù binh một chuyện, giải thích thế nào cũng chỉ có thể là có người tiết lộ tin tức.

Nếu như không ai để lộ bí mật, địch quân không có khả năng sớm chuẩn bị tốt.

"Có thể mọi người không cảm thấy, phía trên nhất chiến bại quá mức ly kỳ sao?" Thạch ngữ sắc mặt khó coi địa hỏi ngược lại.

Trận chiến kia, hấn chủ yếu phụ trách giả mạo địch quân tù binh, cũng chính là dưới tay binh, trên cơ bản chết hết.

Hấn hiện tại cũng là một cái kẻ buôn nước bọt tướng quân, chỉ còn trên danh nghĩa.

Đương nhiên, Dụ Khang Nhạc cũng hứa hẹn, đem tiếp viện binh lực cho thạch ngữ điều khiển, như thế hấn mới xem như buông lỏng một hơi.

Còn có một vấn đề, mọi người cũng không muốn đề cập.

Cái kia chính là, nếu như Ngụy Cao Nguyên không có để lộ bí mật, như vậy thì chỉ có thể là còn lại mấy cái tướng quân có vấn đề.

Cùng hoài nghi người trong nhà, bọn họ càng hy vọng cái này nội gián, là Ngụy Cao Nguyên.

Dụ Khang Nhạc tâm lý hơi chấn động một chút, chợt phát hiện sự việc so chính mình tưởng tượng còn nghiêm trọng hơn, đây cũng không phải là chỉ là phổ thông lời đồn.

Mà chính là một cái đứng vững được bước chân, thậm chí chánh thức có thể loạn quân ta tâm lời đồn.

Nếu như mấy cái này tướng lĩnh đều không tin đảm nhiệm Ngụy Cao Nguyên, như vậy tiếp xuống điều binh khiển tướng, hiển nhiên thì nhiều rất nhiều độ khó khăn .

Một chiều này, tuyệt!

Dụ Khang Nhạc lập tức đưa tay ngăn cản mọi người thảo luận, hần mở miệng nói: "Mọi người không còn nhớ rõ không, chúng ta xếp vào tại địch quân thám tử."

Bọn họ đều nhao nhao nhớ tới, người kia gọi Vu Hoành Nghị.

Đã từng là Đại Cương một tên tướng quân phó tướng, phó tướng tuy nhiên quan chức không cao, nhưng biết được bí văn cũng rất nhiều.

Tất cả mọi người nhủ mày, chẳng lẽ lại chính mình phó tướng là nội gián?

Dụ Khang Nhạc hít sâu một hơi, đây là không có cách nào bên trong biện pháp.

Cùng để bọn hần lẫn nhau ngờ vực vô căn cứ, còn không bằng muốn đem ánh mắt chuyển dời đến hần trên thân người, nếu như trong mấy người này có trong quân địch gian, vấn đề này thì mười phần nghiêm trọng.

Lúc này, bỗng nhiên một vị thiếp thân phó tướng từ bên ngoài đi tới, sau đó cúi người tại Dụ Khang Nhạc bên tai nhỏ giọng nói ra: "Trần Tướng Quân bên kia đến tin tức, nói Lý Cố Thành muốn gặp Ngụy Cao Nguyên."

Dụ Khang Nhạc nhất thời ngốc một chút, sau đó liền nghĩ mình bạch.

Lý Cố Thành hần là sốt ruột, đáp ứng 10 tòa thành trì, bây giờ chỉ là hoàn thành ba tòa, tuy nhiên địch quân một lần nữa đoạt lại đi, nhưng chạy nạn bách tính vẫn là chạy đi.

Dụ Khang Nhạc tâm lý lại là tại do dự, lúc này, trong quân doanh đều đang nghị luận Ngụy Cao Nguyên thân phận.

Nếu để cho Ngụy Cao Nguyên theo Lý Cố Thành gặp mặt, chỉ sợ sẽ còn sinh sôi càng nhiều hiểu lầm.

Gặp hay là không gặp?

Dụ Khang Nhạc trong lúc nhất thời lâm vào lưỡng nan, hần là có quyền cự tuyệt yêu cầu này, chỉ là cần muốn cân nhắc được mất.

Qua một lúc hần thì có quyết định.

An bài gặp mặt cũng không sao, hần cũng muốn thừa cơ hội này, thật tốt hỏi rõ ràng gia hoá kia.

Lúc trước vì có gì ý giấu diếm Mạc Trầm tin tức.

Hần vậy mới không tin, đã từng là Giám Thiên Ti người phụ trách Lý Cố Thành, thế mà lại không có phát hiện nhân vật như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: 【 người giúp ta giết 1 người 】 :

Thời gian chậm rãi qua đi.

Vốn cho rằng lời đồn sẽ đi qua, kết quả càng diễn càng liệ.

Thậm chí Hán Trung trong thành trì, chung quanh đi lại binh lính, đều đang nghị luận nội gián sự việc.

Đương nhiên, bọn họ chỉ có thể vụng trộm tại ít người nơi hẻo lánh, thảo luận Ngụy Cao Nguyên thân phận, cái này đã biến thành công khai bí mật.

Quan trọng ở chỗ, không có bất kỳ cái gì tướng quân đi ra phản bác làm sáng tỏ, thì liền Ngụy Cao Nguyên bản thân cũng dị thường trầm mặc.

Giờ phút này, hoa viên trong đình.

Ngụy Cao Nguyên đang một mình đánh cờ, ý không ở trong lời.

Trên thực tế, hấn lập đi lập lại suy nghĩ, địch quân dụng ý.

Thân phận của mình là thế nào cho hấp thụ ánh sáng, là sao địch quân ở thời điểm này cố ý lấy ra nói sự tình, có phải là thật hay không có nội gián, cho nên đối phương mới có thể sớm thấy rõ nguy trạng chiến thuật.

Hắn cũng là trăm bề không được giải!

Hắn căn bản không tin tưởng cái kia gọi Mạc Trầm người trẻ tuổi, có thể lung tung thôi diễn đi ra, cái kia thì đã không phải là thiên tài, mà là yêu nghiệt.

Mấy chục năm qua, hắn chưa bao giờ từng gặp phải loại người này.

Tự nhiên cũng không tin có dạng này người tồn tại.

Cho nên hắn một mực đang suy tư, đến cùng là ai để lộ bí mật, ai là cái nào phản bội người.

Giờ phút này hắn cảm quân cờ tay bỗng nhiên dừng lại, đuôi lông mày hơi nhú lên, tâm tình bỗng nhiên nhắc lên ngai ngừng, bởi vì người đó rốt cục tới.

Đến hắn như vậy cảnh giới tu vi, tu hành đã không chỉ là hấp thu thiên địa linh khí, càng nhiều là tu tâm, chỗ lấy cực ít có thể sẽ có chuyện có thể dao động nội tâm.

Duy chỉ có cái này Lý Cố Thành, để trong lòng hắn có dao động.

Bởi vì vì người trẻ tuổi này, hắn tại trên người đối phương cảm thấy nhìn thấy đã từng chính mình.

Tu vi đến Niết Bàn cảnh, sau đó làm ra lớn mật lựa chọn, phản bội Đại Cương nghĩ hết biện pháp tiến vào Cổ Thần Miếu.

Nói chung một lát, Dụ Khang Nhạc dẫn Lý Cố Thành đi vào cái này đình viện.

Dụ Khang Nhạc tu vi so với Lý Cố Thành muốn thấp một số, chỉ có Niết Bàn cảnh cấp ba, nguyên nhân là tổn hao quá nhiều tinh lực tại quân binh tác chiến bên trong.

Mỗi người đều có tự mình lựa chọn, mà Lý Cố Thành thì là lựa chọn tìm cầu trường sinh.

Con đường này là cô độc, cũng là điên cuồng.

Ngụy Cao Nguyên chậm rãi xoay đầu lại, cuối cùng là nhìn thấy cái kia phản bội đại cương quốc người trẻ tuổi, Lý Cố Thành.

Lý Cố Thành con mắt cũng là nhìn chăm chú đối phương.

Hắn cũng là nghe gần nhất nghe đồn, mới biết được nguyên lai Ngụy Cao Nguyên cũng là Đại Cương phản đồ.

Không tự chủ được thì nhiều một tia cảm giác thân thiết.

Cái này nói đến ngược lại là có chút si nhục!

Nhưng hắn tin tưởng, đối phương cần phải hiểu rõ chính mình là tâm tình gì!

Ba người tại trong đình ngồi xuống, lần này Ngụy Cao Nguyên ngược lại là không có tiếp tục đánh cờ, chỉ là chạy ra ngoài Dụ Khang Nhạc hỏi: "Địch quân ý đồ rất rõ ràng, cái kia chính là hi vọng chúng ta lẫn nhau ngờ vực vô căn cứ, tốt nhất có thể đem ta cô lập."

Dụ Khang Nhạc có chút bận tâm nói ra: "Cho dù là ta chính miệng theo mấy vị tướng lĩnh hứa hẹn, trong lòng bọn họ khó tránh khỏi vẫn còn có chút ngờ vực vô căn cứ."

"Thực muốn biện pháp giải quyết rất đơn giản, cái kia chính là giết Đại Cương không chừa mảnh giáp." Ngụy Cao Nguyên tựa hồ muốn nói một kiện không có ý nghĩa sự tình.

Lý Cố Thành đáy mắt có chút cuồng nhiệt, đây chính là Cổ Thần Miếu ra có ai không, căn bản cũng không đem Đại Cương đặt ở đáy mắt.

Lần này, Lý Cố Thành chủ động mở miệng nói: "Ta hứa hẹn sự tình, đã làm đến."

Dụ Khang Nhạc không có lên tiếng, đây là Lý Cố Thành cùng Cổ Thần Miếu giao dịch, hắn chỉ là muốn biết Ngụy Cao Nguyên là trả lời thế nào.

Ngụy Cao Nguyên cũng không có kiêng kị người bên ngoài, hấn lạnh nhạt nói ra: "Quy củ cũng là quy củ."

Lời này ngược lại là rõ ràng, mười toà thành không có cầm tới, không coi là đếm.

Lý Cố Thành trong lòng mặc dù có bất mãn, lại cũng không dám phản bác, hần mở miệng hỏi: "Đã như vậy, ta muốn biết còn có hay không biện pháp khác."

Dụ Khang Nhạc cũng đang suy tư, Lý Cố Thành ở tiền tuyến còn có thể làm những gì?

Mặc kệ xuất phát từ loại nào cân nhắc, cũng không thể lại làm cho đối phương đi lãnh binh.

Càng nghĩ, hần cũng không nghĩ ra biện pháp gì tốt.

Ngụy Cao Nguyên tâm lý tại cân nhắc được mất, cái này mười toà thành cướp lại, trên thực tế cũng rất khó giữ vững, bố cục là ngày sau chánh thức đại chiến.

Có thể trước mắt xem ra, thực sự có chút gian nan.

Khó thì khó tại, mấy cái kia khả năng để lộ bí mật tướng quân, hần đều cẩn thận phân tích qua, trừ Lý Hòa Nghi có hiềm nghi, hần bắt luận kẻ nào đều khó có khả năng để lộ bí mật.

Thừa dịp Ngụy Cao Nguyên vẫn còn đang suy tư, lúc này Dụ Khang Nhạc đùa nghịch cười nói: "Không bằng chúng ta mà nói nói cái này gọi Mạc Trầm người."

Lý Cố Thành sắc mặt lau một chút trầm xuống, hần trừng mắt Dụ Khang Nhạc.

"Người cũng đừng nói, liền người cũng bị kinh ngạc." Dụ Khang Nhạc có chút cười trào phúng nói.

Lý Cố Thành xụ mặt trả lời: "Nếu người không tin, có thể khiến người ta đi tìm hiểu, tiểu tử này tại Trường Lăng cũng chính là cái bày hàng vỉa hè, cho người ta toán mệnh."

Cái này vừa dứt lời, Ngụy Cao Nguyên khiếp sợ hỏi: "Người nói toán mệnh?"

"Không sai, theo ta điều tra, hần cho tri phủ nữ nhi tính qua một lần, mới đầu cũng không có tu vi, về sau giống như tiến vào Nhạc gia, mới đến công pháp tu hành." Lý Cố Thành có chút xem thường nói: "Nghe nói là hần chỉ điểm Nhạc gia tiểu tử kia tu hành vấn đề, cho nên mới tiến hần công pháp tu hành."

Dụ Khang Nhạc nghe được không hiểu ra sao.

Không phải người tu hành, đi chỉ đạo một cái người tu hành tu hành vấn đề?

Dụ Khang Nhạc kém chút cho là mình nghe lầm, nhưng nhìn Lý Cố Thành biểu lộ lại không giống như là tại lung tung thổi phồng.

Những chuyện này quả thực tựa như là Thiên Hoang dạ đàm.

Có thể hết lần này tới lần khác, Ngụy Cao Nguyên sắc mặt bỗng nhiên trở nên rất là khó coi, bởi vì hần nghĩ đến một người.

Chính là bởi vì người này, Tống triều nhần gần như mười năm, không dám ra binh Đại Cương.

Chính là bởi vì người này, Tống triều kế hoạch bố cục, chính là vì chờ cái này người chết đi.

Người này ánh mắt độc đáo, có thể người vì đó kiêng kỵ trí tuệ, đồng thời đi qua hần chỉ điểm người, tu vi đều cực kỳ cao thâm.

Quan trọng ở chỗ, người này hành binh tác chiến cũng là cực kỳ đáng sợ.

Lúc đó tất cả chui vào Đại Cương nội gián thám tử, đều bị một mình hần cho bắt tới, đối phương nhanh chóng quyết đoán địa chinh đồn toàn bộ Đại Cương vương triều, đồng thời thiết lập Tam Tĩ, đưa ra tam quyền phân lập.

Lúc đó phái ra vô số thích khách, thậm chí khá hơn chút hành động ám sát, đối phương đều sớm làm tốt vạn toàn chuẩn bị.

Khi đó, dốc hết toàn bộ người thời Tống lực tài lực, cũng không có cách nào diệt trừ người này.

Thăng đến về sau chuyển di phương hướng, đâm giết hoàng đế, mới phé bỏ đối phương tu vi.

Tính toán thời gian, cho dù là dùng hết phương pháp đi áp chế độc tính, người kia cũng nhịn không quá năm nay.

Ngụy Cao Nguyên đem Mạc Trầm tình huống cùng người này so sánh, lập tức liền phát hiện rất nhiều điểm giống nhau, nói ví dụ dụng binh như thần, có thể cho người ta toán mệnh, rõ ràng tu vi thấp lại có thể chỉ điểm người khác tu luyện.

Hắn hi vọng chỉ là mình nhảy cảm, nhưng khả năng này tại trong đầu vùng đi không được.

Thì tại như vậy trong nháy mắt, Ngụy Cao Nguyên thì hạ quyết định.

Hắn ngẩng đầu lên, nhìn lấy Lý Cố Thành, sau đó mở miệng nói: "Người giúp ta giết một người."

Dụ Khang Nhạc đuôi lông mày hơi hơi bốc lên, biểu lộ có chút kinh ngạc, câu nói này tựa hồ đối phương cũng theo mình nói qua.

Lý Cố Thành dứt khoát hỏi: "Người nào?"

Giết một người, thiên hạ này có rất ít hắn giết không chết người, nếu như cẩn thận sách lược, cho dù là tu vi còn cao hơn chính mình người, cũng có thể đánh giết.

Ngụy Cao Nguyên chậm rãi nói đến: "Mạc Trầm!"

Lý Cố Thành trừng mắt, cả người đều ngây người, hắn vạn vạn không nghĩ đến, đối phương sẽ nói ra cái tên này.

"Người giết chết hắn, coi như người hoàn thành mười toà thành nhiệm vụ." Ngụy Cao Nguyên nghiêm túc nói ra.

Dụ Khang Nhạc trong đầu oanh một cái, mặt mũi tràn đầy khó có thể tin, miệng hắn hơi hơi mở ra, nhìn lấy Ngụy Cao Nguyên.

Lý Cố Thành ngạc nhiên hỏi: "Người này, giá trị mười toà thành?"

Lời kia vừa thốt ra, hắn thì hít vào một hơi, người nào có thể đáng mười toà thành, đó căn bản không có khả năng!

Nhưng không ngờ!

Ngụy Cao Nguyên ngữ khí trầm trọng địa phun ra một chữ: "Giá trị!"

Lau một chút, trong nháy mắt lâm vào im ắng, thậm chí bầu không khí đều ngưng tụ xuống tới...

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73: 【 một lần nữa thương lượng đối sách 】 :

Mưa dần dần phía dưới cả một ngày.

Bất tri bất giác, mùa đông đã sâu, tiến vào ban ngày Trường Dạ thời gian ngắn ngủi.

Tại trong doanh địa, Mạc Trầm tay thuận nắm nhánh cây dừa bốn kiếm pháp, hắn tại biên cảnh tiền tuyến, không cần đi theo đại quân xuất chinh.

Cho nên hắn có bố lớn thời gian hoa đang luyện kiếm bên trên.

Về phần tu hành, hắn căn bản cũng không có dừng lại qua.

Giờ phút này, Tô Nhan chính đang chỉ điểm lấy Mạc Trầm huy kiếm tư thế, cái này nhìn như đơn giản dễ học đồ, vật, mới đúng mấu chốt nhất.

"Tay hơi nhắc cao một chút."

Rất nhiều người tại mới học kiếm pháp thời điểm, đều không có đánh tốt cơ sở, ưa thích truy cầu xinh đẹp kiếm thức, thật tình không biết đó mới là bỏ gốc lấy ngọn.

"Chánh thức kiếm khách, có thể ra một kiếm tuyệt sẽ không ra kiếm thứ hai, có thể bỏ rơi toàn bộ bỏ rơi."

Mạc Trầm cũng bình tĩnh lại, chính mình mặc dù nhưng đã qua một thanh bày mưu tính kế quân sự mức độ nghiêm, nhưng ở tu vi cảnh giới phía trên lại đúng là ngành thương.

Từ Bách Phúc bên kia phái tới hai tên hộ vệ bảo hộ Mạc Trầm, hai cái này hộ vệ cũng không có tu vi.

Lúc đó cân nhắc qua điều khiển Trúc Cơ cảnh người tu hành, nhưng vậy khẳng định là lãnh binh tướng lĩnh, càng nghĩ cũng chỉ có thể điều khiển thoát phạm cảnh cấp dưới.

Quan trọng ở chỗ, Mạc Trầm tự thân tu vi đã đến thoát phạm cảnh, nếu quả thật có địch quân thích khách, chắc hẳn tu vi thấp nhất cũng là Trúc Cơ cảnh.

Nếu như không điều động nhân thủ đến bảo hộ, lại lộ ra quá mức thất lễ, sau cùng dứt khoát điều khiển hai tính cách khá là cẩn thận binh lính canh giữ ở bên ngoài lều, dù sao có Tô Nhan tại, đã có an toàn bảo hộ.

Mạc Trầm luyện một cái buổi sáng kiếm, liền ngồi xuống nghỉ ngơi.

Mà hai tên hộ vệ thì là cẩn trọng địa thủ ở chung quanh hai bên, cho dù là có người khác đi tìm đến, cũng sẽ bị cản tại bên ngoài.

Vạn nhất cái này trong doanh địa còn có nội gián đâu, cho nên nhất định phải cẩn thận.

Từ Bách Phúc tông quân nhiều năm, tự nhiên hiểu rõ một cái xuất sắc quân sư, thường thường là địch quân thống hận nhất tồn tại, Mạc Trầm luân phiên ra mà tính, địch quân không thể lại khinh thị điểm này.

Nếu không có Ngụy Cao Nguyên tu vi thâm bất khả trắc, có lẽ hẳn cũng sẽ suy tư muốn hay không phái ra thích khách.

Bởi vì cái này đã không chỉ là liên quan đến người an nguy, mà chính là trực tiếp ảnh hưởng đến hai quân đánh cờ thắng bại sinh tử.

Lúc này một người tướng lĩnh từ đằng xa đi tới, đối với Mạc Trầm chấp tay hô.

"Đại nhân, Từ tướng quân mời người đi qua."

Mạc Trầm khẽ gật đầu, liền theo đối phương, chạy ra ngoài lều trại chính bồng phương hướng đi đến.

Nếu như hẳn nhớ không lầm lời nói, quân ta tiếp viện 30 ngàn binh lực trời sáng buổi sáng sẽ đến, lúc này hẳn là muốn cân nhắc bước kế tiếp hành động.

Nói chung một lát, Mạc Trầm đi vào lều vải, hẳn phát hiện bên trong đã có mấy cái người quen, có điều từ khi Sầm Duyên tháo bỏ xuồng tướng quân chức về sau, cảm thấy thì mất đi thương nghị tư cách.

Có điều người này xác thực không quá thích hợp hành binh tác chiến, càng thích hợp làm một cái tiên phong, đi xông pha chiến đấu.

Từ Bách Phúc xem xét Mạc Trầm đến, nhất thời mở miệng cười nói: "Quân ta 30 ngàn binh lực trời sáng sẽ đến Tây Xương, ta muốn một kế, không biết có được hay không."

Lời này ý tứ vô cùng rõ ràng, thì là muốn cho Mạc Trầm suy tư kế hoạch có thể thực hiện độ.

Từ Bách Phúc liếc mắt một cái chính mình phụ tá.

Lưu Đức trung nghĩ một lát, lúc này mới bắt đầu nói ra: "Là như thế này, địch quân cái này hai trận chiến tổn thất nặng nề, bây giờ khẳng định là muốn sử dụng tù binh áp bách quân ta, ta cho rằng cứu viện tù binh đã cấp bách."

Mạc Trầm gật gật đầu, câu nói này hẳn ngược lại là đồng ý, cho dù là bọn họ muốn coi nhẹ phương diện này áp lực, có thể địch quân không thể lại bỏ qua!

"Vị trí này, cũng chính là địch quân giam quân ta binh lính doanh địa, hết thảy có hơn bốn vạn người." Lưu Đức trung chỉ lấy địa đồ giới thiệu nói.

Mạc Trầm đuôi lông mày hơi động một chút, hỏi: "Chẳng lẽ lại, các người là muốn ra quân cứu viện?"

Mọi người nhao nhao gật đầu.

Từ Bách Phúc cười nói: "Tự nhiên không có khả năng trực tiếp xuất binh, nếu không địch quân hội thiết hạ mai phục, ta ý nghĩ là trực tiếp tiến quân Hán Trung, giờ phút này Hán Trung chỉ có hơn năm vạn binh lực, chúng ta giữa đường bỗng nhiên thay đổi phương hướng,

Chạy ra ngoài cái này doanh địa xuất phát."

Mạc Trầm quét mắt một vòng địa đồ, hẳn đối với biên cảnh địa hình cũng có đại khái giải, Hán Trung chung quanh là dãy núi, Từ môn quan ngay tại bên trong.

Nếu như dựa theo Chu Ngọc Đường nói, Từ môn quan còn trông coi 30 ngàn người, như vậy địch quân cản tiếp viện, chắc hẳn hội trước tiên điều động Từ môn quan binh lực.

Tại lại vô luận là có hay không tiếp viện, 50 ngàn binh lực thủ thành, đối mặt bảy, tám vạn địch quân, hoàn toàn có thể tới, mà lại đây chính là địch quân

chủ yếu nơi đóng quân, Hán Trung chung quanh địa hình cũng là cực kỳ hiểm trở, thật đi vào, chưa hẳn có thể đủ tất cả thân thể trở ra.

Nói cách khác, một chiều này giương Đông kích Tây, rất có thể sẽ thất bại, địch quân liếc một chút liền có thể khám phá.

Mạc Trâm trầm tư một lát, thì lắc đầu, sau đó cầm lấy bên cạnh chén trà cho mình nhấp trà.

Tất cả mọi người là ngạc nhiên im ắng, bọn họ cảm thấy cái này hành động xác thực không có quá sáng choang điểm, nhưng là trước mắt có thể thực hiện kế sách.

Từ Bách Phúc nhẹ giọng cười nói: "Ta liền biết người hội phản đối, nhưng người có nghĩ tới hay không, dù là địch quân thật khám phá chúng ta ý đồ, bọn họ sẽ làm sao?"

"Sớm bỏ trí bấy rập? Hoặc là tiếp viện binh lực phòng thủ?"

"Cần phải cả hai đều biết tiến hành."

Từ Bách Phúc nói rất là tự tin: "Nếu như ta là địch quân lĩnh đẹp trai, trăm phần trăm sẽ xuất binh tiếp viện trông coi tù binh nơi đóng quân, bởi vì nơi này không thể xuất hiện bất kỳ sai lầm nào."

"Ngược lại là bởi vì Hán Trung địa hình hiểm trở, địch quân cảm giác cho chúng ta tất nhiên chỉ là giương Đông kích Tây, rất có thể buông lỏng cảnh giác."

Lúc này, mọi người mới bừng tỉnh đại ngộ.

Nguyên lai Từ Bách Phúc thật đang định là muốn tiến công Hán Trung, có khả năng cứu viện tù binh, chỉ là vì phân tán địch quân tại Hán Trung binh lực.

Một chiều này hư hư thực thực, lẫn nhau kết hợp, rất dễ dàng mê hoặc địch quân.

"Quan trọng ở chỗ, Hán Trung địa hình phức tạp, quân ta so địch quân càng thêm quen thuộc, ta cho rằng cho dù là đánh vào Hán Trung, quân ta cũng chưa chắc sẽ xuất hiện thế yếu." Từ Bách Phúc lạnh nhạt tự nhiên cười nói.

Mạc Trâm gật gù đầu, xem ra Từ Bách Phúc có thể làm được lĩnh đẹp trai vẫn là có một tay, cũng không phải là không tài người.

Hư thực kết hợp, xác thực khả năng đánh địch quân một trở tay không kịp.

Hắn đáy mắt sáng lên, nếu như lúc này, phối hợp thêm Chu Ngọc Đường bên kia, bên trong hô ngoại ứng, thật là có cơ hội đoạt lại Hán Trung.

"Như thế nào?" Từ Bách Phúc một bộ tự tin nhìn lấy Mạc Trâm.

Hắn cảm thấy mình mưu kế đã mười phần hoàn thiện, hoàn toàn có thể dựa theo địch quân động tác, thời khắc tiến hành cải biến.

Sĩ khí quân ta lại chính tràn đầy, đây là một lần tuyệt hảo cơ hội.

Mạc Trâm uống một ngụm trà trầm giọng nói, mở miệng nói: "Trên thực tế, ta xác thực có một người tại Địch Quân Nội Bộ, nếu quả thật muốn tiến quân Hán Trung, hẳn hẳn là có thể phát huy một số tác dụng."

Phản phát lập tức, khá nhiều người đều trừng to mắt nhìn lấy Mạc Trâm.

Trước một hồi, bọn họ có ý phải người đến địch quân trong doanh địa tản lời đồn, thì là muốn để địch quân đối Ngụy Cao Nguyên sinh ra mâu thuẫn.

Nhưng lúc này đây, Mạc Trâm thế mà nói thẳng hẳn có người tại Địch Quân Nội Bộ?

Từ Bách Phúc cũng là ngơ ngác, hẳn đều có chút đầu óc quay cuồng, nếu quả thật có thám tử, thì không nên phát ra lời đồn a!

Vạn nhất bởi vì việc này, thám tử bị bắt tới, chẳng phải là dòi lên thạch đầu nện chính mình chân?

Nhưng hẳn nghĩ như thế nào, cũng cho rằng Mạc Trâm không thể lại phạm như vậy sai lầm cấp thấp!

Mạc Trâm ý cười nòng đậm nói: "Hư thực kết hợp nha, sợ rằng chúng ta không sai người thả ra tin tức, bọn họ cũng tất nhiên sẽ hoài nghi, chẳng phải phối hợp một phen, tốt để bọn họ tìm không thấy phương hướng."

Mọi người nhất thời bừng tỉnh đại ngộ, cũng xác thực như thế, 30 ngàn ngụy trang tù binh binh lính chết quá thảm.

Chỉ sợ chỉ cần là có não từ người, đều sẽ cảm giác đến có phải hay không ra nội gián.

Ngược lại là quân ta tận lực thả ra tin tức, lại càng dễ mê hoặc địch quân, nếu quả thật có nội gián, tại sao lại thả ra lời đồn?

Sau khi suy nghĩ cẩn thận, đoàn người nhao nhao cười thán không thôi, tuy nhiên nhận thức muộn, nhưng vẫn là hết sức bội phục.

"Này người thân phận cực bí mật, đợi chút nữa ta tại một mình cùng ngươi bàn giao, đồng thời nói cho ngươi phương thức liên lạc." Mạc Trầm mở miệng nói.

Từ Bách Phúc gật đầu, tỏ ra là đã hiểu.

Nếu quả thật có thám tử, người này thì phi thường máu chốt, không tới thời khắc máu chốt, quyết không thể bại lộ thân phận.

Chờ mọi người tán đi, Mạc Trầm lưu lại, hẳn lúc này mới đem khi đó, tại trong lao ngục phát hiện Chu Ngọc Đường sự việc một một đường tới.

Từ Bách Phúc cả người đều nghe ngốc, ngốc suy nghĩ hỏi: "Ngươi có thể chắc chắn chứ? Hẳn thật sự là bên ta ẩn núp mười năm thám tử?"

"Chắc chắn 100%, chỉ bất quá hẳn đối với ta vẫn có lưu cảnh giác." Mạc Trầm chậm rãi nói.

Từ Bách Phúc tràn đầy cảm xúc thở dài một hơi, "Xác thực, hơn mười năm trước, Đại Cương cùng Bắc Tống giao chiến nhiều năm, lẫn nhau đều phái đi ra đại lượng thám tử, bây giờ bên ta phản nghịch người, rất có thể cũng là khi đó địch quân vài xuống quân cờ."

Chỉ bất quá mười năm, đây cũng không phải là ngắn ngủi mấy ngày.

Thời gian quá dài, hết thầy đã sớm cảnh còn người mất, cái này đại giới cũng không phải tất cả mọi người có thể tiếp nhận.

Cái này thám tử cơ hồ xem như hi sinh nửa đời người đi vào, khiến người ta cảm thấy nổi lòng tôn kính.

"Yên tâm đi, chuyện này ta sẽ nhớ kỹ, hẳn trong quân đội chức vị không thấp, đặc biệt là bọn họ tại tổn thất đại lượng tướng lĩnh về sau, tuyệt đối sẽ trọng dụng người này." Từ Bách Phúc nghiêm túc làm ra hứa hẹn.

Hắn nhìn lấy người trẻ tuổi này đi ra lều vải bóng lưng, . nội tâm phức tạp tới cực điểm.

Sợ sợ không chỉ là mình, lần đầu tiên nghe nói đối phương hữu tuyến người thời điểm, đều có một loại như trút được gánh nặng cảm giác.

Bởi vì hữu tuyến người, cho nên Mạc Trầm mới có thể sớm biết được địch quân hành động, sau đó làm ra phán đoán.

Về sau phát hiện, nguyên lai căn bản không có người liên lạc, mọi người nhao nhao lộ ra cười khổ, cảm thán Mạc Trầm thật là quái mới.

Ngay tại vừa rồi, Mạc Trầm lại một lần nữa lộ ra chính mình có thám tử tại Địch Quân Nội Bộ, tất cả mọi người không có hoài nghi, tâm lý trực tiếp liền đem chuyện này ngẫm vững.

Bởi vì, mọi người trong đầu đều mơ hồ ngóng trông chuyện này là thật, nếu không tất cả mọi người sống hơn nửa đời người, lại còn không sánh bằng một cái lần đầu trên chiến trường tiểu tử, tâm lý khó tránh khỏi có chút khoảng cách.

Có thám tử, vậy liền đúng.

Có thể vụn vụn không nghĩ đến, Mạc Trầm cùng hắn nói cái này người liên lạc, lại là quân ta đã từng bắt được một cái địch quân tướng lĩnh, sau đó mới phát hiện cái này tướng lĩnh thân phận chân thật.

Nghĩ tới đây, Từ Bách Phúc lộ ra không thể nài cười khổ, hẳn không thể không chịu phục.

Cái này tướng lĩnh là trao đổi tù binh thời điểm đưa ra ngoài, cũng chính là Mạc Trầm không có khả năng từ đối phương cái kia biết được nguy trạng tù binh quân tình.

Nói cách khác, tiểu tử này, là chân chân chính chính thiên tài.

Chỉ bất quá mọi người một mực hoài nghi đó kị a!

Từ Bách Phúc bây giờ tu vi cùng quan chức, rất ít người làm cho hắn từ tâm lý bội phục, dù là giống như là Tô Nhan loại này sửa chữa cao thâm người, hẳn thấy cũng bất quá người đều có lớn lên a.

Nhưng Mạc Trầm không giống nhau, chỉ có hai mươi mấy tuổi, liền đã hiển lộ tài năng.

Hắn thậm chí có thể tưởng tượng, tiếp qua mười năm, địch quân nghe được "Mạc Trầm" hai chữ, có thể sẽ tránh lui bên ngoài ba dặm.

Cái này không thể nghi ngờ để hắn thập phần hưng phấn, hẳn có loại cảm giác, Ngụy Cao Nguyên sẽ triệt để bại tại người trẻ tuổi này trong tay.

Chương 74: 【 Lý Cố Thành 】 :

Hán Trung

Tòa thành này rất nhiều nơi đều biến đến vỡ vụn không chịu nổi.

Tổng triều tướng lĩnh giờ phút này một lần nữa tập hợp một chỗ, bọn họ cũng muốn thương nghị tiếp xuống hành động.

Dụ Khang Nhạc quyết định biện pháp nhiệm vụ thứ nhất, cũng là điều khiển 40 ngàn binh lực tiếp viện thủ vệ địch quân tù binh.

Lý Hòa Nghi bày tỏ đồng ý: "Ta cho rằng không có vấn đề, trước mắt có thể tận lực giảm bớt cùng địch quân phát sinh xung đột, sau đó dùng tù binh làm vấn đề."

"Bốn vạn người điều đi? Chẳng phải là Hán Trung chỉ để lại hơn năm vạn người?" Hàn Hạo đang lắng một chút.

"Không sao, chúng ta cái này mục tiêu, chính là muốn để địch quân chủ động nhường ra thành trì, nếu không có cố kỵ giết chết địch quân tù binh ảnh hưởng trọng đại, cũng sẽ không rơi đến mức hiện nay." Dụ Khang Nhạc bình tĩnh tức giận nói.

Trên thực tế, nếu như sớm đã dùng tù binh đến uy hiếp, đối phương không theo liền bắt đầu giết, đã sớm bàn ổn thỏa!

Nhưng vô tình ngược sát tù binh, là trên chiến trường một cái tối kỵ.

Nếu như đầu hàng người cũng phải chết, vậy sau này thì không ai dám đầu hàng.

Chẳng qua trước mắt đi đến một bước này, hẳn không có cách, chỉ có thể giết gà dọa khỉ, nếu không địch quân cũng quá mức tiêu sái.

"Có thể hay không quá nhiều? 40 ngàn?" Hàn Hạo đang vẫn cảm thấy không ổn, trước mắt đã có 40 ngàn binh lực đóng tại bên kia, lần nữa tiếp viện bốn vạn người, thì tám vạn người!

Lý Hòa Nghi cười nói: "Không nhiều, địch quân bây giờ Tây Xương có tám vạn người, chúng ta lại dùng tù binh đi uy hiếp bọn họ, không tiếp viện căn bản là không có cách cam đoan quân ta ưu thế."

Còn lại tướng lĩnh, cũng đều không có quá rất nhớ pháp, dù sao Dụ Khang Nhạc là lĩnh đẹp trai.

"Cái này 40 ngàn binh lực là nhất định phải, cũng là ta cùng Ngụy quân sư thương nghị quyết định." Dụ Khang Nhạc cười giải thích nói: "Không chủ động khởi xướng chiến tranh, quân ta 50 ngàn binh lực đóng giữ Hán Trung mười phần chắc chắn."

Dù sao Hán Trung là binh gia tất tranh chi địa, dễ thủ khó công, địch quân trừ phi 100 ngàn người giết đi lên, nếu không căn bản công không được.

Nhưng nếu như thật 100 ngàn người giết tới, vậy ta phương nhất định đã sớm chuẩn bị sẵn sàng, cũng không sợ hãi.

"Có thể Đại Cương bây giờ gắt gao không muốn nhường ra thành trì, cũng không phải biện pháp." Trần Trung rất là sầu lo nói.

Trước mắt bọn họ đã chiến tử mấy vạn người, có thể trừ Hán Trung một tòa hữu dụng thành trì bên ngoài, còn lại thành trì toàn bộ đều ném.

Như chiến tích này, thật sự là thẹn với Tổng triều bách tính.

Dụ Khang Nhạc lần này lại dị thường bình tĩnh, hẳn cười nói: "Bây giờ sĩ khí quân ta đang sa sút, thậm chí lời đồn đều liên lụy đến Ngụy quân sư trên thân, nếu như chúng ta quá gấp, ngược lại chính trúng địch quân ý muốn."

Trên thực tế, đây chẳng qua là lời nói của một bên!

Dụ Khang Nhạc chánh thức mục đích, là điều ra 40 ngàn binh lực cho Trần Lập người, cho Lý Cố Thành đánh yểm trợ, vụng trộm ám sát địch Phương quân sư.

Hắn tin tưởng chỉ muốn trừ hết cái này Mạc Trầm, quân ta dễ như trở bàn tay liền có thể công hãm Hán thành trì.

...

Trần Lập người giờ phút này cầm trong tay một trương đồ, đây là nhọc lòng, khiến người ta vẽ ra đến Tây Xương thành trì bản đồ địa hình.

Hắn mở miệng nói: "Hôm nay đã xác định mục tiêu vị trí, ngay ở chỗ này."

Lý Cố Thành rất là xem thường nói: "Không cần huy động nhân lực, ta tối nay liền đi gỡ xuống người này đầu lâu."

"Không có đơn giản như vậy." Trần Lập người nhắc nhở: "Tô Nhan một mực cùng người này cùng ở một phòng."

Tô Nhan!

Cái tên này, Lý Cố Thành trực tiếp ngây người.

Hắn một mực không để ý đến trong quân sự tình, cũng không có tận lực đi nghe ngóng, chỉ biết là Tô Nhan là Đại Cương đốc Chiến đại tướng quân.

Biết được tin tức kia thời điểm, hắn trả hơi hơi kinh ngạc trong nháy mắt, dù sao Tô Nhan tính cách, có thể đảm nhiệm chức vị này rất là khiến người ta kinh ngạc.

Bất quá, hắn trong nháy mắt thì làm rõ mạch suy nghĩ.

Tô Nhan cùng Mạc Trầm cùng ở chung một mái nhà?

Lý Cố Thành cười lạnh một tiếng: "Xem ra chân tướng đã miêu tả sinh động, Từ Lão thật sự là tiếp theo tay tốt cò."

Toàn bộ Trường Lăng đều biết, Từ Thiệu Dương là Từ Lão chọn lựa người kế nhiệm, đồng thời trọng điểm bồi dưỡng.

Nhưng làm Từ Thiệu Dương bị bắt đi, Từ Lão lại ra ngoài ý định bình tĩnh.

Mọi người chỉ là cảm thán, có lẽ lão nhân gia đã coi nhẹ.

Có thể Tô Nhan là ai?

Cho dù là Đại Cương Hoàng Đế, cũng ngại hắn bất hòa, làm sao có thể điều khiển đến động.

Lý do duy nhất, chỉ có thể là Từ Lão cố ý dẫn dụ Tô Nhan ra Nhâm Tướng quân chức, mà lại nhất định phải có một cái có thể thuyết phục Tô Nhan thuyết pháp.

Như vậy kết quả là đi ra, chính là người này, Mạc Trầm!

Lý Cố Thành ánh mắt càng phát ra khắc sâu, nếu không có Mạc Trầm tại biên cảnh chiến trường hiển lộ tài năng, chỉ sợ còn không người chú ý tới hắn.

Hắn cuối cùng hiểu rõ, là sao Ngụy Cao Nguyên nguyện ý ra cao như thế đại giới, thậm chí nói người này đáng giá phía trên 10 tòa thành trì.

Nếu thật là Từ Lão vụng trộm bồi dưỡng người kế nhiệm, như vậy thì nói thông được.

Hắn xoa xoa Thái Dương huyệt, lộ ra ý cười, tâm lý buông lỏng một hơi.

Cảm thấy chính mình rời đi Đại Cương, tổng có một số việc không có hoàn thành, hiện tại rốt cục nghĩ rõ ràng.

Hắn không có cơ hội, cũng không có thời gian theo người cũ chào hỏi một tiếng, hắn không trông cậy vào đối mới có thể tha thứ chính mình, lý giải chính mình.

Nhưng là nếu có cơ hội, hắn vẫn là muốn cùng Tô Nhan cáo biệt.

Hắn còn nhớ rõ, nhiều năm trước, Tô Nhan quả thực là che chở một cái Bắc Tống cô nương, Từ Lão nói một câu như vậy.

"Ai cũng có truy đuổi chính mình hạnh phúc quyền lực, nếu như hắn ưa thích, liền để hắn đi làm đi!"

Dù là đến bây giờ, Lý Cố Thành cũng không phủ nhận, lão nhân kia xác thực dạy sẽ tự mình rất nhiều đạo lý.

Cũng chính là những đạo lý kia, để hắn làm ra dạng này lựa chọn.

Hắn bỗng nhiên mở miệng nói: "Đã không sai tiểu tử này chỉ có thoát phạm cảnh tu vi, cũng không cần phải ta tự mình động thủ, lại còn có Tô Nhan ở bên cạnh, ta cơ hồ không có khả năng đánh lên thành công."

Trần Lập người nhất thời bật cười, hỏi ngược một câu: "Chẳng lẽ lại người muốn lùi bước?"

Lý Cố Thành mở miệng nói: "Không, ta ý là, ta đem Tô Nhan dẫn đi, các người lại an bài người khác đi ám sát một cái thoát phạm cảnh người!"

Trần Lập người nghĩ một lát, như thế một cái không tệ chủ ý, chỉ muốn tuyển chọn một người Trúc Cơ cảnh có ẩn núp ám sát kinh nghiệm người liền đây

đủ.

Trong quân tự nhiên có dạng này người tồn tại.

"Ta đoán Đại Cương đề không được chân, mấy ngày nay nhất định có hành động. . đến lúc đó ta suất lĩnh 50 ngàn đại quân tập kích Tây Xương, các người thừa dịp loạn ra tay." Trần Lập người mở miệng nói.

Lý Cố Thành trông mắt hơi hơi xiết chặt, đáy mắt là thần sắc phức tạp, chậm rãi ứng tiếng nói: "Chỉ phải bảo đảm mục tiêu không sẽ rời đi Tây Xương liền có thể."

"Đương nhiên sẽ không, cái này cá nhân tu vi không cao, gần như không sẽ cùng theo trên đại quân chiến trường." Trần Lập người cười nói.

Lý Cố Thành gật gật đầu, liền một mình đi ra lều vải.

Hắn nâng lên đầu đến, liền nhin không được thờ dài một hơi.

Nơi xa là một mảnh rừng già rậm rạp, một mình hắn đi vào Thụ dưới chân, ngồi xuống, không nói một lời.

Người nào cũng không thể nghĩ đến, hai mươi năm trôi qua, theo Tây Lăng viện đi tới mấy người, lập tức đường ai nấy đi, chuyến này từ biệt, có lẽ cũng là vĩnh cửu biệt ly.

Lưu Ly lẻ loi một mình rời đi Trường Lăng, ai cũng không biết nàng đi đâu!

Vì Cơ theo Từ Lão cước bộ, lên làm Tam Tì Tì Thủ.

Tô Nhan bởi vì che chở địch quốc thám tử, vĩnh cửu không được bước vào triều chính, thậm chí bị buộc đuổi ra Trường Lăng bên ngoài.

Theo lần này, Tô Nhan lâm thời đảm nhiệm đốc Chiến đại tương quân ý chí, Lý Cố Thành đã thấy Từ Lão quyết tâm.

Chỉ sợ lão nhân gia thời gian không nhiều, Từ Thiệu Dương miễn cưỡng còn có thể làm đại dụng, trừ mưu lược bên ngoài, tu vi cũng đến ngự không cảnh.

Có thể cái này Mạc Trầm, còn quá trẻ, cũng quá mức yêu nghiệt.

Cây có mọc thành rừng, gió vẫn thổi bạt rễ.

Mạc Trầm rất khó trưởng thành, cho nên Từ Lão mới có ý tìm tới Tô Nhan, Lý Cố Thành hiện tại đã hoàn toàn nghĩ rõ ràng.

Trên thực tế, hắn căn bản không quan tâm Mạc Trầm có thể thành hay không lớn lên, bởi vì chính mình tiến vào Cổ Thần Miếu về sau, sợ rằng cũng phải ba mươi năm sau mới có thể đi ra ngoài.

Khi đó, hoa đã sớm héo tàn.

Hắn đuổi lông mày nhăn lại, giống là nói phục chính mình.

"Người, cũng nên hướng về phía trước nhìn không phải sao."

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 75: 【 Mạc Trầm tầm quan trọng 】 :

Tây Xương.

Giờ khắc này ở bên ngoài đóng quân quân đội, đã vượt qua 100 ngàn binh lực.

Mới tăng 30 ngàn binh lực , dựa theo tỉ lệ phân phối đi vào mỗi cái tướng lĩnh thủ hạ.

Từ Thắng cùng còn lại mấy cái sống qua gian nan nhất nhất chiến người tu hành, toàn bộ được đề bạt trở thành tiểu đội trưởng.

Hết thầy đều tại có thứ tự tiến hành lấy.

Mạc Trầm thì là tại trong lều vải, theo Tô Nhan uống rượu, trò chuyện.

"Ta có một vấn đề." Mạc Trầm tâm bình khí hòa cười nói.

Tô Nhan lái chậm chậm miệng nói: "Nói!"

"Có khả năng hay không, có người có thể ngay trước mặt người giết chết ta?" Mạc Trầm giống như là đang nói đùa như vậy.

Tô Nhan nhất thời sững sờ, hồi đáp: "Gần như không có khả năng."

Mạc Trầm đuôi lông mày chau lên lên, con mắt một mực nhìn qua đối phương, miệng bên trong gạt ra hai chữ: "Cơ hồ?"

"Trừ phi đến Trường Sinh Cảnh người tu hành, cũng chính là Ngụy Cao Nguyên tự mình xuất thủ." Tô Nhan phối hợp rót một ly tửu.

Mạc Trầm phát hiện, rất nhiều người kiêng kị Ngụy Cao Nguyên, cũng là bởi vì người này là nhằm vào Đại Cương lĩnh đẹp trai mà đến.

Ngược lại là Ngụy Cao Nguyên tu vi, có rất ít người nói đến.

Tô Nhan tự nhiên nhìn ra được Mạc Trầm nghi hoặc, hần nhẹ giọng cười nói: "Người có biết là sao, Bắc Tông có một tòa Cổ Thần Miếu, có nhiều như vậy lão bất tử gia hỏa, lại vẫn lựa chọn chết nhiều người như vậy đến tác chiến sao?"

"Nguyện nghe tường!" Mạc Trầm cho đối phương rót rượu, hần thật là có sự nghi ngờ này.

Cái này rõ ràng là một cái thực lực vi tôn thế giới, là sao không phải các đại môn phái Thống Nhất Thiên Hạ, ngược lại là làm đều Đại Vương Triều.

Theo lý mà nói, tu vi cao nhất người, làm Hoàng Đế nhất thống thiên hạ, tự nhiên mười phần vững chắc.

Trên thực tế rất nhiều người tu hành đều sẽ xuất hiện Mạc Trầm loại này nghi hoặc.

Chỉ có Niết Bàn cảnh, còn có cảnh giới cao hơn người, mới có tư cách đi giải những chuyện này.

Tô Nhan uống một chén nhỏ tửu, làm tròn hầu, mở miệng nói ra: "Cái gọi là niết bàn, thì làm trọng sinh."

"Cảnh giới này có lẽ đối với tuyệt đại bộ phận người mà nói, là xa không thể chạm."

"Nhưng trên thực tế, không vào trường sinh người, đều là bình thường."

Mạc Trầm gật gật đầu, đạo lý này cũng không khó hiểu, nếu như có thể trường sinh mấy trăm năm, cái kia rất nhiều thứ đều có thể không quan tâm.

Nói chung Lý Cổ Thành, còn có Ngụy Cao Nguyên cũng đều là nghĩ như vậy pháp.

Tô Nhan phảng phất đang suy tư điều gì, hần tự lẩm bẩm: "Cái gọi là trường sinh, trên thực tế cũng là một trận tu hành một loại cảnh giới."

Mạc Trầm con mắt hơi hơi sáng lên, lời này bên trong có nhân sinh triết lý.

Hần chợt nhớ tới câu nói kia, liền mở miệng nói: "Nhân sinh, vốn chính là một trận tu hành."

Cái này vừa mới nói xong, Tô Nhan con mắt đột nhiên xiết chặt, dùng phức tạp biểu lộ nhìn lấy Mạc Trầm.

Loại này cảm khái, ý cảnh như thế này.

Thì tại như vậy trong nháy mắt, hần tu vi bình cảnh bỗng nhiên buông lỏng, thậm chí cảm thấy phải tùy thời đều đều có thể đột phá.

Bây giờ hần đã là Niết Bàn cảnh cấp tám, tại đi lên một bộ, cái kia chính là tiếp cận nhất Trường Sinh Cảnh Giới.

Tô Nhan cho là mình đương nhiên có thể bước vào cảnh giới tiếp theo, căn bản không cần đầu nhập vào hai Đại Thánh Địa.

Đây là một cái tuyệt thế cường giả trải qua thời gian dài tự tin.

Giờ phút này, Tô Nhan tâm tình rất tốt, liền lại mở miệng lộ ra một số bí mật.

"Trên thực tế, Bắc Tông có Cổ Thần Miếu, Nam Man có Thánh Sơn, cả hai lẫn nhau chống lại, đồng thời lập xuống quy củ, trường sinh người không được bước vào trần thế."

Mạc Trầm miệng hơi hơi mở ra, thế mà còn có dạng này quy định?

Tô Nhan mở miệng cười nói: "Thực đạo lý rất đơn giản, đến như vậy tu vi, dễ như trở bàn tay liền có thể giết chết vô số người."

"Nếu như Ngụy Cao Nguyên nguyên ý, hẳn thậm chí chính mình một người địch mấy vạn quân đội, sau cùng hẳn chuyện trò vui vẻ rời đi, mấy vạn người đều thành tro."

Mạc Trầm mỉm môi nuốt một hơi, quả nhiên đáng sợ!

"Nếu là ta hướng Trường Sinh Cảnh người tu hành, vì trả thù, cũng giết mấy vạn Bắc Tống người, như thế lặp đi lặp lại, chỉ sợ thế gian này cũng thì không có mấy người."

"

Mạc Trầm nghe được mắt tròn tròn, hẳn biết có chút lực sát thương to lớn vũ khí, trên cơ bản là không cho phép sử dụng.

Bởi vì, nếu như tất cả mọi người lấy ra, chỉ có thể là lưỡng bại câu thương kết quả.

"Cho nên, vô luận là Cổ Thần Miếu người tu hành, vẫn là Thánh Sơn người tu hành, chỉ cần tu vi đến Trường Sinh Cảnh, liền sẽ không xuống tay với phạm nhân." Tô Nhan buồn cười nói: "Ta cũng chỉ là một kẻ phạm nhân a!"

"Ngụy Cao Nguyên một mực bày mưu tính kế, cũng đã là vi phạm hai Đại Thánh Địa hiệp ước, chỉ là bởi vì ta Đại Cương không có hiệp ước bên trong, cho nên hẳn mới dám lớn lối như vậy."

Mạc Trầm rất là kinh ngạc, bật thốt lên: "Như thế nói đến, Ngụy Cao Nguyên chẳng phải là cũng sẽ ra tay?"

Tô Nhan đuôi lông mày hơi nhú lên, mở miệng nói: "Tuyệt không có khả năng, nếu như hắn muốn động thủ, quân ta đã sớm đại bại, chỉ sợ mặc kệ là Cổ Thần Miếu, vẫn là Nam Man Thánh Sơn, cũng sẽ không chủ động đánh vỡ ba cái vương triều thăng bằng."

"Vì cái gì?" Mạc Trầm tò mò hỏi.

Tô Nhan lắc đầu: "Ta cũng không rõ ràng, trừ phi ta cũng bước vào cảnh giới kia, mới biết được bọn họ đến cùng cố kỵ cái gì."

Mạc Trầm cười nhạt một tiếng, bụng lên chén nhỏ uống một hớp rượu, sau đó an tâm nói: "Gần đây hai ba ngày, có người muốn giết ta."

Tô Nhan trừng mắt, rất là nghiêm túc nhìn chăm chú lên người trước mắt.

Đề hắn rung động là, câu nói này hắn từng vô cùng quen thuộc, tại nhiều năm trước Từ Lão cũng từng nói như vậy qua mấy lần.

Quan trọng ở chỗ, đây cũng không phải là không có lựa thì sao có khó, mà chính là thật sẽ có người tới ám sát, đồng thời mười phần khó giải quyết, nếu không có sớm có chuẩn bị, thì bị địch nhân đắc thủ.

Tô Nhan lập tức đàn động, hắn ngạc nhiên hỏi: "Người là làm sao biết?"

Mạc Trầm cũng không định giấu diếm, hắn buồn cười nói: "Ta là toán mệnh, biết rõ nhân mạng, cũng Tri Thiên Mệnh, ta chỉ biết là thủ ở bên ngoài hai người hộ vệ kia, sống không quá ngày thứ ba."

Tô Nhan biểu lộ trở nên nghiêm túc lên, mở miệng nói: "Đã như vậy, chúng ta nên làm một số chuẩn bị."

Trên thực tế, . trong lòng của hắn đầu khê run lên.

Hắn phát hiện một kiện rất lợi hại đáng sợ sự tình, cái kia chính là ngày đó Từ Lão dặn dò, nguyên lai cũng là đơn giản như vậy.

Trận chiến tranh này mặc kệ thắng hay thua, đều nhất định muốn cam đoan Mạc Trầm còn sống trở lại Trường Lăng.

Bởi vì cái này người, so cái gì đều trọng yếu hơn.

...

Tại Tây Xương thành trì bên ngoài, đã chinh đồn 80 ngàn binh lực, thời khắc chuẩn bị xuất phát.

Còn thừa 30 ngàn binh lực thủ thành, mười phần thỏa đáng.

Cho dù là địch quân lần nữa muốn đánh lên thành trì, tất nhiên cũng chỉ có thể không công mà lui, trừ phi có 5 sáu vạn người đến công thành.

"Toàn quân xuất kích!"

"Chuyến này vừa đi, nhất định phải đoạt lại Hán Trung!"

Đương nhiên, hơi có nã tử người, đều biết Đại Cương quân đội chánh thức mục đích không thể nào là Hán Trung, lại lại Bắc Tống bây giờ lại dùng trên tay tù binh làm uy hiếp.

Tại Đại Cương xuất binh mấy canh giờ sau, Bắc Tống tướng lĩnh đều nhao nhao biết được tin tức này.

Dụ Khang Nhạc mở miệng nói: "Quả nhiên không ngoài sở liệu, địch quân muốn thừa dịp hai quân sĩ khí chênh lệch cực lớn thời điểm, chủ yếu khởi xướng chiến tranh."

"Tám vạn người, mặc kệ là thật muốn tới Hán Trung, còn là muốn cứu viện tù binh, tựa hồ cũng không đủ binh lực." Lý Hòa Nghi khích lệ nói: "May mắn tướng quân sớm tiếp viện 40 ngàn binh lực đến trông coi tù binh nơi đóng quân."

Địch quân sẽ xuất binh, tất cả mọi người lòng dạ biết rõ.

Dụ Khang Nhạc trước mắt để ý là, Lý Cố Thành đến cùng có thể thành công hay không giết chết Đại Cương tham mưu.

Vì trở thành công thuận lợi giết chết cái này Mạc Trầm, Ngụy quân sư thậm chí chủ động chọn lựa hai tên thích khách.

Nguyên bản kế hoạch chỉ cần Lý Cố Thành dẫn dụ Tô Nhan rời đi, sau đó để thích khách ra tay, giết chết một cái thoát phạm cảnh tu vi người cũng không khó khăn, lần này phải ra hai tên thích khách, cũng đủ để chứng minh Ngụy Cao Nguyên quyết tâm.

Người này, nhất định phải chết!

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 76: 【 đến 】 :

Mùa đông đã sâu, trong gió mang hàn ý.

Sơ mặt trời mọc lúc, chung quanh vụ khí mới chậm rãi tán đi.

Giờ phút này, khoảng cách Đại Cương 80 ngàn binh lực xuất chinh, đã là ngày thứ ba, đại quân tiến lên tốc độ cực kỳ chậm chạp, nguyên nhân là Từ Bách Phúc phát hiện Bắc Tống thế mà sớm tiếp viện binh lực đến trông coi tù binh.

Xem ra địch quốc lĩnh đẹp trai cũng không phải người ngu.

Chính vì vậy, đại quân còn cần tại hành quân trong khoảng thời gian này, một lần nữa an bài bố cục.

Giờ khắc này ở Tây Xương trên tường thành đóng giữ binh lính, chợt thấy một con khoải mã hướng bên này chạy như bay đến.

"Bảo, ba dặm địa chỉ bên ngoài, phát hiện địch quân thân ảnh, nhân số đông đảo, chỉ sợ có bốn, năm vạn người."

Loại này tiền tuyến thám tử, đều là cố ý huấn luyện qua, có thể tại cực trong thời gian ngắn phân biệt ra được địch quân nhân số, đã hẩn chi tiết.

Một tiếng này la lên, nhất thời đem tất cả mọi người tỉnh lại.

Địch tập!

Bởi vì đã từng có một lần địch tập kinh nghiệm, lần này tướng lĩnh tại phân bố binh lực, đã hiệu lệnh binh lính tụ tập thời điểm cũng không có quá mức bối rối.

Giờ phút này, đứng là nhiều binh sĩ đem người rom cho chuyển lên thành tường, đồng thời phủ lên một ít phế phẩm không chịu nổi khô giáp.

Mới tiếp viện 30 ngàn binh lực, tự nhiên mang đến Tân Quân cần vật chất, những thứ này vứt bỏ khỏi giáp bị thay thế sau cũng không có ném đi, ngược lại là trực tiếp cho người rom mặc vào.

Mạc Trầm đứng tại trên tường thành, xa xa nhìn ra xa địch quốc đại quân, miệng bên trong lầm bầm nói: "Đến!"

Câu này đến, chỉ là giết người một nhà tới.

Hắn theo kỳ ba quang liếc nhau, song phương đem ánh mắt, đây là đã sớm đã hảo chiêu hô.

Từng tại trong đêm khuya sử dụng không thành kế người rom, toàn bộ bị bày ra đến, phía trước nhất một loạt là chân chính binh lính.

Giấu ở trong thành trì binh lính, nội tâm đều tràn ngập kích động.

Không thành kế, ngày đó cũng chỉ có vạn nhân thể nghiệm đến cái loại cảm giác này, một lần nữa bày ra đến mục đích, cũng không phải là muốn dọa lùi địch quân, mà chính là hư thực kết hợp, làm bộ quân ta binh lực đông đảo, chung quanh thiết lập mai phục.

Có thể cái này ban ngày bên trong, tất nhiên liếc thấy mặc.

Kỳ ba quang nhìn qua nơi xa khí thế hung hung địch quân, nhất thời hạ lệnh gõ vang chiến tranh kèn lệnh, tiếng kèn thổi, làm cho người tâm tình kích động.

Bên miệng hắn treo một tia cười lạnh: "Thì xem các ngươi có dám tới hay không!"

Lần này bởi vì có sung túc thời gian, cho nên ở bên ngoài bố trí bày rập rất khó bị phát hiện, trừ phi địch quân phái ra thám tử.

Bây giờ "Không thành kế" người rom bày tại bên ngoài, nhưng lại có một cỗ trào phúng cuối đường.

Địch quân nếu như biết lúc trước bị lừa, nào từ một ngày thì hướng bên trong xông, vậy thì có thú!

"Mọi người nhớ kỹ, nếu như địch quân không dám xông lại, chúng ta thì chế giễu hắn!"

"Đúng!"

Trong quân sĩ khí cực kỳ tăng vọt, trên mặt đều mang một chút chờ mong ý cười.

Đối với cái này đã từng dùng không thành kế dọa lùi địch quân người, bọn họ tự nhiên cũng là bội phục tới cực điểm.

Địch quân đang hướng bên này chạy tới, mà Mạc Trầm thì là đi xuống tường thành, chạy ra ngoài chính mình ở lại cái kia phòng đi đến.

Hai người hộ vệ kia thì là một mực đi theo hắn.

Đồng đông đồng trống trận âm thanh vang lên!

Chỗ cửa thành phát ra đinh tai nhức óc tiếng vang, địch quân đột kích thời điểm, quân ta lại một lần nữa mở cửa thành ra.

Nơi xa, một dặm địa ngoại, Bắc Tổng quân đội đột nhiên thắng gấp một cái.

Trần Lập sắc mặt người hết sức khó coi, hắn giận trừng mắt, miệng bên trong tung ra mấy chữ: "Lại mở cửa thành ra."

Chung quanh tướng lĩnh sắc mặt cũng là chỉ một thoáng trắng bệch!

Đây là trào phúng, trần trụi trào phúng!

Có thể hết lần này tới lần khác như thế, bọn họ còn không thể mạo muội tiến lên, vạn nhất thật có mai phục đâu!

"Người tới, tiến lên dò đường!"

Mấy chữ này, Trần Lập người cơ hồ là hô lên đến, trong lòng của hắn cố nén lửa giận, cái này khiêu khích ý vị thực sự quá đủ.

Hắn gắt gao cắn răng, lạnh cơ sở hiện lên một tia tàn nhẫn!

"Hôm nay, ngươi sẽ chết!"

Hắn đối với nơi xa thành trì,

Nói ra câu nói này.

Một vị tướng lĩnh ứng thanh tiến lên, dẫn mười vị tên kinh nghiệm lão luyện bộ hạ đi phía trước dò đường, lần này y nguyên vẫn là Cát Hồng xa.

Cát Hồng tại phía xa thấy rõ mai phục bày rập phương diện này, có chính mình đặc biệt kiến giải.

Tây Xương trên tường thành, kỳ ba quang phát tay nói ra: "Hàng thứ nhất, hướng lên trời một tiễn làm cảnh cáo!"

Chợt, cung tiễn thủ thì là chạy ra ngoài chỗ cao cùng nhau bắn ra mấy trăm tiễn...

Cái này cách một dặm bên ngoài, tầm thường binh lính lực cánh tay cũng đã biết chừng một trăm mét, nhưng là dựa vào thành trì cao độ, đã bắn ra góc độ, có thể đến bốn bên ngoài 500 thước.

Trong lúc nhất thời tiễn như mưa xuống, huu huu huu!

Cát Hồng xa không thể không dừng bước lại, càng đi về phía trước, sẽ tiến vào địch quân Phi Tiễn phạm vi công kích.

Tâm tình của hắn mười phần nặng nề chìm, thì trước mắt tình hình đến xem, địch quân tất nhiên là làm tốt mai phục, hắn ngẩng đầu lên, nhìn thấy trên tường thành đứng tại lít nha lít nhít người.

Trong lòng của hắn âm âm lập tức, trong nháy mắt cả người đều ngây người.

Làm kinh nghiệm phong phú dò đường tiên phong, hắn tu vi cũng không thấp, lúc này xa xa liền thấy rất là hoang đường một màn.

Tại thành tường hai bên vị trí, mặc lấy khô giáp lại là người rom!

"Giả!"

Hắn đuổi ra: "Các người nhìn, lớn nhất một bên biên sĩ binh có phải hay không giả!"

Cát Hồng xa bộ hạ cũng là chạy ra ngoài hắn chỉ phương hướng nhìn lại, khá nhiều người gật đầu nói: "Không sai, là người rom!"

"Đáng giận, lần trước dạ tập, cũng là bị cái này trò vật lừa gạt."

Cát Hồng xa cắn răng một cái, từ phía sau lưng rút ra một chi cung tiễn, sau đó chạy ra ngoài cửa thành phụ cận nhắm chuẩn, vọt tới.

Huu một tiếng.

Thanh âm xé gió.

Tiến tốc độ thật nhanh, đây là một chi mang theo chân khí, có thể đánh giết người tu hành tiễn.

Đây là theo trên tường thành bắn ra, mà cầm cung bắn ra vừa rồi mũi tên kia người, chính là Nhạc gia lãnh binh người Biện Hưng.

Cát Hồng xa nào từ trong nháy mắt trống không, hắn tại vạn cân lúc huy động cung, muốn ngăn trở chi này đoạt mệnh tiễn.

Có thể không biết sao, bắn ra một tiễn này người đã đến Trúc Cơ cảnh đỉnh phong tu vi, Cát Hồng xa cũng chẳng qua là thoát phạm cảnh cấp chín.

Cả hai thực lực tu vi chênh lệch to lớn!

Một tiếng âm vang vang!

Tại mọi người tầm mắt, tro mắt nhìn lấy Cát Hồng xa cả người lẫn ngựa bị đóng đinh trên mặt đất, bị mất mạng tại chỗ!

Chung quanh bộ hạ dọa đến lập tức tán ra, quay đầu rút đi, phảng phất đi chậm nửa bước mạng nhỏ liền muốn đặt ở đây.

Trần Lập mắt người hơi hơi xiết chặt, mở miệng nói: "Đây là Nhạc gia rơi ngôi sao tiễn, quyết không có thể khinh địch."

Hiển nhiên chung quanh tướng lĩnh cũng đều biết, bắn ra một tiễn này người khó đối phó, chỉ cần khoảng cách đầy đủ, dù là ngự không cảnh tu vi người, cũng muốn chết thảm tại dưới tên.

Trốn về đến thám tử bạch một tiếng một gồi quỳ xuống, báo cáo: "Địch quân phía trước thiết lập mai phục, mà lại trên tường thành binh lính có chút là người rom nguy trang."

Nghe được người rom ba chữ, Xương Hoành bỏ sắc mặt lau một chút trở nên hết sức khó coi.

Hắn dưới con nóng giận, nắm chặt lên cái kia thám tử, hỏi: "Đến cùng bao nhiêu binh lực là giả?"

Tất cả mọi người hiểu rõ là sao Xương Hoành bỏ tức giận như thế.

Bởi vì dạ tập thời điểm, chính là bởi vì Xương Hoành bỏ hốt hoảng trở về chạy, mọi người mới hội rút lui, nếu như nói ngày đó là bị người rom hoảng sợ chạy, đây thật là náo chuyện cười lớn, mặt mũi này chi sợ không có địa phương đặt.

"Cái này. . . Ta đây cũng không rõ ràng, chỉ là nhìn thấy có một phần là người rom mặc lấy khô giáp." Thám tử xuất mồ hôi trán mười phần khăn trương, sợ Xương Hoành bỏ một cái tức giận bắt hắn cho xé xác.

Trần Lập mắt người cơ sở cũng là dụng dục lừa gạt, một trận chiến này nhất định phải đánh, nếu không ám sát địch quân tham mưu kế hoạch thì không có cách nào tiến hành.

Có thể trong lòng của hắn lại vẫn có điều cố kỵ, địch quân mai phục nhiều như thế, thật muốn mạnh mẽ khai chiến, chỉ sợ phải thừa nhận vô cùng nghiêm trọng tổn thất.

Hết lần này tới lần khác những tổn thất này, là có thể tránh bớt.

Chỉ là vì ám sát Đại Cương quân sư Mạc Trầm, liền muốn hy sinh hết nhiều người như vậy, đáng giá a?

Hắn do dự một khắc, nhất thời thì hạ quyết tâm, người này không giết, quân ta về sau thương vong hội càng nặng, nhất định phải giết!

Đây là Dự Khang Nhạc đối với hắn dặn dò, cũng là Ngụy Cao Nguyên một mực kiên trì thái độ.

Hắn cắn răng một cái liền nói ra: "Chuẩn bị xuất chiến, địch quân tại thành trì chung quanh thiết lập mai phục, Trúc Cơ cảnh trở lên người tu hành đi ở trước nhất, giết ra một con đường."

Quyết định này có chút quả quyết, cũng vô cùng mạo hiểm.

Tại xuất chinh trước đó, hắn liền đã tiết lộ cho mọi người một tin tức, cái kia chính là lần công thành này, chủ yếu là bảo trụ tính mạng mình.

Tây Xương trên tường thành kỷ ba quang xem xét địch quân cái trận thế này, thì biết chắc muốn nghênh đón một trận đại chiến.

Địch quân có 50 ngàn binh lực, quân ta tuy nhiên thiết lập mai phục, nếu như muốn mạnh mẽ giữ vững thành trì, chỉ sợ cũng phải thương vong thảm trọng.

Kỷ ba quang lần này hết sức cẩn thận, hắn trực tiếp hạ lệnh đóng cửa thành.

Trên thực tế mở cửa thành ra chẳng qua là còn ban đầu không thành kế, nhờ vào đó trào phúng địch quân, như thế mới có thể phát huy quân ta bầy rập lớn nhất đại sát thương lực.

Hắn hơi một đánh giá, những cạm bẫy này tối thiểu nhất có thể giết chết địch quân hai ba vạn người, cái này liền đầy đủ!

Trần Lập người hơi hơi nắm tay, đáy mắt lộ ra một hơi khí lạnh, tay giờ lên, hướng phía trước vung lên.

Cái này thủ thế vừa dứt, chung quanh vô số người chạy ra ngoài phía trước dừng mảnh lao tới.

"Giết!"

Năm vạn người phát ra vang chấn thiên tiếng hò hét, thì chạy ra ngoài trước đối phương thành trì tiến lên.

Đi ở trước nhất tự nhiên là người tu hành tướng lĩnh, cho dù là phía trước có bầy rập, bọn họ cũng có nắm chắc bảo trụ tính mạng mình, cách làm này là cam đoan quân ta binh lực giảm bớt bị hao tổn.

Mà trả giá đắt, lại là tướng lĩnh phải đối mặt đông đảo nguy hiểm.

Giờ khắc này, mô phỏng không sai thiên địa đều đã biến sắc.

Trong thành chủ phủ, Tô Nhan chính đứng ở đại sảnh, mà Mạc Trầm ngồi tại chủ nhân trên ghế, phối hợp đảo lại một chén nóng hổi trà...

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 77: 【 người đáng thương 】 :

Thành trì cửa.

Địch quân bị các loại bầy rập ngăn trở cước bộ, thanh thế cuộn cuộn.

Bắc Tống binh lính muốn phá vỡ thành trì, có thể nói là kinh lịch trăm cay nghìn đắng.

Qua gần một canh giờ phấn chiến, cuối cùng là phá vỡ Tây Xương cổng thành, thành cửa vừa mở ra, hai quân chính thức lâm vào cháy bỏng chiến.

Trần Lập mắt người quét qua, liền biết địch quân binh lực đông đảo, cái gọi là người rom hoàn toàn chỉ là một cái nguy trang, bên trong cất giấu gần 30 ngàn binh lực.

Làm công phá cái này công thành, bọn họ đã chết hơn một vạn người.

Giờ phút này một người mặc áo trắng, trên đầu mang theo một đỉnh mũ rộng vành nam tử đi vào cửa thành, Đại Cương một tên binh lính cầm kiếm chém tới.

Tây Xương không có phổ thông binh dân, Đại Cương cũng không có dạng này nhân vật có tiếng tăm, chỗ lấy người này đương nhiên là địch nhân.

Lý Cố Thành chậm rãi giơ tay lên bên trong, dễ như trở bàn tay thì dùng hai ngón tay kẹp lấy thanh kiếm kia.

Binh lính sắc mặt nhất thời phát xanh, hấn dùng lực nắm chuôi kiếm, lại vô luận như thế nào cũng di động không nửa phần.

Thấy cảnh này, chung quanh tất cả mọi người cứng đờ.

Cho dù là đến ngự không cảnh tướng quân, cũng không dám như thế khinh thường, tuy nhiên bọn họ cũng có thể làm được tay không tiếp lưỡi đao, nhưng trên chiến trường hiển nhiên không cần thiết ở ngay đây làm bộ làm tịch.

Đại Cương một tên tướng lĩnh cầm trong tay trường đao, vung ra một đạo đánh chém.

Nhất thời dọa đến Bắc Tống binh lính nhượng bộ lui binh, dù sao có thể vung ra đánh chém người tu hành, muốn đoạt tính mạng bọn họ quả thực giống uống nước đơn giản như vậy.

Lý Cố Thành mặt không thay đổi đi lên phía trước một bộ, ngón tay hấn nhẹ nhàng một tách ra, kiếm nhận thì đoạn.

Cái này nhìn như dễ dàng, kì thực vô cùng khó khăn.

Tại mọi người sợ hãi biểu lộ hạ, người tu hành kia tướng lĩnh cứ như vậy bùng bít lấy cổ ngã trên mặt đất, mà kẹt tại cổ đối phương phía trên chính là cái kia đứt gãy kiếm nhận.

Ao ào ào trong nháy mắt, chung quanh tất cả mọi người lùi lại, mặc kệ là Bắc Tống binh lính, vẫn là Đại Cương binh lính cũng không dám tới gần.

Bước chân hấn cũng không nhanh, cơ hồ tất cả mọi người có thể nhìn thấy, thì là muốn cho Tô Nhan đi ra ứng chiến, trừ Tô Nhan bên ngoài còn lại người đều chỉ có một con đường chết.

Làm thủ thành tướng quân kỳ ba quang, hấn trong nháy mắt thì nhận ra này người thân phận, nhất thời giận mắng một tiếng: "Là Phản Quốc Tặc Lý Cố Thành."

Nghe được cái tên này, vừa rồi đáy mắt còn mang theo hoảng sợ chứng người lập tức tỉnh ngộ, biến thành tràn ngập căm hận ánh mắt.

Nếu không có người này, quân ta biên cảnh căn bản sẽ không thất thủ, cũng không biết bị bắt làm tù binh 100 ngàn người.

Đây hết thầy hết thầy, đều là người này sai lầm.

Có thể không biết sao, không ai dám can, cũng không ai ngăn được.

Hấn cứ như vậy đi vào Tây Xương trong hẻm nhỏ, chung quanh binh lính thỉnh thoảng có gan Đại Sĩ binh phát khởi thế công, toàn bộ chết thảm tại nguyên chỗ, chậm rãi người chung quanh cũng không dám phát ra công kích, thậm chí cước bộ đều có chút run rẩy.

Lý Cố Thành cũng hơi kinh ngạc, trên lý luận tới nói, cần phải ở ngay đây chính mình đi vào cửa thành một khắc này, Tô Nhan liền đã biết.

Nhưng vì sao Tô Nhan còn chưa có xuất hiện?

Hấn như vậy cao điệu giết người, chẳng lẽ lại Tô Nhan hoàn toàn không quan tâm?

Tiểu tử kia thật trọng yếu như vậy?

Cái này Điều Hồ Ly Sơn Chi Kế thực cũng không khó, quan trọng ở chỗ Tô Nhan là thế nào nghĩ, Mạc Trầm là có hay không trọng yếu đến một khắc không thể sơ sót?

Cho đến khi bước chân hấn đi vào một tòa môn trước phủ mặt gốc cây hạ, cái cửa này phủ hấn là Mạc Trầm ngày bình thường tạm nhà ở, giờ phút này hai nơi cửa hai tên mặt lộ vẻ kinh hoàng hộ vệ

Hai cái này hộ vệ thủ tại chỗ này, chắc hẳn Mạc Trầm tiểu tử kia liền tại bên trong.

Lý Cố Thành dứt khoát thì đi qua, nếu như mình có thể tự tay kết mạng tiêu, ngược lại là bớt việc rất nhiều.

Thủ tại cửa ra vào hai tên hộ vệ, sớm đã bị dẫn dò qua, nếu có địch nhân xâm lấn, không cần thiết phản kháng, có thể trốn liền trốn.

Đây cũng là Mạc Trầm một mực đang cường điệu sự việc, không cần thiết hi sinh vô ích tánh mạng.

Cho nên lúc này, hai tên hộ vệ thì cứng tại nguyên chỗ, bọn họ không dám chạy trốn, cũng không dám động, cứ như vậy tro mắt nhìn lấy Lý Cố Thành đi vào bên trong, nếu không có Mạc Trầm tận lực cản dẫn tuyệt đối không thể xuất thủ,

Chỉ sợ hai người đã sớm một mệnh ô hô.

Trên thực tế, Lý Cố Thành mặc dù không có xuất thủ, có thể một cổ ngạt thở sát ý đã bao phủ bọn họ, hai người này có bất kỳ động tác gì đều sẽ lâm vào vận kiếp bất phục.

Lý Cố Thành tâm tình coi như không tệ, hai người này không giết cũng được, bởi vì hắn liếc mắt liền thấy trong phủ đình viện chỗ, đứng một cái thân ảnh quen thuộc.

Thì tại như vậy trong nháy mắt, hai người ánh mắt đối mặt.

Tô Nhan tâm tình hết sức phức tạp, hẳn cứ như vậy nhìn lấy Lý Cố Thành.

Lý Cố Thành cũng là con mắt gắt gao nhìn chăm chăm Tô Nhan.

"Ngồi đi!"

Một đạo âm thanh đánh vỡ hai người giằng co bầu không khí, mở miệng là ngồi ở bên trong một người trẻ tuổi.

Lý Cố Thành lập tức đem ánh mắt dời qua đi, người này cũng là Mạc Trầm?

Hắn sinh ra trong nháy mắt hoài nghi, bởi vì đây hết thấy cảm thấy quá mức dễ dàng, thậm chí không có bất kỳ cái gì ngăn cản.

Nhưng hắn tự nhiên ở đây cơ quan trước, thì nhìn kỹ Mạc Trầm bức họa, bức họa cùng người trước mắt này xác thực cực kỳ tương tự.

Răng rắc một tiếng!

Nhưng vào lúc này, giữ ở ngoài cửa hai tên hộ vệ, bỗng nhiên giữ cửa cho giam lại.

Vì sao muốn đóng cửa?

Lý Cố Thành tâm lý giật mình, nhìn hai người biểu lộ cùng bên ngoài động tĩnh, điều này hiển nhiên là đã sớm chuẩn bị.

Hắn giật nảy cả mình địa xoay đầu lại, nhìn qua Tô Nhan hỏi: "Người biết ta muốn tới?"

Người cũ gặp nhau, chớp mắt thành cừ nhân.

Thế gian đau lòng nhất sự tình cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi, có thể hết lần này tới lần khác hội cũng không có cách nào đi cải biến.

Tô Nhan cũng không cho là mình có năng lực khuyên Lý Cố Thành lát nữa, bởi vì hắn vô cùng giải đối phương là một cái thế nào người.

Chắc là không còn lên tiếng, chỉ là theo nơi ông tay áo rút ra chính mình nhuyễn kiếm.

Lý Cố Thành nhìn thấy Tô Nhan rút kiếm, sắc mặt nhất thời thì âm trầm, ở ngay đây hắn trong hồi ức, mình cùng Tô Nhan luận bàn qua vô số lần, liền một lần đều không có thắng nổi.

Mà những năm này tâm hắn nghĩ cơ hồ đều tiêu vào Giam Thiên Ti trên chức vị, tu vi tự nhiên cũng so ra kém Tô Nhan.

Đã không ôn chuyện, cái kia cũng không cần phải chậm trễ thời gian.

Lý Cố Thành cũng ở ngay đây bên hông nhỏ ra bản thân trường kiếm.

Đây là một thanh tuyệt thế hảo kiếm, lấy tên uống máu, hút máu người sau có thể tăng cường cường độ chân khí.

Tô Nhan nhuyễn kiếm thì là rất lợi hại nhu, giống như vô chiêu thắng hữu chiêu.

Lý Cố Thành kiếm rất lợi hại cương, về lâu về dài, mỗi một chiêu đều sát ý mười phần, đánh không lại người khác tùy thời rất có thể mất mạng.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, hai người cơ hồ là đồng thời xuất thủ.

Một khắc này thì liền trốn ở vỏ quả đất tối Cách Lý Mạc chìm, đều cảm nhận được cái này hai cỗ to lớn chân khí khủng bố cỡ nào.

Lần trước kiến thức đến Nam Man người tu hành xâm nhập Trường Lăng, khi đó Mạc Trầm đứng rất xa, đồng thời còn chưa bắt đầu tu hành, tự nhiên không hiểu trận chiến kia đến cùng thế nào.

Lý Cố Thành xuất thủ!

Hắn kiếm chỉ hướng ngồi trên ghế "Mạc Trầm", một kiếm này cực dứt khoát, thậm chí còn có lưu bảy phần dư lực đi ngăn trở Tô Nhan công kích.

Một cái Niết Bàn cảnh người tu hành, dù là chỉ là phân ra một thành chân khí, cũng tuyệt không phải thoát phạm cảnh có thể đối phó được.

Có thể tiếp xuống chuyện phát sinh, lại hoàn toàn vượt quá Lý Cố Thành đoán trước.

"Mạc Trầm" cảm thấy đã sớm dự liệu được đối phương hội đánh lén, hắn cầm lấy bên cạnh đồ đầy trà nóng cái chén ném ra, trực tiếp đem Lý Cố Thành ba phần kiếm khí chặn lại.

Bịch một tiếng!

Cứ như vậy một ly trà, trong hư không nổ tung, nước nóng vảy ra!

Lý Cố Thành con mắt đột nhiên trừng lớn, người này tất nhiên không phải Mạc Trầm, muốn ngăn trở chính mình nhất kích, tối thiểu nhất là ngự không cảnh tu vi.

Hắn lập tức liền tưởng đến chính mình lúc đi vào đội, môn bị nhốt.

Đây là bẫy rập!

Một cái chuyên môn vì chính mình mà bố bẫy rập!

Lý Cố Thành căn bản không có quá nhiều thời gian đi cân nhắc, bởi vì Tô Nhan kiếm đã đến, mà lại một kiếm này không có bất kỳ cái gì lưu thủ.

Hai người bọn họ đều có một cái điểm giống nhau, một khi quyết định sự tình, ai cũng ngăn cản không.

Nói ví dụ giờ khắc này, Tô Nhan liền muốn đem Lý Cố Thành một cái cánh tay cho chặt.

Hắn nói muốn chặt, nhất định phải chặt!

Lý Cố Thành ngón tay nhẹ nhàng đặt ở trên thân kiếm, ngón tay trong nháy mắt bị phá phá, một hàng máu chảy ra, một tiếng ầm vang vang!

Chung quanh cái bàn đều bị cự đại trùng kích lực cho lật tung.

Giờ phút này Tô Nhan nhuyển kiếm cùng Lý Cố Thành cứng rắn kiếm đập đụng nhau, cho nên mới phát ra dọa người chân khí ba động.

Vền vền như vậy lập tức, Lý Cố Thành ngũ tạng lục phủ liền đã thụ cự đại trùng kích lực, hắn cường ép nhịn xuống thổ huyết xúc động, đáy mắt lộ ra hận ý.

Cảm thấy giữa hai người tình cảm, chỉ trong nháy mắt chặt đứt.

Lý Cố Thành cười lạnh một tiếng: "Tô Nhan, người thế mà phía dưới cực cố ý hãm hại ta?"

Tô Nhan vẫn là vẻ mặt đó, nhìn ra cái gì tâm lý ba động, hắn hiện tại rất là thất vọng, cũng chỉ là thất vọng.

Cái này này là cố ý hãm hại, nếu không có Lý Cố Thành muốn tới giết Mạc Trầm, hai người căn bản không cần thiết lấy lần này cấp độ.

Bởi vì cái này người không phải Mạc Trầm, cho nên Lý Cố Thành cũng không biết phí tâm tư đi giết, dù sao bên này có một cái Tô Nhan mình đã khó có thể đối phó.

Phản chính tự mình chuyển này nhiệm vụ, cũng chẳng qua là ngăn chặn Tô Nhan, thì tình huống trước mắt nhìn, mình đã làm đến.

Đương nhiên cần Mạc Trầm có thể hay không bị giết chết, vậy liền nhìn Ngụy Cao Nguyên an bài thích khách đến cùng có hay không năng lực.

Lý Cố Thành phản ứng đầu tiên cũng là rút lui trước, không thể ở ngay đây cái này dừng lại lâu...

Nhưng hắn muốn lui ra phía sau lại phát hiện chỗ có vị trí đều bị phong kín, chính mình một khi lộ ra sơ hở, Tô Nhan sẽ không chút do dự công tới.

Tuy nhiên vèn vèn chỉ là một kiếm, Lý Cố Thành chiến ý đều đã bỏ đi, hấn rõ ràng cảm giác được Tô Nhan chân khí so với hấn hùng hậu rất nhiều, một khi nhiều dây dưa, chính mình bị thua khả năng cực cao.

Giờ phút này vừa rồi đóng chặt môn đột nhiên bị mở ra, bên ngoài tất cả đều là lít nha lít nhít vây quanh một đám binh lính, mà lại đứng tại mấy tên tu vi không tệ người tu hành.

Những người này luyện qua hợp kích chi thuật, nếu như muốn kiềm chế Lý Cố Thành vẫn có thể đưa đến nhất định tác dụng.

Lý Cố Thành hiện tại một não tử đều là nghi hoặc, vì cái gì địch quân hội sớm biết mình muốn tới?

Mà lại cũng không phải là bởi vì cẩn thận cho nên có đề phòng, mà chính là liên Mạc Trảm bản thân đều là bị người thay thế ngự trang, điều này hiển nhiên là ngờ tới có thích khách sẽ đến, mà lại làm ra rất lợi hại chu toàn chuẩn bị.

Thật có nội gián?

Đến có thể là ai?

Lần này hành động chỉ có Ngụy Cao Nguyên, Trần Lập người còn có Dụ Khang Nhạc biết, cũng chính là trong ba người này có một cái là phản đồ, thật đúng là đáng giận tới cực điểm!

Lý Cố Thành đột nhiên đột ngột từ mặt đất mọc lên, theo trong thành chủ phủ trực tiếp phá vỡ nóc nhà, nóc nhà mảnh vụn bị tạc khắp nơi đều là.

Nghênh đón hấn là Tô Nhan một đạo kiếm quang, Tô Nhan Nam Minh kiếm quyết, chính là sáu đại kiếm quyết bên trong lục sát thương tới cao.

Lý Cố Thành bị ép thanh kiếm nhuộm máu, mới khó khăn lắm ngăn trở phía trước một kích kia, bây giờ một kích này, hấn "Phốc" một tiếng, lúc trước thì phun một ngụm máu.

Một màn này rơi vào môn bên ngoài phủ mặt binh lính đầy mắt, cũng đều là rung động tới cực điểm.

Bọn họ khá nhiều người đều nhìn là trơ mắt nhìn lấy nam tử mặc áo trắng này theo cửa thành một đường đi đến nơi đây, tất cả dám can ở phía trước người, đều chết!

Có thể ở ngay đây địch quân trong thành trì thông suốt, một đường hành tẩu cường đại tu hành giả, giờ phút này lại bị Tô Nhan hoàn toàn đè lên đánh, thậm chí đánh thổ huyết.

Có ít người hưng phấn mà kêu đi ra: "Đánh chết cái này Phản Quốc Tặc."

"Đúng, đánh chết Phản Quốc Tặc!"

Trong nháy mắt mọi người sĩ khí liền lên đến, mọi người hứng thú tăng vọt, âm thanh hô: "Giết hấn!"

Tô Nhan lạnh lấy vừa nói nói: "Đã đến, không lưu lại thứ gì, ngươi chỉ sợ đi không."

Lý Cố Thành trông mắt hơi hơi cứng đờ, nếu như Đại Cương thật sự là biết mình sẽ đến, như vậy xác thực không dễ dàng như vậy chạy đi.

Làm Niết Bàn cảnh người tu hành, hấn tự nhiên có lực lượng, đánh không lại trốn cũng có thể trốn được đi.

Có thể quan trọng ở chỗ Bắc Tống hai tên thích khách trước khi động thủ, hấn không thể đi, chỉ có thể tiếp tục hấp dẫn Tô Nhan chú ý lực.

Hấn thấy dù là Tô Nhan thật hạ tử thủ, chính mình cũng bất quá là trọng thương a!

Chỉ cần có thể giết chết người trẻ tuổi kia, chính mình liền có thể đi Cổ Thần Miếu tu hành, hấn nguyện ý làm như vậy, cũng không thể không làm như vậy.

"Ta thừa nhận ta rất lợi hại tự tư, nhưng ngươi không giống nhau sao?" Lý Cố Thành cố ý bốc lên sự tình đến, cũng là muốn chọc giận Tô Nhan, dạng này thích khách mới có cơ hội động thủ.

Giờ phút này, cái này diện mục dữ tợn, phát rõ người không còn là Tô Nhan nhận biết người kia.

Ở ngay đây Tô Nhan đầy mắt Lý Cố Thành trở nên mười phần đáng thương, nhưng chính như Từ Lão nói, đáng thương người, tất có chỗ đáng hận.

Chương 78: 【 hấn cũng là kỳ tích 】 :

Bởi vì cái gọi là không vào trường sinh chung vì bình thường.

Cho nên dù là đến Niết Bàn cảnh, cũng chỉ là một kẻ phạm nhân a.

Hai người cứ như vậy chân đạp hư không, hai hai nhìn nhau, dưới đây là một đoàn binh lính ngẩng đầu tới.

Lý Cố Thành đã thật lâu chưa từng thử qua thụ thương cảm giác, loại cảm giác này để hấn càng thêm điên cuồng, càng khát vọng trở nên cường đại.

Bỗng nhiên ở phía xa, Bắc Tống một nhóm lớn binh lính giết tới, bọn họ rút cục lại tới đây, chính là vì gây ra hỗn loạn.

"Địch quân đến, giết trở về!"

Quả là như vậy, thuộc hạ bầy lập tức trở về đầu cùng Bắc Tống binh lính quần quýt lấy nhau.

Lý Cố Thành biết mình phải nắm chặt thời gian nói cho dưới đây hai cái thích khách, cái kia Mạc Trầm là giả, nếu không một khi hành động, thì bại lộ!

"Hấn thật trọng yếu như vậy, thậm chí ngay cả một cái giả Mạc Trầm, người cũng muốn canh giữ ở bên cạnh?"

Nếu là người bình thường, có lẽ Tô Nhan đã xuất thủ.

Chỉ bất quá câu nói này, ngược lại là hỏi Tô Nhan trong tâm khảm, bởi vì cùng Lý Cố Thành cũng là có không thể chia cắt quan hệ.

Trong nháy mắt, dưới đây hai cái chính đang mạo danh thành phổ thông Bắc Tống binh lính thích khách cương một chút, tâm lý rất là rung động, cái này Mạc Trầm lại là giả?

Cái kia thật đến cùng ở đâu?

Tô Nhan mở miệng nói: "Người đã từng hỏi ta, ai vì hiệp giả ai vì Ma."

Lý Cố Thành về một câu: "Người nói chính tà có điều kém một bước."

"Một bước này người vẫn là đi nhầm." Tô Nhan rất là tiếc rẻ nhìn qua cái này đã từng cùng chính mình sống vai người.

"Ta sai?" Lý Cố Thành trên mặt là một trận đỏ kỳ địa trào phúng: "Ta liền muốn hỏi một câu, vì cái gì ta so người phải cố gắng gấp trăm lần, nhưng vẫn là đánh không lại người."

"Vì cái gì ta so người nỗ lực nhiều gấp một vạn lần, Garasu ưa thích nhưng vẫn là người."

Lý Cố Thành đáy mắt lộ ra căm hận, hấn đã tẩu hỏa nhập ma, hấn hận chính mình làm ra hết thảy, kết quả là vẫn là không đáng một đồng.

Tô Nhan trông mắt hơi hơi cứng đờ, hấn có chút khó có thể tin nhìn qua Lý Cố Thành, hấn vạn vạn không nghĩ đến nguyên lai Lý Cố Thành tâm lý một mực đang ý là những sự tình này.

"Để cho ta lớn nhất nổi nóng người biết là cái gì không? Người tình nguyện hi sinh hết thảy đi che chở cái kia Bắc Tống nữ nhân kia, lại vắng vẻ Garasu một tấm chân tình, người thật đáng chết!"

Nói xong, Lý Cố Thành hai mắt mang theo lửa giận, liền xông lại!

Trong lòng của hấn một mực áp lực tâm tình rất cực bạo phát, hấn muốn đi vào Cổ Thần Miếu, muốn tu được trường sinh, muốn đem Tô Nhan đề ở phía dưới, hấn muốn lấy được mình muốn hết thảy!

Cho nên, hấn không tiếc nỗ lực tất cả đại giới.

Bao quát cái gọi là trung thành, cùng tín ngưỡng!

Lý Cố Thành sửa chữa là sáu đại kiếm quyết một trong Vô Tình Kiếm, là vô tình nhất nhưng lại hữu tình, một kiếm này cơ hồ dốc hết hấn toàn lực.

Thì liền Tô Nhan cũng không ngờ rằng, một kiếm này thế tới chi mãnh liệt, để hấn không có cách nào né tránh, chỉ có thể cứng đối cứng tiếp xuống.

Hấn đuôi lông mày nhú một cái, liền sử xuất Nam Minh kiếm quyết thức thứ chín, một kiếm quy thiên!

Một kiếm này cũng là cực bá đạo, từ xưa đến nay cũng không có ai có thể đón lấy Tô Nhan một kiếm này, bao quát Lý Cố Thành.

Một tiếng ầm vang vang!

Dưới đây đang giao chiến hai phe địch ta, bị cự Đại Chân Khí tác động đến, mô phỏng không sai gặp được một trận gió lốc, đem người tung bay ngã trên mặt đất.

Một kiếm này Tô Nhan tuy nhiên tiếp đó, có thể bên môi lại chảy ra một hàng vết máu.

Lý Cố Thành hai mắt toát ra điên cuồng vui sướng, vừa rồi trong nháy mắt đó, hắn đột phá, đột phá đến Niết Bàn cảnh cấp tám!

Kể từ đó, liền cùng Tô Nhan là cùng một cảnh giới!

Hắn vốn là trông cậy vào mình tại Cổ Thần Miếu tu hành thời điểm, tu vi có thể phản siêu Tô Nhan, đến lúc đó liền có thể triệt để đem đối phương đánh bại.

Nhưng bây giờ, hắn đột nhiên cảm giác được không cần thiết chờ lâu như vậy.

Ngay tại lúc này, giờ khắc này!

Hắn có thể thắng!

Hắn mãi mãi cũng nhớ kỹ, Garasu trước khi đi nói với hắn một câu, để tâm hắn chết như lửa đốt, cũng triệt để hận lên Tô Nhan.

Đó là một cái đêm khuya, trong một hẻm nhỏ,

Bọn họ uống một số tửu, Garasu nói nàng muốn rời khỏi Trường Lăng, rời đi mảnh này tràn ngập nhớ lại địa phương.

Hắn vào lúc đó thổ lộ, đồng thời bày tỏ chính mình nguyện ý cùng Garasu cùng một chỗ xông xáo thiên hạ, lại không ngờ được Garasu một câu triệt để phá hủy hắn chỗ có lòng tin.

"Có một số việc không phải nỗ lực liền có thể cải biến, ta không có khả năng yêu mến người, người hiểu chưa? Tựa như là người bất kể thế nào nỗ lực, cũng đánh không lại Tô Nhan một dạng, có một số việc là thiên quyết định."

Hắn biết Garasu thực vô ý thương tổn tới mình, chỉ là đánh một cái tỷ dụ, nói với chính mình một sự kiện thực.

Có thể hết lần này tới lần khác, cũng là câu nói này hoàn toàn thay đổi hắn nhân sinh, để hắn sinh hoạt ngã vào thâm uyên.

Lý Cố Thành sau khi đột phá, trong nháy mắt tràn ngập lòng tin.

"Hôm nay, ta liền muốn nói cho tất cả mọi người, nói cho Garasu, không có cái gì là không thể nào, ta có thể đánh bại người."

Thực sự Lý Cố Thành nhắc lên cái tên này thời điểm, Tô Nhan liền đã nghĩ rõ ràng, là sao đối phương sẽ đi đến một bước này.

Bọn họ đã từng là rất tốt một đôi huynh đệ, thậm chí ở ngay đây trong đêm khuya hai bên cùng ủng hộ, cùng một chỗ cười cùng một chỗ khóc.

Có một buổi tối, Lý Cố Thành sau khi uống rượu xong khóc ào ào, theo Tô Nhan tổ khổ, nói mình người yêu cũng không thương chính mình.

Giờ phút này, Tô Nhan tâm lý hơi chấn động một chút, liền mở miệng nói: "Nàng không có lựa chọn người, không liên quan gì đến ta, ta chỉ là cảm nàng làm tiểu sư muội a."

Một câu nói kia, để Lý Cố Thành một trận bật cười, hắn lạnh lùng chế giễu nói: "Đúng a, người một mực là như vậy bằng phẳng, khiến người ta xuất phát từ nội tâm bội phục, tiêu sái anh tuấn, chỗ có không chuyện tốt cũng không liên can tới người."

Tô Nhan tâm lý giống như là châm một cây gai, hắn biết lúc này chính mình nói cái gì đều vô dụng.

Bởi vì Lý Cố Thành bản thân ý nghĩ cá nhân, Đại Cuồng nỗ lực thăm trọng như vậy đại giới, chết nhiều người như vậy, thậm chí ngay cả Từ Lão đều bị người hoài nghi.

Giờ khắc này, dưới đáy ồn ào tới cực điểm, hai quân chính đang chém giết lẫn nhau.

Mà cái này Tô Nhan cùng Lý Cố Thành con mắt gắt gao nhìn chăm chăm đối phương, hai người quan hệ triệt để phá vỡ, theo hào hữ biến thành tử địch.

Lúc này, Tô Nhan vẫn theo bên hông mình lấy xuống chính mình hồ lô rượu, sau đó hướng trong mồm rót.

Lý Cố Thành cũng không có gấp, hắn trả muốn kéo dài thời gian để thích khách tìm kiếm Mạc Trầm, cho nên cứ như vậy nhìn đối phương uống rượu.

Tô Nhan uống từng ngụm lớn lấy tửu, để tửu cứ như vậy hướng trong cổ họng rót, tửu nhập khổ tâm, sâu càng sâu.

Gió chậm rãi thổi qua. .

Hắn xoa một thanh bên miệng tửu dấu vết, tự giễu cười nói: "Nếu như ta trước kia để người thắng một cục, có phải hay không thì sẽ không như vậy."

Trong lời nói cảm khái, tựa hồ chỉ có hai người có thể hiểu rõ.

Lý Cố Thành gắt gao nắm chuôi kiếm này, hắn lòng tự trọng cực mạnh, tự nhiên không cho phép đối phương có ý yếu thế, nếu như như thế còn không bằng không thắng.

Trong lòng của hắn đã có dự định, chỉ cần thích khách tìm được Mạc Trầm bóng dáng, động thủ thời điểm Tô Nhan tất nhiên sẽ phân thân, một khi Tô Nhan lộ ra sơ hở, chính mình liền có thể nhân cơ hội này, một máu ăn cừu.

Cái này mặc dù có chút trục lợi thành phần, nhưng cũng là bằng vào chính mình thực lực tìm ra sơ hở.

Ngay lúc này, bỗng nhiên sắc trời bắt đầu bay tới một đóa mây đen, không khí chung quanh cũng nóng rực lên.

Tô Nhan chậm rãi đem hồ lô rượu lỗ hồng cho chắn, sau đó một lần nữa treo ở bên hông bên trong, thì cái này đơn giản động tác sau khi hoàn thành, khí thế của hắn đột nhiên cất cao cấp một.

Lý Cố Thành con mắt lộ ra một chút sợ hãi, hắn không có cách nào tiếp nhận kết cục này, bởi vì hắn thành linh phát hiện Tô Nhan so vừa rồi khí thế càng hơn.

Không có khả năng!

Làm sao có thể!

Dựa vào cái gì, chính mình tốn sức trăm cay nghìn đắng mới đuổi kịp đối phương tu vi.

Có thể Tô Nhan vèn vèn chỉ là uống một hớp rượu, cứ như vậy đột phá, tu vi lần nữa siêu việt hắn.

Lý Cố Thành con mắt trừng lớn, gắt gao nắm chuôi kiếm, trên cánh tay nổi gân xanh, hắn không cam tâm!

Hắn ánh mắt tràn đầy đều là đồ kỵ, miệng bên trong gạt ra ba chữ: "Ta —— không —— phục!"

Mà Tô Nhan cứ như vậy chậm rãi giờ tay lên trong kia chuôi nhuyễn kiếm, hắn nâng lên kiếm đến một khắc này, thì bày tỏ chính mình thắng.

Đây là như sắt thép định luật, không có bất kỳ cái gì kỳ tích có thể phát sinh.

Bởi vì, ở ngay đây trong mắt rất nhiều người, hắn cũng là kỳ tích.

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: 【 đào tẩu 】:

Tây Xương trong thành trì, hai quân đang giao chiến, bao giờ cũng đều có người chết đi.

Toàn bộ thế giới đều ở ngay đây ồn ào, bên tai một mực truyền đến xé tiếng la.

Lý Cố Thành dùng Âm Huyết Kiếm ở ngay đây tay mình tâm xoẹt một đao, nhất thời trên tay chảy ra máu tươi, cây đao này như đói như khát địa uống lấy hắn máu.

Hắn máu trong cơ thể cũng đang sôi trào, chỉ sợ Niết Bàn cảnh cấp chín khí thế cũng không gì hơn cái này a.

Hắn tuyệt đối có thực lực vượt cấp nhất chiến!

Có thể Tô Nhan cũng không tầm thường người, hẳn chính là toàn bộ Trường Lăng mấy chục năm qua, tất cả người tu hành thiên phú tối cao người.

Rất nhiều người không biết trên tay hắn chuỗi kiếm này, đến cùng để làm gì!

Là sao mạnh như vậy người, lại phải phối chuẩn bị cái này một thanh mềm yếu kiếm.

Nhưng Lý Cố Thành tuyệt đối sẽ không nghĩ như vậy, bởi vì hắn biết Tô Nhan cầm là cái gì kiếm, chuỗi kiếm này gọi Phần Thiên!

Bởi vì chỉ cần sử dụng thanh kiếm này người, rót vào dương tính chân khí, thanh kiếm này liền sẽ bốc cháy lên, mà lại đốt chính là những chân khí đó.

Một khi bốc cháy lên, Phần Thiên sẽ phát huy ra cực kỳ đáng sợ lực sát thương, đây cũng chính là Tô Nhan có thể ở ngay đây cùng cánh giới bên trong vô địch nguyên nhân chủ yếu.

Có thể cũng không phải là tất cả mọi người có thể khống chế tốt thanh kiếm này, chỉ ít Lý Cố Thành biết mình không được.

Hắn từng có qua một lần, ném thử đem chân khí rót vào, kết quả chân khí xói mòn tốc độ để sắc mặt hắn trắng bệch, lập tức liền thanh kiếm cho ném.

Nếu như gương chống lấy, chỉ sợ cũng cũng là thời gian ba cái hô hấp, liền có thể rút khô hẳn tất cả chân khí.

Hắn không biết Tô Nhan có thể kiên trì bao lâu, cũng không người nào biết, bởi vì không ai có thể ở ngay đây Phần Thiên Kiếm phía dưới kiên trì lâu như vậy.

Giờ phút này, Lý Cố Thành uống máu một mảnh đỏ thẫm, đó là máu tươi màu đỏ thẫm, thanh kiếm này một mực đang hút máu.

Mà Tô Nhan trong tay Phần Thiên Kiếm, cũng nổi lên hừng hực Liệt Hỏa, đốt là Tô Nhan chân khí.

Cả mảnh trời đều lộ ra một cổ yêu đỏ, hấp dẫn mấy vạn người chú ý lực, ở ngay đây trên tường thành kỳ ba quang cũng không nhận được ngăn đầu lên.

Hắn biết bên kia xảy ra chuyện gì, bởi vì Mạc Trầm đã sớm bắt chuyện qua.

Hết thấy đều ở ngay đây trong kế hoạch tiến hành, nhưng hắn vẫn là lo lắng.

Ở ngay đây cùng địch quân chém giết Trần Lập sắc mặt người trầm xuống, theo lý mà nói Lý Cố Thành chỉ cần cuốn lấy Tô Nhan một hồi, căn bản không cần thiết đánh kịch liệt như vậy.

Bên kia khẳng định là xảy ra ngoài ý muốn, đến cùng chuyện gì xảy ra.

Có thể không biết sao hắn cũng chỉ là ngự không cảnh tu vi, hoàn toàn không xen tay vào được, có điều Lý Cố Thành đến cùng là sinh tử là đều không có quan hệ gì với hắn, dù sao cũng chỉ là hai cái Đại Cương người tại nội đấu a.

Trận này Công Thành Chiến, mấu chốt vẫn là ở tại thích khách có thể không thể giết chết Mạc Trầm.

Trà trộn trong đám người hai tên thích khách, cũng lập tức mất đi phương hướng, bởi vì Lý Cố Thành phía trước cổ ý lộ ra, cái này Mạc Trầm là giả.

Hành động ám sát, bết bát nhất cũng không phải là bị sớm Phát Hiện, mà là đụng phải giả thể thân.

Cái này đã nói lên ám sát gần như không có khả năng thành công, bởi vì dù là đem những này người đều giết sạch, mục tiêu nhân vật hay là còn sống.

Hai cổ khí tức cực lớn rốt cục đụng vào nhau, chân khí dư lực vậy mà thổi đến lòng đất Thụ đều ở ngay đây chập chờn, thậm chí có chút nhà nóc nhà trực tiếp sụp đổ.

Hai cái Niết Bàn cảnh người tu hành một khi buông tay buông chân, chung quanh hết thấy tất nhiên sẽ lọt vào nghiêm trọng phá hư.

Lý Cố Thành một kiếm vung ra, trong mắt của mọi người phảng phất trời long đất lở, ở ngay đây trong thành trì cứ thế mà chém ra một đầu "Cái hẻm nhỏ" !

Loại này không khác biệt công kích, trừ giết chết Đại Cương binh lính, Bắc Tổng binh lính tự nhiên cũng không chết thiếu.

Niết Bàn cảnh cao giai người tu hành lực sát thương, để tất cả ngự không cảnh tướng quân nhìn mắt tròn.

Cái này nếu như là để vào trong quân, cùng địch quân chém giết, chẳng phải là đến bao nhiêu người giết bao nhiêu người?

Vén vén giao thủ một hiệp, Lý Cố Thành y phục trên người liền đã bị thiêu hủy, thậm chí cánh tay đều bị bỏng.

Mà Tô Nhan chỉ là tóc có chút lộn xộn, y phục phá một góc.

Trong này chênh lệch thì đặc biệt rõ ràng.

Tô Nhan chân khí trong cơ thể đã một chút nhiều,

Ở ngay đây Lý Cố Thành kinh ngạc biểu lộ hạ, hấn lấy xuống bên hông hồ lô rượu.

Lý Cố Thành vô cùng ngạc nhiên, chẳng lẽ lại lúc này còn muốn uống rượu?

Đây là Tô Nhan ẩn cư ở ngay đây Trường Lăng vùng ngoại ô, hơn mười năm thành quả nghiên cứu, hấn từ là mình nhường, ban đầu ừ ra đến cũng không phải là vì uống.

Cứ như vậy, Lý Cố Thành trừng mắt nhìn lấy Tô Nhan đem cái kia một hồ lô từ, đổ vào Phần Thiên bên trên.

Giờ khắc này, cả mảnh trời đều đỏ.

Thấy cảnh này, Lý Cố Thành miệng đột nhiên mở lớn, mặt mũi tràn đầy chấn kinh cùng hoảng sợ, bởi vì Phần Thiên Kiếm có lửa đốt thể mà trở nên càng lớn.

Tô Nhan đem cái này dọa người hỏa diễm vung ra đi, miệng bên trong phun ra hai chữ: "Lư Hóa!"

Bởi vì trên lưỡi đao dính lấy từ, hỏa diễm thiêu đến càng thịnh vượng, đồng thời kéo dài hơn, trong rượu ẩn chứa chân khí cũng cùng nhau diễm.

Tô Nhan một kiếm này Lư Hóa vung ra, dọa đến Lý Cố Thành sắc mặt đại biến.

Hấn đã lòng sinh thoái ý, lại không lui lời nói không kịp.

Lý Cố Thành rút hết bên trong thân thể tuyệt đại bộ phận chân khí, ngăn trở một kiếm này Lư Hóa, muốn muốn nhờ cự đại trùng kích lực đào tẩu.

Có thể tình huống thực tế lại ra một chút sai lầm, một kiếm kia Lư Hóa vung ra đến cũng không phải là chỉ là đơn thuần kiếm ý, còn có nồng đậm liệt từ!

Tựa như là một bình nước giới ra ngoài, nếu có đồ, vật ngăn trở, cái này nước trong bầu sẽ bốn phía nước bắn.

Vậy ra đi ra từ mang theo thiêu đốt chân khí, bám vào ở ngay đây Lý Cố Thành trên quần áo, trong nháy mắt cả người đều bốc cháy lên.

"A! ! !"

Hấn phát ra khàn giọng liệt phế đau nhức gào rống, dùng sức muốn đem trên thân lửa cho diệt đi, có thể căn vốn không có bất kỳ biện pháp nào.

Tất cả mọi người chấn kinh ngẩn đầu, nhìn lấy Lý Cố Thành biến thành một hỏa nhân.

Thì liền cái kia hai cái không có xuất thủ thích khách đều nhìn mắt tròn, trong lòng bọn họ đầu khế run lên, cái này thực sự quá kinh khủng, là muốn tươi sống đem người thiêu chết a!

Còn có thật nhiều lửa cháy loại rượu vậy rơi trên mặt đất, tựa như là bầu trời ở ngay đây trập tiếp theo Hỏa Vũ, cực đáng sợ!

Bởi vì thiêu đốt là chân khí hỏa diễm, cho nên có rất ít đốt không đến đồ, vật.

Một chiêu này lực sát thương so Tô Nhan chính mình đoán trước còn còn đáng sợ hơn, thế mà trong nháy mắt thiêu đốt toàn bộ thành trì.

Lý Cố Thành ở ngay đây thống khổ gào thét bên trong, chạy ra ngoài nơi xa bỏ chạy, hấn căn bản không biết phương hướng, chỉ có thể dùng tốc độ nhanh nhất rời đi tại chỗ, đi được càng xa càng tốt.

Tô Nhan cũng không có đuổi theo, bởi vì Tây Xương thành rất nhiều nơi đều lửa.

Trần Lập người quyết định thật nhanh, thì hô lên mệnh lệnh rút lui.

Nếu như tiếp tục ở tại trong thành trì chém giết, chỉ sợ muốn sống sờ sờ bị thiêu chết, cùng địch quân đồng quy vu tận, cái này cũng không đáng giá.

Đã Lý Cố Thành đã chạy, như vậy thì chỉ có thể cầu nguyện thích khách đã ra tay, đồng thời thành công.

Bắc Tống binh lực rút lui vô cùng cấp tốc, bởi vì lửa cháy người nào cũng không muốn tiếp tục tiếp tục chờ đợi.

Mà Đại Cương binh lính cũng không có sâu truy, . bọn họ đều gấp bắt đầu cứu hỏa, tuyệt không thể để chính tòa thành trì cho thiêu hủy.

Một mỗi lửa có thể đem một tòa nhà, thậm chí một con đường thiêu hủy.

Có thể hết lần này tới lần khác Tô Nhan đứng ở trên không, hỏa quang vậy xuống đầy đất, cho nên khắp nơi đều là mỗi lửa.

"Nhanh nhanh nhanh!" Kỳ ba quang đại tiếng rống giận lấy: "Lập tức đem lửa gọi tắt, nếu không đều muốn thiêu chết."

Mạc Trầm cũng là vội vàng vàng từ dưới đất hốc tối bên trong leo ra, hần lần đầu tiên nhìn thấy Tô Nhan lại hỏi: "Tình huống thế nào?"

"Hần toàn thân lửa cháy trốn." Tô Nhan bình tĩnh âm thanh trả lời.

Mạc Trầm tự nhiên cũng nhìn ra được, tất cả mọi người ở cấp cứu lửa, hần hơi nhìn một chút hòa thế, chỉ sợ muốn đem nửa cái thành trì đều muốn đốt rụi.

Lúc này, giả trang Mạc Trầm tào Hongdae đi lên phía trước, nói ra: "Địch quân lui, Lý Cố Thành sống chết không rõ, dù là sống sót chỉ sợ cũng tại không có mặt mũi gặp người."

Tô Nhan hần ngẩng đầu nhìn Thiên, không nói gì.

Cho đến khi sau cùng, hần vẫn là phía dưới không sát thủ, dù sao rất nhiều năm phân tình.

Mạc Trầm cảm giác không khí có chút nặng nề, hần mở miệng cười nói: "Ta phải đi xem một chút cái kia tiểu ny tử, đoán chừng vừa rồi lớn như vậy động tĩnh, nàng đã tỉnh."

Quả là như vậy, hần đi vào đối phương cửa phòng, tiểu cô nương này đã tỉnh.

Tiết Nhuyễn Nhuyễn nhìn thấy Mạc Trầm bình yên vô sự, nhất thời con mắt thì đỏ, nàng chạy vội địa bỏ nhào vào Mạc Trầm trong ngực, khóc hét lên: "Tiên sinh, ta thật tốt không dùng."

Mạc Trầm cười sờ sờ người thích trẻ con, mở miệng nói: "Làm sao lại thế, ta chỉ là lo lắng ngươi chạy loạn, cho nên mới để ngươi tốt nhất ngủ một giấc."

Tiết Nhuyễn Nhuyễn phồng lên miệng, chưa lấy cái mũi nói: "Thế nhưng là ta vẫn là tốt vô dụng. Liên tiên sinh đều bảo hộ không."

Mạc Trầm cúi đầu cho nàng lau đi khóe mắt nước mắt, cười nói: "Mới không có, mềm mại là hay nhất."

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: 【 Từ Lão lễ vật 】:

Vào buổi tối, sắc trời tối xuống.

Tây Xương thành khắp nơi đều là thiêu hủy thi thể, cái này một mối lửa thế mà thiêu hủy nửa tòa thành trì, uy lực cực đáng sợ.

Không nói khoa trương chút nào, nếu như Tô Nhan tiến vào địch quốc thành trì, một người liền có thể tùy tiện đồ thành.

Lần này hành động ám sát, cuối cùng cuối cùng đều là thất bại.

Trần Lập người tận mắt nhìn thấy hai vị Niết Bàn cảnh đỉnh phong người tu hành giao chiến, trở mắt nhìn lấy Tây Xương thành trong nháy mắt trở thành biển lửa.

Ở ngay đây hần trong ấn tượng, Đại Cương cũng là một đầu sắp chết trâu, căn bản không có thành tựu.

Mấy ngày nay phát sinh sự tình, lại hoàn toàn phá vỡ hần cũ ý nghĩ.

Có lẽ những năm gần đây, mọi người luôn luôn kiêng kỵ Thần Thiên Ti lão nhân gia, lại xem nhẹ rất nhiều người.

Tô Nhan tuổi tác cùng tu vi, dù là phóng tới Tống triều cũng là thiên phú đỉnh phong người tu hành.

Hần ngựa không dừng vó địa dẫn đại quân trở lại trông coi trại tù binh, giờ phút này bên trong một mảnh hỗn loạn, chỉ có còn sót lại địa mấy ngàn binh lực, ủ rũ cúi đầu thủ tại nguyên chỗ.

Trần Lập người thậm chí còn có thể nhìn thấy Đại Cương quân đội thân ảnh, cũng không dám đuổi theo.

Nhìn thấy tướng quân Trần Lập người trở về, phụ trách trông coi tù binh phó tướng bịch một tiếng quỳ xuống bên trong, đau vừa nói nói: "Thuộc hạ vô năng, địch quân suất lĩnh 80 ngàn đại quân, đem tất cả tù binh đều cứu đi."

Tin tức này giống như là một đạo lôi, bổ vào Trần Lập trên thân người.

Miệng hần hơi hơi mở ra, sắc mặt khó coi tới cực điểm, phun ra hai chữ: "Xong!"

Giờ phút này, Từ Bách Phúc suất lĩnh lấy đại quân trùng trùng điệp điệp hướng lấy Tây Xương mà đi.

Cái này một nhánh đại quân nhân số đạt tới 120 ngàn người.

Tuy nhiên trong doanh địa có hơn sáu vạn tù binh, bây giờ chỉ có bốn vạn người sống sót, hần hơn hai vạn người, ở ngay đây cứu viện quá trình bên trong bất hạnh bỏ mình.

Đương nhiên, đối Đại Cương mà nói, điều này hiển nhiên là đáng giá nhất chúc mừng sự việc.

Địch quân rốt cuộc không có cách nào uy hiếp bọn họ, một lần nữa đoạt lại Hán Trung cũng vẹn vẹn vấn đề thời gian.

Một trận chiến này báo cáo thắng lợi, toàn quân sĩ khí tăng vọt, Từ Bách Phúc thậm chí trên đường liền đã viết một lá thư, cho xa cuối chân trời bệ hạ thông báo vui tin.

...

Một ngày sau.

Trường Lăng giờ phút này Vị Hà phía trên đá lạnh, dần dần bắt đầu tan rã.

Cái này đông cảm thấy y nguyên đi đến cuối đường.

"Đông đi, xuân sẽ đến."

Trương Hồng Thiên đẩy Từ Lão xe lăn đi trong hoàng cung trong hoa viên.

"Cái thế giới này cho tới bây giờ thì không có bất kỳ vật gì, là không vĩnh hằng bất biến."

Trương Hồng Thiên một mực không nói gì, hần chỉ là đẩy xe lăn, hai người đi rất chậm, chung quanh cảnh sắc mỹ lệ cũng biến thành u ám không sáng.

Đêm qua, Từ Lão không chỉ có thổ huyết, còn ngất đi.

Sau cùng tỉnh lại, có thể tất cả ngự y đều bày tỏ bất lực, đã bệnh nguy kịch, độc đã phá hư bên trong thân thể tuyệt đại bộ phận kinh mạch.

Chỉ có cực ít người biết ngự y sinh chẩn bệnh kết quả.

Có thể câu nói kia lại một mực đang Trương Hồng Thiên trong đầu lặp đi lặp lại xuất hiện, thậm chí để hần một đêm không ngủ.

"Bệ hạ, thân vô năng, Từ Lão bệnh áp chế nhiều năm như vậy, đã thâm nhập cốt tủy, chỉ sợ sống không quá mười ngày."

Làm khi đó, Trương Hồng Thiên tại chỗ thì ngây người, hần cũng không có nổi trận lôi đình, chỉ là ở ngay đây trọn vẹn trầm mặc nửa canh giờ.

Trong hoa viên, dòng suối nhỏ thanh tịnh nước chảy.

Có thể toàn bộ Đại Cương, lại khắp nơi đều là ám tạt.

Thậm chí ngay tại Trường Lăng bên trong, còn có địch quốc thám tử, cái này thân người phần chỉ sợ sẽ là mấy cái Đại Chư Hầu một trong.

Trương Hồng Thiên không do dự, hần mở miệng nói hỏi: "Ta phải làm thế nào làm."

"Người tin ta sao?" Từ Lão lộ ra cười nhạt, phảng phất sớm đã nhìn thấy sinh tử.

Trương Hồng Thiên coi là Từ Lão rốt cực muốn nói ra cái gì chuyện trọng yếu, nhất thời hỏi đáp: "Từ Lão nói chuyện, ta tự nhiên tin!"

"Ta muốn đem chức vị, truyền cho một người trẻ tuổi." Từ mặt già bên trên tràn đầy hài lòng nụ cười.

Hần thấy, không có bất kỳ người nào so Mạc Trầm muốn thích hợp.

Ở ngay đây Tô Nhan xuất phát lúc,

Hắn liền đã có ý đã thông báo, phải gìn giữ mỗi ba ngày báo cáo một lần tình huống.

Cho nên đối với biên cảnh tình hình chiến đấu, trên thực tế Từ Lão so nơi này bất cứ người nào đều muốn rõ ràng, chính là bởi vì Thần Thiên Ti thám tử phủ đầy toàn bộ thiên hạ, tin tức truyền lại tốc độ cũng là cực nhanh.

Hắn thậm chí biết Lý Cố Thành đã bị Tô Nhan đánh cho bản thân bị trọng thương chạy mất.

Đương nhiên cần Tô Nhan không thể hạ tử thủ, Từ Lão chỉ là bày tỏ tiếc hận, lại không cảm thấy này không đúng.

Tô Nhan nếu như ngay cả tình như thủ túc huynh đệ đều có thể nhẫn tâm giết chết, như vậy hắn nhất định là tuân công mình nội tâm.

Hắn con đường tu hành sẽ bỗng dưng nhiều một cửa ải.

Giết, sợ rằng sẽ nhắc tới cả một đời, trở thành vĩnh viễn không giải được khúc mắc.

Không giết, mới đúng đương nhiên, cũng không biết vì vậy mà loạn tâm cảnh.

Hắn thấy, Tô Nhan cùng Lý Cố Thành trên thực tế đều hết sức ưu tú, sở dĩ Tô Nhan có thể một mực đè ép đối phương, chính là bởi vì ở ngay đây rất nhiều chuyện, hai người lựa chọn dứt khoát khác biệt.

Cái này nhất định bọn họ đường, là lẫn nhau vi phạm.

Từ Lão sớm đã làm tốt lựa chọn, chỉ bất quá không nghĩ tới điểm cuối cuộc đời, thế mà nói đến là đến.

Trương Hồng Thiên bỗng nhiên dừng lại, xe lăn tự nhiên cũng ngừng, giờ khắc này Liên Phong đều là đứng im, giống như chết yểu tĩnh.

"Người nào?"

Thanh âm hắn rất nhạt, giống như là mang theo một cỗ dứt khoát.

Thần Thiên Ti Ti Thủ chúc, Từ Lão danh chính ngôn thuận có Thôi Tiến Quyền, có thể cuối cùng vẫn là muốn hắn gật đầu.

Người này có thể làm cho mình gật đầu, à?

Từ Lão bên miệng lộ ra một vòng ý cười, nói ra người kia tên: "Mạc Trầm!"

Trương Hồng Thiên sắc mặt trong nháy mắt kéo căng, con mắt lộ ra một cỗ thật không thể tin, hắn ở ngay đây vừa rồi trong nháy mắt đó phỏng đoán qua rất nhiều người, thậm chí bao gồm không đề ý tới triều chính Tô Nhan.

Nhưng thật liên không có chạy ra ngoài cái hướng kia suy nghĩ, lại là người trẻ tuổi này.

Mà lại người này vẹn vẹn thoát phạm cảnh tu vi, thậm chí chỉ là trong phổ xá một cái cho người ta toán mệnh bách tính a.

Trương Hồng Thiên không muốn phủ nhận, Mạc Trầm đúng là biên cảnh lập hạ trọng đại công lao, dù là muốn trực tiếp ban ơn quan tam phẩm chức, cũng là không có vấn đề.

Cần phải làm Thần Thiên Ti Ti Thủ, cái này. . . Cũng quá gượng ép.

Từ Lão biết chuyện này cũng không dễ dàng, cũng biết lúc này nói thẳng ra Mạc Trầm tên, vô cùng mạo hiểm.

Một khi để một ít người biết, mình muốn truyền vị cho Mạc Trầm, đồng thời lại được biết rõ Mạc Trầm ở ngay đây biên cảnh biểu hiện, chỉ sợ sẽ không để Mạc Trầm thuận lợi trở lại Trường Lăng.

Có thể Từ Lão cũng hết sức rõ ràng, quyết định này nhất định phải ở ngay đây công việc của mình lấy thời điểm thì quyết định xuống, một khi chính mình rời đi cái thế giới này.

Hắn thậm chí không có cách nào cam đoan, Trương Hồng Thiên đến cùng vẫn sẽ hay không đề ý chính mình di ngôn.

Người chết, cùng còn sống, kém quá xa.

Chỉ cần hắn còn sống, hắn thì có lòng tin để Mạc Trầm ngồi lên vị trí này.

Trương Hồng Thiên lâm vào trầm mặc, Giám Thiên Ti ti thủ vị trí, bây giờ vẫn là trống không, nếu để cho một cái chính mình không quá quen thuộc người trẻ tuổi lên làm Thần Thiên Ti Ti Thủ, toàn bộ triều đình chỉ sợ đều muốn xoay loạn.

Trước mặt kẻ người này đến cùng có hay không dạng này năng lực, dù là hắn có nghịch thiên bản sự, cũng tuyệt đối là lựa chọn tốt nhất.

"Bây giờ trong triều náo động, biên cảnh thất thủ, thù trong giặc ngoài." Trương Hồng Thiên bình tĩnh vừa nói nói: "Thần Thiên Ti Ti Thủ chúc, ta cho

rằng nhất định phải chọn một có thể phục chúng người."

Ý hấn thực rất lợi hại rất rõ ràng đơn giản, cái kia chính là Mạc Trầm không làm được đến mức này, không có người chịu phục.

Nhưng không ngờ, Từ Lão bỗng nhiên cười.

Cứ như vậy bật cười, đồng thời cười hết sức vui vẻ.

Trương Hồng Thiên một chút thì mắt tròn, ngạc nhiên hỏi: "Thế nào, chẳng lẽ ta nói không đúng?"

Từ Lão lắc đầu, mở miệng cười nói: "Đúng, người nói đúng, thực sự rất hợp."

"Nếu như một người có thể bình định họa ngoại xâm, đề địch quốc làm kiềng kị, lại có thể giải quyết nội ưu, người nói người này có không có tư cách, có thể hay không phục chúng."

Trương Hồng Thiên nhất thời á khẩu không trả lời được, như thế nói đến, Mạc Trầm ở ngay đây bình định họa ngoại xâm phía trên xác thực lập nặng công.

Hấn nhú mày, có chút hoài nghi nói ra: "Chẳng lẽ lại, ngài cho là hấn có năng lực như thế, diệt trừ giặc ở Trường Lăng U ác tính?"

Trên thực tế, trong lòng của hấn còn có một loại khác suy đoán, cũng có thể từ đã sớm biết cái u ác tính này là ai, chỉ bất quá một mực không nói, chính là vì đem công lao nhường cho người trẻ tuổi kia.

Dù sao so sánh Mạc Trầm mà nói, hấn càng tin tưởng Từ Lão có bản sự này.

Người trẻ tuổi kia lợi hại hơn nữa, cũng chỉ là một cái nhân tài mới nổi, còn cần thời gian đi lắng đọng.

"Cho nên chúng ta không ngại lập một cái ước định!" Từ Lão đuôi lông mày bốc lên, nghiêm túc nói ra.

Trương Hồng Thiên nghĩ một lát, trong lòng của hấn đầu cũng không có nhân tuyển tốt, Thần Thiên Ti chức, ở ngay đây rất nhiều dưới điều kiện ngược lại là tu vi thành lần, cái người ánh mắt mưu lược, cực kỳ trọng yếu.

"Tuyên bố Thần Thiên Ti Ti Thủ người ứng cử bằng danh sách, ta đề cử một người, người đề cử một người, để Trường Lăng bách tính bỏ phiếu lựa chọn Ti Thủ đề người nào tới làm." Từ Lão bỗng nhiên nhất thời hưng khởi, liền nói ra cái phương án này.

"Để bách tính bỏ phiếu?" Trương Hồng Thiên còn là lần đầu tiên nghe nói, chọn lựa trọng yếu như vậy quan chức, thế mà để bách tính bỏ phiếu.

Từ Lão vừa cười vừa nói: "Bệ hạ không phải nói, phục tùng chúng sao? Nếu là phục chúng, tự nhiên là cần phải để bách tính bỏ phiếu."

Trương Hồng Thiên hít vào một hơi, thật đúng là chính là cái đạo lý này.

Hai người đều là người thông minh, tự nhiên biết biện pháp này phía sau đại biểu ý nghĩa.

Từ Lão ý nghĩ thực rất đơn giản, chỉ muốn danh sách này tuyên bố ra ngoài, dù là chính mình ly thế, cũng tia không ảnh hưởng chút nào chấp hành.

Đây là hấn duy nhất có thể lưu cho Mạc Trầm lễ vật, nếu như Mạc Trầm không muốn làm cái này quan viên, cũng vừa vặn có thể tuân theo Trương Hồng Thiên ý nguyện tới chọn người.

Từ Lão đương nhiên cho rằng, chỉ cần Mạc Trầm muốn làm cái này quan viên, thì có 10 ngàn loại biện pháp, có thể để Trường Lăng bách tính cho hấn bỏ phiếu.

Đương nhiên cần Trương Hồng Thiên thì là đang suy tư, chính mình cần phải chọn ai làm người ứng cử, nhưng hấn cảm giác vô luận chọn người nào, danh khí đều so Mạc Trầm phải lớn, lại càng dễ phục chúng, nếu như mình hơi đến đỡ, nói không chừng còn có thể trung tâm cùng mình, dù sao cũng là chính mình một tay nhắc mang theo lên.

Như thế, đã có thể y theo chính mình ý nguyện, cũng cho đủ Từ Lão phân tình.

Nghĩ tới đây, Trương Hồng Thiên sau khi ổn định tâm thần, mở miệng nói: "Có thể!"

Chương 81: 【Vi Cơ thái độ】:

Trên cái thế giới này, chưa bao giờ chánh thức trên ý nghĩa bí mật.

Từ Lão thổ huyết sự tình, trong nháy mắt truyền khắp toàn bộ Trường Lăng, cơ hồ chỗ có triều đình quan viên đều phải biết rõ tin tức này.

Ở ngay đây Trường Lăng phía Nam, trừ sông bạc bên ngoài, còn có một tòa Di Hồng Viện.

Rất ít người biết, toà này Di Hồng Viện chỗ dựa trên thực tế là Tôn gia mở.

Trường Lăng bên trong mấy cái Đại Chư Hầu, Tôn gia là bên trong thấp nhất điều, không có cái thứ hai.

Tôn gia là binh pháp thế gia, ở ngay đây hai mươi năm trước vì Đại Cương khai mở quốc thổ, lập xuống công tích vĩ đại.

Giờ phút này tôn gia tộc trưởng Tôn Du, làm một tên Niết Bàn cảnh người tu hành, rất ít người có thể nhìn ra được tuổi của hắn, có thể hắn rõ ràng là sống một cái ranh giới khác người.

Lưu quân gia vội vội vàng vàng đưa tới cho hắn một phong thư, Tôn Du mở ra xem, nhất thời sắc mặt đều sụp đổ xuống.

"Trường Lăng muốn loạn, chuẩn bị sẵn sàng."

Lưu quân gia khẽ cắn môi, mở miệng nói: "Lão gia, ngày hôm trước Nhạc gia phái tới thư tín, đề cập một vị tên là Mạc Trầm thiếu niên, ở ngay đây biên cảnh sử dụng một kế không thành kế." "

Tôn Du đuôi lông mày khóa gấp, hắn cầm phong thư tay cũng là cương xuống tới, hắn tự nhiên biết chuyện này, nhưng hắn không có nghĩ rõ ràng người nhà họ Nhạc xách chuyện này làm gì?

Bây giờ Từ Lão bệnh tình nguy kịch, chỉ sợ đến lúc đó toàn bộ Đại Cương đều biết hãm nhập trong nước lửa, Trường Lăng càng là hội loạn thành một bầy hồng bet.

Khi đó, bệ hạ còn có thể hay không ngồi vững vàng hoàng vị, chính mình lại cần phải đứng tại lập trường gì, đây đều là Tôn Du trước mắt cần muốn cân nhắc sự việc.

"Thế nhân đều biết, nhà chúng ta là Từ Lão một tay nhắc mang theo lên, chỉ sợ căn bản sẽ không có người cho chúng ta cơ hội lựa chọn." Tôn Du rất nhanh liền nghĩ thông suốt.

Lưu quân gia sầm mặt lại, có chút lo lắng, cái này chẳng phải là nói, một khi lão nhân kia nhà chết, thì liền Tôn gia đều có thể hội bị liên lụy.

"Có khả năng hay không..."

Không đợi quân gia nói xong câu đó, Tôn Du liền đã tay giơ lên ngăn cản đối phương, hắn đáy mắt hiện lên một tia kiên định thần sắc, mở miệng nói: "Ta tâm lý nắm chắc."

"Đúng!"

Lưu quân gia khẽ cắn môi, ứng thanh gật đầu, đây chính là hắn mệnh, làm Gia Thần chỉ có thể theo môn phụ cùng tồn vong.

...

Cơ hồ ở ngay đây đồng thời.

Hình Phạt Tỉ trong đại đường, cũng là tự một đồng người ở ngay đây thương nghị chuyện này.

Giờ khắc này khá nhiều người tâm tình đều hết sức phức tạp, bọn họ tuy nhiên một mực bị Thần Thiên Tỉ đè ép, cảm thấy không phục, cũng không kiên nhẫn.

Nhưng chân chính đến giờ phút này, lại chợt phát hiện áp lực thật lớn hướng trên người bọn họ vượt trên đến, có chút thở không nổi.

Thần Thiên Tỉ hạch tâm cũng là Từ Lão, một khi Từ Lão ngã xuống, Thần Thiên Tỉ cơ hồ thì phế bỏ, dù là tuyển cái khác Tỉ Thủ cũng vĩnh viễn không đạt được hiện tại cao độ.

Bây giờ Giam Thiên Tỉ cũng không có Tỉ Thủ, như vậy một khi phát sinh náo động, hoặc là hắn nặng biến cố lớn, chỉ có Hình Phạt Tỉ, cũng chính là bọn họ sẽ là thủ đương xông người.

Trạm Hoàng Vĩ ngẩng đầu nhìn Vi Cơ, ở trong mắt hắn, Vi Cơ một mực là nhanh chóng quyết đoán tính cách, ở ngay đây Trường Lăng duy nhất có thể chống lại chỉ có lão nhân gia kia.

Bây giờ lão nhân gia truyền ra tin dữ, đã có ít người kìm nén không được.

Vu Chính tin nghĩa chính ngôn từ nói: "Bây giờ quốc nạn vào đầu, chúng ta càng không thể lùi bước."

Trầm mặc đã lâu Vi Cơ rốt cục mở miệng, tất cả mọi người yên tĩnh.

"Có một việc muốn theo mọi người thông báo một chút."

Tất cả mọi người vểnh tai, dù sao loại thời khắc mấu chốt này, Vi Cơ mỗi một câu đều có thể ảnh hưởng chúng người sinh tử.

"Chỉ cần Từ Lão còn sống, ở ngay đây mấy ngày nay bên trong, ta không cho phép có bất kỳ người có thể di động hần một cọng lông mống."

Vi Cơ thanh âm rất là dứt khoát, mọi người cũng là biểu lộ nghiêm túc, đây là đương nhiên sự tình.

Nàng tiếp tục nói: "Ở ngay đây biên cảnh Mạc Trầm, sẽ tại ngay hôm đó lên đường, trở lại Trường Lăng tiếp nhận Thần Thiên Tì Tì Thủ chức."

Vừa nói như vậy xong, nhất thời tất cả mọi người mặt lộ vẻ chấn kinh, mắt tròn tròn không dám lên tiếng.

Tất cả đều là người nhìn ta, ta nhìn người.

Chuyện này quả thực quá mức đột nhiên, cho dù là Vu Chính tin cũng là mắt tròn tròn.

Giật mình nhất chỉ sợ là Lang Đồng Phủ, hẳn bởi vì thăm vấn một chuyện lập xuống công lao, cũng chính là theo sự kiện kia bắt đầu lưu ý đến người trẻ tuổi này.

Khi hần tỉnh táo lại thời điểm, Mạc Trầm liền đã tạm đảm nhiệm lục phẩm đốc chiến tham mưu chức tiến về biên cảnh.

Từ đó vậy sau này, cái tên này liền tiến vào tất cả mọi người trong tầm mắt.

Lần lượt ở ngay đây biên cảnh lập công, tất cả mọi người có thể ngờ tới, Mạc Trầm sau khi trở về tất nhiên sẽ đạt được rất nhiều ban thưởng.

Có thể căn bản không ai sẽ muốn, người trẻ tuổi này lại là đòi tiếp theo Thần Thiên Tì Tì Thủ.

Lang Đồng Phủ có chút kinh ngạc hỏi: "Đây là Từ Lão ý kiến?"

Tất cả mọi người còn tại trừng trừng mắt, Lang Đồng Phủ hỏi ra một câu nói kia, cũng là tất cả mọi người muốn biết vấn đề.

Thân cận Vi Cơ cấp dưới trên thực tế biết, Vi Cơ cùng từ lão quan hệ cũng không phải là như ngoại giới nói như vậy, ngược lại là càng thêm tốt đẹp.

Cho nên, Vi Cơ nói một câu nói kia, rất có thể cũng là đại biểu cái này Từ Lão ý chí.

"Ngay tại nửa canh giờ trước, Thần Thiên Tì Tì phái người đưa tới một phong thư, là Từ Lão tự tay viết thư." Nàng thanh âm không lớn, nhưng không người nào dám thất thần.

"Hắn chọn chọn một người trẻ tuổi tiếp nhận hần chức vụ, mà người này chính là Mạc Trầm."

Ào ào ào, trong nháy mắt tất cả mọi người xù lông.

Thế mà thật sự là Từ Lão tự mình làm quyết định, bọn họ không thể lý giải, tại sao lại chọn dạng này một người trẻ tuổi.

Địch Hồng Vận, Trạm Hoàng Vĩ, Lang Đồng Phủ ba người cũng là hai mặt tướng dòm, bọn họ xâm nhập điều tra qua Mạc Trầm người này, căn bản không có Phát Hiện hần cùng Thần Thiên Tì Tì có bất kỳ tiếp xúc!

Tin tức này thực sự quá rung động!

Vi Cơ câu nói tiếp theo, cũng làm cho mọi người cho sững sốt, nàng mở miệng nói: "Ta đồng ý."

Một câu kinh người!

Lần này thật là khờ, tất cả mọi người ngốc!

Bọn họ mắt lớn trừng mắt nhỏ, một mặt mờ mịt, căn bản không có nghĩ đến Vi Cơ thế mà lại gật đầu đồng ý !!

Đây là cái gì tình huống?

Mọi người chợt phát hiện chính mình mộng, lập tức tìm không thấy phương hướng, giống như có rất nhiều chuyện bọn họ cũng không biết.

Vu Chính tin đầy mắt lộ ra một cổ thần sắc phức tạp, hần nhìn một chút Vi Cơ, hần tự nhiên sẽ hiểu Vi Cơ cùng Từ Lão ở giữa quan hệ trên thực tế có chút cùng loại với sư đồ.

Có lẽ Vi Cơ trở ngại mặt mũi, lại có lẽ là không muốn để cho người bên ngoài suy đoán lung tung, cho nên biết chuyện này người đều ngậm miệng không nói.

Lúc này, hần duy nhất có thể tìm tới giải thích, cũng chỉ có cái này.

Có thể người trẻ tuổi này thật có dạng này năng lực sao?

Lúc này, bỗng nhiên biên cảnh Khoái Báo đi vào cửa hoàng cung, lần này biên cảnh tình hình chiến đấu làm cho tất cả mọi người đều trong lòng vui vẻ.

"Báo, quân ta thuận lợi cứu viện xuất xứ có tù binh, phản đồ Lý Cố Thành xâm nhập Tây Xương thành muốn muốn ám sát quân ta tham mưu, cuối cùng bị đốc Chiến đại tướng quân Tô Nhan đánh bại, Lý Cố Thành trọng thương đào tẩu, đốc chiến tham mưu Mạc Trầm bình yên vô sự."

Đây là hai đầu tin tức tốt, kéo thời gian dài như vậy, cuối cùng là đem quân ta binh lính cho cứu ra.

Đối với rất nhiều bách tính mà nói, đây là một kiện thiên đại hi sự.

Nhưng tại rất nhiều mắt người cơ sở, bọn họ càng để ý là đằng sau câu nói kia, Lý Cố Thành ám sát ta quân tham mưu, bị Tô Nhan đánh bại!

Hai cái danh tự này, đối Vi Cơ mà nói đều có phi phạm ý nghĩa, nàng biết kết quả này về sau, thật sâu thở dài một hơi.

Bất quá bọn hần rất nhanh liền Phát Hiện trong này có huyền cơ, Lý Cố Thành chính là tu vi đỉnh phong Niết Bàn cảnh người tu hành, muốn ám sát quân ta tham mưu, đồng thời chỉ là một cái thoát phạm cảnh người trẻ tuổi, đây cũng là dễ như trở bàn tay sự việc.

Có thể phần này trong chiến báo, lại nâng lên Mạc Trầm bình yên vô sự, cái này là vì sao?

Một trận chăm chú sách lược hành động ám sát, một cái tu vi đỉnh phong người tu hành, sau cùng lại là thích khách trọng thương mà chạy, bên ta bình yên vô sự.

Vi Cơ con mắt hơi hơi sáng lên, nàng bỗng nhiên nghĩ rõ ràng, đây hết thấy hết thấy, lập tức liền muốn thông.

Nàng mới đầu còn mười phần kinh ngạc, Tô Nhan thế mà nguyện ý tiến về biên cảnh.

Giờ phút này xem ra, vì cái gì Từ Lão muốn đem chức vị truyền cho Mạc Trầm, thì có rất tốt giải thích.

Một cái Tô Nhan nguyện ý người canh gác, một cái liền Lý Cố Thành đều giết không chết người, một cái không có tu vi thì dám đến Tây Lăng viện tuyên bố muốn làm lão sư người, mà lại không có tu hành liền có thể chỉ đạo Nhạc gia tiểu tử.

Giờ khắc này, nội tâm của nàng rung chuyển chập trùng, tất cả mọi chuyện đều chỉ hướng cùng một cái phương hướng.

Người trẻ tuổi này, chỉ sợ thực sẽ vượt quá tất cả mọi người dự kiến.

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82: 【 biên cảnh Thánh chỉ 】:

Biên cảnh, Tây Xương

Giờ khắc này Đại Cương binh lực triệt để vượt trên Bắc Tống, đồng thời trong quân sĩ khí cực cao.

Ở ngay đây thành trì bên ngoài, một bọn binh lính chặt đi xuống rất nhiều vật liệu gỗ, hướng trong thành vận, cái này hơn mười vạn người muốn một lần nữa đem cái này thành trì cho sửa chữa dựng lên.

Quyết không thể để trở về bách tính tìm không thấy nhà, đây là Từ Bách Phúc định ra tử mệnh lệnh.

Lúc này bắt đầu tu kiến thành trì, bắt đầu chúc mừng, tựa hồ có chút sớm.

Cũng không chúc mừng khẳng định là giả, dù sao đại thắng trở về, thì liền Phản Quốc Tặc cũng bị thương nặng, mọi người đương nhiên cần một cái phát tiết cơ hội.

Đúng là nhiều binh sĩ, đều thừa cơ hội này, muốn viết phía trên một phong thư tín, gửi về đến nhà báo bình an.

Mạc Trầm thấy cảnh này, nhất thời biểu lộ cảm xúc, nhớ tới cái kia một bài thơ.

Hắn đứng tại rách rưới Phủ thành chủ cửa, thấp giọng nói ra: "Gió lửa liền tháng ba, thư nhà chống đỡ thiên kim."

Mới bắt đầu học chữ Tiết Nhuyễn Nhuyễn từng lớn hai mắt, bỗng nhiên có loại không hiểu gì chỉ biết rất lợi hại cảm giác.

Tuy nhiên nàng không hiểu nhiều cái này có ý tứ gì, có thể đã cảm thấy tiên sinh một câu nói kia nói tốt chuẩn xác.

Ở ngay đây sinh tử áp lực hạ, Mạc Trầm so bình thường càng nghiêm túc cũng càng nỗ lực, hắn hôm qua đêm khuya tu vi thuận lợi đột phá đến thoát phạm cảnh cấp ba.

Cái này so hắn tương tượng bên trong phải nhanh rất nhiều, quan trọng ở chỗ chân khí của hắn bàng bạc, để Tô Nhan cũng bị kinh ngạc.

Rõ ràng chỉ là thoát phạm cảnh cấp ba tu vi, lại có thể sử dụng thoát phạm cảnh cấp năm mới có thể luyện tập kiếm pháp, đủ để chứng minh Mạc Trầm ở ngay đây tu hành phương diện này là có thiên phú.

Mạc Trầm cước bộ đi vào ngoài thành lều vải chỗ, bởi vì trong thành trì loạn thành một bầy, cho nên quân ta binh lính dứt khoát cũng liền toàn bộ trú đóng ở bên ngoài,

Lần này đại quân không có tiến về Hán Trung, như vậy chính mình lộ ra Chu Ngọc Đường đường dây này hắn là không bại lộ.

Lều trại chính bằng bên trong, Từ Bách Phúc chính đang mưu đồ làm sao có thể đầy đủ thuận lợi đoạt lại Hán Trung.

Tuy nhiên hắn hi vọng Mạc Trầm có thể ở phương diện này ra chút ý kiến, nhưng Mạc Trầm rất lợi hại uyển chuyển từ chối, bày tỏ chính mình đối công lược thành trì không có kinh nghiệm.

Giờ phút này, Từ Bách Phúc ngẩng đầu nhìn lên, là Mạc Trầm đến, nhất thời mở miệng cười nói: "Mấy ngày trước đây, ta đem biên cảnh tình hình chiến đấu báo cáo Trường Lăng, chắc hẳn vền vền bằng vào một trận chiến này, ngươi liền có thể lẫn lộn cái tam phẩm quan võ chức vị."

Cho dù là Tây Lăng viện đi ra Trúc Cơ cảnh người tu hành, ở tiền tuyến lịch luyện về sau, cũng vền vền một cái chính ngũ phẩm quan chức a.

Hắn thấy, Mạc Trầm tuyệt đối có thể lập tức bắn đến quan tam phẩm chức, tất nhiên rất nhiều người hội nhìn đỏ mắt, thật sự là hâm mộ tới cực điểm.

Mạc Trầm đuôi lông mày hơi nhíu lên, mở miệng dò hỏi: "Cái này nếu là làm quan, có phải hay không muốn mỗi ngày vào triều sớm?"

Từ Bách Phúc nhất thời bị chọc cười, "Làm sao? Vào triều sớm ngươi còn ngại phiền phức?"

Mạc Trầm cũng không có mập mờ, trực tiếp liền nói: "Quả thật có chút phiền."

Lời này nhắm trúng Từ Bách Phúc dở khóc dở cười, bao nhiêu người ngóng trông có thể lên triều, diện thánh, ở ngay đây bệ hạ phía trước biểu hiện mình, Mạc Trầm thế mà ngại phiền.

Lúc này kỷ ba quang cùng thích Young Hyun đều đi vào lều vải đến, đang chuẩn bị muốn báo cáo liên quan tới thành trì một lần nữa tu kiến công việc.

Đúng lúc nghe được Mạc Trầm đang nói chuyện.

"Nếu có không cần lên tào triều, mà lại không có gì công chức chức vị, cái kia còn có thể cân nhắc."

Hai người nhất thời cười nói: "Ngươi ngược lại là nghĩ thật tốt, cho dù là tiến vào Tam Ti, cũng không có ngươi dạng này nhàn nhả."

Mạc Trầm nhún nhún vai, đây là nói thật, vào triều làm quan, nếu như còn phải xem sắc mặt người nói chuyện, chính mình không cầu quyền không cầu tài, còn thực sự không cần.

Mấy người đều cười thán Mạc Trầm lòng tham, thiên hạ này chuyện tốt đều bị hắn cho chiếm lấy.

Như thế đến chức vị, làm sao có thể tồn tại, không có khả năng!

Đương nhiên, Mạc Trầm cũng liền thuận miệng vừa nói như vậy, nếu như muốn nhìn sắc mặt người nói chuyện, hắn mong ước về Trường Lăng tiếp tục bày hàng toán mệnh, dù sao đây mới là hắn nghề cũ.

Có điều càng nghĩ, giống như có chút không có tiền đồ.

Ngay tại mấy người đàm tiếu thời điểm, bỗng nhiên một vị cấp dưới vội vàng vàng đi tới, mở miệng nói: "Đại nhân, Trường Lăng gửi thư, Bệ hạ hôn chỉ."

Từ Bách Phúc nhất thời hít vào một hơi, hẳn đã cho Trường Lăng báo nhiều lần tình hình chiến đấu, lần này lại có bệ hạ tự mình hạ chỉ.

Mọi người cùng kêu lên cúi đầu, nhưng cũng không có quỳ xuống, tại bên ngoài lễ tiết không có nhiều như vậy.

Mạc Trầm nào từ một mộng, đang suy nghĩ chính mình có phải hay không muốn tránh lui một chút, nhưng hẳn lại nghĩ tới đến, mình hiện tại có quan chức tại thân, chỉ ít hiện tại xem như nửa cái quan viên.

Tên kia tướng lĩnh khẽ cắn môi, liền móc ra một quyển kim sắc hồ sơ, chậm rãi mở ra.

Tất cả mọi người biểu lộ nghiêm túc, cái này tuy nhiên cách vận lý, nhưng dù sao cũng là Thánh chỉ.

"Phụng thiên thừa vận, Hoàng Đế chiếu viết, mệnh đốc chiến tham mưu Mạc Trầm, ngay hôm đó hồi kinh, đảm nhiệm Thần Thiên Ti Ti Thủ người ứng cử..."

Lời nói đến nơi đây, trong lều vài tất cả mọi người trông mắt đều cứng đờ.

Từ Bách Phúc miệng hơi hơi mở ra, gần không được nhìn qua Mạc Trầm liếc một chút, Thánh chỉ?

Mạc Trầm hồi kinh?

Thần Thiên Ti Ti Thủ người ứng cử?

Một bên hai vị tướng quân cũng là mắt tròn, cái này mới vừa vận nói về quan chức sự việc, kết quả Thánh chỉ liền đến.

Thay truyền Thánh chỉ tướng lĩnh tiếp tục tuyên Thánh chỉ: "Đốc Chiến đại tướng quân trọng thương phản đồ Lý Cố Thành có công, chuyển này cùng nhau hồi kinh, bằng công luận thưởng!"

Đây cũng là một đạo mệnh lệnh, mọi người tâm lý khẽ giật mình, cảm thấy hiểu rõ một cái đạo lý.

Mạc Trầm muốn triệu hồi kinh, Tô Nhan cũng cùng đi theo, hai người này nói rõ cũng là cùng một chỗ.

"Hộ Quốc Đại Tướng Quân Từ Bách Phúc, khôi phục đất đai có công, trăm ký thác kỳ vọng, nguyện có thể đoạt lại Hán Trung, truyền ta đại cương quốc uy."

Thánh chỉ xong, mọi người sững sờ một chút, Từ Bách Phúc mở miệng hô: "Thần Lãnh Chi!"

Tên kia tuyên Thánh chỉ tướng lĩnh xoay người lại nhìn qua Mạc Trầm, mở miệng hỏi: "Mạc đại nhân có gì dị nghị không?"

Mạc Trầm ngốc một chút, cái này mới hồi phục tinh thần lại, cũng học âm thanh trả lời: "Thần Lãnh Chi!"

Trên thực tế, hẳn nghe được trên thánh chỉ chính mình tên một khắc này, nào từ oanh một cái thì ngốc!

Thần Thiên Ti Ti Thủ người ứng cử?

Chính mình?

Đại Cương Tam Ti, duy chỉ có Thần Thiên Ti thần bí nhất, nghe nói quyền khuynh thiên hạ, thậm chí vững vàng ép còn lại hai ti một đầu.

Từ Bách Phúc đáy mắt lộ ra một cổ thần sắc phức tạp nhìn lấy Mạc Trầm, trước đó vài ngày, Mạc Trầm nói ở ngay đây trong lao ngục Phát Hiện Thần Thiên Ti an bài đến Bắc Tổng án núp mười năm thám tử.

Khi đó hẳn liền đã hoài nghi Mạc Trầm thân phận, cái này vận vận không nghĩ đến, đối phương thế mà so chính mình tưởng tượng còn muốn có lợi.

Nhưng bọn hắn lập tức liền trừng mắt, mở miệng nói: "Chẳng lẽ lại, Từ Lão không được?"

Đến bọn họ như vậy chức vị, đã sớm tiếp xúc đến Đại Cương rất nhiều bí mật, tự nhiên cũng biết Từ Lão thân thể ngày càng suy sụp.

Kỷ ba quang khẽ cắn môi, hẳn nhìn qua Mạc Trầm, âm thầm suy đoán, chẳng lẽ lại thiếu niên này trên thực tế là Từ Lão con riêng?

Bởi vì dựa theo lẽ thường mà nói, truyền vị nhất định là truyền cho mình tín nhiệm nhất người.

Mạc Trầm nhìn lấy những người này nhìn lấy chính mình ánh mắt, liền biết bọn họ hiểu lầm, tối thiểu nhất chính mình theo Thần Thiên Tí thật không có quan hệ gì.

Có điều theo trong thánh chỉ nội dung, . hấn ngược lại là hiểu rõ một cái đạo lý.

Cái kia chính là từ vừa mới bắt đầu, Tô Nhan liền biết chân tướng, chỉ bất quá không có nói với chính mình a.

Mạc Trầm quét mắt một vòng mọi người liền xoay người đi ra lều vải, bước chân hấn rất là sốt ruột, lập tức tới ngay đến bình thường Tô Nhan ưa thích gốc địa phương.

Hấn trông mắt cứng đờ, giờ phút này Tô Nhan đang một con chim nhỏ trên chân, hái kế tiếp tờ giấy nhỏ.

Cái này con chim nhỏ so chim bồ câu trắng hình thể càng nhỏ hơn, càng không dễ dàng gây nên người chú ý.

Tô Nhan thần thức một mực đang cảnh giới, hấn Phát Hiện là Mạc Trầm đến, cho nên cũng không có giấu diếm phi điều truyền tin sự tình, dù sao sớm muộn cũng là muốn nói cho đối phương biết.

Tô Nhan nhìn một chút tờ giấy, sắc mặt thì trầm xuống, hấn lập tức quay đầu về Mạc Trầm nói ra: "Thu dọn đồ đạc, lập tức trở về Trường Lăng."

Mạc Trầm cũng là nghiêm túc hỏi: "Đến cùng xảy ra chuyện gì?"

Tô Nhan lạnh lẽo vừa nói nói: "Đề người đến biên cảnh, không phải ta, mà chính là Thần Thiên Tí Tí Thủ."

"Mà bây giờ, hấn đã chống đỡ không bao lâu."

Mạc Trầm nào từ trong nháy mắt trống không, đương nhiên biết chuyện này tính nghiêm trọng, cái kia đám nhân vật thể nhưng là liên địch quốc tướng lĩnh cũng đều vô cùng kiêng kỵ, có thể hấn vẫn là không làm rõ ràng được, là sao chính mình lại là Thần Thiên Tí Tí Thủ người ứng cử.

Chẳng lẽ lại đến biên cảnh khôi phục đất đai, trên thực tế là cho mình một trận khảo nghiệm?

Nhưng đối phương làm sao biết chính mình có dạng này bản sự?

Ở ngay đây hấn lâm vào mê mang thời điểm, Tô Nhan một câu đề trong lòng của hấn đột nhiên chấn động!

"Hấn nói, người là một cái có thể cải biến người tương lai."

Mạc Trầm trông mắt hơi hơi xiết chặt, tâm lý nhắc lên sóng to gió lớn, câu nói này nhìn như thần bí, trên thực tế lại một câu nói toạc ra chính mình tất cả bí mật.

Thần Thiên Tí Tí Thủ?

Trong truyền thuyết kia Từ Lão rốt cuộc là ai?

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: 【 Trương Hồng Thiên lựa chọn 】:

Đêm khuya, hai con khoái mã, chạy ra ngoài Đại Cung chỗ sâu chạy đi.

Mạc Trầm ở ngay đây biên cảnh học được rất nhiều thứ, bao quát cưỡi ngựa, bắn tên, những thứ này thường thức tính kỹ năng.

Hai con ngựa, Trung Tô mặt một thót, Mạc Trầm cùng Tiết Nhuyễn Nhuyễn một thót.

Cứ như vậy trong đêm hướng Trường Lăng phương hướng tiến đến , biên cảnh Khoái Báo tướng lĩnh sở dĩ có thể ngay đầu tiên đem tin tức truyền vào hoàng cung, đó là trên đường đi bốn ba không ngừng, chạy chết tốt mấy thót ngựa.

Bọn họ tự nhiên không có khả năng làm như vậy, nhưng cũng là kế hoạch ba ngày liền có thể đuổi tới Trường Lăng.

Mạc Trầm trong đầu một đồng lớn nghi hoặc, đáng tiếc là, hần rất nhiều vấn đề, Tô Nhan cũng đáp không được.

Về phần tại sao phải đi suốt đêm đường, Tô Nhan giờ phút này giải thích nói: "Bởi vì có quá nhiều người muốn Từ Lão chết, nhưng hần hết lần này tới lần khác còn sống."

Mạc Trầm khẽ cắn môi: "Cho nên Từ Thiệu Dương bị người cướp đi, cũng là duyên cớ này?"

Tô Nhan gật gù đầu, hần đã đoán đến thời khắc này Trường Lăng nhất định ám lưu hung dữ, tất cả không ổn định thừa tố cũng sẽ ở lần này bạo phát.

"Cho nên, cũng rất nhiều người muốn người chết."

Giống như là một trận gió lạnh thổi qua...

Tô Nhan câu nói này giống là một thanh đao treo ở Mạc Trầm trên cổ, để hần toàn thân mát lạnh.

Như thế nói đến, chuyện này trở về Trường Lăng đường, chỉ sợ không như trong tưởng tượng thuận lợi.

...

Trong đêm khuya, Tần phủ thư phòng bệ cửa sổ trước, hai bóng người đi qua.

Bọn họ đi vào thư phòng, đóng cửa lại, thiêu đốt hai bên ánh nến.

"Cha, cơ hội lần này vạn năm khó gặp, ta đã phái người trên đường ngăn cản cái kia Mạc Trầm."

Tần kinh thiên miên hít sâu một hơi, hần tự nhiên biết chuyện này, hần mở miệng nói: "Cái này cách làm quá mạo hiểm."

"Lão đầu kia lập tức liền muốn chết, hần tự thân cũng khó khăn bảo vệ." Tần Hán biểu hưng phấn mà nói ra.

Hần đã có thể nhìn thấy Tần gia tương lai thịnh hình, một khi phụ thân lên làm Thần Thiên Ti Ti Thủ, toàn bộ Trường Lăng rốt cuộc không ai dám không nể mặt hần.

Quyền khuynh thiên hạ, loại cảm giác này chỉ là ngấm lại cũng làm người ta cảm giác đến vô cùng hưng phấn.

"Có Tô Nhan ở ngay đây bên cạnh hần, chỉ sợ muốn giết hần mười phần khó khăn, thì liền Lý Cố Thành cũng thất thủ."

Tần kinh thiên miên ở ngay đây nói những thứ này về sau, trong đầu nhưng không khỏi nhớ lại, ngày đó bệ hạ phái người mời hần vào cung nói chuyện.

Khi đó, Trương Hồng Thiên vừa cười vừa nói: "Bây giờ Trường Lăng muốn nghênh đón một con náo động, có ít người có thể lưu lại, có ít người thì là vĩnh lui ra xa sân khấu."

Lúc đó hần còn không rõ ràng lắm đối phương dụng ý, chỉ có thể thuận thế đối ngay sau đó tình thế phân tích một phen.

Nhưng không ngờ, tiếp xuống Trương Hồng Thiên nói chuyện, để hần triệt để lâm vào chán kinh.

Hần cũng chính là theo một khắc này, mới tỉnh chánh thức nhận thức đến cái này cái trẻ tuổi Hoàng Đế, Trương Hồng Thiên chánh thức một mặt.

Hào hoa phong nhã, bình dị gần gũi tuổi nhỏ Hoàng Đế phía sau cái kia một bộ thủ đoạn, thậm chí để hần cũng vì đó xấu hổ.

Trương Hồng Thiên sở dĩ lựa chọn Tần gia, đó là bởi vì Tần gia ba đời đều là Đại Cương thần tử, tự nhiên không có khả năng phản bội, lần thế mà là bởi vì chính mình nhi tử duyên cớ.

"Trẫm sở dĩ chọn người, đó là bởi vì người nhi tử, không có thành tựu."

Tại chỗ, Tần kinh thiên miên liền nghe mắt tròn, hần lần đầu tiên nghe được có người dám dạng này trực tiếp phê bình chính mình hài nhi, hết lần này tới lần khác vẫn là đương kim hoàng đế.

Cái này khiến hần không cách nào phản bác.

"Mười năm, trăm cho phép người ở ngay đây Thần Thiên Ti ti thủ vị trí phía trên ngóc mười năm, đến kỳ hạn lui hiền nhường ngôi, các người Tần gia nhưng tại Đại Cương trăm năm trường thịnh bất suy."

Câu này câu nói, nghe được Tần kinh thiên miên kinh hồn bạt vía.

Lời này ý tứ thực rất rõ, chính bởi vì chính mình nhi tử không nên thân, cho nên không có khả năng kế thừa quan chức, cũng mưu đồ không ra cái đại sự gì, cho nên Hoàng Đế yên tâm.

Cái này chỉ sợ là hần nghe nói qua lớn nhất không thể tưởng tượng ngôn ngữ, thể nhân đều mong ngóng con trai mình có thể có thành tựu, mà hết lần này tới lần khác chính mình là con trai của bởi vì vô năng mới bị bệ hạ chọn trúng.

Nghĩ tới đây, Tần kinh triều miên không khỏi lộ ra cười khổ, hần lắc đầu, cảm thấy thế sự khó liệu, Hoàng Đế cũng so mọi người trong tưởng tượng muốn nghĩ sâu tính kỹ.

Hiển nhiên, đối phương đối đãi sự vật phương pháp, đã để hần lau mắt mà nhìn.

"Cha, người đang suy nghĩ gì đấy?" Nhi tử Tần Hán nhìn thấy cha mình thất thần, lập tức nhắc nhở.

Tần kinh triều miên thờ dài một hơi, "Người muốn làm gì cứ làm như vậy, chú ý phân tặc, đừng để người cho nắm được cán!"

"Đúng!" Tần Hán nhìn có chút kích động, hần không nghĩ tới luôn luôn bảo thủ làm việc phụ thân, thế mà lại đồng ý cái này cấp tiến cách làm.

Nhi tử đi ra thư phòng về sau, Tần kinh triều miên liền một người ngồi ở bên trong, nhìn lấy ánh nến chập chờn.

Trên thực tế, y theo hần bình thường quen thuộc, là trăm phần trăm không có khả năng làm như vậy, bởi vì bị người ta tóm lấy tiểu cây roi máy sẽ rất lớn.

Nhưng lần này, hần có lý do bỏ mặc con trai mình đi gặp rắc rối, dạng này mới có thể cho bệ hạ một loại cảm giác an toàn, để bệ hạ cảm thấy, cho dù là Thần Thiên Ti thì thủ vị trí cho mình, cũng là tất cả đối phương trong khống chế.

Thật lâu.

Tần kinh triều miên lộ ra ý cười, nhân sinh hơn mười năm, quanh đi quẩn lại, không nghĩ tới đi đến một bước này, chính mình thế mà còn có xoay người cơ hội.

Dù là hần vẫn kiêng kỵ lão nhân kia nhà, nhưng chỉ cần có bệ hạ chỗ dựa, sắp chết Từ Lão chỉ sợ cũng không có bất kỳ biện pháp nào.

Nghĩ tới đây, tâm tình của hần liền càng thêm sáng khoái.

Nếu như có thể trực tiếp giết chết Mạc Trầm, như vậy mọi chuyện liền đem thuận lý thành chương, chính mình sẽ leo lên cái kia vạn nhân kính ngưỡng vị trí.

Cho dù là nhất triều thừa tướng, cũng bất quá là mệnh quan Triều Đình a.

Chỉ có Tam Ti mới thật sự là trên ý nghĩa người cầm quyền, thậm chí có thể cùng Hoàng Đế đơn độc thương nghị quyết định biện pháp, đây là hần cho tới nay cũng vì đó chờ đợi sự việc.

Trương Hồng Thiên giờ phút này chính tại xử lý rất nhiều tấu chương, trong này rất nhiều chuyện là đã có quan viên xét duyệt qua, hần chỉ cần duyệt phê a.

Mà có cá biệt quan trọng tấu chương, nói ví dụ quan tam phẩm viên trở lên bổ nhiệm, liên quan đến ảnh hưởng nghiêm trọng án kiện, mới có thể từ hần tự mình xét duyệt.

Nhưng hần tâm tư lại bay đến rất xa, căn bản không có ở những tấu chương này bên trên.

Tự mình làm Pháp Chân đúng không?

Từ Lão vì Đại Cung nỗ lực nhiều như vậy, thậm chí là chính mình danh sư, ở cái này trước mắt hạ, hần vẫn động lên tâm hần nghĩ, hội sẽ không quá mức phận?

Nhưng hần lý do cũng mười phần sung túc, Từ Lão đã muốn rời khỏi cái thế giới này, cân nhắc sự tình tất nhiên là vì chính mình hậu nhân kiếm lời.

Cái này Mạc Trầm hần đã sớm điều tra rõ ràng, tiến vào Trường Lăng sau nhất cử nhất động, . đều viết ở ngay đây trong báo cáo.

Có thể hết lần này tới lần khác, người này tựa như là trống rỗng xuất hiện như vậy, tìm không thấy phía trước hai mươi năm qua tin tức.

Đến cùng là nơi nào người, này xuất sinh, phụ mẫu là ai, tuổi nhỏ thời điểm ở nơi nào, một mảnh đều là trống không.

Hần tự nhiên cho rằng không ai có thể trống rỗng xuất hiện, duy nhất khả năng tính chính là, có người cố ý biến mất Mạc Trầm qua lại sự tích.

Có thể làm đến điểm này người, toàn bộ Đại Cung cũng chỉ có Từ Lão, chỉ có Thần Thiên Ti người mới có thể làm đến.

Dù là Từ Lão không có thừa nhận, hần cũng có đầy đủ lý do cho rằng, cái này Mạc Trầm cùng Từ Lão rất có thể có liên hệ máu mủ.

Trương Hồng Thiên đuôi lông mày chỗ lộ ra sầu hình dáng, hần tuyệt không phải người vô tình.

Nhưng làm vì thiên tử, cũng tuyệt không thể xử trí theo cảm tính.

Nếu như không có thể xác định Mạc Trầm trung tâm, không biết đối phương lai lịch tình huống, liền đem Thần Thiên Ti giao phó ra ngoài, ngày sau tất nhiên sẽ hối hận.

Cho nên, hắn đang chọn chọn Thần Thiên Ti Ti Thủ nhận chức nhân tuyển bên trên, cũng không phải là coi trọng năng lực, càng thêm thiên về là trung tâm, cùng bối cảnh!

Hắn thấy mấy cái chữ hầu bên trong, chỉ có Tần gia là mình có thể chường không, hơn nữa có thể cam đoan đối phương trung tâm.

Người khác, muốn sao cũng là quá mức thông minh, muốn sao chính là không có vết thương trí mạng, hắn không có cách nào an tâm cho quyền!

Hắn thở dài một hơi, bây giờ chỉ có thể hi vọng Từ Lão sẽ không thái quá trách tự trách mình.

Hắn thuở nhỏ tính cách nội liễm, từ nhỏ đã bị dạy bảo như thế nào quân lý triều chính, cũng biết một cái Hoàng Đế quyết không thể ngu ngốc vô năng.

Trương Hồng Thiên ngẩng đầu lên, nhìn về phía nơi xa bầu trời đêm.

Lúc này, ở ngay đây yên tĩnh dưới bầu trời đêm, rất nhiều người đều ở ngay đây bạo động.

Nói ví dụ hơn mười tên thân thể mặc thích khách áo đen, đang mưu đồ bí mật, ngăn ở thông hướng Trường Lăng phải qua đường, chặn giết một cái tên là Mạc Trầm thiếu niên.

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 84: 【 có rảnh về thăm nhà một chút đi! 】 :

Một sợi nắng sớm rơi xuống.

Thế nhân mở to mắt, liền thấy cái thế giới này.

Trừ Trường Lăng quan viên, vẫn có thật nhiều người đang chú ý chuyện này.

Từ Lão phun một ngụm máu, kinh động vô số người, bao quát tại phía xa biên cảnh Dự Khang Nhạc, còn có Bắc Tống Hoàng Đế.

Giờ phút này, thám tử truyền đến mật tín.

Dự Khang Nhạc bây giờ điều khiển mười vạn đại quân đóng giữ Hán Trung, trừ phi Đại Cương có thể xuất binh 200 ngàn, nếu không đừng nghĩ lấy đoạt lại Hán Trung.

Hắn nhìn một chút phong thư này nội dung, sắc mặt lau một chút trầm xuống.

Từ Lão muốn tạ thế, cái này so đoán trước phải sớm nửa năm, mặc kệ là đối với Tống triều mà nói, còn là đối với Nam Man mà nói, cái này đều tuyệt đối được xưng tụng là một tin tức tốt.

Có thể tiếp xuống nội dung, trực tiếp để Dự Khang Nhạc nhìn mắt tròn, nội tâm của hắn ầm vang chấn động.

Thần Thiên Ti Ti Thủ người ứng cử, lại là Mạc Trầm!

Đúng là bọn họ mấy ngày trước đây mưu đồ muốn ám sát người trẻ tuổi, người trẻ tuổi này ở ngay đây trước quý môn quan đi một vòng, sau cùng lại bình yên vô sự địa sống sót.

Nhưng hắn vạn vạn không nghĩ đến, người này thế mà lại là Thần Thiên Ti Ti Thủ người ứng cử, nếu sớm biết rõ như thế, này sợ từ thương lại nhiều, cũng nhất định phải diệt trừ người này.

Không biết sao, một cái tuyệt hảo cơ hội đã bỏ lỡ.

Nếu như mình ngày đó có thể theo Lý Cố Thành cùng nhau đi tới ám sát, chắc hẳn phần thắng hội lớn hơn.

Dụ Khang Nhạc lòng nóng như lửa đốt đi khoản chi bổng, đồng thời hạ lệnh: "Cho ta tra rõ địch quân tham mưu Mạc Trầm hành động, còn ở đó hay không Tây Xương trong thành."

Nói xong, hắn thì chạy ra ngoài một tòa lầu các đi đến.

Giờ phút này, Ngụy Cao Nguyên đang đứng ở ngay đây cầu nhìn lên trong hồ con cá, lỗ tai hắn hơi động một chút, biết có người tới.

Dụ Khang Nhạc lên câu nói đầu tiên, "Từ Cẩm muốn chết, hắn muốn truyền vị cho Mạc Trầm."

Ngụy Cao Nguyên Nguyên Bản Trần định sắc mặt bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi, hắn đột nhiên quay đầu nhìn đối phương, tin tức này giống như là một đạo sét đánh ở ngay đây hắn Thần bên trên.

Hắn phán đoán ra thiếu niên này tiềm lực vô cùng, cho nên cho rằng nhất định phải tìm cơ hội diệt trừ.

Có thể căn bản không có ngờ tới, tình thế phát triển tự nhiên như thế cấp tốc.

Ngụy Cao Nguyên biểu lộ nghiêm túc, chém đinh chặt sắt nói: "Quyết không thể để hắn trở lại Trường Lăng."

Vốn cho rằng lần trước, thuyết phục Lý Cố Thành đi ám sát, đã coi như là mười phần coi trọng người trẻ tuổi này, không nghĩ tới còn chưa đủ.

Dụ Khang Nhạc tự nhiên rõ ràng sự việc tính nghiêm trọng, nếu như người này còn tại biên cảnh, cho dù là dốc hết trong quân tất cả binh lực, cũng muốn diệt trừ người này.

Hắn hiện đang lo lắng, Mạc Trầm đã đi xa!

Ngụy Cao Nguyên hít sâu một hơi: "Lấy hắn phong cách hành sự, chỉ sợ tiểu tử này đã theo Tô Nhan rời đi Tây Xương."

Dụ Khang Nhạc đáy mắt lộ ra một tia kiên quyết, nói ra: "Ta đã viết một lá thư bẩm báo bề hạ, cho dù là xúc động quy tắc, cũng không có khả năng để hắn trở lại Trường Lăng."

Thần Thiên Ti có thể giao cho bất luận kẻ nào, nhưng quyết không thể để Mạc Trầm tiếp nhận, đây là hai người chung nhận thức.

Theo biên cảnh mấy cái cuộc chiến tranh, liền đã nhìn ra người trẻ tuổi kia đáng sợ tiềm lực, Ngụy Cao Nguyên cũng ở ngay đây đối phương dưới tay ăn mấy lần thua thiệt.

Loại người này quyết không thể bỏ mặc trưởng thành, không thể cho hắn như vậy quyền lực lớn!

Đêm khuya.

Bắc Tống Đê Đốc viết một lá thư, đem triều đình quyết định biện pháp truyền đạt cho Dụ Khang Nhạc.

Phong thư này bắt đầu, viết một câu nói như vậy!

"Thần Thiên Ti, chỉ có thể có một cái."

Dụ Khang Nhạc tự nhiên rõ ràng câu nói này hàm nghĩa, chỉ cần Từ Cẩm chết, Thần Thiên Ti thì chết, không ai có thể thay thế, cũng không cho phép có chính xác người tiếp nhận vị trí.

Thần Thiên Ti nắm trong tay chư nhiều tình báo, bố cục thiên hạ, cần một cái tư duy kín đáo, mưu lược hơn người Ti Thủ.

Không hề nghi ngờ, cái kia họ Mạc người trẻ tuổi có thể thỏa mãn những điều kiện này.

Dụ Khang Nhạc không thể không thừa nhận, người trẻ tuổi này mưu lược cùng cùng xử lý sự việc nhạy cảm trình độ, hắn mặc cảm

Một khi đối Phương Thành vì Thần Thiên Ti Ti Thủ, như vậy lần tiếp theo chiến trường, sẽ là hai triều quốc lực ở giữa đo sức,

Mạc Trầm tất nhiên sẽ trở thành trong mắt rất nhiều người đình.

Hắn không hy vọng loại chuyện này phát sinh, cũng không cho phép loại chuyện này phát sinh.

Dụ Khang Nhạc bình tĩnh khí không nói gì, trong thư đã đề cập, Tống triều đem sẽ phái ra năm tên Niết Bàn cảnh người tu hành ở nửa đường chặn giết Mạc Trầm.

Năm tên Niết Bàn cảnh người tu hành, đây đã là triều đình có thể điều động người tu hành số lượng hơn phân nửa.

Cũng đủ để chứng minh, bề hạ đối với chuyện này, mười phần coi trọng, không thể sai sót!

Hắn đuôi lông mày lộ ra một cổ sâu ý, chẳng biết tại sao, trong lòng của hắn đầu lại mơ hồ cảm thấy, có thể giết chết đối phương cơ hội đã bỏ lỡ.

Giờ phút này làm lại nhiều chuyện, chỉ sợ cũng rất khó có hiệu quả.

Đông Châu thành.

Nếu như muốn theo Tây Xương cùng Trường Lăng vạch ra một đường thẳng, như vậy tất nhiên sẽ đi qua Đông Châu thành.

Cho nên giờ phút này, mấy tên sát thủ đã nguy trang thành bách tính bộ dáng, tiến vào tòa thành trì này.

Dù là người tu hành có thể ba ngày không ăn uống, nhưng mà thốt lại nhất định phải ăn cỏ, cho nên mấy người bọn họ phân công minh xác.

Hai người nguy trang thành quán nhỏ buôn bán, ở cửa thành thời khắc lưu ý mục tiêu nhân vật xuất hiện.

Mấy người khác thì là đặt trước tất cả khách sạn gian phòng, mục tiêu nhân vật đặt chân tùy ý một cái khách sạn, bọn họ đều có thể ở bên cạnh giám sát.

Trong mắt bọn hắn, chỉ có hai loại người.

Loại thứ nhất là vương bận người, loại thứ hai là muốn giết người.

Nguy Dương Châu là giết trong tay đầu lĩnh, hắn tu vi tuy nhiên chỉ có ngự không kính đỉnh phong, nhưng chết ở trong tay nó Niết Bàn cảnh người tu hành, lại không ít hơn ba người.

Giết chết một cái người có rất nhiều biện pháp, bao quát hạ độc, đánh lén, vây công, chờ một chút.

Hắn am hiểu nhất là nguy trang cùng hạ độc, cái kia ba tên Niết Bàn cảnh người tu hành cũng tất cả đều là bởi vì trúng độc, trong khoảng thời gian ngắn không cách nào phát huy ra tu vi chân chính thực lực, cho nên mới chết ở ngay đây dưới đao của hắn.

Chỉ cần xuất ra nổi giá cả, hắn thì dám mạo hiểm làm việc, lấy người tiền tài thay người tiêu tai, đây là Nguy Dương Châu còn sống quy củ.

Nói chung ở ngay đây vào lúc giữa trưa, Mạc Trầm nắm một con ngựa đi vào trong thành trì.

Bụng hắn ục ục gọi, Tiết Nhuyễn Nhuyễn cũng là đói đến cái bụng đều dẹp, đi đường suốt đêm, lại đói vừa mệt.

"Tiên sinh, mau nhìn!"

Tiểu cô nương hưng phấn mà chỉ nơi xa, đó là một nhà cửa hàng bánh bao, bánh bao bốc lên nóng hôi hổi khí tức, vừa nhìn liền biết ăn thật ngon.

Mạc Trầm nhất thời bị chọc cười, cái này tiểu tham ăn, bọn họ chạy ra ngoài cửa hàng bánh bao đi qua.

Lúc này, cửa thành một cái bán băng đường hồ lô người cười lấy hô: "Băng đường hồ lô rồi, công tử có cần phải tới một chuối?"

Tiết Nhuyễn Nhuyễn hiện tại thì muốn ăn thịt, muốn ăn bánh bao, đối băng đường hồ lô không có hứng thú, nàng lắc đầu bày tỏ chính mình không ăn!

Mạc Trầm cười khoát khoát tay, hắn bỗng nhiên linh cơ nhất động, cái này Trường Lăng bán băng đường hồ lô người, đều là Thần Thiên Ti thám tử, không biết người này có phải hay không.

Hắn thần thức trong nháy mắt thì bám vào vừa rồi bán băng đường hồ lô cái kia trên thân người.

Giờ phút này, trong đầu màu nâu vàng đồng giấy, lập tức hiện lộ ra đối phương Thiên Cơ.

【 xuất thân: Tiết Phong, Tây Xương người, ba tròn 16 tuổi 】

【 kinh lịch: Thuở nhỏ ở ngay đây Tây Xương lớn lên, sau tại sông bạc ngẫu nhiên gặp ân nhân, thu hoạch được công pháp tu hành, dưới cơ duyên xảo hợp trở thành một tên sát thủ 】

【 tu vi: Trúc Cơ cảnh cấp hai 】

【 tương lai: Chết bởi tối nay một lần hành động ám sát 】

Mạc Trầm cước bộ nhất thời cương xuống tới, hắn biểu lộ mang theo một vẻ kinh ngạc, kim lòng không được xoay người nhìn một chút người này.

Tiết Phong diễn kỹ cũng là hết sức xuất sắc, hắn a lấy đầu khắp nơi hết lớn bán băng đường hồ lô, cái này xem xét Mạc Trầm nhìn sang, nhất thời cười vừa nói nói: "Không bằng mua một chuối đi, nói không chừng tiểu cô nương lúc nào liền muốn ăn."

Một sát thủ, nguy trang bán băng đường hồ lô, tối nay có hành động ám sát

Mạc Trầm cơ hồ đều muốn chút hoài nghi, người này mục tiêu ám sát, có phải hay không là chính mình?

Hắn dừng một chút, liền mở miệng cười nói: "Không cần đến, ta chỉ là nhìn ngươi nhìn quen mắt, ngươi hẳn là Tây Xương người đi!"

Tiết Phong nhất thời sững sốt, hắn nháy mắt, ngạc nhiên trả lời: "Đúng, ngài là làm sao thấy được?"

"Cũng là nhìn quen mắt, . có lẽ ta còn gặp qua cha mẹ ngươi." Mạc Trầm cố ý thuyết pháp như vậy.

Tiết Phong quả nhiên bị câu lên nhớ lại, có chút thương cảm địa thở dài một hơi: "Biên cảnh thất thủ, ta lại đến không kịp về đi, bây giờ chỉ có thể chờ đợi người nhà mạnh khỏe."

Mạc Trầm nhẹ giọng cười một tiếng, đi qua vỗ vỗ đối phương bả vai, sau đó mở miệng nói ra: "Tây Xương ta đã đoạt lại, ngươi nếu có thì giờ rảnh, thì về thăm nhà một chút đi!"

Tiết Phong trừng hai mắt một cái, hắn có chút khó có thể tin nhìn lấy người trẻ tuổi này.

Nói xong lời này, Mạc Trầm cười quay người rời đi, đi vào cửa hàng bánh bao cho tham ăn tiểu ny tử mua bánh bao ăn.

Có vừa rồi kinh nghiệm, hắn thậm chí ở ngay đây mua bao lớn, cũng vô cùng cẩn thận, xác nhận chung quanh không có Thích Khách, cửa hàng bánh bao lão bản cũng là tốt người, lúc này mới yên lòng lại.

Ngược lại là Tiết Phong, cả người hắn ngốc tại chỗ, cứ như vậy tro mắt nhìn người trẻ tuổi kia bóng lưng.

Một mình hắn ở bên ngoài bốn ba, cả ngày ở ngay đây trên mũi đao kiếm tiền, đời này lớn nhất hối hận cũng là không thể ở ngay đây Tây Xương thất thủ thời điểm, chạy trở về bảo hộ người nhà.

Cho nên vừa rồi, Mạc Trầm câu nói kia trực tiếp để hắn hốc mắt có chút ướt át.

Nội tâm của hắn phức tạp nuốt một hớp nước, người trẻ tuổi này cũng là lần này mục tiêu ám sát nhân vật, nghe nói là một tên con nhà giàu, có nữ đồng đam mê, còn có Niết Bàn cảnh người tu hành thiếp thân bảo hộ.

Bởi vì phía trên ra giá quá cao, cho nên bọn họ cam nguyện ý mạo hiểm, dù là có tu vi cao thâm Niết Bàn cảnh hộ vệ, cũng muốn tiếp xuống cái này đơn nhiệm vụ.

Có thể lúc này, hắn lại chợt phát hiện, cổ chủ cho ra đến mục tiêu nhân vật thân phận là giả, đây cũng là phổ biến sự tình.

Nhưng vừa rồi người trẻ tuổi trong lúc vô tình lộ ra biên cảnh tình hình chiến đấu, bại lộ thân phận.

Tiết Phong sắc mặt trầm xuống, thanh linh, bọn họ muốn giết chẳng lẽ lại là trong quân nhân vật trọng yếu?

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 85: 【 ở trọ 】 :

Trong một hẻm nhỏ, phía sau là làm ăn chạy cửa hàng bánh bao.

Bọn họ dắt ngựa, đi vào một cái khách sạn bên ngoài, rất nhanh liền có điểm tiểu nhị nhiệt tình chiêu đãi.

"Trong đêm bốn ba, đem ngựa nhai này tốt!"

Mạc Trầm cười theo y phục trong cửa tay áo móc ra một lượng bạc vụn đưa tới, quả là như vậy điểm tiểu nhị hưng phấn mà ứng tiếng nói: "Yên tâm đi, ta chính là mình không ăn được, cũng phải để hai bọn nó ăn được!"

Ba người đi vào trong khách sạn, lập tức liền có chương quỹ lên bắt chuyện.

"Ba vị là ở trọ vẫn là ăn chút gì?" Khoảng bốn mươi tuổi bện tóc chương quỹ cười ha hả hỏi.

"Ở một đêm đi!" Tô Nhan mở miệng nói.

"Được rồi, là hai gian phòng ở giữa vẫn là ba gian phòng?" Chương quỹ cố ý nhìn Tiết Nhuyễn Nhuyễn liếc một chút.

Tô Nhan đuôi lông mày hơi nhú lên, cái này nếu như là ba gian phòng, tựa hồ có chút không ổn.

Mạc Trầm dứt khoát mở miệng nói: "Một gian phòng."

Cái này vừa dứt lời, chương quỹ nhất thời lộ ra cười ngượng ngùng, thầm suy nghĩ ba người này cũng thật keo kiệt, hai cái đại nam nhân theo một cái tiểu cô nương nhét chung một chỗ.

"Đúng, bên cạnh hai gian phòng kia cũng cho ta để trống, chúng ta ở trung gian." Mạc Trầm lại thêm một câu.

Chương quỹ nhất thời lộ ra hoan hỉ nụ cười, lập tức nhiệt tình hô: "Thúy Hoa, mang ba vị khách quan đến Thiên Từ các phòng số ba."

Một vị mặc lấy thêu hoa áo cô nương hiếu kỳ đánh giá ba người, sau đó dẫn Mạc Trầm ba người lên lầu.

Thúy Hoa cô nương mang lấy bọn hắn đi vào lầu các vị trí trung tâm, đẩy cửa ra trên có khắc "Thiên Từ các" chữ cửa phòng, cười giải thích nói: "Chúng ta ánh trăng mùa thu khách sạn, ở trên các loại trong phòng khách đều phân phối thùng tắm, nếu như cần tắm rửa lời nói, chúng ta sẽ phái người đến thêm nước nóng."

Mạc Trầm mặt mỉm cười, kiên nhẫn nghe đối phương giới thiệu.

Thúy Hoa cũng hết sức tò mò, hai cái đại nam nhân theo một cái cô nương gia chen ở chỗ này, cũng không phải thiếu tiền, khẳng định là có nguyên nhân.

Ở ngay đây trong khách sạn người, bọn họ đều vô cùng rõ ràng, khách nhân bí mật tuyệt đối không nên tìm hiểu, biết càng ít càng tốt.

Cho nên thúy Hoa cô nương cũng không có hỏi thăm, chỉ là ở ngay đây trước khi rời đi nói nhiều một câu: "Có bất kỳ cần đều có thể ở dưới lầu hô ta."

Vừa đóng cửa bên trên, Tô Nhan theo Mạc Trầm không hẹn mà cùng mở miệng.

"Chúng ta bị theo dõi!"

"Có sát thủ!"

Tô Nhan hơi kinh ngạc nhìn lấy Mạc Trầm, cái này vụng trộm theo dõi người tu vi chỉ sợ thấp nhất cũng là Trúc Cơ cảnh, Mạc Trầm lại có thể Phát Hiện?

Mạc Trầm mở miệng cười nói: "Hôm nay, chúng ta đụng phải cái kia bán băng đường hồ lô gia hỏa, thân phận không đơn giản, là Trúc Cơ cảnh người tu hành."

Tiết Nhuyễn Nhuyễn hơi hơi cắn môi, nàng nhìn một chút cái kia thùng tắm, nhất thời cảm thấy toàn thân sền sệt.

Tô Nhan chính mình cố nhiên không có gì đáng lo lắng, cho dù là mang theo Mạc Trầm cũng không lo lắng có bất kỳ biến cố gì, nhưng hết lần này tới lần khác còn có Tiết Nhuyễn Nhuyễn tiểu cô nương này.

Mà lại thì trước mắt tình hình đến xem, sát thủ không chỉ một người, mà lại tu vi phổ biến ở ngay đây Trúc Cơ cảnh trở lên, đều có thể đơn độc đánh giết Mạc Trầm.

Mạc Trầm nhìn ra được Tô Nhan lo lắng, hắn cười nhạt nói: "Không nóng nảy, bọn họ tối nay tới."

Nói xong, Mạc Trầm thì đứng dậy trong phòng đi một vòng, bên cạnh là một mở có thể đầy đủ nằm phía dưới hai người giường, ở ngay đây đối diện vị trí còn có một cái bình phong, sau tấm bình phong để đó một cái thùng lớn.

Hắn là tại cái kia đại trong thùng ngâm tắm, ngâm tắm thời điểm có thể dùng vải màn ngăn trở, Mạc Trầm hơi đánh đo một cái cái này vải màn, nhất thời tâm lý một trận buồn cười.

Cái này vải màn chỉ sợ là cố ý biến thành hơi mờ, dạng này ở bên ngoài người vừa lúc có thể nhìn thấy bên trong ngâm trong bồn tắm thân ảnh hình dáng.

Hắn nhìn một chút Tiết Nhuyễn Nhuyễn, cô gái nhỏ này cũng là cắn môi nhìn lấy hắn.

"Được thôi! Người tắm trước."

Tiết Nhuyễn Nhuyễn đỏ mặt không nói gì, ấp úng bộ dáng.

Mạc Trầm cười xoa xoa cái mũi, nói với Tô Nhan: "Chúng ta đến căn phòng cách vách nói."

"Yên tâm đi, bọn họ ban đêm mới đến, như quả không ngoài dự liệu lời nói, muốn chết không ít người." Mạc Trầm giống là nói một kiện vô cùng phổ

thông sự tình.

Cũng may mắn bên cạnh không có người, nếu không tất nhiên sẽ bị câu nói này cho hù sợ, người chết còn nói đến nhẹ nhàng như vậy?

Hai người tới căn phòng cách vách, đẩy cửa vào, bên trong quả nhiên cũng là trống rỗng, cùng vừa rồi "Thiên Tử các" tương tự giống như bố cục.

Tô Nhan ngồi xuống, từ bên hông mò ra bản thân hồ lô, bên trong tửu đã sớm uống xong.

Trong phòng này ấm trà không có thêm nước trà, Mạc Trầm dứt khoát liền xuống lầu một năm, thuận tiện để khách sạn người chuẩn bị nước nóng để Tiết Nhuyễn Nhuyễn tắm rửa.

Rất nhanh liền có tiểu nhị tiến đến chiêu đãi, dẫn theo nhất đại bình trà nóng, hướng trong phòng bình trà nhỏ đổ nước.

Tô Nhan cầm ấm trà, liền hướng chính mình tửu trong hồ lô ngược lại, hần uống quen thuộc cái này, ngược lại là không muốn cầm chén trà nhỏ uống nước.

Tuy nhiên Tô Nhan cũng không rõ ràng, Mạc Trầm là làm sao biết những người kia là buổi tối động thủ, nhưng cũng không quan trọng, chỉ cần mình thủ tại chỗ này, thì không ai có thể động Mạc Trầm một sợi lông.

Niết Bàn cảnh Cửu Giai Điện Phong tu vi, mấy cái có lẽ đã có thể nói thể gian vô địch thủ.

Mạc Trầm rót cho mình một ly trà, khẽ nhấp một cái, mở miệng cười nói: "Có một việc lại hết sức thú vị."

Tô Nhan nằm ngồi ở trên giường, hững hờ mà hỏi thăm: "Chuyện gì?"

"Thì vừa rồi cái kia bán băng đường hồ lô người, là Tây Xương người." Mạc Trầm cầm chén trà buồn cười nói: "Ta lúc trước cố ý đề cập Tây Xương, hần biểu lộ mười phần mất tự nhiên."

Mạc Trầm buồn cười cười nói: "Cho nên không phải cảm thấy rất châm chọc sao? Ta theo Trường Lăng tiến đến trợ giúp, ở ngay đây Tây Xương trình diễn không thành kế, mới thật không dễ dàng canh giữ ở tòa thành trì kia. . "

"Kết quả, nơi đó bách tính lại phí hết tâm tư muốn giết ta!"

Tô Nhan biết chuyện này, đối Mạc Trầm tới nói xác thực mười phần không công bằng, nhưng thế gian chưa từng có công bình sự tình, "Người làm tài vong, chìm làm thức ăn chết, thế gian định luật xưa nay đã như vậy."

Nhưng vào lúc này, Mạc Trầm lại mở miệng cười nói: "Đây cũng không phải là lớn nhất chuyện lý thú."

Tô Nhan lắng một chút, hiển nhiên có chút hồ đồ.

"Lớn nhất thú là, những người này cũng không phải là địch quốc mời đến sát thủ." Mạc Trầm uống trà cười nói.

Tô Nhan lập tức lâm vào trầm mặc, nếu như là Bắc Tống thích khách, hần là sẽ không là Trúc Cơ cảnh tu vi, cũng không có khả năng tới nhanh như vậy.

Nghĩ như thế, thuê hung nhân xác thực hần là Đại Cương bên trong, cái nào đó không hy vọng Mạc Trầm trở lại Trường Lăng người.

...

Giờ phút này, ở cửa thành một cái sạp hàng nhỏ bên trên, trong một chiếc xe ngựa ngồi bốn người.

Cái kia ở cửa thành ngự trang bách tính Tiết Phong, giờ phút này biểu lộ nghiêm túc nói ra: "Người kia ta gặp qua, cùng bức họa bên trong giống như đúc."

Giang Tuấn hùng cười lạnh một tiếng: "Dạng này công tử ca, thế mà có thể đáng mười vạn lượng Hoàng Kim, hiện tại người đứng là điên."

Mười vạn lượng Hoàng Kim, đủ để bọn họ sống hết đời không lo thời gian.

Thậm chí có thể nói, chỉ phải hoàn thành cái này một đơn nhiệm vụ, về sau châu vàng rửa tay cũng cũng không quan trọng.

Tiết Phong một mực không có lên tiếng âm thanh, hần đang suy đoán người trẻ tuổi kia thân phận chân thật, đến cùng là đắc tội người nào?

Xe ngựa đi qua nha môn, lại đi tới một cái khách sạn, chính là ánh trăng mùa thu khách sạn.

"Xuy!"

Thốt ngựa đứng ở nhựa đường thạch trên đường, ba người đi xuống xe ngựa, ngẩng đầu nhìn liếc một chút khách sạn bằng hiệu, chính là chỗ này.

, Tiết Phong trong đầu đột nhiên một đám, bỗng nhiên mở miệng hô: "Chờ một chút..."

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 86: 【 chỉ sợ là địch quốc nội gián 】 :

Tiết Phong trong đầu đột nhiên một đám, bỗng nhiên mở miệng hô: "Chờ một chút..."

Còn lại ba người nhất thời lát nữa, vô cùng ngạc nhiên mà nhìn xem hắn.

Giang Tuấn hùng nhú mày hỏi: "Còn có chuyện gì?"

Tiết Phong nhất thời ngượng ngùng cười một tiếng: "Không có việc gì không có việc gì."

Hắn thủy chung vẫn là mở không cái này miệng, mười vạn lượng Hoàng Kim, giết một cái thoát phạm cảnh người trẻ tuổi, chính mình căn bản không có năng lực ngăn cản đồng bạn.

Hắn linh cơ nhất động, chính mình tuy nhiên không có cách nào ngăn cản, nhưng là có người có thể.

Lấy lão Đại Uy Vọng, đừng nói tiền bạc, cho dù là muốn mạng, đoàn người đều có thể không thèm đếm xỉa, nghĩ tới đây, Tiết Phong đối xe này phu nói ra: "Đi một chuyến biệt thự khách!"

Xe ngựa lại một lần nữa xuất phát, biệt thự khách, là một nhà mười phần lịch sự tao nhã khách sạn.

Rất nhiều văn nhân thi sĩ đều ưa thích tụ ở ngay đây cái kia, nâng chén cộng ẩm, Đàm Thiên Luận Địa, ngâm thơ tác đối, thoải mái nhàn nhả!

Căn bản không ai hội ngộ tới, một sát thủ đầu lĩnh, thế mà lại cùng rất nhiều người làm thơ cùng một chỗ thưởng thức câu thơ.

Biệt thự khách đại sảnh chỗ, tụ khá nhiều người, mọi người ồn ào, đều đang cảm thán đường tiền treo cái kia một bài thơ.

"Diệu a!"

"Thơ hay, rồi quê quán sâu, biểu hiện được roi tới tận cùng!"

Ngụy Dương Châu mặc dù là sát thủ đầu mục, nhưng hắn đối thi từ cũng là rất có nghiên cứu.

Hắn khẽ ngẩng đầu, miệng bên trong nhắc tới nói: "Tuổi nhỏ rời nhà lớn trở lại, giọng quê không đổi tóc mai bạc. Đồng gặp nhau không quen biết, cười hỏi khách từ nơi nào đến."

Đặc biệt là sau cùng hai câu, hắn đặc biệt hoan hỉ, lặp đi lặp lại tụng hai ba lần.

Giờ phút này biệt thự khách lão bản cười ha hả nói: "Các vị, mọi người có biết cái này bài Hồi Hương Ngẫu Thu, là người phương nào tác phẩm?"

Dưới đây hơn mười người đều là lắc đầu, bày tỏ chưa bao giờ thấy qua, cũng chưa nghe nói qua.

Bỗng nhiên trong đám người có người mở miệng nói: "Ta biết, bài thơ này là ngay sau đó biên cảnh đốc chiến tham mưu, Mạc Trầm ở ngay đây Tây Lăng viện khảo thí lúc, ở ngay đây bài thi phía trên viết xuống một bài thơ."

Nói chuyện người này, chính là ngày đó viễn phó Trường Lăng, hy vọng có thể thi vào Tây Lăng viện, nhưng bất hạnh rơi bằng thí sinh.

Ào ào ào trong nháy mắt, thật nhiều người đều nổ!

Như thế một bài thơ hay, lại là mấy ngày trước đây, toàn bộ Đại Cương cáo tri thiên hạ, biên cảnh lập nặng công Mạc Trầm viết ra thơ.

Ở ngay đây rất nhiều văn nhân đầy mắt, những chỉ đó hội chém chém giết giết người, đều là tặc nhân, người thô kệch.

Một cái ở ngay đây biên cảnh tác chiến người có thể viết ra dạng này thơ, làm cho lòng người sinh kính nể.

Ngụy Dương Châu mặc dù là một người tu hành, hơn nữa còn là giết người vô số, trên tay dính đầy huyết sát tay.

Có thể nội tâm của hắn lại là một mảnh lòng dạ rộng rãi, bởi vì đây chính là giang hồ quy củ.

Ngụy Dương Châu am hiểu nhất cũng là nguy trang văn nhân, cơ hồ không ai có thể khám phá, bởi vì hắn thường xuyên chìm ở ngay đây văn nhân thi sĩ ở giữa.

Hắn ăn nói cũng là hữu lễ, cùng văn nhân không sai.

Nhắc lên Mạc Trầm cái tên này, tất cả mọi người nghị luận âm ỉ, rất nhiều người cũng là khen miệng không dứt.

"Không nghĩ tới a, tuổi nhỏ đa tài, lại hiểu công việc binh tác chiến!"

"Nghe nói cái này Mạc Trầm mới hai mươi tuổi ra mặt đi!"

"Hiện tại giống như chỉ còn lại Hán Trung không có cướp về!"

Cũng có theo biên cảnh thành trì chạy nạn tới, bọn họ càng thêm chú ý biên cảnh tình hình chiến đấu, mở miệng cười nói: "Ta ngược lại thật ra nghe nói, phản đồ Lý Cố Thành muốn ám sát quân ta tham mưu, cuối cùng bối rối mà chạy, hơn nữa còn bị thương nặng."

Mọi người đàm luận lên việc này, liền nói cái không xong, đều có chính mình kiến giải.

"Theo ta thấy, Bắc Tống là sợ, bị chúng ta đánh sợ!"

Thật nhiều người đều bật cười, lòng dạ sáng khoái tới cực điểm.

Bởi vì biên cảnh thắng trận thông báo thiên hạ, dẫn đến rất nhiều người đều biết Mạc Trầm người này, cũng biết hắn lập xuống công tích vĩ đại.

Lúc này, Tiết Phong cuối cùng là đi vào biệt thự khách, bởi vì trong lòng gấp, căn bản không tâm tư nghe người chung quanh đang thảo luận cái gì.

Ngụy Dương Châu thân hình cao lớn, khí độ bất phàm.

Tiết Phong trong đám người liếc một chút thì nhận ra, hắn tiến lên ở ngay đây đối phương bên tai nhỏ giọng nói ra: "Có một việc muốn cùng ngươi báo cáo."

"

Ngụy Dương Châu đuôi lông mày nhíu một cái, nhất thời thì chạy ra ngoài nơi hẻo lánh ít người phương hướng đi đến, tối nay mới chấp hành nhiệm vụ, lúc này cần phải có người tiến vào khách sạn giám thị mục tiêu nhân vật, lưu ý hành vi cử động, thừa cơ hạ độc.

Hai người tới hành lang góc rẽ, chung quanh ánh sáng rất tối, chỉ có hai người bọn hắn ở đây.

"Nói!" Ngụy Dương Châu nhìn lấy Tiết Phong nói ra.

"Ta ở cửa thành tiếp xúc mục tiêu nhân vật thời điểm, hắn cùng ta nói hai câu." Tiết Phong khẽ cắn môi, biểu lộ có chút khẩn trương.

Bởi vì vì trong mọi người, chỉ có chính mình là Tây Xương người, có lẽ người khác cảm thấy không quan trọng, nhưng hắn tất nhiên không xuống tay được ám sát chính mình ân nhân.

Ngụy Dương Châu phản ứng đầu tiên, có phải hay không mọi người thân phận bại lộ?

Tiết Phong tiếp tục nói: "Người trẻ tuổi kia liếc một chút thì nhận ra ta là Tây Xương người, còn nói hắn đã đem Tây Xương đoạt lại, để cho ta có rảnh về đi xem một chút."

Ngụy Dương Châu sắc mặt đại biến, bình thường người nào dám nói lời này, đem Tây Xương đoạt lại?

Thiếu niên này không phải con nhà giàu sao?

Làm sao lại đàm luận biên cảnh tình hình chiến đấu?

"Mà lại bên cạnh hắn theo một cái tiểu cô nương, ta có loại cảm giác tiểu cô nương kia cũng là người tu hành." Tiết Phong nghiêm túc nói ra.

Cái này vừa mới nói xong, Ngụy Dương Châu chợt nhớ tới, tựa hồ tại biệt thự khách trong đám người, có người đề cập đến Mạc Trầm còn mang theo một cái tiểu cô nương tiến về biên cảnh.

Ánh mắt hắn cứng đờ, kinh ngạc hỏi: "Ngươi có thấy hay không, cái kia bảo hộ hắn người tu hành là bộ dáng gì."

"Nhìn thấy, ta không dám lộ ra bất kỳ khí tức gì, cho nên không có cách nào khẳng định đối phương tu vi." Tiết Phong do do dự dự nói.

Ngụy Dương Châu hít sâu một hơi, đẩy mắt mang theo hàn ý hỏi: "Người kia, bên hông phải chẳng treo một cái hồ lô rượu."

Tiết Phong sững sờ một chút, thật không có có chú ý, hắn ném thử nhớ lại lúc ấy cái kia hình ảnh, bởi vì sợ gây nên đối phương chú ý, hắn thậm chí đều không dám ngẩng đầu nhìn ánh mắt người nọ.

Chính mình chỉ là nhìn thấy người kia chân, còn có eo vị trí!

Hắn đột nhiên giật mình, ngẩng đầu lên nói: "Đúng! Là có một cái hồ lô rượu."

Ngụy Dương Châu nhất thời cười khò vỗ vỗ đầu mình, mở miệng nói: "May mắn người nói với ta, . nếu không chúng ta liền muốn gặp rắc rối."

"Có ý tứ gì?" Tiết Phong ngốc nhìn qua đối phương.

"Thiếu niên kia thật sự là thân phận, là Mạc Trầm, bảo hộ người khác là Tô Nhan." Ngụy Dương Châu biểu lộ nghiêm túc nói ra.

Một tiếng ầm vang!

Tiết Phong cả người đều ngây người, hắn đã đoán vô số lần, thiếu niên kia thân phận, cũng không nghĩ tới lại là Đại Cương biên cảnh tham mưu, Mạc Trầm!

Tô Nhan, một cái đánh giết phản đồ, nổi tiếng bên ngoài, nghe nói cùng cảnh giới chưa bại một lần đỉnh phong người tu hành, ở cái này Đại Cương không ai không biết không người không hay.

Ngụy Dương Châu tâm lý run lên, mở miệng nói: "Nghe nói trước một hồi, Tô Nhan độc chỉ một người đá nát Tây Lăng viện đại môn, tất cả trưởng lão đều nhịn hân không gì, chỉ sợ hân tu vi đã đến Niết Bàn cảnh đỉnh phong."

Toàn bộ Đại Cương người tu hành, liền không có người nói không biết Tô Nhan, điều này hiển nhiên đã trở thành một cái truyền thuyết.

Chỉ bất quá Ngụy Dương Châu so bên cạnh người biết càng nhiều hơn một chút, nói ví dụ, hắn biết Tô Nhan bên hông hội treo một cái hồ lô rượu.

Tây Lăng viện, ở ngay đây Đại Cương được vinh dự người tu hành học phủ, bên trong đi ra người thấp nhất cũng là Trúc Cơ cảnh người tu hành, tu vi cao thâm người tu hành càng là nhiều vô số kể.

Một chỗ như vậy, thế mà bị người đá nát đại môn, không ai có thể ngăn cản, đủ để chứng minh Tô Nhan đến cùng đáng sợ đến cỡ nào!

Tiết Phong khiếp sợ mở miệng nói: "Như thế nói đến, chúng ta nếu là động thủ, chẳng phải là..."

Ngụy Dương Châu khóa gấp mi đầu, nhất thời mở miệng nói: "Đình chỉ hành động, quyết không thể để bọn hân động thủ."

Nói xong, hai người liền hùng hùng hổ hổ đi ra biệt thự khách.

Xe ngựa ở ngay đây biệt thự khách cửa chờ lấy, hai người đi lên xe ngựa, sau đó chạy ra ngoài ánh trăng mùa thu khách sạn tiến đến.

Ngụy Dương Châu trầm mặt nói ra: "Muốn ám sát quân ta tham mưu người, chỉ sợ là địch quốc nội gián."

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 87: 【 quỳ xuống 】 :

Ở ngay đây Trường Lăng.

Một tòa cao vút trong mây địa lâu các, khá nhiều người ở ngay đây tranh luận.

Bây giờ, Thần Thiên Ti làm hai cái phe phái, một bộ phận bày tỏ vô luận như thế nào đều duy trì Từ Lão quyết định.

Một nhóm người khác, thì là cho rằng Mạc Trầm không có bất kỳ cái gì tư cách đảm nhiệm Thần Thiên Ti Ti Thủ, dù là hân chánh thức trở lại Trường Lăng, mọi người cũng sẽ không thừa nhận thân phận.

"Lý Hạo, chẳng lẽ lại ngại cảm thấy dễ cho Tàn gia chúng quân Thần Thiên Ti, Đại Cương còn có tương lai sao?"

"Tiểu tử kia chỉ là đánh mấy trận trận chiến, hán có tài đức gì ngồi lên vị trí này?"

Lý Hạo, chính là Thần Thiên Ti nhị phẩm Thám Viên, tu vi đến ngự không cảnh đỉnh phong, hán Thần Thiên Ti bên trong có cái này nhất định sức ảnh hưởng, dù là rất nhiều quan viên nhìn thấy hán, cũng nhất định phải cúi đầu hô một tiếng Lý đại nhân tốt.

Ngày đó, Mạc Trầm cũng không tu vi, thì muốn đi vào Tây Lăng viện làm lão sư, nào ra trò cười, khi đó Lý Hạo thì đối người này toàn không có hảo cảm

Dù là đằng sau đối phương lập xuống công lao, hán thấy cũng không gì hơn cái này a.

Nếu như loại này công lao liền có thể tiếp nhận từ vị trí cũ, đây chẳng phải là khắp thiên hạ đều muốn loạn?

Cái này âm ỉ lên hai người, đều không ai dám khuyên can.

Thần Thiên Ti là một cái cực kỳ lỏng lẻo cơ cấu, cùng hán hai ti khác biệt, trong này bất cứ người nào, đều có lẽ đảm nhiệm cường điệu muốn nhân vật.

Tất cả mọi người rõ ràng, trừ Từ Lão không ai có thể chắn trụ đám người này.

Bạch Đào đã từng là một cái đầu đường ăn trộm, chính là đụng tới Từ Lão, mới hoàn toàn thay đổi vận mệnh, hán thấy, dù là Từ Lão thật sự là văng đầu, hán cũng sẽ dứt khoát dứt khoát chống đỡ Từ Lão lựa chọn.

Lại lại, cái này Mạc Trầm cũng không phải là như vậy không chịu nổi, tối thiểu nhất biên cảnh thắng lợi, hán đưa đến máu chốt nhất tác dụng.

Thần Thiên Ti nội bộ ồn ào, cãi lộn tin tức rất nhanh liền truyền tới.

Các đại gia tộc đều nhận được tin tức.

Hình Phật Ti Vi Cơ, mặc dù không có tỏ thái độ, có thể nàng hạ lệnh lại nói cho mọi người, nàng lập trường.

Nàng điều động ba tên ngự không kính người tu hành, tiến về biên cảnh hộ tống Mạc Trầm hồi kinh linh mệnh.

Ở ngay đây rất nhiều trong mắt người, hành động này vô cùng ý vị sâu xa.

Có ít người là cảm thấy, nếu như Thần Thiên Ti để một cái không biết từ chỗ nào đến người trẻ tuổi làm Ti Thủ, Vi Cơ cơ hồ liền có thể độc nắm đại quyền.

Dù sao một cái thò đầu ra không bao lâu người trẻ tuổi, theo Tàn gia lão hồ ly so sánh, khẳng định lại càng dễ đối phó.

Cho nên Vi Cơ bảo hộ Mạc Trầm, trên thực tế là vì chính mình.

Cũng có chút người biết chuyện hiểu rõ, trong này Huyền Cơ.

Lý Thiên Cương giờ phút này xụ mặt, hán vốn là có thể lên làm Giám Thiên Ti Ti Thủ, chính là bởi vì Từ Lão lác đầu, dẫn đến trước mắt hán hết sức khó xử.

Hán thở dài một hơi, mở miệng nói: "Đạo bất đồng bất tương vi mưu, đã các ngươi muốn làm khó ta, cũng đừng trách ta nhẫn tâm!"

Giờ phút này một cái Tàn gia người hầu ở ngay đây quỳ gối hán trong phủ, Tàn gia bày tỏ, chỉ cần Lý Thiên Cương giúp bọn hán thuận lợi ngồi lên Thần Thiên Ti ti thủ vị trí, như vậy Tàn gia đem ngay lập tức sẽ hướng bệ hạ thỉnh nguyện, để Lý Thiên Cương trở thành Giám Thiên Ti Ti Thủ.

Lợi ích liên hệ, lập trường liên hệ.

Hán không có bất kỳ cái gì lý do cự tuyệt đối phương thỉnh cầu.

...

Tàn phủ.

Ban đầu vốn có chút xuống dốc môn phủ, bỗng nhiên náo nhiệt lên, rất nhiều quan viên đến nhà tặng lễ.

Bởi vì ngay tại gần đây sáng sớm, bệ hạ tuyên bố hoàng bang, hiệu lệnh Trường Lăng bách tính, đối Thần Thiên Ti Ti Thủ chúc người ứng cử tiến hành bỏ phiếu.

Đây cũng là bách tính lần thứ nhất tự mình tham dự quan viên tuyển chọn, hơn nữa còn là trọng yếu như vậy chức vị, dân ý nhiệt tình, đều bày tỏ nguyện ý tham dự.

Thực Trương Hồng Thiên nghĩ đến cũng rất đơn giản, trước mắt Mạc Trầm căn bản không có ở Trường Lăng, hắn cũng không cần động bất luận cái gì tay chân, chỉ muốn sớm để bách tính tiến hành bỏ phiếu, liền có thể để Tần kinh triều miên lấy được ưu thế.

Thông minh quan viên tự nhiên cũng thấy rõ, đây là bệ hạ đang ủng hộ Tần gia, cho nên Tần kinh triều miên có thể đảm nhiệm Ti Thủ chức sự việc, mấy cái có lẽ đã là ván đã đóng thuyền.

Trừ tính cách so sánh cường quan viên, đều đến nhà tặng lễ chúc mừng Tần kinh triều miên.

Trong đại đường tiếng người huyên náo, mọi người mở miệng cười nói: "Tần đại nhân, ngày sau Đại Cương, vẫn phải dựa vào ngài a!"

"Vân bối nghe nói, đại nhân ngài lúc tuổi còn trẻ, Tiến Pháp xuất sắc, càng là ở ngay đây biên cảnh bắn giết địch quân quan viên mấy trăm, cái này công tích vĩ đại, tự nhiên không phải tiểu tử kia có thể so sánh."

Các loại khen, thậm chí rất nhiều người lật ra Tần kinh triều miên trước kia lâu năm chuyện cũ, khen một lần lại một lần.

Phảng phất giờ khắc này, Tần kinh triều miên đã thuận lợi lên làm Thần ruộng ti Ti Thủ, quyền khuynh thiên hạ.

Vô số người muốn trèo lên cái cửa này phủ, nhi tử Tần Hán biến giờ khắc này ở trên giường đang cùng một tên phụ nhân xinh đẹp Phiên Vân Phúc Vũ.

Phụ nhân ôm chần mền, sắc mặt mang theo một chút hồng nhuận phon phớt, dưới cổ là khiến người ta thấy nhiệt huyết sôi trào mỹ diệu thân thể.

Ở ngay đây rất nhiều trong mắt người, muốn lấy lòng Tần kinh triều miên lão gia hỏa này, chỉ sợ có chút khó khăn.

Nhưng muốn lấy lòng Tần kinh triều miên nhi tử Tần Hán biến, lại hết sức dễ dàng.

Cơ hồ có thể nói, Tần Hán biến muốn cái gì, thì có người nghĩ hết biện pháp đưa tới cho hắn, bao quát trên giường phụ nhân này, vốn là một quan viên thê thiếp.

Hắn chỉ là trong lúc lơ đãng, lộ ra đối phụ nhân mỹ mạo tán thưởng, cách một ngày liền có thể hưởng thụ đối phương mỹ thể.

Vui sướng như vậy, để cả người hắn đều tiên dục tung bay, trầm mê mà không thể tự kiềm chế!

Hắn vuốt ve đối phương tron nhẵn da thịt, vừa cười vừa nói: "Yên tâm đi! Tiểu tử kia không có khả năng có mạng sống về Trường Lăng."

Phụ nhân tự nhiên biết đây là ý gì, trên mặt nàng lộ ra then thùng biểu lộ, xấu hổ nói: "Nô gia còn có một cái đệ đệ."

Tần Hán biến lại một lần nữa xoay người đem đạo này thân thể mềm mại ép dưới thân thể, cười miệng đáp ứng nói: "Đệ đệ, vậy liền an bài thất phẩm quan chức, để hắn áo com không lo."

Nói xong, hai đạo hỏa nhiệt thân thể lại một lần nữa chung phó Vu Sơn.

...

Giờ phút này, Đông Châu thành.

Ánh trăng mùa thu khách sạn.

Mạc Trầm cũng thừa cơ hội này, tẩy một cái tắm, giờ phút này dùng khăn mặt lau cái này ướt sũng tóc, đi ở ngay đây trong hành lang.

Đám đầu đi tới một người, hai người cười gật gật đầu, sau đó mỗi người đi vào giữa phòng.

Ở ngay đây gặp thoáng qua trong nháy mắt, Mạc Trầm thì thấy rõ thân phận đối phương.

Cái này thỉnh linh cũng là một tên sát thủ, đủ để chứng minh chính mình cũng không phải là lo ngại, những người này xác thực đều là hướng về phía chính mình tới.

Ở ngay đây trong một phòng khác bên trong, Ngô cao tuần cái trán lộ ra một vòng mồ hôi, hắn mở miệng nói: "Vừa rồi có một cái tuyệt hảo cơ hội, ta kém một chút thì muốn động thủ."

"Vậy ngươi là sao không có động thủ?" Giang Tuấn hùng biểu lộ ngạc nhiên hỏi.

"Người trẻ tuổi kia tính cảnh giác phi thường cao, chỉ sợ không cách nào nhất kích mất mạng." Ngô cao tuần giải thích nói.

"Vậy thì chờ buổi tối mới hạ thủ đi!"

Bọn họ đã tìm được nhà bếp, khi đó nguy trang điểm tiểu nhị đi vào, cho đối phương châm trà đổ nước, một khi hạ độc thành công lập tức động thủ.

Đây là ổn thỏa nhất cách làm, cũng có thể bảo chứng chính mình có thể còn sống rời đi nơi này.

Giết chết mục tiêu cũng không khó, khó ngay tại khó ở ngay đây làm thế nào sống sót.

Bỗng nhiên lập tức, cửa bị đẩy ra.

Mấy cái người sầm mặt lại, "Vụt" trong nháy mắt rút kiếm ra, chạy ra ngoài cửa nhìn lại, nhất thời buông lỏng một hơi.

Nguyên lai là người một nhà.

Ngô cao tuần trừng mắt nhìn qua đứng tại cửa ra vào hai người, là Tiết Phong còn có Ngụy Dương Châu, nhất thời hạ giọng đi qua, mở miệng nói: "Các người làm sao tối."

Hắn đi lên trước chuẩn bị đóng cửa lại.

Một tiếng cọt kẹt!

Đổi diện cửa mở!

Tô Nhan nghe được sát vách rút kiếm âm thanh, hắn tò mò mở cửa xem xét, vừa vặn thấy cảnh này.

Trong nháy mắt bầu không khí lâm vào tĩnh mịch!

Ngô cao tuần sắc mặt lau một chút từ biến trắng, đổi diện gian phòng trên ghế, đúng là bọn họ muốn giết người trẻ tuổi kia.

Mạc Trầm hơi kinh ngạc mà nhìn xem Tiết Phong.

Giang Tuấn hùng nhìn thấy Mạc Trầm ánh mắt, hắn mãnh liệt đứng lên, trong nháy mắt nhỏ ra bản thân kiếm!

Người kia nhận ra Tiết Phong, bọn họ bại lộ!

Toàn bộ quá trình cũng vùn vụt trong nháy mắt sự việc.

Tiết Phong đang chuẩn bị mở miệng, nhưng hắn nào từ một hồi trống không, căn vốn chưa kịp phản ứng, cái này chạm mặt thực sự quá xấu hổ, cảm thấy giải thích cơ hội đều muộn!

Giang Tuấn hùng theo Ngô cao tuần đều vô cùng quả quyết, hắn như là đã bị bại lộ, cái kia thì không có cách nào, chỉ có thể kiên trì bên trên.

Mạc Trầm cũng là nháy mắt ngây người, cái này theo những gì mình biết hiển nhiên không giống nhau, rõ ràng cần phải ban đêm mới động thủ.

Trong ánh sáng mờ hồ, hai người thì chạy ra ngoài Tô Nhan giết đi qua.

Ngay lúc này, sau lưng bỗng nhiên truyền đến một tiếng gầm thét, "Quý xuống!"

Ngụy Dương Châu vận dụng chân khí, hô to một tiếng, cứ thế mà hô ngừng hai cái lỗ mũi gia hỏa.

Giang Tuấn hùng hai mắt trừng lớn, ở ngay đây Ngụy Dương Châu kêu đi ra một khắc này, hắn ngừng cước bộ, còn không có tỉnh táo lại, khiếp sợ Phát Hiện một thanh kiếm đã ở ngay đây cổ họng trước mặt.

Tô Nhan kiếm tựa như là trong nháy mắt xuất hiện như vậy, để bọn hắn căn vốn chưa kịp phản ứng.

Ngụy Dương Châu thấy cảnh này, âm thầm nuốt mồ hôi, còn tốt gọi lại, nếu không một khi đánh nhau, chỉ sợ nói không có cái gì dùng.

Hắn lạnh cái này âm thanh, phát biểu nói: "Các người hai cái, quý xuống!"

Giang Tuấn hùng theo Ngô cao tuần đều là xanh cả mặt, hiển nhiên không có làm rõ ràng lão đại là sao dạng này phân phó, định nhân ngay ở phía trước, hiện tại muốn sao đánh, muốn sao trốn!

Ngụy Dương Châu hận không thể đạp hai tiểu tử này một chân, làm sao như vậy không hiểu chuyện!

Hắn rơi vào đường cùng, chỉ có thể bịch một tiếng, một chân quý xuống, sau đó mở miệng hô: "Thảo dân Ngụy Dương Châu, gặp qua tham mưu đại nhân, gặp qua tô Nhan tiên bối."

Hắn cố ý hô lên Tô Nhan tên, cũng là muốn nói cho hai người khác, hiện tại là tình huống gì.

Quả là như vậy, Giang Tuấn hùng sắc mặt xoát đến trắng bệch, hai chân có chút run rẩy, bịch một tiếng cũng quý xuống tới.

Khó trách đối phương kiếm nhanh như vậy, lại là đại danh鼎鼎鼎鼎 Tô Nhan!

Tô Nhan miệng hơi hơi mở ra, hơi kinh ngạc những người này cử động, hắn còn là lần đầu tiên gặp được địch nhân còn chưa đánh liền quỳ xuống.

Hắn ngạc nhiên lát nữa nhìn Mạc Trầm liếc một chút.

Giờ phút này Mạc Trầm bùng lên một chén trà, khẽ nhấp một cái cười nói: "Xem ra, không có uống phí nhắc nhở các ngươi."

Thời gian phảng phất trong nháy mắt này dừng lại!

Tiết Phong trông mắt cứng đờ, mặt mũi tràn đầy khiếp sợ nhìn lấy Mạc Trầm, đối phương là cố ý nhắc nhở chính mình?

Ngụy Dương Châu cũng là yên lặng thất sắc, nhin không được toát ra mồ hôi lạnh tới.

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 88: 【 Khí Âm Đầu Minh 】 :

Ở ngay đây Ngụy Dương Châu mệnh lệnh dưới, mọi người buông kiếm.

Hành tẩu giang hồ, tu vi cũng không phải là trọng yếu nhất, có thời gian nhiều uống một ngụm trà, đều có thể hội mất đi tính mạng.

Nhưng hắn cuộc đời thống hận nhất cũng là bị người lợi dụng.

Mạc Trầm là biên cảnh tham mưu, một mực đang chống cự ngoại địch, lúc này có người treo giải thưởng người khác đầu, đồng thời còn cho ra thân phận giả lừa gạt chính mình, dẫn đến hắn kém chút ừ thành đại họa.

Cũng may mẫn ngăn cản phải kịp thời, tránh bớt không tất yếu thương vong.

Ngụy Dương Châu mở miệng nói: "Thực không dám giấu giếm, chúng ta đều là lấy tiền làm việc sát thủ, mới đầu cũng không biết hai vị thân phận!"

"Nhưng hai vị chính là chúng ta Đại Cương nặng đại công thần, chỉ sợ ra giá trên trời cổ chủ là địch quốc nội gián!"

Giờ phút này Tiết Nhuyễn Nhuyễn chính trên giường ngủ say, dù sao tàu xe mệt mỏi, vẫn tương đối mệt nhọc.

Mạc Trầm vuốt vuốt trên tay chén trà, hắn là bởi vì biết được có ám sát, tất cả không không dám buông lỏng cảnh giác.

Hắn kinh ngạc hỏi: "Giá trên trời?"

Ngụy Dương Châu chậm rãi đứng lên, vỗ vỗ đầu gối mình đắp, mở miệng nói ra: "Không sai, có người ra mười vạn lượng Hoàng Kim, muốn cầm ngài trên cổ đầu người!"

"Chính là ngày hôm trước, người này cảm thấy biết ngài hành tung, bởi vì làm mục tiêu cách ta khá gần, lại treo giải thưởng mười phần mê người, cho nên ta thì đón lấy cái này đơn nhiệm vụ!" Ngụy Dương Châu có chút xấu hổ nói ra.

Dù sao Mạc Trầm cùng Tô Nhan hai người, là chính quốc gia đang bốn ba, mà bọn họ chỉ là làm một chính mình tư lợi, cả hai lẫn nhau so sánh, chênh lệch thì càng rõ ràng.

Mạc Trầm theo Tô Nhan liếc nhau, ngày hôm trước khi đó Thánh chỉ cũng còn không có truyền đến biên cảnh doanh địa, cũng chính là người này sớm thì biết mình hội trở về, đồng thời lập tức lấy tay an bài.

Trường Lăng bên trong có người muốn giết chính mình?

Hắn mở miệng nói: "Rất có thể là tiềm phục tại Trường Lăng địch quốc nội gián."

Ngụy Dương Châu với cùng băng ánh mắt giao lưu một hồi, nhất thời chấp tay nói ra: "Chúng ta nguyện ý vì đại nhân cống hiến sức lực, cùng nhau bắt được cái này địch quốc gian tế!"

Nếu như có thể làm quan, ai sẽ muốn vì tặc?

Nếu như có thể lãnh binh quét ngang một phương, vạn nhân kính ngưỡng, chỉ sợ không ai hội bội bạc đi chiếm núi làm vua!

Đây cũng là Ngụy Dương Châu cùng hần huynh đệ ý nghĩ, dưới cái nhìn của bọn họ, Mạc Trầm tuyệt đối là một cái giá trị được bản thân cống hiến sức lực người, lại lại đối phương còn có Tô Nhan loại người này ở bên người, có thể thấy được sức ảnh hưởng.

Lần này bọn họ hành động hiển nhiên có chút lỗ mãng, nếu là có thể lấy, tự nhiên là tốt nhất.

Mạc Trầm hơi kinh ngạc, thật không có ngờ tới đám người này lập trường, có thể thay đổi bất thường, cái này chỉ sợ xem như Khí Âm Đầu Minh đi!

Hắn mở lời hỏi: "Các người gặp qua cái kia muốn giết ta người sao? Là lai lịch gì?"

Mọi người lắc đầu.

Ngụy Dương Châu giải thích nói: "Bình thường thuê mướn sát thủ người cũng sẽ không chính mình ra mặt, người này cũng là phi thường cẩn thận, cùng chúng ta truyền đạt tin tức, đều là sai người mà làm, thậm chí ngay cả thanh âm hần chúng ta đều chưa từng nghe qua."

Giang Tuấn hùng bỗng nhiên mở miệng nói: "Ta có một kế, có thể dẫn xuất con rắn này."

Mọi người ánh mắt đều chạy ra ngoài Giang Tuấn hùng nhìn sang.

Mạc Trầm ngón tay nhẹ nhàng đánh ở trên bàn, cười nói: "Cứ nói đừng ngại!"

"Như là đại nhân nguyện ý phối hợp, chúng ta hoàn toàn có thể lên diễn trường hợp giả chết, làm bộ chúng ta đã giết chết ngài, cầm ngài đầu lâu đi nhận lấy tiền thưởng, người kia tất nhiên sẽ thả đầu ra." Giang Tuấn hùng giải thích nói.

Tô Nhan trở lại trong phòng ngồi xuống, hần quan trọng nhiệm vụ là đem Mạc Trầm bình an hộ tống trở lại Trường Lăng.

Bây giờ ở ngay đây tòa thứ nhất đặt chân thành trì liền bắt đầu dụng phải sát thủ.

Hắn để ý là, Từ Lão không có truyền vị trước đó, Mạc Trầm đã bị Bắc Tống người để mắt tới, thậm chí phái ra Lý Cố Thành đến ám sát.

Giờ phút này biết được Mạc Trầm sẽ là Thần Thiên Tử người thừa kế, chỉ sợ càng không khả năng để Mạc Trầm an toàn trở lại Trường Lăng.

Cho nên, hần lo lắng là Bắc Tống bên kia phái tới giết đi tay, những thứ này giết chết, nhất định đều là tu vi đến Niết Bàn cảnh, vô cùng khó đối phó.

Tây Lăng viện lúc này đã xuống dốc,

Ở ngay đây tu vi đạt tới ngự không cảnh người tu hành nhân số, đã đăng sau Bắc Tống rất nhiều.

Mạc Trầm đối với Giang Tuấn hùng nói ra: "Người tới đây một chút!"

Mọi người sững sờ, Giang Tuấn hùng cũng là hơi kinh ngạc, chẳng biết tại sao Mạc Trầm muốn hần đi lên phía trước.

Mạc Trầm thần thức muốn phá vỡ thân thể đối phương bên ngoài Thiên Cơ bạch quang, lại đáng tiếc bị đỡ được, hần hơi kinh ngạc, không nghĩ đến người này lại là ngự không kính trở lên tu vi!

Bởi vì nhìn Giang Tuấn hùng tuổi tác, cũng cũng không lớn, nhìn tới tu hành thiên phú coi như không tệ.

Mạc Trầm cười nói: "Đổi một người, người đã đến ngự không cảnh, tới một cái Trúc Cơ cảnh!"

Ngụy Dương Châu mặt lộ vẻ kinh ngạc, Giang Tuấn hùng đúng là trước đó vài ngày, thuận lợi bước vào ngự không cảnh, không nghĩ tới vị này tuổi trẻ đại nhân, thế mà liếc thấy mặc.

Mọi người kinh ngạc Mạc Trầm nhãn lực, nhưng Tô Nhan cũng đã tập mãi thành thói quen, hần cười lắc đầu, không biết tiểu tử này lại muốn làm gì!

Tiết Phong khẽ cắn môi đi lên trước, mở miệng nói: "Ta tới đi, ta là Trúc Cơ cảnh!"

Mạc Trầm mở miệng cười nói: "Vậy thì do người coi cái này dẫn rắn mồi như, mọi người có đồng ý hay không?"

Hắn sau khi nói xong, còn cố ý xem hần người, sau cùng ánh mắt trở lại Tiết Phong trên thân.

Ngụy Dương Châu tuy nhiên không biết rõ vì sao muốn cố ý chọn một Trúc Cơ cảnh người tu hành, nhưng đã Mạc Trầm muốn muốn an bài như vậy, hần cũng không có ý kiến.

Mọi người gật gật đầu, bày tỏ có thể!

Chợt, Mạc Trầm vừa cười vừa nói: "Mọi người chớ khấn trương, ta chỉ là thuận miệng vừa nói như vậy, vẫn là đối một người tới làm mồi nhử."

Soạt một chút, thật nhiều người đều mộng bức.

Đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra, vừa rồi ngự không cảnh nói không được, hiện tại Tiết Phong còn nói không được.

Mạc Trầm cười nhấp một miệng trà, "Đối một cái cơ linh một điểm, có thể bảo mệnh!"

Tiết Phong chú ý tới Mạc Trầm sau cùng câu nói này tăng sâu hàm nghĩa, hần ngạc nhiên hỏi: "Chẳng lẽ lại, ta đi lời nói không gánh nổi tánh mạng?"

Hần cái này nói chuyện, mọi người hình như mới phản ứng được, cảm thấy Mạc Trầm chính là cái này ý tứ.

Mạc Trầm đuôi lông mày nhú một cái, não tư cũng là xoay chuyển cực nhanh, nhất thời cười nói: "Ta xem người ẩn đường biến thành màu đen, không dễ mạo hiểm, vẫn là đối một người cho thỏa đáng!"

Mọi người hai mặt tương dòm, cho nên là nhìn tương mạo tính ra đến?

Mạc Trầm chủ động đứng lên, chạy ra ngoài mấy người đi qua, đã như vậy, vậy liền chính mình đi chọn người tốt.

Hần thần thức trước mắt chỉ có thể kéo dài ở ngay đây ba mét bên ngoài, khoảng cách quá xa không có cách nào nhìn trộm Thiên Cơ.

Hần đi giữa đám người, đem tất cả có thể phá vỡ bạch quang người Thiên Cơ đều nhìn một lần, nhất thời có lựa chọn.

Mạc Trầm đi vào Ngô cao tuần trước người, sau đó một vừa quan sát người này, vừa nói: "Thì người đi! Tuy nhiên chỉ có Trúc Cơ cảnh cấp ba tu vị, nhưng thuở nhỏ sinh hoạt tại mạnh được yếu thua hoàn cảnh bên trong, nhìn mặt mà nói chuyện năng lực không tệ, hần là có thể đầy đủ sớm Phát Hiện địch nhân quý kẻ, bảo trụ tính mạng mình. . "

Ngô cao tuần nhất thời trừng to mắt, khó có thể tin nhìn qua người trẻ tuổi này.

Tuy nhiên lời này cảm thấy nói đến có mơ hồ, nhưng hần lại biết Mạc Trầm mỗi một câu đều nói ở ngay đây ý tưởng bên trên.

Hần hơn mười tuổi thời điểm, vẫn vẫn là một cái ăn cắp, bởi vì tay chân lạnh lẽo, thời gian dần dần tốt, sau cùng trộm được Ngụy Dương Châu trên thân, lúc này mới nhân họa đắc phúc, đi đến người tu hành đường.

Nói thật, quen thuộc Ngô cao tuần người xác thực đều biết, tiểu tử này ánh mắt sắc bén lầy, có cái gì gió thổi cỏ lay cũng là trước tiên nhìn ra.

Thậm chí đã từng có một lần, Ngụy Dương Châu ngụy trang thành thư sinh con cháu, tiếp cận mục tiêu thời điểm, bị đối phương nhìn thấu, vẫn là Ngô cao tuần Phát Hiện cái kia người ánh mắt không đúng, mới khiến cho mọi người tránh thoát một kiếp.

"Vâng... Là!" Ngô cao tuần có chút nói lắp địa ứng thanh đáp ứng.

Đối mặt cái này cảm thấy biết tất cả mọi chuyện người trẻ tuổi, tất cả mọi người có chút trờ tay không kịp.

Ngụy Dương Châu cuối cùng là ý thức được, cái này có thể ở ngay đây biên cảnh lập xuống nặng công người trẻ tuổi đến cùng có bao nhiêu đáng sợ, nhìn rõ tiên cơ, nhìn trộm nhân tâm, mặc kệ là tính cách vẫn là quen thuộc, tựa hồ cũng trốn không thoát Mạc Trầm con mắt.

Ở ngay đây biên cảnh nhìn qua sinh tử, chứng kiến mấy vạn người đối địch, Mạc Trầm ánh mắt cùng tâm cảnh có biến hóa rất lớn.

Nếu là đặt ở trước kia, ở ngay đây Trường Lăng đụng phải một cái ngự không cảnh người tu hành, hần đều cảm giác đối phương hết sức lợi hại.

Nhưng giờ phút này, một đồng lớn tu vi cao hơn chính mình người ở chỗ này, cũng chỉ có thể nghe chính mình điều lệnh.

Mọi người thương nghị một phen, Tô Nhan lại kiên trì, không thể trên đường chậm trễ thời gian, nhất định phải ngay đầu tiên chạy về Trường Lăng.

Cuối cùng mới định ra kế hoạch.

Như thế thì chia binh hai đường, Mạc Trầm tiếp tục hướng Trường Lăng tiến đến, mà bên này thì là thả ra tin tức giả, ý đồ lừa dối địch nhân, tìm hiểu nguồn gốc, tìm tới người kia cầm ra giả trên trời người.

Chương 89: 【 tương kế tựu kế 】 :

Ánh trăng mùa thu khách sạn.

Giờ phút này một tiếng âm vang vang!

Hai tên toàn thân nhuốm máu người cứ thế mà phá vỡ vách tường, chạy đến trên nóc nhà.

Nhất thời cả kinh đầu đường phía trên tất cả mọi người trông đi qua.

Ngụy Dương Châu phun một ngụm máu, ôm một cái miếng vải đen trốn tới, la lớn: "Rút lui!"

Bọn họ dùng Kiếm Kiếp cầm một vị tiểu cô nương, uy hiếp Tô Nhan không thể đuổi theo.

Trong khách sạn người đều dọa sợ, tất cả đều đào mệnh chạy ra.

Tô Nhan sắc mặt âm trầm, cúi đầu xuống, ôm lấy một cỗ thi thể, cỗ thi thể này đầu lâu phía trên che kín một bộ y phục, chung quanh tất cả đều là vết máu.

Sát thủ rất chạy mau đến không thấy tăm hơi, cái kia bị bắt cóc cô nương cũng bị buông ra!

Thổi phù một tiếng!

Tô Nhan miệng bên trong phun ra một ngụm màu đen máu, bờ môi trắng bệch, sau đó ôm cỗ thi thể kia, mang theo tiểu cô nương biến mất không thấy gì nữa.

Bởi vì là trong đêm khuya, đại đa số bách tính đều xem thường những người kia mặt, chỉ có thể nhìn thấy một cái hình dáng, đều đang sôi nổi nghị luận, suy đoán chuyện gì phát sinh.

Một con ngựa trên lưng, Tô Nhan đem cỗ thi thể kia hoành thả, sau đó trở mình lên ngựa, lại mang phía trên một cái tiểu cô nương, chạy ra ngoài cửa thành chạy đi!

"Điều khiển!"

Rất nhiều người cứ như vậy nhìn lấy con ngựa này đi ra khỏi cửa thành, rồi đi Đông Châu thành!

Con ngựa này đại khái chạy ba dặm, cỗ thi thể kia bỗng nhiên động, Mạc Trầm cầm lấy đắp lên trên đầu mình y phục, theo trên lưng ngựa leo xuống.

Tuy nhiên không biết thám tử ở đâu, nhưng bộ phim vẫn là đến diễn rất thật.

Tô Nhan có chút bận tâm nói ra: "Nếu là Hoàng Đế nghe nói người chết, hủy bỏ người người ứng cử thân phận, cái này liền được không bù mất."

Mạc Trầm vừa cười vừa nói: "Cho nên chúng ta muốn đuổi đường, ở ngay đây mới Thánh chỉ ban bố trước thì chạy trở về!"

Thừa dịp cảnh ban đêm, một đường tiến lên.

Ngày đó, ở ngay đây Trường Lăng theo đại quân tiến về biên cảnh, bởi vì nhân số đông đảo, cho nên đi tương đối chậm!

Trên thực tế, cho dù là trên đường đặt chân nghỉ ngơi, cũng chỉ cần ba ngày lộ trình liền có thể chạy trở về.

Bây giờ còn có một nửa lộ trình, Mạc Trầm cho rằng vừa rồi diễn cái kia xuất diễn, chỉ có thể để một ít muốn chính mình người chết', hoài nghi mình chết thì đầy đủ.

Mà không muốn chính mình người chết, tất nhiên sẽ điều tra rõ ràng, ít nhất phải chờ Tô Nhan lại xuất hiện, mới có thể kết luận chính mình chết sống.

Cái này một con ngựa, cứ như vậy lao vút ở ngay đây rộng lớn vùng quê bên trong.

Bởi vì vì thời gian khẩn cấp, cho nên Mạc Trầm hiện tại mới theo Tiết Nhuyễn Nhuyễn giải thích tình huống, tiểu cô nương cũng là rất lợi hại thông minh, lập tức liền nghĩ mình bạch.

Đây là giả chết!

Lừa gạt những người kia, tốt để cho địch nhân buông lỏng cảnh giác!

Thật lâu.

Sắc trời bỗng nhiên hơi sáng, lập tức sẽ trời sáng!

Bọn họ lại đi tới một thành trì, lần này ba người không có vào thành, chỉ là ở ngoài thành hoa chút tiền bạc, nhiều mua một con ngựa liền tiếp tục xuất phát.

...

Trường Lăng.

Sắc trời càng ngày càng sáng.

Vị Hà một bên, lại bắt đầu vang lên các loại gào to âm thanh.

"Băng đường hồ lô siết!"

"Có cần phải tới một chuỗi, không ngọt không cần tiền!"

Lúc này, một cái đầu thượng quyền lấy vải nam nhân đi tới, mua xuống một chuỗi băng đường hồ lô, lại cho ra mấy đồng tiền trong nháy mắt, đem một tờ giấy cho đưa qua đi.

Đây là Thần Thiên Ti thám tử ước định mà thành giao lưu ám hiệu!

Mà lại mua băng đường hồ lô người, nhất định phải cho nhiều hai cái đồng tiền, nếu không tờ giấy này tất nhiên là tình báo giả.

Nói chung một lát, cái này bán băng đường hồ lô người, liền đến đến trong góc, Trang Tác đi giải Thủ Mô dạng, mở ra lá thư này.

"Hôm qua đêm khuya, hư hư thực thực hư hư thực thực Tô Nhan ôm một người, chạy ra Đông Châu thành."

Cái này mặc dù chỉ là ngắn ngủi một câu, bên trong lại giấu giếm cái này rất nhiều tin tức.

Thần Thiên Ti nhận được tin tức nửa ngày sau.

Tần phủ quân gia cũng là vội vội vàng vàng đi vào Tần kinh triển miên bên tai nhỏ giọng nói ra: "Đám kia sát thủ, nói là cầm tới Mạc Trầm đầu người."

Tần kinh triển miên con mắt đột nhiên trừng một cái!

Bởi vì có Tô Nhan thủ ở bên cạnh,

Cho nên hẳn một mực đối với chuyện này không có quan tâm đến.

Có thể tin tức này nếu như là thật, vậy đã nói rõ chính mình Thần Thiên Ti vị trí, đã ngồi vững vàng!

Đối thủ cạnh tranh đều chết, căn bản không có lo lắng!

Hắn cẩn thận địa phân phó nói: "Người mang người đi nghiệm chứng rõ ràng, chớ bị người lừa gạt, đây chính là mười vạn lượng Hoàng Kim."

Vạn nhất có gan đại người, muốn mạo hiểm lĩnh cái này số tiền lớn, chính mình thì cao hứng hụt một trận, vẫn là ổn thỏa cho thỏa đáng.

Hắn ngồi trong phủ, lại là đứng ngồi không yên, muốn phải lập tức biết vừa rồi tin tức có phải là thật hay không.

Đúng vào lúc này, bỗng nhiên một vị cấp dưới hấp tấp địa chạy tới, vừa cười vừa nói: "Tần đại nhân, đây là Lý đại nhân giao cho ngài tin!"

Tần kinh triển miên phản ứng đầu tiên, hẳn là Lý Thiên Cương, hẳn lập tức mở ra phong thư này.

Trong phong thư nội dung, rõ ràng là vừa rồi Thần Thiên Ti thám tử nhận được tin tức.

Tần kinh triển miên sau khi xem xong nhất thời đại hỉ, trong này hình dung Tô Nhan lúc rời đi đội, dùng là một chữ "trốn"!

Cái này đủ để chứng minh chuyện phát sinh, thì liền Tô Nhan cũng không có cách nào ứng phó, ít nhất là không có ứng phó tốt.

Nói như thế, thuê mướn đám kia sát thủ, có lẽ thực sự tay!

Trên mặt hẳn là giấu không được vui mừng, giờ khắc này hẳn chờ quá lâu, kể từ khi biết chính mình có dạng này cơ hội về sau, hẳn mỗi cái buổi tối đều khó mà ngủ.

Tần kinh triển miên hô hấp đều biến đến dồn dập lên, sau đó đối tên kia cấp dưới nói ra: "Trở về nói cho hắn biết, ta đáp ứng sự tình sẽ làm đến!"

"Đứng!"

Tên kia mặc lấy áo vải cấp dưới ứng thanh gậy đầu, không sai sau đó xoay người rời đi.

Hắn khẽ cắn môi, cảm thấy chuyện này vẫn phải xử lý thích đáng, không thể cho người lưu phía dưới bất luận cái gì tay cầm!

Tần kinh triển miên phái người đem con trai mình gọi qua, sau đó dặn dò: "Đợi chút nữa, người theo Lý bá cùng nhau đi nghiệm chứng, có phải hay không Mạc Trầm đầu người."

Nghe được câu này, Tần Hán biến lộ ra diện cuồng vui sướng, hỏi ngược lại: "Chúng ta mời sát thủ thành công!"

Tần kinh triển miên lắc đầu nói: "Chưa hẳn, có điều có người nhìn thấy Tô Nhan chặt vật đào tẩu."

Tần Hán biến đột nhiên hỏi: "Chẳng lẽ lại, thật muốn cho bọn hắn mười vạn lượng Hoàng Kim?"

Cho dù là nhà bọn hắn, muốn lập tức xuất ra mười vạn lượng Hoàng Kim, cũng là mười phần thịt đau.

Tần kinh triển miên nhàn nhạt phẩm một miệng trà, mở miệng nói: "Cho, đốt cho bọn hắn!"

Tần Hán biến nhãn tình sáng lên, hắn đương nhiên hiểu rõ đây là ý gì, . trả thù lao là không thể nào, mà lại những người này đều phải xử lý sạch sẽ.

"Lý bá biết rõ nói xử lý như thế nào, ta muốn dặn dò người là chuyện này!" Tần kinh triển miên đối với mình nhĩ tử vẫy tay, ra hiệu tới gần đến nói chuyện.

Tần Hán biến đuôi lông mày hơi nhíu lại, liền đem lỗ tai tiếp cận đi.

"Lúc trở về, tất cả biết chuyện này đều giết, bao quát những gia đình kia." Tần kinh triển miên nhỏ giọng nói ra.

Tần Hán Hải Tâm bên trong oanh một cái!

Hắn mắt tròn, một bộ chấn kinh biểu lộ.

Tần kinh triển miên giáo dục nói ra: "Về sau làm việc, người cũng muốn nhớ rõ ràng, nhớ có phải nhớ tận gốc."

Tần Hán biến hít vào một hơi, làm như vậy mặc dù có chút ác độc, bất cận nhân tình, có thể đúng là tốt nhất cách làm.

Nếu không Mạc Trầm chết về rơi xuống trên đầu mình, dù là phụ thân tiếp quản Thần Thiên Tí, cũng khó có thể phục chúng.

Hắn tràn đầy phấn khởi gậy đầu nói: "Yên tâm đi, cha! Ta biết phải làm sao, sẽ không kéo cha chân sau."

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Trường Lăng, tựa hồ cũng bởi vì Tô Nhan lần này bối rối mà chạy, bầu không khí trở nên trở nên nặng nề.

Trương Hồng Thiên nghe nói sau chuyện này, đuôi lông mày nhăn lại, sắc mặt không thể nào đẹp mắt.

"Tra rõ ràng, đến cùng là chuyện gì xảy ra!"

"Đứng!"

Một tên tướng lĩnh ứng thanh gậy đầu, sau đó suất lĩnh lấy một đoàn người, xâm nhập điều tra.

Mạc Trầm thân phận hôm nay, không chỉ có là Đại Cương công thần, vẫn là Thần Thiên Tí Tí Thủ người ứng cử, dù là Trương Hồng Thiên cũng không cho rằng đối phương có tư cách này.

Nhưng tại Đại Cương trong nước, lại có người dám lớn lối như vậy lớn mật làm việc, để hắn mười phần tức giận.

Thậm chí, có một ít thất vọng!

...

Giờ phút này, Mạc Trầm cười một con khoái mã, lại đi ngang qua một thành trì.

Khoảng cách đến Trường Lăng, còn không đủ một ngày.

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 90: 【 ta trở về 】 :

Thần Thiên Tỉ.

Giờ phút này thật nhiều người đều tụ ở ngay đây trong một cái phòng, Từ Lão nằm ở trên giường, hần đã tuyệt thực tốt vài ngày, không chỉ có ăn không vô đồ, vật, mà lại uống cũng uống không xuống.

Cả người giống như là ở ngay đây trong vòng một đêm tiêu tụy hơn mười năm!

Hôm qua, hần trả có thể mở miệng nói chuyện, không sai ngày hôm nay, lại ngay cả há mồm đều không sử dụng ra được kinh.

Khá nhiều người đều đỏ hồng mặt nhìn lấy hần, trong này có gần một phần ba người, đều bởi vì cái này lão nhân triệt để cho cái biến vận mệnh.

Hôm nay, lão nhân rốt cục chịu không nổi.

Nhìn lấy lão nhân như vậy khó chịu bộ dáng, Lý Hạo hốc mắt phiếm hồng, hần nắm lão nhân gia tay, không nói một lời.

Trong phòng cũng không biết là ai, trước truyền ra tiếng khóc!

Khá nhiều người con mắt đều ẩm ướt!

Nam tử hán đại trượng phu, đồ máu không đồ lệ, nhưng đến thời khắc này, vẫn là không nhịn được.

Lý Hạo khẽ cắn môi, bọn họ thậm chí không dám đem Tô Nhan bồi rồi mà chạy tình báo nói cho Từ Lão, chỉ có thể giấu ở trong lòng.

Ngự y nói sống không qua mười ngày, đó là phỏng đoán cẩn thận, nhưng trên thực tế chỉ sợ liền năm ngày đều nhịn không được.

Lý Hạo cố nén hốc mắt nước mắt, hần biết lão nhân gia bây giờ nói không nói gì, nhưng còn có thể nghe được chính mình nói chuyện.

Có thể cảm thấy lúc này, hần lại nghĩ không ra muốn nói gì lời nói.

Nhưng vào lúc này, bỗng nhiên bên ngoài truyền đến rồi loạn tung bùng.

Mọi người muốn ngăn đều ngăn không được, Vi Cơ một thân một mình thì xông tới.

"Hoi Tỉ Thủ!"

Chúng người không biết làm sao gật đầu nói: "Từ Lão tình huống trước mắt lại chuyển biến xấu, nếu không có có chuyện trọng yếu, vẫn là đừng quấy rầy hần tốt!"

Vi Cơ thanh âm rất nhạt, nhưng lại lộ ra một tia bất mãn!

"Đã như vậy, vậy các người nhiều người như vậy ở ngay đây cái này làm gì? Không cần làm sống?"

Mọi người hai mặt tương dòm, chỉ có thể tán đi!

Từ Lão miệng hơi hơi mở ra, lại không phát ra thanh âm nào, muốn xoay đầu lại, cũng không có bất kỳ cái gì khí lực.

Vi Cơ đi vào giữa phòng bên trong, trực tiếp thì mở miệng nói: "Nghe nói, tối hôm qua Tô Nhan bị người đánh cho thổ huyết, chặt vật đao tẩu, còn ôm một người."

Từ Lão trông mắt đột nhiên kéo căng, sắc mặt khó coi.

Người chung quanh trợn lên giận dữ nhìn lấy Vi Cơ, tất cả mọi người chịu đựng không có đem tin tức này nói cho Từ Lão, có thể Vi Cơ vừa đến đã đem lời nói trắng ra.

Không biết sao bọn họ cũng không dám ở trước mặt quát mắng Vi Cơ, chỉ có thể trừng trừng mắt.

Thật lâu.

Từ Lão giống như là thở dài một hơi, chỉ thuận theo ý trời.

Tuy nhiên hẳn tin được Tô Nhan, nhưng nếu như Bắc Tống người xuất thủ, thật đúng là nói không chừng, dù sao tòa miếu cổ kia so với ai khác đều muốn giết chết chính mình.

Trong lòng của hắn có chút bí mật, lại không thể theo những người này nói, nếu như Mạc Trầm đuổi không trở lại, cũng chỉ có thể trông coi những bí mật này đến chết.

Bởi vì những lời này, người nào cũng không thể nói, cho dù là người thân nhất người, cho dù là Vi Cơ, hắn cũng không thể mở miệng.

Hắn cảm thấy mình hô hấp đều có chút cố hết sức.

Chỉ sợ sống không qua tối nay.

...

Toàn bộ triều đình, xôn xao dư luận.

Cho dù là ở ngay đây Tây Lăng viện, cũng vén khỏi phong ba.

Mạc Trầm cái tên này, các trưởng lão cũng hết sức quen thuộc, thậm chí người này, bọn họ cũng đã có nhất định giải.

Biên cảnh chiến báo liên tiếp truyền về, báo tin vui thời điểm, người này luôn luôn lập đại công.

Mặc dù có chút người không muốn thừa nhận, nhưng cũng không thể không thừa nhận, bọn họ bỏ lỡ một nhân tài!

Ở ngay đây Tây Lăng viện sửa chữa hành đệ tử bên trong, Mạc Trầm danh vọng phi thường cao, quan trọng ở chỗ cái kia đã từng lọt vào vô số người cười nhạo Địch Hoảng Lượng, quật khỏi!

Lúc trước, rất nhiều người đều mắng qua Địch Hoảng Lượng, nói hắn mất hết Tây Lăng viện mặt.

Chính là bởi vì Địch Hoảng Lượng quỳ gối Mạc Trầm cửa, quỳ toàn bộ một cái buổi chiều!

Giờ phút này, lại không có bất kỳ người nào dám chế giễu chuyện này, bởi vì Địch Hoảng Lượng khi đó vẫn là thoát phạm cảnh cấp một, mà giờ khắc này lại là thoát phạm cảnh cấp năm.

Ngắn như vậy đoạn thời gian bên trong, trong nháy mắt đột phá nhiều như vậy giai, cơ hồ xưa nay chưa từng có.

Nếu như nói phải quy công cho Địch Hoảng Lượng nghịch thiên tu hành thiên phú,

Cảm thấy cũng không còn gì để nói, bởi vì trước lúc này, hắn một mực là trong học viện hạng chót đệ tử.

Cho nên, ở ngay đây rất nhiều trong mắt người, cái kia chỉ đạo Địch Hoảng Lượng người tu hành người, mới thật sự là lợi hại!

Mà người này chính là Mạc Trầm!

Đây quả thực là truyền kỳ, một cái kỳ tích!

Mạc Trầm tuổi tác cùng trong học viện rất nhiều đệ tử không kém nhiều, lại không chỉ có hiểu được hành binh tác chiến, mà lại lũ kiến kỳ công, tài hoa bộc lộ, lại có Tô Nhan dạng này cường đại tu hành giả bảo hộ.

Quả thực có thể nói là con cháu lớn tuổi nhất bên trong, người đồng lứa bên trong khiến người ta đổ kỵ tồn tại.

Rất nhiều người bày tỏ, ở ngay đây Thần Thiên Tỉ Tỉ Thủ chúc lựa chọn bên trên, bọn họ nguyện ý đầu cho Mạc Trầm.

Quan trọng ở chỗ!

Mạc Trầm đến cùng có thể hay không trở lại Trường Lăng, nếu như về không được, ai cũng không dám tỏ thái độ!

Một khi tỏ thái độ, chẳng khác nào đắc tội Tần gia, thậm chí có thể nói là đắc tội tương lai Thần Thiên Tỉ Tỉ Thủ.

Giờ khắc này, trừ số ít bách tính tiến hành bỏ phiếu, tất cả quan viên, Tây Lăng viện đệ tử, đều không có làm ra lựa chọn!

Tây Lăng viện giờ phút này địa vị đã sớm so ra kém đã từng, cũng chỉ có thể hành sự cẩn thận, lui 10 ngàn bước tới nói, nếu như Mạc Trầm trên đường liền bị chặn giết, bọn họ thì càng không cần thiết bỏ phiếu.

Mao Phi Bạch uống vào một bầu rượu, hắn vẫn vẫn là như vậy béo, giờ phút này cười cười ha ha nói ra: "Đều là lo lắng vớ vẩn, biên cảnh mấy vạn

người đều giữa chẳng được hẳn, còn thật sự cho rằng trên đường an bài thích khách, thì có thể ngăn cản?"

Mọi người tỉ mỉ nghĩ lại, còn giống như thật sự là chuyện như vậy.

Có thể vụng trộm, tin tức ngầm truyền khắp toàn bộ Trường Lăng, đều nói Mạc Trầm chỉ sợ gặp nạn, thì liền Tô Nhan đều bị đánh thổ huyết.

...

Một đám mệnh quan Triều Đình, ở ngay đây Động Đình Hồ vừa trò chuyện.

Thiệu Bác Dịch biểu lộ nghiêm túc, nghiêm túc nói ra: "Dù là ta bỏ quyền, cái này một chuyện cũng không có khả năng cho Tàn gia!"

Chung quanh khá hơn chút đồng liêu đều nhìn sang, không ít người đều cảm thấy Thiệu Bác Dịch lời nói này quá lỗ mãng!

Vạn nhất bị người nhớ kỹ, truyền đến Tàn kinh triển miên trong lỗ tai thì phiền phức.

Nếu như Tàn kinh triển miên làm không được Thần Thiên Tí Tí Thủ, đây cũng là a!

Nếu là làm Thần Thiên Tí Tí Thủ, nếu như muốn trượt chân một cái quan viên, quả thực dễ như trở bàn tay.

Sầm nhận bật nhắc nhở: "Bây giờ cục thế không rõ, chúng ta vẫn là đừng có gấp đứng đội tốt!"

Thiệu Bác Dịch nghĩa chính ngôn từ nói: "Ta làm người làm việc từ trước đến nay bằng phẳng, Mạc Trầm chính là Đại Cương hiểm có nhân tài, Bắc Tống thì liền Lý Cố Thành dạng này phản đồ đều phải ra , có thể tưởng tượng địch quân đều bị buộc gấp."

"Lúc này, địch nhân không có có thể diệt trừ chúng ta người, hẳn lại cho mình người âm toán, người suy nghĩ một chút cái này còn có thiên lý hay không, có hay không vương pháp?"

Cái này lời nói mặc dù có chút xông, nhưng cũng không phải là toàn vô đạo lý.

Thiệu Bác Dịch thở dài một hơi, hẳn biết mình cũng chỉ có thể qua qua miệng nghị luận, nói một chút mà thôi, được không sự tình!

Nếu như Mạc Trầm thật về không được Trường Lăng, như vậy nên bỏ phiếu người, vẫn là hội đầu cho Tàn gia.

Hắn nhìn lấy Động Đình Hồ, trên mặt hồ sóng nước lấp lánh, nhìn như gió êm sóng lặng, lại là một đầm nước động.

Tâm tình phức tạp tới cực điểm.

...

Biên cảnh.

Bắc Tống trận doanh, Hán Trung!

Ngụy Cao Nguyên thần tình nghiêm túc nói ra: "Người này quỷ kế đa đoan, không có khả năng như vậy mà đơn giản chết đi, chỉ sợ có trá!"

"Người ý là, hẳn là giả chết?" Dự Khang Nhạc lập tức ý thức được khả năng này là tồn tại.

Dù sao ở ngay đây biên cảnh, hắn đã từng gặp qua người trẻ tuổi kia thủ đoạn, xác thực không phải bình thường.

Hai người đều lâm vào trầm mặc.

Nếu thật là giả chết, nghĩ như vậy muốn trên đường ngăn cản cơ hồ thì đã không có bất luận cái gì khả năng.

Ngụy Cao Nguyên đáy mắt lộ ra thấy lạnh cả người: "Ta đã liên hệ với Trường Lăng người, cho dù là hắn thật trở lại Trường Lăng, cũng không sống lâu!"

Dự Khang Nhạc không có lên tiếng, hắn quan chức mặc dù nhưng đã rất cao, nhưng hạch tâm sự việc vẫn không thể nào tiếp xúc đến.

Nói ví dụ, hắn chỉ là biết Trường Lăng còn có người, nhưng cũng không biết là ai, đến cùng lớn bao nhiêu năng lượng.

Đương nhiên, mọi người thái độ cũng là phi thường kiên quyết thống nhất, cái kia chính là người này phải chết!

Mặc kệ là nỗ lực đại giới cỡ nào!

...

Thời gian dần dần đi qua, Trường Lăng Thiên bỗng nhiên đến một đóa mây đen.

Thần Thiên Ti gian phòng cái kia ngọn đèn, đang lung lay sắp đổ.

Trương Hồng Thiên cũng là nắm chặt lên tâm đến, hắn biết mình một mực lo lắng sự việc lập tức sẽ phát sinh.

Hắn ngẩng đầu nhìn Thiên, cái này mây đen tối quá khéo, vừa vặn ngăn trở ánh sáng mặt trời, toàn bộ Trường Lăng Thiên trong nháy mắt âm xuống tối.

Hắn khẽ cắn môi, xoay người nói: "Bãi giá, đi che trời các!"

Trương Hồng Thiên trong đầu đã mơ hồ cảm thấy, hôm nay hội có chuyện muốn phát sinh, hơn nữa còn là đại sự!

Hắn lần lượt nói với tự mình, không thể lại trông cậy vào người khác, rất nhiều chuyện vẫn là tự thân đi làm tốt, muốn làm một cái chánh thức có thể chường không thiên hạ Hoàng Đế.

Có thể không như mong muốn, lý tưởng luôn luôn cách hiện thực kém đến rất xa.

Hắn không thể không thừa nhận, . chính mình vô cùng cần Từ Lão chống đỡ, vì chính mình bày mưu tính kế, vững chắc giang sơn!

Nói chung một lát, toàn bộ Thần Thiên Ti quan viên đều ở ngay đây nhường đường, để Trương Hồng Thiên đi vào cái kia tối tăm gian phòng, giờ phút này ánh nến cần thận sau cùng một tia.

Hắn giận âm thanh hỏi: "Là sao không thêm ánh nến, như vậy tối là vì sao?"

Hắn chán ghét loại cảm giác này, lão nhân tuổi xế chiều, toàn bộ thế giới đều là tối tăm!

Bên cạnh quan viên cẩn thận từng li từng tí nói ra: "Bệ hạ, đây là Từ Lão tự mình bàn giao, nói là lừa diệt, làm theo người vong!"

Trương Hồng Thiên trừng mắt, đi vào bên giường, nhìn lấy cái này thuở nhỏ dạy sẽ tự mình rất nhiều đạo lý lão nhân.

Tâm hắn nghĩ, trăm mối cảm xúc ngổn ngang, khó nói lên lời!

Lúc này bỗng nhiên một trận gió trong phòng đi một vòng, ánh nến bị thổi tắt, cả phòng chỉ còn lại có hắc ám!

Ánh nến diệt!

Tất cả mọi người ngây người, bao quát đứng ở phía ngoài quan viên.

Lúc này tất cả mọi người bịch một tiếng quỵ ngã xuống, có ít người cũng là cố nén nước mắt, có ít người lại là khóc thành tiếng.

"Từ Lão!"

Trương Hồng Thiên nơi khóe mắt mang theo nước mắt, hắn dùng lực loạn choạng lão nhân gia thân thể, nhưng đối phương cặp mắt kia, chung quy là khép lại.

Miệng hắn hơi hơi mở ra, cánh tay có chút run rẩy, hốc mắt hiện ra nước mắt.

Lão nhân này người sử dụng Đại Cương, nỗ lực cả một đời.

Trương Hồng Thiên từng ngậm từng ngậm hít vào khí, cả người hắn đều cứng đờ, không nhúc nhích...

Bên ngoài gió cảm thấy càng lúc càng lớn, có một trận mưa to muốn phía dưới!

Một tiếng ầm vang!

Một đạo lôi đánh xuống, bùng tỉnh rất nhiều người.

Trường Lăng công thành Tây, một cái mang theo mũ rộng vành người trẻ tuổi nắm một con ngựa đi tới, thót ngựa phía trên là một cái mười ba mười bốn tuổi tiểu cô nương.

Hắn mở miệng nói: "Ta trở về."

Chương 91: 【 vào cung 】:

Ô Vân Cái Đình, sắc trời âm trầm

Tất nhiên là có một trận mưa to đột kích, cho nên cửa thành bày quầy bán hàng người bán hàng rong, đã đi rất nhiều.

Còn lại linh đình mấy người, cũng bắt đầu thu thập quầy hàng.

Trường Lăng Nhai vừa cứng lại thẳng, bởi vì lòng đất nhựa đường thạch mười phần rắn chắc, đương nhiên cần thẳng, đó là chỉ cần đi vào cửa thành, trực tiếp đi liền có thể đi đến cửa hoàng cung.

Nói cách khác, bốn phương thông suốt đường đi, chỉ cần người chạy ra ngoài trong thành đi, liền có thể nhìn thấy khí thế rộng rãi cung điện.

Mạc Trầm trước tiên đem Tiết Nhuyễn Nhuyễn đưa về nhà, dù sao cô nương này bồi tiếp chính mình cũng bóc lên không ít hiểm.

Tiết phụ giờ phút này thân thể đã bắt đầu chuyển biến tốt đẹp, đang đình viện chờ thu hồi phơi ở bên ngoài y phục.

Hắn nơi xa nhìn thấy một cái thân ảnh quen thuộc, nhất thời cả người cứng tại nguyên chỗ.

Tiết Nhuyễn Nhuyễn hưng phấn mà chạy tới, một thanh nhào vào Tiết Hồng Đào trên thân, hô: "Phụ thân, ta trở về!"

"Trở về liền tốt, trở về liền tốt!"

Tiết Hồng Đào cả người buông lỏng một hơi, hắn nhìn về phía đứng ở đằng xa Mạc Trầm, hắn đã từng đã đoán Mạc Trầm thân phận, lại không nghĩ rằng đối phương lại là Thần Thiên Ti Ti Thủ người ứng cử.

Khó trách!

Khó trách a!

Mạc Trầm cười gật gật đầu, sau đó cùng Tô Nhan quay người rời đi.

Bởi vì lập tức sẽ trời mưa, cho nên lảng giềng đều gấp địa chạy về nhà, ở ngay đây trong tửu lâu người làm giòn cũng liền không đi.

Giờ phút này tửu lâu lầu ba, có người liếc mắt một cái bên ngoài, dò xét hạ thân.

"Lão Lý, người tới xem một chút!"

Một cái uống đến say khướt nam tử quơ thân thể đi tới, mơ mơ màng màng hướng lòng đất nhìn một chút, mở miệng hỏi: "Nhìn cái gì a?"

"Người xem một chút người bên kia, mang theo mũ rộng vành giống hay không một người?"

Đoàn người cũng đều đi tới, hiếu kỳ hai người kia đang nhìn cái gì.

Bỗng nhiên có người kinh ngạc kêu đi ra: "Là Mạc Trầm, Mạc Trầm trở về!"

Đột nhiên một chút, cả tòa tửu lâu người đều nghe được câu này, tất cả đều chạy đến bên ngoài, nhìn xuống!

"Giống như thật sự là, ta trước kia đi ngang qua hắn quán nhỏ thời điểm, nhìn qua liếc một chút."

Ào ào ào, trong nháy mắt toàn bộ tửu lâu đều sôi trào lên!

Chợt, cả con đường đều náo nhiệt lên, thì liền khá hơn chút tránh trong phòng bách tính đều chạy ra đến mở cửa, nhìn xem có phải hay không Mạc Trầm trở về!

Tin tức này, giống như là thiên ngoại đến thạch, nện trên mặt biển, nhắc lên sóng to gió lớn.

Mạc Trầm, làm lục phẩm đốc chiến tham mưu, tiến về biên cảnh trợ giúp, khôi phục đất đai, lũ lập kỳ công, bây giờ lại là Thần Thiên Ti Ti Thủ người ứng cử.

Hắn đi trên đường, nhất thời nghênh đón vô số hiếu kỳ ánh mắt, càng là có thật nhiều quen thuộc địa lảng giềng đều đi tới.

Tô Nhan nhặt lấy âm thanh đi ở bên cạnh nói ra: "Muốn mưa, phía dưới rất đại!"

Mạc Trâm nhẹ giọng cười nói: "Tổng muốn mưa, nếu không trên đường dơ bẩn sao có thể cuốn đi!"

Hai người dạng này một đường chạy ra ngoài cửa hoàng cung phương hướng đi đến, bọn họ là phụng mệnh hồi kinh, tự nhiên muốn trước tiên tiến về hoàng cung đưa tin.

Nghe được tin tức này, không ít người sắc mặt chỉ một thoáng biến trắng.

Bao quát những đại đồ tể trở về Tần phủ chúc mừng người, bọn họ đã nói rõ lập trường, chỉ khi nào Tần gia không thể ngồi lên vị trí kia, người trẻ tuổi này có thể hay không nhận diện thoại nổi lên?

Bọn họ không rõ ràng Mạc Trâm là cái thể nào dạng người, cho nên kim lòng không được bắt đầu lo lắng.

Nghe nói biên cảnh đại công thần trở về, bách tính nhao nhao đi ra khỏi nhà, muốn xem thật kỹ một chút người trẻ tuổi này.

Lý thẩm cảm khái nói: "Ai u, nhà chúng ta Nhị Cầu Tử cũng là lớn như vậy, người với người khác biệt làm sao lại lớn như vậy chứ!"

"Người còn tốt, nhà chúng ta tiểu tử kia, cả ngày hướng sông bạc chạy, cũng là không sai người bớt lo!"

Thế gian này, lớn nhất không công bằng sự tình, đại khái cũng là người người ở giữa khác biệt.

Mạc Trâm có điều hai mươi mấy tuổi, liền đã danh chấn thiên hạ, cho dù là địch quốc biết được hấn danh hào.

Mà có ít người, còn trải qua ngơ ngác ngắc ngắc thời gian.

Bọn họ cứ như vậy đi tới, trên đường đi đều có bách tính vây xem, tuy nhiên không tính là khai hoàn mà về, cũng không có ngày đó Từ Thiệu Dương lúc trở về muôn người đều đổ xô ra đường tình cảnh.

Mạc Trâm trở về, cái này dính đến Thần Thiên Ti ti thủ vị trí, Hoàng Đế thái độ, còn có Từ Lão thái độ!

Bỗng nhiên Thánh chỉ thì truyền thừa.

Triệu tập tất cả ở ngay đây quan ở kinh thành viên, cùng mấy cái Đại Chư Hầu, Tam Ti quan viên, toàn bộ vào triều!

Lần trước động viên tất cả mọi người, vẫn là Hoàng Đế nhập chức nghi thức lúc, bởi vậy có thể thấy được lần này tất triệu tập tầm quan trọng.

Tần gia, một con ngựa xe cũng chạy ra ngoài hoàng cung tiến đến.

Tần kinh triển miên tâm tình có chút nặng nề, hấn bỗng nhiên có chút hối hận để con trai mình đi tìm sát thủ, nếu là không có tìm sát thủ, hấn tự nhiên năng đầy đủ lý lẽ đầy đủ, cùng Mạc Trâm thật tốt lượn vòng.

Thế nhưng là giờ phút này, lại sợ bị người ta tóm lấy bím tóc!

Lục đại chư hầu, bây giờ cũng còn sót lại năm nhà người.

Vị Hà một bên, hai vị thừa tướng xe ngựa lần lượt đi ngang qua, bách quan tụ tập, chỉ sợ là muốn tuyên bố chuyện trọng yếu.

Nguyên bản tất cả mọi người suy đoán, bệ hạ là chống đỡ Tần gia, mà Từ Lão lại hi vọng để Mạc Trâm kế vị, có thể Mạc Trâm vừa trở lại Trường Lăng, bệ hạ liền hạ lệnh triệu tập bách quan, cả kiện sự tình lộ ra một cổ quỷ dị.

Mạc Trâm đi vào cửa hoàng cung, giờ phút này đại môn đã mở ra, khá hơn chút quan viên đều lục tục ngo ngoe đi vào.

Cho đến khi bọn họ nhìn thấy Mạc Trâm, nhất thời nhịn không được dừng bước lại.

Có chút lá gan hơi lớn, da mặt rất dày thì là cười chào hỏi một chút, tuy nhiên bọn họ không biết Mạc Trâm, nhưng quen thuộc mặt vẫn là có cần phải.

Mạc Trâm còn là lần đầu tiên vào cung, chung quanh hấn đánh giá, ngược lại là theo chính mình tưởng tượng bên trong không kém nhiều.

Hấn theo dòng người phương hướng đi, dù sao mình liền tại này vào triều cũng không biết.

Đoạn đường này, vô số người len lén đánh giá hấn.

"Mạc huynh, rất lâu không gặp!" Thiệu Bác Dịch cười treo lên bắt chuyện.

Mạc Trâm thật vất vả đụng phải một cái nhận biết, thì đi lên trước hỏi: "Những ngày này, Trường Lăng thế nào?"

Thiệu Bác Dịch sâu thở dài một hơi, "Hoảng sợ không chịu nổi một ngày!"

Theo trong lời này, Mạc Trầm cũng ý thức được ở ngay đây, chính mình bên trong mở ra Trường Lăng về sau, cảm thấy xảy ra chuyện gì.

Hắn nhìn Tô Nhan liếc một chút, ra hiệu có phải hay không cần phải trước tìm lão nhân gia kia trò chuyện chút.

Tô Nhan đuôi lông mày nhăn lại, hắn đã cảm nhận được mấy cỗ mạnh mẽ khí tức đi vào hoàng cung, đã Hình Phạt Ti người cũng tới, như vậy Thần Thiên Ti người tất nhiên cũng sẽ đến.

Bọn họ cước bộ một đi thẳng về phía trước, sầm nhận bật nhất thời cứng đờ, hắn cuối cùng là biết là sao Thiệu Bác Dịch dám lớn mật đứng đối.

Nguyên lai Thiệu Bác Dịch thế mà nhận biết Mạc Trầm!

Hắn lộ ra bất đắc dĩ ý cười, xem ra chính mình xem thường người.

Bỗng nhiên, Tô Nhan cước bộ bỗng nhiên dừng lại, Mạc Trầm ngạc nhiên cũng dừng lại theo, nhìn lại đằng sau một đám mặc lấy Hình Phạt Ti quan phục người, còn có một người đáng đáp cực kỳ nữ nhân xinh đẹp.

Nữ nhân này hắn gặp một lần, . hắn là Hình Phạt Ti Ti Thủ, Vi Cơ.

Ngày đó Vi Cơ đánh lui Nam Man người tu hành, hắn trả có ấn tượng!

Tô Nhan khẽ ngẩng đầu, cứ như vậy nhìn lấy Vi Cơ.

Hình Phạt Ti người tu hành đều vô cùng có lễ phép mà đối với Tô Nhan cúi đầu, dù sao Tô Nhan xem như bọn họ tiền bối, mặc kệ là tu vi, vẫn là Tô Nhan lập xuống công lao, đều giá trị đến bọn hắn tôn kính.

Vi Cơ sắc mặt hết sức khó coi, mở miệng nói: "Các người trở về muộn!"

Tô Nhan con mắt trong nháy mắt trừng lớn, miệng há mở, trong chớp nhoáng này thế mà nói không ra lời!

Trở về muộn!

Đây chẳng phải là nói!

Mạc Trầm lập tức chưa kịp phản ứng, bất quá hắn nhìn Tô Nhan biểu lộ, nhất thời đoán được là có ý gì.

Chung quanh có chút người thông minh, sắc mặt cũng lớn thay đổi...

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: 【 quan viên thái độ 】 :

Vi Cơ muốn nói đã nói, tiếp tục mang theo cấp dưới đi lên phía trước.

Lăng Tiêu điện bên trong đã tụ rất nhiều người, nhưng lại không ai dám lung tung ồn ào!

Trên long ý Trương Hồng Thiên thần sắc nghiêm túc, hắn vò cái đầu, hắn là thật mệt mỏi, khổ không thể tả.

Bệ hạ không có lên tiếng, mọi người cũng không dám hỏi, chỉ có thể chờ đợi người Tề.

Tô Nhan không có đi lên phía trước, cả người hắn cứng tại nguyên chỗ, sắc mặt không có bất kỳ cái gì biểu lộ!

Cái này vên vẹn mới qua ba ngày.

Hắn không có cách nào tiếp nhận chuyện này, chính mình rời đi Trường Lăng thời điểm, Từ Lão thân thể cảm thấy còn không có đỡ, đây hết thảy phát sinh quá nhanh.

Mạc Trầm cùng đi theo vào cung điện, chung quanh vô số mắt người đều chạy ra ngoài hắn nhìn qua.

Loại cảm giác này, nếu không có hấn ở ngay đây biên cảnh đi qua lịch luyện, nếu không thật là có điểm hư.

Giờ phút này một vị đại thần đi tới cùng Mạc Trầm đáp lời, mở miệng liền nói: "Đợi chút nữa tan triều, đi ta cái kia ngồi một chút đi!"

Cái này trần cho thấy lập trường, để rất nhiều người đều trừng lớn mắt.

Nói câu nói này người, chính là Trường Lăng tri phủ Vệ Hiền Tài.

Tuy nhiên tri phủ quan chức chỉ có nhị phẩm, nhưng Trường Lăng tri phủ cũng không bình thường, ở ngay đây dưới chân Thiên Tử làm tri phủ, mặc kệ là quyền lợi vẫn là bối cảnh đều bị người không dám khinh thị.

Lúc trước sở dĩ rất nhiều người cảm thấy, Tần gia có thể làm Thần Thiên Ti ti thủ vị trí, là bởi vì bệ hạ chống đỡ, cùng Tần gia nội tình.

Nhưng hôm nay cảm thấy Phát Hiện, chống đỡ Mạc Trầm người cũng không ít.

Mạc Trầm thần thức bám vào trên người người này, trong đầu màu nâu vàng đồng giấy, nhất thời hiển lộ Thiên Cơ.

【 xuất thân: Vệ Hiền Tài, bốn tròn 16 tuổi, Trường Lăng người, Trương thị Hoàng tộc họ hàng gần... 】

【 kinh lịch: ... 】

【 tu vi: Trúc Cơ cảnh cấp chín, đang sắp đột phá. 】

【 tương lai: Bởi vì chính quyền tranh đoạt đứng sai đội ngũ, bị ép từ quan ẩn cư. 】

Hắn nhất thời buồn cười lắc đầu, đây có phải hay không là nói rõ chính mình không giành được Thần Thiên Ti ti thủ vị trí, mà đối phương giúp đỡ chính mình, ngược lại là bị buộc từ quan.

Trong này có thể nhìn ra được, cái này cần phải là người một nhà, Mạc Trầm cười ứng tiếng nói: "Chính có ý đó!"

Mạc Trầm đáp lại cũng là cực kỳ quan trọng, nếu như cự tuyệt, chỉ có thể nói là Vệ Hiền Tài nhiệt tình mà bị hờ hững, mọi người cười một tiếng mà qua.

Nếu như Mạc Trầm chỉ là miễn cưỡng đáp ứng, như vậy nói rõ Vệ Hiền Tài muốn kéo phía trên cái này một mối liên hệ.

Có thể Mạc Trầm bây giờ trả lời, cảm thấy lộ ra hai người quan hệ, cũng không phải bình thường.

Lúc này, cơ hồ tất cả quan viên đều vào chỗ.

Chỗ đứng quy củ, chức vị cao đứng phía trước nhất, quan văn bên trái, quan võ bên phải.

Một vị Chính Lục Phẩm quan võ người chạy ra ngoài Mạc Trầm vẫy tay, ra hiệu đứng bên này, Mạc Trầm cười cảm tạ một tiếng, sau đó đứng tại phía sau đối phương.

Tên kia quan viên luôn luôn cảm thấy không thích hợp, ngượng ngùng cười nói: "Ngài vẫn là đứng phía trước ta đi!"

Hắn thực sự không dám khinh thường, đem Mạc Trầm gọi qua đứng phía sau mình, lời này truyền đi chính mình cũng không cần lăn lộn.

Cái này nhường lối vị, người trước mặt cũng là xấu hổ, cũng theo mở miệng nói: "Đại nhân khác đứng ta đằng sau, trước nhà ga mặt."

P phía trước ào ào ào một đồng người nhường ngôi, bày tỏ Mạc Trầm không thích hợp đứng sau lưng tự mình.

Mạc Trầm cứ như vậy bị đẩy đi đến tương đối phía trước vị trí, bên cạnh đám kia quan văn cũng là nhìn mắt tròn tròn.

Dưới tình huống bình thường, đều là cướp trước nhà ga mặt, dạng này có thể ở ngay đây để bệ hạ thấy rõ ràng chính mình mặt, cũng có cơ hội phát biểu.

Có thể đây là cái gì tình huống?

Thật đúng là không phải ngẫu nhiên, cũng không phải mọi người làm ra vẻ, mà chính là Trương Hồng Thiên hạ lệnh, khiến người ta đem không thành kế còn có Mạc Trầm dùng tới hắn mưu kế ghi chép xuống tới, để tất cả quan võ cùng Tây Lăng viện đệ tử học tập.

Chính là hành động này, Mạc Trầm không thành kế tin phục rất nhiều người.

Nếu như nói trước đó khả năng cảm thấy Mạc Trầm là may mắn, nhưng chân chính nghiên cứu qua không thành kế về sau, thật nhiều người đều bội phục không thôi.

Đã Mạc Trầm có tài như thế hoa mưu lược, lại là Thần Thiên Ti Ti Thủ người ứng cử, như vậy đương nhiên trước nhà ga mặt.

Trương Hồng Thiên nhìn ra, những thứ này quan võ cũng không phải là theo lễ phép, hoặc là kiêng kỵ một vị nào đó quan viên cho nên mới nhường ngôi, mà chính là vui lòng phục tùng địa để Mạc Trầm đi lên phía trước.

Trong đầu của hắn chợt nhớ tới Từ Lão câu nói kia.

"Người muốn phục chúng, vậy liền để Trương Lăng bách tính chọn đi!"

Mới đầu, hắn vẫn cảm thấy Tần gia đã từng lập xuống qua công tích vĩ đại, lại có chính mình đến đỡ, căn bản không có bất kỳ huyền niệm gì.

Nhưng giờ khắc này, hắn không thể không nhìn thẳng vào người trẻ tuổi này, xác thực không tầm thường.

Sau cùng, Mạc Trầm đứng tại một cái Chính Nhị Phẩm quan võ sau lưng, tuy nhiên tên kia quan viên cũng là nhiệt tình để hắn đi lên phía trước, bất quá hắn cũng chú ý đến trong này chỗ đứng, giống như quan chức càng lớn Echizen.

Chính mình đứng tại danh tiếng đình sòng, không cần thiết kiêu ngạo như vậy.

Trương Hồng Thiên nào từ có chút đau, nhưng hắn nhất định phải tuyên bố chuyện này, đồng thời vì bước kế tiếp chuẩn bị sẵn sàng.

"Hôm nay, Thần Thiên Ti Ti Thủ, Từ Lão cáo biệt nhân thế!"

Ào ào ào trong nháy mắt, tốt nhiều người không biết chuyện đều nổ, triệt để nổ!

Bọn họ thậm chí quên còn tại hướng lên trên, thì quên hết tất cả cùng người chung quanh thảo luận chuyện này.

Đây là Mạc Trầm lần thứ nhất nhìn thấy cái này tuổi nhỏ Hoàng Đế, xác thực rất trẻ trung, cần phải so với chính mình còn muốn nhỏ mấy tuổi.

Có thể Trương Hồng Thiên thanh âm, lại lộ ra một cỗ thành thực cuối đường.

"Cho nên, hôm nay triệu tập mọi người đến, là muốn thương nghị một phen như thế nào hậu táng Từ Lão, còn có tân nhiệm Ti Ti Thủ nhân tuyển, bao quát Giám Thiên Ti Ti Thủ, cũng chắc chắn muốn xuống tới!" Trương Hồng Thiên tận lực đè thấp chính mình thanh âm, hắn ánh mắt thỉnh thoảng liếc mắt một cái Mạc Trầm.

Thuộc hạ thực sự quá nhiều, Trương Hồng Thiên vừa nói, tất cả mọi người im lặng, không dám lơ đãng.

Lý Thiên Cương nhìn không được lộ ra ý mừng, bây giờ Từ Lão rời đi, lại có Tần gia chống đỡ, chính mình Giám Thiên Ti ti thủ vị trí, lại nhiều mấy phần tin.

Lúc này thừa tướng ký Thiên Lộc mở miệng nói: "Thần coi là, Thần Thiên Ti Ti Thủ chức, mười phần quan trọng, nếu là tư lịch không đủ, khó có thể đảm nhiệm."

Tất cả mọi người ý thức được, muốn bắt đầu đứng đội!

Ký Thiên Lộc thái độ một bày tỏ, dưới đáy một bộ phận thần tử cũng theo tiến lên, bày tỏ đồng ý.

Mạc Trầm biết, hiện tại chỉ có linh đình mấy người nguyện ý giúp đỡ chính mình, muốn kế nhiệm vị trí này, chỉ sợ thật không dễ dàng.

Quan trọng ở chỗ, chính hắn còn chưa nghĩ ra, đến cùng muốn hay không làm cái này quan viên.

Trương Hồng Thiên chạy ra ngoài Mạc Trầm trông đi qua, mở miệng hỏi: "Đã như vậy, ta hi vọng nghe một chút bản thân ý nghĩ."

Mạc Trầm cũng học mọi người như vậy, hướng phía trước bước ra một bộ, nói ra: "Nước có thể chở thuyền cũng có thể lật thuyền, nếu như tùy ý mấy người ý kiến thì định ra quyết định biện pháp, thực sự có chút ngả ngớn, ta cho rằng có thể căn cứ Từ Lão ý kiến, để Trương Lăng bách tính bỏ phiếu."

Hắn cười liếc mắt một cái ký Thiên Lộc, sau đó mở miệng hỏi: "Người hiểu tác chiến sao?"

"Khục!" Ký Thiên Lộc háng giọng, mở miệng nói: "Ta chính là đương triều nhất phẩm thừa tướng, vì bề hạ phân ưu giải nạn, thực hiện quan văn chức trách, biết hay không tác chiến không hề ảnh hưởng."

"Vậy người hiểu như thế nào quản lý vương triều sao?" Mạc Trầm bình tĩnh tiếp tục truy vấn.

Ký Thiên Lộc nhất thời cứng đờ, cái này hỏi thật đúng là làm khó dễ, hắn không kiên nhẫn nói ra: "Cái này quản lý vương triều, như thế nào từng câu từng chữ có thể hình dung."

Mạc Trầm nhẹ giọng cười một tiếng, nụ cười này mang theo một chút khinh miệt.

"Chính như ta nói, nước có thể chở thuyền cũng có thể lật thuyền, cũng có thể lật thuyền, quản lý vương triều, đầu tiên định dân tâm!"

Hắn chạy ra ngoài Trương Hồng Thiên trông đi qua, mở miệng nói: "Thần coi là, Đại Cương vô số dân chúng, bên trong nhất định có tu hành thiên phú

đình phong, mà lại không có bị chúng ta Phát Hiện, hoặc là căn bản không có biện pháp đi đến con đường tu hành người."

"Thậm chí có ít người, là bởi vì không biết chữ, cho nên căn bản không có tu hành năng lực, cũng không có cách nào đi thi lấy công danh, vì ta triều hiệu lực."

"Có thể những người này, lại có thể ở ngay đây một nơi nào đó, hiển lộ tài năng, đủ để chứng minh bọn họ năng lực."

"Chúng ta muốn làm là, để mỗi một cái bách tính, đều có học tập nhận thức chữ cơ hội, công khai thông kinh mạch chi pháp, mọi người không ngại vừa nghĩ, nếu là tất cả mọi người hiểu được như thế nào đã thông kinh mạch, địch quốc xâm lấn lúc, chúng ta chinh tóa thành trì bách tính, cũng là một cái đáng sợ quân đội!"

Soạt lập tức, rất nhiều người yên lặng thất sắc!

Thì liền tri phủ đại nhân Vệ Hiến Tài cũng là trùng lớn hai mắt, hấn từ trên người con gái nghe nói Mạc Trầm sự tình, cũng biết Mạc Trầm là một cái gan lớn, cảm tưởng, có dũng khí tránh thoát người thế tục.

Có thể giờ phút này vẫn bị Mạc Trầm ý nghĩ này cho giật mình.

Trương Hồng Thiên ngạc nhiên nháy mắt mấy cái, miệng hấn hơi hơi mở ra, hấn thuở nhỏ liền đi theo Từ Lão học tập, cho nên tư duy ánh mắt so rất nhiều người đều muốn khoáng đạt.

Không biết sao, người trẻ tuổi này giống như là ở ngay đây ăn nói lung tung, nhưng hấn lại cảm thấy nói có đạo lý!

Nam Man sở dĩ khó có thể đối phó, chính là bởi vì Nam Man sinh tồn địa phương hoàn cảnh ác liệt, dẫn đến Nam Man bách tính thân thể cường tráng, một khi phát sinh chiến loạn, có thể ở bên trong chọn lựa ra đúng là nhiều binh sĩ tới.

Cho nên cho dù là mạnh mẽ Bắc Tống, cũng không dám bước vào Nam Man lãnh địa.

Kỷ Thiên Lộc sắc mặt hết sức khó coi, hấn muốn phản bác Mạc Trầm, nhất thời mở miệng nói: "Nói bậy nói bạ, dân chúng tầm thường từ đâu tới cơ hội biết chữ, lại có ai đến dạy bảo bọn họ?"

Mạc Trầm có chút buồn cười nhìn qua đối phương, mở miệng nói: "Cái này dễ thôi, chúng ta muốn làm chỉ là ở ngay đây tất cả trong thành trì vòng một chỗ, sau đó để địa phương người giàu có bỏ vốn trừ hoạch kiến lập tư thực, có tiền bạc tự nhiên có thể thuê mướn biết chữ tiên sinh đến làm lão sư, muốn ở ngay đây tư thực bên trong học tập nhận thức chữ, chỉ cần định thời gian giao nạp mấy đồng tiền, số tiền này tài có thể coi như là lão sư bổng lộc."

Kỷ Thiên Lộc lập tức tìm tới lỗ thủng, phản bác: "Hoang đường, số tiền kia mức to lớn, có ai hội nguyện ý lấy ra, tư thực lại không cách nào kiếm tiền!"

"Như vậy cũng tốt xử lý, chúng ta tư thực lấy người giàu có tên đến mệnh danh, nói ví dụ ta bỏ vốn góp trừ hoạch kiến lập tư thực, thì kêu làm Mạc Trầm tư thực, đến lúc đó tất cả đi học tập nhận thức chữ người, đều biết cảm tạ cái này bỏ vốn người giàu có!"

"Ở ngay đây rất nhiều giàu trong mắt người, tiền tài chẳng qua là một con số, nếu là có thể đem danh tiếng truyền đi, mọi người đều biết, thậm chí danh dương tứ hải, nói ví dụ người nào đó tiến vào trong triều, vì Đại Cường lập kiến công lập nghiệp, đều biết hấn là cái nào tư thực đi ra, số tiền kia không chỉ có không lỗ, thậm chí còn kiếm bọn!"

Toàn trường lặng ngắt như tờ, đều là giống như là nhìn quái vật nhìn về phía Mạc Trầm .

Có thể vào triều làm quan không có mấy cái ngu ngốc, tự nhiên biết danh tiếng nhiều khi so tiền trọng yếu, có mặt mũi người đi đến chỗ nào đều một đường thông suốt.

Kỷ Thiên Lộc một trận nghẹn ngào, vậy mà nói không ra lời phản bác.

Mạc Trầm vẫn còn có chút khản trương, nhưng nhìn thấy kỷ Thiên Lộc cái kia tấm mặt thôi khó coi tới cực điểm, nhất thời nhịn không được lộ ra ý cười.

Trương Hồng Thiên hít vào một hơi, nhịn không được vỗ tay, mở miệng nói: "Tốt! Biện pháp này tốt."

Nhìn thấy Hoàng Đế vỗ tay, dưới đáy quan viên cũng là theo chân vỗ tay, nhao nhao chạy ra ngoài Mạc Trầm ném lấy tán thưởng ánh mắt.

Đặc biệt là một bộ phận quan văn, dưới cái nhìn của bọn họ hiểu được chém chém giết giết, cứ xem như không có gì, quản lý thiên hạ mới đúng việc khó.

Có thể không uống phí một cái đồng tiền, liền đem sự việc làm thỏa, đây tuyệt đối là thượng sách!

Rất nhiều người đều đang vỗ tay, duy chỉ có người Tàn gia, sắc mặt càng phát ra trắng bệch, Tàn kinh triền miên gất gao nắm quyền đầu, hấn đột nhiên cảm giác được chính mình thì không nên để người trẻ tuổi này trở lại Trường Lăng.

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93: 【 thứ nhất phong thư 】 :

Đề mọi người không biết nên khóc hay cười, Mạc Trầm thế mà ngay trước nhiều người như vậy mặt, trực tiếp đánh mặt kỷ Thiên Lộc.

Kỷ Thiên Lộc thật sự là mặt đều xanh, hấn phản bác lý do tất cả đều bị Mạc Trầm giải quyết rồi, cảm thấy người trẻ tuổi này thật so với hấn phải hiểu được như thế nào quản lý vương triều.

Cái này mười phần thú vị.

Tất cả mọi người cố nín cười ý, sợ cười một trận, đắc tội kỷ Thiên Lộc.

Sau đó mọi người lại là thương thảo Từ Lão tang lễ an bài.

Thần Thiên Ti quan viên Lý Hạo mở miệng nói: "Từ Lão hi vọng hết thảy giản lược, phương diện này chúng ta đã có chuẩn bị!"

Trương Hồng Thiên gật gật đầu, "Như là đã an bài thỏa đáng, trăm cũng liền không nhúng tay vào."

Đề tài rất nhanh rơi đến mọi người đều hơi chú ý vị trí bên trên, Hình Phạt Ti Ti Thủ đến cùng làm sao chọn.

"Bệ hạ, thần bởi vì, Giam Thiên Ti Ti Thủ cũng cần phải tuyên ra mấy tên người ứng cử, cho dù là không cần bách tính bỏ phiếu, mọi người cũng tốt có cái so sánh!" Thừa tướng Không Kinh Vĩ đề nghị.

Mọi người nhao nhao gật đầu, người ứng cử cái từ này, một khi xuất hiện, tất cả mọi người cảm thấy mười phần hợp lý, thì phải như vậy.

Bởi vì Mạc Trầm nhận biết quan viên cũng không nhiều, cũng không biết ai tốt ai xấu, cho nên chỉ có thể một mực nghe, không có ý kiến gì.

Nói chung một lúc lâu sau, mọi người mới bắt đầu tán đi.

Lần này chủ yếu là tuyên bố Từ Lão ly thế tin tức, cùng Hình Phạt Ti, Thần Thiên Ti, hai ti Ti Thủ chúc, hấn bất cứ chuyện gì đều không có đề cập.

Tán đi về sau, Mạc Trầm đang chuẩn bị đi Vệ Hiền Tài trong phủ nghỉ chân, lại nhìn thấy Thần Thiên Ti cả đám ở bên ngoài cùng Tô Nhan đàm luận.

Lý Hạo ánh mắt lập tức dời qua đến, nhìn lấy Mạc Trầm cảm thấy nói ra suy nghĩ của mình.

Tô Nhan bình tĩnh âm thanh, không nói gì.

Thần Thiên Ti quan viên chính đang vì hấn thuật lại vừa rồi Lăng Tiêu điện bên trong đề cập sự việc, đã phương thức xử lý.

Lý Hạo từ trong ngực móc ra một phong thư, hấn đi vào Mạc Trầm trước mặt nói ra: "Đây là Từ Lão lúc còn sống phó thác, nói là người trở lại Trường Lăng thì giao cho người!"

Tô Nhan nhú mày lại, hấn ngạc nhiên liếc mắt một cái Lý Hạo, loại chuyện này thế mà không có nói với tự mình.

Phong thư này xem ra là cố ý lưu cho Mạc Trầm!

Mạc Trầm nhất thời hít sâu một hơi, ngừng thở, thực hấn cũng là đầy trong đầu nghi hoặc, là sao Từ Lão hội chọn lựa chính mình đi biên cảnh, thậm chí đem chức vị truyền cho mình.

Đáp án chỉ sợ cũng ở ngay đây phong thư này bên trong!

Mọi người tâm tình đều mười phần nặng nề, Lý Hạo không có nhìn lên thư nội dung, cho nên cũng không biết bên trong đến cùng viết cái gì.

Tại mọi người hiếu kỳ dưới con mắt, Mạc Trầm chậm rãi mở ra phong thư, mở ra bên trong trang giấy.

Đây là một tờ giấy trắng!

Lớn như vậy một trang giấy, bên trong chỉ có một hàng chữ, để Mạc Trầm ngây người mất.

"Người biết tam quyền phân lập a?"

Mạc Trâm miệng há mở, một mặt chấn kinh, nhìn không được chửi một câu: "What- the- phục K?"

Người chung quanh cũng là mặt mũi tràn đầy mộng bức, cái này nói cái gì?

Mấy người nhìn ta, ta nhìn người, giống như đều nghe không hiểu lời này có ý tứ gì!

Mạc Trâm ánh mắt đem tầm này giấy quét một lần, lại trái lại nhìn một mặt khác, vẫn là rỗng tuếch, bên trong chỉ có câu nói kia!

Có thể đây là ý gì?

Hỏi mình tam quyền phân lập?

Hắn thật muốn đập đen rau muống một câu, ta quần đều thoát, người cho ta nhìn cái này?

Mọi người cũng không dám hỏi bên trong viết cái gì, chỉ có thể lúng túng nhìn lấy Mạc Trâm, hi vọng hắn có thể lộ ra!

Mạc Trâm gãi đầu một cái, đem tầm này giấy đối với thái dương ngó ngó, nhìn xem có phải hay không bên trong còn có ẩn tàng chữ, thế nhưng là nhìn tới nhìn lui, vẫn là chỉ có mấy chữ này.

Hắn nhất thời một mặt bụi, câu nói này hỏi mơ mơ màng màng, mình đương nhiên biết tam quyền phân lập!

Hắn nhú mày nhìn Thần Thiên Ti quan viên liếc một chút, phong thư này là đối phương cho mình, có lẽ là một phong mã hóa tin.

Nếu như bên trong không có ẩn tàng nội dung, như vậy Huyền Cơ chỉ có thể là hàng chữ này.

Tam quyền phân lập!

Lúc đó chính mình nghe nói Đại Cương tại thi hành cái này chế độ thời điểm, đều tối thâm kinh hãi, câu nói này có thể trở thành ám hiệu điều kiện tiên quyết là mình có thể thấy rõ, người khác nhìn không hiểu!

Như thế nói đến, đáp án thì miêu tả sinh động.

Mạc Trâm đột nhiên mở miệng hỏi: "Các người biết Từ Lão nhà ở đâu sao?"

Hắn là vô ý thức cảm thấy, nếu như Từ Lão thật sự là người xuyên việt, như vậy rất có thể theo chính mình một dạng, cũng là bỗng nhiên đi vào cái thế giới này.

Mọi người hai mặt tương dòm, đều không rõ lắm, có người mở miệng nói: "Giống như cũng ở ngay đây Trường Lăng."

Tô Nhan chặn chờ một lát, nói ra: "Hắn chưa từng có đề cập qua, tựa như là ở ngay đây một cái rất xa địa phương."

Rất xa địa phương, rất ít đề cập.

Loại loại tình huống đều ở ngay đây chỉ hướng cùng một cái phương hướng, Mạc Trâm tâm lý mơ hồ có đáp án, hắn truy vấn: "Từ Lão còn có hay không bàn giao hắn, nói ví dụ muốn ta đi tìm người nào, hoặc là hoàn thành chuyện gì?"

Mọi người lắc đầu, bày tỏ không có!

Lúc này Bạch Đào vỗ đầu một cái nói ra: "Đúng, Từ Lão còn bàn giao, nếu như người thành công đảm nhiệm Thần Thiên Ti Tí Thủ, còn có một phong thư muốn cho người."

Cái này vừa nói, chung quanh đồng loạt lập tức trừng mắt đi qua, liền muốn rút hắn mấy cái vả miệng.

Thấy cảnh này, Mạc Trâm là đoán được, nếu như mình không có có thể lên làm Thần Thiên Ti Tí Thủ, phong thư này khẳng định thì không nhìn thấy, thậm chí căn bản sẽ không biết có phong thư này tồn tại.

Thực còn có rất nhiều lời, Bạch Đào mấy người đều không nói, có mấy lời thậm chí khiến người ta cảm thấy Từ Lão có phải hay không thần chí không rõ, cho nên mới nói ra miệng.

Đương nhiên, những lời này bọn họ đều sẽ không nói cho Mạc Trâm, dù sao trong mắt bọn hắn, Mạc Trâm vẫn chỉ là một ngoại nhân.

Tô Nhan hít sâu một hơi, mở miệng nói: "Tiếc nuôi là, không thể nhìn thấy Từ Lão một lần cuối."

Lúc đó hắn ở ngay đây biên cảnh trong thư, rõ ràng có thể cảm nhận được Từ Lão cấp bách, là muốn tự mình cùng Mạc Trâm gặp một lần.

Mạc Trầm xoa xoa đầu, cảm thấy cái này Thần Thiên Ti Ti Thủ chức vị, chính mình nhất định phải đang!

Cho dù là vì nhìn lá thư này, cũng muốn làm!

Nếu như Từ Lão thật sự là người xuyên việt, như vậy hết thảy đều giải thích thông, vì cái gì có thể coi trọng chính mình, vì sao lại tin nhiệm chính mình.

Hắn nhìn lấy Thần Thiên Ti đám người này, thần thức âm thầm quét một chút, khá lắm, cơ hồ tuyệt đại bộ phận đều là ngư không cảnh trở lên tu vi.

Cho dù là ở ngay đây biên cảnh tác chiến tướng quân, cảm thấy cũng bất quá là ngư không kính mà thôi, có thể nghĩ Thần Thiên Ti thực lực vẫn là không thể coi thường.

"Chúng ta còn có thể đi xem Từ Lão một lần cuối cùng sao?" Tô Nhan có chút buồn rầu hỏi.

Lý Hạo lắc đầu nói ra: "Không thể, Từ Lão dặn dò qua, ly thể sau không muốn bị bất luận kẻ nào nhìn thấy, cùng đừng phải!"

Theo Mạc Trầm quy củ càng nhiều, làm theo đại biểu phía sau bí mật càng nhiều.

Mấy người chạy ra ngoài cửa hoàng cung đi đến, trên đường Tô Nhan bày tỏ, chính mình hi vọng rời đi Trường Lăng, đi địa phương khác dạo chơi.

Mạc Trầm đuôi lông mày nhăn lại, mở miệng nói: "Đợi thêm ba ngày."

"Là sao?" Tô Nhan sừng sốt cước bộ.

"Chờ ta ngồi vững vàng Thần Thiên Ti ti thủ vị trí!" Mạc Trầm mở miệng cười nói.

Cái này vừa nói, chung quanh Thần Thiên Ti quan viên nhao nhao lộ ra khinh miệt ý cười, cảm thấy Mạc Trầm nói quá mức dễ dàng.

Tô Nhan sờ lấy bên hông trống rỗng hồ lô rượu, đi qua những ngày này, hắn cũng hết sức rõ ràng Mạc Trầm tính cách, bây giờ Thần Thiên Ti cũng là một cái cục diện rối rắm, người nào nhặt lên người nào không may.

Hắn hỏi: "Người là muốn nhìn lá thư này a?"

Mạc Trầm nhún vai nói: "Không sai! Ta hoài nghi Từ Lão cùng ta là đồng hương!"

Tô Nhan nhất thời có chút ngạc nhiên, có chút cười nhạo mà hỏi thăm: "Chẳng lẽ lại, Từ Lão coi trọng như thế người, cũng là bởi vì các người là đồng hương?"

Cái này nói đến, quả thực khiến người ta dở khóc dở cười, . Mạc Trầm xem hết phong thư thứ nhất sau đạt được kết quả, lại là khả năng theo Từ Lão là đồng hương.

Mạc Trầm tràn đầy cảm xúc nói: "Có một số việc, chỉ có chúng ta hiểu, nếu như Từ Lão thật cùng ta đồng hương, như vậy hắn liền hắn phải biết, ta có 10 ngàn loại biện pháp, có thể leo lên Thần Thiên Ti ti thủ vị trí."

Tô Nhan nhin không được bật cười, tiểu tử này, thật sự là càng ngày càng phách lối, khẩu khí cũng càng lúc càng lớn.

Có thể theo bọn hắn cùng nhau rời đi Thần Thiên Ti quan viên lại đều mắt tròn, toàn bộ cứng đờ cước bộ, sững sờ tại nguyên chỗ.

Lý Hạo hai mắt trừng lớn, có chút khó có thể tin theo đồng liêu trao đổi ánh mắt, cảm thấy mười phần giật mình.

Tô Nhan kinh ngạc hỏi: "Làm sao?"

Mọi người cực phức tạp ánh mắt nhìn Mạc Trầm liếc một chút, sau đó thẩm thấu nói ra: "Từ Lão cũng là nói như vậy."

Tô Nhan nhất thời mắt tròn, nháy mắt nhìn lấy Mạc Trầm.

Mạc Trầm bên miệng chậm rãi nhấc lên một vòng ý cười, nói như vậy Thần Thiên Ti Ti Thủ vị trí này, chính mình là vào chỗ!

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: 【 xuất quan 】 chương 4: :

Giờ phút này, tôi tắm hồi lâu Thiên, bỗng nhiên ào ào mưa to.

Mưa rào tầm tã, mưa rất lớn, dùng sức gõ vào mặt đất, phát ra "Cộc cộc" thanh âm.

Mạc Trầm mang theo mũ rộng vành, ống quần đã bị thấm ướt, hẳn cuối cùng là trở lại chính mình trong phòng.

Rời đi Trường Lăng mới qua năm sáu mươi ngày, hẳn nhìn một chút trong đình thảo, đều đã lớn lên cao hơn nhiều.

Bên ngoài mưa vẫn rơi lã, phố lớn ngõ nhỏ trống rỗng, cực ít người đi lại.

Nhưng là một ít trong phòng, nhưng đều là mười phần náo nhiệt.

Nói ví dụ Tần phủ, không chỉ có náo nhiệt, còn mang theo một chút ồn ào!

Bịch một tiếng!

Một cái cái chén ngã trên mặt đất, tứ phân ngũ liệt, toái phiến tán mát đầy đất, dọa đến chung quanh người hầu núp ở nơi hẻo lánh, không dám lên tiếng.

Tần kinh triều miên nổi nóng tới cực điểm, rõ ràng Mạc Trầm còn sống, đám kia sát thủ thế mà lừa gạt chính mình, quả thực tội không thể tha.

Hắn lạnh giọng tiếng nói: "Người tới!"

Quản gia cẩn thận từng li từng tí đi lên trước, khom lưng nói: "Đại nhân!"

"Ta muốn viết một lá thư, người an bài một con khoái mã đi Bạch cổ thành." Tần kinh triều miên phân phó nói.

"Đứng!" Quản gia nhất thời ứng thanh.

Thì tại quản gia xoay người đi chuẩn bị giấy mực thời điểm, Tần kinh triều miên bỗng nhiên hô: "Chờ một chút, ta muốn diện thánh, cũng chuẩn bị một chút."

"Đứng!" Quản gia gật gật đầu, không sai sau đó xoay người rời đi.

Nói chung một lát, giấy bút thì lấy tới.

Tần kinh triều miên bình tĩnh khí, suy tư đối sách, thì hôm nay triều bên trên biểu hiện đến xem, người trẻ tuổi này khó đối phó.

Hắn đầu tiên là viết một phong thư, bàn giao Lý bá nhất định muốn đem đám kia sát thủ dọn dẹp sạch sẽ, sau đó lập tức gấp trở về.

Lần, lại viết một tờ giấy, sai người cho Lý Thiên Cương đưa đi!

Bây giờ hai người đều đứng tại mặt trận thống nhất, rất nhiều chuyện chính mình không thích hợp ra mặt, nhưng Lý Thiên Cương lại có thể.

Tôn Phủ.

Giờ phút này Tôn Du đang đại sảnh.

Hắn cũng đang huy sai trí thức, chữ viết rộng rãi mạnh mẽ, nhìn ra được là trong bụng có trí thức người.

Một trương đại trên giấy viết lít nha lít nhít chữ, trong này thành linh đều là Mạc Trầm ở ngay đây trên điện nâng lên ý nghĩ, bao quát trừ hoạch kiến lập tư thực, để bách tính có thể học tập nhận thức chữ, thậm chí công khai thông kinh mạch phương pháp, để nhiều người hơn có cơ hội đi đến con đường tu hành.

"Đến, sai người viết lên một trăm tấm, dán đầy toàn bộ Trường Lăng."

Lưu quản gia hít vào một hơi, hỏi: "Cái này đều có thể thực hiện?"

Tôn Du mở miệng nói: "Ta nhìn bệ hạ đối ý kiến này hết sức hài lòng, đã Thần Thiên Ti ti thủ vị trí, là bách tính bỏ phiếu đi ra, như vậy đến dân tâm người được thiên hạ."

Hắn lại cảm thán một câu: "Cái này Mạc Trầm, tuy nhiên tuổi còn nhỏ, nhưng giá trị cho chúng ta được ăn cả ngã về không!"

Tuy nhiên hôm nay hắn tại triều bên trên, không có nói với Mạc Trầm một câu, coi như tình huống trước mắt nhìn, hẳn nguyện ý chống đỡ người trẻ tuổi này.

Lưu quân gia khê cần môi, cúi đầu lui ra ngoài.

Không hề nghi ngờ, Tôn gia lập trường lập tức liền muốn cáo tri thiên hạ, cũng không biết đến cùng có bao nhiêu người hội trở thành địch nhân, lại có bao nhiêu người là bằng hữu.

Tôn Du ngồi trên ghế, hần bùng một ly trà, chậm rãi mở miệng nói: "Trường Lăng, là nên thật tốt thanh tẩy."

Trận này đại mưa vẫn đang rơi.

Bách tính còn không biết, Đại Cung rường cột đã ngã xuống, giờ phút này tất cả quan viên đều ở ngay đây lại xuất hiện làm ra lựa chọn.

Một hàng mặc áo bào trắng quan viên, chân đạp nước đọng, ở ngay đây bên trong trời mưa hành tẩu, đi vào thành Tây một cái phòng trước, đông đông đông gõ cửa.

Đang ở bên trong nghỉ ngơi Mạc Trầm đuôi lông mày nhíu một cái, lúc này tại sao có thể có người tìm tới cửa.

Hần đứng lên, nhìn qua ngoài cửa hô: "Người nào?"

Bên ngoài hết thấy năm người, mặc lấy Thần Thiên Ti quan phục, mấy cái người ánh mắt giao lưu, sau đó hồi đáp: "Đại nhân, chúng ta là Thần Thiên Ti."

Mạc Trầm mặt lộ vẻ hoài nghi, kinh lịch nhiều chuyện như vậy, đã để hắn trở nên hết sức cẩn thận, nếu như Thần Thiên Ti người có lời muốn cùng chính mình nói, không có lý do chờ tới bây giờ.

Hắn trong phòng cầm lấy một thanh giấy cây dù, chống lên dù đi ra đình viện chỗ, đi tới cửa.

Thần thức đi qua cánh cửa này, dò xét tình huống bên ngoài.

【 xuất thân: Sáng suốt dũng, 32 tuổi tròn, Tổng triều khâu châu người 】

【 kinh lịch: Hai mươi sáu tuổi, chui vào Đại Cung, đi thi lấy công danh, cao trúng Bảng Nhãn 】

【 tu vi: Trúc Cơ cảnh cấp hai 】

【 tương lai: Âm sát địch quốc trọng thần 】

Vén vén trong nháy mắt, Mạc Trầm cước bộ thì cứng đờ, hắn cố ý lui ra phía sau mấy bước, sau đó ra vẻ sốt ruột địa hô: "Chờ một chút, mưa quá lớn, còn đang thay quần áo!"

Thông qua thần thức có thể biết bên ngoài có năm người, tất cả đều là Trúc Cơ, có hai cái là Tổng triều nội gián, còn lại ba người lấy tiền làm việc sát thủ!

Mạc Trầm hít sâu một hơi, sắc mặt hết sức khó coi, chính mình vừa dứt chân thì có Bắc Tổng sát thủ tìm đến cửa, xem ra thật sự là một khắc đều không thể buông lỏng a!

Hắn lập tức trở về đầu đi vào hậu viện bụi hoa, hết sức cẩn thận địa dùng thần thức quét một lần tường sau, xác nhận đằng sau không nhân tài xoay người ra ngoài.

Cước bộ nhẹ nhàng chạm đất, nhất định phải tìm một chỗ an toàn chỗ đặt chân!

Ra khỏi thành tìm Tô Nhan, hiển nhiên là không kịp, Trường Lăng còn có chỗ nào là an toàn? Mà lại nhất định phải gần!

Hắn nhãn tình sáng lên, nhất thời nghĩ đến cách đó không xa Tây Lăng viện.

Chợt, Mạc Trầm liền điều động lên toàn thân chân khí, dùng tốc độ nhanh nhất chạy ra ngoài Tây Lăng viện mà đi.

Giờ phút này giữ ở ngoài cửa năm người chờ một lát, bên trong cảm thấy một điểm động tĩnh đều không có, mặc quần áo này dùng đến lâu như vậy?

Sáng suốt dũng theo đồng liêu liếc nhau, mở miệng nói: "Xong vào!"

Nói xong, hắn một chân đạp trên cửa.

Bịch một tiếng!

Cửa gỗ mười phần rắn chắc, chỉ là bị đá phá một cái hố.

Sáng suốt dũng đem bàn tay đi vào trong động, đem khóa lại cây gỗ lấy ra, đẩy cửa ra.

Chờ đến bọn họ đi vào trong phòng về sau, chỉ nhìn trong phòng đầu một thanh giấy cây dù còn vệt nước, mấy người một trận ngạc nhiên, lập tức là lật

khấp toàn bộ phòng, lại cũng không phát hiện người.

"Đáng chết, trốn, mau đuổi theo!"

Năm người tại hậu viện chỗ leo tường mà ra, bởi vì không biết Mạc Trầm hướng cái hướng kia đi, chỉ có thể chia ra mấy cái đường.

Sáng suốt dừng tâm lý có chút hối hận, vừa rồi cần phải trực tiếp xông vào, gõ cửa quá khó khăn.

Nhưng hần làm sao cũng không có nghĩ rõ ràng, đến cùng là thế nào bại lộ, rõ ràng không có lộ ra cái gì sơ hở.

Thì Trường Lăng trước mắt tình huống đến xem, người nào tìm tới cửa đều không ít kỳ, ở ngay đây lại Thần Thiên Ti người, Mạc Trầm là sao không dám mở cửa?

Trúc Cơ cảnh người tu hành, tự nhiên đi so Mạc Trầm phải nhanh, cho nên dùng không thật nhiều lâu là có thể đuổi kịp.

Không biết sao tiến về Tây Lăng viện con đường này, Mạc Trầm thực sự quá quen, hần đi vào Tây Lăng cửa sân, Phát Hiện đại môn đóng chặt, nhất thời gỗ hô: "Mở cửa!"

Phía sau cửa là một vị chính đang say ngủ lão ông, trên ghế ngáp.

Lão ông mơ mơ màng màng đứng lên, chậm rãi chạy ra ngoài đại môn đi đến.

Mạc Trầm xem xét môn còn không có mở, sát thủ lại đuổi theo, vô cùng khẩn cấp, hần cái khó ló cái khôn, "Vụt" một tiếng rút ra Shuriken.

Không có cách, hần chạy ra ngoài Tây Lăng viện đại môn một kiếm vỡ xuống.

Hần là chạy ra ngoài cửa cái khe này chặt xuống, chém đứt là cái chốt ở ngay đây môn phía sau cây gỗ, sau đó đá một cái bay ra ngoài đại môn.

Phạm Ôn Du truy tới cửa, hần biết không kịp, chỉ có thể liều một phen, lão nhân kia thấy thế nào cũng không giống là người tu hành.

Vạn cân thời khắc, hần đưa kiếm trong tay toàn lực tể ra, Trúc Cơ cảnh tu vi vẫn chưa không chế phi kiếm, cho nên hần giờ phút này bên trong thân thể đã dồi dồi lấp lánh, chẳng qua là nhìn ở không có thổ huyết.

Mạc Trầm thân thể đằng sau truyền lại một cỗ ý lạnh, hần thần thức muốn mạnh mẽ hơn tu vi, phát giác được phía sau chuỗi kiếm này vị trí.

Tây Lăng cửa sân, trong vòng một năm bị người phá vỡ hai lần!

Lão nhân biểu lộ hiển nhiên mười phần không vui, hần lòng mảy phát đã trắng bệch, giữ lấy lớn lên râu dài, giống như có lẽ đã có sáu mươi sống thọ.

Hần hơi không kiên nhẫn mà nhìn xem Mạc Trầm, sau đó phun ra hai chữ: "Trở về!"

Mạc Trầm con mắt trừng lớn, coi là lão nhân gia là muốn đuổi chính mình đi, nhưng hần thân thể bỗng nhiên bị một cỗ đáng sợ cùng cực chân khí bao lấy, sau đó giống như là bị người thao túng như vậy, đột nhiên xoay người lại.

Hần trông mắt chỉ một thoáng kéo căng, chuỗi kiếm này đã đi tới trước mắt, cách mình cũng chỉ có một cánh tay khoảng cách, liền tránh cơ hội cũng không có! ! !

"Xuất kiếm!"

Giống như là gặp quỷ như vậy, Mạc Trầm thế mà tay giờ lên, ở ngay đây sinh tử lúc ngăn trở chuỗi kiếm này.

"Khanh" một tiếng!

Hần thế mà cứ thế mà ngừng chuỗi này cường đại phi kiếm.

Nếu như là tên kia lão tiền bối xuất thủ, tự nhiên dễ như trở bàn tay, có thể quan trọng ở chỗ, hần miệng hồ hồ là tê liệt như vậy đau, chân khí bị rút đi hơn phân nửa, cho nên hần ra kết luận.

Ngăn trở sát thủ phi kiếm không là người khác, đúng là mình! ! !

Lão ông hơi hơi gật gù đầu, cảm thấy còn tính là hài lòng, nhất thời cười nói: "Còn có thể đến một kiếm!"

Chợt, Mạc Trầm chân trụ ở trên vách tường, sau đó chạy ra ngoài sát thủ phi thân đâm tới đi qua, hần còn thừa chân khí cũng trong nháy mắt này bị rút đi.

Một kiếm này khí thế chi hung, trực tiếp dọa đến Phạm Ôn Du lui ra phía sau hai bước.

Mạc Trầm miệng bên trong phun ra hai chữ: "Đâm núi!"

Một kiếm này là hấn ở ngay đây lúc đầu học kiếm thời điểm, . ném thử kiếm chiêu, đem tất cả chân khí ngưng tụ ở ngay đây trên lưỡi kiếm, kiếm khí trở nên cực kỳ sắc bén, có đáng sợ xuyên thấu lực.

Phạm Ôn Du sắc mặt tái nhợt, vừa rồi một kiếm kia, hấn đã hao phí đại lượng chân khí, thậm chí thương tổn chân nguyên, giờ phút này căn bản còn không có chậm tới.

Huru một chút!

Hấn chỗ trán thêm một cái điểm đỏ, không có ý nghĩa điểm đỏ.

Lập tức, một vòng đỏ thẫm máu thì theo cái kia cái điểm đỏ bên trong chảy xuống, Phạm Ôn Du hai mắt trừng lớn, đến chết còn chưa hiểu là sao Mạc Trầm hội bỗng nhiên trở nên tên kia cường đại.

Bịch thi thể té xuống đất.

Mạc Trầm chung quanh thân thể cổ lực lượng kia đột nhiên biến mất, hấn từng ngum từng ngum địa thờ phỉ phò, khó có thể tin lát nữa nhìn một chút cái kia lão ông.

Lúc này, cửa sân bị phá ra, đến chậm một bước Bạch trưởng lão cứng tại nguyên chỗ, hấn mặt lộ vẻ khiếp sợ nhìn lấy tên kia lão ông, trong đầu nhấc lên sóng lớn.

Thanh âm hấn có chút run rẩy địa hô: "Viện trưởng, ngài xuất quan?"

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95: 【 Uông Minh 】 chương 5: :

Kêu một tiếng này đi ra, tất cả mọi người ngây người.

Tây Lăng viện viện trưởng, ở ngay đây tám năm trước bắt đầu bế quan trùng kích Trường Sinh Cảnh, những năm gần đây không có nửa điểm tin tức.

Cho dù là Vi Cơ cũng cho là hấn chết, dù sao một cảnh giới bế quan tám năm, chưa từng nghe thấy.

Đương nhiên, cũng có người suy đoán hấn là đột phá, tâm vô tạp niệm, cho nên rồi đi trần thế!

Mạc Trầm trông mắt hơi hơi xiết chặt, hấn nhìn lấy lão nhân này, nhin không được nuốt nước miếng một cái, bởi vì vị lão nhân này vừa rồi hiển lộ khí tức so Tô Nhan còn cường đại hơn.

Như vậy đáp án thì vô cùng rõ ràng.

Cái này rõ ràng là một tên Trường Sinh Cảnh người tu hành.

Lão ông ngẩng đầu nhìn mảnh trời này, lẩm bẩm nói: "Quả nhiên, vẫn là tâm nguyện chưa."

Chung quanh đệ tử đều không dám nói chuyện, ngược lại là mấy vị trưởng lão nghe rõ có ý tứ gì.

Lão ông chậm rãi mở miệng nói: "Ta đem rồi đi, đây là thể gian quy củ."

Các trưởng lão mặt lộ vẻ chán kinh, chần chờ hỏi: "Chẳng lẽ lại, một khắc cũng không thể lưu?"

"Lưu, lưu lửa không lưu người!" Lão ông nhìn về phía nơi xa Mạc Trầm, mở miệng nói: "Đây là ai thu đệ tử, ta làm sao không nhớ rõ các người có người biết bay núi kiếm quyết?"

Đào Từ Trân có chút lúng túng nói ra: "Người này cũng không phải là ta viện đệ tử, mà chính là Thần Thiên Ti Ti Thủ người ứng cử, tên là Mạc Trầm!"

Lúc này, mọi người mới phát hiện nguyên lai tại bên ngoài, còn có một cái đội mưa toàn thân ướt đẫm người, người này cầm trong tay trường kiếm, bên

cạnh ngã xuống một cỗ thi thể.

"Mạc Trầm?"

"Hắn tại sao lại ở đây?"

"Mới vừa rồi là hắn phá vỡ cửa sân?"

Mạc Trầm đuôi lông mày nhăn lại, con mắt gắt gao nhìn chăm chăm cái kia lão ông, hắn ở ngay đây thỉnh giáo Tô Nhan kiếm pháp thời điểm, Tô Nhan nói tới ở ngay đây Tuyết Sơn chi đỉnh, có như vậy một trận sinh tử chi chiến.

Lúc đó, Đại Cương có một người, kiếm pháp nhanh đến cực hạn, mười bước giết một người, Thiên Lý Bất Lưu Hành.

Bắc Tống cũng có một người, thương pháp như Thần, một điểm hàn mang tới trước, sau đó thương ra như rồng.

Trong hai người này, bên trong một người dùng cũng là phi sơn kiếm quyết, cho nên Tô Nhan cho rằng phi sơn kiếm quyết chánh thức tinh túy ở chỗ nhanh, vạn biến không rời bên trong.

Người này, chính là Tây Lăng viện viện trưởng, Uông Minh!

Uông Minh trong mắt có chút vẻ kinh ngạc, hắn nhìn lấy Mạc Trầm, người trẻ tuổi kia chỉ có hai mươi mấy tuổi, chân khí là cùng giai người tu hành gấp ba, hắn là thời gian tu hành muộn, cho nên cảnh giới không cao.

Một người như vậy, lại là Thần Thiên Ti Ti Thủ người ứng cử?

Hắn mặc dù không tại trần thế, nhưng cũng biết phát sự tình gì.

Giờ phút này trở lại Trường Lăng, chủ yếu có hai cái mục đích, cái thứ nhất nói cho Bắc Tống, Đại Cương Bắc Phi không người, cái thứ hai, giải quyết đã từng lưu lại tiếc nuối.

Như vậy nỗi tiếc nuối này, đại khái là không thể chấn hưng Tây Lăng viện, còn có cũng là làm Tây Lăng viện viện trưởng, thế mà không có dạy bảo ra một cái đệ tử ưu tú.

Cái này tự nhiên để hắn cảm giác đến trên mặt hồ thẹn.

Uông Minh sờ lấy ria mép, đối với Mạc Trầm nói ra: "Người nếu là nguyện ý làm đệ tử ta, ta liền để người ngồi lên Thần Thiên Ti ti thủ vị trí!"

Ào ào ào lập tức, người chung quanh tròng to mắt, đều cho là mình nghe lầm.

Cái này vô cùng lớn chuyện tốt làm sao xuống dốc ở ngay đây trên đầu mình.

Đây chính là Tây Lăng viện viện trưởng, tu vi tất nhiên đáng sợ cùng cực, hơn nữa còn tuyên bố có thể cho Mạc Trầm ngồi lên Thần Thiên Ti Ti Thủ ngai vàng.

Chỉ cần Mạc Trầm giờ phút này gật đầu, hắn chính là cái này thế gian may mắn nhất người.

Nghiêm trọng lão sắc mặt chỉ một thoáng khó coi tới cực điểm, hắn không hiểu là sao Uông Minh chọn một người như vậy, nhưng không hề nghi ngờ, với hắn mà nói cái này cũng không phải là tin tức tốt gì.

Bởi vì đem Mạc Trầm đuổi ra Tây Lăng viện, đúng là hắn!

Tất cả mọi người ngừng thở, bên ngoài mưa càng lúc càng lớn, ngưng đọng ngưng.

Mạc Trầm có chút buồn cười, sau đó về một câu: "Tiền bối, người cảm thấy làm một điểm."

Mọi người hít vào một hơi.

Cái này vô cùng lớn chuyện tốt đưa tới cửa, ngu ngốc mới có thể cự tuyệt đi!

"Ta có làm hay không Thần Thiên Ti Ti Thủ, là chuyện ta, là Trường Lăng bách tính sự tình."

"Ta muốn hay không theo ngài học kiếm, là người ta ở giữa sự tình "

Mạc Trầm không muốn ăn nhờ ở đậu, cũng không có có ý nghĩ này, Tây Lăng viện cho hắn cảm giác cũng không phải là tốt như vậy, muốn báỉ nhập người này môn hạ, nội tâm của hắn nhiều dù sao cũng hơi khó chịu.

Uông Minh tâm cảnh sớm đã cũng không phải phạm nhân, tu được Trường Sinh Cảnh, trần thế trăm năm cũng bắt quá chớp mắt thời gian.

Cho nên đối với Mạc Trầm vô lễ, không chỉ có không hề động khí, còn cảm thấy mười phần thú vị.

Luận tư lịch, hấn cao hơn đối phương vô số lần.

Luận tu vi, hai người cũng chênh lệch rất xa.

Nhưng là người trẻ tuổi này lại dám thẳng thắn hùng hồn theo chính mình cò kè mặc cả, tựa hồ đối với hấn ngôn ngữ còn có chút bất mãn.

Uông Minh rất là muốn cười, hấn thì bật cười, hỏi: "Cho nên, người đến cùng muốn hay không học."

Người chung quanh đều hai mắt tướng dòm, đại bản tử Mao Phi Bạch đều muốn gấp chết, hấn thay Mạc Trầm sốt ruột a!

Lúc này đâu thêm cái gì mặt mũi, gật đầu đáp ứng, sự tình gì đều giải quyết.

Mạc Trầm giẫm lên vệt nước, từng bước một đi qua, mở miệng nói: "Học, tự nhiên muốn học."

"Tại sao muốn học?" Uông Minh có hỏi ngược một câu lời nói.

Nghe được mọi người mơ mơ màng màng, cái này rõ ràng là ngài lão nhân gia hỏi người khác muốn hay không học a!

Đây là nào loại nào?

Khá nhiều người gượng cười, quả nhiên tiền bối ý nghĩ đều là khó có thể lý giải được.

Mạc Trầm đại khái nghe hiểu, phía trước hỏi là muốn hay không báỉ sư, đằng sau câu nói này hỏi là vì sao muốn báỉ sư, là sao muốn tu hành.

"Ta à?"

"Nếu như bắt tu được, sẽ chết!"

Tất cả mọi người ngây người, cái này nhìn như bình thản một câu, phía sau lại là làm người thấy chua xót cổ sự.

Bởi vì vì tất cả mọi người biết, Lý Cố Thành tự mình xuất thủ, muốn giết chết Mạc Trầm.

Thậm chí trên đường trở về, cũng gặp phải sát thủ, cho dù là đến Trường Lăng, thế mà còn có sát thủ.

Mạc Trầm nhẹ giọng cười nói: "Ta thích nhất nhìn những người kia, muốn ta chết, lại không giết chết được ta bộ dáng."

Hấn nói những thứ này về sau, còn có ý nhìn một chút trong góc người quen cũ, Nghiêm trưởng lão.

Lau một chút, nghiêm trưởng lão sắc mặt trắng bệch, khí toàn thân phát run.

Có thể không biết sao giờ phút này tựa như là Mạc Trầm nói như thế, hấn đã không có khả năng xuất thủ, bởi vì một khi xuất thủ cũng là cùng toàn bộ Đại Cương là địch.

Uông Minh nhìn không được "Ha-Ha" địa cười rộ lên, tuy nhiên niên kỷ của hấn đã không nhỏ, cũng đựng phải không ít thú vị người.

Nhưng giống Mạc Trầm dạng này, thật đúng là hiếm thấy.

Nói hấn ổn trọng, hấn cũng khinh cuồng, nói hấn phách lối, hấn cảm thấy cũng có lực lượng.

Giờ phút này, những cái kia núp trong bóng tối sát thủ, tất cả đều ngừng cước bộ, không dám thò đầu ra.

Bọn họ chỉ có thể vụng trộm nghe những người này nói chuyện, sau đó nhớ kỹ, cái này là sấm sét giữa trời quang tín tức, Đại Cương thế mà ra một tên Trường Sinh Cảnh người tu hành.

Mưa càng rơi xuống càng lớn, phía dưới cả một ngày.

Mạc Trầm đi vào Tây Lăng viện lúc, nhất thời nghênh đón vô số kính ngưỡng ánh mắt, mọi người nhao nhao nhiệt tình hô: "Mạc tiên sinh tốt!"

Thấy cảnh này, Uông Minh đột nhiên minh bạch, là sao người trẻ tuổi này sẽ có dạng này đảm lượng cùng khí thế.

Mạc Trầm tâm tình hơi có chút chuyển biến tốt đẹp, hấn đối với một thiếu niên ngoắc ngoắc ngón tay, nói ra: "Người thiên phú rất không tệ, nhớ lấy không muốn phật phùng không yên, nhiều cũng có tu vi, càng đi về phía trước."

Uông Minh cũng là hiểu kì địa dùng thần thức đánh giá thiếu niên kia, thật đúng là nói với Mạc Trầm như thế, người này khí tức cực kỳ bất ổn, tiếp tục nữa có tẩu hỏa nhập ma dấu hiệu.

Nhưng hắn có chút ngạc nhiên, Mạc Trầm là làm thế nào biết?

Cái này thoát phạm cảnh người trẻ tuổi, đến cùng giấu bao nhiêu bí mật?

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 96: 【 thư uy hiếp 】 :

Cảm thấy bởi vì trời mưa, tin tức truyền lại cũng biến thành chậm lên.

Trộn vụn đến chạng vạng tối, mưa hơi ngừng một hồi, mọi người mới nghe nói Mạc Trầm gặp chuyện tin tức.

Vì Cơ biết sau chuyện này, trước tiên sai người tiến về Tây Lăng viện, hỏi thăm tình huống, nàng quyết không cho phép Từ Thiệu Dương sự việc phát sinh lần thứ hai.

Làm cho tất cả mọi người kinh hi là, Uông Minh xuất hiện, đại biểu cái này Đại Cương ở ngay đây người tu hành một mạch bên trên, có đột phá.

Cái này đủ để chứng minh, người tu hành dù là không có dựa vào hai cái thánh địa, còn có thể bước vào Trường Sinh Cảnh.

Chuyện này đối với tại Đại Cương mà nói, ý nghĩa trọng đại.

Tô Nhan biết sau chuyện này, đầu tiên là vì Mạc Trầm âm thầm bóp một vệt mồ hôi lạnh, phát hiện mình vẫn còn có chút sợ hãi.

Bởi vì Từ Lão chết, với hắn mà nói là một cái cực lớn đã kích.

Nhưng nếu như ngay cả Mạc Trầm cũng chết, chỉ sợ Trường Lăng thật cũng không có cái gì tốt lưu niệm.

Hắn lại nhường hảo tửu, ngồi trong phòng uống vào, nhịn không được lộ ra mĩa mai.

Lý Cố Thành vì tìm cầu trường sinh, phản bội tất cả mọi người, sau cùng rơi vào kết cục này, nếu như biết Uông Minh thành công bước vào trường sinh, sợ rằng sẽ sống sờ sờ tức chết.

Theo Tô Nhan, Trường Sinh Cảnh không phải tu hành điểm cuối, rất có thể chỉ là khởi điểm.

Lần này Uông Minh trở về, hắn cũng liền an tâm.

So từ bản thân, Uông Minh càng thích hợp chỉ đạo Mạc Trầm, mà lại hai người luyện được đều là phi sơn kiếm quyết, tự nhiên nước chảy thành sông.

Uông Minh tuyệt không phải tư chất kinh người thiên tài, mà chính là một bộ một cái dấu chân đi đến bây giờ, đến sáu mươi tuổi mới bước vào trường sinh.

Nhưng Trường Sinh Cảnh người tu hành, có mấy trăm năm thọ mệnh, so sánh phía dưới, sáu mươi năm cũng không gì hơn cái này a.

Tô Nhan có cảm giác ngộ, lại là uống một ngụm thì tửu.

Giờ phút này Tây Lăng trong nội viện hồi hã, một đám người đến thỉnh giáo Mạc Trầm tu hành sự tình.

Mất thấy không cách nào từ chối, Mạc Trầm chỉ có thể hơi chút chỉ điểm.

"Tránh ra tránh ra!"

Mọi người lúc này mới phát hiện, Hình Phật Ti quan viên đến, chỉ sợ là muốn điều tra vừa rồi sát thủ sự việc.

Mạc Trầm ngẩng đầu nhìn lên, thấy rõ ràng người tới, nhất thời cười nói: "Rất lâu không lâu!"

Tiến đến người, chính là Trạm Hoàng Vĩ, hắn tu vi lại tinh tiến cấp một, đến Trúc Cơ cảnh cấp sáu.

Theo Trạng Hoảng Vĩ còn lại hai người, Mạc Trầm cũng chưa từng gặp qua, có chút lạ mắt, thì hơi dò xét tra một chút Thiên Cơ.

"Ti Thủ vô cùng lo lắng ngại an nguy, nếu có cần lời nói, chúng ta có thể phái người trú đóng ở ngoài chỗ ở phụ cận." Trạng Hoảng Vĩ nghiêm túc mở miệng nói.

Giờ phút này, Mạc Trầm thân phận đã sớm xưa đâu bằng nay.

Trạng Hoảng Vĩ vẫn là Hình Phật Ti quan viên, nhưng Mạc Trầm cũng đã bộc lộ tài năng, trở thành Đại Cương ắt không thể thiếu nhân tài.

Ngắn ngủi mấy ngày, thì có lần này biến hóa, để Trạng Hoảng Vĩ cảm khái vạn phần.

Hắn từ đáy lòng bội phục người trẻ tuổi này, chỉ sợ toàn bộ thiên hạ có thể làm đến những thứ này, cũng chỉ có Mạc Trầm.

Mạc Trầm hơi hơi giơ tay lên nói: "Không cần đến huy động nhân lực, đám kia sát thủ là địch quốc người thời Tống, ta viết hai chữ tên cho ngươi, thật tốt hoàn toàn tra một chút người liên quan vật."

Trạng Hoảng Vĩ nghĩ một lát, người này đều giết? Còn biết tên?

Sát thủ kiêng kỵ nhất cũng là bạo lực thân phận, nội gián cũng là như thế.

Mạc Trầm cũng không có chuẩn bị giải đáp đối phương nghi hoặc, trước kia hắn cái gì đều muốn giải thích một phen, sợ không ai tin, hiện tại đã không cần như thế.

Nghĩ đến thông liên muốn, không nghĩ ra cũng được!

Nói xong, Mạc Trầm thì sai người tìm đến giấy bút

Khoan hãy nói, hắn ở ngay đây Tây Lăng viện nhân khí cực cao, thậm chí không ít trưởng lão đều nhìn mắt tròn.

Không phải sao, vừa mở miệng nói muốn tìm giấy bút, lập tức liền có người đưa tới.

Một đám nịnh hót đằng sau theo, các loại xum xoe, theo gọi theo đến.

"Đến, ngài muốn giấy bút!" Trần Tuấn Chul cười miệng đưa qua.

Mạc Trầm hơi kinh ngạc nói: "Ngươi bộ dáng này khá quen a, giống như ở đâu gặp qua."

Chung quanh một hồi cười to.

"Đại nhân, người nhìn thấy khẳng định không phải hắn, tên này liền không có ra khỏi cửa, một mực tránh ở trong viện tu hành, người nhìn thấy cần phải là đệ đệ hắn, Trần Nhị Cầu!" Có người mở miệng cười nói.

Mạc Trầm buồn cười lắc đầu, Trần Nhị Cầu, danh tự ngược lại là có một phong cách riêng.

"Khụ khụ, ta cùng ta đệ hai loại người, khác lời kéo cùng nhau." Trần Tuấn Chul có chút lúng túng muốn phủi sạch quan hệ.

Mạc Trầm thuận tay viết hai chữ tên, đều là ẩn núp tới nội gián, đều là Trúc Cơ cảnh tu vi, hắn là có thể tìm tới chút manh mối.

Trạng Hoảng Vĩ nhìn một chút nơi này hai cái tên, đều mười phần lạ lẫm, có điều đã Mạc Trầm cho tên, hắn đương nhiên vẫn là muốn tra rõ ràng.

"Được, ta cái này phải!"

Dù sao liên quan đến địch quốc nội gián, không thể khinh thị, đã Mạc Trầm đã bá sự, có Uông Minh ở ngay đây Trường Lăng một ngày, chỉ sợ thật đúng là không ai dám tìm Mạc Trầm phiền phức.

Trường Sinh Cảnh người tu hành, chỉ là mấy chữ này cũng đã là một loại chấn nhiếp.

Hôm nay đại sự, một đơn tiếp lấy một đơn.

Từ Lão lý thế tin tức, còn không có truyền vào dân chúng thế giới bên trong, Mạc Trầm trong nháy mắt liền thành Đại Cương trước mắt một vị duy nhất lộ mặt qua Trường Sinh Cảnh người tu hành đệ tử.

Tôn Du trong đầu treo lên cự thạch, giờ phút này cuối cùng là rơi xuống đất.

Điều này nói rõ cái gì, cái này hoàn toàn nói rõ Mạc Trầm ở ngay đây tu hành phương diện thiên phú, nếu không làm sao có thể được tuyển chọn!

Một cái tu hành thiên phú nắm dĩ, mà lại mưu lược hơn người, lại có bá lực người trẻ tuổi.

Giờ phút này, trong lòng hắn, Thần Thiên Ti ti thủ vị trí, Từ Thiệu Dương đã không thích hợp, ngược lại là Mạc Trầm mới đúng lớn nhất thí sinh thích hợp.

Hắn một mực tin tưởng vững chắc, Từ Lão an bài là có dụng ý, tuyệt không phải mọi người thấy đơn giản như vậy tùy ý.

"Lão gia, bên ngoài vẫn còn mưa, tờ giấy còn không có dán ra đi."

Tôn Du giờ tay lên nói: "Chuyện này nhất định muốn nhanh, nhất định phải ở ngay đây sau cơn mưa trời lại sáng, bách tính đi ra ngoài một khắc này nhìn thấy."

Lưu quán gia mở miệng nói: "Vậy ta để bọn hắn thiếp ở dưới mái hiên!"

"Đi thôi!"

Tôn Du gật gật đầu, tuy nhiên Thiên còn chưa tỉnh, nhưng là cục thế đã dần dần sáng tỏ.

Chỉ sợ lần này, rất nhiều người sẽ hối hận như vậy giống trống khua chiêng đi Tần gia tặng lễ.

Nghĩ tới đây, hắn thì nâng chung trà lên nhấp một miệng trà, lộ ra ý cười.

Nói chung đến đêm khuya.

Tần gia phải đi ra thám tử sắc mặt khó coi địa chạy về đi, "Báo, lão gia, có hai cái tin tức xấu!"

Tần Kinh Tuyên tâm tình đã vô cùng kém, hắn hơi không kiên nhẫn nói: "Có rắc rối mau thả!"

Cấp dưới có chút tâm kinh đảm chiến ngẩng đầu nhìn Tần Kinh Tuyên liếc một chút, sau đó cúi đầu nói ra: "Tây Lăng viện viện trưởng Uông Minh xuất quan."

"Cái này tính là gì tin tức xấu!" Tần Kinh Tuyên có chút nhớ nhưng muốn đạp gia hỏa này một chân.

"Lúc ấy Mạc Trầm đang bị truy sát, đúng lúc Uông Minh xuất thủ, không chỉ có cứu hắn, còn đem hắn thu làm đệ tử." Nói những thứ này về sau, cấp dưới thân thể run nhẹ.

Một tiếng ầm vang, sấm sét giữa trời quang.

Tần Kinh Tuyên cả người đều cứng đờ, hắn ánh mắt đều có chút hoảng hốt, làm sao sẽ như thế nào?

Vì sao lại dạng này?

Đây cũng quá xảo a?

Cấp dưới có chút thấp thỏm nói: "Đã được đến chứng thực, Uông Minh thành công bước vào Trường Sinh Cảnh!"

Tần Kinh Tuyên hé miệng hít vào một hơi, . cái này

Hắn hơi hơi nắm quyền đầu, lạnh lấy âm thanh hỏi: "Thứ hai tin tức!"

Bỗng nhiên, toàn bộ đại sảnh đều yên tĩnh.

Cấp dưới thậm chí không dám mở miệng, hắn gặt gao cắn răng, cái này lại không thể không nói.

"Nói!"

Tần Kinh Tuyên đáy mắt lộ ra một vòng hàn ý, một đám thành sự không có bại sự có dư gia hỏa.

"Bạch cổ thành bên kia truyền đến tin tức, là một phong thư uy hiếp!" Nói xong cấp dưới từ trong ngực móc ra một phong thư đưa tới.

Tần Kinh Tuyên mi đầu khóa gập, sắc mặt âm trầm, chẳng lẽ lại bên kia cũng xảy ra chuyện?

Hắn mở ra phong thư, bên trong thỉnh linh viết một trương chữ.

"Con của người trong tay chúng ta "

Hắn đột nhiên nắm chặt quyền đầu, phát ra đùng đùng (*không dứt) âm thanh động đất vang, thần sắc phẫn nộ tới cực điểm.

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 97: 【 dạ đàm 】 :

Phúc không tới hai lần họa tới không chỉ một lần.

Đại khái nói chính là Tần gia bây giờ tình huống, cảm thấy vô luận làm chuyện gì, đều không chiếm được chỗ tốt.

Vạn vạn không nghĩ đến, nhóm này lớn mật tặc tử, thế mà trái lại uy hiếp hắn.

Hắn thậm chí hoài nghi, đây chính là một trận mưu kế tỉ mỉ âm mưu.

Nếu như không phải đạt được tin tức xác thật, chứng minh Tô Nhan bọn người xác thực gặp được chặn giết, đồng thời bối rối mà chạy, hắn căn bản sẽ không tin tưởng có người chặt xuống Mạc Trầm đầu người.

Tần Kinh Tuyên lửa chạy lên não, suýt chút nữa thì xé nát phong thư này, nhưng hắn lập tức liền dừng lại động tác.

Có khả năng hay không!

Đây là Mạc Trầm cố ý đặt bẫy?

Mạc Trầm phối hợp đám người này diễn một màn kịch, cố ý lừa gạt chính mình mắc lừa?

Nếu thật là như thế, người trẻ tuổi này lòng dạ chỉ sợ so mọi người muốn còn muốn sâu, Tần Kinh Tuyên hít sâu một hơi.

Tình thế phát triển đến nay, mình muốn lên làm Thần Thiên Ti Ti Thủ, chỉ có hai con đường.

Đầu thứ nhất, thuyết phục bệ hạ, mặc kệ là biểu trưng tâm vẫn là hắn thủ đoạn, để bệ hạ nghĩa vô phản cố lựa chọn chính mình.

Đầu thứ hai, để Mạc Trầm theo cái thế giới này biến mất.

Hắn khẽ cắn môi, giờ phút này đầu thứ hai trở nên càng thêm gian nan, mà lại một khi bị người phát hiện phía sau làm chủ là mình, chỉ sợ ở ngay đây Trường Lăng thì ngốc không xuống.

Tần Kinh Tuyên cơ hồ quấy vỡ đầu nước, mới nghĩ đến có thể thực hiện biện pháp, cái kia chính là để sát thủ nguy trang thành Bắc Tổng địch quốc người.

Như thế thì sẽ không dính dấp đến trên người mình.

Ngón tay hắn ở ngay đây ở trên bàn nhẹ nhàng đánh, ánh mắt mang theo một chút lạnh lẽo.

Tần Kinh Tuyên vô cùng rõ ràng, nếu như bỏ lỡ cơ hội lần này, về sau chỉ sợ cũng không có cơ hội đi đến quyền lực đỉnh phong.

...

Bên ngoài mưa, tí tách tí tách phía dưới suốt cả đêm.

Trong đêm khuya, có như vậy một nhóm người, ở ngay đây Trường Lăng rất nhiều nơi đều dán lên thứ nhất thông báo.

Đêm càng ngày càng sâu, Mạc Trầm ngồi xếp bằng, hắn khí tức chậm rãi lên cao, sau đó bắt đầu yếu bớt.

Đây là về hơi thở quyết, có thể che giấu mình khí tức, không bị địch nhân Phát Hiện, chủ yếu là vì gia tăng Mạc Trầm thủ đoạn bảo mệnh.

Uông Minh một bộ áo trắng, một mình đứng tại Tây Lăng viện trong đình, nhìn lấy chung quanh hết thấy cảnh sắc.

Mạc Trầm cái trán còn mang theo mồ hôi dầu vết, từ trong nhà đi tới, nói ra: "Ồ ngay đây biên cảnh thời điểm, nghe nói cũng có một người đạt tới Trường Sinh Cảnh!"

"Lúc ấy, Tô tiền bối nói với ta, cảm thấy các người có một loại nào đó quy định, nhưng Đại Cương cũng không có tham dự bên trong."

Uông Minh nhẹ giọng cười một tiếng: "Tô Nhan tiểu tử kia, thiên phú so với ta tốt nhiều, sợ rằng sẽ so ta đi được xa."

Mạc Trầm cũng xoay người đến, tuy nhiên hần bái Uông Minh vì sư, nhưng cũng không có đi xuống quỳ chi lễ.

Cho nên hai người quan hệ, ngược lại là có chút giống cũng vừa là thầy vừa là bạn.

Mạc Trầm siêu thoát thế tục ánh mắt uống kiến giải, thường thức có thể cho Uông Minh rất nhiều kinh hỉ, hai người ngược lại là có thể trò chuyện cùng một chỗ.

Hần suy đoán nói: "Cho nên nói, ngươi không có trực tiếp xuất thủ, ngược lại dạy ta như thế nào giết người, cũng là bởi vì có cái này ước thúc?"

Uông Minh trầm mặc một lát, trên thực tế hắn cảm thấy những chuyện này cách Mạc Trầm vẫn còn có chút quá xa.

Nhưng cân nhắc đến Mạc Trầm ở ngay đây trong triều đình thân phận, cảm giác phải biết nhiều một số chuyện, vẫn là có chỗ tốt.

"Đây là Cổ Thần Miếu cùng Thánh Sơn ký ba trăm năm hiệp nghị!"

Mạc Trầm con mắt hơi hơi cứng đờ, hần hơi kinh ngạc cái này hiệp nghị lại là có kỳ hạn, nói như vậy sớm muộn là muốn đánh phá.

Uông Minh buồn cười nói: "Bây giờ khoảng cách ba trăm năm đến kỳ, còn kém mười hai năm!"

Mạc Trầm miệng hơi hơi mở ra, khó trách đều đang thử thăm dò hiệp ước phòng tuyến cuối cùng, nguyên lai sắp đến kỳ.

"Thế gian này, đều là có định luật, có người xuất sinh thì có người tử vong, ai cũng miễn không tầm thường." Uông Minh mở miệng nói: "Ta cũng là bước vào Trường Sinh Cảnh thời điểm, mới biết được những sự tình này."

Mạc Trầm có chút kinh ngạc, chẳng lẽ lại là đến cảnh giới kia, thì có người đi tìm đến, nói cho hắn biết những quy củ này?

Cái này cũng, quá cái kia a?

Uông Minh cười lắc đầu: "Đối với ngươi mà nói, những thứ này đều quá xa, ngươi chỉ cần biết, tối thiểu ở ngay đây cái này mười hai năm bên trong, không có Trường Sinh Cảnh người tu hành hội ra tay với ngươi!"

"Nếu như vụng trộm xuất thủ đâu?" Mạc Trầm có ý hỏi.

"Cái kia người này đem bị liệt là Cổ Thần Miếu, Thánh Sơn truy nã bằng danh sách, bất luận cái gì người tu hành đều có thể lấy xuống đầu của hắn, bao quát Trường Sinh Cảnh người tu hành." Uông Minh giải thích nói.

Mạc Trầm đại khái hiểu, hơn hai trăm năm trước chỉ định hiệp nghị, hiện tại cũng nói không rõ ràng đến cùng thế nào!

Nhưng nếu như nghĩ lại, đối với Trường Sinh Cảnh người mà nói, ba trăm năm cảm thấy cũng chỉ là bọn hắn thọ mệnh một đoạn thời gian a.

"Tu hành nhớ lấy mơ tưởng xa vời, ngươi thiên phú không tồi, ngộ tính cũng là thượng giai, duy chỉ có căn cốt kém một chút." Uông Minh lạnh nhạt cười nói: "Ta nếu muốn có người dạng này ngộ tính thiên phú, tối thiểu nhất phải sớm mười năm bước vào cảnh giới này."

Mạc Trầm hơi tính toán, Tô Nhan bây giờ giống như hơn bốn mươi tuổi, liền đã đến Niết Bàn cảnh đỉnh phong, dù là cần bốn năm năm mới có thể đột phá, nhiều lắm là cũng chính là 50 tuổi thành vì trường sinh cảnh người tu hành.

Nói cách khác, Uông Minh sớm mười năm đột phá, cần phải thì theo Tô Nhan tu hành tốc độ không sai biệt lắm

"Có một việc ta phải nhắc nhở ngươi." Uông Minh bỗng nhiên nhìn qua bầu trời đêm nói ra.

"Chuyện gì?" Mạc Trầm đuôi lông mày nhăn lại.

Uông Minh tràn đầy phấn khởi nói: "Cổ Thần Miếu ở ngay đây mấy ngày trước đây, đưa ngươi xếp vào thanh niên thiên tài bảng hạng 13."

Mạc Trầm mặt lộ vẻ kinh ngạc, hỏi một câu: "Mới đứng 13 tên?"

Phốc một tiếng!

Uông Minh cũng nhịn không được bật cười, hần cảm thán nói: "Ngươi ngược lại là tâm lớn, xếp thứ mười ba còn không vừa lòng, ngươi cũng đã biết lên bảng người đều là hậu quả gì?"

"Đối với mười vị trí đầu người mà nói, Cổ Thần Miếu hái lấy hành động là, không phải ta dị tộc, giết chết bất luận tội!"

"Cho nên ngươi có thể còn sống trở lại Trường Lăng, đại khái là còn không có tiến mười vị trí đầu!"

Mạc Trầm xoa xoa đầu, mở miệng nói: "Như thế nói đến, ta còn thực sự cần phải thỏa mãn."

Uông Minh hít mắt nói ra: "Trên thực tế, cho dù là Trường Sinh Cảnh người không xuất thủ, bọn họ có thể làm việc, cũng so người bình thường nhiều."

"Nói ví dụ người đề cập đến Ngụy Cao Nguyên, thực cũng là một cái phi thường tốt ví dụ!"

"Hắn ngày đó phản bội chạy trốn ra Đại Cương, đối Đại Cương thất vọng cực độ, cho nên mới dốc lòng nghiên cứu Đại Cương tất cả tướng lĩnh binh quen thuộc."

"Hắn ưu thế ở chỗ, so với thường nhân nhiều mấy trăm năm mệnh, cho nên hắn có thể nhìn quyết tâm đến nghiên cứu chiến trường mưu lược."

Mạc Trầm gật gật đầu, hắn đại khái hiểu Uông Minh muốn biểu đạt ý tứ, đại khái cũng là có nhiều thời gian như vậy, lại ngu xuẩn cũng sẽ so người khác lợi hại.

Đêm đen gió lớn.

Đúng lúc tiếp theo Thiên Vũ, không khí mang theo một chút ẩm ướt, gió lạnh thổi qua.

Bỗng nhiên hai người đều yên tĩnh.

Rất là yên tĩnh.

Uông Minh bỗng nhiên mở miệng nói ra: "Người theo Từ Cẩm không giống nhau."

Mạc Trầm vô cùng ngạc nhiên, Từ Cẩm hẳn là Thần Thiên Ti Ti Thủ Từ Lão tên thật, nhưng không biết là sao Uông Minh nếu như vậy nói.

"Hắn nghĩ sâu tính kỹ, tu hành thiên phú lại vô cùng bình thường, cho nên hắn cho dù là phế bỏ đan điền, cũng là có thể tiếp nhận!"

"Bởi vì hắn gần như không có khả năng bước vào trường sinh, đã không có cách nào trường sinh, hắn muốn tự nhiên là quyền khuynh thiên hạ."

Nói nói, Uông Minh xoay người lại, hắn muốn nhìn một chút Mạc Trầm giờ phút này là biểu tình gì, đến cùng đang suy nghĩ gì.

Hắn nói ra: "Mà người không giống nhau, vừa rồi ta nói về Trường Sinh Cảnh thời điểm, mặt người lộ hướng tới!"

Mạc Trầm đuôi lông mày bốc lên, hắn đi vào cái thế giới này, rất nhiều thứ đều muốn ném thử.

Nói ví dụ lãnh binh tác chiến, nói ví dụ quyền khuynh thiên hạ.

Nhưng nếu như mình chánh thức đi đến một bước kia, có lẽ truy cầu thì không giống nhau, chỉ sợ trường sinh mới đứng sau cùng đường ra.

Hắn ngạc nhiên hỏi: "Người ý là, ta sẽ không toàn thân tâm đầu nhập ở ngay đây Đại Cương trên thân?"

Uông Minh cũng rất là thần nhiên, trực tiếp mở miệng nói: "Làm người tu vi đến Niết Bàn cảnh, người tự nhiên cũng khát vọng trường sinh, mà Lý Cố Thành chính là bởi vì như thế, mới đi một đầu sai đường."

Hắn trực tiếp làm mà hỏi thăm: "Nếu như người quyền khuynh thiên hạ, lại chính trực trung niên, hăng hái, tu vi đến Niết Bàn cảnh, người nguyện ý từ bỏ thiên hạ này sao?"

Đây là Uông Minh lo toan nhất lo, hắn cũng không hy vọng chính mình dạy dỗ người tới, hội huyết tẩy toàn bộ hoàng cung.

Bởi vì hắn cho rằng, trưởng thành Mạc Trầm, có năng lực như vậy.

Mạc Trầm sững sờ một lát, sau đó rất là ngạc nhiên hỏi: "Như mảnh gang sơn này là ta đánh xuống, người muốn ta chấp tay nhường cho người sao?"

Đây là một cái rất đơn giản vấn đề.

Mạc Trầm cho là mình có thể từ bỏ quyền sở hữu lực, có thể nhất định phải có một cái lý do, dựa vào cái gì?

Nếu như mình hoàn toàn thay đổi cái này vương triều bố cục, để Đại Cương càng thêm cường đại, càng thêm phồn vinh hưng thịnh, lúc này Hoàng Đế sợ chính mình, chính mình nhất định phải từ quan thoái ẩn.

Hắn thấy đây chính là rất lợi hại buồn cười một loại hành vi.

Uông Minh mở miệng hỏi ngược lại: "Người có phải hay không cảm thấy, ta chỉ sợ người đoạt Trương Hồng Thiên hoàng vị?"

Mạc Trầm nhún nhún vai, không có trả lời vấn đề này.

Uông Minh sờ lấy chính mình ria mép cười nói: "Trên thực tế người sai, nếu như có thể lời nói, ta tình nguyện người tới làm vị hoàng đế này. Nhưng ta ý tứ chân chính là, trường sinh mấy trăm năm, thật không cần thiết làm một cái quan chức, vì những thứ này hư vô quyền lực mà rơi vào đi!"

Hắn thấy con đường tu hành, vĩnh viễn không có điểm dừng, bước vào trường sinh hắn mới phát hiện, cái này vẹn vẹn vừa mới bắt đầu.

Mạc Trầm nếu vì tranh đoạt quyền lực, mà ảnh hưởng tính cách, hắn thấy ngược lại là bỏ gốc lấy ngọn.

Giờ khắc này, Mạc Trầm nháy mắt, hơi kinh ngạc.

Hắn xác thực hiểu lắm, . coi là Ôn Minh sẽ đem Đại Cương vương triều đặt ở vị thứ nhất, không nghĩ tới là vì chính mình cân nhắc.

Mạc Trầm cào đầu này cười nói: "Điểm ấy sư tôn không cần lo lắng, ta xưa nay không muốn làm Hoàng Đế."

"Ồ?" Ôn Minh hơi kinh ngạc mà nhìn xem Mạc Trầm, thiên hạ này thật là có người không muốn làm Hoàng Đế?

Mạc Trầm ngẩng đầu nhìn một chút vùng tỉnh không kia, sau đó nói ra bản thân tâm nguyện.

"Ta à, so sánh lười, trăm công nghìn việc quyền lực tình nguyện không muốn."

"Nếu như nhất định muốn cho ra lý do, tại sao phải cho Đại Cương xuất lực, đại khái chỉ có hai điểm"

"Thứ nhất, ta cảm thấy thú vị."

"Thứ hai, ta từng theo Tô Nhan thổi một cái ngư bức, ta nói muốn Hoàng Đế cam tâm tình nguyện đánh cho ta dù."

Hắn xoa xoa cái mũi, mở miệng cười nói: "Thổi qua ngư bức, luôn luôn muốn trả giá đắt a!"

Gió đêm mát lạnh, thấm lòng người phi.

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: 【 sau cơn mưa trời lại sáng 】 :

Phảng phất một ngày này, thời gian trôi qua đặc biệt chậm.

Khi ánh sáng mặt trời rơi vào khắp nơi, sắc trời sáng ngời, không khí phá lệ tươi mát.

Hoặc đúng là chính là bởi vì hôm qua mưa to quá ngột ngạt, hôm nay ở bên ngoài hít thở mới mẻ không khí người so thường ngày muốn nhiều.

Cửa tây sập hàng nhỏ bên cạnh, có một cái dùi để tuyên bố đại hạn mục công việc cột công cáo.

Lúc này khá nhiều người chen ở bên trong.

"Cái này cái gì a?"

"Giống như nói muốn làm tư thực!"

Đầu năm nay, tư thực cũng không phải là không, chỉ là mọi người chú ý lực càng nhiều tập trung ở Tây Lăng viện loại hình này tu hành học viện bên trên.

Đối rất nhiều bách tính tới nói, có nhận hay không chữ, thực không ảnh hưởng nhiều lắm.

Nếu không có muốn đi thi lấy công danh, thật đúng là lười nhác tốn thời gian đi nhận thức chữ.

Hiểu mấy chữ lão nhân gia mở miệng cười nói: "Ai nha, chuyện tốt a! Không cần mọi người hoa mấy cái tiền bạc, liền có thể nhận thức chữ."

Mọi người hỏi hã chen ở ngay đây cái kia, một người trẻ tuổi giờ tay lên nói: "Chớ đẩy chớ đẩy, các người nhìn hiểu sao? Cái này chen tới, biết chữ nhấc tay."

Trên thực tế thật đúng là có không ít người đều là tham gia náo nhiệt, bởi vì bọn hắn căn bản xem không hiểu, chỉ có thể nghe người khác giảng.

Lau một chút, trong này người có đem gần một nửa người giờ tay lên.

Đây là Trường Lăng, dưới chân Thiên Tử, nếu như đổi thành hấn thành trì, chỉ sợ dám nhắc tay thật đúng là không có mấy cái.

Người trẻ tuổi vỗ vỗ chính mình bả vai, mở miệng nói: "Cái này thông báo ý là, nếu như mọi người ném Mạc Trầm một chuyển, như vậy hấn sẽ tại tất cả trong thành trì trừ hoạch kiến lập tư thực, để tất cả mọi người có học tập nhận thức chữ cơ hội."

"Ai, từ đâu tới nhiều thời gian như vậy, có cái kia sức mạnh còn không bằng đi Ngự Thị kiếm đào bảo bối."

Mọi người nghe xong, cảm thấy chán, đang chuẩn bị vùng núi

Trừ bị tư thực, cũng chính là để hài nhi lại cơ hội có học tập biết chữ, cái này tự nhiên là chuyện tốt, nhưng bọn hấn sinh hoạt cũng không có quá lớn cái biến.

Thời đại này, vẫn là chỉ có thư hương môn đệ, hội coi trọng những thứ này.

"Ai ai ai, mọi người đừng nóng vội a, lời này còn chưa lên tiếng, nơi này nói rất rõ ràng, tại sao muốn biết chữ, bởi vì người muốn công pháp tu hành, người không biết chữ căn bản không nhìn thấy bí kíp."

Nói chuyện người này, chính là thành Tây tiệm cơm Trần Nhị Cầu, hấn cười liệt liệt nói: "Đây là để mọi người tích cực học tập nhận thức chữ, bởi vì vì tất cả mọi người có thể ném thử tu hành."

Ào ào ào lập tức, thật nhiều người đều nổ.

Tu hành a!

Có thể phi thiên độn địa, người nào không nghĩ, cơ hồ người người đều nghĩ.

Chỉ bất quá Quán Linh thuốc động một tí mấy cái trăm lạng bạc ròng, căn bản không có mấy cái gia đình có thể đầy đủ chịu đựng nổi, lại lại tu hành cũng muốn thiên phú, lo lắng sự việc quá nhiều.

"Cái kia công pháp tu hành đâu? Quán Linh thuốc đâu?"

Dân chúng quan tâm nhất không ai qua được hai chuyện này, nếu như đều có thể có được giải quyết, vậy liền thật sự là vô cùng lớn chuyện tốt.

Mặt trời vừa ra, khá nhiều người đều còn chưa tới đến cửa thành bày quầy bán hàng, thông báo sự việc thì truyền khắp toàn bộ Trường Lăng.

Một cái tiểu viện tử, mười tuổi Đại Hoàng mao tiểu nhi hưng phấn mà nói ra: "Phụ thân, ta muốn ném Mạc Trầm một chuyển."

Lão cha nhất thời gõ gõ cái tiểu tử này đầu, quát lớn: "Đây chính là chúng ta Đại Cương đại công thần, sao có thể lung tung gọi."

Tóc vàng tiểu nhi le lưỡi, bày tỏ biết sai.

Không có chút nào ngoài ý muốn, toàn bộ Trường Lăng người cũng đang thảo luận cái này chuyện này.

Nha môn cùng Trường Lăng biết rõ cửa phủ, đều tụ khá hơn chút bách tính, tất cả đều là đến hỏi thông báo sự việc.

Vệ Hiền Tài chính trong phủ, dò hỏi: "Tra rõ ràng sao?"

"Lão gia, là Tôn gia người dán ra đến bố cáo." Một vị lão bộc ở bên cạnh hồi đáp.

Hấn nhẹ khẽ nhấp một cái trà, thấp giọng nói: "Tôn gia a!"

Lại là một vị gia đình vội vội vàng vàng đến đến đại sảnh, mở miệng nói: "Đại nhân, tốt nhiều bách tính đều ở bên ngoài muốn chúng ta trả lời."

Vệ Hiền Tài nghĩ một lát, sau đó đứng lên, nói ra: "Ta đi xem một chút đi!"

Hấn như là đã tỏ thái độ, như vậy Mạc Trầm làm không được Thần Thiên Ti Ti Thủ, chỉ sợ hấn tối thiểu đến lột một tầng da, Tân gia thế nhưng là mang thù vô cùng.

Vệ Hiền Tài đi ra cửa phủ, quả nhiên thấy hỏi hỏi đám người vây ở bên ngoài.

"Đại nhân!"

"Tri phủ đại nhân đến!"

Hấn cười nhắc nhắc tay, nói ra: "Mọi người yên lặng một chút."

Vệ Hiền Tài sức ảnh hưởng vẫn là có, tiếng ồn ào âm lập tức rất nhanh một chút nhiều, tất cả mọi người chờ lấy hấn nói chuyện.

"Chỉ sợ còn có người không biết, Thần Thiên Tì Tì Thủ, Từ Lão ở ngay đây hôm qua ly thể."

Quả là như vậy, vừa mới nói xong, dưới đáy bách tính sắc mặt đại biến, bọn họ căn bản không biết tin tức này.

Ào ào ào tất cả mọi người sôi trào.

"Không thể nào?"

"Từ Lão chết?"

"Ngày hôm qua một trận mưa lớn a!"

"Khó trách phía dưới lớn như vậy mưa!"

Vệ Hiền Tài cảm thấy hiểu rõ Tôn gia tại sao phải làm như vậy, trước hết để cho mọi người chú ý lực đặt ở Mạc Trầm trên thân, không sai ở ngay đây tuyên bố Từ Lão tin chết, như thế dân chúng tự nhiên rất dễ dàng đem hai cái này liên hệ với nhau.

Vệ Hiền Tài thở dài một hơi: "Hôm qua mưa to, chỉ sợ là trời cao cũng đang ai thần bi thương."

Chợt, hấn lại lộ ra vui sướng biểu lộ, mở miệng nói ra: "Nhưng là, Từ Lão ở ngay đây lúc còn sống chỉ định một tên người ứng cử."

Tầm mắt mọi người lại lần nữa chuyển qua trên người hấn, đều ở ngay đây hiếu kỳ cái này người ứng cử là ai.

"Người này, chính là Mạc Trầm!"

Nhất thời nhắc lên dao động! ! !

"Là hấn!"

"Thì ra là thế!"

"Cho nên nói, hôm nay thông báo là thật?"

Vệ Hiền Tài lạnh nhạt cười nói: "Chư vị an tâm chờ đợi, nghe ta chậm rãi nói đến."

Hấn giải thích một phen, phần này thông báo dụng ý, nói cách khác nếu như Mạc Trầm lên làm Thần Thiên Tì Tì Thủ, như vậy phần này thông báo đáp ứng sự việc, đem sẽ bắt đầu đi chứng thực.

Nghe xong lời nói này, mọi người âm thanh hô: "Vậy khẳng định chọn Mạc Trầm a!"

"Có thể vì bách tính cân nhắc đúng là không dễ a! Người trẻ tuổi này là người tốt a!"

"Khó trách có thể có được Từ Lão thương thức!"

"Nghe nói Bắc Tống người vẫn muốn giết hấn, quả nhiên theo Từ Lão một dạng, để địch quốc vô cùng kiêng kỵ."

Vệ Hiền Tài xoay người lại đối với gia đình nói ra: "Người đem ta vừa rồi lời nói sửa sang một chút, từng nhà giải thích thông báo sự việc!"

"Từng nhà?" Gia đình sững sờ một chút, lập tức gật đầu nói: "Đúng!"

Tuy nhiên hấn cảm thấy không cần thiết đại đề tiểu làm, nhưng đã đại nhân nói như vậy, hấn cũng cứ như vậy làm.

Nói xong, Vệ Hiền Tài nhìn một chút một cái hướng khác, sau đó trở lại chính mình trong phủ.

Lúc này nơi xa.

Nha môn tri phủ Ngụy hồng trình, nhìn lấy bên ngoài nhiều người như vậy, không lại cảm thán một câu: "Sau cơn mưa trời lại sáng a!"

Hấn cảm thán cũng không phải là thật sự là khí trời sáng sủa.

Mà chính là Trường Lăng đục ngầu khí tức cuối cùng là đi qua, theo Từ Lão nói thẳng muốn truyền vị thời điểm, đến Từ Lão bệnh tình nguy kịch trong khoảng thời gian này, cơ hồ không mọi người ở ngay đây cẩn thận từng li từng tí.

Sợ phạm cái gì sai, ở ngay đây lật thuyền trong mương.

Hôm qua trận kia mưa to, Trường Lăng phát sinh rất nhiều chuyện, để rất nhiều người tại triều bên trên, lần thứ nhất kiến thức đến người trẻ tuổi này, Mạc Trầm!

Thì liền hấn cũng không khỏi không bội phục, người này bá lực cùng ý nghĩ.

So sánh dưới, cảm thấy Tần gia biểu hiện thì âm đậm quá nhiều, cảm thấy trừ thu lễ thời điểm cảnh tượng vô cùng, Mạc Trầm trở lại Trường Lăng, Tần gia thì trở nên không có không tin tức.

Nguy hồng trình lộ ra cười khổ, cái này Đại Cường duy nhất Trường Sinh Cảnh người tu hành, thu Mạc Trầm làm đồ đệ, ai còn dám động ý đồ xấu?

Niết Bàn cảnh người tu hành liền đã có thể ở ngay đây Trường Lăng đi ngang, Trường Sinh Cảnh, mọi người nghĩ cũng không dám nghĩ.

Giờ phút này, Tần phủ.

Một người hầu sợ hãi rụt rè địa mở miệng nói: "Đại nhân, bệ hạ rất nhiều trắc trở, không có có thừa thời gian sẽ gặp ngài!"

Tần Kinh Tuyên tâm lý cứng lên, cả người tê liệt trên ghế ngồi, hai mắt trống rỗng, giống như là thất thần.

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 99: 【 bại lộ 】 :

Gió thổi nghiêng ngả, đây chính là cỏ đầu tường.

Giờ phút này, Tây Lăng viện cửa sân dĩ thường náo nhiệt, thỉnh thoảng có người làm đến đây đưa tới.

Mạc Trầm giờ phút này đang tĩnh tọa, bỗng nhiên có đệ tử đến báo cáo, nói là có người tìm chính mình, hấn tò mò đi ra ngoài.

Phạm trình cười miệng hô: "Tại hạ phạm trình, nhà chính là Tây Xương thành, đại nhân ngài có thể coi là ta đại ân nhân, cho nên mang một chút tâm ý, lễ nhẹ chớ trách!"

Hấn cho Mạc Trầm đưa qua một cái hộp gấm.

Mạc Trầm mở ra bên trong nhìn liếc một chút, cái này để đó một cái được tài.

"Đây là theo Nam Man mạng về hoàng đại nhân sâm, hai mươi năm năm, đại nhân ngài thích uống trà, uống trà thời điểm có thể của được một số, đối với ngài tu hành có thể đưa đến trợ giúp." Phạm trình một mực cung kính nói ra.

Mạc Trầm nhẹ giọng cười một tiếng, thì nhận lấy lễ vật này, nhân sâm pha trà đề nghị không tệ, chính mình tổng xem là khá xa xỉ một thanh.

"Ta ngay tại nghị sự trong phủ nhận chức, Thiệu Bác Dịch đại nhân cũng là thường xuyên nhắc lên ngài, nghe nói ngài còn hiểu đến làm thơ, qua ít ngày có một cái tụ hội, đại nhân nếu là có lịch sự tao nhã hoan nghênh cử động."

Mạc Trầm thần thức bám vào trên người đối phương, hấn ngược lại không phải là muốn nhìn trộm đối phương bí mật, chỉ cẩn thận đề phòng, vạn nhất đây là địch quốc nội gián, ở ngay đây nhân sâm bên trong hạ độc thì xong.

Chợt, hấn dờ khóc dờ cười, người này căn bản cũng không phải là Tây Xương người, mới vừa nói đồng lớn lời cảm tạ, chỉ sợ chẳng qua là tùy tiện tìm cái lý do a.

Có điều nhìn kinh lịch, không phải địch quốc nội gián, đoán chừng chỉ là muốn lấy tốt chính mình.

Phạm trình tự nhiên không biết hấn đã nói lộ ra miệng, còn đang nhiệt tình địa mời Mạc Trầm có mặt tụ hội.

"Như vậy đi, đến lúc đó sai người đem bảng danh sách đưa tới cho ta, ta xem một chút đều có ai." Mạc Trầm hồi đáp.

Phạm trình lập tức gật đầu cười nói: "Một lời đã định, một lời đã định."

Một lát, Mạc Trầm trở lại trong phòng.

Tường ngăn cũng là Tây Lãng viện viện trưởng tòa nhà, cũ kỹ tòa nhà một lần nữa bị dọn dẹp sạch sẽ, ngược lại là cửa cây kia cây hộc càng dài càng lớn, đem ánh sáng đều ngăn trở.

Cái môn này còn không có ngồi ẩm chỗ, lại có một tên đệ tử hấp tấp địa chạy tới.

"Mạc tiên sinh, bên ngoài có một cái tự xưng là tam phẩm giáo úy người tìm ngài."

Mạc Trầm nhíu mày lại, có chút bị chọc cười.

Lại tới?

Hắn thấy những người này lấy hảo thủ đoạn cũng cấp quá thấp, căn bản không biết cái gì gọi là kiêng kỵ, nhất định phải làm cho tất cả mọi người biết giống như.

Đại khái một lát nữa, quả nhiên một tên mặc lấy khôi giáp quan viên, đi vào Mạc Trầm phòng trước, còn chưa lên tiếng bịch một tiếng thì quỳ trên mặt đất.

Nhất thời dọa đến người chung quanh mắt tròn tròn.

Cái này tình huống như thế nào?

Cái này trực tiếp quỳ xuống?

Lang đức nghĩa quỳ trên mặt đất, thê lương địa hô: "Đại nhân, ta phải làm chủ cho ta a!"

Mạc Trầm sững sờ, hỏi: "Chuyện gì xảy ra?"

"Hôm qua, Hình Phạt Ti người đang điều tra ám sát ngài sự tình, bắt lấy hai người kia lại một mực chắc chắn ta là làm chủ." Lang đức nghĩa khí phần điền ung địa mắng: "Hai người kia thể mà còn mượn dùng thân phận ta làm rất nhiều chuyện, bây giờ tra rõ lên, ngay cả chính ta đều giết mình."

Mạc Trầm xoa xoa đầu, cười hỏi: "Việc này cần phải Hình Phạt Ti đến xử lý a?"

Lang đức nghĩa lập tức đối với Mạc Trầm đập một đầu, có chút nóng nảy nói: "Đã ngài biết hai người bọn hắn thân phận, tất nhiên có thể biết ta là vô tội."

Mạc Trầm nghĩ một lát, đi lên phía trước một bộ, trong đầu đồng giấy bắt đầu hiển lộ Thiên Cơ.

【 xuất thân: Lang đức nghĩa, Lập Đông người, bốn mươi ba tuổi tròn... 】

【 kinh lịch: ... 】

【 tu vi: Trúc Cơ cảnh cấp tám... 】

【 tương lai: Lang đang vào tù, nửa năm sau Lý Thiên Cương làm phản, trăm oan đặc tuyết. 】

Mạc Trầm trông mắt cứng đờ, hơi kinh ngạc cùng mừng rỡ, như thế ngoài ý liệu thu hoạch.

Lý Thiên Cương?

Trong đầu của hắn không khỏi nhớ lại, chính mình tựa hồ tại hướng lên trên gặp qua người này, là Giam Thiên Ti Ti Thủ người ứng cử.

"Đại nhân?"

Lang đức nghĩa khê cắn môi, Mạc Trầm là hắn hy vọng cuối cùng, bây giờ chỉ có thể chờ đợi người trẻ tuổi này như mọi người nói như vậy, tốt bụng, lại có năng lực.

Mạc Trầm hơi chút suy tư, liền đã muốn tốt chính mình lên làm Thần Thiên Ti Ti Thủ về sau, phải xử lý thứ nhất đơn án tử.

Giờ phút này, Hình Phạt Ti quan viên vội vội vàng vàng đuổi tới, nhìn thấy lang đức nghĩa quỳ trên mặt đất, ngay lập tức tiến lên giam.

"Người này là Bắc Tổng địch quốc nội gián, lúc trước đánh làm chúng ta bị tổn thất hai vị đồng liêu đào tẩu, không nghĩ tới trốn đến nơi đây."

Nói chuyện chính là Địch Hồng Vận cùng hai tên quan viên, bên trong một tên quan viên tu vi đến ngự không cảnh, nếu không không có cách nào bắt lang đức nghĩa.

Mạc Trầm mở miệng nói: "Trước đang đóng, người này ta có tác dụng lớn."

Hình Phật Ti trong đám người đều không để ý đến Mạc Trầm, trực tiếp đem người thì đè ép đi.

Địch Hồng Vận về một câu: "Tam Ti chính là phân quyền quản thúc, lẫn nhau độc lập, nếu là Thần Thiên Ti đòi người, phiền phức trước xử lý thủ tục."

"Ta thật sự là vô tội."

"Đại nhân, mau cứu ta à!"

Lang đức nghĩa lớn tiếng la hét, hần lát nữa nhìn lấy Mạc Trầm, đáy mắt là phần nộ đã không cam lòng.

Mạc Trầm ngẫm lại, chỉ sợ lang đức nghĩa hội ăn một ít khổ sở, nhưng mệnh chắc chắn sẽ không ném.

Hần trở lại trong phòng, rót một ly trà, nước trà đã lạnh, chỉ có thể làm tròn hầu.

Nếu như nói Lý Thiên Cương là nội gián, như vậy người này cực nguy hiểm, tuyệt đối không thể ngồi phía trên Giam Thiên Ti ti thủ vị trí.

Hần mười ngón đan xen, "Ba ba" địa hoạt động đầu ngón tay.

Sau đó, tìm đến giấy bút viết một phong thư, Thần Thiên Ti không phải danh xưng bố cục thiên hạ, trên tay nắm giữ vô số manh mối sao?

Chính mình đem người đều tìm ra, bọn họ đi tìm chứng cứ không khó lắm, nghĩ tới đây, hần thì viết viết mấy chữ.

"Điều tra thêm Lý Thiên Cương theo Bắc Tống ở giữa quan hệ."

Hần cố ý tìm một cái tin được đệ tử, đem phong thư này đưa đi Thần Thiên Ti che trời các.

...

Buổi chiều.

Ngư Thị tiếng người huyền não, cảm thấy lại có người ở bên trong kiểm đến đồ tốt.

Một con ngựa xe, theo trong đường phố đi qua.

Tần Kinh Tuyên ngồi ở trong xe ngựa đầu, thần sắc nghiêm túc, hần trước kia muốn tranh đoạt Thần Thiên Ti ti thủ vị trí, đó là bởi vì có Hoàng Đế chống đỡ.

Có thể hôm qua, Trương Hồng Thiên lại cự tuyệt gặp mặt hần thỉnh cầu, cái này phía sau ý tứ thì cực rõ ràng.

Như là đã đoạt không qua, cũng không cần phải miễn cưỡng.

Tần gia có thể đi đến hôm nay, chính là bởi vì hần Kê thức thời là tuần kiệt, theo không miễn cưỡng, biết tiến thoái.

Chờ đến Mạc Trầm ngồi lên Thần Thiên Ti ti thủ vị trí, chính mình lại đem thu hồi lại lễ đưa qua, nên nể tình đều cho, lấy đối phương tính cách nên sẽ không làm khó chính mình.

Xe ngựa chậm rãi dừng lại.

Môn phủ chung quanh rất là yên tĩnh, giống như là toàn bộ thế giới đều rơi vào trạng thái ngủ say.

Tần Kinh Tuyên đối với cấp dưới nói ra: "Ngươi chờ ở bên ngoài lấy, cũng bị đi vào."

"Đứng!" Mấy người gật gật đầu.

Tần Kinh Tuyên đang suy nghĩ Lý Thiên Cương hần là có cái gì chuyện khẩn yếu muốn nói, nếu không không đến mức gấp gấp như vậy gọi mình tới.

Hần đi vào môn phủ, thứ nhất mắt liền thấy mặc áo xanh Lý Thiên Cương đang luyện kiếm.

"Đến cùng ra sao sự tình làm gì gấp?" Tần Kinh Tuyên nhíu mày hỏi.

Lý Thiên Cương dừng lại, mở miệng cười nói: "Thực cũng không có việc gì, chỉ bất quá muốn nói cho ngươi, ở ngay đây Đông Châu thành thuê mướn sát thủ ám sát Mạc Trầm người, đã đã tìm được."

Tần Kinh Tuyên sắc mặt chỉ một thoáng đại biến, đây là ý gì?

Chợt.

Lý Thiên Cương một kiếm chỉ Tần Kinh Tuyên, quát lạnh nói: "Cầm xuống tên phản đồ này!"

Vừa mới nói xong, mấy cỗ mạnh mẽ khí tức thì ở bên cạnh dừng mãnh tiến ra.

Tần Kinh Tuyên nhịp tim đập trong nháy mắt đình chỉ, thời gian giống như là bị dừng lại như vậy, nhìn lấy vượt qua ba người tu hành từ chung quanh chạy ra ngoài chính mình nhào tới.

Ánh mắt hắn từ đầu đến cuối, đều gắt gao nhìn chằm chằm Lý Thiên Cương, nếu như ánh mắt có thể giết người, không hề nghi ngờ Lý Thiên Cương đã chết.

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100: 【 chém trước tâu sau 】 :

Toàn bộ thể giới lâm vào tĩnh mịch.

Phảng phất liên hô hấp thanh âm đều có chút dư thừa.

Tần Kinh Tuyên tuy nhiên cũng đến Niết Bàn cảnh, nhưng chỉ có Niết Bàn cảnh cấp một, đối mặt mấy tên ngự không cảnh người tu hành vậy công, trong nháy mắt lâm vào khốn cảnh.

Lúc này, Lý Thiên Cương xuất kiếm.

Một kiếm này so tất cả mọi người tưởng tượng đều muốn nhanh, nói đúng ra, hắn tu vi cũng không phải là mọi người biết như thế, vừa vẩy bước vào Niết Bàn cảnh.

Mà chính là đã đến Niết Bàn cảnh cấp năm, cho nên tại mọi người hợp lực phía dưới, giết chết Tần Kinh Tuyên tựa như là uống nước đơn giản như vậy.

Tần Kinh Tuyên tâm cảnh đã loạn, ở ngay đây hắn khi chết đội, vẫn không nghĩ hiểu rõ là sao Lý Thiên Cương nếu như vậy làm.

Hưu một tiếng!

Lý Thiên Cương kiếm từ đối phương chỗ ngực rút ra, trên lưỡi kiếm còn dính lấy máu, máu rơi xuống đất dưới.

Hắn theo nơi ông tay áo xuất ra một khối Tiểu Bối, lau sạch lấy trên lưỡi kiếm vết máu, sau đó mở miệng nói ra: "Đem hắn thi thể đưa đến nha môn cửa, còn có tìm ra những chứng cứ kia."

"Đúng!" Mấy vị cấp dưới ngay lập tức đem Tần Kinh Tuyên thi thể cho khiêng đi.

Lý Thiên Cương nhìn lấy một chỗ máu, có chút bức bối chán ghét, đối với người hầu phân phó nói: "Dọn dẹp sạch sẽ."

Hắn về đến đại sảnh chỗ ngồi xuống, lập tức có gia đình đưa tới trà nóng, còn có nước nóng khăn nóng.

Lý Thiên Cương mười phần coi trọng, đầu tiên là cầm lấy khăn nóng chà chà mặt, lại dùng nước nóng rửa tay, Tẩy Kiếm.

Hắn gác chân nhìn lấy hai cái người hầu quý trên mặt đất lau vết máu, lái chậm chậm miệng nói: "Có chút mấy thứ bản thủ, nhất định lập tức thanh tẩy, nếu không một điểm dính vào, thì thoát không nổi."

Lý Thiên Cương nhắc nhắc tay, ra hiệu có thể đem nước nóng đầu đi, sau đó cười lạnh một tiếng: "Người không phải là muốn tìm nội gián sao? Ta thay người tìm xong."

Nói chung một lúc lâu sau.

Nha môn phụ cận cãi nhau...

Một cỗ thi thể nằm trên mặt đất, bên cạnh viết Tần Kinh Tuyên tất cả tội trạng, mà lại dùng vẫn là vết máu màu đỏ viết ra.

"Tội phản quốc?"

"Cầu kết địch quốc muốn người ám sát hồi kinh phục mệnh quan viên Mạc Trầm..."

Còn có rất nhiều người đều lộ ra khó có thể tin biểu lộ, đây chính là Tần gia lão gia a, Niết Bàn cảnh tu vi, Trường Lăng 5 Đại Chư Hầu một trong, cứ như vậy chết?

Nha môn căn bản là xử lý không chuyện này, Hình Phạt Tì người rất nhanh liền chạy tới.

"Người này mắt thấy bại lộ, muốn dắt tay Lý Thiên Cương đại nhân cùng nhau hãm hại ta vương triều quan viên, nhưng Lý đại nhân căn bản không cùng hãn thông đồng làm bậy, đồng thời còn xuất ra hãn tội trạng, Tần Kinh Tuyên muốn chạy trốn, chúng ta chỉ có thể liên thủ đem hãn bắt."

Lý Thiên Cương cấp dưới đang cùng Hình Phạt Tì người bàn giao chuyện đã xảy ra.

Nhắc lên phản quốc hai chữ, cũng làm người ta cảm thấy mười phần buồn nôn.

Chuyện này không thể thỏa mãn, trong nháy mắt thì kinh động bộ hạ.

Trương Hồng Thiên giờ phút này đang ngự thư phòng phê chi thị tấu chương, Từ Lão đã đi, hãn nhất định phải càng thêm hành sự cẩn thận, bởi vì không ai sẽ cho hãn thu thập cục diện rồi rắm.

Giờ phút này, hãn nghe được cấp dưới báo cáo tình huống, nhất thời ngây người mất.

"Hô nháo!"

"Thì thể hiện tại ở đâu?"

Thị vệ cúi đầu nói: "Bị Hình Phạt Tì quan viên lĩnh đi."

"Người đều chết, không có chứng cứ, làm sao có thể chứng minh hãn là phản đồ." Trương Hồng Thiên chịu đựng giận dữ nói.

Thị vệ một mực cúi đầu, không dám lên tiếng trả lời.

Trương Hồng Thiên hít sâu một hơi, đứng lên, mở miệng nói: "Khởi giá, đi một chuyến Hình Phạt Tì, đem Lý Thiên Cương cũng cho ta kêu đến."

Hãn tự nhiên đoán được trên đường ngăn cản Mạc Trầm người, là Tần gia mời đến, nhưng nếu như bởi vì việc này ngay tại một cái lão thần tử trên đầu chụp tội phản quốc, thực sự quá hoang đường.

Hãn chính là cho rằng Tần gia, vô luận như thế nào cũng sẽ giữ vững phòng tuyến cuối cùng, không có thể trở thành phản đồ, cho nên mới dám ủy thác trách nhiệm.

Lý Thiên Cương hành vi thì tương đương với đánh hãn một cái miệng rộng tử, phủ định hãn phán đoán.

Chuyện này, ở ngay đây tất cả mọi người trong đầu gỗ vang tiếng chuông.

Toàn thế giới đều đang nghĩ, nếu như Mạc Trầm không thể an toàn trở lại Trường Lăng, như vậy Tần Kinh Tuyên liền có thể ổn thỏa phía trên vị trí kia.

Có thể ai có thể nghĩ tới?

Chánh thức ngã xuống cái kia, lại là vững vàng cảm phản thắng Tần Kinh Tuyên!

Mặc kệ là nhân mạch vẫn là tu vi, Tần Kinh Tuyên rõ ràng đều muốn so Mạc Trầm có ưu thế.

Có thể ngắn ngủi hai ngày, thì phát sinh nhiều chuyện như vậy, rất nhiều người cũng đều chưa kịp phản ứng.

Khá nhiều người còn đang nghị luận, đến có thể là ai ở bên ngoài dán đầy thông báo, Tần gia lại hội làm sao đi ứng đối, thế nhưng là chuyện phát sinh khiến người ta không biết làm thế nào.

Tần Kinh Tuyên chết?

Cứ như vậy chết, bị người đưa đến nha môn, đồng thời tội phản quốc?

Trần Thiên phú nghe được tin tức này thời điểm cả người đều ngốc, hãn ở ngay đây ngày đó là xuất thủ xa hoa nhất, đưa khá hơn chút thuốc bổ, châu báu làm quà mừng trực tiếp chuyển nhập Tần phủ.

Hãn thì trông cậy vào một ngày kia, có thể có được một cái quyền lợi ngập trời chỗ dựa.

Có thể tin tức này vừa truyền tới, hãn Phát Hiện những thứ này châu báu tất cả đều đổ xuống sông xuống biển, còn không bằng lấy ra xây tư thực, tới

thiếu nhất còn có rất nhiều bách tính hội cảm tạ chính mình.

Trần Thiên phú phản rống con người đều đỏ, thở không ra hơi.

...

Hình Phật Ti.

Trương Hồng Thiên nhiều lần nói với chính mình, vững vàng, sau cùng vẫn là không nhận được nổi giận, hắn trực tiếp đối với Lý Thiên Cương đồ ập xuống địa mắng: "Ai bảo người động thủ, biết đây là người nào không?"

"Đây là Đại Cương chứ hầu, đã từng vì Đại Cương lập xuống vô số công tích, hắn có phải hay không phản quốc, cũng không phải người nói tính toán."

Chung quanh tốt nhiều quan viên đều nhìn mắt tròn.

Bọn họ lần thứ nhất nhìn thấy bộ hạ nổi giận, cảm thấy Lý Thiên Cương thật muốn lăn lộn đến cùng.

Lý Thiên Cương sắc mặt có chút khó coi, hắn không nghĩ tới Trương Hồng Thiên sẽ phản ứng kịch liệt như thế, nhưng chắc là không còn hắn lựa chọn.

Ở ngay đây Trần Thiên Ti xếp vào thám tử gửi thư, bên kia đã bắt đầu chú ý tới mình.

Hắn cúi đầu khom lưng nói: "Bộ hạ, thần đã nắm giữ hắn tư thông địch quốc rất nhiều chứng cứ."

Trương Hồng Thiên hít sâu một hơi, ánh mắt có chút lạnh địa nhìn một chút Lý Thiên Cương, hắn chán ghét loại người này, chém trước tâu sau.

Nhưng hắn xem hết Lý Thiên Cương cái gọi là chứng cứ về sau, cả người đều lâm vào chấn kinh.

"Làm sao có thể?"

"Người nói, Từ Thiệu Dương bị bắt khi đi, là hắn thả đi người." Trương Hồng Thiên khó có thể tin hỏi.

Lý Thiên Cương cắn răng nói: "Không sai, ta cùng Thiệu Dương đã từng xuất sinh nhập tử, cho nên phát sinh sự kiện kia về sau, ta thì sai người bắt đầu điều tra, không nghĩ tới sau cùng thế mà liên lụy đến Tần phủ."

Hắn nhìn đau nói: "Quan trọng ở chỗ, nếu như loại người này lên làm Trần Thiên Ti Thủ, những chứng cứ này tất nhiên sẽ lọt vào tiêu hủy, cho nên ta quyết định thật nhanh, chưa qua bộ hạ đồng ý liền đem hắn cho bắt, hắn liều chết phản kháng, ta bắt đắc dĩ chỉ có thể thống hạ sát thủ."

Nói xong, hắn "Ba" một tiếng, phiên chính mình một cái và miệng, một mặt thua thiệt nói: "Là ta quá mức lỗ mãng, bộ hạ nếu là trách cứ, coi như trên người của ta, cùng người khác không quan hệ."

Thấy cảnh này, Vi Cơ rút cuộc biết là sao Trương Hồng Thiên sẽ cảm thấy, Lý Thiên Cương là một cái không tệ nhân tuyển.

Bởi vì cái này người, trình diễn đến thật tốt.

Lý Thiên Cương cảm thấy chú ý tới Vi Cơ thần sắc, hắn cắn chặt răng môn lại phiên chính mình mấy cái bàn tay, thậm chí trên mặt đều giữ lấy một cái dấu đỏ.

"Thật tốt!" Trương Hồng Thiên hơi không kiên nhẫn địa ngoác nói: "Chứng cứ còn phải cần một khoảng thời gian đi nghiệm chứng, nếu thật là như thế, tội không ở đây người!"

Lý Thiên Cương cúi đầu, đáy mắt lộ ra ý mừng.

Hắn hoàn toàn có thể đem hết thảy trách nhiệm đều đẩy ở ngay đây Tần Kinh Tuyên trên thân, thậm chí có thể hi sinh một bộ phận ăn núp thám tử, nhờ vào đó cho mình tẩy trắng.

Chỉ cần mình ngồi lên Giám Thiên Ti vị trí, như vậy đây hết thảy đều là giá trị, những thứ này phiên ở ngay đây trên mặt mình bàn tay, sớm muộn có một ngày, hội khiến cái này người gấp trăm lần hoàn lại!

Trương Hồng Thiên hít sâu một hơi, xoa xoa đầu, nếu như Tần Kinh Tuyên thật sự là nội gián, cái kia ngược lại là lại chính mình một nỗi lòng.

Hắn rời đi Hình Phật Ti, đang chuẩn bị hồi cung.

Đi ngang qua Vị Hà một bên thời điểm, trong xe ngựa đầu, nhìn thấy dán ở dưới mái hiên cái kia giấy thông báo.

Chuyện cho tới bây giờ, Trần Thiên Ti thủ vị trí, chỉ sợ cũng muốn đã định.

Phát sinh nhiều chuyện như vậy, thế mà quanh đi quẩn lại, vẫn là trở lại Từ Lão chỉ định nhân tuyển.

Hắn trầm mặc một lát, mở miệng nói: "Trước đi một chuyến Tây Lăng viện."

Trương Hồng Thiên hít hít mắt, là thời điểm theo người này gặp một lần, nhìn xem Từ Lão đến cùng có hay không hoa mắt.

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 101: 【bộ hạ đích thân tới】:

Tây Lăng viện gốc cây hạ, một cái béo thành bóng gia hỏa đang nằm ở ngay đây cái kia, người nào kéo cũng không đi, còn nói mình ở ngay đây tu hành.

Làm cho này giới tân sinh thiên phú tối cao đệ tử, Mao Phi Bạch đang xông vào Thoát Phàm Kinh cấp bốn.

Hắn cho mình một cái hạn chế, cái kia chính là nếu như không có có thể đột phá, cũng chỉ có thể mỗi ngày nằm ở ngay đây gốc cây dưới.

Bụng hắn truyền ra ục ục thanh âm, nhện không được liếm liếm bờ môi.

Khó nhện nhất đại khái cũng là đói không thể đi tìm ăn, hắn hạ quyết tâm, lại một lần nữa đem tinh lực tập trung ở cảnh giới đột phá bên trên.

Hắn lập đi lập lại thôi miên chính mình, nếu như không đột phá thì muốn đói chết ở chỗ này.

Lúc này hai người đệ tử đi qua, đàm luận nói: "Nghe nói Tần Kinh Tuyên chết, hắn là địch quốc nội gián."

"Nói như vậy, chẳng lẽ có thể kết luận, Mạc Trầm nhất định có thể lên làm Thần Thiên Tí Tí Thủ?"

Bàn tử đột nhiên nhảy dựng lên, tròn mắt gắt gao nhìn chăm chăm hai người kia.

Mạc Trầm muốn trở thành Thần Thiên Tí Tí Thủ?

Hắn nhất thời cười khò vỗ vỗ đầu mình, "Người xem một chút người khác, người xem một chút người."

Hắn vầy vầy đầu mình, nói với chính mình đừng có đoán mò, Mạc Trầm là Mạc Trầm, theo chính mình không có nửa điểm quan hệ.

"Có thể cái này người với người chênh lệch cũng quá đại a?" Hắn nhện không được đậu đen rau muống nói.

Vừa mới qua đi bao nhiêu ngày, cái kia ở ngay đây cửa hàng bánh bao bày quầy bán hàng thầy tướng số, trong chớp mắt liền thành đại cường quốc anh hùng, hiện tại còn muốn đi lên quyền lực đỉnh phong.

Theo nằm mơ giống như!

Dù sao hắn là không dám nghĩ, thật đáng sợ!

Đúng vào lúc này, một cái phấn trang Ngọc Trắc tiểu cô nương đi tới, nàng ở chung quanh tới lui nhìn lại.

Mao Phi Bạch nháy mắt mấy cái, tiểu cô nương này làm sao như vậy nhìn quen mắt, hắn chợt nhớ tới là ai, nhất thời ngoắc nói: "Bên này!"

Tiết Nhuyễn Nhuyễn là vụng trộm tiến vào đến Tây Lăng viện tìm Mạc Trầm đi ra ngoài chơi, nàng trong nhà có thể buồn bực hư.

Nàng một cái tay giấu ở phía sau, đi tới hỏi: "Ngài khỏe chứ, ta, ta muốn tìm Mạc tiên sinh."

"Người giấu cái gì a?" Mao Phi Bạch vụng trộm nhìn một chút.

"A? Cái này a!" Tiết Nhuyễn Nhuyễn đem giấu ở sau lưng cái tay kia vươn ra, nguyên lai là giấu một cái đùi gà.

Nhìn thấy đùi gà, Mao Phi Bạch nhện không được liếm liếm bờ môi, hắn thật sự là đói gần chết.

Bàn tử bộ dáng này ngược lại là đem Tiết Nhuyễn Nhuyễn làm cười.

Nàng cười mỉm nói: "Đây là cho tiên sinh ăn, ta đã ăn một cái."

Mao Phi Bạch lộ ra cười thâm, sờ sờ cái bụng mở miệng nói: "Vậy coi như!"

Nhưng vào lúc này, bụng hẳn lại vô cùng không tự chủ ục ục kêu đi ra.

Tràng diện trong nháy mắt lâm vào xấu hổ!

Tiết Nhuyễn Nhuyễn nhin không được che miệng bật cười, "Khanh khách, cho người đi! Nhìn người đói đến cái bụng đều gọi!"

Mao Phi Bạch cái này liền không nhin được, tiếp nhận đùi gà liền bắt đầu gặm lên, ăn đến miệng đầy đều là dầu, một bên nhai một bên nói: "Ngô, ăn ngon, ta dẫn người đi tìm hẳn đi!"

Hắn vừa quay đầu liền thấy Mạc Trầm ở ngay đây nhìn mình chăm chăm.

Mao Phi Bạch nuốt một hớp nước, mở miệng giải thích: "Cái kia, ta thực sự quá đói, đợi chút nữa cho người bồi thường hai cái!"

Tiết Nhuyễn Nhuyễn nhìn thấy Mạc Trầm, nhất thời hưng phấn mà nhào tới, mở miệng nói: "Tiên sinh tiên sinh, ta lại đột phá a, đến thoát phạm cảnh cấp bốn."

Chính đang gặm đùi gà Mao Phi Bạch bỗng nhiên miệng cứng đờ, sau đó ngẩng đầu lên nhìn lấy tiểu cô nương này.

Đậu đen rau muống?

Nếu như hẳn nhớ không lầm lời nói, tiểu cô nương này cảm thấy theo Mạc Trầm cùng một chỗ bắt đầu tu hành, cũng chính là so với hẳn còn muốn chậm mấy ngày.

Cái này. . .

Cái này so với chính mình nhanh hơn đến thoát phạm cảnh cấp bốn?

Cái này mới bao nhiêu lớn điểm số tuổi a, còn có để cho người sống hay không.

Mao Phi Bạch giống như là nhìn quái vật ánh mắt nhìn lấy hai người này.

Mạc Trầm xoa xoa Tiết Nhuyễn Nhuyễn khuôn mặt, nói ra: "Qua hai ngày, chúng ta đi tìm Tô tiên bối ăn bữa cơm."

"Tốt lắm!"

Ba người đi chưa được hai bước, bỗng nhiên cước bộ thì dừng lại.

Bởi vì đối diện, Trương Hồng Thiên đối diện đi tới, chỉ sợ ở ngay đây Tây Lăng viện, còn không có mấy người biết hẳn thân phận chân thật.

Mạc Trầm quay đầu về hai người nói: "Hai người các người đi trước ta trong phòng ngồi một chút, ta có chút việc muốn xử lý một chút."

Mao Phi Bạch nhìn nhiều đi tới tên kia người trẻ tuổi, hẳn âm thầm suy đoán, người này nhất định thân phận hiển hách.

Mạc Trầm trước khi đi hai bước, hẳn ngược lại là hơi kinh ngạc lại ở chỗ này nhìn thấy Trương Hồng Thiên, nhìn bộ dáng đối phương là có ý tìm đến mình.

Hắn mở miệng cười nói: "Bệ hạ đích thân tới, không có từ xa tiếp đón."

Soạt lập tức, Mao Phi Bạch thì ngốc, có chút ngạt thở mà nhìn trước mắt người trẻ tuổi, đây chính là Đại Cung Hoàng Đế?

Trương Hồng Thiên không là một người đến, phía sau hẳn còn theo một vị lão nhân.

Mạc Trầm rõ ràng chú ý tới, chính mình hơi chạy ra ngoài Trương Hồng Thiên tới gần, lão nhân liền bắt đầu cảnh giác lên.

Hai người chuyển di phương hướng, dạo bước đi vào dưới bóng cây.

Trương Hồng Thiên chủ động mở miệng nói ra: "Ta có hai vấn đề."

Mạc Trầm buồn cười sờ mũi một cái, hồi đáp: "Hôm qua buổi tối, sư tôn ta cũng hỏi ta mấy vấn đề, là liên quan tới Đại Cung, liên quan tới ngài, còn có quan hệ với ta."

Nói xong, hẳn còn cố ý nhìn một chút thủ ở bên cạnh lão nhân kia nhà.

Hắn nhắc lên Uông Minh thời điểm, lão nhân gia ánh mắt có biến hóa rất nhỏ, đã không có cách nào làm đến phong khinh vân đạm, nghĩ như vậy đến trả

nói có kiêng kỵ.

Đương nhiên, loại này thăm dò chỉ trong nháy mắt liền đi qua.

Trương Hồng Thiên ngược lại là đến hứng thú, vậy rốt cuộc đều nói cái gì?

Mạc Trầm hai tay đưa ở sau lưng, hấn ở ngay đây vừa nói cũng đang chú ý Trương Hồng Thiên biểu lộ, hơi biểu tình biến hóa thường thức có thể phản ứng một người chân thực nội tâm.

"Hấn hỏi ta, có muốn làm... Hoàng Đế."

Trong nháy mắt đó, Trương Hồng Thiên tròn mắt trong nháy mắt kéo căng, thậm chí thì liền bên cạnh lão nhân gia khí tức cũng thẳng lên.

Một mảnh lá cây bay xuống, tại chỗ thêm một người Ảnh.

Uông Minh có chút không còn cách nào khác xem Mạc Trầm liếc một chút, phê bình nói: "Người thật đúng là lời gì cũng dám nói."

Trương Hồng Thiên kìm nén một hơi, thoải mái bật cười, khom lưng hô: "Uông bá bá tốt!"

Uông Minh giải thích nói: "Người lo lắng sự việc, ta đã hỏi, tiểu tử này không muốn làm Hoàng Đế."

Như thế, Trương Hồng Thiên mới buông lỏng một hơi, hấn biết Uông Minh sẽ không lừa hấn, cũng không cần như thế.

Bảo hộ Trương Hồng Thiên lão nhân gia khoe miệng hơi hơi run rẩy, hấn thật sự là muốn tay xé người trẻ tuổi này, cái này là cố ý lừa gạt chính mình đâu?

"Có điều!"

Uông Minh bỗng nhiên ngữ khí thay đổi, Trương Hồng Thiên nhất thời ngậy người, hỏi: "Có điều cái gì?"

"Bất quá, hấn nói muốn người vui lòng phục tùng địa cho hấn bung dù." Uông Minh những lời này là cười nói ra đến, sau khi nói xong còn nhìn Mạc Trầm liếc một chút.

Trương Hồng Thiên miệng hơi hơi mở ra, sau đó đột nhiên bật cười, cười đến nghiêng nghiêng ngửa ngửa, rất là vui mừng.

"Thú vị!"

"Thực sự thú vị!"

"Ta ngược lại thật ra thường xuyên thay Từ Lão bung dù, . nhưng cũng không biết người có hay không tư cách này." Trương Hồng Thiên đuôi lông mày bốc lên, ý cười nồng đậm mà nhìn xem Mạc Trầm.

Lời này đi ra ngữ khí, mang theo một chút khiêu khích ý vị.

Trương Hồng Thiên còn là lần đầu tiên gặp được như vậy cuồng nhân, hơn nữa còn dám ở trước mặt mình nói ra.

Chỉ có thể nói Mạc Trầm thật sự là kẻ tài cao gan cũng lớn, nếu không có có Uông Minh ở ngay đây, chỉ sợ vừa rồi câu nói kia cũng đủ để cho hấn mất đi tính mạng.

Mạc Trầm chợt nhớ tới, chính mình kém chút thì bỏ lỡ, vẫn là đối Trương Hồng Thiên thân phận có chỗ cố kỵ, thế mà quên nhìn trộm Thiên Cơ.

Hấn mỉm cười, thì dùng thần thức bám vào Trương Hồng Thiên trên thân, biết được một cái Hoàng Đế Thiên Cơ, chỉ là ngẫm lại đều cảm thấy thú vị.

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 102: 【 thu hoạch ngoài ý muốn 】 :

Thời gian này, trong đầu màu nâu vàng đồng giấy khẽ run lên, phát ra loá mắt ánh sáng.

Cái này chỉ sợ là Cửu Ngũ Chí Tôn mới có đãi ngộ, bởi vì phá vỡ cũng không phải là bạch quang, mà chính là màu vàng nhạt bình thường.

【 xuất thân: Trương Hồng Thiên, 17 tuổi tròn, Đại Cương hoàng thất... 】

【 kinh lịch: Ba tuổi được lập làm thái tử, sáu tuổi biết chữ, mười tuổi đi theo Từ Cẩm học tập, mười sáu tuổi các loại đẳng cơ... 】

【 tu vi: Thiên phú trung thượng, thoát phạm cảnh cấp chín 】

【 tương lai: Trống không 】

【 hung cát: Dẫn sói vào nhà 】

Mạc Trầm còn tưởng rằng có thể thông qua Trương Hồng Thiên Thiên Cơ, nhìn thấy toàn bộ Đại Cương hưng suy, xem ra quả nhiên không dễ dàng như vậy.

Hắn đã gặp được nhiều lần Thiên Cơ trống không tình huống, Tiết Nhuyễn Nhuyễn cũng là như thế này, căn bản không nhìn thấy tương lai.

Có điều cái này hung cát, ngược lại là cho Mạc Trầm một cái cảnh cáo, xem ra nếu như mình không ra mặt ngăn cản, Lý Thiên Cương rất có thể thực sẽ ngồi lên Giam Thiên Ti Ti Thủ ngại vàng.

Hắn đầy mắt mưng cườì mà hỏi thăm: "Bệ hạ, bây giờ tình thế khẩn cấp, ta có thể nhanh chóng nhập chức?"

Trương Hồng Thiên cười về một câu, "Ta còn tưởng rằng ngươi không quan tâm đâu!"

Hai người đối mặt cười một tiếng, khuôn mặt suy nghĩ.

Uông Minh ngược lại là lười nhác nhúng tay, cái này hai người trẻ tuổi đều muốn ảnh hưởng Đại Cương tương lai quỹ tích, mặc cho bọn họ chuyển đi!

"Đã ngươi có ý nghĩ này, nhanh chóng nhập chức cũng tốt."

Trương Hồng Thiên cũng không có ở lâu, quá nhiều chuyện chờ lấy hắn đi xử lý.

...

Nói chung một khắc thời gian, Mạc Trầm trở lại trong phòng, nhìn thấy tiểu cô nương đang hiếu kỳ đánh giá trong phòng mới mẻ đồ chơi.

Vì phòng ngựa lọt vào ám sát, Mạc Trầm muốn ở chỗ này tạm ở một thời gian ngắn, toàn bộ nhà lại trống rỗng, cho nên hắn cũng làm người ta tìm một ít đồ chơi tới, treo trên tường.

Biết được Mạc Trầm ưa thích loại này tiểu đồ chơi, Tây Lăng viện không ít đệ tử đều vắt hết óc, đưa rất nhiều cổ vật tới, mà lại hình dáng khác nhau.

Hắn vừa cười vừa nói: "Đây cũng là nhất tôn tượng Phật, tạo hình tinh tế, liên y phục phía trên hoa văn cũng đều có thể thấy rõ ràng, nhìn ra được phi không ít tâm tư."

Mao Phi Bạch hai mắt phát sáng, trong nhà hắn kinh doanh sinh ý, đối những vật này có một chút hiểu ra, biết không có thể xem nhẹ những cổ vật này.

Rất có thể giá trị liên thành, một cái ngàn lượng cũng không có không lạ kỳ.

Mao Phi Bạch lấy lại tinh thần, đột nhiên hét lên mà hỏi thăm: "Vừa rồi thiếu niên kia, cũng là đương kim thánh thượng?"

"Đúng!" Mạc Trầm gật gật đầu, sau đó ngồi xuống.

"Tiên sinh, ngươi xem một chút cái này." Tiết Nhuyễn Nhuyễn tò mò nhặt lên mũi chân, đem vừa rồi tôn này tượng Phật lấy xuống.

Mạc Trầm sững sờ một chút, nhìn kỹ liếc một chút tượng Phật, hỏi: "Nhìn thì sao?"

Tiết Nhuyễn Nhuyễn mím môi, sau đó đem tượng Phật cầm tới, lấy tay nhẹ nhàng vận một cái, thế mà đem tượng Phật chuyển động.

Lúc này Mạc Trầm mới chú ý tới, nguyên lai là tôn này tượng Phật cùng lòng đất khay ở giữa cảm thấy có một đạo bé nhỏ đến mức không thể nhìn thấy khe hở.

Vận ra tượng Phật về sau, khay lòng đất thế mà đè ép một trương cườì tờ giấy, Mao Phi Bạch hưng phấn mà nói ra: "Ta nghe ta cha nói, có ít người ưa thích đem bí mật giấu ở cổ vật bên trong."

Tiết Nhuyễn Nhuyễn dùng tay cầm lên tờ giấy, chuẩn bị để lộ đến xem, ngấm lại nhường tiên sinh xem trọng.

Mạc Trầm sờ sờ tờ giấy cảm nhận, giống như là phủ bụi nhiều năm cảm giác.

Hắn chậm rãi đem cuốn lại tờ giấy nhỏ mở ra, trong này là phi thường nhỏ bé chữ, chỉ sợ cách hơi xa một chút đều thấy không rõ lắm viết cái gì.

Chỉ ít Mao Phi Bạch thì thấy không rõ, chữ này quá nhỏ.

Tờ giấy là màu vàng nâu, giống như là một cái tiểu quyền trục, bên cạnh còn in hai hàng hoa văn, dưới đáy viết bốn chữ.

"Lăng không bước "

Bởi vì kiểu chữ quá nhỏ, cho nên Mao Phi Bạch theo Tiết Nhuyễn Nhuyễn cũng không biết viết cái gì.

Mạc Trầm nhất thời mở miệng cười nói: "Tìm tới bảo tàng, thứ này lại có thể là một loại công pháp tu hành."

Tiết Nhuyễn Nhuyễn hưng phấn mà hô: "Ta xem một chút ta xem một chút!"

Mạc Trầm đem tờ giấy cho nàng đưa tới, sau đó nói: "Đây là một loại bộ pháp, cho dù là không có đến ngự không cảnh, chỉ cần tu thành phương pháp này, cũng có thể lăng không mà đi."

Đối rất nhiều người mà nói, chân đạp hư không có cực đại sức hấp dẫn.

"Mà lại công pháp này, tựa hồ chỉ muốn thoát phạm cảnh liền có thể tu luyện, Trúc Cơ cảnh có thể tu luyện đến đại thành."

Mao Phi Bạch cười ha hả xoa xoa tay, hỏi: "Có phải hay không người gặp có phần?"

Mạc Trầm có ý trùng liếc một chút tiểu tử này, cười mắng: "Ngươi ngược lại là hội kiếm tiện nghi."

Mao Phi Bạch giơ tay lên thề nói: "Ta thề, tuyệt không theo bất luận kẻ nào lộ ra chuyện này, nếu không bị thiên lôi đánh."

Nhìn thấy Mạc Trầm vẫn là không định để ý chính mình, hắn tiếp tục nói: "Ngày sau có việc phân phó, nhất định dốc hết toàn lực."

Trong lòng của hắn đầu cũng hiểu rõ, nếu như chính mình thật theo Mạc Trầm dính líu quan hệ, làm sao cũng không lỗ.

Mạc Trầm bị chọc cười, hắn cũng chính là tùy ý vừa nói như vậy, Mao Phi Bạch còn thề, hắn mở miệng nói: "Vốn chính là ba người đều có phần."

Phốc một tiếng!

Tiết Nhuyễn Nhuyễn nhìn không được bật cười: "Tiên sinh là có ý đùa ngươi, có điều ngươi có thể muốn nói lời giữ lời nha!"

Mao Phi Bạch gượng cười, hồi đáp: "Các ngươi tiện nghi thật không dễ kiếm a!"

Mạc Trầm đem công pháp chép đi ra, viết ba phần, hắn nói ra: "Lấy phòng ngửa vạn nhất, ta đem khẩu quyết trình tự xáo trộn, cho nên không tất yếu lo lắng tiết lộ ra ngoài."

Mao Phi Bạch mau đem chính mình cái kia phần giấu kỹ.

"Chánh thức trình tự là, câu nói đầu tiên tiếp một câu cuối cùng, câu thứ hai tiếp thứ hai đếm ngược câu, cứ thế mà suy ra." Mạc Trầm giải thích nói.

Loại này trình tự cũng không khó nhớ.

"Ai, không đúng! Đây chẳng phải là nói đến ngự không cảnh môn công pháp này liền vô dụng?" Mao Phi Bạch bỗng nhiên mở miệng nói, nếu như là như thế tới nói, chính mình chẳng phải là cao hứng hụt một trận?

Mạc Trầm nhẹ giọng cười một tiếng: "Ngươi Trúc Cơ cảnh liền có thể lăng không, một cái công pháp để ngươi Trúc Cơ cảnh vô địch, còn chưa đủ à?"

"Đầy đủ đầy đủ!" Mao Phi Bạch vỗ đầu một cái, giống như cũng là đạo lý này, làm người không thể quá tham lam.

Mao Phi Bạch bởi vì cầm tới mới công pháp, cho nên tâm hắn nghĩ cũng không có ở cái này, theo Mạc Trầm nói chuyện phiếm hai câu, thì hấp tấp địa chạy trở về tu luyện công pháp.

Tiết Nhuyễn Nhuyễn tâm tình có chút sa sút nói: "Tiên sinh là muốn làm quan à, . có phải hay không ta liền không tìm được ngươi?"

Mạc Trầm sờ lấy cho nha đầu này chải chải bím tóc, mở miệng cười nói: "Làm sao lại thế, ngươi tới chơi, tất cả mọi người nhường đường cho ngươi."

"Thật sao?" Tiết Nhuyễn Nhuyễn con mắt lộ ra hưng phấn ý cười.

"Đương nhiên, bọn họ đều là ngoại nhân, ngươi là người một nhà." Mạc Trầm rất là tùy ý cười một câu.

Tiết Nhuyễn Nhuyễn trên mặt hiện lên dường như đồ ửng, nằng quơ chân nói ra: "Ta vốn là muốn cầm đùi gà cho người ăn, kết quả bị vừa rồi cái tên mập mạp kia ăn trước."

Mạc Trầm tâm tình rất tốt, cười nhạt nói: "Không có việc gì, đêm nay ở ngay đây Túc Nguyệt Lâu mưa tốt hơn đồ ăn, đi cho Tô tiền bồi tiền đưa, có thể có một bữa cơm no đủ."

"Tiền đưa?" Tiết Nhuyễn Nhuyễn nháy mắt mấy cái một mặt tò mò xoay đầu lại.

Mạc Trầm giải thích nói: "Trường sinh, sửa chữa là tâm cảnh, hắn muốn đi khắp nơi đi."

Nói xong, hắn nhìn một chút đình viện chỗ viên kia cây hòe, chỉ sợ Tô Nhan chuyển này rồi đi, trở về lúc sớm đã cảnh còn người mất.

Bạn đang đọc truyện *Một Quả Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 103: 【 Yên Dương Thiên 】 :

Buổi chiều.

Mạc Trầm đưa đi Tiết Nhuyễn Nhuyễn, trở lại trong phòng ném thử tu luyện "Lãng không bước" .

Trường Lăng phía Tây, một vị giày trần đầy bùn lão nhân gia dắt trâu đi theo ngoài thành đi tới, trâu phía sau xe còn lôi kéo khá hơn chút lúa cán thảo.

Lão nhân gia giống như là nông dân vào thành như vậy, tò mò hai bên tứ phương, giống như đang tìm cái gì.

"Chờ một chút, người cái này Ngưu Vĩ Ba loạn vụ, đem y phục của ta đều làm bẩn." Một người tướng mạo anh tuấn thiếu niên lang rất là không kiên nhẫn chạy ra ngoài lão nhân gia lên án một phen.

Đi ngang qua cô nương đều bị vị thiếu niên này tướng mạo hấp dẫn, thậm chí tới đúng là trái tim.

Lão nhân gia hơi khẽ run run a đầu xin lỗi, "Không có ý tứ, không có ý tứ a!" Một bên nói còn một bên lấy xuống trên cổ khăn mặt muốn cho đối phương lau.

Thiếu niên một mặt ghét bỏ địa tay giơ lên: "Tính toán, người đừng tới đây!"

Hắn ngữ khí cùng biểu lộ, nhìn ra được đều vô cùng chán ghét lão nhân này.

Có ít người âm thầm không nói, sắc mặt lão nhân khó coi, khăn trương từ trong ngực móc ra hai cái đồng tiền, cánh tay có chút run rẩy địa vung đi ra, "Ta, ta cũng chỉ có nhiều như vậy."

Thấy cảnh này, bên cạnh bày quầy bán hàng lão bá nhất thời lòng sinh bất mãn, đi lên trước nói ra: "Không phải liền là chấm chút bùn, cần phải như vậy phải không?"

"Tính toán!" Anh tuấn thiếu niên quệt miệng nói ra: "Tính toán ta tự mình xui xẻo."

Dắt trâu đi lão nhân gia nhất thời buông lỏng một hơi, chà chà cái trán mồ hôi, a lấy đầu nói ra: "Thật sự là cảm ơn ngài a! Ta cũng liền trông cậy vào cái này mấy đồng tiền sống qua."

Đại bá nhìn một chút xe bò có khô phía trên còn nằm một đứa bé, nà lại toàn thân phát hồng, cảm thấy rất lợi hại vất vả bộ dáng.

"Cái này, cái này là thế nào?"

Lão nhân thần sắc tiêu tụy nói: "Cũng không biết mắc bệnh gì."

Cái này bản gia sợ sẽ nhất là sinh bệnh, bệnh không có tiền trị liệu, dù là chữa cho tốt, trong nhà cũng một điểm không dư thừa.

"Ta thì muốn hỏi một chút, cái này Trường Lăng nào có đại phu tốt, ta lão đầu từ một đầu tiện mệnh, có thể hài tử mới bao nhiêu lớn a!"

Nhìn lấy lão nhân gia một thanh chua xót nước mắt, cửa thành bày quầy bán hàng đại bá động lòng trắc ẩn, nói ra: "Thành đông có một nhà tiệm thuốc, nơi đó có đại phu, ta dẫn ngươi đi xem một chút đi!"

Nói xong lời này, đại bá tay chà chà bên hông bước, khom lưng chuẩn bị đem sạp hàng cho thu lại.

Lúc này, nằm ở ngay đây lúa cán trên cỏ thiếu niên, dùng yếu ớt thanh âm nói ra: "Gia gia, tính toán, xem bệnh quá đắt."

Sắc mặt lão nhân ưu sầu, hần vắn đáp: "Ta cháu trai này, xem trọng bao lớn phu, đều nói không có cách, đây là trong số mệnh xung đột."

Chung quanh lảng giềng lảng một chút, "Trong số mệnh xung đột?"

"Cái này chột xử lý a!"

"Đây đến toán mệnh đi!"

Nhắc lên toán mệnh, mọi người không tự chủ được liền nhớ lại cái kia từng tại bên ngoài bày quầy bán hàng toán mệnh Mạc Trầm.

Một vị phụ nhân do dự nói ra: "Ta ngược lại thật ra nhớ kỹ cửa hàng bánh bao bên cạnh có một cái thầy bói, một quẻ trăm lượng."

Chung quanh nhao nhao cười nói: "Nhìn ngươi trí nhớ này, hiện tại đâu còn có toán mệnh quán nhỏ."

Lão nhân lại giống như là bắt lấy cây cỏ cứu mạng, nhất thời đau khổ cầu khẩn nói: "Ồ chỗ nào? Ta nghe nói Trường Lăng có người có thể chiêm thiên hỏi quẻ, ta muốn tìm hần thử một chút!"

Mọi người trong lúc nhất thời cũng không biết giải thích thế nào tốt, bởi vì Mạc Trầm đã không còn là cái kia bên đường thầy bói.

Giờ phút này, nằm ở ngay đây trên xe bò thiếu niên lại phát ra rên thốt khổ.

"Được thôi, vậy ngươi phải đi Tây Lăng viện tìm một cái gọi là Mạc Trầm người, bắt quá hần hiện tại cũng không dễ dàng nhìn thấy."

"Đúng a, chỉ sợ là gặp không đến, mà lại người ta cũng không thiếu tiền a!"

"Cũng không nhất định."

Tại mọi người chỉ dẫn hạ, lão nhân từng bước một hướng lấy Tây Lăng viện đi đến, hần trên giấy bùn rơi đến khắp nơi đều là.

Cứ như vậy lão nhân gia lôi kéo trâu, đi ở ngay đây Trường Lăng trong hẻm nhỏ, thật nhiều người đều nhìn sang.

Có điều thấy lão nhân gia như vậy sốt ruột bộ dáng, mọi người cũng không dám lên trước tìm kiếm tình huống.

Đại khái qua một canh giờ, lão nhân gia cuối cùng là tìm được Tây Lăng viện, hần bạch lập tức thi quỳ trên mặt đất, khóc hô: "Van cầu các người, mau cứu cháu của ta đi!"

Cái quỳ này trong nháy mắt thì dẫn tới vô số người chú ý.

"Chuyện gì xảy ra a?"

"Ài, các người trông xe phía trên còn nằm một người."

Tây Lăng viện đệ tử vội vàng vàng chạy tới, hỏi thăm tình huống.

"Nghe nói có một cái gọi là Mạc Trầm tiên sinh ở ngay đây cái này, ta muốn cầu cầu hần, chỉ cần hần có thể cứu ta tôn nhi nhất mệnh, ta chính là làm trâu làm ngựa cũng cũng muốn báo đáp hần."

Chung quanh khá nhiều người đều nghị luận lên, thứ này lại có thể là tìm đến Mạc Trầm.

"Chẳng lẽ lại hần còn biết y thuật?"

"Không thể nào?" Có người lắc đầu, bày tỏ không tin.

Mạc Trầm mới bao nhiêu lớn tuổi tác, làm sao có thể mọi thứ tinh thông, mà lại trước kia cũng chưa nghe nói qua biết y thuật.

Đúng vào lúc này, lửa gạc có người cao giọng hô: "Đánh nhau đánh nhau!"

Xem nào nhiệt người rất nhanh liền chuyển đi ánh mắt.

Giờ khắc này ở một con đường khác đường phố, cái kia người tướng mạo anh tuấn thiếu niên, hần "Xoạt xoạt" một tiếng, bẻ gãy một người cổ.

Cái này dọa đến chung quanh bách tính đều lui ra phía sau mấy bước.

Trong khoảnh khắc đó...

Nơi xa tĩnh tọa Ưông Minh, còn có Thần Thiên Tỉ Vi Cơ, cùng toàn bộ Trường Lăng Niết Bàn cảnh người tu hành, đều cảm nhận được một cỗ mang theo địch ý khí tức cường đại, bọn họ không hẹn mà cùng nhìn về phía vị trí kia.

Ưông Minh thân ảnh lóe lên, liền đến đến Mạc Trầm bên cạnh, mở miệng nói: "Cổ Thần Miếu người đến, ta đi xem một chút, ngươi ở lại đây."

Không đợi Mạc Trầm mở miệng, hắn thì biến mất không thấy gì nữa.

Tốc độ nhanh nhất chạy tới Niết Bàn cảnh người tu hành là ngọn núi hồng bảo bối, tay hắn cầm trường thương, phiêu nhiên rơi xuống, quát lạnh một tiếng hỏi: "Người đến người nào!"

"Tiểu đệ họ Yên, tên Dương Thiên." Thiếu trẻ măng thả tay xuống bên trên thi thể, cảm thấy hoàn toàn không e ngại ngọn núi hồng bảo bối.

Một lát.

Ưông Minh rút cục chạy tới, đứng tại trên nóc nhà, nghe không được cái tên này, nhất thời sắc mặt đại biến, hô: "Tất cả mọi người lùi lại."

Chung quanh bách tính phảng phất nhận thức muộn, lập tức kinh hoảng chạy tứ tán...

Ưông Minh đẩy mắt lộ ra thấy lạnh cả người, "Cổ Thần Miếu Thánh Tử Yên Dương Thiên, đơn độc xông Trường Lăng, ngươi là muốn chết!"

Yên Dương Thiên nhẹ giọng cười một tiếng, vỗ vỗ tay nói ra: "Ngươi dám động thủ sao? Ngươi xác định ta là một người đến?"

Câu nói này giống như là một cây gai, đâm vào Ưông Minh trong đầu, chẳng lẽ lại chung quanh còn có người nhìn mình chằm chằm?

Yên Dương khi trời hơi thở rất là đáng sợ, đã nửa bước bước vào Trường Sinh Cảnh, truyền ngôn hắn là cố ý áp chế chính mình tu vi, nhưng dung mạo đã sẽ không biến hóa.

Cho dù là Ưông Minh xuất thủ, hắn cũng không có hoàn toàn chắc chắn đem người này đánh giết, huống chi hắn hiện tại không dám ra tay.

Mất thấy Yên Dương Thiên tựa hồ tại trì hoãn thời gian, Ưông Minh trông mắt thì trong nháy mắt kéo căng, lập tức quay đầu thâm trầm một tiếng: "Đáng chết, điệu hồ ly son."

Hắn nhớ được bản thân rồi đi Tây Lăng viện thời điểm, cảm nhận được hai cỗ lạt lạt khí tức, tuy nhiên không phải rất cường thế, nhưng chặn đánh giết Mạc Trầm lại dư dả.

Tâm hắn trong nháy mắt lạnh xuống đến, vạn vạn không nghĩ đến, Cổ Thần Miếu vậy mà cần như vậy chết, thì liền Mạc Trầm trở lại Trường Lăng cũng không chịu bỏ qua.

...

Tây Lăng viện.

Đại khái ở ngay đây 15 hơi thở trước kia, một vị đệ tử nóng vội địa chạy tới tìm tới Mạc Trầm, đồng thời nói ra: "Một vị lão nhân nhà ở bên ngoài quý, nói là cầu người mau cứu hắn cháu trai."

Mạc Trầm nhìn thấy đối phương như vậy sốt ruột, cũng không có suy nghĩ nhiều, giờ chân lên thì đi theo sau...

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 104: 【 sống sót sau tai nạn 】 :

Mạc Trầm nhìn thấy đối phương như vậy sốt ruột, cũng không có suy nghĩ nhiều, giờ chân lên theo sát sau đó...

Nhưng hấn đi chưa được hai bước, đột nhiên cảm giác được chuyện này lộ ra một cổ quỷ dị.

Hấn hết sức cẩn thận địa dùng thần thức nhìn trộm tên đệ tử này Thiên Cơ, tuy nhiên hấn trước kia đã thăm một lần, nhưng chẳng biết tại sao còn là muốn lại nhìn một lần.

【 xuất thân: Thiệu cao hiên, hai tròn 16 tuổi, Đông Châu người... 】

【 kinh lịch: ... 】

【 tu vi: Thoát phạm cảnh cấp tám... 】

【 tương lai: Chết bởi địch quốc sát thủ dưới kiếm... 】

【 hung sát: Sinh từ một đường 】

Mạc Trầm cước bộ đột nhiên phanh lại, mở miệng nói: "Chờ một chút!"

Thiệu cao hiên một mặt mộng địa quay đầu, hấn là cảm thấy lão nhân kia nhà thật đáng thương, cho nên mới tương đối gấp.

Mạc Trầm nào từ xoay chuyển nhanh chóng, mấy cái có lẽ đã có thể khẳng định là sát thủ tìm tới cửa, mà lại là chăm chú thiết trí một trận sát cục.

Uông Minh cũng bị dẫn đi, đủ để thấy đến lần này Bắc Tông hạ đủ công phu.

Hấn hỏi: "Người nói để cho ta đi cứu người, là chuyện gì xảy ra!"

"Cũng là một cái lão nhân gia cháu trai bị bệnh, ngài hiểu được nhìn mệnh, nói là trong số mệnh xung đột." Thiệu cao hiên có chút nóng nảy nói: "Ta nhìn đứa bé kia chống đỡ không bao lâu, mình có trả hay không là đi nhanh mấy bước đi!"

Mạc Trầm vỗ đầu một cái, "Nếu là muốn tính toán một quẻ, ta phải trở về cầm ba cái đồng tiền, người trước đi qua, ta chân sau liền đến."

Thiệu cao hiên nghĩ một lát, bất đắc dĩ trả lời: "Được thôi, vậy ngài mau chóng!"

Mạc Trầm quay người sau thì chạy ra ngoài Tây Lăng viện mấy cái tên trưởng lão chỗ ở đi đến, ở đến gần nhất là Bạch Đông Thần, hấn trực tiếp gõ cửa hô: "Bạch trưởng lão, có việc gấp!"

Bạch Đông Thần đang cảm thụ bên ngoài cái kia mấy cỗ mạnh mẽ khí tức, biết bên ngoài khẳng định phát sinh đại sự.

Hấn đuôi lông mày nhíu một cái, tiến lên mở cửa xem xét, lại là Mạc Trầm?

Mạc Trầm đơn giản rõ ràng nói: "Sát thủ giết đến tận cửa, đây là diệu hồ ly sơn."

Bạch Đông Thần tròn mắt cứng đờ, khiếp sợ hỏi: "Ồ đâu?"

"Cửa, nguy trang thành lão nhân cùng hài tử." Mạc Trầm dứt khoát nói ra.

Hai người một trước một sau, chạy ra ngoài cửa sân chạy như bay...

Giờ phút này, quỷ tại cửa ra vào lão nhân gia một thanh chua xót nước mắt, ngay lúc này, lão nhân gia bỗng nhiên tròn mắt hơi hơi xiết chặt, sắc mặt đại biến.

Tại mọi người trợn mắt hốc mồm biểu lộ hạ, lão nhân gia bỗng nhiên đứng lên, bộc ra một cỗ mạnh mẽ khí tức, theo trâu phía sau xe lúa cán thảo chỗ rút ra một thanh kiếm tới.

Cái kia bệnh tình nguy kịch thiếu niên, giống như là đổi một người giống như, xoay người nhảy lên thì nhảy dựng lên.

Hai người ánh mắt đều gắt gao nhìn chăm chăm trong nội viện.

Bạch Đông Thần tới trước một bộ, hấn đến rất gấp, cho nên không có che giấu mình khí tức.

"Đã bại lộ, vậy liền giết đi vào." Tiểu hài tử nói mà không có biểu cảm gì nói.

"Để ta ở lại cản hấn, người đi vào." Lão nhân gia một thanh kéo xuống phồng vắn mặt nạ da người, thành linh dưới đây là một trương dọa người mặt, trên mặt một đầu thật dài mặt sẹo.

Bạch Đông Thần sắc mặt trở nên hết sức khó coi, rút lui nửa bước, khiếp sợ nhìn qua cái này mặt sẹo nam tử.

Đương nhiên cần đứa trẻ kia, thì là trong chớp mắt thì không thấy

"Các ngươi cũng là giang hồ có tên Hắc Bạch Song Sát?" Bạch Đông Thần hít vào một hơi, hai người này mười phần có tên.

Nghe nói hai người này là một đôi huynh đệ, bởi vì gia đạo sa sút, đệ đệ học tập Súc Cốt Công, hai người huynh đệ ở ngay đây đầu đường mải mê, có thể có một lần xảy ra ngoài ý muốn, đệ đệ rút vào một cái bình nhỏ bên trong tiến hành biểu diễn, lại có người chặn lấy cái bình miệng không cho hắn đi ra.

Ca ca lòng nóng như lửa đốt, giận lên mà giết người, sau đó còn cướp đi công pháp tu hành.

Năm năm trước hai người này đã từng xuất hiện ở ngay đây Nam Man một tòa đô thành bên trong, giết chết một tên Niết Bàn cảnh người tu hành, lúc này mới trên giang hồ bắt đầu nổi tiếng thiên hạ.

Có năng lực giết chết Niết Bàn cảnh người tu hành thích khách, ai cũng không dám xem nhẹ.

Mặt sẹo nam tử tuy nhiên chỉ có ngự không cảnh tu vi, nhưng lâu dài hành tẩu ở ngay đây trên mũi đao, để hắn đối tử vong khí tức cực kỳ miễn cảm.

Bạch Đông Thần đối mặt với dân liệu mạng, căn bản không dám xem thường, hắn chỉ có thể cầu nguyện Mạc Trầm có thể trốn qua một kiếp, bởi vì hắn không rảnh phân thân.

Cái kia đáng người nhỏ gầy tiểu hài tử, tốc độ nhanh kinh người, hắn ở ngay đây một mảnh trong rừng dừng bước lại.

Vừa rồi rõ ràng truy tung đến một cỗ khí tức, lại ở chỗ này biến mất.

Mạc Trầm sử dụng về hơi thở quyết che giấu mình khí tức, giờ phút này trốn ở nơi hẻo lánh chỗ một cử động nhỏ cũng không dám, tên sát thủ này tu vi thể mà đến ngự không cảnh, khó trách dám xông tới.

Giờ phút này tuyệt đại bộ phận tu vi cao thâm người tu hành, đều bị cái kia Cổ Thần Miếu đi ra người dẫn đi.

Thời gian cảm thấy trôi qua vô cùng vô cùng chậm, liên tiếp tim đập đều cảm thấy quá lớn.

Mạc Trầm toàn thân bị mồ hôi lạnh ướt nhẹp, hắn gắt gao cắn răng, loại này bồi hồi ở ngay đây đường ranh sinh tử cảm giác, để hắn mười phần khó chịu.

Hắn một điểm thanh âm cũng không dám phát ra, một mồ hôi chảy vào con mắt, cũng không dám nhắm mắt lại, cũng không dám lấy tay đi vò, cả người thân kinh đều căng thẳng vô cùng.

Đại khái qua một lát, tên sát thủ kia vẫn là tìm không thấy người, rốt cục rời đi.

Hồ!

Mạc Trầm thở dài một hơi.

Cả người hắn tê liệt xuống tới, sắc mặt tái nhợt, hai mắt trống rỗng, mấy ngày nay bên trong luân phiên gặp được ám sát, hắn cơ hồ mỗi lần đều kém chút mất mạng, loại cảm giác này thực sự hồng bét thấu.

Mạc Trầm hít sâu một hơi, tận lực bình phục chính mình tâm tình.

Sắc mặt hắn rất là khó coi, những người này là suy nghĩ nhiều chính mình chết, là sợ chính mình ngồi lên Thần Thiên Ti vị trí đi!

Hắn tự nhủ: "Càng là lo lắng sự việc, thì càng sẽ phát sinh!"

Mới đầu, hắn chỉ là muốn biết Từ Lão đến cùng lưu cái gì tin cho mình, đồng thời cảm thấy tay cầm quyền cao là một kiện không tệ sự việc.

Nhưng bây giờ hắn ý nghĩ có rất nhỏ cải biến, muốn cùng Cổ Thần Miếu dạng này tồn tại độ sức, nhất định phải mượn dùng Thần Thiên Ti lực lượng.

Hắn bắt đầu hiểu rõ Tô Nhan câu nói kia là có ý gì.

Nhắc lại cùng Từ Lão thời điểm, Tô Nhan cảm thán một câu: "Rất nhiều người muốn hắn chết, nhưng hắn lại sống được thật tốt."

Còn sống, cái này bản thân liền là một loại bản sự.

Mạc Trầm đứng người lên, phui mông một cái, bởi vì hắn đã thấy rất nhiều Tây Lăng viện đệ tử ở chung quanh đi lại.

Ngắn ngủi mấy ngày, kinh lịch mấy lần ám sát, hắn có loại sống sót sau tai nạn cảm giác.

Lần nữa tới đến cửa sân, . Bạch Đông Thần trên cánh tay nhiều một đạo nhìn thấy mà giật mình vết thương, mà lòng đất nằm một cỗ thi thể.

Tây Lăng viện đệ tử, còn có đi ngang qua bách tính tất cả đều bốn phía.

Bạch Đông Thần nhìn thấy Mạc Trầm xuất hiện một khắc này, cuối cùng là buông lỏng một hơi.

Mạc Trầm mở miệng nói: "Còn có một cái cần phải trốn."

Bạch Đông Thần lạnh lùng vừa nói: "Hai người là huynh đệ, chỉ sợ cũng tránh ở phụ cận đây, hiện tại không chỉ có muốn mạng người, cũng muốn mệnh ta."

Nhưng vào lúc này, bỗng nhiên trong đám người nhường ra một con đường.

Uông Minh trong đám người đi tới, trong tay hắn dẫn theo một cỗ thi thể, nhẹ nhàng quăng ra, cái này hai huynh đệ cũng liền Hoàng Tuyền chung đường.

Hắn giải thích nói: "Cỗ Thần Miếu Thánh Tử Yên Dương ngày qua, nửa bước trường sinh tu vi, ta lại không thể ra tay, chỉ sợ Trường Lăng không ai có thể lưu được hắn."

Mạc Trầm hít sâu một hơi, hắn nhíu mày nói ra: "Có chút sổ sách, là phải từ từ tính toán!"

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 105: 【 ly biệt tửu 】 :

Trong hoàng cung.

Liên tục ba ngày, Trường Lăng chuyện phát sinh khiến người ta tiếp xúc không kịp đề phòng.

"Bệ hạ, nhỏ cô phải nhỏ tận gốc a!" Lỗ thừa tướng cố gắng khuyên.

Xử lý câu kết địch quốc phản đồ Tàn gia thời điểm, lẽ ra chém đầu cả nhà, nhưng là Trương Hồng Thiên lại do dự.

Hắn thủy chung có chỗ lo lắng, đồng thời đối với chuyện này còn ôm có nhất định nghi vấn.

Trương Hồng Thiên hơi tay giờ lên, nói ra: "Không nên gấp gáp, chuyện này không có đơn giản như vậy."

Khổng Kinh Vĩ khẽ cắn môi, thăm dò tính mà hỏi thăm: "Chẳng lẽ lại bệ hạ cho rằng, phía sau còn có người động tay chân?"

Trương Hồng Thiên không nói gì, động thủ người này hết lần này tới lần khác là Lý Thiên Cương.

Cái này cá nhân năng lực không thể nghi ngờ, có thể trung thành lại là một điều bí ẩn.

Lúc này, Trương Hồng Thiên cận vệ đi đến hắn trước mặt, ghé vào lỗ tai hắn nhỏ giọng nói ra: "Bên ngoài rất lợi hại đại động tĩnh, Vi Cơ còn có Uông Minh đều xuất hiện."

Trương Hồng Thiên nhất thời sững sốt, mở miệng nói: "Phải người đi xem một chút xảy ra chuyện gì."

Hộ vệ nhẹ nói: "Không cần đến, hơi Ti Thủ đang hướng ngài bên này dám đến."

Vừa mới nói xong, Vi Cơ liền đến đến trên điện.

Trương Hồng Thiên lập tức đứng lên, giờ phút này trong cung điện không có người ngoài, chỉ có một cái Khổng Kinh Vĩ, hắn mở miệng nói: "Di nhỏ, đến cùng xảy ra chuyện gì?"

Vi Cơ nhìn một chút Khổng Kinh Vĩ, cũng không nói lời nào.

Khổng Kinh Vĩ khẽ cắn môi, chấp tay nói ra: "Vi thần xin được cáo lui trước."

Hắn tuy nhiên không phục, có thể một tiếng này di nhỏ kêu đi ra, chính mình trong nháy mắt thì biến thành ngoại nhân, không có bất kỳ biện pháp nào.

Chờ đến Khổng Kinh Vĩ rời đi, Vi Cơ mới mở miệng nói ra: "Sợ là chúng ta đều đánh giá thấp Cổ Thần Miếu quyết tâm!"

Trương Hồng Thiên hít vào một hơi, hỏi: "Tôi giết Mạc Trầm?"

Vì Cơ đem vừa rồi xảy ra sự cố tình, nói đơn giản một lần, đồng thời nói ra: "Lần hành động này an bài mười phần tỉ mỉ cẩn thận, có lý do tin tưởng bọn họ còn có người ở ngay đây Trường Lăng làm nội ứng."

Trương Hồng Thiên đột nhiên cứng đờ, cảm thấy phải như vậy, hẳn thì cho rằng Tần gia là vô tội.

Như thế nói đến, như vậy hiềm nghi lớn nhất người, ngược lại là biến thành Lý Thiên Cương.

Vì Cơ do dự một chút, mới mở miệng nói: "Hôm qua Mạc Trầm viết một phong thư, để Thần Thiên Ti người thẩm tra Lý Thiên Cương cùng Bắc Tống ở giữa quan hệ, ngay sau đó Tần Kinh Tuyên thì xảy ra chuyện, hơn nữa còn là chết ở ngay đây Lý Thiên Cương dưới kiếm."

Chân tướng cảm thấy miêu tả sinh động...

Để Trương Hồng Thiên giật mình là, Mạc Trầm thế mà đã sớm lưu ý đến Lý Thiên Cương có vấn đề.

Hắn mở miệng nói: "Chuyện này vốn nên Giam Thiên Ti đến hoạt động tra, bây giờ chỉ có thể dựa vào di nhỏ ngài."

Vì Cơ cho rằng, ở ngay đây chuyện này xử lý bên trên, Trương Hồng Thiên có nhất định khuyết điểm.

Lúc đó nàng cùng Từ Lão đều phản đối người này làm Giam Thiên Ti Tỉ Thủ, Trương Hồng Thiên nên hảo hảo nghĩ rõ ràng đến cùng là vì sao lại như thế.

Hiện tại khẩn yếu quan đầu mới ra yêu thiếu thân, thật không nên.

Vì Cơ cân nhắc đến Trương Hồng Thiên chỉ có 17 tuổi, cho nên cũng không hề tức giận, chỉ bắt quá lần này Mạc Trầm kém chút bỏ mình, ngược lại để người mướt mồ hôi.

Càng là như thế, càng có thể chứng minh Từ Lão lựa chọn là đúng.

Nếu như Mạc Trầm không có bản sự này, Cổ Thần Miếu không thể lại như thế đại phí trắc trở, thậm chí lại nhiều lần an bài ám sát.

Hai người trầm mặc một lát, Vì Cơ quay người rời đi.

Trương Hồng Thiên bỗng nhiên tay giơ lên hô: "Chờ một chút!"

Hắn chần chờ nói ra: "Có rảnh lời nói, rút sạch bởi một chút Tổ Tổ đi!"

Gần nhất sự việc thực sự quá nhiều, Trương Hồng Thiên đã đỡ một ít thời gian không có theo muội muội nói chuyện phiếm, sợ hãi nàng một người buồn bực hừ.

Vì Cơ gật gật đầu, sau đó trực tiếp rời đi.

Dù sao đều là người một nhà, có chút thể diện vẫn là muốn giảng.

...

Tây Lăng viện.

Mạc Trầm đang nghiên cứu như thế nào dùng người tham pha trà, đại nạn không chết, hẳn càng coi trọng hơn chính mình tu vi.

Hiện tại hoàn hảo, chỉ cần ngồi xỏm ở một chỗ thì có người bảo hộ.

Có thể ngày sau muốn đi ra ngoài đi đi, lại muốn nom nớp lo sợ, cái này khổ cực.

Hắn đã tiếp xúc đến trước mắt cảnh giới bình cảnh, chỉ cần nhảy tới, liền muốn đột phá đến thoát phạm cảnh cấp bốn, đồng thời ngày sau có cơ hội ăn các loại thuốc bổ, tu hành tốc độ không chỉ có sẽ không giảm bớt, mà lại hội nhanh rất nhiều.

Có lẽ người khác lại bởi vì thông báo công khai bận rộn, dẫn đến chậm trễ tu hành, thậm chí khả năng hoàn toàn không có tính lực qua tu hành.

Nhưng Mạc Trầm lại căn bản không có loại này lo lắng, bởi vì hắn bao giờ cũng đều đang thu nạp thiên địa linh khí, muốn lo lắng chỉ là có thể hay không đột phá, sau đó tiếp tục thu nạp càng nhiều linh khí.

Nếu như có thể ăn nhiều chút thiên địa kỳ vật, cải thiện thể chất, tăng cường cốt cách, tiến hành tu hành tự nhiên làm ít công to.

Sắc trời dần tối.

Mạc Trầm ở ngay đây một tên Thần Thiên Ti quan viên bảo vệ dưới, đi vào Tủy Nguyệt Lâu mua xong chút đồ ăn mang đi, sau đó cùng Tiết Nhuyễn Nhuyễn đi ra Trường Lăng vùng ngoại ô.

Hắn xa xa liền thấy Tô Nhan thân ảnh, giờ phút này Tô Nhan chính ôm nhất đại bầu rượu, hướng hắn hồ lô rượu bên trong đổ vào.

Mạc Trầm còn lòng còn sợ hãi, giờ phút này nhìn thấy Tô Nhan mới tính triệt để an tâm.

Mạc Trầm vừa ngồi xuống, còn không có ngồi vững vàng, Tô Nhan thì mở miệng nói: "Tần gia chỉ sợ là bị oan uổng."

Tiết Nhuyễn Nhuyễn trong phòng tìm ra chén đĩa, đem thức ăn cho đồ ra, mở miệng nói: "Thơm quá a!"

Mạc Trầm cầm lấy đĩa, hắn hồi đáp: "Ta biết, Lý Thiên Cương mới thật sự là phản đồ."

Giờ phút này, cố ý đến đây bảo hộ Mạc Trầm Thần Thiên Ti quan viên chủ ý vui đặt trực tiếp ngậy người mất, hắn biết Mạc Trầm hoài nghi Lý Thiên Cương, có thể lại còn nói như vậy trực tiếp?

Phải biết trước mắt bất cứ chứng cứ gì đều không điều tra ra a!

Tô Nhan gật gật đầu, sau đó bắt đầu dùng bữa.

Hắn nói như vậy, rất lớn duyên cớ là bởi vì, hắn vô cùng rõ ràng Tần Kinh Tuyên là cái thế nào người, loại người này không có phản quốc đảm lượng, cũng không có dạng này lý do.

Có điều đã Mạc Trầm đã biết người nào mới thật sự là nội gián, vậy hắn thì không cần nhiều quan tâm

Tô Nhan đối Mạc Trầm vẫn rất có lòng tin, biết tiểu tử này bản lĩnh lớn.

Ba người đều là người tu hành, khẩu vị cực lớn, đầy bàn đồ ăn một hồi liền bị càn quét xong.

"Cho nên, người là chuẩn bị trực tiếp đi Bắc Tống, vẫn là trước tiên ở Đại Cương chơi một lúc thời gian?" Mạc Trầm ngẩng đầu lên hỏi, Tiết Nhuyễn Nhuyễn cũng là tò mò nhìn Tô Nhan.

Tô Nhan ăn đồ nhắm, không có không kiêng kị bên cạnh còn có Thần Thiên Ti quan viên, trực tiếp mở miệng nói: "Ta xác thực có đi Bắc Tống dự định."

Giờ phút này chủ ý vui đặt mặt lộ vẻ xấu hổ, hắn chỉ có thể hơi đi xa một chút, có thời gian biết quá nhiều, ngược lại không sống lâu.

Mạc Trầm cười trêu chọc nói: "Anh hùng luôn luôn khổ sở mỹ nhân quan, đây là mạng người kiếp số!"

Tô Nhan cũng là thờ dài một hơi, cho ba người trong chén cũng thêm đầy rượu nước.

Tiết Nhuyễn Nhuyễn đặc biệt thích uống Tô Nhan ử ra đến Linh tửu, nhất thời bụng chén lên uống một miệng lớn.

Mạc Trầm nhẹ khẽ nhấp một cái, bên trong thân thể linh khí cũng bắt đầu rối loạn lên, hắn nói ra: "Lý Thiên Cương hành động mười phần cẩn thận, ta trước đó vài ngày viết một phong thư, để Thần Thiên Ti người chăm chăm hắn, kết quả buổi chiều Tần Kinh Tuyên thì xảy ra chuyện."

Tô Nhan ngạc nhiên mở miệng nói: "Như thế nói đến, hôm nay Trường Lăng phát sinh sự tình, chỉ sợ cùng hắn cũng kéo không ra quan hệ."

Nhắc lên chuyện hôm nay, Mạc Trầm còn có chút không thờ nổi, loại kia tử vong hoảng sợ, để hắn nhẹn không được run lấy bầy.

Hắn không phải một cái lòng dạ hẹp hòi người, cũng không phải một cái mang thù người.

Nhưng nếu như một người năm lần bảy lượt khi dễ đến trên đầu mình, cái kia liền không có cách nào nhẫn.

Hai người đựng chút bát, sau đó uống từng ngụm lớn tửu.

Mạc Trầm chủ động hỏi: "Trừ Tây Lăng viện bên ngoài, địa phương khác còn có người tu hành sao?"

Hắn cảm thấy mình rất lợi hại có cần phải vun trồng một chút thiên phú nắm dĩ thiên tài, nếu như đều có thể giống như là Mao Phi Bạch như thế thiên phú thì tốt nhất.

Tô Nhan một vừa uống rượu, . vừa nói: "Xác thực có dạng này địa phương."

"Nói ví dụ Linh Kiếm núi, bọn họ cũng chiêu thu đệ tử, có điều điều kiện càng hà khắc hơn."

"Ở ngay đây Đại Cương phía Nam, cùng Nam Man biên cảnh quen biết, nơi đây rộng rãi lẫn lộn, cho dù là ngự không cảnh người tu hành cũng chưa chắc có thể bảo trụ tính mạng mình, nơi đó có một cái Tàng Kiếm Các."

Tô Nhan cười miệng nói ra: "Thế gian bảo kiếm, toàn xuất từ đây chỗ."

Mạc Trầm gật gật đầu, xem ra chính mình muốn một thanh tiện tay hảo kiếm, phải đi Tàng Kiếm Các đi nhất chuyến.

"Đợi đến Trường Lăng sự việc bình tĩnh trở lại, ta sẽ đi về phía nam đi xem một chút." Nói xong, hắn bụng chén lên thống khoái mà uống rượu.

Ba người cứ như vậy uống một buổi tối tửu, Mạc Trầm cũng tăng rất nhiều kiến thức, mặc kệ là Tàng Kiếm Các, vẫn là Linh Kiếm núi, đều là hắn muốn đi địa phương.

Cái trước là tìm một thanh hảo kiếm, cái sau vì nửa đoạn sau công pháp tu hành.

Đêm dần khuya, gió lạnh xuống.

Bạn đang đọc truyện *Một Quẻ Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 106: 【 điểm đột phá 】 :

Trường Lăng Tây Nhai.

Giờ phút này sơ mặt trời mọc, mấy tên hài đồng ghim bím tóc ở ngay đây gốc cây phía dưới chơi đùa, cây kia cây già mười phần tươi tốt, xanh tươi mạnh mẽ.

"Ta đến ta đến!"

Mấy đứa bé đang cướp con điều chơi, thế nhưng là bốn năm người lại chỉ có thể có một người có thể chơi đến.

Còn lại người chỉ có thể đứng ở bên cạnh nhìn lấy.

Một cái tiểu nữ hài cảm nóng hổi bánh bao từ trong nhà chạy trước đi ra, cười thét lên: "Ca, ăn bánh bao không!"

Thành công cướp được con điều chơi nam hài xoay đầu lại, hắn đem con điều đưa cho người bên cạnh, nói ra: "Các người chơi trước!"

Nói xong, hắn thì theo muội muội trong tay tiếp nhận bánh bao, hai người gặm lên.

Hai người cười đến rất lợi hại vui mừng, cảm thấy sáng sớm có thể gặm đến bánh bao, là một kiện vô cùng hạnh phúc sự việc.

"Cho ta cho ta!"

"Không muốn, ta chơi trước!"

Bên kia hai đứa bé bỗng nhiên bắt đầu tranh đoạt, nhất thời quần cùng một chỗ lẫn nhau đánh lẫn nhau, đang gặm bánh bao Lý Anh ngẹn mảy nhăn lại, chuẩn bị đi qua mang ra cái.

Lúc này.

Vị Hà trên cầu đi tới hai người, Lý Anh ngẹn trong lúc vô tình quét đi qua nhìn liếc một chút, con mắt thì nhìn ngốc.

Giờ phút này Tiết Nhuyễn Nhuyễn chính lời kéo Mạc Trầm tay đi ở ngay đây trên cầu, nàng cười rộ lên bộ dáng nhìn rất đẹp, "Tiên sinh tiên sinh, con điều!"

Nàng chỉ trên trời con điều, để Mạc Trầm nhìn sang.

Mạc Trầm nhìn một chút lung lay sắp đổ con điều, nguyên lai là dưới đây hai tiểu hài tử cướp chơi, đánh nhau.

Đoán chừng là bởi vì có thể chơi đồ, vật quá ít, cho nên mọi người mới cướp chơi.

Hắn linh cơ nhất động, đi qua nói ra: "Đến, ta dạy cho các người chơi một cái trò chơi."

Mấy vị hài tử cũng sờ một chút, đang đánh lẫn nhau hai người cũng ngừng tay, vô cùng ngạc nhiên nhìn qua người xa lạ này.

Mạc Trầm ngồi xổm người xuống, theo bên cạnh nhặt lên năm viên mảnh vụn thạch, thả ở lòng bàn tay chỗ đi lên ném đi, lấy tay gánh nhận, năm viên mảnh vụn thạch có một khóa không có nhận vững vàng, bốn khóa rơi vào mu bàn tay.

Hắn tiếp tục đem mu bàn tay mảnh vụn thạch đi lên ném, sau đó một tay hoành bắt, toàn bộ bắt lấy, sau đó đối với mấy cái này tiểu hài tử nói ra: "Nhìn xem các ngươi người nào tóm đến nhiều, thắng người lại chơi con điều."

Mấy cái tiểu hài tử hai mặt nhìn nhau, nhìn lẫn nhau, một mặt mờ mịt.

Mạc Trầm đem đến rơi xuống viên kia hòn đá nhỏ cũng nhặt lên, đem năm viên mảnh vụn thạch cho đám hài tử này đưa tới, "Các ngươi thử một chút đi!"

Mạc Trầm đứng người lên, chạy ra ngoài bên cạnh đang ăn bánh bao một nam một nữ kia hai đứa bé trông đi qua, chỉ gặp nam hài kia trông mắt nhìn chăm chăm vào bên này.

Hắn hơi nghiêng người từ xem xét, nguyên lai nam hài này là đang nhìn Tiết Nhuyễn Nhuyễn.

Tiết Nhuyễn Nhuyễn cũng nhặt lên hòn đá nhỏ, ngẩng đầu nhìn Mạc Trầm hỏi: "Có phải như vậy hay không a?"

Nàng cũng học chơi một lần, bắt quá tay gánh chỗ chỉ tiếp ở hai khóa hòn đá nhỏ, nhất thời một mặt không vui nói: "Thật là khó a!"

Mạc Trầm nhìn không được bật cười, "Thực cũng không khó, ngươi chơi nhiều hai lần nắm giữ yếu điểm, rất dễ dàng."

Hắn nhớ kỹ, chính mình so đám hài tử này tuổi tác còn muốn nhỏ thời điểm, cũng là chơi cái này.

Mạc Trầm thần thức ở ngay đây đám hài tử này phía trên đi một vòng, sau cùng rơi nam hài kia trên thân.

【 xuất thân: Lý Anh ngân, mười hai tuổi tròn, Trường Lăng người... 】

【 kinh lịch: ... 】

【 tu vi: Không 】

【 tương lai: 14 tuổi tiến vào Tây Lăng viện, thiên phú tuyệt hảo, ... 50 tuổi vẫn đỉnh trường sinh. 】

Hắn còn là lần đầu tiên đụng phải, tuổi nhỏ lúc thì xác định tương lai có thể vẫn đỉnh trường sinh người.

Mạc Trầm hơi chút cân nhắc, đối phương tuổi tác quá nhỏ, hơn nữa còn chưa tới Tây Lăng viện nhập học tuổi tác, cũng không có cách nào sớm tu hành.

Giờ phút này hắn đã biết, người bình thường đều nhất định muốn 14 tuổi, căn cốt mới hoàn toàn giãn ra, sớm tu hành ngược lại hội bóp chết một mầm mống tốt.

Đương nhiên, giống Tiết Nhuyễn Nhuyễn dạng này Tiên Thiên thông thông kinh mạch người, chỉ sợ vận lý không một.

Đã như vậy, Mạc Trầm cảm thấy mình không cần thiết tận lực cải biến đối phương nhân sinh.

Hắn theo Tiết Nhuyễn Nhuyễn hai người quay người rời đi, đi vào một nhà cửa hàng bánh bao, phảng phất tại nửa canh giờ, toàn bộ Trường Lăng thì trở nên tiếng người huyền ảo.

"Tiên sinh, vừa rồi người kia thật kỳ quái a, hắn một mực nhìn lấy ta." Tiết Nhuyễn Nhuyễn có chút không vui nói.

Mạc Trầm rất là buồn cười, hắn còn tưởng rằng cô gái nhỏ này không có chú ý tới đâu!

Tựa hồ tại thời cổ, có chút cô nương 14 tuổi liền bắt đầu xuất giá, có thể ở độ tuổi này về mặt tình cảm, vẫn còn một cái ngây thơ kỳ.

Hôn nhân sự tình, đều là trưởng bối định ra tới.

Mạc Trầm càng nghĩ, mở miệng cười nói: "Đại khái là bởi vì ngươi dung mạo xinh đẹp, cho nên người khác mới nhìn không được nhìn nhiều hai mắt."

Lau một chút!

Tiết Nhuyễn Nhuyễn khuôn mặt đỏ bừng, xấu hổ nghiêm mặt cúi đầu xuống.

Nàng tìm đập nhanh hơn, không nghĩ tới tiên sinh hội tại dạng này khen chính mình, chung quanh còn có nhiều người như vậy đâu!

Cô gái nhỏ này then thùng bộ dáng, ngược lại là đáng yêu cùng cực.

Mạc Trầm đương nhiên đoán được, Lý Anh ngán có thể là ưa thích Tiết Nhuyễn Nhuyễn, nhưng tuổi nhỏ ưa thích cũng chỉ là một vòng nhân nhạ tình cảm, cho nên hẳn không có đề ở trong lòng.

Hôm qua cùng Tô Nhan uống cả một cái buổi tối, hai người đều có chút rã rời.

Bọn họ đi vào cửa ngõ, hai người phân lộ mà đi.

Mạc Trầm mấy bước chân liền đến Tây Lăng viện ở tạm phòng, hẳn ngã đầu thì nằm ở trên giường, tinh thần mười phần mệt nhọc.

Trở lại Trường Lăng mới ngắn ngủi ba ngày, phát sinh quá nhiều chuyện.

Hắn cứ như vậy nhìn lấy nóc nhà, cái gì đều không đi nghĩ, thời gian chậm rãi qua đi..

...

Cái này ngủ một giấc đến chạng vạng tối, bên ngoài ồn ào thanh âm, đem Mạc Trầm đánh thức.

Hắn mơ mơ màng màng bò người lên, nhìn một chút ngoài cửa sổ ánh chiều tà, cảm thấy thái dương chuẩn bị phải xuống núi.

Mạc Trầm lên rót một ly nước uống, lúc này mới phát hiện chân khí trong cơ thể đã bành trướng đến cực hạn, nếu như chưa có thể đột phá, chỉ sợ không quá ba ngày, chính mình sẽ bạo thể mà chết. .

Hắn gượng cười, ngồi xếp bằng, mặc niệm tâm pháp.

Tu Hành Cảnh Giới, một đến ba giai đều thuộc về cấp thấp, mà bốn đến cấp sáu thuộc về trung giai, bảy đến cấp chín thuộc về cao giai.

Cũng chính là chỉ cần bước vào thoát phạm cảnh cấp bốn, hẳn liền không còn là lớn nhất giai người tu hành.

Chỉ sợ là hôm qua uống Linh tửu, để chân khí trong cơ thể tăng mạnh, hẳn ném thử điều động lấy chân khí, trong đan điền khai mở càng đại không hơn ở giữa.

Thoát phạm cảnh chủ yếu nhất là khai mở đan điền, đến Trúc Cơ cảnh thì là sử dụng linh khí, cường hóa nhục thân, bao quát ngũ tạng lục phủ.

Mặt trời chiều ngã về tây.

Đầu tháng mà ngày về, toàn bộ thể giới trở nên một mảnh đen kịt.

Trong phòng cũng không có thiêu đốt ngọn nến, cho nên trong phòng, chỉ có Mạc Trầm thân thể đang phát ra hào quang nhỏ yếu.

Hắn chỗ trán toát ra rất nhiều mồ hôi dấu vết, toàn thân run rẩy, đây là đột phá đến thời khắc mấu chốt nhất.

Tu hành vốn chính là một đầu từ từ vô hạn đường.

Mà Mạc Trầm đi càng là không đường về, không chỉ có không có cách nào đi trở về, hơn nữa còn không thể dừng bước lại.

Cái này cùng Mao Phi Bạch buộc chính mình đột phá, nếu không thì không có thể ăn com một cái đạo lý.

Bởi vì có mấy lần trước khai mở đan điền kinh nghiệm, cho nên hẳn cũng không nóng nảy, đại khái hoa gần ba canh giờ, mới chậm rãi mở mắt.

Giờ phút này, hẳn cảm thấy toàn thân sáng khoải vô cùng, nguyên bản trên thân tất cả huyết vị cùng mạch máu đều kéo căng, sau khi đột phá, đan điền mở rộng, chân khí toàn bộ tràn vào, cả người giống như là đỡ xuống gánh nặng ngàn cân như vậy nhẹ nhõm.

Hắn thở một hơi thật dài, đứng dậy, ở bên ngoài ngược lại một chậu nước chà chà mặt.

Lúc này canh giữ ở ngoài phòng chú ý vui dật tiến lên bẩm báo nói: "Bên ngoài có một cái gọi là Ngụy Dương Châu người muốn gặp ngài."

Mạc Trầm nhãn tinh sáng lên, đến sớm không bằng đến đúng lúc, xem ra điểm mấu chốt thì ở đây.

Chương 107: 【sư thúc】:

Ngụy Dương Châu tu vi đã đến ngự không cảnh đỉnh phong, còn kém một bộ liên có thể bước vào Niết Bàn cảnh.

Hắn chú ý cẩn thận tính cách, ở ngay đây hành động lần này bên trong đưa đến quan trọng tác dụng.

Giờ phút này sắc trời đã tối.

Một vị Tây Lăng viện đệ tử đi tới cửa, đối với Ngụy Dương Châu nói ra: "Vào đi, Mạc đại nhân nói nguyện ý tiếp kiến ngươi."

Ngụy Dương Châu một thân áo trắng, tay cầm quạt giấy, hơi hơi quạt gió, cây quạt bên trong rải rác mấy bút, vẽ lấy một cái cây.

Hắn theo tên đệ tử kia, ở bên trong đi mấy bước, nhất thời biểu lộ nghiêm túc lên.

Chung quanh nơi này tất cả đi ngang qua người rõ ràng đều là người tu hành, xem ra Tây Lăng viện quả nhiên danh phò thực là người tu hành học viện.

Làm một tên thích khách, hắn tự nhiên hiểu được như thế nào thu liễm khí tức.

Nói chung một lát, hắn đi vào một gốc cây hòe dưới đáy, bên cạnh là một tòa nhà gỗ.

Mạc Trầm đổi một thân quần áo, theo trong nhà gỗ đi tới, đối với Ngụy Dương Châu cười ngoác nói: "Vào nhà nói!"

Ngụy Dương Châu đối với tên kia dẫn đường đệ tử gật đầu cảm tạ, sau đó thì dọc theo bên cạnh bậc thang đi đến nhà gỗ tầng hai.

Mạc Trầm trong phòng điểm mấy cây ánh nến, đem phòng chiếu sáng, lần này Ngụy Dương Châu trang điểm cực giống một tên vào kinh thành đi thi tài tử.

Hắn cười rót trà, "Ngồi đi!"

Ngụy Dương Châu nhìn hai bên một chút, xác nhận chung quanh không có có người khác, cái này mở miệng nói: "Có một kiện gấp vô cùng chuyện quan trọng muốn nói với ngài."

Mạc Trầm ngược lại là đoán được, khẳng định là cùng Tần gia có quan hệ, hắn bình tĩnh ung dung cho đối phương rót trà, sau đó chính mình cũng lướt qua một ngụm.

Ngụy Dương Châu tiếp tục nói: "Sự việc là như thế này, hôm đó chúng ta hợp lực diễn cái kia xuất diễn, bọn họ thật cho là chúng ta ám sát đắc thủ."

"Ta ở ngay đây Bạch cô thành một cái trong khách sạn, nhìn thấy cái kia muốn giết ngài người."

Mạc Trầm con mắt hơi hơi xiết chặt, bình tĩnh lại nghe đối phương từ từ nói.

"Đó là một tên hai mươi tuổi ra mặt thiếu gia nhà giàu, bọn họ bên ngoài chỉ có ba người, vụng trộm lại cất giấu hơn mười tên sát thủ." Ngụy Dương Châu nhất thời cười trào phúng nói: "Tu vi xác thực cũng không tệ, đáng tiếc trực tiếp cầm kiếm áp chế bọn họ thiếu chủ."

"Không nghĩ tới bên cạnh cái kia lão ông lại là ngự không cảnh đỉnh phong tu vi, vừa hên thiệt thời chúng ta trong phòng thả Mê Hồn khói, mới đem bọn hắn chế phục, nhưng cũng gây một tên huynh đệ." Ngụy Dương Châu thở dài một hơi.

Mạc Trầm hơi kinh ngạc mà hỏi thăm: "Cho nên nói, Tần gia thiếu chủ trong tay các ngươi?"

Ngụy Dương Châu nhất thời cười nói: "Không sai, mới đầu chúng ta cũng không rõ ràng bọn họ thân phận, có điều người trẻ tuổi này căn bản ăn không khổ, hơi dùng điểm hình, hắn thì cái gì đều nói."

"Lúc này, chúng ta mới biết được nguyên lai người Tần gia muốn hãm hại ngài!"

Mạc Trầm lại nhấp một miệng trà, mở miệng cười nói: "Khó trách ta nói Tần gia là sao không có động tĩnh, xem ra là tâm tư tất cả ngươi bên kia."

Ngụy Dương Châu nâng chung trà lên làm tròn hầu, tiếp tục nói: "Về sau nghe nói ngài đã trở lại Trường Lăng, cho nên chúng ta mấy người thương nghị một phen, cho Tần phủ đưa một phong thư uy hiếp, lẫn lộn bọn họ ánh mắt, vụng trộm mang người đi vào Trường Lăng."

Nói đến đây, hắn biểu lộ trong nháy mắt nghiêm túc lên, "Kết quả chúng ta tới đến Trường Lăng, thế mà nghe nói Tần phủ lão gia chết, chết bởi tội phản quốc, cấu kết địch quốc ám sát ngài."

"Đây là trần trụi nói xấu, tuy nhiên Tần gia không phải người tốt lành gì, nhưng ta hoài nghi có người có ý khác, cho nên trở về đem tin tức này nói cho Tần gia thiếu chủ."

Nguy Dương Châu rất là buồn cười nói: "Kết quả tiểu tử kia tại chỗ thì dọa ngất, tỉnh lại liền nói một cái tên người chữ, nói người này có vấn đề."

Mạc Trầm chậm rãi mở miệng nói: "Là Lý Thiên Cương a?"

"Không sai!" Nguy Dương Châu khích lệ nói: "Đại nhân quả nhiên liệu sự như thần "

Hắn nói ra: "Nguyên lai Tần Kinh Tuyên theo Lý Thiên Cương tự mình có quá nhiều lần liên hệ, đồng thời Tần gia đáp ứng chỉ cần ngồi lên Thần Thiên Ti tử thủ vị trí, thì hướng bộ hạ đề cử Lý Thiên Cương."

Mạc Trầm cảm thấy trong này rắc rối quan hệ phức tạp, cảm thấy bắt đầu làm rõ

"Rõ ràng hai người là cùng một cái thuyền người, trên đường Lý Thiên Cương lại hung ác hạ sát thủ, đem Tần Kinh Tuyên đẩy ra đến, ta càng nghĩ vẫn chưa hiểu." Nguy Dương Châu lắc đầu.

Mạc Trầm ngón tay khẽ vuốt ở ngay đây trên ly,

Vận lên ấm tử sa lại cho hai người rót nước trà, hắn chậm rãi nói ra: "Nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì hôm đó buổi sáng, ta để Thần Thiên Ti người tra rõ Lý Thiên Cương cùng Bắc Tống quan hệ."

Bỗng nhiên một chút!

Nguy Dương Châu thì ngây người, rất là chấn kinh bộ dáng, "Chẳng lẽ lại, cái này. . ."

"Hắn là muốn qua sông đoạn cầu, thuận tiện tìm kẻ chết thay."

Trong nháy mắt, trong phòng lâm vào tĩnh mịch.

Nguy Dương Châu chỉ là một cái Giang Hồ Lãng Tử, chưa bao giờ nghĩ tới chính mình thế mà lại cùng triều đình trọng thần, thậm chí địch quốc gian tế dính líu quan hệ.

Hắn ở ngay đây biết được Mạc Trầm thân phận một khác này, từ đầu đến cuối đều cảm thấy chính mình không phải một cái phai mờ nhân tính người.

Cho nên mới lập tức hô ngừng phía dưới huynh đệ.

Loại chuyện này quá mức làm người nghe kinh sợ, chánh thức nội gián thế mà hãm hại một tên đại thần trong triều, đồng thời còn thử muốn tẩy thoát chính mình tội danh.

"Người này hành động hết sức cẩn thận, có bất kỳ gió thổi cỏ lay, liền sẽ đem này sinh bóp chết bên trong." Mạc Trầm mở miệng nói: "Người nếu là không muốn chọc phiền phức, có thể đem người đưa đến Thần Thiên Ti chỗ, bọn họ hội xử lý."

Nguy Dương Châu chậm rãi lâm vào trầm mặc, hắn biết mình còn có lựa chọn.

Tuy nhiên như thế, hắn lại không nghĩ biến thành đã từng chán ghét cái loại người này, hắn đã từng mười phần đến trễ triều đình chó săn, đây không phải hắn muốn nhân sinh.

Nguy Dương Châu khẽ cắn môi, lời này hắn cảm thấy khó có thể mở miệng, nhưng lại không thể không nói.

"Có hai cái huynh đệ, chán ghét hiện tại sinh hoạt, hy vọng có thể theo ngài."

Đây là một cái khác nhau, có một bộ phận huynh đệ cho rằng không nên bỏ lỡ cơ hội, muốn ngồi lên Mạc Trầm chiếc thuyền lớn này, nhưng Nguy Dương Châu bản thân lại không nghĩ nhận ước thúc.

Tất cả mọi người là xuất sinh nhập tử huynh đệ, đã đều mở miệng, hắn cũng không có lý do gì không cho các huynh đệ tuyển cái khác đường ra.

Mạc Trầm đem trong chén uống trà làm, nghĩ một lát nói ra: "Có thể!"

Nghe được câu này, Nguy Dương Châu mới hoàn toàn rốt cục yên tâm.

Hắn liền sợ Mạc Trầm hội ghét bỏ mọi người xuất thân thấp hèn, không rõ lai lịch.

...

Ở ngay đây Trường Lăng một cái không đáng chú ý môn trong phủ.

Nơi này chủ nhân có nghiêm trọng bệnh thích sạch sẽ, khuê phòng cùng thư phòng đều là trọng địa, không cho phép bất luận kẻ nào tiến vào.

Gia đình cũng đều tập mãi thành thói quen, cho nên toàn bộ hậu viện tịch mịch không người.

Trong thư phòng.

Lý Thiên Cương bình tĩnh vừa nói nói: "Thần Thiên Ti người đã chú ý tới ta."

Yến Dương Thiên đứng tại một bức tranh chữ dưới đây, hần hơi kinh ngạc nói: "Tiểu tử này có chút bản lĩnh, cái này đều giết không chết."

"Sư thúc, người lần này mạo hiểm quá lớn." Lý Thiên Cương kiên nhẫn cọ xát lấy trí thức.

Yến Dương Thiên thân cao Bát Xích có thừa, cái mũi cao thẳng, con mắt có thần, hần bối phận lại tất cao hơn Lý Thiên Cương nhất cấp.

"Lần này tới Trường Lăng, là chuẩn bị đến phối hợp người." Yến Dương Thiên cười nhạt một tiếng nói: "Nghe nói người đã lấy được Đại Cương Hoàng Đế tín nhiệm."

Lý Thiên Cương nghĩ một lát, hần cầm lấy bút lông, chấm chấm trí thức, bày ngay ngắn tư thế bắt đầu viết thư, miệng vừa mở miệng nói: "Chỉ sợ phát sinh Tần gia sự việc này, hần người nào cũng không tin."

"Không sao, lần này người ta đồng thời xuất thủ, khác nhìn chăm chăm Mạc Trầm." Yến Dương Thiên nghiêm túc nói ra: "Giết Trương Hồng Thiên, hần hần phải chết không nghi ngờ."

Lý Thiên Cương sắc mặt đại biến, xoay người lại hỏi: "Là sao không lại cho ta một chút thời gian, Từ Lão đã chết, chỉ cần ta ngồi vững vàng Giam Thiên Ti vị trí, Đại Cương chính là chúng ta Tổng triều hậu hoa viên."

Yến Dương Thiên Lộ dề dề cười nói: "Nhiều năm như vậy không gặp, . người vẫn là lòng mang đại chí a!"

Lý Thiên Cương nhất thời ghen lời, nếu như bây giờ động thủ, dù là có thể diệt trừ Trương Hồng Thiên, nhưng mình những năm này ả núp chẳng phải uổng phí hết.

Hần không cam tâm, tuyệt đối không được!

"Trăm dặm người, nửa 90, đạo lý này người là hiểu được." Yến Dương Thiên nhắc nhở: "Đừng nhìn người bây giờ đi đến rất xa, nhưng không tới điểm cuối, cái kia chính là còn kém một nửa."

Lý Thiên Cương bỗng nhiên lòng sinh một kế, hần mở miệng nói: "Vậy liền ám sát Trương Hồng Thiên."

Yến Dương Thiên gật đầu nói: "Riêng ta thì thường thức người quyết đoán lực, có thể quyết định thật nhanh!"

Nhưng không ngờ, Lý Thiên Cương tiếp tục nói: "Đúng lúc ta ở bên cạnh, vì Trương Hồng Thiên cần một kiếm, người lo lắng người khác đến bối rối mà chạy."

Yến Dương Thiên sửng sờ.

Lý Thiên Cương mắt hỏi ngược một câu: "Ngày đó, Từ Lão không chính là bởi vì cho Tiên Đế cần một kiếm, cho nên Tiên Đế mới tín nhiệm vô điều kiện hần sao?"

Yến Dương Thiên Toàn là nghe rõ, trên mặt chậm rãi trôi lên ý cười, nhẹ nhàng vỗ tay.

Lý Thiên Cương có chút hưng phấn mà nói ra: "Đến lúc đó ta chương quản Giam Thiên Ti, đem chúng ta người sắp xếp vào Đại Cương triều chính, tiếp đưa mấy năm, ta tiểu đệ khỏi nghèo, ai có thể ngăn trở ta!"

"Giết Trương Hồng Thiên, Đại Cương chẳng qua là quần long vô thủ, còn sẽ có Tân Hoàng Đế, còn không bằng chờ ta chương không đại quyền."

Yến Dương Thiên hơi chút suy tư, bình tĩnh tiếng nói: "Người hần phải biết chuyện này tính nghiêm trọng."

Lý Thiên Cương cầm bút chấm chấm trí thức, tiếp tục viết thư, hần mở miệng nói: "Yên tâm đi! Sẽ không làm lão sư đại sự, trong lòng ta có chừng mực!"

Hai người đồng thời nhìn về phía ngoài cửa sổ phương xa, Yến Dương Thiên mở miệng nói: "Còn có mười hai năm, nếu như có thể không đánh mà thắng địa cầm xuống Đại Cương tự nhiên là chuyện tốt, nếu như làm không được lời nói..."

"Đến lúc đó thì huyết tẩy Đại Cương đi!"

Chương 108: Dân tâm sở hướng

Sắc trời hơi sáng, cái hẻm nhỏ chậm chậm rãi tới hai vị lão nhân nhà, là một đôi vợ chồng già.

"Giống như vầng nơi này đi?" Lão già ngẩng đầu nhìn một chút nha môn bằng hiệu.

Bà lão giờ tay lên một cái, mở miệng nói: "Ngươi đừng xem, ngươi lại không biết chữ, tranh thủ thời gian đi hỏi một chút!"

Nha môn cửa sai dịch đánh giá hai lão nhân này, âm thầm đánh giá chỉ sợ đã có sáu mươi tuổi?

Lão già dùng thanh âm khàn khàn hỏi: "Nơi này là nha môn sao? Ta muốn ném . . . Bỏ phiếu!"

Hắn nhìn nửa ngày mới nhớ tới cái từ kia.

Nha môn sai dịch bỗng nhiên thì cười nói: "Còn nghĩ đến đám các ngươi thật sớm đến báo quan đâu, làm ta sợ hết hồn."

Bà lão cười ha hả trải qua tới nói: "Ta nghe nói, để cái kia Mạc Trầm lên làm thần trời ti ti thủ, liền có thể thành lập tư thực, ta suy nghĩ để cho chúng ta cháu trai đi học mấy chữ."

Dứt lời, nàng còn nhìn thoáng qua lão già, "Cũng không thể để cháu trai giống hần bộ dáng này, đại cái chữ không biết, một nghèo liền nghèo ba đời!"

"Ngươi nói cái gì?" Lão già rất là bất mãn phản bác.

Nha môn sai dịch khoát tay cười nói: "Được rồi được rồi, Nhị lão đừng cãi cọ, các ngươi tới chậm."

Hai vị lão nhân nhất thời ngẩn ra mắt?

Tới chậm?

"Đây người ứng cử, Tần Kinh triều miền đã chết, vẫn là kẻ phản quốc, cho nên hôm qua chàng vạng tới liền đã đình chỉ bỏ phiếu." Nha môn sai dịch giải thích nói.

Hai vị lão nhân sốt ruột mà hỏi thăm: "Cái kia tư thực còn xử lý không làm a?"

"Đây, ta đây nhưng khó mà nói chắc được!" Nha môn sai dịch ngượng ngừng cười một tiếng.

Sắc trời càng ngày càng sáng, trong hẻm nhỏ dòng người càng nhiều, lại có một tiểu thí hài hấp tấp chạy tới, hét lên: "Nha dịch đại nhân, ta muốn bỏ phiếu."

Đây tiểu thí hài chỉ có mười tuổi lớn, một bộ dáng cụ non, nhí nha nhí nhảnh.

Hài từ cao hứng bưng bưng nói: "Cha ta nói, chỉ cần ta học được nhận thức chữ, đã thông kinh mạch, liền mua cho ta quán linh thuốc, để cho ta tu hành!"

Nha môn sai dịch lại đem sự tình cho giải thích một chút, chúng người mới biết, nguyên lai bỏ phiếu đã hết hạn.

Rầm rầm lập tức, thật nhiều nhân tài hậu tri hậu giác.

"Ai, không đúng, làm sao lại không cho bỏ phiếu? Có đúng hay không nhân tuyển đã xác định được?"

"Ta còn không có bỏ phiếu!"

"Ta cũng quên ném!"

"Thần trời ti ti thủ vị trí, có đúng hay không đã định ra a?"

"Sẽ không thay đổi quê?"

"Tư thực còn xây không xây cát?"

Bỗng nhiên ở giữa, cả dài lắng liền náo nhiệt lên, dân chúng muốn biết kết quả cuối cùng, đến cùng Mạc Trầm khi không có lên làm thần trời ti ti thủ.

Lúc trước phát ra tới thông cáo còn có làm hay không số, thông kinh mạch công pháp thật sẽ công bố thiên hạ sao?

Mấu chốt là vấn đề này, đừng nói nha môn sai dịch, liền ngay cả dài lằng Tri phủ đại nhân, cũng không có cách nào trả lời.

Đám người liền bắt đầu náo loạn, các loại náo. . .

"Không trả lời, chúng ta liền nha môn cửa ngõ một ngày, không đi."

Bộ khoái vội vàng vàng đi ra giải thích: "An tâm chờ vội, chắc hẳn thông tri rất nhanh liền xuống tới, mọi người đừng có gấp!"

"Cũng không thể lừa phỉnh chúng ta a?" Có người kháng nghị nói.

"Đúng a, đây không cao hứng huyệt sao?"

Đối với rất nhiều bách tính mà nói, ai làm thần trời ti ti thủ, bọn hắn thật sự là thao không dậy nổi đây tâm, nhưng là tư thực đến cùng xây không xây cát, nhưng quan hệ đến mỗi một nhà mỗi một hộ.

Thừa tướng Khổng Kinh Vĩ xe ngựa đi tới dài lằng đường phố bên ngoài, nhìn thấy đi đầy đường bách tính cũng đang thảo luận chuyện này, lúc này mới phát hiện cực kỳ đáng sợ sự tình.

Cái kia chính là thế mà từ sáu mươi tuổi lão nhân, cho tới mười tuổi tóc vàng tiểu nhi, đều đang đàm luận chuyện này.

Đây đơn giản khiến người ta trợn mắt hốc mồm, đổi mới tam quan.

Hắn đối người đánh xe nói ra: "Nhanh nhanh nhanh, lập tức vào cung!"

Còn có nửa canh giờ liền vào triều sớm, chỉ sợ hôm nay tảo triều, trọng điểm nghị luận liền là chuyện này.

Trong hoàng cung cũng là phi thường náo nhiệt.

Rất nhiều quan viên tốp năm tốp ba tập hợp một chỗ.

"Theo ta thấy a, đây Mạc Trầm danh vọng, chỉ sợ so ngày đó từ Thiệu dương còn cao hơn."

"Biên cảnh một trận chiến này, để hắn nổi danh, với lại hắn lại nguyện ý vì bách tính làm việc, cũng khó trách bách tính sẽ ủng hộ."

"

"Chỉ sợ sẽ là Tần gia không có xảy ra việc gì, cũng đoạt không qua hắn a!"

"Trù hoạch kiến lập tư thực sự tình ta suy nghĩ tỉ mỉ qua, nói không chính xác thật đúng là có thể làm."

Lúc này, cùng Mạc Trầm quan hệ hơi tốt Thiệu bác dễ chung quanh tụ thật nhiều người, cho dù là chức quan cao hơn hắn người, cũng là khách khí.

Ngày đó Mạc Trầm cùng Thiệu bác dễ nói chuyện trời đất thời điểm, tất cả mọi người vụng trộm ghi xuống, không nghĩ quả là phát huy được tác dụng.

Quan cư tam phẩm sử bộ thị lang, thi vĩ điệp vừa cười vừa nói: "Thiệu đại nhân a, ta có thể tính tìm tới ngươi, đây không những ngày gần đây các ngươi xử lý một thi từ tụ hội, ta cũng đặc biệt ưa thích văn nhân nhà hứng!"

Trên thực tế, Thiệu bác dễ hẳn bỗng nhiên thường có loại cảm giác thụ sủng nhược kinh.

Đây chút dễ lấy lòng mình người, trước kia đều là hắn cao trào không lên người.

"Thật sao?" Thiệu bác dễ tâm tình cũng văng rất tốt, hắn đột nhiên cảm giác được nhiều đi Tây Lăng viện đi lại vẫn là có chỗ tốt.

Nếu không lại làm sao lại có cơ hội rần chắc đến Mạc Trầm.

Bởi vì cái gọi là một người đắc đạo gà chó cũng thăng thiên, đám người biết rõ cùng Mạc Trầm có quan hệ quan viên, giờ phút này tất cả đều mơ hồ muốn thăng quan cảm giác.

Có ít người lại là vụng trộm lo lắng, đang suy nghĩ có đúng hay không phái người đi tặng lễ, bày tỏ một chút.

Bỗng nhiên âm thanh ồn ào yên tĩnh trở lại.

Đám người quay đầu nhìn sang, nguyên lai là vệ hiền mới tới, thật nhiều người nhiệt tình hô to: "Vệ đại nhân tốt."

Ngày đó tại triều bên trên, vệ hiền tài nhưng là phi thường lớn gan ngay trước mặt mọi người trực tiếp đứng đội, không ít người đều cảm thấy đây quá

mạo hiểm.

Nhưng giờ phút này, đám người không thể không chịu phục, đều tán thưởng ánh mắt của hắn sắc bén.

Nói chung một lát, nghị luận âm thanh dần dần yên tĩnh.

Trương Hồng Thiên ngồi ở trên hoàng vị, chậm rãi mở miệng nói ra: "Chuyện hôm nay, ta đã nghe nói."

Nhà môn Tri phủ Ngụy Hồng trình tiến lên bẩm báo nói: "Bệ hạ, nhà môn đã bị bách tính chặn lại, chúng ta cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ, chỉ có thể từ lấy bọn hắn."

Trương Hồng Thiên dừng một chút, mở miệng hỏi: "Thống kê đi ra chưa, có bao nhiêu người bỏ phiếu?"

Ngụy Hồng trình do dự một lát, mở miệng nói: "Hồi bẩm bệ hạ, trước mắt thống kê sơ lược, đã vượt qua mười vạn người hi vọng Mạc Trầm lên làm thần trời ti ti thủ."

Trong nháy mắt gây nên ồn ào!!

Mười vạn người a!

Dài lằng hết thảy mới 400 ngàn bách tính, ngăn ngừa mấy ngày liền có mười vạn người bỏ phiếu?

Trương Hồng Thiên đồng tử có chút xiết chặt, loại chuyện này với hắn mà nói, có lợi có hại, có lợi vãng dân tâm sở hướng, chứng minh Mạc Trầm xác thực có dạng này tư cách.

Nhưng là tai hại là mình rất khó ước thúc người này.

Hắn bình tĩnh âm thanh mở miệng nói: "Một phần tư người, như vậy hướng lên trên có người phản đối sao?"

Đây một hồi ra, tất cả mọi người không dám lên tiếng, chiều hướng phát triển, lúc này đứng ra thật liền là kẻ ngu.

Trương Hồng Thiên ánh mắt quét ngang trải qua đám người mặt, hắn phát hiện có cá biệt thần tử tựa hồ có ý kiến cũng không dám xách.

"Như vậy đi, chuyện này trước định xuống, như quả không có gì bất ngờ xảy ra, thần trời ti ti thủ liền từ Mạc Trầm gánh đảm nhiệm."

"Hôm nay buổi chiều, nếu có vị nào cảm thấy việc này không ổn, cứ việc tìm ta tự mình bẩm báo, thần trời ti ti thủ chức quyết không nhưng hàm hồ sự tình."

Dưới đây đám người cùng hô lên: "Bệ hạ thánh minh!"

Lý Thiên cương đuôi lông mày có chút bốc lên, khoe môi nhếch lên một vòng ý cười, tự mình bẩm báo?

Đây chẳng phải là nói có cơ hội đơn độc Hoàng đế ở chung?

Xem ra cơ hội tới!

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 109: Chuẩn bị hành động

Mặt trời chiếu chói chang.

Đúng lúc gặp giữa trưa, cái kia chút còn chấn nhạ môn bách tính, cũng bắt đầu đổi.

"Nếu không, các ngươi vẫn là tản đi đi!" Nhà môn bộ khoái gãi đầu cười nói: "Ai về nhà nấy, ăn trước bữa cơm no!"

"Ai u, ta đều quên vẫn phải về đi làm nấu cơm!" Một đại thẩm vội vội vàng vàng xoa xoa tay chạy về nhà.

Có đi một mình, lập tức liền có những người khác cùng đi theo.

Trong chớp mắt người chung quanh đều tán đi, mọi người cũng đều không ngốc, biết ở đây cũng vô dụng, còn không bằng về đi ăn cơm!

Giờ phút này, Mạc Trầm mang theo một đỉnh mũ rộng vành, đi theo Ngụy dương châu đi trong hẻm nhỏ đầu.

Hắn cảm thấy đem Tần hân hải mang đến thần trời ti trước đó, vẫn là đến nhìn một chút, không chừng có thu hoạch ngoài ý liệu.

Lý Thiên cương có người thần trời ti, Tần hân hải nếu như đưa trải qua đi, chỉ sợ dữ nhiều lành ít.

Ngụy Dương Châu dài lẳng trong hẻm nhỏ cuốn quần đi, chủ yếu là sợ hãi có người đi theo, hắn lúng túng cùng Mạc Trầm giải thích nói: "Thật có lỗi, thói quen."

Mạc Trầm ngược lại là cảm thấy không quan trọng, cười nói: "Không có việc gì, cẩn thận một chút tốt."

Hai người quanh đi quần lại, đi tới thành nam chỗ một hẻm nhỏ vắng vẻ bên trong, bởi vì thường xuyên có dân cờ bạc phụ cận đánh nhau ẩu đả, cho nên rất ít người dám ở tại nơi này một vùng.

Ngụy Dương Châu rất là cẩn thận bốn phía quan sát đến, xác nhận chung quanh không ai, cái này lại quay đầu đi ba phòng.

Mạc Trầm ngược lại là hơi kinh ngạc, xem ra Ngụy Dương Châu đúng là lão giang hồ, kẻ giả đờ, làm việc kín kẽ không một lỗ hổng.

Hai người đẩy cửa vào, trong phòng mười phân đơn sơ.

Mạc Trầm vừa mới tiến đi, đám người liền nhao nhao đứng lên, bó tay bó chân bộ dáng, tựa hồ không biết hô cái gì tốt.

Hắn hơi hơi tay giờ lên, ra hiệu không cần thiết quá đa lễ số, con mắt thì là nhìn phía trong góc rụt lại thân thể người.

"Liền là hắn?" Mạc Trầm mở miệng hỏi, bởi vì hắn còn chưa từng gặp qua Tần Hân Hải.

Tần Hân Hải trừng to mắt, một mặt kinh hoàng nhìn xem người chung quanh, hắn ánh mắt rất nhanh liền chuyển qua Mạc Trầm trên thân.

Hắn tự nhiên nhìn qua Mạc Trầm chân dung, giờ phút này dọa đến cả người đều mắt choáng váng.

Làm sao có thể!

Chẳng lẽ hết thảy đều là đây người vụng trộm thao túng?

Tần Hân Hải sốt ruột muốn muốn nói chuyện, đối Mạc Trầm một mực "Đừng đừng đừng", đáy mắt mang theo nộ khí.

Ngụy Dương Châu làm việc thật phi thường kín đáo, không chỉ có đem Tần Hân Hải miệng tắt lại, lỗ tai cũng sẽ tắt lại, còn bịt kín miếng vải đen, như thế nói đến đối phương ngay cả ngoại giới một chút xú tin tức đều bắt không đến.

Mạc Trầm chỉ chỉ Tần Hân Hải lỗ tai, ra hiệu có thể đem chấn bên tai đồa đồ vật cho lấy xuống.

"A -- "

Tần Hân Hải một mực lắc cổ, biểu hiện đem chặn miệng mình vải cũng lấy ra.

Đám người không thềm để ý hắn.

Mạc Trầm trực tiếp mở miệng nói: "Thù giết cha ngươi có muốn hay không báo."

Quả nhiên, Tần Hân Hải trong nháy mắt liền an tĩnh lại, tròn mắt gắt gao nhìn chăm chăm Mạc Trầm.

Ngụy Dương Châu mấy huynh đệ cũng là thất thần mất, hai mặt nhìn nhau, không biết Mạc Trầm đến cùng muốn làm gì.

Mạc Trầm thân thức phụ trên người của người này, trong đầu màu nâu vàng đồng giấy liền triển lộ ra thiên cơ đến.

(xuất thân: Tần Hân Hải, hai mươi bốn tuổi tròn, dài lẳng người. . .)

(kinh lịch: . . .)

(tu vi: Thoát phạm kính bát giai. . .)

(tương lai: Long đong vào tù, chết thảm bên trong)

Người này kinh lịch, Mạc Trầm nhìn lướt qua, đều chẳng muốn nhìn kỹ, điển hình ăn chơi thiếu gia, từng tuổi này vẫn là thoát phàm kinh tu vi, còn thật không sợ mất mặt.

Tần Hân Hải tương lai, cũng là cùng Mạc Trầm dự liệu không sai biệt lắm, một con đường chết.

Mạc Trầm ngồi xuống, bắt đầu vịn lên ngón tay nói ra: "Thứ nhất, ta cũng không có cùng bọn hán thông đồng hại các ngươi, hoàn toàn là ngoài ý muốn."

"Thứ hai, cho dù là thông đồng, ngươi cũng không có bất kỳ cái gì lựa chọn."

"Thứ ba, ta có thể giúp ngươi báo thù giết cha."

Tần Hân Hải thân thể hô hấp biến độ rất lớn, nhìn ra được cảm xúc hết sức kích động, hán hai con mắt cơ hồ gắt gao trừng mắt Mạc Trầm.

Mạc Trầm từ tốn nói: "Lý Thiên Cương ở thời điểm này kéo các ngươi Tần gia xuống nước,

Thậm chí lạnh lùng hạ sát thủ, đó là bởi vì ta khiến cho thần trời ti tra rõ hán liên quan và liên hệ đến Bắc Tống.

"Chỉ sợ ngươi cũng minh bạch là có ý gì, Tần gia thay hán gánh tội, còn kém chém đầu cả nhà." Mạc Trầm bình tĩnh vừa nói nói.

Nghe được tin tức này, Tần Hân Hải bắt đầu dùng sức giãy dụa, điên cuồng muốn tránh thoát dây thừng. . .

Chém đầu cả nhà, hán không chút suy nghĩ trải qua sẽ xảy ra chuyện như vậy. Lý Thiên Cương đơn giản hèn hạ vô sỉ, âm hiểm độc ác!

"Thành thật một chút!"

Ngô Cao Tuấn một cước đạp trải qua đi, trừng mắt nói: "Hiện tại tình huống như thế nào ngươi không biết sao?"

Mạc Trầm bỗng nhiên nghĩ đến một từ, hán mở miệng nói: "Lập công chuộc tội, ngươi biết a?"

"Lý Thiên Cương vâng lệnh quốc nội gian, hán đem nôi ném cho các ngươi Tần gia, nếu như ngươi phối hợp ta, đem hán diện mục chân thật công bố tại chúng, vậy liền coi là vâng lập công chuộc tội."

Tần Hân Hải đuôi lông mày khóa gấp, hán nghiêm túc cân nhắc chuyện này.

Mạc Trầm đi lên trước đi, vừa đi vừa nói ra: "Ngươi hiện tại chạy ra đi, bị Lý Thiên Cương người phát hiện, một con đường chết."

"Bị quan phủ phát hiện bắt đi, chém đầu cả nhà, cũng là đường chết một đầu."

"Máu chốt ở chỗ, ta có thể giúp ngươi báo thù!"

Dứt lời, Mạc Trầm trực tiếp đem đối phương miệng bên trong đứt lấy bỏ cho rút ra. . .

Tần Hân Hải miệng há lớn, dùng sức hít thở.

Tất cả mọi người bị Mạc Trầm cử động giật nảy mình, Ngụy Dương Châu trong lòng đột nhiên giật mình, đều suýt chút nữa thì rút kiếm.

Nếu như Tần Hân Hải thật hô lên, kinh động đến người chung quanh, quan phủ tìm tới cửa, sự tình liền phiền toái.

Tần Hân Hải mang theo sát ý hỏi: "Làm thế nào?"

Mạc Trầm mặc dù có một cái ý nghĩ, nhưng là cụ thể phương thức lại chưa hề hoàn thiện.

Lúc này Giang Tuấn hùng bỗng nhiên mở miệng: "Ta ngược lại thật ra có một cái biện pháp."

Mấy tầm mắt của người đều nhìn trải qua đi.

Giang Tuấn hùng cắn răng, hán nhìn Mạc Trầm một chút, nói ra: "Ý nghĩ của chúng ta có thể khoáng đạt một điểm, đã đây Lý Thiên Cương cố ý tạo ra sự thật, chúng ta đồng dạng có thể."

Hán muốn cùng Mạc Trầm đi, đã như vậy, tự nhiên muốn tranh thủ cơ hội Mạc Trầm trước mặt biểu hiện một phen.

Giang Tuấn hùng cũng là cái khó ló cái khôn, hán tiếp tục nói: "Nói ví dụ, chúng ta đem gia hỏa này thả ra đi, sau đó giả trang vâng Lý Thiên Cương người đuổi giết hán."

Mạc Trầm có chút buồn cười, đây hại người quỷ kế, thật đúng là không phải rất am hiểu.

Ngụy Dương Châu nghe rõ, nói tiếp: "Sau đó tận lực để hán đào tẩu, đem Lý Thiên Cương bí mật toàn bộ nói ra."

Mạc Trầm mở miệng nói: "Bệ hạ nguyên bản là tin mặc cho Tần gia, nếu không sẽ không cân nhắc để hấn trở thành thần trời ti người ứng cử, nếu quả như thật có chuyện này phát sinh, chỉ sợ Lý Thiên Cương rồi bại lộ liền không xa."

"Còn xin đại nhân cửa thành phía Tây chờ, giúp chúng ta chuẩn bị kỹ càng ngựa, đến lúc đó chúng ta đuổi theo hấn một đường hướng tây, trực tiếp ra khỏi thành." Ngụy Dương Châu đối Mạc Trầm nói ra.

Mạc Trầm nhìn thoáng qua Tần Hân Hải, dặn dò: "Ta sẽ cho người cửa thành phía Tây đem người chặn đứng, nhớ kỹ vầng hình phạt ti người, nếu như bắt người chính là những người khác, nhất định phải cẩn thận."

Tần Hân Hải vô cùng ngạc nhiên, chẳng lẽ lại Mạc Trầm còn có thể điều động hình phạt ti quan viên?

Mạc Trầm an bài như vậy tự nhiên là có nguyên nhân, hấn cân nhắc đến lần trước tìm về đến trong nhà mặt sát thủ, liền là muốn nguy trang thần trời ti người.

Mà hiện tại biết Lý Thiên Cương thần trời ti sắp xếp nội gian, cho nên ổn thỏa lý do, vẫn là đi tìm hình phạt ti tốt.

Mấy người thương nghị xong, liền quyết định Mạc Trầm rời đi nửa giờ sau, bắt đầu hành động.

Mạc Trầm bước chân bước ra căn này căn phòng nhỏ, hướng phía hình phạt ti phương hướng đi đi, chuyện này hấn muốn giao cho lang cùng vừa đến xử lý, đây người hấn cũng tin được.

Đại khái sau một lúc lâu, Lý Thiên Cương thừa ngồi xe ngựa hướng phía hoàng cung xuất phát, hấn đã sớm bẩm báo trương Hồng Thiên, muốn đơn độc báo cáo tình huống.

Chiếc xe ngựa này dưới đây còn cất giấu một người, hộ vệ làm sơ kiểm tra, căn bản không có điều tra ra.

Mất thấy thuận lợi trà trộn vào hoàng cung, Lý Thiên Cương khoe miệng nhắc lên một vòng như có như không ý cười.

Truyện convert bởi [Hj\DC2LOKl77](#), xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cầu Nguyệt Phiếu, kim đầu và chút bạc nữa để chơi OTT thôi mà

Cám ơn các bạn dành thời gian đọc .

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 110: Đầy đường chạy trốn

Cháy mạnh treo cao, không khí thấp phần nhẹ nhàng khoan khoái.

Trời đông giá rét vừa qua khỏi, không nóng cũng không lạnh, lúc này mặc một bộ áo mỏng sam xuất môn vừa vặn.

Lễ bộ Thượng thư đang đang bận bịu trừ bị lên thần thiên tư tư người nhậm chức đầu tiên chức sự tình, đối với đại cương mà nói, đây là trọng đại thịnh yển.

Thần thiên tư tư trước đến nay là kinh sợ nước đối địch tồn tại, cho nên đảm nhiệm chức vụ nghi thức nhất định phong cảnh.

Cái này đề cập cả vương triều thể diện, không thể qua loa.

Một chiếc xe ngựa chậm rãi đi ở to như vậy trống trải trong hoàng cung, Lý Thiên Cương nhìn thoáng qua bên ngoài, chẳng sợ quan ở nhất phẩm, trong hoàng cung cấm địa vẫn không thể nào đi vào.

Đương nhiên, rất nhiều nơi hấn đều nghe ngóng, chốn cấm địa này ngự thư phòng tất nhiên là có quân đội hùng hậu gác, mà "Lăng hiên cung" còn lại là ở bệ hạ muội muội.

Duy nhất bản khoán là trong hoàng cung cất giấu người tu hành, mặc dù có điều ước hạn chế, trường sinh cảnh người tu hành không thể ra tay, nhưng sự tình tổng sợ người vạn nhất.

Hiện giờ không có biện pháp tốt hơn, chỉ có thể Bình đi hiểm tướng.

Nói chung một lát, xe ngựa đi tới ngoài sân thạch công vòm trước, Lý Thiên Cương đi xuống xe ngựa, đối với người đánh xe phân phó nói: "Đi lên phía trước chờ ta, phí không mất bao nhiêu thời gian."

Hai tên hộ vệ canh giữ ở bên ngoài đình viện, tại Lý Thiên Cương trên người lục soát một trận, sau đó nói: "Đại nhân, có thể đi vào."

Lý Thiên Cương đối với hộ vệ gật đầu, cuối cùng nhìn thoáng qua xe ngựa, sau đó đi vào trong viện.

Giờ phút này, hần thấy được sân đình đá chổ, Trương Hồng Thiên hai tay thúc cho phía sau, thường thức đầy trì hoa sen.

"Bệ hạ nhả hứng!"

Lý Thiên Cương bước chậm đi lên trước, phong khinh vân đạm nói: "Cái gọi là nước trong ra phù dung, nói đúng là mới vừa mở ra hoa sen."

Trương Hồng Thiên chậm rãi mở miệng nói: "Người có biết trầm vì cái gì thích xem hoa sen sao?"

"Xin rửa tai lắng nghe!" Lý Thiên Cương cũng là nghiêng người sang, nhìn thấy ao hoa sen.

"Hoa sen, ra nước bùn mà không nhiễm, cao vút tịnh thực, đại biểu cho đẹp và tinh mịch cao nhã." Trương Hồng Thiên hơi chút hướng bên trái dạo bước, vừa đi đã nói nói: "Nước trong ra phù dung, để mà hình dung nữ tử mềm mại thanh lệ."

Cước bộ của hần ngừng lại, có thâm ý khác nói: "Hoa sen che dấu vào nước để một mặt, lại rất ít người thấy."

Lý Thiên Cương mặt lộ vẻ vẻ kinh ngạc, đáp lại nói: "Ăn vào mặt nước, không phải là củ sen sao?"

Trương Hồng Thiên nhẹ giọng cười nói: "Đúng vậy, dấu lia ngó ý còn vượn tơ lòng, cũng hoa sen một mặt khác."

Hần chậm thờ ra một hơi, "Này nói cho chúng ta biết một cái đạo lý, ở mặt ngoài phong cảnh, cao thượng người, có thể còn cất giấu không muốn người biết một mặt, hơn nữa chém không đứt, dấu lia ngó ý còn vượn tơ lòng."

Đứt lời, Trương Hồng Thiên cười mắt nhìn lên Lý Thiên Cương.

Lý Thiên Cương thần sắc căng thẳng, âm thầm đoán, khó phải không hoàng đế đoán ra thân phận của mình sao?

Không có khả năng!

Nếu biết mình thân phận, sẽ không thể nào lên sẽ thấy mình, hần không phải là ý tứ này.

Hần nói tiếp chụp lên mã thí, "Bệ hạ anh minh, xem hoa cũng có thể ngộ ra đạo lý, quả thật như bệ hạ lời nói, tri nhân tri diện bất tri tâm."

"Này Tần gia vì triều đình của ta lập nhiều vô số công lao, chỉ sợ sau lưng cũng đã dùng hết các loại không thể nhận ra người thù đoạn."

Hai người còn đang bàn luận, hoa sen ở trên mặt nước, cùng với dưới mặt nước khác biệt.

. . .

Giờ phút này dài đòi phía nam một cái phòng ở bỗng nhiên phát ra tiếng vang đinh tai nhức óc, một bóng người chật vật trốn thoát.

"Theo đuổi!"

"Đừng làm cho hần chạy thoát."

Đi qua, đang chuẩn bị muốn đi sông bạc dân cờ bạc ở bên cạnh xem ngây người mắt, này tình huống nào? ? ?

Tần Hân Hải mặc một bộ rách nát xiêm y, đầu đầy tóc bay rối, cả người như là theo trong địa lao trốn tới vậy.

Hần cố ý chọn tại nhiều người trong hẻm nhỏ chạy trốn. . .

"Tránh ra!"

"Cứu mạng a!"

Hần dõn lên bên cạnh quán nhỏ liền hướng phía sau đuổi tới người đập tới, cả con đường bị hần cho lật ngược.

Theo đuổi không bỏ là một đám Hắc y nhân, thậm chí còn có thể võ nghệ cao cường, nhất định là người tu hành.

Tần Hân Hải sắc mặt trắng bệch hô lớn: "Lý Thiên Cương tên phản đồ này, giết cha ta còn không bỏ qua."

Rầm rầm thật nhiều người đều dừng tay lại trên đầu sự tình, Lý Thiên Cương?

Tên này tựa hồ có hơi quen thuộc, nhưng quán nhỏ trên tất cả mọi người hai mặt cùng khuy, không nhớ ra được là ai.

"Tần gia căn bản không phải phản quốc tặc, là này Lý Thiên Cương cố ý hãm hại chúng ta, hấn mới là nội gián!" Tần Hân Hải một bên trốn vừa mắng.

Hắc y nhân giận vừa nói nói: "Nhanh, đem cái miệng của hấn che!"

Trên tứ lâu khách nhân đều mắt choáng váng, vừa vận có nhận thức Tần Hân Hải người, khiếp sợ hô: "Là Tần gia công tử."

Nháy mắt!

Tất cả mọi người tiếng động lớn ồn ào lên, đây là công tử nhà họ Tần đang ở bị người đuổi giết?

Hai người tu hành theo liền trên lầu nhảy xuống tới, cũng đuổi theo, dài đôi phía nam sông trào lên.

Có thể kỳ quái chính là, mặt sau Hắc y nhân một mực kêu "Đừng trốn" "Giết hấn!", nhưng thật sự đuổi theo mấy cái ngã tư đều không đuổi kịp Tần Hân Hải.

Tần Hân Hải một bên chạy, liền một bên đem Lý Thiên Cương đắc tội trạng nói ra.

Phía sau cái môn còn đi theo một chuỗi nha môn nha dịch. . .

"Lý Thiên Cương này tặc tử, tâm ngoan thủ lạt, cấu kết nước đối địch còn giả họa cùng Tần gia, hấn sợ hãi ta đem chân tướng nói ra, cho nên đem ta trói lại, đến uy hiếp cha ta."

"Nếu không như thế, cha ta chính là niết bàn cảnh người tu hành, lại này làm sao có thể chết ở trong tay của hấn."

Nha môn bộ khoái cùng đi qua, Tần Hân Hải là triều đình tội phạm quan trọng, có thể mặt sau Hắc y nhân cũng không phải cách làm thông thường nghi.

Rốt cuộc trao người nào tốt?

Tuy rằng dân chúng tầm thường không biết Lý Thiên Cương là ai, nhưng chỉ cần hơi chút hỏi thăm, hoặc là là cửu phẩm quan tếp riu, cũng biết Lý Thiên Cương là nhân vật bậc nào.

Đây là đại sự a!

Tần gia là bị giả họa hay sao?

Tần Hân Hải theo thành nam phương hướng, một đường chạy trốn tới cửa thành tây, nơi này không chỉ có tây đồi viện, cũng không có thiếu quan chức đều ngụ ở ở chỗ này, vì chính là làm cho nhiều người hơn biết chuyện này.

Bỗng nhiên hai đạo nhân ảnh ngăn ở trước mặt của hấn, Tần Hân Hải vừa nhìn là hình phạt tư người, đầu óc nóng lên, đuổi chân đá bay đã qua.

Lang cùng vừa bây giờ đã tới Trúc Cơ Cảnh, cùng hấn đang tiến đến đồng nghiệp, cũng là Trúc Cơ Cảnh người tu hành.

Tần Hân Hải công kích căn bản gom không dứt hiệu quả gì, trong nháy mắt đã bị lang cùng vừa chế phục rồi.

Theo đuổi không bỏ Hắc y nhân chứng kiến hình phạt tư quan chức, thất kinh địa quay đầu chạy trốn, lang cùng vừa cùng đồng nghiệp nói: "Ta tới nhìn thấy người này, người đi theo đuổi."

Nha môn người đuổi theo, chứng kiến lang cùng vừa thời gian, mặt lộ vẻ hối hận.

"Đáng giận, chậm một bước!"

"Hình phạt tư người làm sao sẽ ở đây. "

Nếu như có thể bắt lấy Tần Hân Hải vậy coi như lập công lớn, không nghĩ tới làm cho hình phạt tư người nửa đường giết đi ra.

Lang cùng vừa cử lên lệnh bài của chính mình, lãnh lên vừa nói nói: "Hình phạt tư phá án, mọi người tránh lui."

Tần Hân Hải mồm to thở phì phò, hấn nhìn thoáng qua nha môn người, vừa liếc nhìn bắt được của mình hình phạt tư quan chức, hai bên cũng không dễ dàng đối phó.

Hiện giờ cũng chỉ có thể chờ đợi, đừng chìm hứa hẹn sự tình có thể làm được.

Giờ phút này, tiềm phục tại đài đòi trình thám, cũng ngay đầu tiên hướng lên trên thừa bẩm, Tần Hân Hải đầy đường trốn chết chuyện của ta.

Vô số người trong lòng nhắc lên sóng to gió lớn! ! !

Thừa tướng lỗ Kinh Vĩ đang ở trong phủ uống trà, một vị người nhà tại đầu đường đụng phải Tần Hân Hải, cho nên chạy tới trong phủ, cho Thừa tướng thừa bẩm Tần gia còn có Lý Thiên Cương sự tình.

Lỗ Kinh Vĩ mặt lộ vẻ kinh hoàng nói: "Không được, mấy khắc trước, Lý Thiên Cương vào cung diện thánh rồi."

Truyện convert bởi ๖๗HΛDC2LOKl๗๗, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cám ơn các bạn dành thời gian đọc .

Bạn đang đọc truyện *Một Quẻ Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 111: Cuộc đời thật nực cười

Trong hoàng cung,

Ao hoa sen cạnh tiểu đình

Lý Thiên Cương yên lặng tính một cái thời điểm, vậy xông tới ám sát dễ dàng, như thế nào chạy đi khó khăn, sự thúc chỉ sợ còn tại tìm trốn đường đi ra ngoài tuyền, cho nên mới chậm chạp không có động thủ.

Một khi đã như vậy, chính mình còn phải kéo một hồi.

"Ta hao tổn rất nhiều thời gian, đi nghiên cứu tam tư ở giữa cân bằng, cuối cùng là tìm được rồi một cái phương pháp." Hắn cố ý tìm người có thể hấp dẫn đối phương chú ý chủ đề.

Trương Hồng Thiên nhẹ nhàng rót trà, uống một ngụm, mở miệng nói: "Xem ra người đối với tam tư tựa hồ như đặc biệt có hứng thú!"

Lý Thiên Cương cúi đầu cười cười: "Bệ hạ nói quá lời, tam tư chính là triều đình của ta là tối trọng yếu ba ngành, ta cho rằng mỗi một vị quan chức đều tất yếu phải chú tâm tư ở bên trong."

Trương Hồng Thiên cười không nói, đang chuẩn bị mở miệng làm cho Lý Thiên Cương uống trà, bỗng nhiên bên ngoài truyền đến rồi loạn tung bưng.

Lý Thiên Cương dừng một chút, lập tức xoay người đứng lên, mở miệng nói: "Ta đi xem."

Một tiếng ầm vang!

"A!"

Một vùng kêu rên, tuân thủ ở bên ngoài hộ vệ toàn bộ theo tiếng rồi ngã xuống.

Yến dương thiên cú thế mà đi thôi à tiến vào, lưỡi kiếm của hắn thượng còn dính lên một chút vết máu.

Trương Hồng Thiên nhất thời thay đổi sắc mặt, hắn lần này và Lý Thiên Cương gặp mặt, tại trong nước trà hạ Nhuyễn cốt tán, đã nghĩ ngợi lấy tính bơ mà đem người này bắt.

Bởi vì lo lắng chuyện này tiết lộ ra ngoài, hắn ai cũng không nói, cho dù là vị cơ cũng không biết hắn chuẩn bị hôm nay xuống tay.

Có thể cố tình, còn kém một chút như thế, Lý Thiên Cương còn không có uống trà, đã có người xông vào.

Lý Thiên Cương lòng nóng như lửa đốt địa hô: "Hộ giá!"

Hắn theo thói quen bắt tay đặt ở bên hông vị trí, lại phát hiện không có kiếm, bội kiếm không có mang vào.

Yến dương thiên nói mà không có biểu cảm gì nói : "Xem ra đại cương hoàng đế, hôm nay muốn bị mất mạng rồi."

Dứt lời, một cổ làm cho người ta ngạt thở hơi thở, trực tiếp đã tập trung vào Trương Hồng Thiên.

Trương Hồng Thiên sắc mặt trắng bệch, hắn đã hồi hận!

Vì rơi chậm lại Lý Thiên Cương cảnh giác, hắn còn không có mang theo hộ vệ.

Yến dương ngày đích hơi thở, kinh động đến toàn bộ trong hoàng cung người tu hành.

Hắn gọn gàng là Tu La quyết, chân khí lộ ra một cổ sát khí, có thể làm cho cảnh giới hơi thấp người tu hành, không dám nhúc nhích.

Giờ phút này Trương Hồng Thiên liền là như thế, hai chân của hắn run lên, thế nhưng gắt gao cương nguyên tại chỗ, liền chân đều mại không lối thoát.

Mà Yến dương thiên còn lại là đi bước một hướng tới hai người tới gần, hắn cảm ứng được ngoài cổ khí tức cương đại hướng tới bên này tới gần, tiếp tục kéo xuống đối với chính mình phi thường bất lợi.

Hắn mất lạnh liền đâm ra một kiếm, một kiếm này cho dù là Lý Thiên Cương cũng muốn bị thương nặng.

Đây cũng là Lý Thiên Cương ý đặc biệt yêu cầu, thương thế càng nặng, càng có thể tỏ rõ lòng trung thành của mình, này hộ giá mới có vẻ có ý nghĩa.

Cho nên Yến dương thiên cơ hồ không có lưu tình, hướng tới Trương Hồng Thiên đâm tới.

Một kiếm này tới cũng không nhanh, máu chốt ở chỗ Trương Hồng Thiên trốn không thoát, hắn cả người phát run, hai mắt trừng lớn, giống như thấy được tử vong đang ở trước mắt.

"Bệ hạ!"

Lý Thiên Cương hô to một tiếng, tại thiên quân hết sức chấn Trương Hồng Thiên trước người, hư một tiếng, thanh kiếm kia xuyên thấu thân thể hắn.

Máu tươi thậm chí văng đến Trương Hồng Thiên mặt, hắn dọa đến sắc mặt trắng bệch.

Yến dương thiên nhất thời tức giận, giận hô một tiếng: "Cút mớ!"

Có thể Lý Thiên Cương lại gắt gao cầm lấy kiếm của hắn, để cho hắn không có biện pháp rút kiếm ra, hai người cứ như vậy hao tổn hai tức thời gian.

Cảm ứng được vài cổ chân khí khổng lồ đã đi tới, Trương Hồng Thiên đẩy mắt lộ ra ý mừng, chân của hắn cũng rốt cục có thể nhúc nhích, lập tức lùi lại mấy bước và thích khách kéo dài khoảng cách.

Lý Thiên Cương chết cũng không muốn buông ra thích khách kiếm, máu của hắn càng chảy càng nhiều, con mắt thì gắt gao trừng mắt Yến dương thiên.

Yến dương thiên rất là không nhịn được mắt: "Đáng chết!"

Hắn giống như bị chạy tới người dọa đi rồi vậy, trực tiếp quăng kiếm mà chạy, cơ hồ là đồng thời, vài tên tu vi cao thâm người tu hành cước bộ dừng ở ao hoa sen bờ.

Lý Thiên Cương sắc mặt tái nhợt địa quay đầu lại nhìn thoáng qua Trương Hồng Thiên, hắn cười thâm hời hợt: "Bệ hạ không có bị thương chứ!"

Trương Hồng Thiên chưa tỉnh hồn địa lắc lắc đầu, tỏ vẻ chính mình không có việc gì.

Chứng kiến hoàng đế này tâm diễn cảm, Lý Thiên Cương nhất thời thở dài nhẹ nhõm một hơi, cảm thấy được cái gì đều đáng giá, chỉ cần không chết được, một kiếm này không coi vào đâu.

Hắn chịu đựng đau nhức, muốn đem chuôi kiếm này rút ra đi, tuy rằng làm như vậy sẽ đại lượng không chút máu, nhưng hắn vẫn có thể vận khởi công pháp, bảo vệ tâm mạch.

Lý Thiên Cương hai tay đang chuẩn bị thanh kiếm nhổ ra, bỗng nhiên một bóng người rơi xuống trước người hắn, sử dụng kiếm chỉ vào hắn.

Sát ý trầm tư!

Lý Thiên Cương tròn tròn mắt, hắn chậm rãi ngẩng đầu lên, sử dụng kiếm chỉ mình người, lại là vì cơ!

Hắn vẻ mặt khiếp sợ, bật thốt lên: "Sát thủ chạy thoát, làm sao người chưa theo đuổi."

Vừa mới nói xong, này khoan thai đến chậm hộ vệ, rầm rầm toàn bộ quỳ tại bên ngoài.

"Thần cứu giá chậm trễ, mong bệ hạ ban thưởng tội!"

Không chỉ có hộ giá thị vệ đến đây, liền ngay cả Thừa tướng Lỗ Kinh Vĩ, còn có dài dõa tri phủ vệ hiền tài, đều chạy tới.

Lỗ Kinh Vĩ đối với Lý Thiên Cương lên án mạnh mẽ nói : "Tội của ngươi đã bị Tần gia tiểu tử đó công chi khắp thiên hạ."

Lý Thiên Cương trong đầu oanh một cái, Tần Hãn Hải? Chính mình bại lộ?

Hắn hai mắt thất thần nhìn phía trước, cả người như là mất hồn tự đắc.

Vì sao lại như vậy?

Không nên a!

Hắn vẫn đang không thể tin được, ánh mắt trống rỗng địa lắc đầu nói: "Không, không phải."

Vì cơ nhìn về phía người này ánh mắt, không có...chút nào thương hại, nàng lạnh lùng nói: "Nếu không phải ngươi dẫn đường, sát thủ làm sao có thể chui vào."

"Ngươi không nghĩ tới đi, Tần gia còn có cá lọt lưới, Tần Kinh Tuyên đưa con Tần Hãn Hải còn sống, ngươi là như thế nào thiết lập ván cục giết chết Tần Kinh Tuyên, như thế nào đem tội phản quốc giá họa cho Tần gia, khắp thiên hạ cũng biết rồi." Vệ hiền tài dùng cực kỳ ánh mắt thương hại nhìn sang.

Lý Thiên Cương khó có thể tin mà nhìn những người này, nhìn thấy sử dụng kiếm chỉ mình vì cơ, hắn mạnh quay đầu nhìn thấy Trương Hồng Thiên, giải thích nói: "Không phải như vậy, bệ hạ ngươi nghe ta giải thích."

Trương Hồng Thiên đã chậm rãi phục hồi tinh thần lại, hắn hít vào khí nói : "Ngươi không cần giải thích, trong trà ta hạ độc, ngươi vận khí tốt, còn không có uống!"

Này vừa nói, không chỉ có là Lý Thiên Cương, chung quanh thần tử cũng ngây dại,

Lý Thiên Cương chậm rãi lộ ra ý cười, điên cuồng ý cười.

"Ha ha ha ha!"

"Nguyên lai, nguyên lai các ngươi cũng biết. . ."

Lý Thiên Cương giống người điên tự đắc đứng lên, mang trên mặt tự giễu ý cười, máu của hắn nhuộm hồng cả quần áo, chung quanh hộ vệ đều đề phòng của hắn làm khó dễ.

"Đều là giả dối!" Lý Thiên Cương dùng sức mà cười nhạo nói: "Đều là giả dối!"

"Ngươi, còn ngươi nữa, các ngươi đã sớm biết thân phận của ta phải không, tự dưng đến cười nhạo ta."

Hắn ánh mắt điên gât đầu nói: "Tốt lắm!"

Lý Thiên Cương nháy mắt sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn, hạ quyết tâm, trực tiếp đem đôi ngực chỗ nhược điểm kiếm rút ra.

"Xoẹt" một tiếng, tất cả hộ vệ đều đi theo rút kiếm phòng bị.

Lý Thiên Cương biết mình đã trốn không thoát, thập phần buồn cười chính là, hay là hắn cố ý yêu cầu Yến dương thiên hạ thủ nặng một chút.

Này bao nhiêu châm chọc a! ! !

Nhiều người như vậy nhìn mình chuyện cười!

Chỉ sợ tại trong mắt của những người này, chính mình phi thường buồn cười chứ?

"Ách -- a -- "

Lý Thiên Cương khôi xướng giận, cầm trên tay kiếm cắm vào trái tim của mình, mũi kiếm sắc bén, đội thẳng mà vào.

Bùm một tiếng!

Hắn hai chân mềm nhũn, theo tiếng rồi ngã xuống.

Giờ phút này, trước mắt hắn thế gian chỉ còn lại hắc bạch hai loại nhan sắc, chậm rãi, chậm rãi, liền cuối cùng một tia sáng cũng biến mất không thấy gì nữa.

Cả trong viện hoàn toàn tĩnh mịch, không có bất kỳ thanh âm.

Yên tĩnh một cách chết chóc. . .

Truyện convert bởi ๖๗HJλDE2LOKl๗๗, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cám ơn các bạn dành thời gian đọc .

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 112: Bổ nhiệm

Đầu xuân, ngọn cây bắt đầu mọc lên .

Cả Trường Lăng đều lâm vào hỗn loạn, Tần phủ là bị oan uổng, Lý Thiên Cương mới là chân chính phản đồ, còn có người ám sát hoàng đế.

Phố lớn ngõ nhỏ tất cả đều là quan binh, lần này vì cơ tự mình lĩnh người, đi trước Lý Thiên Cương môn trong phủ bắt người.

Giờ phút này, tây đồi cửa viện cái kia quán cơm, tụ nhiều người.

Băng ghế dài từ đều đứng đầy người, tất cả đều đang nghe nói thư tiên sinh kể chuyện xưa.

Có người hét lớn nói: "Nhị cậu, ngươi có biết nhiều như vậy, như thế nào vẫn còn ở nơi này kể chuyện xưa a!"

Mọi người một trận cười vui, "Đúng vậy! Ngươi này nói chính là Bắc Tổng bí văn a, giả dối chứ?"

Trần Nhị cậu phụng phụ nói: "Các ngươi nếu là không tin ta cũng không có biện pháp."

"Ta xem a, thần tiên tư biết đến cũng chưa ngươi nhiều." Dưới dân chúng hay nói giỡn nói.

Nhắc tới này, Trần Nhị cậu sẽ kinh rồi, hần một bộ nghiêm túc bộ đáng nói: "Này vẫn đúng là không phải ta thôi, thần tiên tư đi tìm ta, ta chưa tiến vào mà thôi."

Lời này vẫn đúng là không có mấy người tin, đừng nói trước Trần Nhị cậu không phải người tu hành, tiếp tục và lại thần tiên tư lại nào có tốt như vậy tiến.

"Chuyện khi nào à? Như thế nào không ai biết?" Có người trêu ghẹo mà cười nói : "Sẽ không phải là ở trong mơ chứ?"

Mọi người hiển nhiên cười to, này khoác lác hiển nhiên thổi phả.

Trần Nhị cậu mặt không đỏ tim không đập, "Khụ khụ" hai tiếng hắng giọng một cái, hần vẫn đúng là chưa thôi, thế nhưng sự tình cũng không phải nói ba xạo có thể nói rõ ràng.

"Ta sẽ tính ngay khi ngươi nói là thật sao, vậy sao ngươi chưa đi thần tiên tư đâu?"

Vốn chỉ nói là người cười, nhưng bị người như thế trào phúng, Trần Nhị cậu trong đầu còn có điểm không thoải mái.

Hần phán bác một câu: "Ta Trần Nhị cậu cả đời làm việc, không cần hướng các ngươi giải thích."

Này vừa nói, người phía dưới chỉ một thoáng yên tĩnh trở lại, nhìn lẫn nhau, đều bị kinh hãi.

Chính là cách một hồi, mọi người không hện mà cùng đều cười trở mặt rồi.

Sau đó, bỗng nhiên một đại đội quan binh giậm từng từng đi đến, xuất ra Yên dương ngày đích bức họa hỏi: "Có chưa từng gặp qua người này."

Mọi người sôi nổi lắc đầu tỏ vẻ chưa thấy qua.

"Nếu gặp qua người này, lập tức hướng nha môn thừa bẩm, trọng yếu tin tức tiền thưởng một trăm lượng."

Một trăm lượng?

Mọi người đều trở nên hưng phấn, số tiền kia đối với bọn hắn mà nói chính là một khoản tiền lớn rồi, cũng đủ đi say hoa lâu tiêu sái nhiều cái buổi tối.

Lúc này một thân ảnh tại góc rẽ biến mất, người này đi rất gấp.

Ngô Cao và đốc thật cẩn thận địa trở lại khách điểm trong phòng, giang tuần hùng đang ở bên trong phòng chờ đợi, giờ phút này vừa nhìn đồng hồ đã trở lại, lập tức mở miệng hỏi: "Thế nào?"

"Bên ngoài đều là quan binh, hay là trước tránh một chút!" Ngô Cao và đốc ngồi xuống, cho mình rót một chén nước.

Giang Tuần Hùng nhíu mày, mở miệng nói: "Không thích hợp, Tàn Hãn Hải đã bị hình phạt từ người bắt được rồi, bọn hắn còn đang tìm cái gì người?"

"Nghe nói có người ám sát hoàng đế, hiện ở bên ngoài nổi bật quá chặt." Ngô Cao Tuấn có chút bận tâm nói.

Hai người bọn họ đều chán ghét này chém chém giết giết cuộc sống, người kia tiền tài trừ tai họa cho người, kết quả là còn là một mồi ám sát thủ.

Ngày lễ ngày tết về đến trong nhà, cũng không dám nói mình ở bên ngoài làm gì.

Cho nên mới chờ đợi có thể đi theo đường chìm, nghênh đón nhân sinh mới, tối thiểu không đến mức giống như bây giờ, trốn trốn tránh tránh.

Quan binh khắp nơi đều là, có người ám sát hoàng đế tin tức nhảy mắt truyền khắp cả Trường Lăng.

Một chiếc xe ngựa đi tới tây đầu cửa viện, đây là tới đón Mạc Trầm vào cung.

...

Sau nửa canh giờ.

Hoàng đế bị người ám sát, đủ loại quan lại tập hợp, Lăng Tiêu ngoài điện rất nhiều thần tử đều nghị luận.

"Nghe nói Lý Thiên Cương là tự sát."

"Ồ tình huống kia hắn chẳng sợ không tự sát, cũng muốn chết ở vì tư thù dưới kiếm."

"Hắn coi như là xứng đáng rồi!"

"Thật không nghĩ tới a, hắn còn thiếu chút nữa làm tới giam thiên tư tư thù vị trí."

Mọi người hậu tri hậu giác, cảm thán không thôi, nếu không phải Tàn gia còn có cá lọt lưới, Lý Thiên Cương không chừng còn có thể giấu diếm một đoạn thời gian rất dài.

Hoàng đế đang ngồi ở trên ghế rồng, giờ phút này tâm tình của hắn đã bình phục lại, hắn xem như suy nghĩ minh bạch.

Đây là Lý Thiên Cương cố ý vi chi, muốn lừa gạt chính mình tín nhiệm.

"Này Lý Thiên Cương có thể nói phải mình làm mình chịu." Lỗ Kinh Vĩ mở miệng nói.

Vệ hiện tài hiểu có hào hứng nói: "Bệ hạ lúc trước nói, tại trong trà hạ độc, khó phải không ngài đã sớm khám phá thân phận của người nọ?"

Trương Hồng Thiên ngoác cười: "Việc này nói thì dài dòng, nói tóm lại, hiểu rõ Lý Thiên Cương thân phận người, hắn là Mạc Trầm."

Nghe được câu này, mấy người đều ngậy ngẩn cả người.

Vệ hiện tài đương nhiên là cao hứng, nhất thời cười nói: "Từ lão mắt sáng như đuốc, người này tuy rằng tuổi còn nhỏ, nhưng tài trí xuất chúng, không chỉ có hiểu được đi Bình đánh giặc, còn hiểu được nội chính làm phép."

Trương Hồng Thiên hít sâu một hơi, gật gật đầu.

Bỗng nhiên ngoài điện xôn xao đều tĩnh lặng lại, mấy người định ra con người đến vừa nhìn, nguyên lai là Mạc Trầm đến đây.

Toàn bộ quan chức đều cho Mạc Trầm nhường ra một con đường, bởi vì hắn thần thiên tư tư thù vị trí, mấy có lẽ đã ván đã đóng thuyền.

Chứng kiến Mạc Trầm đi lên trước một khắc này, thiếu bác dễ dàng trong đầu trăm cảm xúc lẫn lộn.

Hắn còn nhớ rõ ngày đó, Mạc Trầm bị người theo tây đầu viện đuổi ra, lọt vào vô số người giễu cợt, cười nhạo hắn ý nghĩ kỳ lạ, cuối cùng chỉ có thể lưu

lạc đầu đường, bải than thầy tướng số.

Hiện giờ, thiếu niên này lại đương nhiên địa đứng ở vị trí bên cạnh, lập tức sẽ trở thành quyền khuynh thiên ở dưới thần thiên tư tư thủ.

Mạc Trầm thẳng quan tốc độ quả thực có thể nói phải kỳ tích, làm cho người ta khó có thể tưởng tượng.

Có thể cổ tình như vậy không thể tưởng tượng sự tình, lại thật sự thực phát sinh ở trước mắt mọi người.

Trước đây nếu có người nói với hắn, làm cho nhất người hai mươi tuổi xuất đầu, so với chính mình còn trẻ hơn người ngay khi thần thiên tư tư thủ, hắn là trăm phần trăm không tin.

"Hôm nay, cổ thần miếu thánh tử Yến dương thiên vào cung ám sát, và Lý Thiên Cương cùng sân khấu diễn trò, buồn cười Lý Thiên Cương lòng mừng dạ thủ đã sớm bại lộ, này vừa ra liều mạng hộ giá, ngược lại là thành chuyện cười." Lỗ Kinh Vi đem sự tình chậm rãi nói.

Mạc Trầm một trận buồn cười, liều mạng hộ giá?

Này Lý Thiên Cương thật là có ý tưởng!

Trương Hồng Thiên chậm rãi mở miệng nói: "Hôm kia vị trí và trăm đề cập qua, Tần gia sự tình phát trước, Mạc Trầm sai người điều tra Lý Thiên Cương và Bắc Tống liên hệ, lúc ấy chúng ta cũng đã hoài nghi thân phận của người nọ."

"Cho nên Lý Thiên Cương vào cung thì ta sẽ tại trong chén trà của hắn hạ độc, thật không nghĩ đến hắn còn đang diễn trò, giả vờ chính mình trung thành và tận tâm."

Nói đến bên trong, Trương Hồng Thiên nhin không được cười lên: "Như thế nói đến, trăm vẫn đúng là phải cảm tạ hắn cho ta cản một kiếm."

Dưới quan chức cũng là mặt lộ vẻ ý cười.

"Này Lý Thiên Cương thật sự là mua dây buộc mình, nếu không phải thân ở trong hoàng cung, lại bị trọng thương, cho dù là thân phận bại lộ, cũng có cơ hội thoát đi." Vị trí mở miệng nói.

"Hôm nay, trăm còn muốn tuyên bố một sự kiện." Trương Hồng Thiên bỗng nhiên nghiêm túc, nhìn thoáng qua Mạc Trầm, sau đó mở miệng nói: "Ngay trong ngày lên, Mạc Trầm đem gánh Nhâm Vi thần thiên tư tư thủ chức."

Vừa nói như vậy xong, dưới truyền đến vô số vỗ tay, này vốn là trong dự liệu chuyện.

Ba ba ba địa tiếng vỗ tay như sấm, Mạc Trầm bên cạnh quan chức đều sôi nổi tỏ vẻ chúc mừng.

Mạc Trầm hít sâu một hơi, vẻ mặt nghiêm túc trả lời một câu: "Thần, lĩnh mệnh!"

Hắn biết kể từ hôm nay, tự mình cũng chịu liên càng nhiều, cũng đem đạt được làm cho người ta đổ kỵ quyền lực, trước kia không có năng lực việc làm, hiện tại cũng có thể nhất nhất thực hiện.

Nói ví dụ, chỉ vào tây đồi viện Nghiêm trưởng lão cái mũi đau mắng cho một trận, đối diện một tiếng không dám cổ họng bộ dáng, nhất định thập phần thú vị!

Có thể đạt được liên tục không ngừng tu hành tài nguyên, các loại linh dược tiên thảo.

Còn có chính là, rốt cục có tư cách cùng cổ thần miếu gọi nhip, đụng tới những người này, rốt cuộc không cần mang theo mộng chạy trốn, hoặc là nói tránh ở góc địa lạnh run.

Ngay sau đó hắn muốn biết nhất chính là, Từ lão rốt cuộc lưu lại cái gì nói cho mình?

Truyện convert bởi ๖๗HJλDE2LOKl๗๗, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cám ơn các bạn dành thời gian đọc .

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 113: Công khuy 1 quĩ

Ngoài hoàng cung có một cái phố dài mười dặm, chữ thập phân nhánh đường, chính giữa là cửa hoàng cung, ngay mặt hướng nam.

Gió nhẹ chậm rãi thổi qua, làm xao xuyến nội tâm con người.

Ven sông tụ họp nhiều người, tiếng tôm roi xuống nước.

Một cái mười ba mười bốn tuổi thiếu niên mặc áo sát nách, nhảy vào trong sông bắt cá bơi lội, cười vui không ngừng.

Trong xe ngựa chậm rãi đi ra được một người, bên cạnh là một tòa cao ngất lầu các, tổng cộng có tầng tám cao.

Lầu các chữ vàng bảng hiệu có khắc "Phong Thiên các" ba chữ, chữ viết giản dị đơn giản, lộ ra một cổ dày cảm, dưới còn viết hai cái chữ nhỏ -- Từ cảm.

Mạc Trầm đứng trước mặt hai hàng quan chức, tổng cộng nói chung chừng ba mươi người.

Lý hạo giải thích nói: "Tam tư tự thành nhất thể, tại thần thiên tư bên trong, chia làm tam lục cửu phẩm chất quan chức, trong đó thấp nhất quan hàm chính là cửu phẩm quan chức, nhân số đã đạt tới hơn tám trăm người."

Mạc Trầm khẽ gật đầu hỏi: "Phải là này ở bên ngoài bán xâu kẹo hồ lô?"

Lý hạo ngượng ngùng cười, trả lời: "Đúng, bởi vì từng thành trì đều có người, cho nên nhân số khá nhiều!"

Hắn tiếp tục giải thích nói: "Lại hướng lên, thì phải là lục phẩm quan chức, chúng ta cửu phẩm đều là trực tiếp thăng chức lục phẩm."

Mạc Trầm còn thật sự đánh giá của mình từ nay về sau diễn viên phụ, dù sao có thể thành hay không sự tình, vẫn phải là xem những người này.

"Lục phẩm quan chức, tổng cộng có 123 người, thực hiện thần thiên tư ban cho nghĩa vụ cùng với quyền lực." Lý hạo cười nói: "Này cùng phía ngoài lục phẩm quan chức vẫn có khác nhau."

Mạc Trầm nhìn lướt qua, nơi này đếm đi qua cũng chính là khoảng ba mươi người, cũng chính là lục phẩm quan chức cũng hẳn là phân tán tại bên ngoài.

"Này một trăm hai mươi ba tên Quan viên, làm từng thành trì giao tiếp người." Lý hạo dừng một chút tiếp tục nói: "mà chúng ta quan tam phẩm viên còn lại là phân tán tại đại cung tám tòa quy mô nhiều hơn thành trì."

"Nói ví dụ Trường Lăng có bốn trăm ngàn người, Nam Châu có hai mươi ba vạn người, những chỗ này đều cũng có quan tam phẩm viên đến phụ trách."

Mạc Trầm gật gật đầu, này giống như là một cái Kim Tự Tháp, càng lên cao người càng ít, quan chức phẩm chất càng cao, đối ứng phụ trách dân chúng số đếm cũng lại càng lớn.

Lý hạo nói tiếp: "Quan tam phẩm viên cùng sở hữu mười sáu người, trong đó tám người luân phiên đóng ở tám tòa đại thành, mặt khác tám người ở lại phong Thiên các, phụ trách tìm tin tức tình báo."

"Tin tình báo, sẽ tiến hành chọn lựa niêm phong cất vào kho, chủ yếu lưu ý chính là dính đến nước đối địch, quan chức, cùng với lực ảnh hưởng thế gia, này tam loại tin tức đều cũng bị chọn lựa ra niêm phong cất vào kho."

"Cuối cùng truyền tới ngài trong tay, đều là trải qua lần lượt sàng chọn, dính đến quan tam phẩm viên trở lên, hoặc là nước đối địch hướng đi sự tình."

Mạc Trầm cước bộ bỗng nhiên ngừng lại, ánh mắt của hắn nhìn phía trước một vị quan chức.

Lý Ngọc Thụ khăn trương được xuất mồ hôi trán, chẳng biết tại sao, hắn luôn luôn lên bị nhìn thấu cảm giác, chính là nhìn mình chăm chăm người này, rõ ràng mới hai mươi tuổi khoảng chừng.

Loại cảm giác này hết sức kỳ quái, khó nói lên lời, hẳn so với đối phương còn muốn lớn hơn mười tuổi, nhưng dù sao là có loại chột dạ cảm giác.

Không khí nháy mắt cương xuống, liền hô hấp đều có vẻ hơi dư thừa.

Mọi người nhìn không được dùng dư quang nhìn lướt qua Lý Ngọc Thụ, ánh mắt mang theo một tia nghi ngờ và mê hoặc.

Bởi vì Mạc Trầm đuôi lông mày khoi mào, hắn mở miệng nói: "Người ngày mai ở nhà nghỉ ngơi đi!"

Rầm lập tức, người chung quanh đều mất choáng váng, khó phải không là quan mới nhậm chức phải lấy uy?

Này muốn bắt người khai đao?

Lý Ngọc Thụ tròn mắt há hốc mồm mà nhìn thấy thanh niên nhân này, miệng hơi hơi mở ra, đây là cái gì tình huống?

Mạc Trầm vỗ vỗ bả vai của đối phương nói: "Người ngày mai chờ đợi trong nhà đi, ta lo lắng sẽ xảy ra chuyện."

Lý Ngọc Thụ chớp trông mắt, vẫn không thể nào mình bạch có ý tứ gì.

Mạc Trầm không có giải thích, lập tức bước đi vào phong Thiên các bên trong, này đó có rất lớn bộ phận quan chức là ngư không cảnh tu vi, cho nên chính mình không có biện pháp rình thiên cơ.

Đến nỗi còn lại đại bộ phận Trúc Cơ Cảnh tu vi người, Mạc Trầm đều nhìn kỹ một lần.

Này Lý Ngọc Thụ trong nhà ngày mai sẽ phát sinh hoá loạn, còn đốt người chết, nhiệt náo rất lớn, cho nên Mạc Trầm rõ ràng làm cho đối phương ở lại nhà, Trúc Cơ Cảnh người tu hành hẳn là có thể đứng lúc dập tắt trận này hóa.

Nhưng hẳn cũng không dám nói rõ có hoá loạn, đồ chơi này nói ra sẽ không linh!

Lui từng bước nói, nếu như nói được quá rõ, đối phương thật cẩn thận, kết quả hoá loạn chưa phát sinh, chẳng phải là vẽ mặt rồi.

Toàn bộ hỏi hẳn nguyên nhân người, Mạc Trầm đều không.

Hắn cười nói: "Ngày mai sẽ biết, có thể chỉ là của ta suy nghĩ nhiều."

Rất nhiều người một mực trộm chú ý thần thiên tư, chú ý Mạc Trầm nhất cử nhất động, vừa vận chuyện này phát sinh ở phong Thiên các ngoại, rất nhiều người đều nhìn thấy.

Sự tình truyền đến triều đình quan chức trong phủ, tất cả mọi người về mặt tò mò, muốn biết Mạc Trầm rốt cuộc muốn làm gì, vì sao làm cho cấp dưới về nhà nghỉ ngơi?

...

Vào lúc ban đêm.

Rất nhiều và Lý Thiên Cương có lén giao tình, hoặc là có thể là nước đôi địch nội gián người, đều bị bị lòng bất giam.

Mà Yên Dương Thiên đâm ra một kiếm kia về sau, trực tiếp rồi rồi đi Trường Lăng.

Có thể đặt chân tại phụ cận thành trì, mới nghe nói Lý Thiên Cương tự sát tin tức.

"Cái gì?"

Yên Dương Thiên về mặt khản trương, hẳn một phen nhéo này người báo tin người áo, đặc hơn địa sát ý trực tiếp dọa đối phương nước tiểu thấp quần.

Tỉ tách!

Nước tiểu dọc theo chân của người kia chảy xuống. . .

"Rốt cuộc xảy ra chuyện gì vậy?"

Yên Dương Thiên sắc mặt cực kỳ khó coi, hẳn như thế nào cũng vô Pháp Tướng tin sẽ xảy ra chuyện như vậy!

Phải biết rằng, Lý Thiên Cương chính là cho Trương Hồng Thiên cầm một kiếm, nếu không Trương Hồng Thiên liền đã chết rồi.

"Được. . . Giống như nói, hẳn đã sớm bại lộ." Bắc Tống trình thám sắc mặt tái nhợt, con mắt tràn đầy kinh hoảng nhìn Yên Dương Thiên.

"Phế vật!"

Yên Dương Thiên một tiếng thống mạ, đem đối phương đề tại bên kia, thần sắc hẳn ghét cay ghét đắng nói: "Sớm sẽ như thế, còn không bằng đương trường giết tên cầu hoàng đế kia!"

Như thế vô cùng trào phúng, nếu không phải Lý Thiên Cương luôn mồm hứa hẹn, có thể không uống người nào bắt đại cương, hẳn căn bản sẽ không làm như vậy.

Hắn túm nhanh nắm tay, phát ra bùm bùm âm thanh động đất vang.

"Đã sớm bại lộ?"

Yên Dương Thiên đẩy mắt lộ ra hàn ý, như thế nói đến, chỉ sợ mặt khác tiềm phục tại Trường Lăng người, cũng sẽ phải chịu khiên luân.

Này hơn mười năm trước bố trí cục diện, kết quả là thất bại trong gang tấc.

Tiểu trong quần Bắc Tống trình thám hai chân phát run, hấn chiến chiến nguy nguy nói: "Mạc Trầm cũng thuận lợi lên làm thần thiên tư tư thủ rồi."

Yến Dương Thiên nhú mảy, sự tình tiến triển như thế, chỉ sợ rất khó đi xoay thế cục rồi.

Hấn phát phát tay, ý bảo đối phương có thể lui ra.

Nói chung một lát!

Hấn chợt nhớ tới đến một sự kiện, đại cương trường sinh cảnh dưới đệ nhất nhân, hấn là Tô Nhan.

Tô Nhan cùng Mạc Trầm đang quay về kinh, có thể ngày ấy lại chưa hề đi ra chặn đường chính mình, như thế có chút kỳ quái.

Hấn vì khẽ nâng lên đầu, nhìn lên trời thượng vàng trắng kia lượng.

Giải thích duy nhất, đó chính là Tô Nhan đã rời đi Trường Lăng rồi.

Uông Minh tuy rằng cũng bước vào trường sinh cảnh, nhưng đối với cổ thần miếu không có bất kỳ uy hiếp, bởi vì làm thiên phú của người nọ, chỉ sợ cũng chỉ có thể dừng bước tại này.

Ngược lại là Tô Nhan không giống với, người này nhận thức cực cao, quyết không thể mặc kệ này lớn dân.

Yến Dương Thiên thở dài một tiếng: "Cũng không thể hai tay trống trơn trở về a!"

Thật sự giữ lại văn, kìm nén, nhưng phía sau hấn là tốt lắm, ta tiếp tục mã tự, nếu như hôm nay ra không được chương 3, vậy ngày mai thêm vào chương một

Truyện convert bởi ๖๗HJλDC2LOKl๗๗, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cám ơn các bạn dành thời gian đọc .

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Văn Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114: Không nhập Trường Sinh cuối cùng vẫn vi Phàm

Đêm càng ngày càng tối.

Phong Thiên các đỉnh cao nhất cái gian phòng kia trong phòng, vẫn sáng ánh nến.

Một phong thơ nằm ở mặt bàn, mà Mạc Trầm còn đang nhìn ngoài cửa sổ ánh trăng.

Lý Hạo nhẹ nhàng đóng cửa lại, này phong nội dung bức thư ai cũng chưa có xem, có lẽ là Từ lão nguyện vọng.

Lại có lẽ là tuổi xế chiều lão nhân muốn hậu bối nói một phen.

Rất nhiều người muốn biết này phong nội dung bức thư, cho nên Lý Hạo thả một phong giả dối tin tại trên người mình, còn chân chính tin còn lại là một mực đặt ở trong phòng này.

Mạc Trầm trong đầu đang ở nhớ lại phong thư thứ nhất, nội dung chỉ có đơn giản vài.

Tam quyền phân lập.

Hấn hít sâu một hơi, xoay người lại ngồi ở ghế trên, từ trong phòng bài trí, hấn biết đại khái lão nhân yêu thích.

Cho dù là tới quyền lợi đỉnh phong, lão nhân này tựa hồ như còn là ưa thích nơi góc đường trà Long Tĩnh.

Mạc Trầm chậm rãi cầm lấy lá thư này, làm cho tâm tình của mình yên tĩnh trở lại.

Gió nhẹ thổi qua, ánh nến bắt đầu lay động.

Ba ngọn ánh lửa, tắt một ngọn, chung quanh trở nên càng tối đen.

Hắn chậm rãi bóc thư ra phong, thấu qua mặt lưng giấy, rõ ràng thấy được rậm rạp chữ viết.

Mạc Trầm đồng tử mắt đột nhiên chặt lại, lần này nhiều như vậy tự, rốt cuộc đều viết cái gì?

Hắn cẩn thận địa đứng lên, chung quanh dạo qua một vòng, dùng thần thức xác nhận không ai.

Tầm mắt của hắn dừng ở trên thư.

"Ta từng nghĩ tới, có thể hay không bắt buộc cho người không muốn nhân sinh."

Mạc Trầm nhất thời nín thở, sơ đọc phong thư này, nhưng thật ra có dũng khí trường bối đối với cái loại cảm giác này.

Chữ viết cũng với hắn chứng kiến phong thư thứ nhất như vậy, hắn là bút tích thực.

"Nhân sinh của ta, quay đầu xem, hồi hận nhất có ba chuyện."

"Thứ nhất, quá mức dựa vào năng lực của mình, không để ý đến tu hành."

"Thứ hai, đi nhằm phương hướng, đại cương thiếu chính là thánh địa, mà không phải tam quyền phân lập."

"Thứ ba, chưa có thể tìm tới người nhận ca."

"Đến nỗi vô hậu, chỉ có thể nói thế giới này tình yêu quá mức đồ phá hoại."

Nhìn đến đây, Mạc Trầm nhìn không được cười lên, chứng kiến "Đồ phá hoại" cái từ này, hắn đã có thể xác định Từ lão thân phận.

Từ lão phải là một gã xuyên việt giả, nếu không sao có thể nói ra như thế phần khích lờ.

Hắn hít sâu một hơi, phía trước mấy câu nói đó hắn hoàn toàn có thể lý giải.

Đại cương hiện giờ bị người ta bắt nạt đến cùng lên, liền ngay cả Trường Lăng loại địa phương này, hay là có người có thể làm được, giống như chỗ không người, tới lui tự nhiên.

Tam tư căn bản không tạo nên quá lớn tác dụng, nếu như có thể có như là nam man thánh sơn như vậy thánh địa, liền hoàn toàn khác nhau rồi.

Đến nỗi tu hành, Uông Minh cũng đề cập qua, thiên phú của mình tựa hồ như so với Từ lão tốt.

Mạc Trầm biết chênh lệch không chỉ có riêng là thiên phú, chính mình thời thời khắc khắc đều đang tu luyện.

Từ lão tuy rằng tay cầm quyền cao, có thể quá nhiều chuyện muốn đánh để ý, chỗ nào tới tam tư và thời gian tu hành.

Này một đối so với chênh lệch liền lớn.

Hắn bình tĩnh lại, tiếp tục xem tin nội dung phía sau.

"Phong thư này ta nghĩ thật lâu muốn viết cái gì, nói cái gì nói, cảm động không cảm động một lớn thiên, sau tới vẫn là quên đi."

"Tiền quyền thứ này, sinh không mang đến, chết không thể mang theo, người cũng đừng quá câu chấp."

"Ta muốn nói là, đừng động đại cương thật không ngã xuống, người nhất định phải tu luyện đến trường sinh cảnh."

Mạc Trầm mặt lộ vẻ kinh ngạc, hắn không nghĩ tới Từ lão muốn dặn của mình, lại là chuyện tu hành?

"Không vào trường sinh cuối cùng phạm, này cuối cùng là một cường giả vì tôn thế giới"(CVT : Ý là không đạt được trường sinh thì mãi vẫn là người phạm)

"Ta bỏ ra cả đời trên đường, ta không biết không phải điểm cuối."

"Trước khi chết, ta mới suy nghĩ cẩn thận, cổ thần miếu không phải không giết chết được ta, mà là căn bản không cần phải giết ta."

Mạc Trầm dừng một chút, vô cùng ngạc nhiên, tất cả mọi người cho rằng, chẳng sợ cổ thần miếu phi thường hận Từ lão, Từ lão nhưng vẫn nhưng sống

rất tốt.

Nhưng này mấy dòng chữ, lại phá vỡ hần nhận tri.

"Bởi vì, ta cuối cùng là một phạm nhân, nếu chỉ cần ngủ một giấc, trên đời liền thanh tịnh rất nhiều, ngươi cảm thấy được còn có cần thiết hay không phí hết tâm tư đi giết một người?"

"Thật sự không cần phải!"

Mạc Trầm thần sắc càng phát ra nghiêm túc, hần thấy được một lão già trước khi chết giác ngộ, cùng với cuộc sống tĩnh lại.

"Ngươi vốn có thể trường kiếp chân trời, nhưng ngươi đã thấy được phong thư này, liền đại biểu cho, ngươi còn là muốn thử nghiệm một chút quyền khuyh thiên ở dưới cảm giác."

"Quyền lực làm người ta mê muội, chính là chúng ta."

"Mười hai năm, ngươi chỉ có thời gian mười hai năm."

"Không vào trường sinh cuối cùng phạm."

Mạc Trầm cầm tin thủ cứng lại rồi, này sẽ không có, tựa hồ như nói còn không có nói xong.

Có thể có một câu lại lập lại hai lần.

Thì phải là không vào trường sinh cuối cùng phạm.

Mười hai năm?

Mạc Trầm đuôi lông mày nhăn lại, tựa hồ đang thể nào cũng đã được nghe nói này niên hạn, hần dừng một chút, ngồi xuống.

Suy tư thật lâu, cuối cùng nghĩ tới.

Cổ thần miếu và nam man núi tuyết trong lúc đó hiệp thương, đối trường sinh cảnh người tu hành ước thúc, đúng lúc là sau mười hai năm chấm dứt.

Hần ánh mắt sáng lên, tựa hồ như minh bạch rồi.

Trường sinh cảnh người tu hành tuy rằng ít, nhưng tuổi thọ dài, nếu hai cái thánh địa điều ước hạn chế qua.

Chỉ sợ thật sự sẽ ứng câu nói kia, cường giả đi đầy đất, thánh nhân nhiều như chó.

Hần uống một ngụm sớm đã lạnh thấu trà, đang suy tư điều gì.

Bóng đêm mê người, tản ra quang mang nhàn nhạt.

Theo gian phòng này cửa sổ nhìn ra ngoài, có thể chứng kiến cả Trường Lăng, lúc này chỉ có mờ cội mây gia đình còn có ánh lửa.

Từ lão là xuyên việt giả đã là chuyện vãn đã đóng thuyền, nhưng đối phương lại là làm sao biết thân phận của mình đây này?

Thế nào bại lộ?

Từ lão chỉ sợ thấy đều chưa thấy qua chính mình, không thể nào là tướng mạo.

Hần thâm hít vào khí, nghĩ ra được rồi, giống như là tam quyền phân lập, chỉ có xuyên việt giả mới biết được gì đó, rất dễ dàng phân biệt.

Có thể là chính mình từng lấy ra nửa trôi qua thơ, còn có giang hồ bầu rượu này.

Mạc Trầm đột nhiên hơi kinh ngạc, chợt nhớ tới đến đây, chính mình từng theo Tô Nhan nói tới qua sông hồ bầu rượu này, đối phương lúc ấy còn hơi kinh ngạc mà nhìn mình.

Qua không bao lâu, Tô Nhan tìm đến chính mình, còn làm cho mình đi biên cảnh trợ giúp, thậm chí làm cho người ta cho quyền cho chức quan.

Giờ phút này nghĩ đến, này tất cả đều là Từ lão mới có thể làm đến an bài.

Nhìn hần lên phong thư này, đọc tới đọc lui mấy lần, muốn tìm được càng nhiều là tin tức, nói ví dụ mở đầu cái kia câu.

Quá mức dựa vào năng lực chính mình, mà không để ý đến tu hành, này dựa vào năng lực rốt cuộc chỉ là cái gì?

Đơn thuần chẳng qua là xuyên việt giả kiến thức sao?

Vẫn là cùng chính mình giống nhau, có đặc thù bản lĩnh, thậm chí nói đầu của đối phương bên trong cũng có một vùng kim nâu đồng giấy?

Mạc Trầm phát hiện mình vẫn có rất nhiều vấn đề không thể làm rõ.

Lý nom thành chống lại, nếu Từ lão thật sự cùng chính mình giống nhau, có thể thăm dò thiên cơ, làm sao có thể sẽ phát sinh loại sự tình này?

Lý Thiên Cương cũng có thể sớm đã bị bắt tới chứ?

Hắn dừng một chút, phát hiện thuyết pháp này cũng không có thể đứng vững chân, bởi vì chính mình hiện tại cũng không có biện pháp biết được ngự không cảnh người tu hành thiên cơ.

Chẳng sợ phương diện này còn có nội gián, mình cũng không thể nào hiểu rõ, chỉ có thể theo giữ đánh, hoặc là nói theo những người này người hầu xuống tay.

Cho nên cần thủ hạ đi điều tra, nắm giữ càng nhiều là mạnh mới.

Nghĩ đến đây, Mạc Trầm trừng mắt, thậm chí cổ đều cứng lại rồi!

Như thế nói đến, thần thiên tư tồn tại, căn bản cũng không phải là vì bố cục thiên hạ.

Rất có thể chỉ là vì bù lại Từ lão tu vi chỗ thiếu hụt, bởi vì Từ lão không thể rình tu vi rất cao người, cho nên mới thành lập thần thiên tư.

Này cũng rất tốt giải thích, bởi vì chính mình chỉ cần tu vi tới ngự không cảnh, cho dù là niết? ? Cảnh người tu hành, cũng có thể liếc mắt một cái nhìn thấu đối phương nội tình.

Căn bản không cần cái gọi là thần thiên tư trình thám.

Nghĩ đến đây, Mạc Trầm tựa hồ như lại ngộ xảy ra điều gì, có thể hay không đúng là như thế, Từ lão mới nhiều lần cường điệu chính mình phải nỗ lực tu hành?

Một mình hần lẳng lẳng mà ngồi tại ghế trên, không nói được một lời, muốn hiểu thấu đáo bên trong đích thực cùng.

Nếu thật là như thế, vậy mình cũng không cần phải hoa quá nhiều tâm tư tại...này phía trên.

Tu hành mới là hàng đầu, dù sao không vào trường sinh cuối cùng phạm.

Truyện convert bởi ๖7HJλDC2I.ÖKl77, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cầu Nguyệt Phiếu , Kim Đậu . Cám ơn các bạn dành thời gian đọc .

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 115: Đúng dịp

Sáng sớm.

Phong Thiên Các chỗ mái hiên , một tia nắng sớm chiếu xuống.

Trường Lăng ngày, rất cực sáng.

Không ít dân chúng trong nhà truyền đến gà gáy thanh âm, một lát, liền bốc lên khói bếp, biểu thị 1 ngày mới đã đến .

Hôm qua quan binh cả thành truy nã sát thủ ám sát hoàng đế vừa phong Lý phủ, mang đi rất nhiều và Lý Thiên Cương có liên quan quan chức.

Rất nhiều người đều muốn biết Mạc Trầm này mới nhậm chức thần thiên tư tư thủ, rốt cuộc có động tĩnh gì.

Cho nên làm cho Mạc Trầm tạm thời đình chỉ công tác, quan viên "Về nhà nghỉ ngơi một ngày, cũng bị không ít người theo dõi.

"Theo lý mà nói, không cừu không oán, hẳn tại sao phải làm như vậy?"

Thừa tướng ký Thiên Lộc trong phủ uống trà, hẳn niên kỷ đã lớn rồi, rõ ràng đêm khuya khó ngủ, nhưng vẫn nhưng vẫn là sáng sớm liền tỉnh.

"Đệ tử cho rằng, đây có lẽ là cố ý hấp dẫn tầm mắt của chúng ta." Tam phẩm thái bộc tự khanh liêu hồng nghị nhủ mầy nói: "Hôm qua mầu chót nhất, hẳn là Từ lão lưu lại thư."

Ký Thiên Lộc đối với trà nóng nhẹ nhàng thổi thổi ra một hơi.

Lý Thiên Cương chết rồi, Tần phủ là oan uổng, này đó đối với hẳn mà nói đều không có ảnh hưởng quá lớn,

Mạc Trầm tại triều thượng từng ở trước mặt mọi người cùng chính mình giằng co, nhưng lại chiếm thượng phong, đem mình nói á khẩu không trả lời được.

Ký Thiên Lộc cảm giác mình trên thể diện trở ngại, nhưng này cũng cũng không phải gì đó đại sự.

Hắn chỉ là muốn biết, này Mạc Trầm, là hữu là địch, có thể hay không vì vậy mà ghi hận trong lòng.

"Nhìn kỹ chút, này Lý Ngọc Thụ chính là thần thiên tư cự thần, nhất định phải hiểu rõ Mạc Trầm rốt cuộc có tác dụng gì ý." Ký Thiên Lộc đối với thuộc hạ của mình dặn dò.

"Vâng, đệ tử cái này đi an bài." Liêu hồng nghị chấp tay, nhưng sau đó xoay người rồi đi.

Có chút người là đề phòng Mạc Trầm, có chút người còn lại là muốn biết rõ ràng mới nhậm chức thần thiên tư tư thù, rốt cuộc là cái gì tính cách.

Cho nên Lý Ngọc Thụ trong nhà phía ngoài cái hẻm nhỏ, ẩn dấu rất nhiều người.

Tuy rằng trên danh nghĩa là nghỉ ngơi, có thể Lý Ngọc Thụ cả đêm trần trọc, chính là chưa suy nghĩ cẩn thận rốt cuộc sao lại thế này.

Lúc đó làm sao lại đâm tới chính mình, làm cho mình nghỉ ngơi?

Muốn nói là đặc biệt vì khó khăn, hẳn cũng tìm không thấy bất kỳ lý do gì, nếu như là có an bài khác, có thể chính mình lại không nhận được gì thông báo.

Điều này làm cho trong lòng hắn lo sợ bất an, cảm giác là lạ, ăn không thơm ngủ không ngon.

Tối tối gần vào lúc giữa trưa, trong hậu viện bỗng nhiên phát ra tiếng vang đình tai nhức óc.

Này vang lên, nhưng làm Lý Ngọc Thụ làm cho sợ hãi.

Giờ phút này trốn ở bên ngoài trong ngõ hẻm nhỏ người, cũng rất cực nhọc không được, phải đi đến vừa nhìn đến tốt cùng.

Thật không nghĩ đến, này vừa lộ đầu, phát hiện chung quanh còn trốn tránh năm sáu người đồng hành, mấy người nhất thời đưa mắt nhìn nhau, rất là xấu hổ.

Phòng chừng đều là đến giám thị Lý Ngọc Thụ, chẳng qua sau lưng đại biểu người không giống vậy.

Lý Ngọc Thụ theo trong phòng đi vào nơi hậu viện, phát hiện bếp núc cháy rồi sao, bên cạnh vừa củi cũng bị thế lửa lan đến.

Mẹ hắn thân vội vội vàng vàng theo trong giếng đánh lên đến một thùng nước, có thể căn bản bắt bắt diệt, thế lửa trực tiếp lan tràn đến vừa củi.

"Nương, người trước tiên đi tìm người kêu người đến." Lý Ngọc Thụ thần sắc nghiêm túc sốt sắng mà tiến lên.

"Cháu người còn ở bên trong đây!" Đại nương lòng nóng như lửa đốt nói.

Lý Ngọc Thụ vừa nghe, nhất thời cầm lấy thùng nước, vươn lên nhảy vào trong giếng, chọt theo trong giếng phi thân mà ra, toàn thân đều ở nhỏ giọt thủy, ôm chứa đầy nước thùng to vọt vào vừa củi bên trong.

Quả nhiên, nhìn hắn đến cháu bị khói đặc hun thật nằm dưới đất, chậm một bước nữa thế lửa liền đốt đã tới.

Hắn trực tiếp đem nước gội cháu trên người, sau đó gánh theo vừa củi bên trong xông đi ra.

Bên ngoài chờ đợi người một nhà, sắc mặt trắng bệch, sợ hãi.

Bọn hắn chứng kiến Lý Ngọc Thụ đem người cho cứu ra, mới thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Vừa cúi thế lửa càng ít càng lớn.

"Người không có việc gì là tốt rồi, người không có việc gì là tốt rồi!"

"Hoàn hảo hôm nay ngọc thụ tại, nếu không ngu sơn cái này mệnh liền treo."

Này vừa mới nói xong, Lý Ngọc Thụ liền ngây dại, trong đầu của hắn nhớ lại hôm qua tại phong Thiên Các cửa, Mạc Trầm đối với hắn nói kia một phen.

"Người ngày mai chờ đợi trong nhà đi, ta lo lắng sẽ xảy ra chuyện."

Lý Ngọc Thụ khó có thể tin địa nuốt một cái thủy, lập tức đem tầm mắt hướng tới bên ngoài nhìn lại.

Hắn đã nhận biết được bên ngoài tựa hồ như có người trộm giám thị lấy chính mình.

Chợt, này giấu tại bên ngoài trinh thám, thì là phi thường cẩn thận rồi đi.

...

"Vừa cúi cháy rồi sao?"

"Ta cho người đi nhìn kỹ chút, người nói cho ta biết cháy rồi sao?" Liễu Hồng Nghị trừng mắt mắng: "Cút về."

Hắn rất là không kiên nhẫn bộ dáng, loại chuyện này có cái gì tốt thừa bầm hay sao?

Khó phải không Mạc Trầm làm cho đối phương về nhà nghỉ ngơi, là bởi vì liệu đến trận này đại hòa?

Hắn mặt lộ vẻ trào phúng, quả thực buồn cười!

Điều này sao có thể, hơi có chút đầu óc cũng biết, nhất định là có an bài khác!

...

Tin tức này cũng truyền đến Trường Lăng tri phủ vệ hiền tài trong lỗ tai, hắn trong phủ còn có hai tên quan hệ tốt hơn khách nhân.

Ba người đều ngây ra một lúc, hiển nhiên phi thường kinh ngạc, nếu không phải Lý Ngọc Thụ ở nhà ở bên trong, chỉ sợ cũng muốn đốt chết người.

"Này có điểm đúng dịp chứ?"

"Ta xem là ngay thẳng vừa vặn."

Vệ hiền tài đậm lên vừa nói nói: "Xảo là xảo, không biết rằng là trùng hợp, vẫn là vừa vặn."

Hai gã khác quan chức dừng một chút, tựa hồ như cũng nghĩ tới điều gì.

"Hắn trước kia không phải làm cho người ta thấy tướng số xem tướng đầy sao? Có phải hay không là vì vậy, cho nên trước tiên biết được một sự tình?"
Cổ đại nhân kinh ngạc nói nói.

Vệ hiền tài đuôi lông mày nhăn lại, tại biên cảnh thời gian, Mạc Trầm có thể nhìn rõ tiên cơ, kia cũng có thể tìm được lý do, tìm được giải thích.

Hắn mở miệng nói: "Chỉ sợ lưu ý lấy thần thiên tư hướng đi, cũng không có thiếu người chứ?"

Dáng người vừa phải mập mạp Tiền đại nhân nói: "Tất nhiên, tất cả mọi người muốn biết tân nhậm thần thiên tư tư tính nét."

"Ài? Có phải hay không là cố ý diễn một tuồng kịch?" Cổ đại nhân vội vàng hấp tấp nói: "Cố ý diễn cho chúng ta xem hay sao?"

Lời này vừa nói ra, ba người rơi vào trầm mặc.

Cái này không dễ đoán rồi, nếu thật là diễn trò, thanh niên nhân này lòng dạ không khỏi quá sâu.

...

Phong Thiên Các.

Cao nhất tầng trệt trong phòng kia, Mạc Trầm đang ở xem xét toàn bộ thần thiên tư quan chức thân phận lập hồ sơ.

Mình tại sao cũng được biết nói thuộc hạ đều có những người nào đi!

Giờ phút này, Lý Hạo nhẹ nhàng gõ gõ cánh cửa, nói: "Đại hồng bào mua về rồi."

Mạc Trầm ngẩng đầu lên, hơi chút giãn ra lên cánh tay, nói: "Vào đi!"

Lý Hạo cầm trong tay một túi đại hồng bào lá trà, đem nguyên là trà Long Tỉnh cho thay rụng, một lần nữa vọt một hũ.

Hắn cười nói: "Có một việc, Lý Ngọc Thụ trong nhà nấu cơm rồi."

Mạc Trầm khẽ gật đầu, ý bảo tự mình biết, hắn cúi đầu tiếp tục nhân viên lập hồ sơ, cơ hồ một cái buổi sáng cũng chưa nghỉ qua.

Lý Hạo lưu ý lấy đối phương thần sắc, nhưng không có hé răng, hương trà ngon liền len lút đi ra ngoài.

Bên ngoài cửa chờ đợi hai cái đồng nghiệp, đều là về mặt tò mò nhìn hắn, hai người nhỏ giọng hỏi han: "Thế nào?"

Lý Hạo quay đầu lại nhìn thoáng qua đóng cửa lại, sau đó lôi kéo hai người đi xa, lúc này mới lên tiếng nói: "Ta cố ý nói ra bốc cháy sự tình, hắn chưa phản ứng gì."

Vì Văn Hoa mở miệng cười nói: "Chưa phản ứng là được rồi, chứng minh đều trong dự liệu."

"Này còn nói không chính xác đi!" Thích Hạo Thiên nhún mày, vẫn còn có chút khó có thể tin.

Lý Hạo cười nhạt một tiếng: "Chúng ta này tư thù a, trước kia tại Trường Lăng cửa hàng bánh bao ngoại bãi than thầy tướng số."

"Này chúng ta biết a!" Vì Văn Hoa mở miệng cười nói: "Chỉ sợ cả Trường Lăng sẽ không người không biết đi!"

Lý Hạo ra vẻ thần bí, nghiêm túc nói: "Lúc ấy quán nhỏ bày biện một câu nói như vậy."

"Quảng ném tiền hôi đường, biết rõ thiên cơ!"

Biết rõ thiên cơ?

Hai người đều ngây dại, liếc mắt nhìn nhau.

Ừng ực một tiếng!

Nuốt nước miếng thanh âm của. . .

Truyện convert bởi ๖HJλDC2I.0Kl๗๗, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cầu Nguyệt Phiếu, Kim Đậu.

Cám ơn các bạn dành thời gian đọc.

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 116: Ta còn vội vàng ăn cơm đâu

Biên cảnh.

Giờ phút này đại cương đã nghỉ ngơi để lấy lại sức nhiều ngày, binh lực cùng với khí thế đã đến thời kỳ cường thịnh.

Bắc Tống còn lại là cố thủ Hán Trung, hiện giờ Hán Trung tổng cộng có mười một vạn người.

Chỉ cần chuẩn bị đầy đủ, cho dù là hai mươi vạn quân địch cũng chưa chắc có thể chiếm lĩnh, cho nên hai quân lâm vào thế bí.

Ai cũng không dám chủ động ra quân. . .

Từ Bách Phúc tay cầm mười lăm vạn binh lực, tự nhiên không dám tùy tiện làm việc.

Đại cương cố thủ tây xương, hôm nay trong doanh địa truyền lại tin tức tốt, không ít người đều cho rằng muốn nâng chén cộng ẩm.

Từ Bách Phúc thở dài một hơi: "Không nghĩ tới a, trong chớp mắt, tiểu tử này chức quan so với chúng ta còn lớn hơn."

Mọi người nói đùa: "Tướng quân trở lại Trường Lăng, tất nhiên cũng muốn thăng quan thêm tước."

Đặc biệt quen thuộc Mạc Trầm mấy tên tướng quân, cảm giác của bọn hắn trực tiếp hơn.

Bọn hắn cho rằng Mạc Trầm tại biên cảnh có thể có biểu hiện như vậy, có thể lên làm thần thiên tư tử thủ cũng là chuyện đương nhiên chuyện.

Kể từ đó, làm cho Mạc Trầm cho kia vượt mặt người, trong lòng là tốt rồi chịu hơn nhiều.

Hết thầy đều có thể quy kết làm đối phương vĩ đại, thậm chí có thể sau lưng còn có Từ lão công lao.

Hán Trung.

Lúc này Hán Trung quân doanh trong trường phòng không khí cũng không tốt lắm.

Lén vào đại cương mười năm Lý Thiên Cương, cuối cùng rơi vào tự sát nông nổi, thật sự có chút thê thảm.

Máu chốt ở chỗ, Lý Thiên Cương sờ dĩ tự sát, đó là bởi vì hắn liều mạng cứu giá, làm cho bản thân bị trọng thương, ngay cả chạy trốn đều không có khí lực.

Dụ Khang Nhạc mang trên mặt một ít trào phúng, tự nhiên ở đâu bát rót rượu.

"Còn trông cậy vào này tìm phục tại Trường Lăng người, đem Mạc Trầm cho thu thập xong, xem ra cũng không gì hơn cái này thôi."

Trần lập nhân nói: "Thanh niên nhân này, cuối cùng là một cái tai họa."

Một người thị vệ xốc lên lều trại vải màn, đi tới sau một gối quỳ xuống nói: "Trường An gọi thư."

Dụ Khang Nhạc nhất thời ngừng thở, hắn nhìn thoáng qua mấy người thuộc hạ, sau đó chậm rãi mở ra phong thư này.

Tổng triều thủ đô Trường An, liền giống như đại cương Trường Lăng, giờ phút này gọi thư nhất định là có trọng yếu sự tình dặn dò.

"Trường Lăng nội loạn, bên ta nhân viên bị rửa sạch, giờ phút này chẳng sợ thổi quét mười thành trì, cũng không thành tài được, thay đổi mục tiêu, tử thủ Hán Trung, người ở thành tại."

Dụ Khang Nhạc hít vào một hơi, vẻ mặt nghiêm túc nói: "Bắt đầu từ hôm nay, tử thủ Hán Trung, chẳng sợ đến ba trăm ngàn người, chúng ta cũng muốn làm cho quân địch không công mà lui."

Chung quanh vài vị tướng lĩnh kinh ngạc hỏi: "Chỉ thủ chứ không tấn công?"

Dụ Khang Nhạc chặt lại mày, hắn tựa hồ như nghĩ được cái gì, chỉ sợ biên cảnh chiến sự, phải biến đổi đến mức sẽ không bao giờ.

...

Trường Lăng một cái trong ngõ hẻm nhỏ.

Một chiếc xe ngựa đang theo lên tây đồi viện cửa chính đã đi qua.

Trong xe đầu ngồi người đứng là Mạc Trầm, hắn xử lý xong việc công, liền sai người đi trước tây đồi viện.

Tu hành tiến giai, cũng không mãi miết khổ luyện có thể được việc, cho dù là thật sự tu luyện thành công, bất quá cũng chỉ là người gà mờ.

Cho nên lần này Mạc Trầm muốn đi xem đi tây đồi viện, tới luyện một phen vũ kỹ, cùng người luận bàn hai cục, đây là tốt nhất cũng là trực tiếp nhất phương pháp.

Xe ngựa chậm rãi ngừng lại, Lý Hạo tại bên ngoài nói: "Đại nhân, tới."

Mạc Trầm thật là có chút chờ mong, bắt đầu tu hành mấy ngày này, còn không có chân chính trên ý nghĩa lấy chồng đã giao thủ.

Hắn đi xuống xe ngựa, dặn dò: "Ta đi vào tìm người luận bàn một phen, người đi Vọng Nguyệt Lâu chuẩn bị tốt rửa mặt chải đầu nước ấm, còn có đồ ăn."

Lý Hạo gật gật đầu, đem những này đều ghi tạc trong lòng.

"Đứng rồi, đồ ăn nhẹ một ít." Mạc Trầm xoay đầu lại ý đặc biệt dặn dò.

Dứt lời, hần liền bước vào tây đồi viện, cận vệ nom vui dật theo sát phía sau, Mạc Trầm mở miệng hỏi: "Người ngự không cảnh mấy cấp?"

Nom vui dật hơi kinh ngạc, bởi vì hần đi theo Mạc Trầm dài như vậy một lát, ngoại trừ chính sự ở ngoài, cơ hồ đều không có cùng đối phương nói qua nói mấy câu.

"Ngự không cảnh lục giai." Nom vui dật tâm tình vui mừng nói: "Đại nhân nếu như muốn tìm người luận bàn, ta đề nghị có thể hướng lên trên đi nhất giai, ngài bây giờ là cõi phạm cảnh tứ giai, tìm ngũ giai đối thủ vừa vặn." "

Mạc Trầm cười hỏi: "Tô Nhan là cùng giai vô địch, nói là niết? ? Cảnh bát giai vô địch chứ?" (Cvter : niết? ? Cảnh = niết bàn cảnh , chắc là do tác giả viết sai)

Mạc Trầm truy vấn: "Ý tứ chính là, hần niết bàn Cảnh nhất giai, tại một hai ba giai bên trong, đều vô địch phải không?"

"Đúng đây!" Nom vui dật gật gật đầu.

Mạc Trầm tại tây đồi viện có thể nói mọi người đều biết, thập phần nổi danh, đi qua đệ tử cung kính hô: "Mạc Trầm đại nhân!"

"Đại nhân, ngài là tìm đến viện trưởng sao?"

Mạc Trầm ngược thủ, "Không , ta nghĩ tìm người luận bàn một phen, luận võ đài ở đâu?"

Chung quanh đệ tử nhảy mắt dừng cảm rồi, như ong vỡ tổ địa vây quanh, cấp Mạc Trầm chỉ đường.

"Luận võ đài ở bên cạnh!"

Thật nhiều người đều ở dưới xì xào bàn tán, đoán Mạc Trầm hiện giờ tu vi rốt cuộc như thế nào, dù sao cũng là Uông viện trưởng đệ tử thân truyền, phải làm sẽ không quá kém.

Bởi vì Mạc Trầm tại năm nay mới ra đời nhập học thời gian, còn không phải người tu hành, cho nên hần tu hành ngày, đếm lên ngón tay đều có thể biết.

Một truyền mười, mười truyền một trăm!

Cả tây đồi viện đều sôi trào, Mạc Trầm muốn lên luận võ đài tìm người luận bàn, ai đi làm đối thủ?

Bỗng nhiên vô số người đều hướng tới luận võ đài tiến đến, chỉ sợ có kịch vui để xem rồi, vẫn là vừa ra võ kịch hay!

Mao phi bạch còn có địch hoàng lượng đều chen chúc đang xem kịch trong đám người.

Tây đồi viện Bạch trưởng lão và Đào trưởng lão, cũng đều rất có hào hứng chạy tới.

Đào trưởng lão cười hỏi: "Tư thủ nếu là muốn tập thể dục, có thể muốn từ năm nay mới ra đời bên trong chọn một người đệ tử."

Sau đó, mao phi bạch nhất thời vẻ mặt kinh hoảng, lớn tiếng hô: "Đừng đừng đừng, mới ra đời bên trong ta sửa là tối cao, nhưng là ta đánh không lại hần."

Rầm hạ xuống, dưới tất cả mọi người nổ!

Phải biết rằng mao phi bạch thế nhưng giới mới ra đời bên trong thiên phú cao nhất người, ngay cả hần đều mặc cảm, kia đâu còn có mới ra đời dám mạo hiểm đầu.

Mọi người đều nghị luận, cảm thán không thôi.

Mạc Trầm thậm chí ngay cả tu hành cũng mau người từng bước, thật sự tao nhân đồ kỵ.

Ngược lại là mao phi bạch nội tâm một vùng thần nhiên, Mạc Trầm còn có tiết mềm, hai người này đều là yêu nghiệt, thường nhân căn bản không cách nào so sánh được.

Hần mở miệng nói: "Ta còn kém từng bước mới đến tứ giai, mà hần đã đến cấp bốn."

Người phía dưới nhất thời náo nhiệt lên, mặc kệ thiên phú như thế nào, là của người nào đệ tử thân truyền, nhưng cõi phạm cảnh tứ giai, tại tây đồi trong viện vừa năm một bó to.

Nói cách khác, bọn hần đều có cơ hội đánh bại Mạc Trầm.

Mao phi bạch đã là trong viện mới ra đời đệ tử thiên phú tốt nhất, kết quả tu vi còn không có Mạc Trầm cao, điều này làm cho không ít người thầm giật mình.

Mạc Trầm mở miệng cười nói: "Ta còn thời gian đang gấp đi ăn cơm, tùy tiện tới một người cỏi phạm cảnh ngũ giai a!"

Vừa nói như vậy xong, dưới một vùng nhiệt nghị.

Mạc Trầm mở miệng muốn vượt cấp mà chiến, hơn nữa giọng điệu này thật sự ngả ngớn, làm cho người ta cảm giác mình bị khinh thị.

Chẳng sợ hấn là thần thiên tư tư thủ, ở tại cảnh giới tu hành lên, trong học viện vẫn đang có thật nhiều người cao hơn hấn.

Không ít người trong lòng đều rục rịch, đang lo lắng lợi hại.

Nếu thắng, tựa hồ như vẫn là thắng mà không vẻ vang gì.

Nếu như thua, thì phải là thể diện hoàn toàn không có, bởi vì đây là vượt cấp cuộc chiến.

Mao phi bạch cười khổ một hồi, lắc lắc đầu, quả nhiên Mạc Trầm chính là không đi tầm thường đường.

Theo lý mà nói, kỳ thật ổn thỏa nhất hay là trước cùng cùng giai đối thủ một trận chiến, nếu đánh bại dễ dàng đối phương, tiếp tục chọn lựa rất cao nhất giai, cứ như vậy, cho dù là thua, cũng không mất mặt.

Dưới một vùng ồn ào, đồng tâm tư người khác nhau, có người suy nghĩ thắng, cũng không có gì hay tự hào, dù sao cũng là vượt cấp.

Nếu như thua, ngược lại là mất mặt xấu hổ rồi.

Đương nhiên, cũng có người cảm thấy được có thể cùng Mạc Trầm luận bàn là một việc khó được sự tình, thắng thua không quan hệ nhanh tại, nếu như có thể bác đối phương thật là tốt cảm, ngày ấy sau chỉ sợ cũng có thể một bước lên mây rồi.

Nói chung một lát, một thân ảnh theo dưới đài nhảy lên.

Mọi người kinh ngạc hô: "Là lương Văn Hoa."

"Nghe nói thắng trước đã là ngũ giai đỉnh phong rồi, hiện giờ đang đang trùng kích lục giai." Có người mở miệng nói.

Lương Văn Hoa nhẹ giọng cười nói: "Tại hạ lương Văn Hoa, cả gan và đại nhân luận bàn một phen."

Mạc Trầm từ bên hông rút ra một thanh kiếm, thanh kiếm này phi thường bình thường, thậm chí không tính là cái gì tốt kiếm, là hấn tại biên cảnh trên chiến trường, kiếm một vị liệt sĩ chi kiếm.

Hấn nhẹ giọng cười nói: "Ta đây trước xuất kiếm!"

"Đương nhiên!" Lương Văn Hoa rất là lễ phép hồi đáp: "Dù sao ta tu vi tương đối cao."

Mạc Trầm lắc lắc đầu: "Không phải đạo lý này, là ta còn vội vàng ăn cơm."

Mọi người dưới đài nhin không được cười lên. . .

Lương Văn Hoa mặt lộ vẻ xấu hổ, hơi hơi nâng tay đến: "Xin mời!"

Truyện convert bởi ๖HJλDC2LOKl๗, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cầu Nguyệt Phiếu, Kim Đậu. Cảm ơn các bạn dành thời gian đọc.

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 117: Trường sinh bất cập kiếm

Phi Sơn Kiếm Quyết, có năng lực suy diễn phải cực nhanh.

Tô Nhan còn lại là nhiều lần nhấn mạnh lên kiếm cần ổn, tại vùng biên giới thời điểm cũng một mực huấn luyện Mạc Trầm kiếm pháp độ chính xác.

Cho nên Mạc Trầm kiếm, ngoại trừ nhanh, vẫn còn rất ổn.

Giờ khắc này không ít người đều tập trung tinh thần, tây đồi viện đệ tử đều muốn biết Mạc Trầm kiếm pháp như thế nào, mà các trưởng lão còn lại là muốn biết, này thần thiên tư tu thủ tại tu hành nhất mạch thượng có thể đi thật xa.

Tựa hồ như một kiếm này, liền trở nên phá lệ trọng yếu.

Lương Văn Hoa sắc mặt hết sức nghiêm túc, hẳn biết mình quyết không thể khinh địch, bởi vì đây là một hồi vượt cấp chiến, mình không thể thua.

Tuy rằng lên sân đấu trước, hẳn đã hấp dẫn không ít người tán thưởng, chỉ khi nào đã thua bởi Mạc Trầm, chính mình liền cũng trở thành phụ trợ đối phương lá cây.

Nhưng hẳn càng hy vọng, mình là kia đóa hoa hồng.

Không ai biết, tu vi của hắn đã đến Thoát Phàm Kính lục giai, cho nên hẳn sẽ không thể nào thua.

Lương Văn Hoa tay cầm một thanh nhỏ kiếm, hẳn biết mình ưu thế là cái gì.

So kiếm chiêu là không thể nào đấy!

Chính mình chân khí so với đối phương hùng hậu, vì sao không trực tiếp thật sự tức giận đâu?

Có thể để cho hắn khiếp sợ chính là, Mạc Trầm hoàn toàn không có việc gì, cả người nhảy dựng lên, tiếp tục đâm ra kiếm thứ hai.

"Đâm son!"

Lương Văn Hoa mặt lộ vẻ kinh hi, đây là sơ hở! ! !

Mạc Trầm động tác không đủ nhanh, này nhảy dựng lên ngược lại là thành một cái không thể né tránh bia ngắm.

Lương Văn Hoa biết mình cơ hội tới, hẳn điên cuồng mà điều động chân khí trong cơ thể, một kiếm này định thẳng phụ!

"Thanh Thành kiếm pháp, Mạn Vũ Phi Sa "

Kiếm khí của hắn hóa thành vô số bụi bặm, hướng tới Mạc Trầm đâm tới, phảng phất muốn đem người đâm người thấu.

Tránh không thoát!

Dưới đài địch hoàng lượng sắc mặt khó coi, khó phải không Mạc Trầm muốn thua?

Ngược lại là mao phi bạch diễn cảm lộ ra một tia cổ quái, ánh mắt hắn chết nhìn chòng chọc Mạc Trầm, một kiếm này đều không phải là trốn không thoát.

Mình có thể.

Mạc Trầm cũng có thể!

Không khí khẩn trương tới cực điểm, chỉ một thoáng, toát ra tại giữa không trung Mạc Trầm dùng chân đi xuống giẫm lên từng bước, dưới rõ ràng không có cái gì, nhưng hắn lại giống như đạp trúng cái gì, không khoan nhượng hướng lên trên đi rồi từng bước.

Rầm rầm địa tất cả mọi người sôi trào! ! !

Mọi người tro mắt nhìn thấy Mạc Trầm cũng bị kia cát bay đầy trời đánh trúng, nhưng lại không hiểu ra sao cả địa tránh thoát.

Hai vị trưởng lão thần sắc nghiêm túc địa liếc nhau, bộ pháp này cho dù là tây đồi viện tàng thư các cũng không có.

"Đây là cái gì bộ pháp?"

"Bộ pháp này có chút quý dị, hẳn giống như đạp không chân, nhưng thân thể lại di động rồi."

Lương Văn Hoa thay đổi sắc mặt, hẳn vốn là trốn rút Mạc Trầm kiếm, hơn nữa phát ra mãnh liệt thể công.

Nhưng hôm nay kiếm của hắn đánh vào chỗ trống, mà Mạc Trầm thân thể cải biến vị trí, làm cho kiếm điểm rơi trở nên không giống với lúc trước.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, hừ xuống.

Mạc Trầm một kiếm đâm son theo lưng Văn Hoa bả vai vị trí sát qua, quần áo nháy mắt bị bức xé, chảy ra một hàng vết máu.

Mọi người dưới đài ồn ào không thôi. . .

"Lợi hại!"

"Bộ pháp này thật lợi hại, không chỉ có tránh thoát sát chiêu, còn có thể nháy mắt thay đổi thế công."

Lương Văn Hoa hai mắt trừng lớn, có chút khó có thể tin mà cúi đầu nhìn thoáng qua cánh tay chỗ miệng vết thương, hắn phần nộ rồi, thân thể tuôn ra càng mạnh hơi thở.

"Không đúng!"

"Hắn không phải cỡi phạm cảnh ngũ giai, chỉ sợ đã đột phá tới lục giai rồi."

Mạc Trầm đuôi lông mày vừa nhú, lục giai hơi thở so với vừa rồi muốn cường thịnh không ít, nếu như chính mình bị đánh trúng rất có thể sẽ bán thân bị trọng thương.

Lương Văn Hoa hơi thở lên cao về sau, nghị luận phía dưới thanh cũng càng lớn.

Cỡi phạm cảnh tứ giai đối lục giai, nếu còn có thể đánh thắng, chỉ sợ Mạc Trầm tu hành thiên phú sẽ làm rất nhiều người khiếp sợ.

Ai cũng không ngờ tới, nhưng vào lúc này!

Mạc Trầm bỗng nhiên tay giơ lên, nói: "Thắng bại đã phân, ta đi ăn cơm."

Giống như vừa rồi luận bàn thực sự chỉ là một hồi bình thường đánh giá thôi!

Lương Văn Hoa sắc mặt chỉ một thoáng biến trắng, tiếp tục đánh mình có thể thắng, đối phương nhất định là sợ.

"Đủ rồi, tứ giai chiến ngũ giai, người thua." Bạch trưởng lão sợ hãi người này phạm phải sai lầm, mở miệng nhắc nhở nói.

Lương Văn Hoa hơi thở không xong, mồm to thở phì phò, hắn nhãn cầu chết nhìn chòng chọc Mạc Trầm, tức giận không có làm cho hôn mê đầu của hắn, hắn tự nhiên biết mình và Mạc Trầm khác biệt.

Hai người địa vị kém nhiều lắm.

Nếu như mình là triều đình nhất phẩm quan chức, chỉ sợ không ai dám ngăn đón chính mình!

Mạc Trầm nhưng thật ra đã nhìn ra, đối phương không phục, hắn mở miệng cười nói: "Ta chỉ là cang nhất giai luận bàn, người như là đã tới cỡi phạm cảnh lục giai, vậy cho dù người thắng."

Dứt lời, hắn xoay người rời đi, dưới đài mọi người tự giác nhường ra một con đường.

Lương Văn Hoa gât gao cắn răng, tính chính mình thắng?

Hắn đột nhiên mở miệng nói: "Đợi một chút!"

Mạc Trầm cước bộ ngừng lại!

"Đợi người đến cỡi phạm cảnh ngũ giai, chúng ta đánh tiếp một lần." Lương Văn Hoa cũng không biết chỗ nào tới dừng khí, lại có thể mở miệng nói ra.

Một trận chiến này với hắn mà nói, là một loại cực đại đã kích, tại tây đô viện cùng giai người tu hành bên trong, hắn cũng là người nổi bật.

Nhưng hôm nay lại bị Mạc Trầm cỡi phạm cảnh tứ giai sửa vì đánh bại, nếu không thể tiếp tục đánh một trận, hắn không thể chịu phục.

Rất nhiều người đều âm thầm lắc đầu, hoài nghi Lương Văn Hoa có phải hay không đầu óc hỏng rồi, lại dám nói loại yêu cầu này.

Mạc Trầm sờ sờ đôi đep bụng bụng, cũng không quay đầu lại, nói: "Có thể!"

Mao Phi Bạch nhìn thấy Mạc Trầm bóng lưng rời đi, nhất thời nuốt một cái ngụm nước,, nếu như mình khi nào thì cũng có thể giống Mạc Trầm như vậy kiên cường, nói đến là đến, nói đi là đi, đời này coi như là đáng giá.

Mạc Trầm quả thật đói bụng, hần đại khái đón được, nếu muốn cuộc chiến sinh tử, chính mình cũng không nhất định thất bại.

Nhưng là trên lời đài đánh, lấy trước mắt thực lực của chính mình, vẫn đúng là không thắng được đối phương.

Lăng Không Bộ cũng chỉ có thể tại lần đầu tiên sinh ra hiếm thấy hiệu, như thế nói đến, không thể tùy tiện dùng, vạn nhất bị nước đối địch sát thủ đã biết, Lăng Không Bộ liền không tạo nên hiệu quả.

Tây đồi viện cửa, xe ngựa hậu ở chỗ này, Mạc Trầm xốc lên vài mảnh ngói vào xe ngựa đi, thản nhiên nói: "Đi thôi!"

Xe ngựa chậm rãi di động, mà Mạc Trầm tại tây đồi viện cùng người luận bàn sự tình, nháy mắt truyền khắp cả Trường Lăng.

. . .

Đại khái sau một lúc lâu, Mạc Trầm đi vào Vọng Nguyệt Lâu.

Giờ phút này Lý Hạo đã ở trong phòng chờ đợi, nom vui dật đang cao hứng phấn chấn địa nói vừa rồi luận bàn sự tình.

Mà Mạc Trầm còn lại là bắt đầu thoát y tắm rửa.

Nom vui dật mở miệng nói: "Vừa rồi, đại nhân vượt cấp thoải mái thắng được, nhìn ra được còn có lưu lực lượng thừa."

Đại khái nửa canh giờ, Mạc Trầm tắm rửa xong đi ra, tiểu nhị bắt đầu thượng đồ ăn.

"Tàng Kiếm Các sự tình có tiến triển." Lý Hạo bắt đầu báo cáo.

Mạc Trầm dùng đũa kẹp lên một vùng thịt bò, ngẩng đầu lên nói: "Nói nói!"

Lý Hạo giải thích nói: "Ngày Tàng Kiếm Các, từ xưa đến nay ra rất nhiều danh kiếm chính là Tô tiền bối Phần Thiên, còn có Lý Cố Thành Âm Huyết."

"Loại này cấp bậc chính là kiếm cực kỳ hiếm thấy, cũng Tàng Kiếm Các có thể nhìn thấy."

"Vừa vặn, sau ba mươi ngày, là Tàng Kiếm Các trăm năm lễ lớn, nếu đại nhân thật sự muốn tuyển một thanh hảo kiếm, chỉ sợ không thể bỏ qua cơ hội lần này."

Mạc Trầm hơi kinh ngạc hỏi han: "Trăm năm lễ lớn?"

Lý Hạo dùng một chút nói: "Đúng, Tàng Kiếm Các mỗi mười năm sẽ tế ra một thanh hảo kiếm, đến lúc đó vô số người đi tranh đoạt."

"Lần này trăm năm lễ mừng, nghe nói tế ra chính là một thanh tàn kiếm."

"Nói đúng ra là bán chuôi kiếm, chuôi kiếm này bị phân vì làm hai nửa, có thể mặc dù như thế, vẫn đang có vô số người muốn có được này bán chuôi kiếm."

"Bởi vì, mặt khác bán chuôi kiếm người nắm giữ, kêu Tây Môn mười ba."

Nghe đến đó, Cố Nhạc Dật vẻ mặt khiếp sợ lâm bẩm nói: "Ngàn dặm thẳng tới trời cao một kiếm hàn, trường sinh không kịp kiếm mười ba."

"Đồn đãi nói rằng người này từng tại Niết Bàn Cảnh, dùng mười ba kiếm giết chết Trường Sinh Cảnh người tu hành."

Mạc Trầm nhũn mảy, gấp thức ăn đích tay cũng ngừng lại, mở miệng nói: "Xem ra Tàng Kiếm Các, không thể không đi rồi!"

Truyện convert bởi ๖๗HJDC2LOKl๗๗, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cầu Nguyệt Phiếu , Kim Đậu .

Cám ơn các bạn dành thời gian đọc .

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Vãn Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 118: Chơi đùa

Tàng Kiếm Các trăm năm lễ lớn còn có ba mươi ngày.

Việc này vừa đi, nói chung cần mười ba mươi bốn ngày lộ trình, Mạc Trầm hai ngày này tự nhiên đi không được, hẳn phải đem thần thiên tư bên trong nước đối địch gián điệp bắt tới.

Còn có một văn nhân tiệc trà xã giao chờ đợi mình tham gia, hẳn suy nghĩ một thoáng tiệc trà xã giao vẫn phải là đi.

Lo lắng hai nguyên nhân, đầu tiên là mở mang kiến thức, mở rộng nhân giới, tiếp theo là hẳn chuẩn bị mượn này đó văn nhân lực lượng, bắt đầu trù hoạch kiến lập tư thực.

Mạc Trầm từ cân nhắc tỉ mỉ qua, trực tiếp làm cho người giàu có đóng góp tiền tài, thật sự không dễ dàng.

Nhưng đổi một cái phương thức, mọi người là có thể tiếp nhận rồi! , nói ví dụ làm cho tài tử nổi danh vẽ tranh, sau đó bán đi giá trên trời, số tiền kia dùng để gom xây tư thực, chân chính trên ý nghĩa đạt tới cùng thắng.

Về tranh người danh khí nhất định phình to, bởi vì hẳn bức tranh vô giá.

Mà ra giá trên trời mua bức tranh người giàu có, kiểm trù hoạch kiến lập tư thực thanh danh ở ngoài, còn đã lấy được một bộ danh họa, có lời không hổ là.

Hắn đối với Lý Hạo phân phó nói: "Đem thần thiên tư ngự không cảnh trở xuống, hơn nữa mười năm trước không có minh xác ghi lại xuất thân người, cho xum hợp, ta hoài nghi phương diện này còn có nước đối địch gian tế."

Lý Hạo dùng một chút, gật đầu nói: "Ta mau chóng an bài."

Mạc Trầm đang ăn cơm, chợt nhớ tới đến một sự kiện, nhất thời vỗ vỗ đầu, "Đúng rồi, việc này đi Tàng Kiếm Các chỉ sợ cần dùng không ít người, thần thiên tư quan chức các yên tĩnh này chức, không tốt điều động, ta cho người thêm hai người."

"Một người tên là Giang Tuấn Hùng, một người khác tên là Ngô Cao Tuấn, đều là ngự không cảnh tu vi."

Dặn dò hoàn những việc này, cũng gần như ăn no rồi.

Hắn đi vào cửa sổ chỗ, nhìn thấy phía ngoài ngã tư đường người đến người đi, còn có một đám hài tử tại cái lộn.

Mạc Trầm lâm vào trầm tư, mới đầu của mình cấu tứ, là muốn tìm một cái vài ngày phú rất tốt nhi đồng, bắt đầu nuôi cấy, từ nay về sau nhất định là đại cương trụ cột vững vàng.

Nhưng bây giờ này tư tưởng đã có điểm dao động, bởi vì những hài tử này đều quá nhỏ, lớn lên muốn rất đường xa.

Chính mình cảm thấy được có thể đến đỡ, đều là ngày sau có thể thành tài, nhưng nếu như mình một khi nhúng tay, những người này nhân sinh quỹ tích sẽ hoàn toàn thay đổi.

Này giống như là một cái có tính khuynh hướng xúc xắc, chính mình có lẽ có thể giúp bọn hắn ném một cái nhiều hơn đếm.

Nhưng nếu vốn là đã có năm giờ, chính mình lại đi nặng ném một lần, ngược lại dễ dàng biến khéo thành vụng.

Xem ra, vẫn phải là xem duyên phận.

Mạc Trầm dùng một chút, sau đó hướng tới môn đi ra ngoài, hẳn chuẩn bị đem Trường Lăng toàn bộ từ lâu đều ăn một lần, tìm mình một chút ưa thích khẩu vị.

Lý Hạo và Cổ Nhạc Dật hai người cùng đi phía sau, bọn hắn đều không có mặc thần thiên tư quan phục, dù sao không phải chấp hành công vụ, không cần phải rêu rao khắp nơi.

Lầu dưới này bỗng nhiên truyền đến rồi loạn tung bùng.

Mạc Trầm đuôi lông mày vừa động, cước bộ ngừng lại, hướng tới bên kia phương hướng nhìn lại.

Giờ phút này một cái say khướt nam tử, đang đang đùa giỡn bên cạnh cô nương, và cô nương một bàn là một hào hoa phong nhã thư sinh.

Nhưng mà thư sinh vẻ mặt kích động, té trên mặt đất, trên mặt có đó máu ứ đọng, tựa hồ là vừa mới bị quạt một cái tát.

Cô nương hoa nhan thất sắc, lui ở một bên, vẻ mặt sợ hãi địa lắc đầu.

Mạc Trầm một phen nhéo lên bên cạnh điểm tiêu nhị hỏi: "Loại sự tình này không ai ngăn cản?"

Điểm tiêu nhị nói năng hùng hồn đầy lý lẽ nói: "Ai dám ngăn cản a, đây là Trần viên ngoại công tử, gia tài bạc triệu, cha của hắn là mệnh quan triều đình, cậu là tây đầu viện trưởng lão."

Mạc Trầm nhất thời có chút buồn cười, xem ra này thế đạo, từ đầu đến cuối không có cái gọi là công bình.

Tên kia thư sinh lấy dũng khí đứng lên, lại bị người đá một cái bay ra ngoài, "Phanh" địa một tiếng, ngã sấp xuống tại cái ghế bên cạnh lên, đau đến phát ra gào thét.

Mạc Trầm thờ dài một hơi, đầu năm nay văn nhân thư sinh luôn bị khí phụ, khó trách dân chúng cảm thấy được biết chữ vô nhiều tác dụng lớn chỗ.

Mã Thiên Kiều lòng nóng như lửa đốt, như là bắt được cây cỏ cứu mạng, hắn ngẩng đầu nhìn Mạc Trầm, tận lực cầu khẩn nói: "Van xin ngài, giúp ta một chút nhóm đi!"

Sau đó, Trần Ôn Văn lấy tay nhẹ nhàng mà phất qua cô nương khuôn mặt, cười miệng nói: "Tron mềm tron mềm, có hứng thú hay không cùng công tử ta trở về qua ngày lành?"

Hắn nghe được mã thiên kiều thanh âm của, lập tức quay đầu, nhìn thoáng qua Mạc Trầm, nhất thời không nhịn được hỏi: "Các hạ vị ấy?"

Mạc Trầm tò mò hỏi: "Người biết võ công phải không?"

Trần Ôn Văn tuy rằng uống nhiều quá, nhưng còn không đến mức thần chí không rõ, chẳng qua là mượn rượu thêm can đảm làm đó chuyện xấu thôi, hắn đánh giá Mạc Trầm

Thanh niên nhân này cùng mình tuổi không sai biệt lắm, có quyền người có tiền hắn chủ yếu đều gặp, căn bản không có này số 1 người.

Nghĩ đến đây, Trần Ôn Văn mở miệng mắng nói: "Làm sao người cái rắm nói nhiều như vậy, cút cút cút!"

Này vừa nói, Mạc Trầm phía sau hai người thay đổi sắc mặt, bọn hắn đang chuẩn bị hỏi Mạc Trầm muốn xử lý như thế nào, nhưng còn chưa kịp mở miệng, liền chứng kiến Mạc Trầm trực tiếp một cước liền đạp tới.

Trần Ôn Văn không có tu hành thiên phú, cho nên chưa đi đến nhập tây đầu viện, vậy do mượn trong nhà quan hệ, thật sự bước vào con đường tu hành, hôm nay là Thoát Phàm Cảnh cấp hai người tu hành.

Hắn uống đến có chút mơ hồ, mắt thấy một cước này đoán lại đây, hắn không chuẩn bị né tránh, ngược lại là sở trường đi đón, nghĩ có thể trực tiếp ném đi người kia.

Có thể trên tay sức lực đầu lại càng lúc càng lớn, thậm chí làm cho hắn không thể không điều động chân khí.

Chẳng sợ như thế, vẫn là không có biện pháp ngăn cản một cước này!

Mạc Trầm chân này trực tiếp đá vào đối phương bụng bên trong, đem Trần Ôn Văn đạp phải té trên mặt đất.

Trần Ôn Văn hai tên hộ vệ đi lên phía trước bảo hộ ông chủ, hắn giận không kềm được địa hô: "Bắt người kia!"

Cả tứ lâu người đều mắt choáng váng, điểm tiêu nhị lại càng băng bó cái trán về mặt bất đắc dĩ, thảm mắng này người làm sao như vậy ngu xuẩn, nói tất cả Trần Ôn Văn không thể gây ra, thế nào cũng phải từ làm phiền.

Mọi người sôi nổi lúc đầu thở dài, này gặp phải ai không được, thế nào cũng phải gặp phải Trần gia, này Trần Ôn Văn hung hăng can quấy lộn lợi tính cách, cơ hồ có thể nói Trường Lăng mọi người đều biết.

Cho dù là nha môn bộ đầu, cũng không dám dễ dàng đắc tội người này.

Nói cách khác, báo quan là không thể thực hiện được.

Sau đó, Lý Hạo còn có Cổ Nhạc Dật cũng đứng trước từng bước, đồng thời lấy ra bên hông lệnh bài nói: "Thần thiên tư phá án, phiền toái đi một chuyến."

Nháy mắt ồn ào không thôi!

Rầm rầm lập tức, chung quanh xem cuộc vui quần chúng sôi nổi rút lui hai bước, tất cả mọi người nổ tung.

Thần thiên tư người?

Trần Ôn Văn miệng hơi hơi mở ra, về mặt gặp quý bộ dáng nhìn thấy Mạc Trầm, thần thiên tư người tại sao lại ở chỗ này xuất hiện?

Mạc Trầm đuôi lông mày nâng lên hỏi: "Lý viên ngoại là ai?"

Mọi người nháy mắt ghen ngào, không ai dám nói chuyện, bọn hắn đã mơ hồ đoán được Mạc Trầm thân phận.

Như vậy tuổi trẻ còn có thần thiên tư quan chức làm hộ vệ, chỉ sợ đúng là mới nhậm chức thần thiên tư tư thủ, Mạc Trầm!

"Là đang tam phẩm Binh Bộ Thượng Thư, Lý viên ngoại." Thư sinh cắn răng, mở miệng nói.

Mạc Trầm hơi kinh ngạc, loại này ăn chơi trác táng cư nhiên còn là quan tam phẩm viên công tử, cũng không biết thu liễm một chút không?

Trần Ôn Văn chứng kiến thần thiên tư lệnh bài, nháy mắt tỉnh rượu, hắn dọa đến sắc mặt trắng bệch, lập tức trên mặt đất nằm úp sấp đã qua ôm Mạc Trầm chân, nói: "Lớn, đại nhân, ngài đại nhân không trách tiểu nhân qua, đừng đem việc này để trong lòng."

Trần Ôn Văn thái độ đột nhiên chuyển 180 độ

Chứng kiến Mạc Trầm không để ý đến chính mình, Trần Ôn Văn cắn răng một cái, bắt đầu tát chính mình.

Ba!

Ba!

Ba!

Liên tục quạt ba cái, Trần Ôn Văn khóc hô: "Ta đây mới thật là uống nhiều rượu rồi, ta đây đầu óc, nguoi nói, thật nên đánh!"

Dân chúng chung quanh nhìn không được cười lên, đều ở xoi mói, đều nghị luận.

"Ha, xứng đáng!"

"Thật đúng là đi với Bụt mặc áo cà sa, đi với ma mặc áo giấy!"

"Thường tại bờ sông đi, nào có không thấp hài, cũng nên dọn dẹp một chút rồi."

Trần Ôn Văn tự nhiên không ngốc, hắn biết mình mất mặt không sao cả, nhưng quyết không thể liên lụy đến phụ thân bên kia, nếu không này họa liền xông vào lớn.

Mạc Trầm vốn là nghĩ đem tiểu tử này đích tay cắt đứt, sau đó ném tới hình phạt tư sửa chữa một chút, đem cái kia Lý viên ngoại kêu lên thần thiên tư uống chút trà.

Bất quá đảo mất tướng tượng, chính mình còn phải thời gian đang gấp xử lý hoàn tất việc này, xuất phát đi Tàng Kiếm Các.

Mạc Trầm dừng một chút, đối với Lý Hạo nói: "Bắt lại, ném vào trong nha môn, làm cho cha của hắn lấy tiền trừ hoạch kiến lập tư thực, xem như cho nhân dân chịu nhận lỗi rồi."

Trần Ôn Văn trong đầu vui vẻ, lại quạt chính mình mấy vả miệng, cười gật đầu nói: "Đúng đúng đúng, trào nha môn, trào nha môn!"

Nha môn hắn đi qua ngoài chuyển, đi không nuốt nổi thiệt thòi.

Dù sao có thể sử dụng tiền giải quyết sự tình, cũng không phải là sự tình!

Bên cạnh dân chúng hưng phấn mà nói: "Đúng vậy, muốn hắn lấy tiền trừ hoạch kiến lập tư thực đi!"

Dù sao người như thế thu thập xong đối mọi người mà nói, cũng chính là xả được con giận, ngược lại là lấy tiền trừ hoạch kiến lập tư thực, tất cả mọi người có thể được lợi.

Trần Ôn Văn biết Mạc Trầm muốn trừ hoạch kiến lập tư thực, hắn cắn chặt răng, càm lẩm nói: "Kia, kia tư thực cũng không cần tên của ta đến đặt tên rồi, dùng... Dùng tên hắn."

Hắn một tay chỉ vào người thư sinh kia, lộ ra nhận lỗi giống như tươi cười, nói: "Ta là người tửu lượng không được, dễ dàng uống qua đầu."

Mạc Trầm gật gật đầu.

Lý Hạo ngay lập tức tiến lên, đem Trần Ôn Văn giam ngụ ở, hướng tới nha môn đưa đi, đối phương hai tên hộ vệ một cử động nhỏ cũng không dám.

Mạc Trầm xoay người đi xuống lầu, sau lưng các loại nhiệt nghị, không ít người vì hắn vỗ tay bảo hay, thậm chí cười hô: "Đại nhân, ta nhưng là đầu ngài một chuyển đó a!"

Hắn buồn cười lắc lắc đầu, tự nhủ nói: "Có đôi khi giả trang bức, hay là gắng gượng qua sở thích"

Bạn đang đọc truyện *Một Quê Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 119: (văn Đông phủ)

Trong đêm, phong hơi to lên một chút.

Căn cứ chớ trầm yêu cầu, Lý Hạo đem tu vi tại ngự không kính trở xuống, mười năm trước hồ sơ là trống không thần trời ti thám tử đều thăm tra một lần.

Hết thầy có hơn ba mươi người, trong đó sáu người tại đài lăng.

Thành nam quán trà.

Chớ chìm cười giờ tay lên nói: "Lão bản, đến một bình đại hồng bào."

"Có ngay!" Quán trà lão bản cười ha hả lên tiếng.

Hắn có thể tính đã nhìn ra, cái này tới uống trà người trẻ tuổi, thân phận bây giờ không đồng dạng.

Nói chung một lát, quán trà lão bản đem xông tốt đại hồng bào đưa tới, trên ghẹo cười nói: "Tiểu huynh đệ quả nhiên không phải người bình thường a!"

Dứt lời, hắn nhìn thoáng qua canh giữ ở trong ngõ nhỏ hai người, lúc này mới cách bao lâu!

Ngắn ngủi mấy tháng, người trẻ tuổi này cách xa nhau mấy lần tới uống trà, mỗi một lần đến đây tựa hồ cũng có nghiêng trời lệch đất cải biến, lần này sau lưng thể mà còn đi theo hộ vệ.

Hơn nữa nhìn hộ vệ này cách ăn mặc tướng mạo, chỉ sợ cũng không phải người bình thường.

Chớ chìm nhẹ nhàng nhấp một miếng trà, mở miệng nói: "Thật đúng là đừng nói, ta thử rất nhiều lần, liền là ưa thích người cái này vị."

"Đó là, bách niên lão điểm, tay nghề Đệ nhất truyền Đệ nhất, cũng không phải khoác lác." Quán trà lão bản không có chút nào khiêm tốn.

Có mấy lời, hai người bọn họ đều không nói ra miệng.

Nhưng lòng dạ biết rõ.

Trận quán lão bản cười cười, liền đi chào hỏi cái khác khách nhân.

Chớ chìm còn nhớ rõ, mình hai lần trước tới thời điểm, lão bản liền hết sức tò mò, đến cùng vì cái gì mới có thể một người tới uống trà?

Một bình trà, cho dù là ba người, cũng phải mấy canh giờ mới có thể uống xong.

Một người tới uống trà, thực sự lãng phí, với lại đều lộ ra một cỗ tịch mịch, giống như là độc thân tại tha hương lữ nhân.

Chớ chìm cười lắc đầu, Long Tinh cùng đại hồng bào, vậy đại khái chính là mình cùng Từ lão khác biệt lớn nhất.

Một lát.

Lục tục ngo ngoe có khách nhân đến uống trà, những người này đều có một cái điểm giống nhau, đều hướng phía chớ chìm nhẹ gật đầu.

Thần trời ti không có quá nhiều quy củ, những này thần trời ti thám tử thân phận cũng nhất định phải giữ bí mật.

Vì để tránh cho bại lộ thân phận, chớ chìm dứt khoát liền đem địa điểm ổn định ở quán trà.

Đã đến giờ, sáu người lại chỉ năm cái, chớ chìm đuôi lông mày hơi nhíu lên, năm người này thiên cơ hẳn đều quét một lần, không có vấn đề gì.

Như thế xem ra, không có đúng hạn phó ước gia hỏa, phi thường khả nghi.

Chớ chìm vuốt vuốt đầu, mấy ngày nay hấn quá mức bận rộn, cho nên mới sẽ nghĩ đến một bên uống trà một bên giải quyết vấn đề.

Hấn xoay đầu lại nhìn một cái Lý Hạo, ra hiệu còn có một người.

Lý Hạo yên lặng tính toán thời gian một chút, chung quanh dạo qua một vòng cũng không thấy được người, chỉ sợ người này là trong lòng có quỷ, cho nên không dám đến đây!

Hấn lập tức sai người bắt đầu điều tra, cái này thần trời ti bên trong xâm nhập vào địch quốc gian tế, đủ để chứng minh đại cương bị thâm thấu đến mười phần nghiêm trọng.

...

Ngày thứ hai, sơ dương húc thẳng.

Hôm nay đối với văn nhân từ đệ mà nói, thể nhưng là một cái lễ lớn, cái kia chính là văn Đông phủ sẽ tổ chức tiệc trà xã giao, mời đám người cùng một chỗ uống rượu làm thơ.

Tiệc trà xã giao hàng năm đều sẽ tổ chức, nhưng mà năm nay lại cố ý làm cho người chú mục, thậm chí không ít quan viên, thậm chí đại gia tộc đều chủ động báo danh tham gia.

Nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì tân nhiệm thần trời ti ti thủ, chớ chìm sẽ có ghé tiệc trà xã giao.

Đối với rất nhiều người mà nói, tiệc trà xã giao đều là một lần kết giao đại nhân vật cơ hội tốt, chỉ bất quá lần này đại nhân vật, càng có lực hấp dẫn.

Còn có hai ngày, liền muốn rời khỏi dài lẳng, tiến về Tàng Kiếm Các.

Chớ chìm việc lớn việc nhỏ đều quản lý tốt, duy chỉ có trừ hoạch kiến lập tư thực chuyện này, mình muốn tự thân làm thân vì, bởi vì ngoại trừ hấn không ai hiểu được cái này khái niệm.

Tiệc trà xã giao tại văn Đông phủ tổ chức, giờ phút này trong phủ bên ngoài phi thường náo nhiệt, các loại xe ngựa dừng ở bên ngoài.

Rất nhiều người quen đều tại lẫn nhau chào hỏi.

"A nha, lý thị lang làm sao cũng hãnh diện phùng tràng?"

"Ta luôn luôn đối thi từ nhũ tụng đặc biệt có hứng thú, ngược lại là Tiền đại nhân, ngài một ngày trăm công ngàn việc, cũng là có thời gian đến a?"

Hai người lẫn nhau thổi phồng, lẫn nhau thăm dò, kỳ thật trong đầu đều hiểu, hôm nay vì sao muốn đến.

Tiền đại nhân cười đi vào văn Đông phủ, hấn mặc dù là vệ hiền tài học sinh, cũng rất khó tìm đến cơ hội tiếp xúc tân nhiệm thần trời ti ti thủ.

Cho nên, những người khác thì càng không cần nói.

Văn Đông phủ bên trong lộ Thiên Đình viện chỗ, bày biện rất nhiều cái bàn, trên mặt bàn để đồ rượu, tốp năm tốp ba vây tại một chỗ đàm tiếu.

"Lý đại nhân!"

"Tiền đại nhân!"

Một đám quan viên ngồi vây quanh, một bên khác thì là đại cương nổi tiếng tài tử tại tâm tinh, rất nhiều thân người chỗ trời nam biển bắc, chính là bởi vì tiệc trà xã giao mà tập hợp một chỗ, đây cũng là một loại duyên phận.

Phạm trình đang tại an bài xuống người, đem vị trí một lần nữa bài bố, bởi vì đêm qua, bỗng nhiên ở giữa nhiều một đoàn người muốn tham gia tiệc trà xã giao.

Có ít người thậm chí thân cư chức cao, bức bách tại các loại áp lực, đám người chỗ ngồi chỉ có thể một lần nữa điều phối.

Thiệu bác dễ cũng coi là tiệc trà xã giao tổ chức người thứ nhất, đang bận trước bận bịu về sau, một vị cấp dưới tiến lên nhỏ giọng nói ra: "Mới đầu an bài tại chớ ti thủ bên cạnh hai người, có một cái nói việc gấp không tới, một cái khác bây giờ còn không có gặp người."

"Hình bộ Trần đại nhân đem bên trong một cái vị trí ngồi."

Thiệu bác dễ nhẹ gạt đầu, những này chi tiết nhỏ, nhìn như đơn giản, nhưng trên thực tế mỗi một bước đều có thâm ý.

Mới đầu an bài tại chớ chìm bên cạnh hai người, đều không đến, chỉ sợ là có người muốn ngồi vị trí kia, bọn hấn mới không thể không thoái vị.

Cái này phía sau sự tình hấn không xen vào, Thiệu bác dễ phân phó nói: "Nhìn kỹ chút, chớ ti thủ đã thông báo, hôm nay đến bao nhiêu người đều hầu

hạ tốt."

"Vâng!" Cấp dưới gật đầu, sau đó quay người rời đi.

Thiệu bác để còn có một câu không đối người bên ngoài nói, cái kia chính là chó trầm câu nói này đằng sau còn đi theo một câu.

"Bởi vì những này đại nhân, đều sẽ tự móc tiền túi cho chúng ta trừ hoạch kiến lập tư thực."

Hắn buồn cười lắc đầu, đại khái đoán được chó chìm muốn làm gì!

Bỗng nhiên bên ngoài một trận rộn rộn ràng ràng.

Không ít người đều tĩnh lặng lại, đem ánh mắt chuyển qua cổng vị trí, đại khái qua hai hơi, một người mặc thanh sam áo bào trắng, khí độ bất phàm người trẻ tuổi đi đến.

Cái này bên trái ngồi một loạt, tất cả đều là quan viên.

Bên phải ngồi một loạt, tất cả đều là đại cương tài tử, đều là học phú năm xe, rất có danh khí tài tử.

"Mặc đại nhân tới!"

"Chớ ti thủ!"

Lúc này ngồi ở bên trái một đám quan viên nhao nhao cười chào hỏi, đó là một cái nhiệt tình, kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên trên mặt đất kỳ năng, phảng phất vị này người trẻ tuổi là lão nhân gia như vậy, cẩn thận từng li từng tí.

Ngồi tại đối diện tài tử đều nhìn ngậy người mất, cái này...

Mấy người hai mặt nhìn nhau, vô cùng ngạc nhiên.

Bọn hắn cũng không nhận ra chó chìm, chỉ là đại khái nghe nói, là một cái quan rất lớn, quyền khuynh thiên hạ, với lại hết sức trẻ tuổi.

Nhưng chân chính nhìn thấy người trẻ tuổi này một khắc này, vẫn còn có chút khó mà tiếp nhận.

Bởi vì cái này người tuổi trẻ dung mạo nhìn, cũng bất quá là hai mươi tuổi ra mặt, so với bọn hắn rất nhiều người đều nhỏ, hoàn toàn liền là một cái hậu bối.

Nhưng cái này hậu bối, lại bị một đám quan viên lẫn nhau bao vây, các loại nịnh nọt.

Một màn này trực tiếp khắc vào đáy lòng của mọi người.

Quyền lực là thế nào đi ra?

Dậm chân một cái liền đè chết người?

Chỉ sợ càng trực tiếp, là đối so tô đậm đi ra, ngồi ở kia một loạt quan viên, chức quan nhỏ bé cũng có lục phẩm, chức quan khá lớn thì làm Nhị phẩm.

Nhưng mà lại tất cả mọi người lộ ra nịnh nọt tiểu dung, cái này khó tránh khỏi để cho người ta cảm thấy khó có thể tin.

Chó chìm ngược lại là có chút buồn cười, hắn mở miệng nói: "Tốt, các liền nó vị a!"

Nghe nói như thế, những quan viên kia không nở trở lại trên vị trí của mình, nhìn biểu tình tựa hồ hối hận vừa rồi không thể cùng chó chìm đáp lời.

Chó chìm nhìn xem người không sai biệt lắm đâu, cũng liền mấy cái vị trí trống không.

Hắn hắng giọng một cái, mở miệng nói ra: "Ta một mực có một ý tưởng, có lẽ có thể làm cho tài hoa hơn người chur vị, danh dương thiên hạ."

Rầm rầm lập tức, rất nhiều sắc mặt người đều khản trương lên, gắt gao nhìn chăm chăm chó chìm.

Ai không muốn danh dương thiên hạ, đặc biệt là tài tử kia, bọn hắn không cầu quyền, thậm chí không cầu tài, chỉ cầu tên.

Nhìn xem những người này biểu lộ, Thiệu bác để khóe miệng nhấc lên một vòng ý cười, xem ra trò hay muốn lên sàn.

Bạn đang đọc truyện *Một Quẻ Ván Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.